

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

SATURDAY 22nd MARCH 1975

Volume CXXXI—No. 1

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1975

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-9.

12 :

es: Spiral borer: Stems, parti-
often show spiral swelling
nal tunneling of stem by the
Thanb. As a result of tunnel-
ed which is visible due to the

percent) sprayed around the foci
retard spread. This method of
onomic if the area to be sprayed

highly susceptible to anambers of
ch Colletorichum hibisci Pol. is
sing anthracnose.

is a fungal disease. Infection
and stipules which turn brown
to too turns brown and die.

Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

22ND, 24TH, 25TH, 27TH AND 29TH MARCH 1975.

Volume CXXXI (Nos. 1 to 5).

TABLE OF CONTENTS

Saturday, 22nd March 1975.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i-iv
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	v
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies	vii-x
1. Questions and Answers	1-20
2. Announcements—	
(1) Message from the Governor	20
(2) Message from the Assembly	20-21
3. Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1974-75	21-24
4. Government Motion—	
Change in the order of business	24-25
5. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 10 of 1975)	25-26

Saturday, 22nd March 1975—cont.

5. Government Bills— <i>cont.</i>	
(2) The Tamil Nadu Indebted Agricultrists Temporary Relief) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 7 of 1975)	26-33
(3) The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 49 of 1974)	33-45
6. Papers laid on the table of the House ...	45-49

Monday, 24th March 1975.

1. Questions and Answers	63-78
2. Calling attention to the hardship due to non- availability of rice to Midday Meals Centres ...	78-79
3. Discussion on the Final Supplementary State- ment of Expenditure for 1974-75	80-141
4. Papers laid on the table of the House ...	142-143

Tuesday, 25th March 1975

1. Questions and Answers	145-153
2. Adjournment motion <i>re</i> the procession, petition and fasting against oppressive levy on agricul- turists of Thanjavur district and harassment by Civil Supplies officials	163-167
3. Calling attention to recovery of difference bet- ween pay of Grade I and Grade II Tamil Pandits drawn by them during summer vacation of 1971-72	168-170
4. Government Motion— Policy Note on Food	170-226
5. Papers laid on the table of the House ...	226

Wednesday, 27th March 1975

1. Questions and Answers	287-296
2. Adjournment motion <i>re</i> the melee and looting in Law College Hostel among students ...	296-362
3. Government Motion— Discussion on the Policy Notes on Medical, Public Health and Urban Development ...	302-371
4. Papers laid on the table of the House ...	372

Saturday, 29th March 1975

1. Questions and Answers	557-571
2. Adjournment motion <i>re</i> tense situation among the Annamalai University students due to clashes between two groups	571-578
3. Announcements— (1) Message from the Governor	579
(2) Message from the Assembly	579
4. Calling attention to the agitation for permission to write the examination in Tamil by the students of the Madras Law College	579-580
5. Government Motions— (1) Election of nine Members to the Privileges Committee	581
(2) Election of six Members to the House Com- mittee	582
6. Government Bill— The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1975 (L.A. Bill No. 11 of 1975)	583

Saturday, 29th March 1975—cont.

7. Government Resolution—	
Discussion on the Policy Note on Road Transport Services	583-609
8. Papers laid on the table of the House	610-612
Index	663-706

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI, Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition and Excise.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Legislature and Tourism and Tourist Development Corporation.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN, Minister in-charge of Public Health, Medicine and Town Planning.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN, Minister in-charge of Backward Classes, Registration, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

5. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Ports.

6. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Minister in-charge of Food and Co-operation, Agricultural Refinance, Textiles, Yarn, Handlooms, Law, Courts and Prisons.

7. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, Minister in-charge of Industries, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Companies, Electricity and Wakfs.

8. THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR, Minister in-charge of Agriculture, Food Production, Agricultural Engineering Wing, Agro-Engineering and Service Co-operative Societies at the Block, District and apex levels including the Federation.

9. THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM, Minister in-charge of Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment, Deputy Collectors, Youth Service Corps and Prosperity Brigade.

10. THE HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASAMI, Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development and Panchayat and Panchayat Unions and Water Board.

11. THE HON. THIRU K. RAJARAM, Minister in-charge of Labour, Housing, Accommodation Control, Legislation on Weights and Measures, Statistics, Employment and Training and Slum Clearance Board.

12. THE HON. THIRU C. V. M. ANNAMALAI, Minister in-charge of Social Welfare including Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages and Approved Schools and Vigilance Service.

13. THE HON. THIRU O. P. RAMAN, Minister in-charge of Commercial Taxes, Forest including Cinchona, Animal Husbandry, Legislation on Money-lending, Rural Indebtedness and Legislation on Chits.

14. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Tax, Stationery and Printing and Government Press.

15. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN, Minister in-charge of Religious Endowments, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project, Milk Operation Flood Project, Tamil Nadu Dairy Development Corporation, Information and Public Relations and Film Technology.

16. THE HON. THIRU N. RAJANGAM, Minister in-charge of Harijan Welfare, Indians Overseas and Refugees and Evacuees, Newsprint Control, Passports and Cinematograph Act.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர் :

மேதகு திரு. கோத்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத்துறை, நீதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.எ.எஸ்.), அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல்துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, ஆயத்திரலை.
2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, சட்டமன்றம், சுற்றுலா மற்றும் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம்.
3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், நகரமைப்பு.
4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், பத்திரப்பதிவு, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்.
5. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுப்பணிகள், சிறப்புச் சிறுபாசனம் உள்ளிட்ட சிறு பாசனத்திட்ட வேலைகள், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.
6. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (உணவு-சுட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, சுட்டுறவு, வேளாண்மை மறுநீதி உதவி, ஆலைத்தனிகள், நூல், கைத்தறி, சட்டம், நீதிமன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.
7. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிற் சாலைகள், சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, கம்பெனிகள், மின்சாரம், முகம்மதிய அறக்கட்டளைகள்.
8. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, கூட்டமைப்புகள்,

உள்ளிட்ட மாநில மாவட்ட வளர்ச்சி வட்டார அளவிலான வேளாண்மைப் பொறியியல் மற்றும் பணிமுறைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

9. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (வருவாய்த்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—வருவாய், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், இளைஞர் அணி, சீரணி.

10. மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், குடிநீர் வாரியம்.

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர் நலன், வீட்டுவசதி, இடவசதித் கட்டுப்பாடு, எடைகள்-அளவுகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சி அளித்தலும், குடிசைமாற்று வாரியம்.

12. மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—மகளிர்-சிறுவர் நலன் உள்ளிட்ட சமூக நலத்துறை, மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள் மற்றும் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள்.

13. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (வணிக வரிகள் அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—வணிக வரிகள், காடுகள் மற்றும் சின்னகோடு, கால்நடை வளர்ப்பு, கடன் கொடுத்தல் (கிராம வாகனங்கள் கடன் பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—போக்குவரத்து, நாட்டுமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மேட்டூர் வண்டிகள் வரி, எழுதுபொருள் அச்சத்துறை, மற்றும் அரசினர் அச்சகம்.

15. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அறநிலையத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அறக் கட்டளைகள், காதி மற்றும் கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், பால் உற்பத்தி, பால் பெருக்கத் திட்டம், தமிழ்நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம், செய்தி-விளம்பரம், திரைப்பட நுட்பவியல்.

16. மாண்புமிகு திரு. என். இராஜாங்கம் : (அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலன், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்த வர்கள், பத்திரிகைகள் காசித் கட்டுப்பாடு, பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், மற்றும் திரைப்படச் சட்டம்.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மேலவைத் தலைவர் :

மாண்புமிகு திரு. சி. பி. சிற்றரசு.

மேலவைத் துணைத் தலைவர் :

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல் :

1. திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்.
2. திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்.
3. திரு. கே. எஸ். கணபதி.
4. திரு. எம். எம். பக்கர்.

மேலவைச் செயலாளர் :

திரு. சி. மு. அழகர்சாமி, பி.எ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர் :

திரு. த. பி. டெல்லிதரை, பி.எஸ்ஸி.

விவாதப் பதிப்பாளர் :

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.எ., பி.ஜி.எஸ்., பி.எஸ்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகர வரிசைப்படி" தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

1 அப்துல் வகாப், கே. எஸ்.		மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
2 அய்யணன் அம்பலம், அ.		மதுரை உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
3 அறிவுமகன், க., எம். ஏ.		சென்னை-செங்கற்பட்டு
ஆசிரியர் தொகுதி.
4 அறிவுடைநம்பி, புலவர் ஓ.		வட ஆற்காடு-தென்
ஆற்காடு ஆசிரியர்
தொகுதி.
5 அனிபா, நாசூர், ஈ. எம்.		மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
6 ஆதித்தன், எஸ். டி., பி.ஏ., பி.எல்.		திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
7 ஆறுமுகசாமி, எம்.		மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
8 இளம்பரிதி		மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
9 இராசகோபால், சி. வி.		மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
10 இராசமாணிக்கம், எஸ். ஏ.		மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
11 இராசாராம், கே. (எதிர்க் கட்சித் தலைவர்).		மதுரை உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
12 இராஜா, ஜி. என்.		மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
13 இராமகிருஷ்ணத் தேவர், எஸ்.		இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
14 இராமநாதன், மு.		கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி
உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
15 இராம சுப்பையா, காரைக்குடி		நியமனம்.
16 இராமசாமி பட்டையாச்சி, எஸ். எஸ்.		தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்

தொகுதி.

(1)

(2)

- 17 எல்லமந்தா, பி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 18 கணபதி, கே. எஸ். தஞ்சாவூர்-திருச்சிராப்பள்ளி ஆசிரியர் தொகுதி.
- 19 குன்றக்குடி அடிகளார், தவந்.கிரு .. நியமனம்.
- 20 கோல்பா, சி. ஆர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 21 சத்திமோகன், ஆர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 22 சங்கரலிங்கம், எம். திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி ஆசிரியர் தொகுதி.
- 23 சந்தோஷம், டி., எம்.எ., பி.எஸ். .. சென்னை தெற்கு பட்டாரிகள் தொகுதி.
- 24 சாம்பசிவம், இரா. தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 25 செங்கோட்டு வேல்பு கவுண்டர், எஸ். சி .. கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 26 சிவஞானம், ம. பொ. (தூணத் தலைவர்) .. நியமனம்.
- 27 சிற்றரசு, சி. பி. (மாண்புமிகு தலைவர்) .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 28 சுந்தரேசத் தேவர், என். தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 29 சுவாமிநாதன், ஜி.; பி.பார்மலி. .. தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்டாரிகள் தொகுதி.
- 30 தங்கப்பாண்டியன், வி., பி.எ., வி.டி. .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 31 தங்கவேல், ஏ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 32 தமிழரசி, சி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 33 தாமஸ், பி. ஆர். மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 34 தாமோதரன், ஏ. ஆர்., பி.எஸ்.லி. (ஆனர்ஸ்). .. சென்னை வடக்கு பட்டாரிகள் தொகுதி.
- 35 தாமோதரன், ஜி. ஆர். சென்னை மேற்கு பட்டாரிகள் தொகுதி.
- 36 திராவிடமணி, ஆ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 37 டிமாண்டி டென்சில் வின்சென்ட் .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 38 தென்னரசு, எஸ். எஸ். நியமனம்.
- 39 தேவராஜ், வி. எம். வ. ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 40 நடராசன், எம். கே. டி. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 41 நடராசன், என். வி. (பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சர்). .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 42 நாராயணசாமி, மன்னை ப. (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்). .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 43 நாராயணசாமி, எஸ். சென்னை மாவட்ட பட்டாரிகள் தொகுதி.
- 44 பக்கர், எம். எம். நியமனம்.
- 45 பலராமன், எல். வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 46 பாலசுப்பிரமணியம், அ. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 47 பாலசுப்பிரமணியம், கு. மா. நியமனம்.
- 48 பெரியண்ணன், வி. ஆர். சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 49 மணி, கோ. சு. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 50 மாசிலாமணி, மு. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

2)

51 முத்து, எஸ்.			மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
52 முத்துகிருஷ்ணன், டி. வி.			மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
53 முத்துசாமி, செ.			சேலம்-தர்மபுரி
கோயம்புத்தூர்- நீலகிரி
ஆசிரியர் தொகுதி.
54 முருகேசன், எச். எஸ்.			நியமனம்.
55 ரஸ்ஸல் ராஜ்			நியமனம்.
56 வசந்த பாய், ஜி.			சென்னை மாவட்ட பட்ட
தாரிகள் தொகுதி.
57 வில்வம், எ. கே.			நியமனம்.
58 வில்சன் அப்போலோஸ், என்.			கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
59 வெங்கா, வி.			செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
60 வெள்ளபாண்டியன், என்.			திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
61 வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர், மு.			திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
62 ஜார்ஜ் கோமகன்			மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
63 வெற்றிடம்			சென்னை உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேல்வை.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கூடும் சட்டமன்றத்தின்
ஐம்பதாவது கூட்டத் தொடர்.

சனிக்கிழமை, 1975 மார்ச் 22.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேல்வை மண்டபத்தில்
பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் (திரு. சி. பி.
சுற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உருக்குறியிட்ட வினாக்கள்

Total expenditure incurred on the visits of the Prime Minister on
19th September, 1973.

*Q.—162. THIRU K. ARIVAZHAGAN (on behalf of THIRU
S. S. THENNARASU): Will the Hon. the Chief Minister be
pleased to state—

(a) the total expenditure incurred on the visit of the Prime
Minister on 19th September 1973 to Madurai, Pamban and
Karaikudi; and

(b) the expenditure on the construction of an airstrip for
helicopter landing?

19—9—1973-ல் பிரதமர் வந்ததில் ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு

திரு. க. அறிவழகன் (திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு சார்பில்):
மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப்
பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 19—9—1973-ஆம் தேதியன்று பாரதப் பிரதமர் மதுரை,
பாம்பன், காரைக்குடி ஆகிய ஊர்களுக்கு வந்ததில் ஏற்பட்ட மொத்தச்
செலவு எவ்வளவு?

(இ) ஹெலிகாப்டர் தளம் அமைக்க மட்டும் ஆன செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பிரதமர்
மதுரை, பாம்பன், காரைக்குடி ஆகிய ஊர்களுக்கு வந்ததற்கு மொத்தச்
செலவு ரூபாய் 3,47,698.89 காசு ஆயிற்று. ஹெலிகாப்டர் தளம்
மாத்திரம் அமைக்க ஆன செலவு ரூபாய் 1,74,600 ஆகும்.

[1975 மார்ச் 22]

திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவரவர்களே, அந்த மொத்தச் செலவில் மத்திய அரசு ஏதாவது ஒரு பங்கை ஏற்றுக் கொள்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இல்லை. முழுவதும் மாநில அரசின் செலவுகள் தான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, பொது நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காக மட்டும் வந்தார்களா அல்லது கட்சி நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்தச் சுற்றுப்பிரயாணத்தில் பாம்பன் பாலம் அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்காக வருகை தந்தார்கள். கட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்காக என்று வந்தாலும், அந்தச் செலவுகளை அரசுதான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று இப்போது விதி முறைகள் இருக்கின்றன.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் பிரதமருக்கு ஏதாவது கட்சிக் கூட்டம் இருந்ததா? சென்னையிலே அல்லது வேறு ஊரிலே ஏதாவது இருந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் இருந்ததாக எனக்குத் தகவல் இல்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, was it incurred at the request of the Central Government or the Prime Minister, or was it incurred by the State Government in their own discretion?

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Chief Minister has already said that it was incurred by the State Government.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, what I wanted to know was this. Was it incurred at the request of the Prime Minister or the Central Government, or was it incurred by the State Government in their own discretion?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதிலே யாருக்கும் விசேஷமாகக் கிடையாது என்று நான் முதலிலேயே சொன்னேன். முழுச் செலவையும் மாநில அரசுதான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கின்றது.

[1975 மார்ச் 22]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கேள்வி மாநில அரசே அழைத்து பிரதமர் அவர்கள் வந்தார்களா, அல்லது மத்திய அரசிலிருந்து தாங்களாகவே வந்தார்களா என்பது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பாம்பன் பாலம் அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்காக மாநில அரசின் அழைப்பின் பேரில் தான் வந்தார்கள். ஆனால் மாநில அரசு அழைத்து அவர்கள் வந்தாலும் சரி, தானாகவே வந்தாலும் சரி, மாநில அரசுதான் செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, the question was whether a request was made by the Central Government to incur the expenditure or not.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்தச் செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது "ரெக்ரூவஸ்ட்" அல்ல, அப்படிப்பட்ட இன்ஸ்ட்ரக்ஷனே இருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I presume that this expenditure does not include the expenditure incurred for the Prime Minister to travel by special plane from Delhi and going back. May I know whether it is so, Sir?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அது சேராது. அவர்கள் டெல்லியிலிருந்து சென்னைக்கு வந்தது பற்றியது. இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கின்ற நண்பர் திரு தென்னரசு அவருடைய மூலக் கேள்வியில் மதுரை, பாம்பன், காரைக்குடி ஆகிய இடங்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்டிருக்கின்றார்கள். நான் ரூ. 3,47,698 என்றும், ஹெலிகாப்டர் தளம் அமைக்க ரூ. 1,74,600 என்றும் பதில் அளித்தேன். மொத்தச் செலவு என்று கேட்டால் சென்னை நகரத்தில் செலவையும் சேர்த்து ரூ. 3,93,000 சொச்சம். அதிலே விமானச் செலவு சேரவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, எத்தனை நாட்களுக்கு இந்த ரூ. 3 லட்சம் அளவுக்குச் செலவாகியிருக்கின்றது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இரண்டு நாட்களுக்குச் செலவாயிற்று.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, in view of the frequent trips taken by Central Ministers, may I request the Hon. the Chief Minister to let this House know whether in the National Development Council this issue cannot be raised and advice given to the Central Government to practise some economy in expenditure in view of the difficult conditions that prevail in the country?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சில நேரங்களில் பிரதமரை சில நிகழ்ச்சிகளுக்காக மாநில அரசே அழைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆகவே அப்படி அழைக்கின்ற நேரத்தில் பிரதமர்

[1973 மார்ச் 22]

வருகிறபோது, பாதுகாப்புச் செலவுகள் அதிகமாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். பாதுகாப்புச் செலவு என்றால், வழியில் அரண் போல பாரிகேட், கம்புகளை வைத்து அடைப்பது போன்ற காரியங்களுக்கு அதிகச் செலவாகிறதென்று இதில் கட்சிக் கூட்டங்களுக்காக அதிகப்படியாக ஆகின்ற செலவுகளைக் கூட மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமையை வேண்டுமானால் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நாம் எடுத்துக் கூறலாம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, are the Government aware that the Prime Minister in answer to some letter which appeared in the Press said that he did not want these barricades or other arrangements to be made but that they were excusively done by the State Government for security reasons?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஒரு இந்திய நாட்டுப் பிரதமருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது எல்லா மாநில அரசுகளின் தலையாய கடமையாகும், காவல் துறையினுடைய முக்கியமான கடமையும் ஆகும். இப்போது ஏன் இவ்வளவு பாதுகாப்பு என்று கேட்கப் படுகிறது. ஏதாவது ஒரு சிறு சம்பவம் நடந்து விட்டால், ஏன் பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை என்று நாடுமேதான் கேட்போம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, may I bring to the notice of the Hon. the Chief Minister that both the 'pandals'—the 'pandal' in the I.I.T. Convocation as well as the 'pandal' in the Diamond Jubilee Celebration at Queen Mary's College—cost the Government enormous amounts, which could have been avoided?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஜி.டி.ஐ. விழாவிற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வந்தார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது, அங்கே பந்தல் போடப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த கொட்டை தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது.

THIRU G. VASANTHA PAI: No, Sir; it is not correct. The 'pandal' cost three lakhs of rupees for the I.I.T. which I hope could have been used for a more useful purpose.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஜி.டி.ஐ. போன்ற விழாக்களுக்கு பிரதமர் வருகின்றபோது ஒரு பந்தல்கூட போடாத அளவுக்கு அவ்வளவு கஞ்சர்களாக மாநில அரசுகள் இருக்க முடியாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, தேர்தல் கூட்டங்களுக்கு நம்முடைய நாட்டுப் பிரதமர், அமைச்சர்களோ வருகிறபோது, அதற்கான செலவுகளை யார் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு விருந்து மாநிலங்களுக்கு பிரதமர் சுற்றுப்பயணம் வருவதற்காக என்று

[1973 மார்ச் 22]

விதி முறைகள் வந்திருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளில் உள்ள விஷயங்களை நான் இங்கே சொன்னால் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

"As the security of the Prime Minister is the concern of the State, all arrangements for putting up the rostrum, the barricades, etc. at the meeting places including that of an election meeting will have to be met by the State Government concerned."

In the case of public meetings other than election meetings, all expenditure on the arrangements including provision of rostrum, the setting up of barricades, making lighting arrangements, public address system, etc., will be borne by the State Government. The term "public meetings" mentioned in this paragraph shall cover not only meetings organised by the State Governments but also those held by the political parties to which the general public has access.

In the case of election meetings, all expenditure on Police, setting up of barricades and making lighting arrangements will be borne by the State Government, while expenditure on the public address system and any decorative arrangements will be the responsibility of the political party concerned.

The expenditure on all these items may, in the first instance, be borne by the State Government and then recovered from the political party concerned. In regard to the rostrum only 25 per cent of the cost of the rostrum or Rs. 2,500 whichever is less shall be contributed by the party as a rostrum has to have certain specifications because of security considerations.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, are the Government aware that the I.I.T. has got a permanent open air theatre which is used for all functions?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள் சொல்வது போல பந்தல் களுடைய செலவு ரூ. 4 லட்சம் என்ற அளவில் ஆகியிருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் ஒவ்வொரு பெரிய மண்டபம் என்று பெர்மனண்டாக விழாவிற்கு என்று கட்டி வைத்துக் கொள்வது என்பது இயலாத காரியம். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் சிக்கனத்தைக் கையாள் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாம் ஆண்டுதோறும் கெரண்டாரம் ஜனவரி 28, குடியரசு நாள் அன்று, ஏற்கெனவே பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து கட்டற்கரை ஓரத்தில் பந்தல் போட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இப்படி ஒரு அரை மணி நேரம் நடை

[1975 மார்ச் 22]

பெறுகின்ற விழாவிற்கு பந்தல்கள் எல்லாம் தேவையில்லை என்று அந்தப் பந்தல்கள் இல்லாமலேயே கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாக குடியரசு நாள் விழாவை நாம் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, of course, we feel that when a person of the status of Prime Minister comes, a 'pandal' is necessary and I do not dispute it. But the amount spent on the 'pandal' at both the places, I am told, amounts nearly to four lakhs of rupees. Could not a permanent building have been put up for that purpose to receive all dignitaries and also to ensure security arrangements?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆர்வம் தெரிகிறது. இந்த ஜி. ஜி. டி. க்கு நிரந்தரமான ஒரு மண்டபம் வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அதற்காக பிரதமரின் விஜயத்தைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the Hon. the Chief Minister is misinterpreting my question. The Hon. the Chief Minister said that it was very difficult to provide such arrangements at each of these places. But, I am only pointing out that the I.I.T. has already got an openair theatre where this function could have been held.

Mr. CHAIRMAN: I request the hon. Member Thiru Vasantha Pai to give chance to other hon. Members also, by not repeating his supplementary questions.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the hon. the Chief Minister was replying to my question and so, I can also have a chance. When hundreds of questions are put when their turn comes, let me not be shut out.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் படித்த அறிக்கையில், பிரதமர் அவர்கள் வருவிற்போது அவர்களைச் சார்ந்த கட்சி செலவுத் தொகையைப் பகிர்ந்து செலுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 1971 தேர்தல் சமயங்களிலே நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் இங்கே தேர்தல் கூட்டங்களிலே கலந்து கொண்டார்கள். அப்போது கலந்து கொண்ட கூட்டத்திற்கான செலவுத் தொகை அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களிடமிருந்து கேட்கப்பட்டதா? எவ்வளவு ரூபாய் கேட்கப்பட்டது? எவ்வளவு ரூபாய் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தேர்தல் நேரத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வந்ததையொட்டி 1971-ல் மாத

1975 மார்ச் 22]

திரம் அல்ல, 1967லிருந்தே அந்தக் கட்சிகளிடமிருந்து கேட்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது விவரங்கள் கையில் இல்லை. அந்தக் கட்சிக் காரர்கள் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எதுவும் தரவில்லை.

திரு. டி. சந்தோஷம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் படித்த விதிமுறைகளிலே பிரதமரின் வருகையைப் பற்றித் தான் வந்திருக்கிறது. அதே விதிமுறைகள் மற்ற மத்திய அமைச்சர்கள் வந்தாலும் பொருந்துமா அல்லது அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஏதாவது விதி முறைகள் இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இது பிரதமர் அவர்களுடைய வருகைக்காக மாத்திரமே அமைக்கப்பட்ட விதி முறைகள். அந்த விதி முறைகள் தான் மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, மாநில அமைச்சர் வேறு மாநிலங்களுக்கு தேர்தலுக்காகச் சென்றால் ஏற்படக்கூடிய செலவுகளை அங்கே இருக்கின்ற மாநில அரசுகள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விதி முறைகள் இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அப்படி எதுவும் இல்லை. அங்கே சென்றால் நாமே தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது நம்முடைய விதி.

Increased Pay to Part-time Water Carriers.

* 163 Q. **THIRU D. SANTOSHAM:** —Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

- whether part-time Water Carriers in Government Offices have been recommended an increased pay of Rs. 30 per month by the Second Tamil Nadu Pay Commission; and
- if so, whether the same has been implemented?

பகுதி நேர நீர் வழங்குவோருக்கு உயர்த்தப்பட்ட ஊதியம்.

திரு. டி. சந்தோஷம்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) அரசு அலுவலகங்களிலுள்ள பகுதி நேர நீர் வழங்குவோருக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 வீதம் உயரிய சம்பளம் வழங்கிட தமிழ்நாடு இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அது செயற்படுத்தப்பட்டுவிட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. டி. சந்தோஷம்: தலைவரவர்களே, ஒருவேளை அவர்கள் மிகக் கொஞ்சம் பேர்களாக இருப்பதாலேயே அவர்களுடைய கோரிக்கையை சவனிக்காமல் விட்டிருக்கலாம். மற்ற ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம்

[1975 மார்ச் 22]

உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களுடைய சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. ஆகவே அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் ரூ. 30 ஆவது வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் எல்லாம் பகுதி நேர ஊழியர்களாகப் பணியாற்றுகின்ற காரணத்தால், குழு அவர்களைப்பற்றி எந்தப் பரிந்துரையும் செய்யவில்லை என்பது உண்மைதான். 5 ஆண்டுகள் அல்லது 10 ஆண்டுகள் அவர்கள் பணியாற்றியிருப்பார்களானால், அவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்குவதை அரசு பரிசீலிக்கலாம் என்கின்ற கருத்தை மாத்திரம் ஊதிய ஆணைக்குழு பரிந்துரை செய்திருக்கின்றது. அதற்கு மேல் வேறு எந்தப் பரிந்துரையும் இல்லை.

Arabic Munshis appointed in the Government Elementary Schools.

* 164 Q. THIRU K. ARIVAZHAGAN (on behalf of THIRU M. SANKARALINGAM) :—Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Arabic Munshis, appointed in the Government Elementary Schools in Kanyakumari District have represented that their services have not been regularised even though they have put in a service of ten years; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

அரசு தொடக்கப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்ட அரபிக் முன்ஷிகள்.

திரு. க. அறிவழகன் (திரு. எம். சங்கரலிங்கம் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள அரசு தொடக்கப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்ட அரபிக் முன்ஷிகள், பத்து வருடப் பணிக் காலமாகியும் அவர்களது பணியை வரன்முறைப்படுத்தப்படவில்லை என முறையீடு செய்துள்ளனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள அரபிக் முன்ஷிகள் (தரம் II) பதவிகளுக்கு விதிகள் இல்லாமையால் அவர்களது பணியினை இதுவரை வரன் முறைப்படுத்த இயலாதிருந்தது. அரசு இப்பொழுது மேற்படி பதவிகளுக்கு விதிகள் வெளியிட்டு அவர்களது பணியினை வரன் முறைப்படுத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி ஆணையிட்டுள்ளது.

1975 மார்ச் 22]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, பணி வரன் முறைப்படுத்தப்படாத அரபு முன்ஷிகள் இந்த மாவட்டத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருந்து வருகின்றார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுடைய எண்ணிக்கைப்பற்றி விவரம் இல்லை. ஆனால் இயக்குநர் அவர்களிடத்திலிருந்து அதைப்பற்றி விளக்கங்களைப் பெற்று, பரிசீலனை செய்து, தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழு இசைவைப் பெற்று டிசம்பர் 1974-ல் தமிழ்நாடு கல்வி சார்நிலைப் பணி முற்பட்ட பதவிகளைப் பற்றி, தக்க திருத்தங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று இயக்குநருக்கு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, இந்த அரபு மொழி ஆசிரியர்கள் தவிர, தமிழ் ஆசிரியர்கள் தவிர, வேறு மொழி ஆசிரியர்கள் யாராவது பணி வரன்முறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றார்களா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது அரபு முன்ஷிகள் பற்றிய கேள்வியாக இருப்பதன் காரணமாக, அது பற்றிய விவரங்கள் இல்லை.

[பிற்பகல் 4-10]

Government Secondary School for Girls, Madurai.

*165 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the girls and the teachers in the Government Secondary School for Girls, Madurai, are undergoing a lot of difficulties for lack of proper accommodation facilities; and

(b) if so, whether the Government will take immediate steps to provide the same?

மதுரை அரசினர் பெண்கள் இடைநிலைப் பள்ளி.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மதுரை அரசினர் பெண்கள் இடைநிலைப் பள்ளியில் ஒழுங்கான இடவசதி இல்லாததனால் அங்கு மாணவிகளும் ஆசிரியைகளும் பெரும் இடர்ப்பாட்டுக்கு ஆளாகின்றனரா?

(இ) ஆமெனில், போதிய இடவசதியளிக்க அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம். குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு முயற்சி நடைபெறுகிறது.

[1975 மார்ச் 22]

(Both Thiru P. R. Thomas and Thiru D. Santosham rose....)

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member Thiru Thomas will have the first chance as the main question was put by him.

(பிற்பகல் 4-10).

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாநகராட்சியின் புதிய கட்டிடத்திற்கு இப்போதுள்ள அலுவலகம் மாற்றப்படுமானால் இப்போதுள்ள அலுவலகத்தை முன்னாள் அரசுப் பள்ளி பணியாற்றிய அதே இடத்திற்கு மீண்டும் மாற்றுவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதனுடைய நிலை என்ன என்று இப்போது தெரியவில்லை. ஆனால், இந்தத் துறைகள் மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்தின் கீழ் இருப்பதன் காரணமாக, பொதுப் பணித்துறை எந்தப் பழுதும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறைக்கு அதை மாற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பொதுப் பணித்துறைக்கு மாற்றப்படுமானால், இந்தச் சிலபல குறைகளும் இல்லாமல் நீடிக்க வந்தாகான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். ஆகவே இப்போது பொதுப் பணித்துறைக்கு மாற்றுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, அந்த இடம் முன்பு மதுரை ஹெட்குவாட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியாக இருந்தது. அது பெரிய ஆஸ்பத்திரி இருந்த இடம். அந்த இடத்தில் மாநகராட்சி காரியாலயத்தை வைத்துக்கொள்வதற்கு என்றுதான் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. அது முழுவதும் அரசாங்கத்தின் இடம். ஆஸ்பத்திரி நடந்து கொண்டிருந்த இடம். அதிலே புதிய ஆஸ்பத்திரி எரஸ்கின் ஆஸ்பத்திரி வைக்கக் வடகரையில் கட்டிய பிறகு, அந்த இடம் காலியாக இருந்து, அதிலே பெண்கள் பாடசாலை ஒன்று வைக்கப்பட்டது. பழையபடி அங்கே முனிசிபல் ஆபிசுக்கு இடமில்லை என்று சொல்லிவிட்டு இந்த இடத்தை முனிசிபாலிட்டிக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினார்கள். அதனால்தான் இடவசதி இல்லையென்ற கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மாண்புமிகு திரு. பி. ஆர். தாமஸ் அவர்களும் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். விஷயம் அதுதான். ஆகவே முன்பு இருந்த இடத்திற்கு அந்தப் பெண்கள் பாடசாலையை மாற்றுவதற்கு அரசு சம்மதிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். கார்ப்பரேஷன் ஆபிசை புதிய கட்டிடத்திற்கு மாற்றிய பிறகு, அந்த இடம் அரசாங்க இடம். அது காலியாகி விடும். ஆகவே அந்த இடத்தைப் பாடசாலைக்குக் கொடுத்துவிட அரசாங்கம் சம்மதிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி மன்றம் அதற்கான சொந்த இடத்திற்குச் சென்ற பிறகு, அது இருந்த இடத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இப்போது பள்ளி இருக்கிற இடத்தையே பயன்படுத்த

[1975 மார்ச் 22]

பார்த்து அல்லது சீர்படுத்தி வைத்துக்கொள்வதா அல்லது பழைய இடத்திற்கே கொண்டுபோவதால் அந்தப் பள்ளிக்கு நன்மைகள் ஏற்படுமா என்ற இந்த இரண்டையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, எது சிறப்பாக இருக்குமோ அதைச் செய்வதற்கான முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளி ஒன்று துவங்க இருந்தால், அதற்கென்று சிலபல விதிகள் உண்டு. அந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டிருந்தால்தான், பள்ளிகளைத் திறக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது. அந்தமாதிரி விதிமுறைகள் அரசுப் பள்ளிகளுக்குக் கிடையாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அரசுப் பள்ளிகளுக்கும் அந்த விதிமுறைகள் உண்டு. ஏற்கனவே இருக்கின்ற நிலைமையிலே, மாநகராட்சி மன்ற அலுவலகத்தை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால், அதற்குரிய இடத்தைக் கொடுக்கும்போது அங்கே பெண்கள் கல்லூரி இருக்கின்ற காரணத்தால் பக்கத்திலேயே இது இருக்கலாம் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மாற்றம் கல்வித் துறைக்கும் மாநகராட்சி மன்றத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட இசைவின் பேரிலே செய்யப்பட்டது. இடவசதி குறைவாக இருப்பதை நாம் சீர்படுத்த வேண்டுமென்ற அளவுக்கு நாம் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப் போன்று, மாநகராட்சி சொந்தக் கட்டிடத்திற்குப் போன பிறகு, அந்த கட்டிடத்தைப் பயன்படுத்துவதா அல்லது இதையே பயன்படுத்துவதா என்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை முறையாகப் பரிசீலனை செய்ய முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகரத்திலே இருக்கும் இந்தப் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியைப் போல சென்னை நகரத்தில் தியாகராயநகர் மற்றும் வேறு பல இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட இட நெருக்கடி இருக்கின்றது. இப்படி பல பள்ளிகள் இருக்கின்றன. பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு வாரியம் அமைக்கப்படுமென்று ஒரு செய்தி வந்தது. அவ்வாறு வரைவில் வாரியம் ஏதாவது அமைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இன்று அரசினிடத்திலும், உள்ளாட்சி மன்றங்களிடத்திலும் பணம் இல்லாத நிலையில் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு என்று வாரியம் ஒன்று அமைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தினிடத்திலிருந்து நிதி உதவி பெற்று கட்ட, இந்த வாரியம் அமைக்கலாம் என்று நாங்கள் முயற்சி செய்தோம். இந்த நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக அதைப்பற்றி ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தினிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அவர்கள் ஒத்துழைப்பு தந்தால், ஒரு பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உதவி கொடுத்தால், கட்டிடங்களைக் கட்டி முடித்துவிட்டு ஊராட்சி மன்றமும் அரசாங்கமும் அந்தக் கடனையும் வட்டியையும் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து கட்டிக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்ற அளவில் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் உதவி செய்ய

[1975 March 22]

முன்வருமானால், அந்த வாரியம் அமைக்கலாம். உள்ளாட்சித் துறை சார்பாகவே அந்த வாரியத்தை அமைப்பதாக இருந்தோம். டி.ஆர்.டி. அவர்களைத் தலைவராக்கி அந்த வாரியத்தை அமைக்கலாம் என்று ஒரு குறிப்பு இருந்தது. ஆனால் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்பு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

House Rent Allowance to the Government School Teachers of Ambattur.

*166. Q.—THIRU K. ARIVAZHAGAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned House Rent Allowance to the Government School Teachers of Ambattur Centre belonging to Villiwakkam Range from 1st April 1967;

(b) if so, whether the Aided School teachers were also sanctioned the same; and

(c) if not, the reasons therefor?

அம்பத்தூரில் இருக்கும் அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி.

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) வில்லிவாக்கம் சரகத்தைச் சேர்ந்த அம்பத்தூரில் இருக்கும் அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி 1-4-1967 முதல் கொடுக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கும் வீட்டு வாடகைப்படி அனுமதிக்கப்பட்டதா?

(உ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) and (உ) இக் கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

Pay Scales among Last Grade Servants of Aided and Government Colleges.

*167. Q.—THIRU K. ARIVAZHAGAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the pay scales recommended by the Second Tamil Nadu Pay Commission have been applied to all the Last Grade Servants of the Aided Colleges;

1975 March 22]

(b) whether there is any disparity of pay scales among the Last Grade Servants in the Aided and Government Colleges; and

(c) if so, whether there is any proposal to remove the same?

மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலும் அரசுக் கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றும் கடைநிலை ஊழியர்களிடையே சம்பள வீதங்கள்.

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ்நாடு இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழு பரிவுரை செய்துள்ள சம்பள வீதங்கள், மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் கடைநிலை ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்தாமாறு செய்யப்பட்டுள்ளதா?

(இ) மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலும், அரசுக் கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றும் கடைநிலை ஊழியர்களிடையே சம்பள வீதங்களில் ஏதேனும் வேறுபாடு உள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், இதை நீக்குவதற்கு ஏதேனும் செயற்குறிப்புகள் உள்ளனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(பிற்பகல் 4-20)

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, மிக நீண்ட காலமாக இந்த மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் கடைநிலை ஊழியர்கள் தங்களுடைய சம்பள விகிதங்களை ஒழுங்குப்படுத்த வேண்டுமென்றும் அதுவும் மூக்கியமாக கல்லூரிகளிலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு “பென்சன்”, “கிராஜூட்டி” போன்றவை வேண்டுமென்றும் கேட்டு வருகிறார்கள். எனவே விரைந்து அரசு முடிவை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசுக் கல்லூரிகளிலே தரப்படுகின்ற அதே விகிதத்தைத்தான் இவர்களுக்கும் தர வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி வருகின்றோம். அப்படி பல இடங்களில் கொடுத்து வருகிறார்கள். சில இடங்களில் கொடுத்து வரப்படவில்லை என்பதால், பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக அப்படி கொடுக்கும்படி அந்தந்தக் கல்லூரிகளை வற்புறுத்தும்படியாக நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[1975 March 22]

Saltfield Industry in Ramanathapuram District.

*168. Q.—THIRU RAMA SUBBAYYA (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) the year in which the Saltfield Industry in Valinokkam area, Ramanathapuram District will commence; and

(b) the estimated expenditure therefor?

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உப்பளத் தொழிற்சாலை.

திரு. இராம சுப்பையா (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாலிநோக்கம் பகுதியில் உப்பளத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் வேலைத் திட்டம் எந்த ஆண்டு துவங்கும்?

(இ) அந்தத் திட்டத்தின் மதிப்பீடு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) நடப்பாண்டில் தொடங்கப் பட்டுவிட்டது.

(இ) ரூ. 75 லட்சம்.

Solar Paddy Drier.

*169. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Mechanical Engineering Department of the Annamalai University has designed a 'Solar Paddy Drier'; and

(b) if so, whether the Government have any plans to popularise this device in the District of Thanjavur?

நெல் உலர்த்தும் சூரிய வெப்பக்கருவி.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

1975 மார்ச் 22]

(அ) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இயந்திரப் பொறியியல் துறை நெல் உலர்த்தும் சூரிய வெப்பக் கருவி ஒன்றை வடிவமைத்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், இக்கருவியை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பரப்புவதற்கான திட்டங்கள் எதும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, இந்த நெல் உலர்த்தும் சூரிய வெப்பக் கருவி ஒன்று அமைப்பதற்கு என்ன செலவாகிறது? பரிசீலித்தமான நிலையில்தான் இருக்கிறதா அல்லது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இந்த நெல் உலர்த்தும் சூரிய வெப்பக் கருவி ஒன்று சோதனைக்காக அமைக்கப் பட்டது. அதனுடைய செலவு ஏறத்தாழ ரூபாய் 1,200 ஆயிற்று. இந்த சூரிய வெப்பக்கருவியை ஒட்டுவதற்கு ஒரு "ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார்" வேண்டும். அதோடு மின்சாரம் வேண்டும். இவ்வளவு செய்த பிறகு ஒரு மணிக்கு அரை மூட்டை அதாவது 30 கிலோ என்ற அளவு நெல்தான் உலர்த்த முடியும். அதுவும் வெயில் அடித்தால்தான் உலர்த்த முடியும். எனவே இந்த இயந்திரமில்லாமல் இந்த அளவுக்கு உலர்த்த முடியுமென்று கருதித்தான் விவசாயிகளும் அரிசி ஆலைக்காரர்களும் இந்த இயந்திரத்தை விரும்பவில்லை. ஆகையால்தான் அதைப் பரப்புவதற்கும் அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லை. மத்திய அரசு இதை மூன்று காலம் இன்னும் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணம் ஒதுக்கி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Wheat Cultivation in Tamil Nadu.

*170 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU D.V.D'MONTE): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have evolved any new scheme to introduce wheat cultivation in Tamil Nadu; and

(b) if so, the details thereof?

தமிழ் நாட்டில் கோதுமை பயிரிடும் திட்டம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : (திரு. டி. வி. டி. மாண்டி சார்பில்) : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டில் கோதுமை பயிரிடும் புதிய திட்டம் எதையும் அரசு தயாரித்துள்ளதா?

[1975 மார்ச் 22]

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. THIRU Si. PA. ADITANAR: (a) and (b): During the year 1974-75, 400 quintals of seeds of a variety of wheat known as 'Chota Lerma' were obtained from the Government of India free of cost and distributed to the wheat-growers in the districts of the Nilgiris, Coimbatore and Madurai. No other scheme has been evolved.

Sugarcane Cess.

* 171 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount collected yearwise by way of Sugarcane Cess from the North Arcot District Co-operative Sugar Mill from 1970-71 to 1972-73; and

(b) the details of the road-works undertaken out of the cess fund in the Mill Area and the expenditure incurred therefor?

கரும்பு மேல் வரி.

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையின் கரும்பு செஸ் மூலம் 1970-71 முதல் 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரை வசூலான தொகை ஆண்டு வாரியாக எவ்வளவு?

(இ) இதன் மூலம், இவ்வாலையின் பகுதியில் எடுத்த சாலை வேலைகளின் விவரமும் தொகையும் யாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: விவர அறிக்கை @ அவை மூன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எல்.பலராமன்: தலைவரவர்களே, 1970-71 ஆம் ஆண்டில் பங்கீடு தரவில்லையென்று பதிலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணம் என்ன? ஆனால், 1970-71-ல் செலவு 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நடைமுறையில் இது எப்படி என்ற விவரத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஒதுக்கீடு எதுவும் இல்லையென்று இங்கே பதிலில் காணப்படும்போது, செலவு மட்டும் 0.25 இலட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். 1971-72, 1972-73-ல் கரும்பு

@50-51ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 22]

மேல்வரி வருமானம் 13 இலட்சம் ரூபாய், 21.85 இலட்சம் ரூபாய் என்றும் செலவு 1.28, 2.16 இலட்சம் ரூபாய் என்றும் கூறியிருக்கின்றார்கள். இந்த விகிதாசாரத்தைப் பார்க்கும்போது செலவு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த ஆலைக்கு ஒதுக்கீடு செய்த தொகையை முழுமையாகச் செலவு செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவதும் வழி முறைகளையும், விதிமுறைகளையும் வகுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, the hon. Member has raised a very general question namely, the Sugarcane Cess Fund collections are very much above the utilisation. The matter is under the consideration of the Government. I may mention here that probably, the Sugarcane Cess was first levied in 1949 under the Madras Sugar Factories Control Act of that year, under section 14. It was very small. Then it was increased. The rate of increase.....

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, “பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர்”.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, தமிழில் கேள்வி கேட்கப் பட்டிருப்பதால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தமிழில் பதில் சொல்வது தான் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister is expected to give the answer in Tamil.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை, செலவைவிட சுகர்கேன் செஸ்ஸுக்கு வசூலாகின்ற தொகை மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பது. அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி விளக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொன்னேன். 1949-ஆம் ஆண்டிலே முதன் முதலாக இந்த “சுகர்கேன் செஸ்” திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பல முறை அப்போதிருந்த செஸ் விகிதம் கூடிக்கொண்டே போயிற்று. 1950-ல் அப்பொழுதிருந்த “டாரிப் போர்ட்” மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்பொழுது கிளப்பும் ஆட்சேபணையை எழுப்பினார்கள். அந்த “டாரிப் போர்ட் ரெகமெண்டேஷன்” ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. ‘Objection to the cess being absorbed in the General revenue in U.P. and Bihar.’ உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்திலும் பீகார் மாநிலத்திலும் “சுகர்கேன் செஸ்” என்று வசூல் செய்து பொது வருமானத்தில் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதற்காக அப்பொழுதிருந்த “டாரிப் போர்ட்” அதற்குக் கமீஸ் எதிர்ப்பு தெரிவித்தது. “that the State Governments should either spend the Cess on sugarcane development or reduce the Cess to a figure” consistent with the requirement of cane development. எல்லா பணத்தையும் “சுகர்கேனுடைய” வளர்ச்சிக்காக, கரும்பு வளர்ச்சிக் காகச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்றும் இல்லையென்றால் செஸ்ஸைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் அப்பொழுதிருந்த “டாரிப் போர்ட்” சொன்ன

[1975 மார்ச் 22]

தன் காரணமாக அப்பொழுதிருந்த அரசு “Government of Tamil Nadu then decided to utilise the realisation for the cane development” குறைப்பதை விட வருகின்ற வருவாயை சுகர்கேன் டெவலப்மெண்டுக்குச் செலவு செய்யவேண்டுமென்று அந்த வருஷம் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு சுகர்கேன் “அட்வைசரி கமிட்டி” 4-6-1951-ல் இதே மாதிரி ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். இப்பொழுது அது சம்பந்தமான கடிதப் போக்குவரத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லுவதற்கு நேரடியில்லை, தேவையுமில்லை. இறுதியாக 14-3-1975-லே “அக்கவுண்டென்ட்-ஜெனரல்” அவர்களிடமிருந்து ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது: “Expenditure made from the Fund was much below the accruals.” மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும் அதே கருத்தைச் சொல்லி அதோடு கூட இன்னும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் “The Committee on Public Accounts 1965-66 also observed that the Government’s position vis-a-vis these funds was that of a trustee and it was only just that moneys were spent within a reasonable time on the objectives for which the cess was collected”. அரசின் கையில் வைத்திருப்பதை விட அப்போதைக்கப்போது கூடியவரையிலே என்ன காரணத்திற்காக இந்த செஸ் வரி ஏற்படுத்தப் பட்டதோ அதற்காகச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று “அக்கவுண்டென்ட்-ஜெனரல்” அவர்கள் ஒரு குறிப்பு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் நான் சொல்லுகிறேன் இந்தக் காரியம் முற்றிலும் இந்த அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, may I ask a question? Why is it that no amount was collected in 1970-71?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, the details of the amount spent.....அநேக ஆலை அதிபர்கள் 1970-71-ல் குறித்த காலத்தில் பணம் கொடுக்க வில்லை. பல காரணங்களை அதற்குச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கெல்லாம் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த செஸ்களை ‘கலெக்ட்’ பண்ணுவதற்கு அரசுக்கு ரெவன்யூ ரெக்கவரி அக்ஷன்கீழ் அதிகாரம் இருக்கிறது. கோர்ட்டுகளிலே தீர்ப்பு வாங்காமலேயே நாங்கள் இதை நிறைவேற்ற முடியும். வரி இவ்வளவு வரவேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்த பிறகு, அடுத்த ஆண்டு முதல் சரியாக வருவாய் வந்துகொண்டிருந்தது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, have the Government now put the Purchase Tax instead of the Cane Cess?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, “பர்சேஸ் டாகஸ்” என்பது வேறு சட்டத்தின்கீழ் வருகிறது. அது “சேல்ஸ் டாக்ஸ் அண்ட் பர்சேஸ் டாக்ஸ்” ஆகியன்கீழ் வருகிறது. இது வேறு சட்டம். ‘மெட்ராஸ் சுகர் பேக்டரிஸ் கண்ட்ரோல் ஆக்ட், 1941’-ன் கீழே இந்த செஸ் போடப்படுகிறது.

[1975 மார்ச் 22]

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, may I remind the Hon. Minister that now in many States Purchase Tax is being put instead of Cane Cess? I want to know whether the Government of Madras have put the Purchase Tax in lieu of the Cane Cess.

MR. CHAIRMAN: It is Government of Tamil Nadu.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I have already answered that the Purchase Tax is not in lieu of the Cess collected. Probably, the hon. Member puts an idea into the mind of the Government that instead of collecting it in the shape of cess and keeping it in a separate fund for utilisation for a special purpose, we can as well put in a Purchase Tax and use it in the General funds.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I find the Hon. Minister is assimilating such ideas.

(பிற்பகல் 4-30)

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் வரியேதும் இல்லை. ஆனால் ரூ. 25,000 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. செஸ் என்றால் அதை அரசாங்கத்தின் பொது நிதியில் சேர்க்க முடியாது. செஸ் என்றால், எவ்வளவு செஸ் வருகிறதோ, அதை வேறு பணக்கு ஒதுக்காமல் செலவிட்டுவிட வேண்டும். வரி என்றால் தான் அதை அரசாங்கப் பொது நிதியில் சேர்க்க முடியும். ஆகவே இந்தப் பணத்தை சேர்த்து வைப்பதைவிட, ரோடுகள் செப்பனிட வேண்டியிருந்தால், அதற்குப் பயன்படுத்தலாம். மதுரையைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைக்குப் போகிற அலங்காநல்லூர் ரோடு மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு டெவலப்மென்ட் கமிட்டி கூட்டத்திலேயும் இதைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அங்கு கிடைக்கிற செஸ் பணத்தைக்கொண்டு, அந்த ரோடை மராமத்து செய்து, அபிவிருத்தி செய்ய உடனடியாக அரசாங்கம் தாக்கீது அனுப்புமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே ஒன்று சொன்னேன். இந்த வினா வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தது. ஆகவே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட மில்லில் இருந்து 1970-71-ல் செஸ் வசூலாகாமல் இருந்திருக்க முடியும். ஆகவே செலவு செய்யாமல் இருக்க முடியும் என்பதல்ல. அல்லது செஸ் பண்டிவிருந்து இல்லாமல் ஜெனரல் பண்டியிலிருந்து வந்தது என்று கொள்ளமுடியாது. இது 1949-லிருந்து இருக்கிறது. இதைவிட கேள்வி நேரத்தில் அதற்கு விரிவாகச் சொல்வதற்கு இயலவில்லை.

திரு. எஸ். பலராமன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குப் பதில் கூறினார்கள். ஆனால் வருவாயே இல்லாதபோது ரூ. 25,000 செலவு செய்தார்கள், இது ஏன் என்பதற்கு

[1975 மார்ச் 22]

அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறவில்லை. அதற்கான பதிலை அவர்கள் கூறுப்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் கூட்டுறவு மில் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. இந்த மில்லில் வசூலிக்க முடியவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கூட்டுறவு மில் என்பது அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருப்பதால், இதிலிருந்து வசூலிக்க முடியவில்லை என்பது வருத்தத்திற்கு உரியது; இதற்கான காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்கிறபோது, இந்த செஸ் ஃபண்ட் என்பது தனித்தனியாக வரலிலே கணக்கு வைக்கப்படாமல் ஒரே ஃபண்டாக இருந்தது. தனித்தனியாக, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் தனியாக கணக்கு வைக்கவேண்டும் என்று வந்திருக்கிறது என்றேன். ஆனால் ரூ. 25,000 தான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்றால், வருவாயே இல்லாமல் செலவு செய்கிறோம் என்றால், அதை ஒரு மாவட்டத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து வசூலிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. முன்னால் கணக்கு பொதுவாக இருந்தது. இப்பொழுது தனித்தனியாக இருக்கிறது. ஒரு சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து வசூலிக்கப்படுகிற செஸ் பணத்தை அந்த ஏரியாவிலே மட்டும் தான் செலவழிக்கவேண்டும் என்பதிலே நியாய மில்லை என்று சொல்வதிலே நியாயம் உண்டு.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்திகள்.

MR. CHAIRMAN: I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975 (L. A. Bill No. 10 of 1975) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 109 of the Constitution of India.

1975 மார்ச் 22]

[Mr. Chairman]

I have further received messages from the Hon. Speaker Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence, of the Council :

(1) The Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 7 of 1975).

(2) The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 49 of 1974).

3. 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதி துணை விவர அறிக்கையை அளித்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் கருணாநிதி : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கை இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மானியக் கோரிக்கைகளின் மொத்தத் தொகை 108.28 கோடி ரூபாயாகும். இதில் 55.87 கோடி ரூபாய் வருவாய்க் கணக்கிலும், எஞ்சிய தொகை கடன்—மூலதனக் கணக்குகளின் கீழும் அடங்கும். மொத்த மானியக் கோரிக்கைகளில் 107.36 கோடி ரூபாய் அனுமதித்த இனங்களின் கீழும், 92 இலட்சம் ரூபாய் சாட்டிய இனங்களின் கீழும் அமையும். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் அடங்கியுள்ள முக்கிய செலவினங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

2. வறட்சித் துயர் தணிப்புக்கு நாம் மேற்கொண்டுள்ள பணிகளுக்காக இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் மொத்தம் 21.29 கோடி ரூபாய் செலவுக்கு 40 ஆம் மானியத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மேற்பார்வையின் கீழ் 8.56 கோடி ரூபாய் செலவுக்கும் குடிநீர் வடிகால் நிறுவனத்தின் மூலம் 2 கோடி ரூபாய் செலவுக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கங்களை, இயன்ற அளவுக்கு வறட்சிப் பகுதிகளில் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காகச் செலவிட நாம் முடிவு செய்துள்ளதை மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அவ்வாறு செலவிடும்போது, வறட்சித் துயர் தணிப்புத் தலைப்பின் கீழ் அந்த நிதி ஒதுக்கங்கள் செலவாகக் காட்டப்படும். இதற்காகக் கணக்கு முறையில் அவையின் ஒப்புதலைப் பெறவும் இம் மானியத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ ஆறு இலட்சம் பேர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு வேலையளிக்கும் வண்ணம் இப்பணிகள் தற்போது முனைப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

3. சமுதாயத்தில் எளிய நிலையிலும் நடுத்தர நிலையிலும் உள்ளவர்களுக்கு சீரான விலைகளில் உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்கச் செய்வதற்காக நாம் மேற்கொண்டுள்ள கொள்முதல் முயற்சிகளுக்கென தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு நிறுவனத்திற்கு 15 கோடி ரூபாய்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 22]

கடனும், நாற்பத்திரண்டு கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களுக்கு மொத்தமாக ஒரு கோடி ரூபாய்க் கடனும் தருவதற்கு இந்த மதிப்பீடுகளில் 56ஆவது மானியக் கோரிக்கை வழி செய்கிறது. உணவுப் பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வது, தனிக்கைச் சாவடிகள் அமைப்பது போன்ற தொடர்புடைய செலவுகள், மொத்தம் 86 இலட்சம் ரூபாய், 34ஆவது மானியக் கோரிக்கையில் அடங்கும்.

4. வறட்சியின் விளைவாக மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பயிரிடும் பரப்பு குறைந்ததனால், வரும் பருவத்துக்கு வேண்டிய விதைகளை வேளாண்மைத் துறையினா விலக்கு வாங்கி விற்பது மிகவும் அவசியமானதாகும். இதற்கென 1.43 கோடி ரூபாய் செலவுக்கு மன்றத்தின் ஒப்புதலை 20 ஆவது மானியத்தின் மூலம் பெற விழைகிறேன். மத்திய அரசு நமக்கு உரம் ஒதுக்கி வருகின்றது. இந்த ஆண்டு இதற்கான விலை உயர்ந்துள்ளதற்காக 9.49 கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவு ஏற்படும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு இதற்கான தகவல்களை அனுப்பியவுடன் மாநிலக் கணக்கு ஆய்வாளர் அரசின் கணக்கில் பற்று வைப்பதற்கு ஏற்ற நிதி ஒதுக்கமாக இது அமையும்.

5. வறட்சிப் பகுதிகளில் விரைந்து வேலை வாய்ப்பு தருவதற்காக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள இராமநாதபுரம் கண்மாய், இராஜசிங்கமங்கலம் கண்மாய், திருப்பத்தூர் கண்மாய், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள கவினாடு கண்மாய் ஆகிய நான்கு பெரிய கண்மாய்களைத் துாரெடுத்துச் சீரமைக்கும் பணிகளுக்காக ஒரு கோடி ரூபாயும், குளித்தலை வட்டத்தில் கண்ணாத்து ஒடைத் திட்டத்தை மேற்கொள்வதற்காக 20 இலட்சம் ரூபாயும் செலவிட வகை செய்துள்ளோம்.

6. சென்னை மாநகரில் தற்போதுள்ள தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டைச் சமாளிப்பதற்காக உடனடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, மொத்தம் 85.25 இலட்சம் ரூபாய் கடனாகவும், மானியமாகவும் மாநகராட்சிக்கு வழங்க இத்துணை மதிப்பீடுகளில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. வீராணம் திட்டத்திற்கு சென்னையை நோக்கிப் போடப்பட்டு வரும் குழாய்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பாலாற்றுப் படுகையிலிருந்து கிடைக்கும் நீரை சென்னைக்கு கொண்டு வருவதற்கான இடைக்கால விரைவுத் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு அண்மையில் அனுமதி வழங்கியது. இதற்கென மொத்தம் 1.12 கோடி ரூபாய் இத்துணை மதிப்பீடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதுவன்றி குடிநீர்த் தட்டுப் பாட்டை நீக்க பல்வேறு நகராட்சிகளுக்கு மொத்தம் 28.96 இலட்சம் ரூபாய் வழங்குவதற்கான நிதி ஒதுக்கமும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. பெருகியும் நமது வரவு-செலவுகளுக்கு ஏற்ப, எதிர்பாராச் செலவு நிதியின் அளவையும் 10 கோடி ரூபாயிலிருந்து 20 கோடி ரூபாயாக உயர்த்த, மன்றத்தின் ஒப்புதல் அண்மையில் பெறப்பட்டது. இதற்கும் இந்த மதிப்பீடுகள் வகை செய்கின்றன.

8. ஊனமுற்றோர் நல்வாழ்வுத் திட்டத்தின் பகுதியாக, முட்டுக்காட்டில் புதிதாக நிறுவப்பட்டுவரும் தொழிற்சாலைக்கு 14.38 இலட்சம் ரூபாய்

1975 மார்ச் 22]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நிதி ஒதுக்கமும், கண்ணிமுந்தோர் பள்ளிகள் நான்கையும், செவிடர் பள்ளிகள் ஐந்தையும் 4.71 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் புதிதாக அமைக்க அடையாள நிதி ஒதுக்கமும், 555 செலக் கருவிகள் வழங்குவதற்காக 3.04 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கமும், பல்வேறு பயிற்சித் திட்டங்களுக்கான செலவுகளும் இம்மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக இத்துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

9. 1975ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் நடைமுறைக்கு வரும் என்று இப்போது அறிவிக்கப்பட்ட அகவிரைப்படி உயர்வுகளுக்கு இந்த ஆண்டு 4.08 கோடி ரூபாய் செலவிட இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் வகை செய்கின்றன. அரசு அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக 25 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் கடன் தொகையும், விழா முன் பணங்களுக்காக இரண்டு கோடி ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கமும், 56ஆவது மானியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

10. ஆசிரியர்களுக்குத் தடங்கல் இன்றி ஊதியங்கள் தருவதற்கு உதவும் பொருட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு முன்னதாக மானியங்களை வழங்குவதற்கு மொத்தம் 3.12 கோடி ரூபாய் 17ஆவது மானியத்தில் ஒதுக்கியுள்ளோம். ஊள்ளூர் மேல்வரி ஈட்டு மானியமாக 3.46 கோடி ரூபாய் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கூடுதலாக அளிப்பதற்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மானியத்தில் ஏற்பட்ட மிச்சங்கள் போக மீதித் தொகையான சுமார் 70 இலட்சத்திற்கு 28ஆவது மானியக் கோரிக்கையில் இதற்கென ஒப்புதல் வேண்டியுள்ளோம்.

11. 1,500க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலை அமைக்கும் திட்டத்திற்கு கூடுதலாக 50 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கமும், 1972ஆம் ஆண்டு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சாலைகளைச் செப்பணிட்டு மேம்படுத்துவதில் இந்த ஆண்டுச் செலவான 86 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிடும் துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்கியுள்ள சாலைகள் பற்றிய பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

12. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு கூடுதலாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கவும் வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடும் சென்னை தொழில் நுட்பக் கழகத்திற்கு ஆறு இலட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பலரை முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக நியமிப்பதற்கு ஏற்றவண்ணம் 23 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவிற்கும் மன்ற ஒப்புதல் வேண்டப்படுகிறது.

13. புதிதாக ஐந்து தொழிற்சாலைக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகளை அமைக்கவும், மொத்தம் 10 ஆய்வு-மதிப்பீடுதல்-சிகிச்சை (S.E.T.) பிரிவுகளை உருவாக்கவும் 8.48 இலட்சம் ரூபாய் 18ஆவது மானியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. குடிசை மாற்றுப் பகுதிகளில் மருத்துவ வசதிகளைச் சென்னை மாநகராட்சி தொடர்ந்து அளித்து வருவதற்காக ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவுக்கு வகை செய்ய அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அண்ணா நகர் தண்டையார்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் புதிதாக அமைக்க இருக்கும் புறநகர் மருத்துவ மனைகளுக்காக மொத்தம் 45 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடவும் வகை செய்துள்ளோம். இதுவன்றி பல்வேறு மருத்துவமனைகளில் கூடுதலாக அமைக்கப்பட்டு வரும் வசதிகளுக்கும் பணிகளுக்கும் அவையின் ஒப்புதல் கோரப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 மார்ச் 22]
(பிற்பகல் 4-40)

14. தந்தை பெரியார் போக்குவரத்து நிறுவனத்துக்கு 35 இலட்சம் ரூபாய் பங்கு மூலதனம் அளிக்கவும், வனத் தோட்ட நிறுவனத்துக்கு 15 இலட்சம் ரூபாய் பங்கு மூலதனம் வழங்கவும், சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவனத்துக்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் பங்கு மூலதனம் தருவதற்கும், தமிழ்நாடு உப்பள நிறுவனத்திற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் பங்கு மூலதனம் அளிக்கவும் துணை மதிப்பீடுகளில் வகை செய்துள்ளோம். தமிழ்நாடு கோழி வளர்ப்பு நிறுவனத்துக்கு முன்னர் கடன் தொகையாக வழங்கப் பட்ட 30 இலட்சம் ரூபாய் அந்நிறுவனத்தின் பங்கு மூலதனமாக மாற்றப் பட்டுள்ளது. அதற்கான அடையாள நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போது சென்னையிலும் ஆனியாறு நகரிலும் உள்ள பொதுப்பணித் துறை தொழிற்கூடங்களை ஒரு புதிய நிறுவன அமைப்பாக மாற்றுவதற்கு அடையாள நிதி ஒதுக்கமும் கோரப்பட்டுள்ளது.

15. பேருந்துகள் வாங்கும்பொருட்டு பல்லவன் போக்குவரத்து நிறுவனத்துக்கு மத்திய அரசு கடனாக அளித்துள்ள மூன்று கோடி ரூபாயை வழங்குவதற்கும் நாம் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளோம். இதுவன்றி பல்வேறு போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு கடன்களும், வழிவகை முன் பணங்களுமாக மொத்தம் 3.93 கோடி ரூபாய் அளிக்கவும் மேலும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

16. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கத்துக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வழிவகை முன்பணமாக வழங்கியதற்கும், வீட்டு வசதி வாரியத்துக்கு வழிவகை முன் பணமாக 34 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கியதற்கும் 56 ஆவது மானியத்தின் மூலம் மன்றத்தின் ஒப்புதல் கோரப்படுகிறது.

17. துணை மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மூக்கியமான ஒரு சில செலவினங்களை இதுவரை நான் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். மன்றத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள விரிவான அறிக்கையில் இவை பற்றிய விளக்கங்களையும் பிற செலவினங்கள் பற்றிய விவரங்களையும் காணலாம் என்று கூறி, 1974-75ஆம் ஆண்டிற்கான இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்று இசைவளிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

4. அரசின் தீர்மானம் அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே,

“மேலவை விதிகளின் 21 (3)வது விதியின் கீழ் இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளில் மூன்றாவது இனமாக உள்ள தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975)-ஐ முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை;

1975 மார்ச் 22] [மேலவைத் தலைவர்]

“மேலவை விதிகளின் 21 (3) வது விதியின் கீழ் இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளில் மூன்றாவது இனமாக உள்ள தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975)ஐ முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது, சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

@ 52-54 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.
C 6-4

26 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975)

[மேலவைத் தலைவர்]

[1975 மார்ச் 22]

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட; தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1975).

THE HON. THIRU O.P. RAMAN : MR. CHAIRMAN, I BEG TO MOVE—

“That the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, @ 1975 (L.A. Bill No. 7 of 1975), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, in moving this Bill, I wish to say that there has been a widespread drought in this State and the agriculturists have borrowed money in order to tide over the crisis caused by the failure of crops. It is in the interests of the general public that, at the present time, agriculturists should be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by their creditors and be enabled to rehabilitate themselves in order that the maximum possible advantage may result to the State in the matter of production of food crops. In order to give temporary relief to the agriculturists, the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, (1975, Tamil Nadu Ordinance No. 1 of 75) was promulgated by the Government on 16th January 1975 to provide that no suit for the recovery of a debt shall be instituted and no application for the execution of a decree for payment of money passed in any such suit shall be made and no suit or application for the eviction of a tenant for non-payment of a debt shall be instituted or made against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of the commencement of the Ordinance, i.e. 16th January 1975 and that all further proceedings in suits and applications of the nature mentioned above shall stand stayed till then. However, the benefits of the proposed legislation will not apply to persons who have been assessed to Income-tax, Agricultural Income-tax, or Sales Tax in

@ 55-60 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1975).

27.

1975 மார்ச் 22

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

any of the years 1971-72 or 1972-73 or 1973-74. The Bill seeks to replace the Ordinance. Sir, I request the House to accept the motion.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கான தற்காலிக நிவாரணச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பொதுப்படையான ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இந்தச் சட்டம் பொதுவான முறையில் நல்லதொரு சட்டம், வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தற்சமயம் கிராமங்களில் விவசாயிகள் பெருமளவில் கடன்தொல்லைகளால் அவதிப்படுகின்றார்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றுதான். கிட்டத்தட்ட கடந்த ஐந்தாண்டுகளாகப் பார்க்கும்போது கிராமப்புறங்களிலே வட்டிக்கடைகள் முன்பு இருந்ததைப்போல் பத்து அல்லது இருபது மடங்கிற்கு வளர்ந்துள்ள நிலைமையையும் கிராமங்களிலே உள்ளவர்களில் குறிப்பாக விவசாயிகளில் கடன் இல்லாதவர்கள் மிகமிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் பார்க்கிறோம். இன்னும் ஒன்றுகூட இருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே எல்லோரும் கடன் வாங்குகின்றார்கள். ஆனால் வாங்கும் கடன்கள் மேலும் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டுதான் போகின்றனவே தவிர, அவர்கள் வாங்கிய கடன் சுமை குறைந்திருப்பதாகவோ அல்லது கடன்கள் திருப்பிக் கட்டப்பட்டதாகவோ இல்லை என்ற நிலைமையையும் பார்க்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் வறட்சிகாரணமாக விவசாயம் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் அதைப் பற்றித் தாவாக கள், வழக்குகள் ஆகியவற்றைக் கோர்ட்டுகளில் போட்டால், விவசாயிகளுடைய கவனம் விவசாயத்தில் செல்லாமல் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகின்றது, அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 4-50)

ஆனால் மொத்தத்திலே மாநிலம் முழுவதும் வறட்சியாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படும்போது ஒரு சில பகுதிகள் மட்டும், அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட 60, 65 கிராமங்கள் தான் வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அந்தப் பகுதிகளில்தான் கூட்டுறவுக் கடன்கள் “லாங்-டர்ம்”, “நிடியம்-டர்ம்” என்ற அளவிலே மாற்றப்படும் என்று சொல்லுவது எப்படி நியாயம் என்று தெரியவில்லை. இதிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போல மாநிலம் முழுவதும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது சரியாக இருக்குமானால், மாநிலம் முழுவதும்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 22]

கூட்டுறவுக் கடன்களை “மீடியம் டர்ம்”, லோன் என்ற அளவிலே கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகள், நான்கு ஆண்டுகளில் கொடுக்கலாம் என்று அவைகள் தள்ளிவைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அது செய்யப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இன்னொன்று, விவசாயிகளுடைய கடன்களில், தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கிய கடன்கள் மட்டும்ல்லாமல், கூட்டுறவிலே வாங்கிய கடன்களும் இருக்கின்றன. வாங்கியிடம் வாங்கிய கடன்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கடன்கள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கும்போது, அவற்றையெல்லாம் அவ்வப் போது வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது எப்படி நியாயம் என்று அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இன்னொன்று, உண்மையாகவே, மாநிலம் முழுவதும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்குமானால், நிலவரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ்வரீஸ் மட்டும்—வறட்சிப் பகுதிகளைத் தவிர—எந்தவிதமான “ரிமிஷனும்” இல்லை. எல்லா இடங்களிலேயும் கட்டவேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதை மாற்றி இந்தச் சட்டத்தை மட்டும் என் இப்படி ஏறுமாறாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கு வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதேபோல, தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதும் லெவி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த லெவி எதெதற்குப் போடக்கூடாது; எதெதற்குக் குறைக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு என்று சொல்லப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 50, 60 கிராமங்களில்தான் லெவியைக் குறைத்திருக்கிறார்களே தவிர, பாக்கிப் பகுதிகளில் பூராவும் இந்த லெவி வசூலிக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை—விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையிலே, இரு தரப்பு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். குத்தகைக்குத் தங்களுடைய நிலத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். சொந்தமாகப் பண்ணை செய்யும் விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் குத்தகைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், குத்தகை பாக்கி ஏதாவது இருந்தால், அதை வசூலிக்க முடியாத ஒரு நிலைமையை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் பொது ஸ்தாபனங்கள், கோயில்கள், தாமிரஸ்தாபனங்கள், கல்வூரிகள், விடுதிகள் போன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் மற்ற இடங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும், அந்தக் குத்தகை வைத்திருப்போர் நெல்லைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்த நிலைமை பல இடங்களிலே இருந்தது. ஆனால் இந்த மாதிரிச் சட்டம் கொண்டுவந்தவுடன், சட்டம் வந்துவிட்டது என்ற காரணத்தினாலே கொடுக்க விரும்பியவர்களும் கொடுக்காது இருக்கிற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. யார் குத்தகையை, பட்ட

[1975 மார்ச் 22]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கடனை ஒழுங்காகக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் பைத்தியக்காரர்கள், யார் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் புத்திசாலிகள் என்ற நிலைமையை இந்த மாதிரிச் சட்டத்தின்மூலம் உருவாக்குகின்ற கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று முன்னாலே சொன்னோம். இந்த மாதிரி நிலைமை உருவாகுமானால் கோயில்கள் எப்படிச் சரியாக நடக்க முடியும்? தர்மஸ்தாபனங்கள் எப்படிச் சரியாக நடக்க முடியும்? கல்வூரிகள் எப்படிச் சரியாக நடக்க முடியும்? கொடுக்கக்கூடியவர்களையும், கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்வதுபோல ஒரு சட்டம்போடுவது எப்படி ஒரு சரியான சட்டமாக இருக்க முடியும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரெவினியூ கோர்ட்டுகள் இந்த ஆண்டு இல்லை என்ற முறையில் நீக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு கொடுக்க வேண்டிய குத்தகை பாக்கியைக்கூட அந்த ரெவினியூ கோர்ட்டு களுக்கு இப்போது போன்தான் அடுத்த ஆண்டு வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். முழு நிலத்தையும் குத்தகைக்குவிட்ட விவசாயிகள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய நிலவரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ் இவைகளைக் கட்டமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் இருந்து அந்த ஐந்து பத்து ஏக்கரும் குத்தகையிலே இருக்குமானால், வருமானமே வராதபடி குத்தகை கொடுப்பவர்களையும் கொடுக்காமல் செய்துவிட்டு, அந்த சொந்தக்காரர்கள் நிலவரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ் முதலியவற்றைக் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர் எப்படிக் கட்ட முடியும் என்பதைப்பற்றி அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான குறைகளை நீக்கி இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கினால், இது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறிக்கொண்டு, பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது வறட்சி காரணமாக விவசாயிகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மீரன்புரம் உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியதுபோல், இரு தரப்பு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் என்றால் நிலம் இருந்தாலே அவர்கள் விவசாயிகள். மற்ற படி நிலத்தைச் சாகுபடி செய்தால், அவர்களும், விவசாயிகள். இந்தச் சட்டம் அவர்களைப் பாதுகாப்பதாகக் கூறினால்கூட, இந்த சிறு நிலச் சுவாந்தரர்களுக்கு—நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியது போல்—ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் வந்துவிட்ட காரணத்தினாலே அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் இந்த ஆண்டு கொடுக்க வேண்டிய குத்தகையைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக அவர்கள் கொடுக்காததற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே சுமாராக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு—தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டத்திலே—62 ரூபாய் நில வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த 62 ரூபாயை அவர் வேறெங்காவது

[திரு. கே. எஸ். கணதிப]

1975 மார்ச் 22]

சம்பாதித்து வந்துதான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இந்தச் சட்டத்திலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, அதாவது யார் யார் தங்களுக்குத் குத்தகைக்கு கொடுத்திருக்கிறார்களோ அந்த சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இந்த ஆண்டு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அரசு கட்டாயம் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வறட்சி ஏற்பட்டு அளவுக்கு மீறி கஷ்டப்படும் விவசாயிகளைப் பார்த்தால்தான் இம் மாதிரி ஒரு சட்டம் எவ்வளவு அவசியம் என்பது தெரியும். குறிப்பாக மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில், மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இம் மாதிரி நிலை இருந்தாலும், குடிக்கத் தண்ணீர் கூட இல்லாமல் இரண்டு மைல், மூன்று மைல் தூரம் குடங்களை தூக்கிக் கொண்டு சென்று காடுகளிலே, இன்னும் தொலை தூரங்களிலே இருக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து சாப்பிட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடன் நிவாரணம் வழங்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதற்காக முதலில் அவசரச் சட்டமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு நம் முன்னால் இந்த மசோதா இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு தெரிந்திருந்தும் கூட, விவசாயிகளிடமிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வசூலிக்க வேண்டிய கடன்களை இப்பொழுது கெடுபிடி செய்து வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் எண்ணத்தைப்பற்றி நான் சந்தேகப்படவில்லை. அரசாங்கம் இதை நல்லெண்ணத்துடன் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் மதுரை மாவட்டத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில இடங்களிலும் கூட கூட்டுறவுக் கடன்களை அதிகமாக இம்சை செய்து, வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனே நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள், கூட்டுறவு ரிஜிஸ்டிரார் அவர்கள் மூலமாகத் தாக்கீது கொடுத்து, கடன்களை வசூல் பண்ணாமல் நிறுத்தி வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதோடு, இப்படி நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய கடனை, அடுத்த வருஷம் மழை பெய்து நல்லமுறையில் விளைந்துவிட்டால், அடுத்த வருஷக்கடனையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமை வந்தால், அது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தக் கடனை இரண்டு, மூன்று தவணையில் ஒரு மூன்று வருஷ காலத்தில் அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்கும் படி செய்ய வேண்டும். அந்தச் சபையில் நிறைவேறிய ஒரு சட்டத்திற்கு யோசனைதான் சொல்கிறோம். இதைத் திருத்தமாக அந்தச் சட்டத்தில் செய்வது நன்றாக இருக்கும். அடுத்த வருஷம் விளைந்தவுடன் ஒரே நேரத்திலே கொடுங்கள் என்று கெடுபிடி செய்யாமல் மூன்று தவணைகளில் வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் வருஷத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் செலுத்த வேண்டி வருகிறது. ஆனால் மாறாக, இரண்டு மூன்று தவணைகளைச் சேர்த்து அவர்கள் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் ரூபாய் என்று மொத்தமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, எவ்வளவுதான் விளைந்திருந்தாலும் கூட, அந்த விவசாயிகளுக்கு

1975 மார்ச் 22]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இந்த வருஷம் ஒத்திப்போடும் கடனை பூர்த்தி செய்வதில் செலுத்தலாம் என்று அரசு ஒரு தாக்கீது கொடுத்தால்—அவசியமானால் ஒரு தருத்தமே கூட கொண்டுவரலாம்—நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, பொதுவாக சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் பாராட்டி, அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தைப் பாராட்டி, இதை வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் தனிப்பட்டவர்களிடத்திலிருந்து வேளாண்மையின் பொருட்டு வாங்கியிருக்கின்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதிலிருந்து தற்காலிகமாக ஓராண்டு காலத்திற்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதாகும். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களும், மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இந்தச் சட்டத்தினுடைய குறிக்கோளோடு இதர அரசுக் கடன் வசூலையும் சேரக்க வேண்டுமென்று சில குறிப்புகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 5-00).

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கிய குறிக்கோள் தனிப்பட்டவர்களிடம் விவசாயிகள் பெற்றிருக்கக்கூடிய கடனை ஓராண்டு காலத்திற்குத் தள்ளி வைப்பதாகும். அரசுக் கடனைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசினுடைய நோக்கம் நல்ல நோக்கம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அரசு அந்த நல்ல நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் முறைகளில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதைப் போன்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசுக் கடன்களையும், வங்கியின் மூலமாக விவசாயிகள் பெற்றிருக்கின்ற கடன்களையும் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை ஏற்று, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்த அறிவிப்பை யொட்டி, ஏற்கெனவே அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கிறது. உதாரணமாக, "I am to invite your attention to the policy announcement made by the Hon. the Chief Minister on the floor of the House on 18-12-1974 to the effect that the collection of loan instalment by Co-operative institutions will be postponed in drought affected areas." என்று கூட்டுறவுத் துறைச் செயலாளர் அவர்களிடத்திலிருந்து பதிவாளர் களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இருந்தாலும் சில இடங்களில் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கின்ற முறை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தச் சில இடங்களிலும் வசூல் செய்யக்கூடாது என்பதுதான் அரசின் கருத்தாகும். அது தடுக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த மசோதாவில் மாநிலம் முழுவதும் வறட்சி என்று போட்டிருக்கின்றார்கள். கூட்டுறவுத் துறைச் செயலாளர் ரெஜிஸ்ட்ராரர்களுக்கு வறட்சிப் பகுதிகளில் கூட்டுறவு வங்கிக் கடன் வசூலைத்

1975 மார்ச் 22]

தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று எழுதினார் என்று சொன்னார்கள். எந்தப் பகுதிகளுக்கு என்று எழுதினார்கள்? இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருப்பது உண்மையாக இருக்கும் என்றால், மாநிலம் பூராவும் வறட்சி என்று அர்த்தம் ஆகிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டும் கூட்டுறவுச் சங்க கடன்களை ஒத்தி வைப்பதோ, அவற்றை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்வதோ எப்படி நியாயம்? அதற்கு அரசாங்கம், மத்திய அரசு மத்திய வங்கிகளைப் பொறுத்தவரை அப்படி மாற்ற ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறது. அப்படியானால் தஞ்சை போன்ற மற்ற மாவட்டங்களில் நிலவரி வசூலை ஏன் தள்ளி வைக்கக்கூடாது? பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ்ஸை ஏன் தள்ளி வைக்கக் கூடாது? அப்படித் தள்ளி வைக்கவில்லையானால், மாநிலம் பூராவும் வறட்சி என்பதை அரசு ஒத்துக் கொண்டிருப்பதாக எப்படி அர்த்தமாகும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, நான் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதன்பேரில் என்னுடைய விடையில் சொல்லியிருக்கின்றேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதற்கும் நான் விடை சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை தமிழ் நாடு முழுவதும் வறட்சி என்று கொண்டுவந்துவிட்டு வழக்கறிஞர் வாத்தையைப் போன்று, மாநிலம் முழுவதற்கும் ஏன் அப்படிக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று கேட்பதைக் காட்டிலும், நிலைமையை நாம் புரிந்துகொண்டு இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப, அவசியம் ஏற்பட்டால் அவ்வப்போது சட்டங்கள் செய்து கொள்ளலாம். இப்போது இருக்கின்ற ரிசர்வ் பாங்கு அனுமதிப்படி எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே வறட்சி இருக்கின்றதோ அந்தப் பகுதிகளில்தான் தள்ளி வைக்கிற அதிகார வரம்பு நமக்கு இருக்கின்றது. நமக்குள்ள அதிகார வரம்புப் படி நாம் சட்டம் செய்யலாம். அதற்கு சட்டம் செய்வதில்கூட நமக்குச் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. சட்ட இலாகாவை நாம் கலந்து கொண்டு, செய்ய இயலாது என்ற நிலைமையில்தான் அரசு வங்கிக் கடன்களுக்கு மட்டும் தனியாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அதற்கும் ரிசர்வ் பாங்கினுடைய ஆட்சேபணை இருப்பதால், சட்டத்தில் சேர்க்க முடியவில்லை.

இதிலே இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். மொத்தமாகக் கொடுக்க இஷ்டப்பட்டாலும்கூட கொடுக்காமல் இருக்கின்றார்கள் என்று குறைபாடாகச் சொன்னார்கள். சட்டம் இருந்தாலும், கொடுக்க வேண்டும், நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இருப்பவர்கள், கையில் பணம் இருப்பவர்கள் கொடுத்து விடத்தான் நினைப்பார்கள். கடன்கள் இருப்பதை யாரும் விரும்பமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 3 அல்லது 4 தவணைகளில் செலுத்த வகை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தற்போதைக்கு ஓர் ஆண்டுக்கு என்று சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். வில்லிதகக் முடியுமானால், அப்போது விஸ்தரிப்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது என்ற கருத்தைத்தான் நான் இப்போது

[1975 மார்ச் 22]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

இதையொட்டிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தினுடைய உண்மையான குறிக்கோளை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். இதிலே சருத்து மாற்றங்கள் சில சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இந்தச் சட்டம் தனிப்பட்டவர்களிடம் விவசாயிகள் பெற்ற கடனுக்கு தற்காலிக நிவாரணம் என்ற அடிப்படையிலேதான் நிறைவேற்றப்பட்டுகிறது. இந்தச் சட்டத்தின் குறிக்கோளை உறுபினர்கள் ஏற்று நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 9 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, முகப்புரை, நெடுத் தலைப்பு, ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத் திருத்த உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1974).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே “சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்

34 தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்புகட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 22]

திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்” என முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 68/1961) 73 (xiii) வது பிரிவு மூலம், கரும்பு பயிரிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் நிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு விதிவிலக்கு தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 41/1971) 3 (10) வது பிரிவின் மூலம் திருடப்பப் பெறப்பட்டது. இவ்வாறு விதிவிலக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டதனை அடுத்து, அதன் விளைவாக, அரசு மேற்கொண்ட திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையில் உபரி நிலங்களை நிர்வகிக்கும் பொருட்டு, தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு 58-வது சட்டத்தின் 94-அ (2) பிரிவின் கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளவாறு, கழகம் ஒன்றை அரசு அமைத்தது. மேற்கொண்ட சட்டத்தின் 94-பி (1) பிரிவிற்குணங்க, நீடித்திருக்கிற குத்தகை ஒப்பந்தமொன்றின் கீழ் ஒரு சர்க்கரை ஆலையால் குத்தகைக் காரராக வைத்துவரப்பட்ட நிலம், தொடர்புடைய நிலச் சொந்தக்காரரின் உச்ச வரம்புப் பகுதிக்குள் இருக்குமானால், அந்த நிலம், முடிவடையாததுள்ள அந்தக் குத்தகை ஒப்பந்தக் காலம் வரையில் கட்டகத்தால் குத்தகைக்காரராக வைத்து வரப்பெடுவராய்க் கருதப்பட வேண்டும். இதற்கிணங்க, அந்தச் சர்க்கரை ஆலைக்குப் பதிலாக அந்தக் கழகம் ஒரு தரப்பாக இருந்திருந்தாற்போல, அந்தக் குத்தகை ஒப்பந்தம் மேற்கொண்ட கட்டகத்தின் மீது முழு ஆற்றலும் விளைவும் உடையதாக இருக்கும் என்பதோடு, அதன் காரணமாக, அக்கட்டகத்தின் மீது முழுமையாகவும், திறனுள்ள வகையிலும் செயற்படுத்தப்படலாம், அல்லது நடவடிக்கை எடுக்கப்படலாம். இவ்விதித் துறையின் கீழ் திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையில் குத்தகைக்கு வைத்து வரப்பட்ட 3,000 ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட நிலம் தமிழ்நாடு கரும்புக் கட்டகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சுமார் 769 ஏக்கர் தொடர்பான குத்தகை ஒப்பந்தம் 30—6—1974ஆம் நாளுடன் முடிவடைந்தது. நிலச் சொந்தக் காரர்களில் சிலர் குத்தகைக் காலம் முடிவடைவதன் மேல் தங்கள் நிலங்களைத் தாங்களே பயிரிடுவதற்காக விடுவதற்குப் பொருட்டு மனுச் செய்துள்ளனர் என்று கூறப்படுகிறது. எஞ்சிய நிலங்கள் தொடர்பான குத்தகை ஒப்பந்தங்களும் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் முடிவடைந்தவிடும். சர்க்கரை ஆலைக்கு முறையான கரும்பு அனுப்புவதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்ற வரையில், இந்த நிலங்கள் இன்னும் சிறிது காலத்திற்குத் தமிழ்நாடு கரும்புக் கட்டகத்தின் அனுபோகத்திலேயே நீடித்துவர வேண்டியது அவசியமாகுமென்று கருதப்பட்டது. எனவே, இந்தக் குத்தகை நிலங்கள் தொடர்பாக அவற்றின் குத்தகைக் காலம் முடிவடையும் நாளிலிருந்து மேலும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குக் குத்தகைக் காலத்தைத் தொடர்ந்து நீட்டிக்கச் செய்யும்

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புகட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

[1975 மார்ச் 22]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வகையில் 16—12—1974 அன்று சட்டமன்றப் பேரவையில் 49/74ஆம் எண்ணுள்ள சட்ட வரைவைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் சட்டத்தைத் திருத்த அரசு முடிவு செய்தது.

சட்டமன்றப் பேரவைக் கூட்டத் தொடர் 2—1—1974 அன்று பிற்ப் பிக்கப்பட்ட அறிவிப்பு ஒன்றின் மூலம் முடித்து வைக்கப்பட்டது. எனவே தமிழ்நாடு 1975ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 2/75) சாற்றுரைப்பது அவசியமாயிற்று. இந்த அவசரச் சட்டம் 25—1—1975ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப் பிதழில் வெளியிடப்பட்டது. இச்சட்ட வரைவு, தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாகக் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 2/75) கொண்டு வரப்படுகிறது. இச்சட்ட வரைவை இம் மேலவை ஏற்று நிறைவேற்ற வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 49/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

(பிற்பகல் 5-10).

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் 1963 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டபோது, சில பல நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள், மேய்ச்சல் தரை நிலங்கள், தோப்புகளாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள், காடுகளாக இருக்கப்பட்ட நிலங்கள் ஆகியவைகளுக்குத்தான் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அவைகள் எல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நீக்கப் பட்டு விட்டன. இப்பொழுது சில விதிவிலக்குகள் தான் இருக்கின்றன. உதாரணமாக இப்பொழுது தோப்புகளுக்கு அந்த விதிவிலக்கு இருக்கிறது. கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களுக்கு இந்த விதிவிலக்குத் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலை கிட்டத்தட்ட 1955ஆம் ஆண்டிலே நிறுவப்பட்டபோது, அந்தச் சர்க்கரை ஆலையினுடைய சொந்தக்காரர்கள் அவர்களுக்கு இருந்த நிலத்தையும் மற்றும் ஆலைக்கு வேண்டிய நிலங்களை மற்றவர்களிடமிருந்து குத்தகை எடுத்து, நெல் வயல்களாக இருந்தவற்றை கரும்பு நிலங்களாக மாற்றி, அந்தக் கரும்பு பயிரிடும் நிலங்களுக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு பெற்று, அந்த ஆலைக்கு வேண்டிய கரும்பைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தார்கள். நாம் 1971ஆம் ஆண்டிலே விதிவிலக்கை எடுத்த பிறகு, சர்க்கரை ஆலைக்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 22]

குக் கரும்பு நிலங்கள் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, உதாரணமாக கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலை, பேரி சர்க்கரை ஆலை, உத்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகள் இப்படிப்பட்ட ஆலைகளுக்கெல்லாம் கரும்பு நிலம் தேவையில்லாமல் இருக்கின்றபோது, திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலைக்கு நிலம் எதற்காக வேண்டும் என்ற அளவில், சட்டமன்றத்திலும் சரி, அதனுடைய குழுவிலே நான் உறுப்பினராக இருந்தபோதும் சரி பேசப்பட்டு அந்த நிலங்களெல்லாம் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. “எங்கள் ஆலைக்கு கரும்பு இல்லாவிட்டால் எப்படி நங்கள் ஆலையை நடத்துவது” என்ற பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதற்காக பண்ணை கார்ப்பரேஷன், அதாவது கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதற்கு இருக்கக்கூடிய 3,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு, “15 ஏக்கர் நிலம்..... என்று நினைக்கிறேன். அதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் சர்க்கரை ஆலையை நடத்தினால் போதும். உங்களுடைய எக்ஸ்பெரிமெண்ட் என்று சொல்லக் கூடிய பரிசோதனைக் காக அதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பாக்கியை நாங்கள் எடுத்து நடத்தி உங்கள் சர்க்கரை ஆலைக்கு வேண்டிய கரும்பை நாங்களே கொடுக்கிறோம்” என்று முடிவு செய்தோம். 20 ஆண்டுக் காலத்திற்கு அங்கு இருக்கும் நிலக் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து அந்த நிலத்தை வாங்கினோம். 20 ஆண்டுக் காலம் என்பது, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், 1974-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முடிவடைந்தது. பிறகு கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் ஏக்கர் நிலத்திலே 709 ஏக்கர் நிலக்காரர்கள், 1974 ஜூனேடு கால வரையறை முடிந்துவிட்டபடியால் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். “அந்த நிலத்தை எல்லாம் எங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். அவர்கள் ஏன் கேட்டார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல மறந்து விட்டார்கள். 1955-ஆம் ஆண்டிலே அவர்களெல்லாம் நிலத்தைக் கொடுக்கிறபோது ஓர் ஏக்கருக்கு 125 ரூபாய் என்ற அளவிலே நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஓர் ஏக்கருக்கு 125 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு, அவர்கள் நிலவரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் செல் என்று 40 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய் கட்டி, ஓர் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 75லிருந்து 80 ரூபாய் வரையிலே அவர்களுக்குத் தேறும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அப்படி ஒரு 3,000 ஏக்கரை அப்பொழுது அங்கு இருக்கும் நிலச் சுவாந்தாரர்களும் மற்றும் ஆலை அதிபர்களும் வாங்கிக் கொண்டார்கள். இருபது ஆண்டுக் காலம் காண்ட்ராக்ட் என்ற முறையில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதால், அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. 1975-ஆம் ஆண்டிலாவது தங்களுக்கு இந்த நிலைமை மாறும் என்று எண்ணினார்கள். கரும்பு நிலங்களிலிருந்து, தஞ்சை மாவட்டத்திலும் சரி, மற்ற மாவட்டங்களிலும் சரி—அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அவர்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு ரொம்ப நன்றாகத் தெரியும். ஓர் ஏக்கருக்கு கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையிலே கிடைக்கிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஓர் ஏக்கருக்கு கிடைக்கக் கூடிய நிலத்தை ஆலைக்கு எழுதிக்கொடுத்து 75 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாய் வரை பெற்றுக்கொண்டிருந்தவர்கள், ஓர் ஆயிரம் ரூபாயாவது தங்களுக்குக் கிடைக்காதா என்ற எண்ணத்தில் அந்த நிலம் வேண்டுமென்று கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போனவுடன் இதில் இருக்கக்கூடிய 709 ஏக்கர் நிலத்தையும்

1975 மார்ச் 22]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அரசாங்கப் பண்ணைக்கே பழைய 125 ரூபாய் குத்தகைக்கே எடுத்துக் கொண்டு இன்னும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு உங்களுடைய நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்போம் என்று நாம் அவர்களிடம் வழக்குப் பேசியிருக்கிறோம். இதில் இன்னும் வேடிக்கை என்னவென்று சொன்னால், நிலச்சொந்தக்காரர்கள் பெரிய பணக்காரர்கள் என்றும் அதைக் குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கக்கூடியவர்கள் ஏழைகள் என்றும் ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம் பரவலாக இருக்கிறது. பம்பாய் மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்றால் பெரிய பணக்காரர்கள் என்றும் அதை வாடகைக்கு எடுத்து வீட்டில் குடியிருப்போர் ஏழைகள் என்றும் ஒரு நிலைமை. இங்கே கூட சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். உண்மையாகவே வீட்டை வைத்திருப்பவர் ஏழையாகவும், வீட்டிலே குடியிருப்பவர்கள் பெரிய பணக்காரர்களாகவும் இருப்பதுபோல், இப்பொழுது அங்கே இருக்கக்கூடிய கரும்புப் பண்ணைக் கார்ப்பரேஷன் என்பது—ஒரு பெரிய கழகம்—ஒரு பெரிய ஜமீன்தார் போல அங்கு இருக்கக் கூடிய மக்களை வாட்டி ரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கிற கார்ப்பரேஷனாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு 75 ரூபாய் என்றும் 125 ரூபாய் என்றும் கொடுப்பதற்கு மாறாக அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கிற நிலவரப்படி கிட்டத்தட்ட ஒரு 1000 ரூபாயாவது ஓர் ஏக்கருக்குக் கொடுத்து நாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னால், அதிலே ஏதாவது நியாயம் இருக்க முடியும். ஐந்தாண்டுகளுக்குக் கேட்கிறோம். என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறதென்று என்னிடத்தில் தகவல் கூட நேரிலே கொடுத்தார்கள் அவர்கள் கொடுத்த தகவலைப் பார்த்தால், நிலைமை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. மொத்தம் உள்ள 380 பேர்களிலே ஓர் ஏக்கருக்கு உள்ளாக நிலம் உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். மொத்தம் 709 ஏக்கர் நிலம். இதை நாம் கணக்கு பார்க்கும்பொழுது, சராசரி ஒரு நபருக்கு கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஏக்கர் வருகிறது. 63 பேர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு உள்ளாக நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று முதல் மூன்று ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 60 பேர். மூன்று முதல் ஐந்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 35 பேர். 10 ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்கள் 45 பேர். அதற்கும் மேல் வைத்திருப்பவர்கள் மற்றவர்கள். இந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்குமென்று பார்ப்பீர்களானால், 125 ரூபாயில் 45 ரூபாய் போக 80 ரூபாய்தான். எல்லோருக்கும் மூன்று ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் கூட, ஆண்டு ஒன்றுக்கு அவர்களுக்குக் கிடைப்பது 375 ரூபாய். இதிலிருந்து அவர்கள் பஞ்சாயத்து செல்லும் நிலவரியும் கட்ட வேண்டும். அடுத்து, ஐந்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 35 பேர் என்று நான் சொன்னேன். அவர்களுக்கு வருமானம் 625 ரூபாய். பத்து ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு வருமானம் 1,250 ரூபாய். அதிலே எல்லாம் போகப் பார்த்தால், 800 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக்கூடியவர்கள் அவர்கள். இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூடப் பேசினார்கள் என்று நான் ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதிலே அவர்கள், ஓர் ஏக்கருக்கு உள்ளாக என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு வேறு இடத்திலே நிலம் இருக்கிறது

88 தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புகட்டெல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 22]

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் என்னிடம் “எங்களுக்கு இருக்கிற நிலம் எல்லாம் இவ்வளவுதான்; எங்களுக்கு இருக்கிற ஓர் ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலங்களைத் தவிர வெளியிடங்களில் எங்களுக்கு நிலம் ஒன்றும் கிடையாது; இதை வைத்துக்கொண்டுதான் நாங்கள் பிழைக்கிறோம்,” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டம் ரொம்ப அநியாயமான சட்டம் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். உண்மையாகவே அரசு தனியாக ஒரு பண்ணைக் கார்ப்பரேஷன் நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். அது லாபகரமாக நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் குறிப்பிட்டு 15 இலட்சம் ரூபாய் வருகிற தென்று சொன்னார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய உழவர்களுக்கு நியாயமான விலையை—ஒரு ஆயிரம் ரூபாயாவது ஒரு ஏக்கருக்குக் கொடுத்து விட்டு, மற்ற மேற்கத்தாரி ஆலை மாநில ஆலைகளை நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கு உண்மையான விலையைக் கொடுத்து கரும்பை வாங்கி நீங்கள் நடத்த முற்பட்டால், அது நிச்சயமாக நஷ்டத்தில்தான் நடக்க முடியும். மற்ற சர்க்கரை ஆலைக்காரர்களுக்கு நம்முடைய சட்டப்படியே, நிலம் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்துவிட்ட பிறகு, அவரவர்களுடைய நிலத்திலே கரும்பு விளையச் செய்து அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து அவர்களிடத்திலிருந்து கரும்பை வாங்கி நாங்கள் சர்க்கரை ஆலையை நடத்துகிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னால், அதற்குப் பொறுப்பேற்க முடியுமே தவிர, நீங்கள் குறைந்த விலையிலே விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழிந்து கரும்பை வாங்கி அவர்களிடத்திலே கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்த லாபம் ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா, இல்லை, ஆலை முதலாளிகளுக்கு லாபம் செய்வதற்காக அரசாங்கம் பண்ணைக் கார்ப்பரேஷன் நடத்துகிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கின்றேன். ஒரு ஆலைக்கும் நிலம் கிடையாது. ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் அவரவர்கள் போய் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவரவர்கள் முன்பணம் கொடுக்கிறார்கள். அவரவர்கள் கரும்பை வெட்டிக்கொண்டுபோய் சர்க்கரை ஆக்குகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கும் பலன் அளிக்கிறது. நாம் மட்டும் இந்தப் பண்ணைக் கார்ப்பரேஷனை வைத்து நடத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? அந்த நிலத்தை அவர்களிடத்திலே திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம். வேண்டிய அளவுக்கு நாளை தினம் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நிலத்தை யாரிடத்தில் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, நிலம் யாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறதோ அவர்களிடத்திலே திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லுவதெல்லாம் அந்த 3,500 ஏக்கரையும் அந்தக் கரும்பு ஆலைக்குச் சொந்தம் என்று ஏற்கெனவே விற்று விட்டார்கள். மிச்சம்

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புகட்டெல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

1975 மார்ச் 22]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இருக்கிற 3,500 ஏக்கரைத்தான் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள் குத்தகைக்கு என்று மிராசதார்கள். நாம் 3,500 ஏக்கராவையும் கார்ப்பரேஷனுக்காக வைத்துக்கொண்டோம். குத்தகை இருக்கிற நிலத்திற்கு மேற்கொண்டு ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு குத்தகையை நீட்டிக்கின்றோம். அதை நாம் செய்கின்றோமே தவிர வேறென்றும் இல்லை. இதை யாருக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால், சர்க்கரை ஆலைக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டி வரும். அதையேதான் உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஆலைக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவேயில்லை. அதிலே சர்க்கரை ஆலைக்காரர்களுடைய நிலம் இருந்தது. அதிலே நடத்தக்கூடிய அதிபர்களுடைய நிலத்தையும் சேர்த்து வைத்து நாளை தினம் நில உச்சவரம்பு சட்டம் வந்தால் அந்த நிலம் தன்னிடமிருந்து போய்விடும் என்ற காரணத்தினால், அவர் சர்க்கரை செய்வதற்காக அதைக் கரும்பு நிலமாக மாற்றினார். உச்சவரம்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. தன்னுடைய நிலம் மட்டும் பற்றாது என்ற காரணத்தினால், 3,500 ஏக்கர் வேண்டும் என்ற காரணத்தினால், மற்ற நிலங்களை எல்லாம் அவர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்தார்கள். என்னுடைய கோரிக்கையெல்லாம் குத்தகைக்கு எடுத்த நிலங்களை யாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறதோ அந்தச் சொந்தக் காரரிடத்திலே விட்டுவிடுங்கள் என்பதுதான். ஏனென்று கேட்டால் வந்திருக்கக்கூடிய சட்டம் குத்தகை எடுப்பதைப் பற்றியது. அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய நிலங்களை அங்கு இருக்கக்கூடிய உழவர்களிடத்திலே திருப்பிக் கொடுங்கள். ஐந்து ஏக்கரா, பத்து ஏக்கரா என்று திருப்பிக் கொடுங்கள். இன்னும் நீங்கள் வைத்து நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிக்கு உரியது போலவும் நான் ஏதோ முதலாளிக்குச் சாதகமாக வாதிடுவது பேர்வழி அமைச்சர் அவர்கள் திசை திருப்பி திரித்துச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இப்பொழுது பேசியது போல் நான் ஒன்றும் திரித்துச் சொல்லவில்லை. 7,000 ஏக்கரா வரை அந்த ஆலைக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. 3,500 ஏக்கர் நிலத்தை திரு. ஆருரான் சர்க்கரை ஆலைக்கு ஏற்கெனவே விற்று விட்டார்கள். மிச்சம் இருக்கிற 3,500 ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகைக்கு என்று யார் யாருக்கெல்லாமோ எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த 3,500 ஏக்கராவை குத்தகைக்கு கார்ப்பரேஷனுக்குச் சேர்த்துக்கொண்டு வைத்திருந்தோம். அந்தக் குத்தகைக் காலம் காலாவதி ஆகிற காரணத்தினால், அதை நாம் மேற்கொண்டு ஐந்து வருட காலத்திற்கு குத்தகைக் காலத்தை நீட்டித்து வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவே தவிர வேறு பிரச்சனை ஒன்றுமே இல்லை.

[1975 மார்ச் 22]

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு நேரிடையாகத் தெரிந்த வவகாரமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் சொல்லுகிறாரோ அதற்கு மேலாக என்னால் பதில் சொல்ல முடியும். தன்னுடைய சொந்த நிலத்தை, நெல் பயிரிடக்கூடிய நிலத்தை கரும்பு பயிரிடக்கூடியதாக மாற்றி அதை அந்த ஆலைக்குச் சேர அந்த அதிபர் செய்தார். அது மட்டுமல்ல. மொத்த நிலம் பற்றாது என்ற காரணத்தாலே அவருடைய நிலத்தை குத்தகைக் காரருக்கு எழுதி வைக்கவில்லை. என்னிடத்திலே முழு விவரப் பட்டியல் இருக்கிறது. யார் யாருடைய பெயரிலோ எழுதி வைத்த நிலமல்ல. அந்தப் பட்டியல்படி, ஒருவனுக்கு ஓர் இடத்திலே 2 ஏக்கர் இருக்குமானால், குத்தகை என்று சொல்லி கரும்பு போட்டால் அந்த 2 ஏக்கர் நிலத்தில் அதிகமாக வருமானம் கிடைக்கும் என்ற ஆசையினாலே அந்தக் காலத்திலே அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அவர்களுடைய நிலத்தை குத்தகைதாரர்களுக்கு “பிளாமி”யாக எழுதிக் கொடுத்து, அந்தக் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து நாம் எடுக்கிறோமென்ற தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்பட வேண்டாமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து நிலம் வாங்குகிற தனிப்பட்டவர்கள் விலையைக் குறைத்து வாங்குகிறார்கள். நாம் பண்ணை வைத்து நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத்தான் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமானவையல்ல. இப்பொழுது அந்தக் கழகத்தினுடைய நிலங்கள். அவற்றைப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம். நாம் இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்மீது எப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் பிரித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அதைப் போல அந்தக் கரும்பு நிலங்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுத்து அவர்களையே கரும்பு நடச் சொல்லலாம். அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கங்களை வேண்டுமானால் அரசாங்கம் கொடுக்கலாம். பெரிய ஆலைக்காரர்கள் செய்யும்போது, இதற்காக நாம் ஏன் ஒரு கழகம் வைக்க வேண்டும்? அது கூட எனக்கு முக்கியமில்லை. அங்கு இருக்கும் கிட்டத்தட்ட 380 ஏழைகளுடைய நிலத்தை, 75 ரூபாய் அளவிலே பணம் கொடுத்து, இன்னும் 5 ஆண்டுக் காலத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று அந்தக் கழகம் சொல்லுமேயானால், அதை விட அநியாயமான சட்டம் வேறு இருக்க முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசு உண்மையாகவே நியாயமாக நடக்க வேண்டுமென்று நினைக்குமானால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவைத் திரும்பிப்பெற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மிக விளக்கமாகப் பேசி விட்டார்கள். இந்த கரும்புத் தோட்டங்களையெல்லாம் உச்ச வரம்பிலிருந்து விலக்குவதற்குப் பொறுப்பாக இருந்து பல மாவட்டங்களுக்கும் சென்று அந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய அமைச்சரும் அதிருஷ்டவசமாக இப்பொழுது நம் முன் இருப்பது ஒரு நன்மை என்று நினைக்கின்றேன். அன்றைய

1975 மார்ச் 22]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்.]

தினம் கரும்பு ஆலைகளுக்கு சொந்தத்தில் நிலம் தேவையில்லை, ரிசர்ச் பண்ணுவதற்கு மட்டும் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர், அதிகப்பட்சமாக 10 ஏக்கர் வரைக்கும், வைத்துக் கொள்ளலாமென்று முடிவு பண்ணினோம். அந்தக் குழுவுக்குத் தலைவராக இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது பொதுப் பணித் துறை அலையசராக நம் முன் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இதுதான் கொடுத்த வாக்குறுதி. 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு லைசன்சு சர்க்கரை—அப்பொழுது லைசன்சு கலாசாலை இருந்ததே தவிர கிலோ கிடையாது—8 அணுவாக விற்பனைக்கு வந்த காலத்தில் இந்த நிலங்களை அதன் சொந்தக்காரர்கள் இந்த சர்க்கரை ஆலைக்கு வருஷத்திற்கு 100 ரூபாய், 125 ரூபாய் என்று குத்தகைக்கு விட்டார்கள். விட்டவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கருக்கு மேல்கிடையாது. சராசரி இரண்டு ஏக்கருக்கு மேலே யாருக்கும் கிடையாது. இப்படி 380 விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை விட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது சர்க்கரை லைசன்சு எட்டணுவாக விற்பனை. இன்று ஒரு கிலோ இரண்டரை ரூபாய், இரண்டே முக்கால் ரூபாய் வற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய கரும்பிலிருந்து எடுக்கும் சர்க்கரை ஒரு கிலோ இரண்டே முக்கால் ரூபாய்க்கு வற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, அந்தப் பழைய குத்தகையையே நிடித்து கொடுக்க வேண்டுமென்று வழி வகை செய்வது சரியல்ல. பெரிய வேண்டுமாலால் சர்க்கரை கார்ப்பரேஷன், சுகர் கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்திருக்கலாமெய்யொழிய, அரசாங்கமேதான் கார்ப்பரேஷன். இப்பொழுது அன்றையதினம் இரு தரப்பாரும் செய்துகொண்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தை மீண்டும் இரு தரப்பாரும் சேர்ந்து நீட்டிக்க வேண்டுமெய்யொழிய, சம்பந்தப்பட்ட நபர்களைக் கலக்காமலே, அந்த ஒப்பந்தக்காரரைக் கலக்காமலே, மற்றொரு தரப்பாகிய அரசு சர்க்கரை ஆலையின் சொந்தக்காரராக ஆகி வடப் பற்றா அந்த அரசு தானே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அதை நீடிக்கச் செய்வது கோர்ட்டில் நிற்குமா என்பது எனக்கு ஒரு சந்தேகம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஆலைக்கு நாம் சொந்தக்காரராக ஆகவில்லை. அந்த நிலத்தை நாம் எடுத்து கார்ப்பரேஷனுக்கி ஆலைக்கு வேண்டிய கரும்பு பயிர் செய்து கொடுப்பதாகத்தான் ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மற்ற ஆலைகளுக்கெல்லாம் 15 ஏக்கருக்கு மேலே வைத்திருக்கக்கூடாது என்று உச்ச வரம்பு வைத்து நாம் எடுத்து விட்டோம். இந்த ஆலைக்கு மட்டும் விதிவிலக்குக் கொடுப்பது மாதிரி அப்படி ஏன் நாம் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அதுவும் நான் முன்னால் சொன்னபடிதான், 8 அணுவாக ஒரு லைசன்சு சர்க்கரை வற்றுக்கொண்டிருந்த பொது செய்யப்பட்டது அந்த ஒப்பந்தம். அந்த ஒப்பந்தத்தை ஒரு கிலோ இரண்டே முக்கால் ரூபாய்க்கு சர்க்கரை வற்றும் இந்தக் காலத்தில் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அதற்கெல்லாம் நாம் கை தூக்குவது என்றால், கொஞ்சம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். இது நியாயமில்லாத ஒரு காரியம். பெரிய மிராசதாரர்களாக இருந்தால் பரவாயில்லை. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கருக்கு மேலே வைத்திருப்பவர்களே

48 தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புக்கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 மார்ச் 22]

இல்லை. எல்லாரும் சிறு சிறு விவசாயிகள். அப்பேர்ப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் தொகையைக் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். குத்தகைப் பணத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதற்கு ஏதாவது வழி வகை செய்து விட்டு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணியில்லை. அம்மாதிரி அவர்களுக்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏக்கருக்கு வருஷத்திற்கு 100 ரூபாய் என்று கொடுத்து விட்டு அதில் 10 ஆயிரம் ரூபாய், 8 ஆயிரம் ரூபாய் என்று லாபம் சம்பாதிப்பது நியாயமில்லை. அந்தச் சர்க்கரை ஆலை லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு அரசு உந்தையாக இருப்பது ஒரு நல்ல முறையல்ல. சர்க்கரை ஆலைக்கு உதவி செய்வதற்காக வேண்டி சிறு சிறு விவசாயிகளைக் கஷ்டப் படுத்தக்கூடாது என்று தெரிவித்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே அதிருஷ்டவசமாக இந்தக் கார்ப்பரேஷனை அமைக்கலாமென்று சொன்னவர்களே இப்பொழுது இருந்து வாதாடுவது உண்மையிலேயே மிகவும் ஒரு நல்ல காரியம் என்றே நான் கருதுகின்றேன். காரணம் இந்தக் கார்ப்பரேஷனை அமைப்பதாலே ஏற்படுகின்ற நன்மை தீமைகளையெல்லாம் தீர ஆலோசித்த பிறகு தான் இந்தக் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதனையொட்டியே தமிழக அரசு அங்கே 3,091 ஏக்கர் நிலங்களை இந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு எடுத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டது போல், பல விவசாயிகள் அதிலே இருக்கிறார்கள். சிறு சிறு விவசாயிகள் என்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள், அதாவது 50 சென்ட், 56 சென்ட், 72 சென்ட், 80 சென்ட், 25 சென்ட், 18 சென்ட் என்று வைத்திருப்பவர்கள் ஏறத்தாழ 38 பேர் இருக்கிறார்கள். 27-01 ஏக்கர் நிலப்பரப்பளவு அந்த 38 பேர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அதைப் போலவே 85 பேர்களுக்கு 166 ஏக்கர் சொந்தமாக இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு ஏக்கருக்கு உள்ளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் 63 பேர் இருக்கிறார்கள். என்னிடத்தில் முழு விவரம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் என்னிடத்தில் இருக்கக்கூடிய கணக்குப்படி சொல்லுகிறேன். அந்த நிலங்கள் கூட இந்த 3,091 ஏக்கராக்களுக்கு உட்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தனித்தனிப் பகுதிகளாக இல்லை. இப்பொழுது அரசு எடுத்திருக்கின்ற நிலங்கள் ஆளுரானுக்கு சொந்தமாக எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த நிலத்திற்கு இடையிடையே பாக்கெட்டுகளாக இருக்கின்றனவே தவிர, தனித் தனியாக இவர்களுக்கு என்று இல்லை. சாதாரணமாக ஒரு பகுதியில் 70 ஏக்கர் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த 70 ஏக்கர்களுக்கு உள்ளே அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், முக்கால் ஏக்கர் என்ற விவதாசர்ப்படி இருக்கிறது. தனியாக, தனி இடத்திலே இல்லை. அதனாலே தான் அவர்கள் ஏற்கெனவே அந்த நிலங்கள் அத்தனையையும்

48 தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புக்கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

1975 மார்ச் 22]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

குத்தகைக்கு வாங்கி, அந்தக் கரும்பு ஆலைக்கு வேண்டிய கரும்பை உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு வைத்திருக்கின்றார்கள். இடையிடையே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அவர்கள் வேறு பயிரோடு கரும்பு பயிரிட வாய்க்களையானால், அது சரியாக வராது. கரும்புப் பயிருக்கு நடுவிலே நெல் பயிரிடவாய்க்களையானால், அது சரியாகப் பலன் தராது. அவர்கள் மாற்றாக இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை போட்டதை மாறி மாறிப் போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அதனாலே தான் அவர்கள் அதை எடுத்திருக்கின்றார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அவர்களும் கரும்புதான் போடுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால் கரும்பு பயிரிடுகிறபோது தான் அவர்களுக்கு வேண்டிய வருமானம் வருகிறது. நெல்லை விட 5 பங்கு வருமானம் வருகிறது. ஆகவே யாரும் நெல்லுக்குப் போக மாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஒரே நிலத்தில் தொடர்ந்து 4, 5, 10 வருஷத்துக்கு கரும்பைப் பயிரிட முடியாது. அதை மாற்றிப்போட முடியும். இரண்டு வருஷம் நெல் போட்டால் இரண்டு வருஷம் கரும்பு போட முடியும். மாற்றுப் பயிர்தான் போட வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது வைத்திருக்கிற கார்ப்பரேஷனிலே எவ்வளவு பகுதியிலே கரும்பு, எவ்வளவு பகுதியிலே நெல் போடுகிறோம் என்று பார்த்தால், ஆளுரான் காலத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 30 சதவீதம் நெல் நாமே போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அவர்கள் மாற்றிப் போடுவதினாலே தவறு ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : போட வேண்டுமென்று தான் நானும் சொல்லுகிறேன். இல்லையென்றால் அதில் பலன் ஒன்றும் கிடைக்காது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : நிலச்சுவாந்தார்களை இந்த இடத்திற்கு இப்பொழுது அமைத்துக்கொண்டுபோனால், அவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை அடையாளம் காட்டும் வகையிலே இந்த நிலங்கள் அமைந்திருக்கின்றனவா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-30).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இந்த நிலம் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அடையாளம் தெரியும். இந்த நிலங்கள் அதற்கு இடையிடையே இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இதைத் தனியாக விடமுடியவில்லை. தவிர, ஏழை விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழிய வேண்டும் என்ற நோக்கம் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

44 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புக்கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 22]

அடுத்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசாங்கமே ஆலைக்கு சொந்தக்காரர்கள் என்றார்கள். ஆலை அரசுக்குச் சொந்தமல்ல. அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றுதான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அரசாங்கமே விவசாயம் செய்து லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று அல்ல. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையில் வேலைசெய்துவரும் தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதித்தான், இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, யாரையும் கசக்கிப் பிழியவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக அல்ல. சட்டப் பேரவையில் பேசுகிறபோது கூட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் உட்பட எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் அந்த வேலையிலே பணியாற்றுகிற விவசாயிகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு மற்றவர்களைவிட அதிகமான சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள், எந்தவிதப் பிரச்சினையும் எழுவதில்லை என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே யாரையும் கசக்கிப் பிழிவது நோக்கம் அல்ல.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கசக்கிப் பிழிய வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசுக்கு இல்லை என்பதை நன்றாக அறிவோம். ஆனால் அவர்களுக்கு குத்தகையாவது அதிகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவதிலேயிருந்து, குத்தகையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, தனியாக எடுத்ததைப்பற்றியோ, கார்ப்போஷன் இயங்கி வருவதைப்பற்றியோ குறை கூறவில்லை. எப்படியாவது கொஞ்சம் குத்தகை கூட்டிக்கொடுங்கள் என்று தான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பிரச்சினைகள் அதிலே இருக்கின்றன. ஏற்றிக் கொடுக்கின்ற காரியத்தைச் செய்வதற்கு கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அகவிலை ஏறியிருக்கிறது, ஆகவே கூலியை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டு, உயர்த்திக் கொடுத்தால், அகவிலை குறைந்து காணும்போது கூலியைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றால், போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். எனவே இதையெல்லாம் போசித் துப் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அது தனிப் பிரச்சினை. எனவே இந்த மசோதாவை நிச்சயமாக நிறைவேற்றித் தருவார்கள், அப்படி நிறைவேற்றி அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புக்கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974)

1975 மார்ச் 22]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

தீர்மானம் , அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. பிரிவுகள் 2ம், 3ம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1974) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 49/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 24—3—1975 திங்கட்கிழமை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 5-35)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட எடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

134. Not fication issued with G. O. Ms. No. 767, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 23rd December 1974 in regard to date of commencement of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Fifth Amendment) Act, 1974 [(Laid on the table of the House under section 116 (3) of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Tamil Nadu Act 22 of 1959).]

[1975 மார்ச் 22]

135. Notification issued with G.O. Ms. No. 903, Labour, Employment and Housing, dated the 26th September 1974 in regard to appointment of Inspectors for the purposes of the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, 1972. [(Laid on the table of the House under section 41 (5) of the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, 1972 (Tamil Nadu Act 36 of 1972).]

136. Notification issued with G.O. Ms. No. 2000, Rural Development and Local Administration, dated the 9th September 1974 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Panchayats Building Rules, 1970. [(Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

137. Notification issued with G. O. Ms. No. 2167, Rural Development and Local Administration, dated the 5th October 1974 in regard to constitution of the post of the Chief Town Planning Officer in Class I of the Establishment of the Corporation of Madurai into a post in the Civil Service for the State of Tamil Nadu. [(Laid on the table of the House under section 432 (2) of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971).]

138. Notification issued with G. O. Ms. No. 11, Agriculture, dated the 3rd January 1975 in regard to amendments to Rules 185-A and 192-A of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [(Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

139. Notification issued with G.O. Ps. No. 6534, Revenue, dated the 23rd October 1973 in regard to exemption from tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959), on the sales by any dealer of Coir dust. [(Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

140. Notification issued with G. O. Ms. No. 679, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 2nd December 1974 in regard to an amendment to the Commercial Taxes and Religious Endowments Department Notification No. II (2)/CTRE/

[1975 மார்ச் 22]

4573 (C)/74, dated the 31st October 1974, published at page 1 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 1st November 1974. [(Laid on the table of the House under section 10 (4) of the Tamil Nadu Betting Tax Act, 1935 (Tamil Nadu Act XX of 1935).]

141. Notification issued with G. O. Ps. No. 6533, Revenue, dated the 23rd October 1973 in regard to exemption from tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959) on the sales by any dealer of Coconut husk. [(Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

142. Notification issued with G. O. Ms. No. 273, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 9th September 1974 in regard to an amendment to the rule published with the Revenue Department Notification, dated the 5th August 1949, at pages 249-250 of the Rules Supplement to Part I of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 16th August 1949, as subsequently amended. [(Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Tamil Nadu Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Tamil Nadu Act XXVI of 1948).]

143. Notification issued with G.O. Ms. No. 426, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 10th October 1974 in regard to an amendment to the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [(Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

144. Notification issued with G. O. Ms. No. 23, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974 in regard to division of wards and reservation of two seats for Scheduled Castes and one seat for women in the Rasipuram Municipal Council of Salem district with effect on and from the date of the next ordinary election to the Rasipuram Municipality. [(Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

[1974 மார்ச் 22]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

54. Notifications issued with G. O. Ms No. 595, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 20th November 1974 in regard to exemption from stamp duty and Registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 in respect of the mortgage deed to be executed by the Southern Structurals Limited, Madras in favour of the Government of Tamil Nadu.

55. Returns of Assets of the following Members of the Tamil Nadu Legislative Council as on 31st March 1974 placed on the table in pursuance of the Resolution passed by the Tamil Nadu Legislature on the 28th August 1969.

1. Pulavar O. Arivudai Nambi

2. Thiru M. Ramanathan

* 56. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975 (L. A. Bill No. 49 of 1974) as passed by the Legislative Assembly.

* 57. The Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975 (L. A. Bill No. 7 of 1975) as passed by the Legislative Assembly.

†58. Policy Note on Demand No. 32—Backward Classes Department for the year 1975—76. (English and Tamil).

†59. Policy Note on Leprosy Beggars Rehabilitation Programme for the year 1975-76. (English and Tamil).

†60. Speech by Honourable Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Public Works on Demands for Irrigation and Public Works Department Grants, 1975-76. (English and Tamil).

†61. A Review on Irrigation in Tamil Nadu 1974-76 (English and Tamil).

†62. A Review on Buildings Programme in Tamil Nadu, 1974-75 (English and Tamil).

†63. Policy Note on Dairy Development Department, 1975-76 (English and Tamil).

†64. The Performance Budget on Backward Classes, 1975-76 (English).

[1975 மார்ச் 22]

†65. The Performance Budget on Port Department, 1975-76 (English and Tamil).

†66. Sixth and Seventh Reports (Fifth Assembly) of the Committee on Delegated Legislation on the Report on the action taken by the Departments on the recommendations of the Committee.

†67. Detailed Public Works Budget for the year 1975—76. (English).

†68. The Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975 (L. A. Bill No. 10 of 1975), as passed by the Legislative Assembly.

†69. Vote on Account for Expenditure in 1975-76.

†70. Notice of Demands for Advanced Grants during the year 1975-76 (English and Tamil).

†71. Progress of Education in Tamil Nadu (English and Tamil)

†72. Performance Budgets on School Education, Collegiate Education and Technical Education 1975-76.

*Circulated to all M. L. Cs. on 11th March 1975.

†Circulated to all M.L.Cs on 21st March 1975.

[1975 மார்ச் 22]

இணைப்பு I

[16 ஆம் பக்கத்தில் உட்குறியிட்ட வினா 171-க்கான விடையைக் காண்க.]

(a) AMOUNT OF SUGARCANE CESS COLLECTED.

1970-71	..	..	RS. —
1971-72	..	..	RS. 13.08 lakhs.
1972-73	..	..	RS. 21.85 lakhs.

Total RS. 34.93 lakhs.

(b) DETAILS OF THE ROAD WORK UNDERTAKEN.—

Serial number.	Name of work.	Estimated amount (Rs. in lakhs)	Stage of work.
(1)	(2)	(3)	(4)
1.	Improvements to Tadepalli Krishnapuram road including construction of culverts.	1.50	Work has been completed.
2.	Improvements to Chinnamathur village.	3.61	Work completed and further work proposed in revised estimate to be executed.
3.	Improvements to Somalapuram village road branching from M. 15/1 of Ranipet-Krishnagiri road (National Highways-46).	1.85	Up to A.O.M. completed B.T. work in progress.

[1975 மார்ச் 22]

Name of work.	Estimated amount Rs. in lakhs.	Stage of work.
(2)	(3)	(4)
4. Construction of a bridge in Agharam river at M.4/8 of Madanur-Agharam road.	5.00	Bridge work completed in all respects. Forming approaches under progress.
5. Improvements to K. V. Kuppam Kavasampattu road from K. M. 16/2 of Katpadi-Venkatagirikottah road.	3.54	Earthwork for formation is in progress sand collection of carted earth for formation is in progress.
6. Construction of a cause way across Cuddar river at M. 13/6 Gudiyatham Gadambur road near Neriambathur village.	4.00	Work order since issued and the work to be commenced soon.
7. Construction of a bridge Kenakalvai in Kottuvanan village.	0.99	Work is to be entrusted

DETAILS OF AMOUNT SPENT;—

	Rs. IN LAKHS.
1970-71	0.25
1971-72	1.28
1972-73	2.16

[1975 மார்ச் 22]

இணைப்பு II.

[25...ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 10 of 1975.

(AS PASSED BY THE ASSEMBLY.)

A Bill to provide for the withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for the service of a part of the financial year commencing on the 1st April 1975.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Act, 1975.

2. *Withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for a part of the financial year commencing on the 1st April 1975.*—The State Government may withdraw from and out of the Consolidated Fund of the State sums not exceeding two hundred and eleven crores, twenty-seven lakhs and seventy-eight thousand rupees, being moneys required to meet—

(a) the grants made in advance by the Tamil Nadu Legislative Assembly for a part of the financial year commencing on the 1st April 1975 as set forth in column (3) of the Schedule ; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for the same part of the same financial year, as set forth in column (4) of the Schedule.

3. *Appropriation.*—The sums authorized to be withdrawn from and out of the Consolidated Fund by this Act shall be appropriated for the services and purposes expressed in the schedule in relation to the said year.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
1	Land Revenue Department.	98,66,000	..	98,66,000
2	State Excise Department.	15,69,000	..	15,69,000
3	Motor Vehicles Act—Administration.	19,27,000	..	19,27,000

1975 மார்ச் 22]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
4	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	99,53,000	1,000	99,54,000
5	Stamps Administration ..	14,94,000	..	14,94,000
6	Registration	46,51,000	1,000	46,52,000
	Debt Charges	..	15,00,34,000	15,00,34,000
7	State Legislature	12,40,000	14,000	12,54,000
8	Elections	48,72,000	..	48,72,000
9	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	2,58,18,000	12,17,000	2,70,35,000
10	Milk Supply Schemes ..	24,48,000	..	24,48,000
11	District Administration ..	3,57,06,000	11,000	3,57,17,000
12	Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.	28,49,000	1,000	28,50,000
13	Administration of Justice ..	98,20,000	15,42,000	1,13,62,000
14	Jails	1,09,74,000	..	1,09,74,000
15	Police	6,61,92,000	1,000	6,61,93,000
16	Fire Services	53,73,000	..	53,73,000
17	Education	29,55,26,000	..	29,55,26,000
18	Medical	7,73,50,000	1,000	7,73,51,000
19	Public Health	4,06,44,000	..	4,06,44,000
20	Agriculture	8,15,87,000	1,000	8,15,88,000
21	Fisheries	35,63,000	..	35,63,000
22	Animal Husbandry	1,41,39,000	1 000	1,41,40,000
23	Co-operation	1,14,70,000	..	1,14,70,000
24	Industries	98,62,000	..	98,62,000
25	Cinchona	18,34,000	..	18,34,000
26	Handlooms and Textiles ..	48,63,000	..	48,63,000
27	Khadi	14,25,000	..	14,25,000
28	Community Development Projects, etc.	7,25,02,000	..	7,25,02,000
29	Labour including Factories.	83,78,000	1,000	83,79,000
30	Social Welfare	65,18,000	..	65,18,000
31	Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.	2,37,00,000	1,000	2,37,01,000
32	Welfare of the Backward Classes, etc.	1,44,57,000	1,000	1,44,58,000

[1975 மார்ச் 22]

1975-மார்ச் 22]

Demand number.	Services and Purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3) RS.	(4) RS.	(5) RS.
33	Housing	41,76,000	..	41,76,000
34	Urban Development ..	1,54,41,000	..	1,54,41,000
35	Civil Supplies	62,26,000	..	62,26,000
36	Irrigation	4,92,95,000	..	4,92,95,000
37	Public Works—Buildings ..	87,75,000	46,000	88,21,000
38	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,15,72,000	..	1,15,72,000
39	Roads and Bridges	5,24,84,000	..	5,24,84,000
40	Road Transport Services ..	2,02,11,000	26,000	2,02,37,000
41	Relief on account of Natural Calamities.	5,00,00,000	38,00,000	5,38,00,000
42	Pensions and other Retirement Benefits.	2,55,99,000	18,93,000	2,74,92,000
43	Miscellaneous	6,12,83,000	3,79,000	6,16,62,000
44	Stationery and Printing ..	1,48,32,000	39,000	1,48,71,000
45	Forest Department	82,18,000	1,000	82,19,000
46	Compensations and Assignments.	2,38,69,000	5,63,000	2,44,32,000
47	Compensation to Zamindars.	41,49,000	..	41,49,000
48	Capital Outlay on Public Health, Sanitation and Water Supply.	23,71,000	..	23,71,000
49	Capital Outlay on Agriculture.	13,48,16,000	1,000	13,48,17,000
50	Capital Outlay on Industrial Development.	91,18,000	1,000	91,19,000
51	Capital Outlay on Irrigation.	4,31,45,000	..	4,31,45,000
52	Capital Outlay on Public Works—Buildings.	2,29,63,000	..	2,29,63,000
53	Capital Outlay on Roads and Bridges.	1,05,34,000	..	1,05,34,000
54	Capital Outlay on Road Transport Services.	49,48,000	1,000	49,49,000
55	Capital Outlay on Forest ..	62,20,000	..	62,20,000
56	Miscellaneous Capital Outlay.	1,90,43,000	1,000	1,90,44,000
57	Loans and Advances by the State Government.	10,57,79,000	..	10,57,79,000
	Public Debt—Repayment ..	..	37,55,62,000	37,55,62,000
GRAND TOTAL		15,76,37,000	53,51,41,000	2,11,27,78,000

இணைப்பு III.

(26... ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (2) க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க).

(AS PASSED BY THE ASSEMBLY)

L.A. Bill No. 7 of 1975.

A Bill to provide temporary relief to indebted agriculturists.

WHEREAS there has been widespread drought;

AND WHEREAS the agriculturists have borrowed debts and may, if freed for a time from the pressure of creditors, be enabled to rehabilitate themselves;

AND WHEREAS it is in the interests of the general public that at the present time, agriculturists be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by their creditors, in order that the maximum possible advantage may result to the State in the matter of production of foodcrops;

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1975.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 16th January 1975.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) 'agricultural land' means land used for agriculture or horticulture, not being land appurtenant to a residential buildings;

(b) 'agriculturist' means a person who owns an interest in agricultural land, and who, by reason of such interest, is in possession of such land or is in receipt of the rents or profits thereof and shall include a lessee, but shall not include—

(i) a firm registered under the Indian Partnership Act, 1932 (Central Act IX of 1932), or a company as defined in the

[1975 மார்ச் 22]

Companies Act, 1956 (Central Act 1 of 1956), or a corporation formed in pursuance of an Act of Parliament of the United Kingdom or of any special Indian law, or

(ii) any person who was assessed to income-tax under the Income-tax Act, 1961 (Central Act 43 of 1961) or to agricultural income-tax under the Tamil Nadu Agricultural Income-tax Act, 1955 (Tamil Nadu Act V of 1955) or to sales-tax under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959), or under the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956) in any of the years 1971-72, 1972-73, 1973-74.

Explanation—Where a joint Hindu family or a tarwad, tavazhi, kutumba or kavaru is an agriculturist, every co-oparēner or member of the tarwad, tavazhi, kutumba or kavaru, as the case may be, shall be deemed to be an agriculturist provided that he has not been assessed to income-tax or agricultural income-tax or sales-tax in any of the years 1971-72, 1972-73, 1973-74.

(c) 'debt' means any sum of money which a person is liable to pay under a contract (express or implied) for consideration received and includes rent in cash or kind which a person is liable to pay or deliver in respect of the lawful use and occupation of agricultural land.

Exption I.—For the purpose of this clause, "rent" in relation to agricultural land shall mean rent accrued due for the fasli year ending with the 30th June 1974 and for any previous fasli year.

Explanation II.—It is immaterial that the sum or produce is recoverable only by sale of property in enforcement of a mortgage or charge or that the contract was entered into by the person's predecessor-in-title or by the manager of the joint Hindu family or the karavanan of the tarwad or tavazhi or the yajaman of the kutumba or kavaru of which such person was or is a member.

Exception.—'Debt' does not include—

(i) rent or compensation for the use and occupation of house property ;

(ii) rent or compensation for the use and occupation of Immaovable property (not being house property or agricultural land) accrued due after the date of the commencement of the Act;

1975 மார்ச் 22]

(iii) any liability arising out of a breach of trust ;

(iv) any liability in respect of maintenance ;

(v) any sum payable to the State or the Central Government or to any local authority, whether by way of revenue, tax, cess, or loan or otherwise ;

(vi) any sum payable to any co-operative society, including a land development bank, registered or deemed to be registered under the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961), provided that the right of the society to recover the sum did not arise by reason of an assignment made subsequent to the 15th September 1974 ;

(vii) wages or remuneration due as salary, or otherwise for service rendered ;

(viii) any liability in respect of any sum due to—

(A) any banking company to which the Banking Regulation Act, 1949 (Central Act X of 1949) applies ;

(B) the State Bank of India constituted under the State Bank of India Act, 1955 (Central Act XXIII of 1955) ;

(C) any subsidiary bank as defined in clause (k) of section 2 of the State Bank of India (Subsidiary Banks) Act, 1959 (Central Act 38 of 1959) ;

(D) any corresponding new bank as defined in clause (d) of section 2 of the Banking Companies (Acquisition and Transfer of Undertakings) Act, 1970 (Central Act 5 of 1970) ;

(E) the Agricultural Re-finance Corporation Limited, a company incorporated under the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956) ;

(F) any other financial institution notified by the State Government in the *Tamil Nadu Government Gazette* ;

(d) 'pay' with its grammatical variations, includes deliver ;

(e) 'suit' or 'application' does not include an appeal from a decree or order passed in a suit or application or an application for revision or review.

[1975 ~~month~~ 22]

3. *Bar of suits and applications.*—No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made, and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of the commencement of this Act.

Explanation I.—‘Suit’ does not include a claim to a set-off made in a suit instituted by an agriculturist.

Explanation II.—Where a debt is payable by an agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist, no suit or application of the nature mentioned in this section shall be instituted or made either against the non-agriculturist or against the agriculturist before the expiry of the period mentioned in this section.

Explanation III.—A suit shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit, and a decree shall be deemed to be a decree for payment of money passed in such suit notwithstanding that other reliefs are granted by such decree;

Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.

4. *Stay of proceedings.*—(1) All further proceedings in suits and applications of the nature mentioned in section 3 in which relief is claimed against an agriculturist, not being proceedings for the amendment of pleadings or for the addition, substitution, or the striking off of parties, but otherwise inclusive of proceedings consequent on orders or decrees made in appeals, revision petitions, or applications for review, shall, subject to the next succeeding sub-section, stand stayed until the expiry of a year from the date of the commencement of this Act:

Provided that in regard to property under attachment the court may pass such orders as it deems necessary for the custody or preservation of the property or for the sale of such property, if it is subject to speedy or natural decay, or if in respect of it the expenses of custody or preservation are considered excessive.

[1975 ~~month~~ 22]

(2) On application made by the defendant or the respondent or by all the defendants or all the respondents, as the case may be the stay effected by sub-section (1) in a suit or application shall be dissolved and the suit or application shall be proceeded with from the stage which had been reached when further proceedings in the suit or the application were stayed.

5. *Exclusion of time for limitation.*—(1) In computing the period of limitation or limit of time prescribed for a suit for the recovery of a debt or an application for the execution of a decree passed in such suit, the time during which the institution of the suit or the making of the application was barred by section 3 of this Act, or during which the plaintiff or his predecessor-in-title, believing in good faith that section 3 of this Act applied to such suit or such application, refrained from instituting the suit or making the application, shall be excluded.

Explanation.—“good faith” shall have the meaning assigned to it in section 3 (22) of the General Clauses Act, 1897 (Central Act X of 1897).

(2) Where in a suit or an application in which the question of the exclusion of time under sub-section (1) arises the defendant or the respondent, or one of the defendants or respondent with respect to whom the question is raised, would have been an agriculturist but for the fact that in the year ending 1971-72, 1972-73 or 1973-74 he had been assessed to income-tax under the Income-tax Act, 1961 (Central Act 43 of 1961) or to agricultural income tax under the Tamil Nadu Agricultural Income-tax Act 1955 (Tamil Nadu Act V of 1955) or sales-tax under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959) or under the Central Sales-tax Act 1956 (Central Act 74 of 1956), it shall be conclusively presumed that in refraining from instituting the suit or making the application, the creditor believed in good faith that such defendant or respondent was an agriculturist.

6. *Effect of transfer of immovable property by the debtor.*—Every transfer of immovable property by a debtor entitled to the benefit of section 3 or section 4, made after the date of the commencement of this Act and before the expiry of a year from the date of the commencement of this Act, shall, in any suit or other

[1975 மார்ச் 22]

proceeding, with respect to such transfer, be presumed, until the contrary is proved, to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transfere.

7. *Act to override other laws, contracts, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961), the Malabar Tenancy Act, 1929 (Tamil Nadu Act XIV of 1930), the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Special Provisions) Act, 1968 (Tamil Nadu Act 16 of 1968), the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Act, 1972 (Tamil Nadu Act 21 of 1972), or in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) or in any other law for the time being in force, or any custom, usage or contract, or decree or order of a Court or other authority.

8. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

9. *Repeal.*—The Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1975), is hereby repealed.

1975 மார்ச் 22]

இணைப்பு IV

(34-ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (3)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க)

L. A. Bill No. 49 of 1974.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act 1961.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Act, 1975.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 15th January 1972.

2. *Tamil Nadu Act 58 of 1961, as subsequently modified to have effect subject to modifications.*—The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961), as subsequently, shall have effect as if, modified in sub-section (1) of section 94 B.—

(i) after the words, “for the unexpired period of the contract”, the words, “and for a period of five years after the expiry of such contract” had been inserted;

(ii) the words, “and the amount of rent payable under the contract of tenancy shall be continued to be paid to the landowner by the corporation”, had been added at the end.

3. *Repeal.*—The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Ordinance 1975 (Tamil Nadu Ordinance 2 of 1975), is hereby repealed.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

திங்கட்கிழமை, 1975 மார்ச் 24.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Selection Grade Scale of Pay to B.T. Assistants

* 172 Q.—THIRU P. R. THOMAS & THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of B.T. Assistants are deprived of the Selection Grade Scale of Pay from 1st April 1973, as G.O. Ms. No. 519, Education, dated 31st March 1973, limits the calculation of the services, to services under the respective unit of appointment ; and

(b) if so, whether the Government propose to issue orders to take into account their services under all types of managements such as Municipalities, Corporations or 'A' and 'B' Wing, for purposes of the above G.O.?

பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வுத்தர ஊதியம்

திருவாளர்கள் பி.ஆர். தாமஸ் & டி. சந்தோஷம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கல்வித் துறையின் 31-3-1973 நாளிட்ட 519 ஆம் எண் அரசாணையானது பி.டி. ஆசிரியர்களின் பணிகளை அவர்களது நியமனப் பிரிவின்கீழ் வரும் பணிகளில் மட்டும் சேர்த்துக் கணக்கிடும் வகையில் வரையறை செய்வதால் பி.டி. ஆசிரியர்கள் 1-4-1973 முதல் கொண்டு தேர்வுத்தர வீதத்தில் சம்பளம் பெற இயலாமல் போகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், மேற்சொன்ன அரசாணையின் காரியத்திற்காக நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் அல்லது 'A', 'B' வகை பள்ளிக்கூடம் போன்ற எல்லா வகையான நிர்வாகங்களின் கீழும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு ஆணை பிறப்பிக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. கெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இது பற்றிய கருத்து அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1975 மார்ச் 24]

திரு. கே.எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, இது 1973-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட உத்தரவு. இது பிரதிபலிப்பதில் இன்னொரு சாரம் ஆர்.வி. து. உத்தரவு பிறகு 1974 ஜூன் வரையில் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அவர்களுடைய முழுமுதலான இணக்காலம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் இந்த முறை அறிக்கைப் பட்டவில்லை. இந்த காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இயக்குநர் அவர்கள் உதயநகரப் பரிந்துரைச் சபை திருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய விளக்கம், விவாக்குறிப்புடன் இயக்குநர் அவர்களிடம் பொதுசபைக்குக் கொள்ள. அன்புமேல் எவ்வளவு செலவாகுமோ என்பது போன்ற விவரக் குறிப்புகள் அவரிடமிருந்து வருவதில்லை. வந்த பிறகு முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. கே.எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு இந்த முறையில் வழங்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படும், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் இது விடுபட்டுப் போயிருக்கிறது. இது முறையாகாதது. இப்போது இலே எவ்வளவு செலவாகும் என்று பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை, இது ஒரு 'கனெரிகல் எர்ரர்'. இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதுபற்றிய விவரங்களைத் தயாரித்த நேரத்திலே பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் என்பதைச் சேர்க்காமல் விட்டு விட்டார்கள். அவ்வளவுதான். அந்த அடிப்படையில் இதை உடனடியாக அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போதுள்ள நிலையில் இதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு வேண்டும். எனவே நிதி இலாகாவின் ஒப்புதல் வேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் எவ்வளவு செலவாகும் என்பது பற்றிய முழு விவரங்கள் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். இதனாலே சிறிது காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. விரைவில் முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டிலே, சில பிரச்சினைகளில் சி.இ.ஓ.க்கள் அவர்களுடைய முழு சர்வீஸைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், 'கனாரிஃபிசேஷன்' வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அரசு உத்தரவில் மிகத் தெளிவாக மேனேஜ்மென்ட் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய ஸ்திரீயக் காலம் முடிவடைந்தது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும் கூட, அதை முறையாக அமுல்படுத்தாமல், விளக்கம் வேண்டும், கிளாஸிஃபிகேஷன் வேண்டும் என்று அதைக் காலம் தாழ்த்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடும் அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கான முயற்சியினை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக இது விவயங்களிலே அதிகாரிகளுக்குத் தெளிவான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களிலே சிலரைப் பொறுத்து சில விளக்கங்களைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேரும் காலதாமதம் ஏற்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பணி புரியின்றார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலைகளை தனித்தனியாகத்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக ஐயப்பாடுகள் என்று எழும்போது, விளக்கங்களைப் பெற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளிலே சில நேரங்களிலே அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் செயலாளரிடத்தில் நேரடியாக அவர்களுடைய குறைகள் பற்றிக் கொடுத்து விட்டால் அங்கே நேரடியாகக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்ற எண்ணத்திலே கீழே உள்ள அதிகாரிகள் காலதாமதத்தை உருவாக்குகின்றார்கள். உதாரணமாக சி.இ.ஓ. மட்டத்திலே நாங்கள் கொடுத்தாலும் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் அதை வேறுவிதமாக எடுத்துக் கொண்டு தவறாக நடந்து கொள்ளும் முறை மாற்றப் படமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, குறிப்பிட்ட இடங்களிலே நேரத்தே இப்படிப்பட்ட காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கருதி முறைப்படி அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வரும் போது, அவற்றிலே சில தனிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால், அதுபற்றி ஆராய்ந்துதான் என்ன முடிவெடுக்கப்பட வேண்டுமோ அதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சலுகைகளை வழங்குவதில், தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அந்த நிறுவனங்களின் கீழே பணிபுரியும் காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அரசுப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு அதேசமம் உத்தரவு வரவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையானால் இதுபற்றி அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துப் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, செகண்டரி கிரேடு, ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நிலைமை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பி.டி. ஆசிரியர்கள், அவர்களுக்கெதிரான முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள், ஸ்பெஷலிஸ்ட் ஆசிரியர்கள் பற்றிய பிரச்சினை இருக்கின்றது. மறுக்கவில்லை. அதுபற்றி விரைவில் முடிவெடுக்கப்படும்.

[1975 மார்ச் 24]

Secondary Grade Graduate Teachers

* 173 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of Secondary Grade Graduate Teachers required by the Office of the Chief Educational Officer of North Arcot district, during 1973-74; and

(b) among them, the number of teachers appointed?

இடைநிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்

திரு. எஸ். பலராமன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி அலுவலகத்தில் 1973-74 ஆம் கல்வி ஆண்டிற்காக, தேவையான பட்டதாரி செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(இ) இதில் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்? மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 106, இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 112.

(இ) பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 106, இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 112.

திரு. எஸ். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இதுபோன்று தேவையான ஆசிரியர்களை கல்வி இலாகா வருட ஆரம்பத்தில் நியமனம் செய்யாமல் கல்வி ஆண்டு முடியும் தருவாயில் நியமனம் செய்யும் நோக்கம் என்ன? கடந்த ஆண்டு இந்த மாதிரி நிலை அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டதுபற்றி அரசு அறியுமா? இது குறித்து அரசு மேலும் விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க அறிவுரை கூறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இது பற்றிய விவரக்குறிப்புகள் இல்லை ஏன் காலத் தாமதம் ஏற்பட்டது என்பதுபற்றிய விவரம் வேண்டுமானால் தனிக் கேள்வியினைக் கொடுத்தால் அதுபற்றிச் சொல்ல முடியும்.

(Thiru K. S. Ganapathi rose.—)

Mr. CHAIRMAN: The Hon. Minister has already requested that a separate question may be put. What is the supplementary question that the hon. Member Thiru Ganapathi is going to ask?

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, as a matter of fact, I have something to convey. If the Hon. Chairman permits me, I will do it.

[1975 மார்ச் 24]

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member going to read out any passage?

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, I am going to convey the present position.

MR. CHAIRMAN: Yes, all right.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் நாள் என்ன நிலைமை இருக்கின்றதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இது போன்று ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. இப்படி ஆகஸ்டு முதல் நாள் உள்ள நிலை பற்றி அதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட போதிலும், உதாரணமாக 1974-75-ல் எடுத்துக் கொண்டால், 1975 ஜனவரித் திங்களில் தான் இந்த ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. பிறகு அதிகாரிகள் நியமனம் செய்வதற்கான நடவடிக்கையில் இரங்குகின்றார்கள். இந்த ஆண்டிலே இடவரையில் நியமனம் செய்யப்படாமலேயே இருக்கிறது. பள்ளியே முடிவடையக்கூடிய நிலையில் இனிதான் நியமனம் செய்வது என்பது பயனற்றதாக ஆகிவிடுகிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட காலத்தாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க அரசு இனி என்ன செய்ய இருக்கின்றது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இதுதான் சப்ளிமெண்டரியா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இது பற்றி ஆராய்ந்து எந்த அளவிற்குக் காலத்தாமதம் ஏற்படாமல் தடுக்கலாம் என்று முடிவெடுக்க அரசு முயற்சிக்கும். ஆகஸ்டுக்கு முன்பு எவ்வளவு பேர் இருக்கின்றார்கள், இன்னும் எவ்வளவு பேர் தேவை என்ற எண்ணிக்கையையெல்லாம் பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் காலத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. காலத்தாமதம் ஏற்படக் கூடாதுதான். ஏன் இது ஏற்படுகிறது என்பதைக் கண்டறிந்து இப்படிப்பட்ட காலத் தாமதம் ஏற்படாதிருக்க என்னென்ன முறைகளைக் கையாள வேண்டுமோ அத்தகைய முயற்சிகளைக் கையாளத்தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முயற்சிக்கும்.

Contingent Staff of Aided High Schools

* 174 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Contingent Staff of Aided High Schools are not governed by any leave rules and that they are expected to avail leave only on loss of pay; and

(b) if so, whether the Government will extend the benefit of the leave rules applicable to the non-teaching staff of the Aided High Schools, to them also?

[1975 மார்ச் 24]

மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளைச் சேர்ந்த தற்காலிகப் பணியாளர்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளைச் சேர்ந்த தற்காலிகப் பணியாளர்கள் (Contingent Staff) எவ்வித விடுப்பு விதிகளின் கீழும் வரவில்லை என்பதும், ஊதிய இழப்பு (Loss of pay) அடிப்படையில் தான் அவர்கள் விடுப்பு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர் என்பதும் உண்மையா?

(இ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளைச் சேர்ந்த ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தக் கூடிய விடுப்பு விதிச் சலுகைகளை அவர்களுக்கும் அரசு நீட்டிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 'வாட்டர்மேன், ஸ்கெவென்ஜர்ஸ், ஸ்வீபெர்ஸ்' என்ற அலுவலர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தற்காலிகப் பணியாளர்கள் என்றுதான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், அவர்கள் தங்கள் காலம் முழுவதும் உதிகையிருந்து ஓய்வு பெறுகின்றார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குச் சிறுவிடுப்பு கூட கிடையாது. மற்றவர்களுக்குள்ள 15 நாட்கள் சிறுவிடுப்பு இவர்களுக்குக் கிடையாது. இவர்கள் ஏதாவது தொரு நாள் சிறு விடுப்பில் செல்ல வேண்டுமானால், மாற்று ஆள் யாரையாவது வைத்து விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கின்றது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும் விடுப்பு போன்றவையெல்லாம் நிலையான பணியாளர்களுக்குத்தான் உண்டு. தற்காலிகமான பணியாளர்களுக்கெல்லாம் அவை கிடையாது என்று இருக்கின்றது. ஆகவே, விடுப்பு போன்றவற்றை இவர்கள் விளையத்திலே சட்டப்படி அமுல்படுத்த இயலாது. அவர்கள் அவ்வாறு பேரையும் 'ரெகுலரைஸ்' செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வருகின்றது. இதைச் செய்தால் அதனால் ஏற்படும் நிதி-செலவையும் யோசிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அவர்கள் நிரந்தரப் பணியாளர்கள் என்று அக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கே சிறு விடுப்பு மட்டுமல்லாமல் மற்றச் சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும் சட்டத்தீட்டங்களைப்படி. இங்கே மட்டுமல்லாமல் எங்கும் தற்காலிக ஊழியர்கள் விஷயத்தில் அனுசரிக்கப்படும் விதிமுறைதான் இவர்கள் விஷயத்திலும் கையாணப்படுகிறது.

[1975 மார்ச் 24]

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, அரசுப் பள்ளிகளில் அதாவது 'பி' வங் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் இந்தப் பிரிவு ஊழியர்கள் விஷயத்திலும் இதே நிலைமைதான் இருக்கின்றது. பொதுவாக அவர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்ட காலத்திலிருந்து அவர்கள் ஓய்வுக் காலம் வரையில் அவர்கள் இந்தப் பெயரில்தான் தற்காலிக ஊழியர்கள் என்ற பெயரில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விடுப்பு போன்ற எந்தச் சலுகைகளும் கிடையாது. இந்த அரசு எவ்வளவோ பிரிவினருக்கு பல சலுகைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கின்றது. அந்த முறையில் இப்படித் தற்காலிகமாகவே உள்ள இந்த 'கண்டிண்டென்ஸரி மீனிபலஸ்'க்கும் விடுப்பு போன்ற வசதிகளைச் செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இது பற்றிய செயற்குறிப்பு இப்போது இல்லை. அது பற்றி ஆராய வேண்டும்.

Integration of the Cadre of 1st 2nd Class Magistrates with the Cadre of District Munsiffs.

* 175 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of Thiru D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Second State Conference of the Tamil Nadu State Magisterial Service Association has requested the Government to implement the scheme of integrating the cadre of 1st and 2nd Class Magistrates with the cadre of District Munsiffs and to suspend till then, the recruitment of District Munsiffs by the Tamil Nadu Public Service Commission; and

(b) if so, the action taken thereon?

முதல், இரண்டாவது வகுப்பு கற்றவியல் நீதிபதி பதவிகளை மாவட்ட முன்சிப் பதவிகளுடன் இணைக்கும் திட்டம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு உணவு-சுட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) முதல், இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பதவிகளை மாவட்ட முன்சிப் பதவிகளுடன் இணைக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துமாறும், அவ்வாறு செயல்படுத்துகிற வகையில் தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வுக் கழகம் மாவட்ட முன்சிப்புக்கான சேர்ந்தெடுப்பை நிறுத்தி வைக்குமாறும் தமிழ்நாடு மாநில மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் சங்கத்தின் இரண்டாவது மாநில மாநாடு கேட்டுக் கொண்டுள்ளதா?

[1975 மார்ச் 24]

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது? மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) உயர்நீதி மன்றத்துடன் கடிதப் போக்குவரத்தில் உள்ளது. (பிற்பகல் 4-10)

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிடன் அனைத்தும் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகளையும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் பதவிகளையும் ஒன்றாக ஆக்குவது என்பதுதான் 'இன்டெக்ரேஷன்' ஆகும். இந்த இணைப்பு பற்றி உயர்நீதி மன்ற அலுவலர்களைக் கலந்து ஆலோசித்ததில், அவர்களும் கொள்கையளவிலே ஒத்துக்கொண்டார்கள். நடைமுறைப் படுத்துவதில் என்னென்ன சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பது பற்றி கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, it is reported that there are over 100 Second Class Magistrates who have been appointed on a temporary basis. May I know whether, until a decision is taken, none of these persons will be ousted from service?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இடைக்காலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட அவர்கள் எல்லாம் ரெகுலரைஸ் பண்ணப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையின் அடிப்படையிலே அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து எந்த அளவுக்கு வேகமாக ரெகுலரைஸ் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ரெகுலரைஸ் செய்து வருகிறோம். இதற்கு இடையிலே இன்டெக்ரேஷன் ஆகும் என்பது சந்தேகம்தான். கடிதப் போக்குவரத்தில் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்குமா பார்த்துக்கொள்வோம்.

* 176. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to abolish the present Tamil Nadu Magisterial Service and merge the same with the Tamil Nadu State Judicial Service; and

(b) if so, the details thereof?

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தற்போதுள்ள தமிழ்நாடு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பணியாளமைப்பை நீக்கி அதை தமிழ்நாடு அரசு நீதித்துறை பணியாளமைப்புடன் இணைத்து விடும் செயற்குறிப்பு எதேனும் உள்ளதா?

[1975 மார்ச் 24]

(இ) ஆமெனில், அதன் விபரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) முதல், இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்புடன் ஒன்றாக இணைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, முதலிலேயே நான் அதைத் தான் கேட்டேன். இரண்டாவது நிலையில், செகண்ட் கிளாஸ் நிலையில் உள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அனைவருமே பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏற்கெனவே கேள்வி கேட்டுவிட்டார்கள். நானும் ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியிருக்கின்றேன். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் எல்லாம் செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக இருக்கின்றார்கள். எஸ். டி. எம். எல்லாம் முன்சிப் கேடர். அவர்களுக்கு பர்ஸ்ட் கிளாஸ் பவர்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜூடிசியல் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று சாதாரணமாகச் சொல்லப் படுகின்ற நண்பர்கள் எல்லாம் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கேடருக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதுதான் பரபோஸல். அதற்காகத்தான் இன்டெக்ரேஷன் என்பது. ஜூடிசியல் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் இவர்கள் இரண்டு பேர்களையும் ஒரே கேடராக்கி விட்டபின் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்-கம்-சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் வரும். இதுதான் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Surplus Paddy in Kanyakumari District

* 177. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether any representation has been received to the effect that foodgrains should be distributed to the poor people in Agastheeswaram and Thovalai Taluks, Kanyakumari District through ration cards after the procurement of surplus paddy in those areas by the Government during 1974; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள உபரி நெல்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாலை தாலுக்காக்களில் 1974 ஆம் ஆண்டு உபரி நெல்லை விதிப்பு நெல்லாக அரசு வாங்கியபின் அங்கு வாழும் ஏழை மக்களுக்கு பங்கிட்டு அட்டைகள் மூலம் உணவு தானியம் வழங்க வேண்டுமென்று முறையீடு ஏதும் வந்ததுண்டா?

[1975 மார்ச் 24]

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது? மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) அகஸ்தீஸ்வரம், தோவானை வட்டங்கள் அடங்கிய பகுதி, கட்டுப்பாடற்ற பகுதி வரைவினுள் வருகிறது. இப்பொழுது, அப்பகுதியில் அரிசி, நெல், கொண்டுபோகவும், விற்கவும் தடை ஏதும் இல்லை. மேலும் அப்பகுதி உபரி விளைச்சல் உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே தற்போதைக்கு இப்பகுதியில் நியாயவிலைக் கடைகள் துவங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இருப்பினும் 18-1-75-முதல் நாகர்கோவில், பத்மநாபபுரம் நகரங்களிலும் 7-2-1975 முதல் மீனவர் வாழும் கடலோர கிராமங்கள் 17-ஆம் மாத வருமானம் ரூ. 500-க்கு கீழுள்ள குடும்பங்களுக்கு வாரந்தோறும் மூன்று கிலோ அரிசி வழங்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, தோவானை, அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுக்காவில் லெவி முறை விதிக்கப்பட்டதால் உபரி நெல்களெல்லாம் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களிலும், லெவி கூடுதலாக இருக்கின்றது. இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததுபோல அல்லாமல், போக்குவரத்தும் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலையில் அங்கே நிலமே இல்லாதவர்களுக்கும் குத்தகைப் பயிர் கூட செய்யாமல் இருக்கின்ற மற்றவர்களுக்கும் அறுவடை காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு மாதம் கழித்தாவது கார்டு மூலம் அரிசியும் கோதுமையும் வழங்க அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

Hostels for Harijan and Backward Class Students

* 178 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN) : Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether arrangements have been made to supply food-grains to the Hostels for Harijan and Backward Class Students in Tamil Nadu at fair prices; and

(b) if so, the number of Hostels for which such arrangements have been made?

[1975 மார்ச் 24]

அரிசன, பின்தங்கிய மாணவர்களின் உணவு இல்லங்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு உணவு-சுட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரிசன, பின்தங்கிய மாணவர்களின் உணவு இல்லங்களுக்கு நியாய விலையில் உணவு தானியங்கள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், எத்தனை இல்லங்களுக்கு அவ்வாறு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா அரிசன, பின்தங்கிய மாணவர் இல்லங்களுக்கும், அரசு இருப்பிலிருந்து, பொது விநியோக முறை விலையில், அரிசி விநியோகம் செய்ய அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இப்பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சியாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அதற்கான ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

Notification of Pudukkottai District as a Backward District

* 179 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the State Government have requested the Central Government to notify Pudukkottai District as a Backward District; and

(b) if so, the reply given thereon by the Central Government?

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை பின்தங்கிய மாவட்டம் என அறிவித்தல்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை பின்தங்கிய மாவட்டம் என அறிவிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு கோரியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கு மத்திய அரசு அளித்த பதில் என்ன? மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஆம்.

(இ) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை தொழில் துறையில் பிற்பட்ட மாவட்டம் என மத்திய அரசு அறிவித்துள்ளது.

Charges for Government Advertisements

* 180 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

[1975 மார்ச் 24]

(a) the amount paid to the various newspapers in the State for publication of Government advertisements during the financial year 1969-70 and 1970-71; and

(b) the basis on which such advertisements are given to newspapers?

அரசு விளம்பரங்களுக்காக கொடுக்கப்பட்ட செலவுத் தொகைகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு அற நிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1969-70, 1970-71 நிதியாண்டுகளில் அரசு விளம்பரங்களை வெளியிடுவதற்கு இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு செய்திதாள்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) எந்த அடிப்படையில் அத்தகைய விளம்பரங்கள் செய்தித் தாள்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) 1969-70, 1970-71

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)
*21.22 30.13

(*கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் ஆய்வை குறித்த விளம்பரம் செய்வதற்கான செலவு இதில் அடங்காது.)

(இ) பத்திரிகைகளின் விற்பனை அளவு அவற்றின் சார்பு அவற்றில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. எந்தப் பத்திரிகைக்கு விளம்பரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்கையில் குறிப்பிட்ட ஒரு விளம்பரம் எந்தப் பகுதிக்கு அல்லது எந்த வகை வாசகர்களுக்கு வெளியிடப்படுகிறது என்பதும் கருத்திற் கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, 1971 ஆம் ஆண்டில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய விளம்பரங்கள், அதுவும் மாநில அளவிலே முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றவைகள் எல்லாம், தமிழரசு பத்திரிகை மூலமாகவே கொடுக்கப்படும் என்று உறுதிமொழி எடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மாறாக எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த மாறுதல் எப்போது எடுக்கப்பட்டது, எதற்காக எடுக்கப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, 1971-ல் ஏப்ரல் திங்களில் செய்தி விளம்பரத் துறை சில செயல் முறைகளை ஆய்வு செய்தது. அதே நேரத்தில்தான் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சில ஒப்பந்தப் புள்ளிகள், எல் அறிவிப்புகள், அறிவிப்புகள் குறித்த விளம்பரங்கள் காரணமாகத்தான் அரசுக்கு அதிகமான செலவு ஏற்பட்டது என்பதை

[1975 மார்ச் 24]

அறிந்த பிறகு, எல் ஒப்பந்தங்கள், அறிவிப்புகள் ஆகியவைகளுக்கான வற்றை தமிழரசு பத்திரிகையில் மட்டும் வெளியிடுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, அவைகள் அந்தப் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டுள்ளன. மாநில அல்லது தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விளம்பரங்கள் மற்ற செய்தித்தாள்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வி மேல் சபையில் முன்பு கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68ல் ரூ. 4.67 லட்சம், 1968-69ல் ரூ. 7.38 லட்சம் என்ற அளவிலே விளம்பரம் கொடுக்கப் பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்ற பதிலிலிருந்து 1970-71ல் ரூ. 30 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டது என்று தெரிகிறது. கிட்டத்தட்ட 7 அல்லது 8 மடங்குக்கு மேலாக இந்த விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன் இந்த விளம்பரங்கள் கூடுதலாக அரசாங்கத்திலே செய்யப்படுகின்றன? என்ன காரியங்களுக்காகச் செய்யப்படுகின்றன? அதனாலே விளையுமென்று என்ன என்பதை அமைச்சர் கூறவேண்டும். அத்துடன் 1972-73, 1973-74, 1974-75லே செய்யப்பட்ட செலவுகளை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, 1969-70, அதற்கும் முன்பான ஆண்டுகளில் செலவிட்ட தொகையைவிட இப்போது கூடுதலாக ஏன் ஆகியது என்பதற்குக் காரணம் செய்தித்தாள்களில் அதிகமான விளம்பரம் கட்டணங்கள்தான். அதற்குப் பிறகு 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான புள்ளிவிவரங்கள் என்னிடத்திலே கிடையாது. 2 ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே கேட்டார்கள். அந்த 2 ஆண்டுகளுக்கான புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் நான் சொல்லியிருக்கின்றேன்.

அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற பல்வேறு திட்டங்கள், பல்வேறு சாதனைகள், பல்வேறு வாரியங்களின் வளர்ச்சிப் பணிகள் இத்தனையும் மக்களுக்கு அறிவிக்கின்ற வகையில் இத்தகைய காரியங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

Total Annual Income of the Temple at 'ANBIL' Village

* 181 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the total annual income of the temple at 'ANBIL' Village in Tiruchirappalli district which comes under 'Arulmigu Aranganathaswami Devasthanam, Srirangam'; and

(b) whether any guest house facilities are made available there to the pilgrims?

[1975 மார்ச் 24]

'அன்பில்' கிராமத்திலிருக்கும் கோயிலின் மொத்த ஆண்டு வருமானம்:

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் ஸ்ரீரங்கம் அருள்மிகு அரங்கநாத சுவாமி தேவஸ்தானத்தின் கீழ்வரும் 'அன்பில்' கிராமத்திலிருக்கும் கோயிலின் மொத்த ஆண்டு வருமானம் எவ்வளவு?

(இ) யாத்ரீகர்களுக்கு தங்கும் விடுதி வசதி ஏதேனும் அங்கு செய்யப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் கீழன்பில் கிராமத்திலுள்ள அருள்மிகு பிரம்மபுரீஸ்வரர் மற்றும் மாரியம்மன் கோயில்களும் மேலன்பில் கிராமத்திலுள்ள அருள்மிகு சௌந்தராசப்பெருமாள் கோயிலும் திருவரங்கம் அருள்மிகு அரங்கநாதர் திருக்கோயிலின் பராமரிப்பில் உள்ளனவாகும். இவற்றின் மொத்த ஆண்டு வருமானம் சமார் ரூ. 15,000.

(இ) யாத்ரீகர்கள் தங்கும் விடுதி என்ற பெயரில் தனிப்பட்ட விடுதி எதுவும் அங்கே கிடையாது. ஆனால் கீழன்பில் அருள்மிகு மாரியம்மன் திருக்கோயில் அலுவலகத்தில் ஓய்வு எடுப்பதற்கு ஏற்றநீர்ப்போல் ஓய்வு அறை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் யாத்ரீகர்கள் இலவசமாகத் தங்கி ஓய்வு எடுத்துச் செல்கிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, இந்த இரண்டு கோயில்களுக்குமாகச் சேர்த்து ஆண்டு வருமானம் ரூ. 15 ஆயிரம் என்று இருக்கும்போது, இந்தக் கோயிலிலே ஒருவர் தங்கி ஓய்வு எடுப்பதற்காக ரூ. 2 ஆயிரம் செலவிலே இந்த ரெஸ்ட் அவுஸ் கட்டப்பட்டு அங்கே 'போம்' பெட்கள்கூட பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா? அங்கு யாத்ரீகர்கள் வந்து தங்குகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, ஒருவர் வந்து தங்குகிறாரா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. அலுவலகத்தை ஒட்டி ஒரு ஓய்வு அறை இருக்கிறது. அந்த ஓய்வு அறையில் பிரயாணிகள் இலவசமாகத் தங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்ற குறைபாட்டைச் சொல்கிறார்கள். அதற்காக ரூ. 2 ஆயிரம் செலவுறுக்கப்பட்டதா என்பதற்கு குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, ரூ. 700 செலவிட்டு 'போம்' பெட்கள், தலைபிண்கள் அங்கே போடப்பட்டிருக்கின்றன. யாத்ரீகர்களுக்கு வேறு கோயில்களில் இந்த மாதிரியான வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றனவா என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, எங்கெங்கு ஓய்வு எடுக்கின்ற அறைகள் கொடுக்கின்ற வசதியுள்ள கோயில்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படுகின்றன.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இந்தக் கோயிலிலே வருமானம் ஆண்டுக்கு ரூ. 15 ஆயிரம். இதிலே ரூ. 2 ஆயிரம் ஓய்வு எடுக்க செலவு செய்யப்பட்டால், அந்தக் கோயிலுக்கு என்று என்ன செலவு நடக்கும்? அர்ச்சனை போன்ற செலவுகூட இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது இப்படிச் செலவு செய்வது சரியானதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கோயிலினுடைய வருமானத்தான் 15 ஆயிரம் ரூபாயே தவிர, இது ஒரு கூட்டுக்கோயில். ஸ்ரீரங்கம், சமயபுரம் கோயில், மற்ற கோயில்களோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு கோயில் ஆகும். இந்தக் கோயிலுக்கு மட்டும் தனிப்பட்ட முறையில் வருமானம் 15 ஆயிரம் ரூபாய். எல்லாக் கோயில்களின் வருமானத்தையும் சேர்த்துத்தான் நாம் பராமரிக்கின்றோம். ஓரிடத்திலே உறுப்பினர்களே ஓய்வு அறை இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றார்கள். அப்படி ஓய்வு அறை வருதிகள் கட்டும் போது, தேவையான வசதிகள் இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அங்கே போனால்கூட வேண்டும் என்றுதான் நினைப்பார்கள். அந்த வகையிலே இப்படியெல்லாம் வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, யாத்ரீகர்களே, வராத இடத்தில் இப்படிப்பட்ட கெஸ்ட் அவுஸ் கட்டவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தான் நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த போம் பெட்டில் போய் படுத்தாரா? படுப்பதற்குச் சங்கடமாக இருந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-20)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த தேவஸ்நானம்மனிலே எந்தக் கோவிலிலே இருந்து அதிகமான வருமானம் வருகிறது? அதை எந்தக் கோவிலுக்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே; அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையின்படி மாரியம்மன் திருக்கோவிலிலிருந்துதான் அதிகமான வருமானம் வருகிறது. எல்லாக் கோவில்களுக்கும் சேர்த்து வருகின்ற வருமானத்தை ஒருமுகப்படுத்தி கூட்டாகச் செலவு செய்கிறார்கள். தனித்தனியாகச் செலவு விவரம் வேண்டுமானால், தனிக் கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 24]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவர் அவர்களே, ஏராளமாக மாரியம்மன் கோவிலிலிருந்து வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அன்பில் மாரியம்மன் கோவில் இல்லை, சமயபுரம் மாரியம்மன் கோவிலிலிருந்து ஏராளமான பணம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த வருமானத்தை ஸ்ரீரங்கம் கோவிலோடு இணைத்துச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்ரீரங்கம் கோவிலுக்கு யாத்திரிகர்கள் கிட்டத்தட்ட காஷ்மீரிலிருந்தும், நேபாளத்திலிருந்தும், எல்லா மாநிலங்களிலிருந்தும் வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனித் தனியாகத் தங்குவதற்கு இதுவரை எந்தவிதமான ஏற்பாடுகளாவது சர்க்கார் செய்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அந்த ரங்கநாதரே ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருப்பதால், வருகிறவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் சொல்லுகிறேன். ரங்கநாதர் எப்பொழுதும் ஓய்வு எடுத்தது இல்லை. சயனத்திலிருந்து மக்களுடைய நல்வாழ்விற்காக அனுசரித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: பாட்டிலே 'பள்ளி கொள்ளும்' என்று தான் இருக்கிறது. 'திருவரங்கத்தரவணியில் பள்ளி கொள்ளும் மாலோனைக் கண்டு இன்பக் கல்வியெய்தி வல்வினையென் என்று கொலோ வாழும் நாளே' என்று இருக்கிறது.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக் குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. கவன ஈர்ப்பு.

நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்காமையால் மதிய உணவு மையங்களை நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருளைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:—

“தமிழ்நாட்டில் உள்ள மதிய உணவு மையங்களுக்கு நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்காமையால் மதிய உணவு மையங்கள் நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு அங்குள்ள குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுவதைக் குறித்து.”

நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்காமையால் மதிய உணவு மையங்களை நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து

[1975 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் 1 முதல் 8 வகுப்புகளில் பயிலும் ஏறத்தாழ 19.58 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. (அரிசன நலத்தறை நடத்தி வரும் பள்ளிகளில் பயிலும் சுமார் 1.60 இலட்சம் மாணவரும் இவ்வெண்ணிக்கையில் அடங்குவர்.) 1975-76-ம் ஆண்டில் நண்பகல் உணவுத் திட்டத் தீர்க்காக பள்ளிக் கல்வித்தறை ஏறத்தாழ நாலரைக் கோடி ரூபாய் செலவிடும். இத்துடன் அமெரிக்க 'கேர்' நிறுவனமும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 6 கோடி பெறுமானமுள்ள உணவுப் பொருட்களை இத்திட்டத் தீர்க்க இலவசமாக உதவி வருகிறது. ஆண்டில் 200 நாட்களுக்கு ஒரு மாணவனுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஆறு காசு வீதம் வழங்கப்பட்டு வந்த உதவித் தொகை 1-10-74 முதல் பத்து காசாகவும் உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் வழங்க வேண்டிய பங்குத் தொகை நான்கு காசிலிருந்து ஐந்து காசாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 'கேர்' தரும் இலவச உணவு ஆண்டுக்கு 100 நாட்களுக்குப் போதும். மீதி 100 நாட்களுக்குத் தேவையான அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்களை வாங்குவதற்கும், 200 நாட்களுக்குமே தேவையான விறகு, காய்கறி, சமையல் செலவு போன்றவற்றுக்கும் அரசு மானியத்தையும் உள்ளாட்சி மன்றப் பங்குத் தொகையையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

பள்ளிக் கல்வித் துறையின் பொறுப்பில் உணவளிக்கப்படும் சுமார் 18 லட்சம் பேரில் செங்கற்பட்டு, வடஆற்காடு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் சுமார் 3.75 லட்சம் பேருக்கு 97 மைய சமையற் கூடங்களில் உணவு சமைத்து வழங்கப்படுகிறது. மைய சமையற் கூடப் பகுதிகளிலும் சரி, பிற பகுதிகளிலும் சரி, நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்க அரசு ஏற்கனவே நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. நண்பகல் உணவைத் தாமே சமைத்துப் போடும் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கும் மைய சமையற் கூடங்களுக்கும் தேவையான அளவு அரிசியை உணவுப் பொருள் பங்கீட்டுத் துறை மூலம் வழங்கிய அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர். எந்தப் பகுதியிலாவது நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான அரிசி கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு இருக்குமாயின் அதனை பள்ளிக் கல்வித் துறைக்கும் உணவுப் பொருள் பங்கீட்டுத் துறைக்கும் தெரிவித்தால் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் அரிசி நியாய விலையில் கிடைக்கவில்லை என்று எந்த மதிய மையத்திடமிருந்தும் முறையீடுகள் இதுவரையில் இல்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, I have given notice of an adjournment motion.

MR. CHAIRMAN: It will be taken up tomorrow. I think the hon. Member has come to a compromise with the Hon. Minister that it could be taken up tomorrow or the day after.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I would like it to be taken up tomorrow itself.

MR. CHAIRMAN: Yes, it will be taken up tomorrow.

[1975 மார்ச் 24]

*THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon. Chairman commenting on the Supplementary Budget, one point I want to raise and that is seized in the heading 'Public Works'. In the main Budget itself, provision was made for payment of compensation to the Electricity Companies that were taken over by the State Electricity Board. At that time the Companies concerned were agreeable to hand over the Electricity Undertakings to the Government, thanks to the extremely persuasive powers of the present Hon. Minister for Food, and because of his good offices it was possible for these Companies to agree to hand over the Undertakings, thanks to the Acquisition Act. At that time these Companies stipulated that a date should be fixed by which they would be paid the bulk or the whole of the compensation. But the Hon. Minister said that it would be paid within a reasonable time and asked the Companies not to stipulate a fixed date for that in the Bill itself. It is now 15 months since this Bill was passed and since these Undertakings were handed over to the Electricity Board. The Companies concerned consist of a large number of poor shareholders and they are all writing hundreds of letters asking when the Companies will distribute the compensation due to them. An impression seems to have gained ground that only very rich people are involved here. It is a very erroneous impression. If the Government have it, I think it is time that they disabuse their mind of any such impression. I am afraid I have to ask the Hon. the Minister for Public Works to make it clear to the Companies how soon they will receive the compensation. If the Companies had operated these Undertakings for the last one year, the gross profit they would have made would be of the order of about one crore and 25 lakhs of rupees and that would have gone to the shareholders, after payment of tax. Now they have been denied this income or return on their capital and they have not been given their capital also. They have neither received the return on the capital nor the capital amounts involved. The hardship caused to them is very, very great. They consider that a breach of faith has occurred as between the Government and the Companies. I say this deliberately because I have received a few scores of letters from the shareholders asking us what has happened. The Companies and their Management are absolutely helpless in the matter. I would like to see that something is done to see that this payment is made

1976, மார்ச் 24]

immediately. Another point I want to make is that a letter has gone to all these Companies

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் ஒருவர் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது மற்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் அங்குமிங்குமாகிப் பேசக்கூடாது.

THIRU S. NARAYANASWAMY: saying that there has been what is called *mala fide* expenditure. The notice has gone to all the Companies. The notice has gone to two Companies saying that there has been *mala fide* expenditure to the tune of Rs. 55 lakhs. I cannot understand how this figure of Rs. 55 lakhs was arrived at, since the exact figure has been mentioned in the letter to two of the Companies. I think it is a very sad state of affairs because if there was *mala fide* expenditure, the Government or the Electricity Board or the Companies' Audit would have revealed to the Government that there was *mala fide* expenditure. At the time of paying compensation, to say that Rs. 55 lakhs of *mala fide* expenditure has been incurred by the Companies, is in the eyes of the Companies and in the eyes of the shareholders, an attempt by the Government to postpone the payment.— This is very unfortunate. This may be wrong but this impression has been created and I think it is time that the Government immediately arrange to pay the compensation. I agree that some lump-sum may be immediately paid and the balance may be negotiated without further delay. At the time the Hon. the Minister for Food negotiated with these Companies I am frank to admit, because of the excellent personal relations he had with the Management, it was possible for the Companies to hand over these Companies without the slightest hitch. It is not now right for the Government to hold up the payment of compensation for such a long period as 15 months,—when no interest or capital had been paid to them—at a time when current incomes have lost purchasing power. I think it is very unfortunate and the Government should take a quick decision to pay the compensation. I want the Government to know the anxiety expressed by the shareholders—poor shareholders having invested Rs. 2,000 or Rs. 3,000—of these Companies. Only because of this anxiety and because I have received a large number of letters, I wanted

82 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

[Thiru S. Narayanaswamy] 1975, மார்ச் 24]

to mention this in the course of the discussion on the Supplementary Budget, because there is a Supplementary Grant for Public Works here.

I am raising this because the Acquisition Bill has been defeated in principle and I, therefore, appeal to the Government to take immediate action as considerable concern has been expressed as

to (a) whether compensation is coming at all and (b) what kind of compensation—is it a reasonable compensation that will be given to the Companies so that they could distribute it to the shareholders. The Managements are not themselves anxious, because they are fairly well-to-do. In the name of the shareholders, I appeal to the Government to see to it that the instrumentation of the Electricity Board is utilised for paying the compensation at the earliest possible time. (Thank you very much.)

(பிற்பகல் 4-30)

*திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய நிலை ரொம்ப பரிதாபகமான நிலையாக இருக்கின்றது, அதிலேயும் இராமநாதபுரம் பூராவும் வறட்சியாலே ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிற மாவட்டம். அரசாங்கமும் தக்க உதவிகள் செய்திருக்கிறது. ரேஷன் வாங்கக்கூடிய ஒரு நிலையே கஷ்டமாக இருக்கிறபோது மது விலக்கைக் கொண்டு வந்து ஒரு பெரும் சாதனையைச் செய்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே (இதற்கு மாமூல் ஏற்படுத்திக் கொண்டு) போலீசாரே மக்களைத் தூண்டி விட்டு எல்லா இடங்களிலும் மாமூலாக கள்ளை உற்பத்தி பண்ணும்படி செய்து, ரேஷன் வாங்குவதற்குக்கூட வழி இல்லாமல், பொழுது பூரா மண் சுமந்து கிடைக்கும் அத்தனை பணத்தையும் கொண்டு ராத்திரி பூரா குடித்து காலையிலே வேலைக்குப் போவதற்குக் கூட லாயக்கில்லாமல் ஆகக் கூடிய நிலை கூட இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருந்தபோதிலும், இந்த போலீசார் பண்ணுகிற அபிமானம் தாங்க முடியவில்லை. சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில் ஆடுமாடுகள் வைத்து வளர்க்க முடியவில்லை. ஆடுமாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டால், ஒரு ஆயிரம் ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று கொடுத்து திருப்பிக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இல்லை, மாட்டை அலுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு என்று எஜெண்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்களைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்திலே ஒரு வாசத்திற்கு முன்னால் என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியன்ச் சேர்ந்த அறுநூற்றியில்லாம் என்ற கிராமத்திலே ஒரு வெள்ளை விட்டிலேயிருந்து 30 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அதற்கு முன்னால் அதே வீட்டில் ஒரு குள ஜோடி மரடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர 83 அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

விட்டார்கள். 300 ரூபாய் கொடுத்த பிறகு திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே வீட்டிலே இப்பொழுது 30 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்தக் குடும்பம் கொஞ்சம் வசதியான குடும்பம். பெண்கள் நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடியது அந்தக் குடும்பம். அந்தக் குடும்பத்தை நிர்வகிக்க நல்ல ஆண்கள் இல்லை. (சிரிப்பு) சரியான ஆண்கள் இல்லை. அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள அம்மானுடைய பெயர் அழகம்மாள். அந்த அம்மாள் ஒரு விதமையும் கூட. அந்த அழகம்மாளுடைய 30 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு ஜப்ப எடுத்துக் கொடுத்து இரண்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டரில் இரண்டாவது சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு 5, 6 பேர், மற்றும் முக்கியஸ்தர்கள் எல்லோரும் 10 நாட்களாக அடைந்து 20 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். 30 ஆடுகளை இழந்த பிறகு 18 ஆடுகளை மட்டும் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். மாமூமதுரையில் அந்த ஆடுகள் நின்றுகொண்டிருந்தன. ஆடுகள் காணாமல் போன இடத்திலிருந்து 45 மைலுக்கு அப்பால் மாமதுரை இருக்கிறது. அந்த சமயத்திலே அந்த 30 ஆடுகளில் இரண்டு ஆடுகள் குட்டிகளும் போட்டுள்ளன. ஆக 18 ஆடுகளுடன் இரண்டு குட்டிகளையும் சேர்த்து 20 உருப்படிக்கைக் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். கேஸ் எடுப்பதற்கு இரண்டு பக்கங்களையும் தரகு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'கேஸைத் தள்ளுவதற்கு என்ன? கேஸை எடுப்பதற்கு என்ன?' என்று எல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே நாங்கள் என்ன பண்ணுவது? முதல்மைச்சர் அவர்கள் தான் இதற்கு ஒரு பரிசாரம் காண வேண்டும். சி.ஐ.டி. டிப்பாட்டமென்ட் என்று ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். யாராவது அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யு் 'ரென்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கிளார்க், பியூன்' நாலு ரூபாய் வாங்கிட்டால், அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இதுமாதிரி முரட்டுத்தனமாக நடக்கிறதே—இதற்கு ஒரு பரிசாரம் தேடவேண்டாமா? போலீசார் எங்கே பார்த்தாலும் மாமூல் என்ற முறையிலே இந்த ரெகுலராக வைத்து மாதம் இவ்வளவு என்று ஒரு சணக்கு வைத்து வாங்குகிறார்கள். 30 நாளைக்கு கள் இறக்க வேண்டியது, ஒரு நாளைக்கு கேஸ் போட்டுக் கொள்ள வேண்டியது. 35 ரூபாய் அவனுக்கு அபராதம் விதிக்க வேண்டியது. இதுதான் இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருப்பது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் 18 ஆடுகளை மீண்டும் திரும்பப் பெற்றதைக் குற்றமென்று சொல்லுகிறார்களா? அல்லது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகள் மீது வழக்குப் போடாமலிருக்கிறார்களா? அந்தக் குற்றவாளிகளிடத்தில் எந்தக் குறிப்பிட்ட போலீசாராவது பணம் வாங்கிக்கொண்டு வழக்குப் போடாமலிருந்தால், அந்தப் போலீசாரின் பெயரை எழுதிக்கொடுத்தால், உடனடியாக நான் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்கள், களவாடிக் கொண்டுபோன பொருளைத் திரும்ப வாங்கிக்கொண்டு வந்தது குற்றமா என்று கேட்டால், நான் அதற்கு

84. 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செஷ் குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1975 மார்ச் 24]

என்ன பதில் சொல்வேன்? எத்தனை அமிரம் ரூபாய் செலவு செய்து அந்தப் பொருள் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது? அந்த ஜீப்புக்கு எவ்வளவு செலவு பண்ணியிருக்கக் கூடு? ஒரு நனைக்கு 200 ரூபாய் வராதா? ஒரு ஜீப்பை எடுத்துக்கொண்டு காயிருக்கிறார்கள். அந்த ஜீப்புக்கு இலா கொடுத்து, அதற்கு வாடகை கொடுத்து, அவைகளைத் திருப்பிக் கொண்டு வர இவ்வளவு செலவு ஆனால் ஒரு சாதாரண குடும்பம் என்ன செய்யும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது உலகத்திலே ஆகைய விமானத்தையே கடத்தி கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஆப்பைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதை அந்தோ ஒப்பிடும்போது, இது ஒரு சாதாரண விஷயம்தான். ஆனால் போலீசார் கஷ்டப்பட்டு சி மெமெடுத்துக் கண்டுபிடித்த 18 ஆடுகளைத் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறார்கள். திரும்பப் பெற்றது 18 ஆடுகளை மட்டுமல்ல, இரண்டு குட்டிகளோடு சேர்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடமிருந்து நான் தெரிந்ததுகொள்ள விரும்புவதெல்லாம் அந்தப் போலீசார் குற்றவாளியிடத்திலேயிருந்து ஏதாவது பேரம் பேசிக்கொண்டு வழக்கைக் கைவிட்டு விட்டார்களா?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு நாளும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் இதுமாதிரி மாமூல் தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. சருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பொதுவாகச் சொன்னால் நன்றாக இல்லை. பத்திரிகைகளிலே வரும்போது தவறாக வரும். அழகம்மாள் என்ற அம்மைய ருடைய வீட்டிலே ஆடுகள் திருட்டிப் போயிருக்கின்றன. 30 ஆடுகளில் 18 ஆடுகள் திருடப்பட்டன. அந்த ஆடுகளை அவரிடத்த சூற்றவாளிகள் மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது போலீசார் அந்தக் சூற்றவாளிகளிடம் பேரம் பேசிக்கொண்டு வழக்கை விட்டு விட்டார்களா?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: ஸ்ரீலங்கை அரசாங்கம், இரண்டு நாளைக்கு முன்னால்தான் இது நடந்தது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக் கான பதிலை நான் தெரிந்துகொள்ள எனக்கு அவகாசம் போதவில்லை. அதைப்பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. இதேமாதிரி அதே வீட்டிலே ஒரு ஜோடி மாட்டை அவிழ்த்துக்கொண்டேயும், ஒரு மாட்டிற்கு முன்னால் 300 ரூபாய் கொடுத்து அந்த மாட்டை மீட்டுவதற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாட்டை வைத்திருந்தவன் ஒருவன். ஒரு எஜனைத் வருவான், போலீசாரிடத்திலே சொன்னால் தான், மாட்டைப் பிடித்தவன் யார் என்று தெரிய வருகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் டி. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இது அண் டாண்டு காலமாக நடப்பது. இலக்கியத்திலே 'அ' நிலையிலே ஆரம்பித்து மறுபடியும் போகப்போக இப்படி மாடு பிடித்தல், அகை வைத்துக்கொண்டு பணம் பெறுதல் என்பதெல்லாம் நம்முடைய திரு. ராமகிருஷ்ணத்

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவரம்: 85
அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தேவாக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விஷயங்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் 300 ரூபாய் கொடுத்தல் என்பது முதல் ஸ்வகாரம். இரண்டாவது, ஆட்டைத் திருடிப் பத்தக்களவாக்கிவிட்டதில் போலீசார் பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமேயானால், நான் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த விவரங்களை உறுப்பினர் அவர்கள் தருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ராமசுப்ரமணியன் : தலைவரவர்களே, மாடு பிடித்த நிகழ்ச்சி நடந்தது முன்னால். மாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு போன பிறகு 300 ரூபாய் கொடுத்து மீட்டு வந்ததெல்லாம் முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகள். ஆட்டைத் திருப்பிக் கொண்டு வந்து இரண்டு தினங்களுதான் ஆகின்றன. அந்த ஜீப்பிலே 4 பேர், முக்கிஸ்தானிகள் இவ்வளவு பேரையும் அந்தப் பேலோர் கூட்டிக்கொண்டுபோய் மானுதலாயினாலே சினிமா கொட்டகை வைத்திருக்கும் கோளூருடைய மைத்தானிடத்திலே இந்த ஆட்டைக் கண்டு பிடித்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அங்கே போனதென்றால், 20 பேர் கைமாறி அங்கே போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. என். ராமசுப்ரமணியன் : தலைவரவர்களே, சேன்வி போட மாட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லையா? இவ்வளவு பெரிய ஒரு திட்டமானது கண்டு தான் இவ்வளவு தூரம் இந்த எஷ்யம் வந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் 1970 பிரகட்பட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே, அப்பொழுது யாராவது பிடித்தவர்கள் மீது கேஸ் போட்டிருக்கிறார்களா? இதற்கு முன்னால் எட்டண்ட் வீட்டிலே ஒரு ஜோடி மாடுகள் காணாமல் போய்விட்டன. அவன் போய் 300 ரூபாய் கொடுத்து அந்தப் பகுதியிலேயிருந்து திருப்பிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். அவன் எனக்கே ஒரு காசுதம் எழுதியிருக்கிறான்.

(பிற்பகல் 4-40)

அந்தக் காரிதத்தை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தக் காரிதத்திலே என்ன எழுதி இருக்கிறது என்றால் அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்தவிடமால், என் சமுதாயத்தையே வெட்டி விடவார்கள். நான் லெவியே உலாவ முடியாது, அதைப் பிரசுரப் படுத்துவிய்யைனால், என் மாடு பொதுக்கு ரூ. 300 கொடுத்தது போக, என் குடும்பத்தைய அந்த மாடு திருடிய ஆள் அபித்தா விடுவான். இந்தக் கடினத்தை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொள்ள. என் சயிரப் பாதுகாச்சுக் கொடுத்துங்கள்” என்ற எழுதியிருக்கிறது. இது எல்லாம் மாவிலாக நடைபெறுகிறது. ராபர்ட்ஸ்ஸைத் தவிர அவர்களுக்குத் தேர்விய் என்று சொல்வது சரியல்ல. மாபுலாக நடந்திருக்கிறது. அனால் உதேயியோ மாரி வந்திருக்கிறத. நல்ல சமயங்கள் எத்தனையோ பெது கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதுமட்டும் மாபுலாக இருக்க வேண்டுமா? அதை

[திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1975 மார்ச் 24]

மாற்றியமைக்க வேண்டாமா? இன்னமும் மனிதன் மிருகத்தனமாகச் செய்துகொண்டு வந்தால், எப்படி முன்னுக்கு வரமுடியும்? லஞ்சம் வாங்குவது மனிதன் இருக்கிற வரைக்கும் இருக்கும் என்று பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும் ஓரளவு அதைக்கட்டுப்படுத்தினால்தானே நாம் முன்னுக்கு வரமுடியும். இந்த நிலையிலே நமது சி.ஐ.டி. என்ன செய்கிறது? இன்னார் கொடுத்தார், இன்னார் வாங்கினார் என்று அதைப் பிடிக்க முடியுமா? எங்கேயாவது ஒரு அப்பராணி இரண்டு ரூபாய் வாங்கினால், உடனே அது பத்திரிகையிலே வந்துவிடுகிறது. ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் மாதம் ரூ. 100 என்றும், ரூ. 150 என்றும், ரூ. 200 என்றும் செலுத்துகிறான். ஒரு நாளைக்குப் பிடித்தால் ரூ. 35 தான் அபராதம். இந்த மாதிரி எல்லாம் பெரிய கோளாறு நடக்கின்றது. இதை நீங்கள் தனியாக அதிகாரிகள் போட்டு விசாரிக்கச் சொல்லுங்கள். அதையாவது ஒன்றைச் செய்யுங்கள். கிராமம் வறட்சியிலே வாடிக்கொண்டிருக்கிறது. மண்ணை வெட்டி, * * * சம்பாத்தம் செய்து சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிற நிலையிலே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இரண்டாவது சொன்ன வார்த்தையை 'எக்ஸ்பன்சு' செய்கிறேன். சபையிலே பேசியதை 'பத்திரிகையிலே போடாதீர்கள்.

* * * Expunged as ordered by the Chair.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்: அதிலே ஒன்றும் கேவலம் இல்லை. எக்ஸ்பன்சு செய்கப்பட்ட இடங்களில் மயிரை வெட்டினால் நல்லது என்று அந்தக் தொழிலைச் செய்கிற இந்த நேரத்திலே அது ஒரு இழிவான தொழிலா? அது ஒன்றும் இல்லை. அண்டிச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு சி.ஐ.டி. ஆட்களை அனுப்பி, ஓரளவு அதைச் சுத்தப்படுத்தினால்தான், இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் நாம் கொடுக்கின்ற பணத்தை வங்கிக் கொண்டுபோய் கள்ளக்காடையிலே செலவழித்துவிடுவான். நீங்கள் வேலை செய்து வருகிறீர்கள். அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. நீங்கள் செய்கின்ற வேலையை இப்போது என்றும் நாங்கள் சொல்லவில்லை. செய்வதை நல்ல முறையில் பப்பன்படுமாறு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆர்.ஆர். வெபார் என்று அயக்கட்டுக்காரர்களுக்குத்தான் வேலை கெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அந்தப்படி நன்றாக நடந்து கொண்டு வருகிறது. அனால் அதையும் இப்பொழுது வேறுவகையிலே வந்து விட்டது. எங்கெங்கோ இருக்கிற ஆயக்கட்டுக்காரர்களை யெல்லாம் கொண்டு வருகிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயிருந்தும், மதுரை ஜில்லாவிலேயிருந்தும், திருச்சி ஜில்லாவிலேயிருந்தும் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி எல்லாம் போனாறு பண்ணுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்தபோது, இதைப்பற்றி நேரடியாகவே பேசியுள்ளேன். எல்லாம் கொடுத்தார்கள், ஒருதரையாவது கண்டிக்காமல், விட்டுவிட்டுவிட்டால், ஆட்டைக்கொடுத்தும், மாட்டைக்கொடுத்தும் மனுஷனையே கடிக்கிற நிலைமை வந்துவிடும். அந்த நிலைமை வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே

1975 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

லஞ்சம் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. சி.ஐ.டி. அதை எங்கே பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இதற்கு முன்னாலே நடந்ததெல்லாம் ராமகிருஷ்ணத் தேவருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டுக் கொண்டு பேரனால், இராமகிருஷ்ணத் தேவருக்கு வயதாகிவிட்டது. அவர் காலத்திலே இப்படி நடந்திருக்கலாம். அதை உங்கள் காலத்திலேயாவது ஒழிக்கக்கூடாது? ராமகிருஷ்ணத் தேவரையே பின்பற்ற வேண்டுமா? ஆகவே தயவு செய்து சி.ஐ.டி.ஐ. எங்கள் பகுதிக்கு அனுப்பி, ஏதோ வாங்கினார் என்று நான்கு பேரைப் பிடித்து ஜெயிலிலே போடுங்கள், எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும் களவாடினாலும், கொலை பண்ணினாலும் பிடித்து, நல்லவர்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள். என் கட்சிக்காரனாக இருந்தாலும் சரி, செய்யுங்கள். நீங்கள் உடனடியாக சி.ஐ.டி. ஆட்களை அனுப்பி சுத்தப்படுத்தவில்லையென்றால், நீங்கள் வரட்சி நிவாரணத்திற்குச் செய்கிற நன்மை முழுவதும் விழலுக்கிரைத்த நீராசிவடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I note that in the Final Supplementary Estimates, a massive amount of almost Rs. 22 crores has been set apart for drought relief and since we adjourned on the 11th of March, the State has been resounding with a great controversy regarding the manner in which these funds are being spent and whether any extraordinary methods of accounting procedure have to be evolved to see that the States spend these amounts in a proper manner. Reference to this was also made, Sir, by a very important Member of the Union Cabinet and one who could rightly claim to be a very great intellectual. I have always had a great respect for the present Finance Minister; he has been a success as Food and Agriculture Minister and he has occupied many important positions and handled many portfolios. Therefore, when such an important person raised a matter which is undoubtedly of concern to all of us, I referred to the Report of the Sixth Finance Commission to find out what the recommendations of the Commission were and how far Tamil Nadu had obeyed or not obeyed the instructions of the Government of India in regard to the grant for drought relief. An impression was sought to be created that Tamil Nadu was asking for something special, some extraordinary item of grant or loan from the Government of India. Therefore, I referred to Appendix VII of the Report of the Sixth Finance Commission, wherein figures are given of Central

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 மார்ச் 24]

Assistance to States towards natural calamities as relief expenditure for eight years from 1965-66 to 1972-73. I referred to these figures to find out whether Tamil Nadu had been singled out for any special drought relief grants or loans. Perhaps, the hon. Members of this House may be interested to know that during these eight years, Rs. 800 crores have been given as Central assistants to the States of India and in the order of ranking, these are the States that have received loans or grants from the Government of India—most of it, I presume is some sort of a loan :

Rajasthan heads the list with Rs. 129 crores;

Maharashtra comes next with Rs. 125 crores;

Andhra comes with Rs. 101 crores;

Bihar—Rs. 100 crores;

West Bengal—Rs. 78 crores;

Orissa—Rs. 52 crores;

Karnataka—Rs. 37 crores;

Madhya Pradesh—Rs. 36 crores; and ninth in the list is Tamil Nadu which comes with Rs. 24 crores during a eight-year period from 1965-66 to 1972-73;

the next State is Gujarat with Rs. 20 crores;

Assam with Rs. 21 crores; and Uttar Pradesh—the great Ganges flows there and, therefore, it is not subject to periodic drought—with Rs. 19 crores.

Considering the massive assistance that has been given to States and the total amount of Rs. 800 crores, perhaps Thiru Subramaniam, when he made a remark in Tamil Nadu, was not considering so much the misuse of funds in Tamil Nadu as in some other States. We are all interested because the Central funds are as much a part of our funds and any constructive criterion which could have been laid down in the governance of the expenditure of these funds would receive the support of all responsible Members of this House. Therefore, Sir, I tried to study what exactly the Sixth Finance Commission had recommended regarding the financing of relief expenditure in future,

1975 மார்ச் 24] [Thiru A. R. Damodaran]

that is, after the Sixth Finance Commission's recommendations came into operation. There, I found and this was the operative paragraph and you will forgive me if I read it because it is an important matter :

“In the light of our analysis of the advantages and disadvantages of the establishment of a national fund and the views expressed by the State Governments, we have concluded that the establishment of a national fund fed by Central and State contributions is neither feasible nor desirable. At the same time, the present arrangements for providing assistance to States for meeting expenditure on relief operations need to be completely overhauled. Detailed programmes of both medium and long-term significance for permanent improvement of the areas liable to drought and flood should be drawn up with the utmost urgency and these programmes fully integrated with the Plan. We strongly urge that instead of incurring expenditure on relief on *ad hoc* basis, provision should be made on a much larger scale for development of drought and flood-prone areas in the Fifth Plan both in the State and Central sectors.”

(பிற்பகல் 4-50)

Sir, this is unexceptionable but there are only two points to be mentioned: Firstly, to my knowledge—I may be wrong and it is for the Hon. the Chief Minister to correct me—I do not think a detailed perspective plan has been drawn up for the nation, say, for Rs. 1,000 crores or Rs. 2,000 crores outlining the drought-prone and flood-prone areas of our nation. Secondly, the Fifth Plan has been a non-starter; the allocations this year have been very much less in real terms from what they were last year. Therefore, what the Sixth Finance Commission had in mind was that a perspective Plan should be prepared and that this Plan should be integrated with the Fifth Plan and for that purpose, additional allotments would have been made to the States. Since neither of these conditions exist, it is but proper that Tamil Nadu, faced with one of the worst droughts that it has faced over the past hundred years, should have approached the Central Government for massive assistance. Whatever the controversy may be, I am glad that a quietus has been given at last by the explanation that has been furnished by the Hon. the

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 மார்ச் 24]

Finance Minister in the Lok Sabha that what he meant was a general thesis about monitoring of Central assistance, Knowing Thiru Subramaniam to be an intellectual that he is, I am not surprised that he should have a very good idea of how to monitor. But, in my opinion, such ideas should have been implemented through one of the numerous Secretaries that the Finance Minister is endowed with—there are, I think at least 7 or 8 Secretaries of a very high calibre—and surely we have not yet heard of any State Government that refused to co-operate with the audit of the Accounting Departments—the Auditor-General or the Comptroller-General. Therefore, it is in this context that his ideas have been misunderstood in this part of India and have caused a great deal of heat and argument in our State. I only wanted to mention this because our country today is receiving massive assistance from abroad and when a State Government approaches the Central Government for liberal terms of aid, it is only following the good examples set by the Central Government. When we consider the 2 million tonnes of U.S.S.R. aid and the 800,000 tonnes of U.S.A. aid that is being received and when we see the conditions of the aid, we find that the U.S.A. is going to give us 800,000 tonnes of foodgrains at a cost of approximately Rs. 135 crores, they have prescribed that for the initial period of ten years no repayment would be required and that the repayment of this Rs. 135 crores should be done at 2 per cent interest, over a period of 40 years. When we are receiving the aid from foreign countries pleading that we are suffering from famine, is there anything wrong in the State Government asking the Central Government without costing the Central Exchequer anything at all by way of interest charges? Is there anything wrong in our asking that the foreign aid that we are getting from other countries quoting famine as an example should be given to us exactly as it has been done? On the other hand, what we find is that this Rs. 135 crores is being taken by the Finance Minister as budgetary support for his proposals and we are being asked to pay the loans that the Government of India may give in 5 or 10 years.

I, therefore, feel, Sir, that when Tamil Nadu is faced with such a situation, it is very wrong for political capital to be made out of this, although I realise in a pre-election year, I am only making a homily which is not likely to be listened to by any

1975 மார்ச் 24] [Thiru A. R. Damodaran]

political party. Still, Sir, on behalf of many voiceless millions of our own countrymen who live and exist and who may perhaps die if aid is not given to them in sufficient terms, I would plead that in whatever direction relief is given, we should avoid these controversies about mis-spending, because this is a claim that could be made against any Government at any time in any period of Nation's history. We are spending money on relief works; but if we give the slightest impression that there is wholesale pilferage or swindling, the very object for which the relief works have been started would be set at naught. Whatever may be the differences of opinion, and they are bound to exist in a pre-election year between the ruling party, the only non-Congress party in power in the entire country and the powerful ruling party at the Centre, nonetheless these issues should not be brought to the market-place and made a topic of controversial argument instead of being dealt with at much higher levels of the Government administration.

Having mentioned this, may I also refer to one very important thing, which I did mention during the discussion of the Governor's Address and for which I would like to have a reply from this Government? Sir, I have noted that there is a scheme even in the Supplementary Estimates for bringing water from the Palar basin through the Veeranam pipe lines to Madras City. I have already mentioned that this should be done without detriment to the riparian rights of the ryots of Chingleput district. I am sure the Government will take sufficient steps to see that they are safeguarded. But I would like to mention that for the past 16 or 17 years, in Neyveli 40 pumps have been working to deplete an ocean of water that exists under the lignite mines. These 40 pumps can pump out 1,600 gallons of water a minute per pump which means 40,000 gallons per minute or approximately more than 2½ million gallons per hour. I am told that at present only 30 pumps are working in Neyveli; and out of this 30,000 gallons of water pumped out per minute, only 20,000 gallons of water are being used by the Neyveli Complex and the surplus of 10,000 gallons of water per minute is allowed to flow into irrigation channels for the purpose of irrigating certain lands in South Arcot district. I have also been informed that if the Government of Tamil Nadu want, all the 40 pumps in Neyveli could work. They have the power and in fact, it

92 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 மார்ச் 24]

will be a boon for them if we take out the water from Neyveli. I am also informed that the Neyveli Lignite Corporation is in a position to supply approximately 16 million gallons per day of 16 hours to any part of Tamil Nadu which requires this water. The Veeranam pipes are passing exactly 6 miles away from the Neyveli Lignite Corporation mines itself. As we come along the Vadalur-Panruti road, we find that there is a booster station at Vadakkuthu and, therefore, Sir, I do not think there can be any true difficulty in bringing this water from Neyveli to Madras City, not only to Madras City, but to the towns and villages along the road from Neyveli to Madras. The only possible difficulty is this. If the Veeranam pipes have not been laid throughout the distance up to Madras City, then, of course, this water cannot be brought. The other thing necessary is that there should be booster pumps installed all along the route. If they have not been installed, then there is no point in trying to bring Neyveli water to Madras. 16 million gallons of water will not flow by mere gravitational pull but it has to be pumped at each stage and brought to Madras City. Therefore, Sir, I wonder whether there is any difficulty. It is excellent water. I can assure the House that it is excellent water for drinking. The hon. the Leader of the Opposition need not have any doubts about it. It only contains a small amount of hydrogen sulphide and if the water is allowed to be exposed to air for exactly 1½ hours, it evaporates and the water becomes crystal clear and good for drinking. I have myself drunk it many times when I have played Cricket matches there. I can assure the Leader of the Opposition that his health will be in no danger on account of bringing that water to Madras City. I was wondering if the booster pumps are already there and if pipes have been laid to Madras City. It is an excellent project to be taken up and I am sure the Neyveli Lignite Corporation authorities will also co-operate with the Tamil Nadu Government and I would like to know if there are any difficulties, because the Veeranam lake is empty because of the lack of rains. The N.L.C. is pumping almost 30 to 40 million gallons of water every day for the past 15 years and still there is water underneath. In fact, the mines are floating on top of an ocean of water. I would, therefore, request that the Government of Tamil Nadu may be pleased to look into this aspect because Palar underground water resources may be limited and Neyveli water may be more useful.

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம். 93

1975 மார்ச் 24] Thiru A. R. Damodaran]

Having mentioned these two things, I have one thing more, that is, to convey my thanks to the Government of Tamil Nadu for having recognised the long-standing demand regarding grant of pension to the employees of the local bodies. As a former Chairman of a Municipality, it was represented to me that the minimum pension should be raised from Rs. 25 to Rs. 50. May I express my pleasure that the liberalisation of pension has been made available to the employees of local bodies and while I thank the Government for granting concession to one set of pensioners, may I plead with the Government to consider the long-standing demand of the pensioners in regard to commuted pension? There are some who, when they retired, commuted their pensions and I believe that the rules provide for some measure of commutation up to ten years and some of them have lived far beyond the period of commutation and they had not expected that our health standards would improve to such an extent and longevity of life would be increased. They have commuted 25 per cent of their pension for a period of 10 years to which they were entitled. Although I realise there is considerable financial burden, since there are only 3 to 4 lakhs of pensioners in our State and they are particularly hard-hit by the inflation may I plead with the Tamil Nadu Government to come forward to pay the original pension to those people at least after the expiry of the commutation period so that they may be saved from the botheration of resting on other peoples' charity? I thank you for granting me this time, Sir.

[பிற்பகல் 5-00]

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ஆம் ஆண்டின் இறுதித் துணை மான்ய அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய சருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மீட்டத் தட்ட 22 கோடி ரூபாய்க்கு வறட்சி நிவாரணச் செலவுகளுக்காக வழிவகை செய்து இந்த இறுதித் துணை மான்ய மதிப்பீடுகளை இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய குறிக்கோள் இந்த 1975 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் 7½ கோடி ரூபாய் வரையிலே எப்படியாவது செலவு செய்து தீரவேண்டும் என்பது. இந்த நிலையிலே காரியங்களை மேற்கொண்டு, தினசரி பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். எங்கள் கோவை மாவட்டத்திலே ஒரு கோடி பத்து லட்சம் ரூபாய் என்று இலக்கு நிர்ணயித்து, இன்றையதினம் வரையில் ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்திருக்கிறோம். ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மழை தவறினாலும் எந்தக்

காலத்திலும், அங்குள்ள மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அங்கே போதிய குளங்களை வெட்டி, பெரிய ஏரிகளை ஏற்படுத்தி அந்தப் பகுதியிலே தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளைச் செய்துள்ளார்கள். இதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

சமீபத்திலே சென்னைக்கு வந்த மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், வாட்சி நிவாரண நிதியைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், எங்கெங்கு என்னென்ன செலவு செய்யப்படுகின்றது என்று கணக்குப் பார்த்துத்தான் அடுத்த தடவை நாங்கள் நிதி கொடுக்க வேண்டும் என்றும், ஒரு முறை வேலைகளைச் சுற்றிப்பார்க்கப் போகிறேன் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார். அவர் ஒரு ஓவர்சியர் பதில் சொல்வதைப் போலச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

கண்ட்ராக்டர்கள் ஒரு பத்து அடி மண் வெட்டிவிட்டு பணம் கேட்டால் ஓவர்சியர்கள், நீங்கள் வீட்டிற்குப் போங்கள், இரண்டொரு இடங்களுக்கு வந்து பார்த்துவிட்டுக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வார்கள். அப்படிப் பட்ட பதிலைத்தான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும், “கணக்குப்பிள்ளை வேலை பார்க்கவேண்டாம். திரு. சுப்பிரமணியம் நிதி அமைச்சராக இருக்கும் வரை, நிச்சயமாக மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து நாங்கள் வறட்சி நிவாரண நிதியாக எந்த உதவியும் கேட்கமாட்டோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தாகச் சொல்கின்றேன். மத்திய சர்க்காரிடத்திலேயிருந்து உதவிபெற நமக்கு உரிமையுண்டு. நம்முடைய வரிப்பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் நாம் கேட்கிறோம். நம்முடைய அமைச்சர்களை திரு. சுப்பிரமணியத்திடம் தூதா அனுப்ப வேண்டாம். பிரதமர் அவர்களிடம் நமக்குத் தேவையான நிதியைக் கேளுங்கள். இந்தப் பிரச்சினையைக் காரணமாக வைத்து, அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருவதைத் தடுப்பதற்கு என்ன வழி உண்டோ, அதைச் செய்வதற்கு எங்களையாவது அனுமதிக்கும்படியாக நான் பணிவன்போடு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இது என்னுடைய தாழ்வான வேண்டுகோள். தமிழகத்தில் வறட்சி நிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகத்திலே மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேவலமாக மதிக்கக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகி வருகிறது என்றால், அதை நாம் அனுமதிப்பதே தவறு. அவர் தமிழகத்திற்கு வருவதைத் தடுப்பதற்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறா. சமீபத்திலே கூட பீகாரிலே ஒருவரை உள்ளே வரக்கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டது. அந்த மாதிரி நம் அரசாங்கம் திரு. சுப்பிரமணியம் வருவதைத் தடுக்க உத்தரவு போட வேண்டும். வருவதைச் சமாளிப்போம். அரசாங்கத்திற்கு நாங்கள் துணை இருக்கத் தயாராக இருக்கின்றோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கின்றேன். எனக்கு அப்படிப்பட்ட ஆத்திரம் வருகிறது. என் எதிரே அவர் இருந்தால், என்ன நடந்திருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர் வந்து இங்கே மக்கள் பட்டினிபிடுபதைப் பார்க்கிறார். பட்டினிச் சாவு இல்லாததைக் கூட பட்டினிச்சாவு என்று மற்றவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட நேரத்திலே பொறுப்புள்ள நிதியமைச்சர் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். பொருளாதார மேதைகள், ஆர்.கே. ஷண்முகம்

செட்டியார், ஜான் மாத்தாய், தேஷ்முக போன்றவர்கள் இருந்த இடத்தில் இவரை உட்காரவைத்தால், அவர் எங்கோ இருக்கக் கூடிய ஒரு ஓவர்சியர் போல உட்கார்ந்து கொண்டு சொல்வது ஒரு கண்டிக்கத்தக்க செய்தி ஆகும். இனி அவர் தமிழகத்திற்கு வர முதலமைச்சர் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று தாழ்மையாக வேண்டுகிறேன். ஒன்று எங்களுக்கு அதை விட்டுவிடுங்கள். அல்லது நீங்களாவது அரசாங்கத்தின் மூலம் தடுங்கள் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதியமைச்சராகப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கு பிரச்சினைகள் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இந்த மாநில அமைச்சரவையில் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். நகரசபையில் ஒரு 5 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டுமென்றாலும், பில் பாசிங் கமிட்டியில் ஒப்புக் கொண்டால்தான், அந்தச் செலவு அங்கீகரிக்கப்படும். அதேபோல் அரசு ஒப்புக் கொள்ளாத எந்த ஒரு காரியத்தையும் கவுன்சில் செய்துவிட்டால் நகர மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அபராதம் போட்டுக் கொடுப்பதைக் கூட நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். தவறு ஏற்பட்டால் மேலவரி வசூலிக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அதை சர்சார்ஜ் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: அப்படியெல்லாம் சர்சார்ஜ் போட்டு வசூலிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதைப் போலவே அரசாங்க அதிகாரிகள் ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால் பிற்காலத்தில் அவர்களுடைய பிராவிடன்ட் பண்டிலிருந்து கூட பிடித்துக் கொள்ளமுடியும். பல ஆண்டு காலம் தாமதமாகிவிட்ட நிலைமையில் கணக்கைச் சர்க்காரிடமிருந்தும் என்றவகையில் சிறந்த கணக்கு முறைகளை, ஆடிட்டிங் முறைகளை, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்த நாட்டிலே உருவாக்கி விட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆடிட்டர் ஜெனரல் மத்திய சர்க்காரில் இருக்கிறார். இங்கேயும் ஆடிட்டர் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள். நிதியிலாகாவிலே பணத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். செக்ஷல் கையெழுத்தப் போடுவதற்கு மந்திரிகளுக்கு அதிகாரம் இல்லை. யூனியன் தலைவர்களுக்கு செக்ஷிலே கையெழுத்துப் போட அதிகாரம் இல்லை. நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு செக்ஷிலே கையெழுத்துப்போட அதிகாரம் இல்லை. பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு செக்ஷிலே கையெழுத்துப்போட அதிகாரம் இல்லை. இவ்வளவும் தெரிந்தும் கூட ஒரு நிதியமைச்சர் இப்படிப் பேசுகிறார் என்றால், உண்மையில் இந்த அரசாங்கத்தைப் பழிவாங்குவதைத் தவிர, அல்லது இந்த வறட்சியினைப் பயன்படுத்தி அதன் மூலம் இந்தத் தமிழக அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற ஒரு செட்ட எண்ணத்தைத் தவிர வேறு எண்ணம் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் உடயோகித * * * என்ற வார்த்தையை நீக்கவேண்டும். அந்த வார்த்தை தேவையில்லை. நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டு விடவேண்டும்.

* * * Expunged as ordered by the Chair.

[1975 மார்ச் 24]

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அப்படிச் கருதுகிறேன். நீங்கள் வேண்டுமென்றால் நீக்கிவிடலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் அவருடைய செயலுத்தான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவர்வர்களே, * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் * * * இந்த மாதிரி எல்லாம் இப்போது பேசக்கூடாது * * * நீங்கள் துணை மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி பேச வரவேண்டும். இந்தப் பேச்சு அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவர்வர்களே, சொன்ன வார்த்தைகளை வேண்டுமானால் நான் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அந்தப் பகுதி நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது என்று அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: வறட்சி நிவாரண நிதிக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலும் சில அரசியல் கட்சிகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். வறட்சி நிவாரணத்திற்கு என்று குழு அமைத்து அவர்கள் வசூலிக்கின்ற பணத்தை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கின்ற கட்சிகளைப் பார்க்கிறோம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட அப்படி இருந்திருக்கின்றது. காலிலே முதல்மைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது, நாம் வசூல் செய்த பணத்தை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். வறட்சி நிவாரண டிரஸ்ட் என்று ஒன்று அமைப்பதை நான் இப்போதுதான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த டிரஸ்ட் எப்படிச் செயல்படப் போகிறது? தேர்தலுக்கு நிதி வசூலிக்கிறார்களா அல்லது வறட்சி நிவாரணத்திற்கு வசூல் செய்யப் போகிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. உண்மையிலேயே வறட்சி நிவாரணத்திற்காக வசூல் பண்ணுகிறார்கள் என்றால், அந்தப் பணத்தை இந்தத் தமிழக அரசிடம் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி நிச்சயமாகக் கொடுத்துத் தீர்வேண்டும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தனிப்பட்ட முறையிலே, பல்வேறு தரப்பட்டவர்கள் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். இந்த நிலையைத் தடுத்த நிறுத்த உத்தரவிட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் எல்லா நகரங்களிலும் தமிழகத்தில் உமைச்சர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் வசூலிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாம் குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்தப் போகிறோம். மார்ச் 31 ஆம் தேதியோடு நிறுத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னவுடன், இந்த மாத இறுதிக்குள்ளாகவே டீச்சுக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று நோக்கத்தோடு, குறிப்பிட்ட குதிரைதான் முன்னால் வரும் என்று நினைத்து, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பணம் கட்டினார்கள்.

* * * Expunged as ordered by the Chair.

[1975 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

அந்த ஜாக்கீரு எதோ வசதிகளைக் கொடுத்து, குறிப்பிட்ட குதிரை முன்னால் வரமுடியாமல் தடுத்து, ஐந்தாவது வரக்கூடிய குதிரையை வெற்றிபெறச் செய்யும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. தேற்று முனிதனம் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில்கூட நான்காவது, மூன்றாவது ரேஸ்களிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தது. எந்தெந்தக் குதிரைகள் முன்னால் வரமென்று நினைத்தார்கள் அந்தக் குதிரைகள் முன்னால் வரமுடியாமல் தடுத்து மோசடி செய்ததன் விளைவாக அங்கே கலவரங்கள் ஏற்பட்டு, 'கலோரூ வாழ்க, ரேஸ் ஒய்' என்று அங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் கோஷமிடக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ரேஸ் நடத்துகின்றவர்கள் எப்படியாவது இந்த மாதிரி ஒரு பெரிய குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, ரேஸ் டிக்கட்டுகளில் இப்படிப்பட்ட மோசடிகள் நடந்தவிட்டன என்று சொல்லி ரேஸ்கள் மறுபடியும் நடத்த விரும்புகிறார்கள். நீதி மன்றத்திற்குப் போய் குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துவதற்கு அனுமதி பெறவேண்டும் என்று ஒரு உள் நோக்கம் கூட அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன். எந்தக்காரணத்தைக் கொண்டும், எப்படிப்பட்ட நிர்பந்தம் ஏற்பட்டாலும், மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டிலே குதிரைப் பந்தயம் இல்லை என்று நிச்சயமாக நாம் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய சிற்றுவரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இறுதித் துணை மானிய மதுபட்டின் கீழ் பொதுவாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசியபோது வீராணம் திட்டம்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இறுதித் துணை மதிப்பீட்டிலே பாலாறுப் படுகையிலிருந்து சென்னைக்கு விரைவாக நீர் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகள் அரசு செய்யும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வீராணம் திட்டம் 1974 ஆம் ஆண்டிலே முடிந்துவிடும் என்று அப்போது சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது இரண்டு ஆண்டிலே அந்தத் திட்டம் முடிந்துவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் விஷயம் தெரிந்தவர்கள், இன்னும் நான்கு ஆண்டுக்குள்ளாவது சென்னைக்குத் தண்ணீர் வருமா என்ற கேள்வியை எழுப்பி வருகின்றதை நான் பல நண்பர்கள் மூலமாகக் கேள்விப்படுகிறேன். தஞ்சைக்கு நான் செல்லுகின்ற போதெல்லாம் அந்தப் பகுதி வழியாகத்தான் காரிலே செல்ல வேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இதுவரையிலே 20 அடி, 22 அடி என்று நினைக்கிறேன், உயரம் கூட 6 அடி, 8 அடி இருக்கலாம், இந்த மாதிரி பெரிய கான்கிரீட் பைப்புகள் போட்டிருக்கிறார்கள். பைப்புகள் இருப்பது மைல் நாற்பது மைல் அளவுக்குக்கூட போடப்பட்டிருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். இந்தப் பைப்புகளை, லாரிகளிலே உள்ள கிரேக்களை வைத்துப் போடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு பைப்புகள் வீதம் போட்டாலே அது ஒரு பெரிய காரியமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். வீராணத்திற்கும் சென்னைக்கும் இடையே கிட்டத்தட்ட 140 மைல் தூரம் இந்த பைப்புகளைப் போட வேண்டும். இப்படி ஒரு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

நான்கு நான்கு பைப்பையோ, 6 பைப்பையோ, 8 பைப்பையோ போட்டுக் கொண்டு, எந்தக் காலத்திலே அவைகளை எல்லாம் போட்டு முடிப்பது? வீராணத்திலேயிருந்து எந்தக் காலத்திலே சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவது? எந்தக் காலத்திலே அவர்கள் பைப்புகளைப் போட்டு முடிப்பார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் இதைக் கேட்பதற்குக் காரணம், நம்முடைய மாவட்டத் தலைவர்களுடைய பார்வைக் காக சென்னையில் இருக்கக்கூடிய ஸார்சன் அண்டு டப்ளோ கம்பெனிக் காரர்கள், பிரெஞ்ச் அகாலாபரேஷனலே பெரிய பைப்புகளைப் போடுவதற்கான ஒரு இயந்திரம் கொண்டு வந்தார்கள். அதில் டிராக்டர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த பைப்புகளை எல்லாம் ஹைட்ராலிக் சிஸ்டத்திலே அமர்ந்துஷ்பமாக தூக்கக் கூடிய கருவிகளைப் பார்த்தோம். அப்பொழுது அவர்கள் வீராணம் திட்டத்தை பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய பார்வைக்குக் கூட காட்டினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்களிடத்திலே நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேனா, அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 150 பைப்புகள் முதல் 300 பைப்புகள் வரை ஒரே நாளில் போடக்கூடிய திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். அது என்ன விலை இருக்கும் என்று கேட்டோம். அது கிட்டத்தட்ட பத்து லட்சம் ரூபாய் வரையில் இருக்கும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே அதுபோன்று இன்னும் நவீன இயந்திரங்களைக் கொடுத்தால், அடுத்த தேர்தல் வருவதற்குள், இன்னும் ஏழு மாதத்திற்குள்ளாகவே சென்னைக்கு வீராணம் தண்ணீரைக் கொண்டுவரும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்தப் பாலாறு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் கூட கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக பைப்புகளைப் போட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கும். அரசு இதை விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த பாலாறு திட்டத்தையும், வீராணம் திட்டத்தையும், நவீன யந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு துரிதப்படுத்தி, விரைவாக சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிடுவது சிட்டி பண்டி ஆக்ட் பற்றி. இந்த சீட்டுக் கம்பெனிகளை நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே 1961 ஆம் ஆண்டு சீட்டுக் கம்பெனிகளைப் பற்றி ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தச் சட்டம் விசித்திரமான ஒரு சட்டமாக இருக்கிறது. எல்லா சீட்டுக் கம்பெனிகளும் அந்தச் சட்டத்திற்குள் வரவில்லை. யாராவது சீட்டு எடுத்து விட்டு பணம் கட்டிக்கொண்டிருந்தால், பின்னர் அவர்கள் அந்த சீட்டுக் கம்பெனிக்குள்ளே வரமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னொன்று, இந்த சீட்டுக் கம்பெனிகள் வைத்திருப்பவர்கள் 50 சதவிகிதம் பணம் சட்டினால் போதும் இவ்வளவு சீட்டுக்கு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஒருவர் சீட்டுக் கட்டினால், அந்த சீட்டுக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் கட்டினால் போதும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும், இத்தொடரில் பத்தாயிரம் என்று லட்சக்கணக்கானவர்களிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். சமீப நாட்டிலே இது வரையிலே மக்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகப் பணம் இழந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தோராயமாகத் தெரியவருகிறது. சென்னையிலே மானூர் டிரோடிங் கம்பெனி என்ற ஒரு கம்பெனி. அந்த கம்பெனியில் 12 நபர்கள் கிட்டத்தட்ட 1,28,000 ரூபாய் வரை சீட்டு போட்டு இழந்திருக்கிறார்கள். உமா இன்வெஸ்ட்மெண்டு என்ற ஒரு

1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கம்பெனியில் கிட்டத்தட்ட 13 நபர்கள் இதே மாதிரி இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அளவிலே இழந்திருக்கிறார்கள். இதே போல் பலர் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை இழந்திருக்கிறார்கள். இந்த சிட்டி பண்டி ஆக்டில் மாறுதல் செய்வதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டை அரசு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். சீட்டுப் போடுவதில் இப்பொழுது மக்களுக்கு ஒரு பெரிய மோகம் இருக்கிறது. பரிசுச் சீட்டு வாங்குவதில் உள்ள மோகம் குறைந்துவிட்டது. வங்கிகளிலே சீட்டுக் கம்பெனிகளை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசாங்கமும் இந்த மாதிரி சீட்டுக் கம்பெனிகளை வைத்து நடத்தினால், மக்களுக்கு பணம் போடுவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். அவர்கள் பணத்திற்கும் பாதகம் ஏற்படாவண்ணம் இருக்கும். அரசாங்கத்திற்கும் இதில் லாபம் கிடைக்கும் என்ற முறையிலே இதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல நினைத்த விஷயத்தை நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரேஸ் கோர்ஸைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காலையிலே அசெம்பிளியிலே ஒருவரும் இதுபற்றிச் சொல்ல வில்லையே என்று கூட நினைத்தேன். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அங்கு சென்று ரகளை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்திருப்போது, தவறுகள் நடந்திருக்குமேயானால், அரசு அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும். எதிர்பாராத விதத்திலே ஒரு குதிரை வருவது வழக்கம் உண்டு. ஆனால் இதில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அங்கே போய்க் கேட்டவுடன், ஆமாம், ஆமாம், நாங்களே அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், fishing in troubled waters என்று சொல்லுவார்களே, அதுபோல் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்குமோ என்று பொதுவிலே பார்ப்பவர்களுக்குத் தோன்றக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதைப் போல், இந்த மாதத்திற்குள் குதிரைப் பந்தயம் முடிந்துவிடப் போகிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி அரசாங்கம் விசாரிக்க வேண்டியது இல்லை என்று நினைக்கக் கூடாது. லட்சக்கணக்கானவர்கள் அதிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆகவே உண்மையாக அவர்கள் தவறுகள் செய்து இருப்பார்களேயானால், விசாரணை செய்து அரசாங்கமே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. நிதியைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சேப்பிரமணியத்திற்கும் மாநில அரசுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினைகளைப்பற்றி நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்களும் சொன்னார்கள். பொதுவாக ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கக் கணக்குகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நிதி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்காக நாம் நிதி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல் கண பார்வை இழந்தவர்களுக்காக நிதி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல், தொழு நோயாளிகளுக்காக நிதி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 7½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வறட்சி நிதி வசூல் செய்கிறோம். இப்படி சேர்க்கப்படுகிற நிதி எல்லாம் அரசாங்கக் கணக்கிலே கொண்டு வந்து வைக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால், பொதுவாகப் பேசுகிறார்கள். இப்படி

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1975 மார்ச் 24]

மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயராலே வசூல் செய்யப்படுகிற நிதி அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கில் கொண்டு வந்து தணிக்கை செய்யப்படுகின்றதா? அப்படி இல்லை என்றால், என்ன முறையிலே அது தணிக்கை செய்யப்படுகின்றது? ஏனென்றால் அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய எல்லாப் பணங்களும் சட்டமன்றத்தினுடைய கண்காணிப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பது நியதி.

(பிற்பகல் 5-20)

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடம் எவ்வளவு பணம் வந்தது, எவ்வளவு பணம் செலவாயிற்று என்பது தெரிய வேண்டும் என்பது மற்றொரு நியதி. இப்படி கோடக்கணக்கான பணம் திரட்டப்படும்போது, அது எந்த நியதியின்மீது செலவழிக்கப்படுகிறது என்பது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் காட்டப்பட வேண்டுமென்பது மற்றொரு நியதி. முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சில மாதங்களுக்கு முன்பு பேசும் பொழுது அதிலே சில வான்முறைகள் கையாளப்படுகின்றன, சில நிபுணிகளை கையாளப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். சட்ட மன்றத்தினுடைய கண்காணிப்பின்மீதே அந்த நியதிகள் கையாளப்படுகின்றனவா என்று சொன்னால், சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் என்னென்ன நியதிகள் இருக்கின்றன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி, நான் இன்றையதினம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான முன்னறிவிப்பு கொடுத்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நாளைபின்னம் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள். நான் கொடுத்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தஞ்சையிலே இன்றையதினம் 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் தஞ்சையிலேயுள்ள.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே நாளையதினம் எடுத்துக்கொள்வதாக உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறதினாலே இந்த வாய்ப்பைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, கேட்க வேண்டாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையிலும், உணவு பற்றிய பிரச்சினை வந்திருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்று சொல்லாமல், வேண்டுமானால் அதில் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பது உணவுப் பிரச்சினை பற்றித்தான். உணவுப் பிரச்சினைபற்றி நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதால், நாளையதினம் உணவு அமைச்சரோ அல்லது முதலமைச்சரோ அதற்கு பதில் சொல்லலாம். இறுதி துணை மானியக் கோரிக்கையிலே இந்தப் பிரச்சினை வருகின்ற காரணத்தினால் தான் நான் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். இதிலே உணவுக் கொள்முதலைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினை பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் இருந்தாலும், எனக்குச் சொல்வதற்கு விரிமையுண்டு என்று நான் கருதுகிறேன்.

1975 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரிவித்த பிறகு, இதை இங்கே செல்லுமிருக்கத் தேவையில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சபையிலே நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' என்ற முறையிலே கூட தொகுதிகளில் விரும்புகிறேன். அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்ன ஆய்வு என்று நான் கேட்டேன். நாளையதினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள் என்று இந்த சபையில் தெரிவித்தார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நாளையதினம் சபையிலே எடுத்துக்கொள்வதென்போது நேற்றையதினமே பதில் சொல்லி ஆய்ந்து தீர்ப்பு முடிந்தவிட்டது என்று தீர்ப்பு சொன்னால், நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, நான் என்ன தவறு செய்திருக்கிறேன் என்பதை துணைத் தலைவரவர்கள் எனக்கு 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' மூலம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே நீங்கள் என்ன தவறு செய்து விட்டீர்கள் என்பதல்ல பிரச்சினை. தயவு செய்து நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்'.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தீர்கள். அந்த பேரத்தில் அந்தப் பிரச்சினை நாளைக்கு வருமென்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார் என்று சொன்னதையும் ஒப்புக்கொண்டீர்கள். அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். தவறு என்பதல்ல இப்பொழுது பிரச்சினை, ஒப்புக்கொண்ட பிறகு ஒப்புக் கொண்ட நீங்களே திரும்பவும் அதை எடுத்துப் பேசப் போகிறேன் என்று சொன்னீர்களே, அது தான் தேவையில்லாத பிரச்சினை என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் பேசுவதற்கு ஒன்றும் தடை கிடையாது. அதற்கு மேல் நாளையதினம் தலைவர் அவர்கள் அதை அனுமதிப்பாரா அனுமதிக்கமாட்டாரா என்பது வேறு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய பிரச்சினையெல்லாம் உணவு பற்றிய பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தால் அதன் தொடர்புடைய.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, உணவு பற்றிய பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தினால், அதன் தொடர்புடைய ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறபொழுது, அது என் நினைவிலே வரும்பொழுது

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

நான் சொல்லுகிறேனே தவிர, அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்பதோ, அதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்பதோ, அது தவறு என்ற கருத்துப்பட சொல்ல வேண்டுமென்பதோ என்னுடைய கொள்கையுமல்ல, நான் அவ்வாறு சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திலும் இல்லை. ஏதோ ஒரு பிரச்சினை பற்றிப் பேசுபோது, பலவிதமான பிரச்சினைகள் மனதிலே வருகின்றன. எனவே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேனே தவிர, அதை நானியதினம் தலைவரவர்கள் அனுமதிப்பாரா அனுமதிக்கமாட்டாரா என்பது அவருடைய தீர்ப்பைப் பொறுத்தது. நான் உணவுப் பிரச்சினைபற்றிச் சொல்லுகிறபோது, தஞ்சையிலே இன்றைய தினம் கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் ஒரு பெரிய பேரணியைத் தஞ்சையிலே நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

தஞ்சையிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அவ்வாறு கூட்டம் போட்டு, பேரணி போட்டு செல்லக்கூடிய விவசாயிகள் அல்ல. அவர்களுக்குச் சொல்ல முடியாத ஒரு துயரம் ஏற்பட்ட போது தான், அவர்கள் அப்படிச் செல்ல வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டது, அப்படிச் செல்ல வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த லெவியை அரசாங்கம் நிர்ணயித்தபோது, இந்தச் சபையிலும் பலரால் பேசப்பட்டு விட்டது நான் இந்தச் சபையில் அதைப்பற்றிப் பலமுறை பேசினேன். திரும்பத் திரும்ப நான் அதைப்பற்றியே பேசுவதற்காக நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். முதலில் 13 மூட்டை அளவிலேயே 10 ஏக்கர்களுக்கு மேலாக இருப்பவர்களுக்கு போடப்பட்டது. அப்பொழுதே இந்த லெவி அதுவும் இப்பொழுது திருக்கிற வறட்சி யினுடைய கொடுமையில் மிக அநியாயமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். நேற்றையதினம் ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணம் மசோதா என்ற மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த மசோதாவிலே என்ன சொன்னார்கள்? நம்முடைய மாநிலம் பூராவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது, இப்பொழுது விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், கடன் தொகைகளை திரும்பக் கேட்டால், அவர்கள் தங்களுடைய கவனத்தை விவசாயத்திலே செலுத்த முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும், ஆகவே அந்தக் கடனை நாங்கள் நிவாரணம் செய்கிறோம் என்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே பொதுப்படையாக மாநிலம் பூராவும் வறட்சி பரவலாக நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அதிலே சில பகுதிகள் மிகவும் கடுமையான அளவிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். 'எங்களுடைய மாவட்டத்திலே போடப்பட்டிருக்கிற லெவி மிகவும் அதிகமான செலியாக இருக்கிறது' என்று அண்மையில் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அதையே தான் நானும் சொல்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் லெவி மிக மிக அதிகமான லெவி, அப்பொழுது உணவு அமைச்சர் அவர்களையெல்லாம் நாங்கள் பார்த்து இதில் இருக்கிற கஷ்டங்களைப்பெல்லாம் சொன்னோம் அப்பொழுது உணவு அமைச்சரவர்கள் "நாங்கள் லெவி என்ற அளவிலே 13 மூட்டை என்று போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் எங்களுடைய விவசாயத்திற்கு வேண்டிய அளவு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டுமே, ஏக்கருக்கு 4 மூட்டை வேண்டுமே, சாப்பிடுவதற்கு 1 மூட்டை வேண்டுமே என்ற அளவிலே

[1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

5 மூட்டை என்று வைத்தால், மொத்தம் 18 மூட்டை கணக்கு உங்கள் லெவி வரும்? என்று கேட்டோம். தோராயமாக லெவி போட்டிருக்கிறோம் என்று தஞ்சையிலே சொன்னார்கள், சென்னையிலும் சொன்னார்கள். நாங்கள் தஞ்சையிலே நேரிலே சென்று அவர்களைப் பார்த்தபோது கூட, இதைச் சொன்னார்கள். தோராயமாக ஒரு லெவி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். உங்களால் எவ்வளவு முடியுமோ அதை, அதாவது 'லெவி வித்தவுட்டியர்ஸ்' என்று போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட, பேரவையிலே, 'லெவி' வித்தவுட்டியர்ஸ்' அதாவது கண்ணீர் இல்லாத அளவிலே லெவி வாங்குவதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம் என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் முழுமையாக நம்பினோம். உண்மையாகவே அவர்கள் அப்படித்தான் செய்வார்கள் என்று நம்பினோம். "உங்களுக்கு குறையான இருக்குமானால், மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் நீங்கள் முறையிடு செய்யுங்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்த முறையிடுகளைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து உண்மையாகவே உங்களுக்கு விளையவில்லையென்று அவருக்குத் தெரிந்தால் அவர்கள் அதற்குத் தகுந்த நிவாரணம் அளிப்பார்கள்" என்றும் சொன்னார்கள். நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நம்முடைய மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்கு மனுக்கள் போட்டார்கள். என்னுடைய உறவினர் சார்பாக, அநேக உறவினர்கள் சார்பாக இதே மாதிரி பல மனுக்கள் போடப்பட்டன. என்னுடைய சிறிய தந்தையார் அவர்களுடைய வீட்டிலே ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சி. மொத்தம் 30 ஏக்கர் உள்ளது. அவருக்கு வயது 70 ஆகிறது. என்னுடைய அத்தையாருக்கு கிட்டத்தட்ட 80 வயதாகிறது. என்னுடைய பெரிய தந்தையாருடைய மனைவிக்கு வயது 70 ஆகிறது. அவருடைய வீட்டுக்கு விளக்கு என்ற கிராமத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி என்ற தாலுகாவிலே 30 ஏக்கர் உள்ள நிலத்தில் அவர்களுக்கு விளைந்ததோ 8 ஏக்கரில் மட்டுமே. அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றும் தாசில்தார் அவர்களுக்கும் மனுப்போட்டார்கள். ஆனால் அந்த மனுக்களுக்கு எந்த விதமான பதிலும் இல்லை. அந்த மனுவில் அவர்கள் 'எங்களுக்கு விளையவில்லை, எங்களால் 13 மூட்டை லெவி கொடுக்க முடியாது, ஆகவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே தாசில் தாரை அனுப்பி விசாரணை செய்து என்ன கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் சொல்லுகிறாரோ, அந்த அடிப்படையிலே எங்களால் எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அதை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்' என்று எழுதினார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் அவர்களிடமிருந்து வரவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து பதிலேயில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய தாசில்தார் அவர்களும் பதில் போடவில்லை. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களும் கருணை கூர்ந்தாரில்லை. யாரும் வந்து பார்க்கவில்லை. அதற்கு மேலாக 13 மூட்டை லெவி கொடுக்க வேண்டுமென்று வந்தது. 13 மூட்டை என்று பாரக்கும் போது விளைந்த மூட்டையிலே 140 மூட்டையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பாத்தியுள்ள 80 மூட்டையைக் கொண்டுவரப் போட்டார்கள். 140 மூட்டை இருந்தது. அமைச்சரவர்கள் 4 மூட்டை ஒரு ஏக்கருக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய பாஷையிலே

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

சொல்லுவதாக இருந்தால், விதைக்கு வேண்டியது, அதற்கு அப்பால் 'அக்ஸல்சரல் ஆபரேஷன்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே விவசாயத்திற்கு வேண்டியது. அவர்களுக்கு வேண்டிய 12 மூட்டையை வைத்துக்கொண்டார்கள். வைத்துக்கொண்ட பிறகு தாசில்தார் அவர்கள் அவருடைய துணைவியார் எல்லோரும் அவருடைய வீட்டுக்கு போய் என்னுடைய சிறிய தந்தையார் அவர்களுடைய வீட்டுக்குப் போய் அவரிடத்திலே இருந்து விதைக்காக தனியாக வைத்திருந்த கிட்டத்தட்ட 7½ மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு போய், அவரைப்பற்றித் தப்பும் தவறுமாக அவரை 'அரஸ்ட்' செய்து விடுவோம் என்றெல்லாம் பயமுறுத்தி எனக்கு ராத்திரி அவரிடமிருந்து போன் வந்தது. இது மாதிரி கடுமையாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கேட்டுப் பழக்கமிடாதவர்கள், கேட்கவேண்டிய அவசியத்திலும் இல்லாதவர்கள். அவர்களிடத்திலே போய் அந்த மாதிரிக் கடுமையாக பேசினார்கள் உடனே நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மறு நாளே கடிதம் எழுதி, இதிலுள்ள முகாந்தரத்தை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, கலெக்டருக்கு எழுதிய மனுவையும் அவர்களிடத்திலே கொடுத்தேன் கவனிக்கிறேன் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். 4, 5 நாட்களாக கவனிக்கவில்லை. நாங்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று ரிட் மனுவைப் போடுவதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லாத நிலையிலே நான் அவர்களிடத்திலே ரிட் போடுங்கள் என்று சொல்லிட்டு வந்தேன். என்னுடைய சொந்தக் காரியம் என்ற காரணத்தாலே நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இடைக்கப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாக கவனித்திருக்க முடியும். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சென்றாலும் நிச்சயமாக கவனித்திருக்க முடியும். என்னுடைய சொந்தக் காரியம் என்ற காரணத்திற்காக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நான் அணுகிக் கேட்டது என்பது என்ற காரணத்தினாலே நான் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டிய ஒரு துப்பாக்கியான நிலைமை. அவர்களுக்கு அடுத்த ஆண்டுக்கு விதைக்கும், சாப்பாட்டுக்கும் இருக்கக்கூடிய நெல்லைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை. இதிலே நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது போல், கணக்கில்லாத ஊட்டத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் லெவிக்கு ஒரு சட்டியிகேட் கொடுக்கிறார்கள், போகஸ் சர்ட்டிபிகேட். லெவிக்கு உண்மையாகவே கொடுத்தவர்கள் சில பேர். லெவி சர்ட்டிபிகேட் என்று அடித்து சில மில்காரர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி அங்கே சிலில் சட்டினால் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளே லெவி சர்ட்டிபிகேட் அடித்து இல்லாத மல்ல மேலே போட்டு, இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 1½ இலட்சம் ரூபாய்க்கு அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் பிடித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பிடித்து அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? லெவி மாவட்டங்களிலிருந்து வருகிறார்கள் லாரிகளில் கொண்டு போக. மில்காரர்களிடமிருந்து எடுத்துப் போகாமல், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டுக்குப் போய், அங்கிருந்து பிடித்த ஒரு மூட்டைக்கு 10 ரூபாய் வாங்கி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லும் இவையெல்லாம் நேரடியாக என்னிடத்தில் சொல்லி எனக்குத் தெரிந்தது. இப்படி மாவட்டம் பூராவும் ஒவ்வொரு விவசாயியிடமும் மனத் தயாரத்திற்கும் இந்த அரசாங்கத்தை ஆளக்கூடிய அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான,

[1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு லெவி போட்டு இப்படிக்கூடப் பிழிகிறபோது, அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமையை நான் புரிந்து கொள்ளாதவனல்ல.

(பிற்பகல் 5-30)

அரசாங்கத்திற்கு நான் வீரோதியும் அல்ல. அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறவன். 5½ லட்சம் டன் வேண்டுமே, தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து 3 லட்சம் டன்னாவது கொடுக்க வேண்டாமா, லெவி போடாமல் என்ன செய்வது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அது நியாயந்தான். ஆனால் நெல் இல்லாத நேரத்திலே டார் கெட்டைப் போட்டுவிட்டு, எப்படியாவது கொண்டுவா என்று இங்கே இருக்கிற செயலாளர் கலெக்டரைக் கேட்க, இரண்டு லட்சம் டன் என்ன ஆயிற்று என்று கலெக்டரைச் செயலாளர் விபட்ட, கால்க்டர் ஆர். டி. ஜி. வை விட்ட, ஆர். டி. ஜி. தாசில்தாரை விரட்ட, அந்த தாசில்தார் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை விரட்ட, அவர்கள் தங்களுடைய பையை நிரப்ப 'நல்ல சமயமடா, இந்த நமுவ விடாதே' என்று கைகளை நரப்ப இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுடைய வீரோத்தையும் அரசாங்கம் வீலைக்கு வாங்குகிறது. அதனால்தான் இன்றைக்கு தஞ்சாவூரிலே பத்தாயிரம் விவசாயிகள் எழுச்சி ஊர்வலம் நடத்தகின்றனர் என்பதை நான் அரசாங்கத்தினுடைய உண்மையான நண்பன் என்ற முறையிலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொள்கைக் குறிப்பு என்று ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அக்டோபெரிக்காக ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு உணவு-சுட்டிறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த திறமை உள்ளவர். நல்ல முறையிலே அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணிகளை இதுவரையிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறார் அமைச்சரவையிலேயே மிசவும் சிறந்தவர் என்று பெயர் பெற்றவர் நம் திரு. மாதவன் அவர்கள். அவர்கள் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் படித்தேன். கடந்த நாளைக்கு ஆண்டு ஸாக் எதிர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவில்லாமல் கொல்லிக்கொண்டிருந்தோமோ, அவ்வளவும் உண்மை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்றமுறை இங்கே நான் பேசுகிற போது, இந்த உணவுக் கொள்கை தவறானது, எப்போது என்று சொன்ன பல குறிப்புகள் அறிவே வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் உண்மை என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமின்றி, இந்த உணவுக் கொள்கை மாறிக்கொண்டே வருகிறது. ஒரு தொடர்பான கொள்கை. நிலையான கொள்கை இல்லை என்று நாங்கள் எதிர்த்துக் கட்சியிலேயிருந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சரும், "எங்களுக்கு தொடர்பான கொள்கை இல்லை என்பதைத் தவறானது, தொடர்பான கொள்கை உண்டு, ஆனால் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் அமைக்கிறது" என்றார்கள். அப்பொழுது புல்லாங்குழல் உதாரணத்தையும் சொன்னார்கள். எதை மறந்தாலும் அந்த உதாரணத்தை மறக்க முடியாத அளவுக்கு அழகாச்சு சொன்னார்கள். மாறுதல்கள் தேவை, அந்தக் கருத்திலேதான்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

மாறுதல்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அது தொடர்பான கொள்கைதான் என்றார்கள். ஆனால் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் : ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அட் ஹாக் பேசில் என்ற அளவிலே எங்கள் அரசே நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. மழை இருக்கக்கூடிய வேளையிலே ஒரு கொள்கை, மழை இல்லாத போது ஒரு கொள்கை, வறட்சி இருக்கிறபோது ஒரு கொள்கை என்று இப்படி உணவுக் கொள்கை மாறி மாறி வந்தகொண்டே இருக்கின்றது. தொடர்பான கொள்கையாக இல்லாமல், தொலைநோக்கு உணர்வு இல்லாத வகையில் அரசாங்கம் செயல்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் பல குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு குறிப்பையும் எடுத்துப் படித்துப் பார்க்கிறபோது, கிட்டத்தட்ட, நான் அந்த வார்த்தையைச் சொல்ல விரும்பவில்லை, ஆனால் அரசுக்கு அது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இதைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது இன்னும் ஒன்று கூட பார்க்கிறேன். அவ்வப்பொழுது நாட்டிற்கு விஷயத்தைச் சொல்கிறபோது, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் இந்த உணவுக் கொள்கையைச் சொல்கிறார்கள். மூன்று முறைகள், முக்கியமான பாலிசியைப் பொறுத்த வரையிலே, முதலமைச்சர் அவர்களே நாட்டிற்கு சொன்ன விஷயம், “ரேயல் புரொக்யூர்மென்ட் பிரைஸ் ஃபார் பாடி இன் டிசம்பர்” என்பது. அதுமட்டுமல்ல, அப்பொழுது தொழிலமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்களும், அப்பொழுது இருந்த உணவு அமைச்சரும் டெல்லிக்குச் சென்று பேசி வந்த போது, அதனுடைய கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் தெரிவித்தார்கள். அதற்கும் மேலாக, டிசம்பர் 12-ஆம் தேதி உணவுக் கொள்கை பற்றி ஒன்று சொன்னார்கள். அரிசி இன்ன விலைக்குத் தான் விற்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயம் செய்து, அதை மக்களுக்கு, சட்டமன்றத்திற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியானதாக எனக்குப் படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையிலே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், அதைச் செய்த பிறகுதான் அரிசிக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதுதான் சரி. ஆனால் இந்தக் கொள்கை ஒத்துவராத அளவிலே இருக்கிறது. அதேபோல பல கொள்கைகள், நாளைய தினம் அதைப் பற்றிப் பேசுவேன். ஆனால் அவர்களைப்பற்றி நான் தவறான முறையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன் என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். ‘அகடமிக்’ என்ற அளவிலே சொல்கிறேன். இப்படி அரசின் கொள்கையை ஒரு அமைச்சர் அவர்களே விமர்சனம் செய்து, கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக இந்த அரசின் கொள்கைகள் எல்லாம் சரியானவை அல்ல என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லியது நியாயம்தான் என்று சொன்னால், ஒரு ‘கேபினட் ரெஸ்பான்சிபிலிடி’ இருக்கிறது. அந்த கேபினட்டுக்கு என்ன ‘ரெஸ்பான்சிபிலிடி’ என்பதை ஆர். ஜே. வெங்கடேஸ்வரன் என்பவர் “காபினட் கவர்ன்மென்ட் இன் இண்டியா” என்ற புத்தகத்திலே எழுதியிருக்கிறார்.

“This principle means, according to Lord Morley,—
that every important piece of departmental policy is taken
to commit the entire Cabinet and its members stand or fall to-

[1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

gether. The Chancellor of the Exchequer may be driven from office by a bad despatch from the Foreign Office and an excellent Home Secretary may suffer for the blunders of a stupid Minister of War. The Cabinet is a unit—a unit as regards the Sovereign and a unit as regards the legislature. It gives its advice as a single whole both in the royal closet and in the hereditary or representative chamber..... The first mark of the Cabinet, as that institution is now understood, is united and indivisible responsibility’.

அதனுடைய பொருள், அமைச்சருடைய, அமைச்சரவையினுடைய கடமை என்னவென்றால், எல்லா அமைச்சர்களும் சேர்ந்துதான் அரசு, ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தனித்தனியாக இயங்க முடியாது, எல்லா அமைச்சர்களும் சேர்ந்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பது. எனவே அரசினுடைய உணவுக் கொள்கை—பாலிசி ஸ்டேட்மென்ட்—இது கார்பினெட்டினுடைய டெசிஷனு அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசி அன்றாடம் உபயோகப்படும் பொருள். அவ்வப்பொழுது உற்பத்தி, விநியோகம் இரண்டும் இருக்கிற நிலைமையைப் பொறுத்துத்தான் காரியம் செய்யவேண்டுமே தவிர, சினசரி காபினட் கூடி, இந்தப் பிச்சினை முடிவு செய்யும் என்பது முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: டிபார்ட்மெண்டில் அவ்வப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலவரத்திற்கு ஏற்ப கொள்கை எடுப்பதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக ஒரு கொள்கையைப்பற்றி, அரசு எடுத்த முடிவுகள்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விமர்சனம் செய்கிறார்கள். சொல்லப்பட்ட கொள்கைகள் முதலமைச்சர் அவர்களாலே சொல்லப்பட்டவை. எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் அமைச்சரவையாலே எடுக்கப்பட்டவை. அந்த அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி, தவறு சரி என்ற வாத்தத்திற்கு நான் வரவில்லை. ஆனால் அவர் சொல்லக் கூடிய கொள்கைகள்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் வெளியிட்ட எந்தக் கொள்கை தவறு என்று இப்பொழுது இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்? அதை விளக்க வேண்டும்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான்கைந்து ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்ட அவ்வளவு கொள்கையுமே அட் ஹாக் ரூல்ஸ் என்று முதல் பக்கத்திலே இருக்கிறது. அட் ஹாக் என்பது நிரந்தரம் இல்லாமல் அவ்வப்பொழுது சொல்லக்கூடிய கொள்கைகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அதைத் தான் நானும் சொல்கிறேன். நான் சொன்னதும் அதுதான். சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு உணவுக் கொள்கைகளை நாம் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஒரே பிடிவாதமான,

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 மார்ச் 24]

வைதீகக் கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று தான் நானும் சொன்னேன். அதைத்தான் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான் படிக்கிறேன், நீங்களும் படித்திருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். “நமது உணவுக் கொள்கை இந்த இயற்கை சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது, நாம் பரபரப்பு அடைகிறோம் அதற்கேற்ற புதிய உணவுக் கொள்கையை உருவாக்கி அமல் நடத்த முயலுகின்றோம். இந்த வறட்சி மாறி நல்ல விளைச்சலைக் கண்டவுடன் நமது உணவுக் கொள்கையை மாற்றுகின்றோம். விளைச்சல் மிகுதியாகி தேவைக்கு அதிகமாக உணவு தானியங்கள் கிடைக்கும்போது நமது உணவுக் கொள்கை பற்றி மறந்து விடுகின்றோம். இப்படி மாறி மாறி திட்டமிடாது செயல்படுவதை விடுத்து, நீண்டகால அடிப்படையில் தொலைநோக்கு உணர்வோடு உணவுக் கொள்கையைத் திட்டமிட்டு உருவாக்குவது நமது கடமையாகும் “rather than shuttle from one ad hoc strategy to another” இதைத்தான் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம். நான்கைந்து ஆண்டுகளாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது எல்லாம்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நீங்கள் சொல்வதுபற்றிக் கவலை யில்லை. இங்கே சொன்னதிலே எனை தப்பு? பல மாநிலங்களிலே, தொடர்ந்து அகில இந்தியாவிலேயும் இப்படித்தான் செய்கொண்டு வருகிறோம். நிறைய விளைந்தவுடன் 1971லே நாம் டிஸ்டிரிப்யூஷனை விட்டுவிட்டோம். இப்பொழுது திடீரென்று பற்றாக்குறை வந்தவுடன் நாம் டிஸ்டிரிப்யூஷனை எடுக்கிறோம். இதிலே தொல்லை வருகிறது. வறட்சியினாலே திடீரென்று தொல்லை வருகிறபோது, டிஸ்டிரிப்யூஷனை எடுக்கிறோம். கஷ்டம் வருகிறது. விவரமாகச் சொல்லி, ஆட்சியினுடைய கொள்கை தவறு, இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கை மாற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னால் கவலைபில்லை. இன்ன கொள்கையிலிருந்து இன்ன கொள்கைதான் எடுத்திருக்கிறோம் என்று ஓரிடத்திலேயும் சொல்லவில்லை. ஒருவார்த்தையை உன்னிப்பாக நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். எந்தக் கொள்கையையும் திடீரென்று எடுக்க வேண்டும், புதுதாக இந்தக் கொள்கை தப்பு, இந்தக் கொள்கை எடுபடும் என்ற வார்த்தையே அதிலே வரவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களோடு போல ஓரளவிற்கு எனக்கும் சிந்தனை உள்ளவன என்ற கருத்து உண்டு. அவர் எப்படிச் கருதுகிறார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர் சிறந்த சிந்தனையாளர் என்ற அபிப்பிராயம் எனக்கு உண்டு. அவர் சொல்லியிருக்கக்கூடிய அவ்வளவு கருத்துகளும் எனக்கு உடன்பாடானவை. ஏனென்றால் நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்த பல கருத்துக்களை....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அது எல்லாம், உடன்பாடு இல்லாமல் இருக்கலாம். அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. சொன்ன கருத்தைத் திருப்பித்திருப்பிச் சொல்கிறார்கள். ஒரு ஆட்சியின் கொள்கை மாற வேண்டும், அதிலே குறை இருக்கிறது. நாம் அனைவரும், இந்த ஆட்சி இல்லை, எந்த ஆட்சியுமே ஒவ்வொரு

[1975 மார்ச் 24] [மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்]

காலகட்டத்திலே தேவையான கொள்கையை எடுக்கிறது. அப்பொழுது சில கட்டத்தில் கஷ்டம் வருகிறது. அதுதான் அங்கே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அதைத்தான் நானும் சொன்னேன். ‘தொலை நோக்கமான முடிவுகள் எடுக்கப்படவில்லை, நிரந்தரமான முடிவுகள் எடுக்கப்படவில்லை’ என்று சொல்வதற்குக் காரணம்....

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, இன்னொரு விளக்கம். எல்லா நில உடைகளும் அரசாங்கத்துக்கே சொந்தம் என்று சொல்லப்படும் ரூஷிய நாட்டிலேயே நிரந்தரமான உணவுக் கொள்கை இல்லை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறித்திருப்பாரா என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தொலை நோக்கோடு உள்ள ஒரு உணவுக் கொள்கை வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். அதைத்தான் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லுகின்றார்கள். அவர் சொல்லுவதைத் தவறு என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் எடுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் எல்லாம், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள். முடிவுகள் எல்லாம் அவ்வப்பொழுது சந்தர்ப்பத்திற்கும் தகுந்தபடி, உள்ள நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு, டெம்பெரரியாக அல்லது ‘அட்-உறாக்’ முடிவுகளாகத்தான் எடுக்கப்பட்டன என்ற கருத்து சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தொலை நோக்கோடு ஆராயப்பட வேண்டிய கொள்கை என்பதில் ஆட்சிக்கு ஒரு கருத்து இருக்கிறது. நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு ஒரு கருத்து இருக்கின்றது. அதைத்தான் ஆராய வேண்டும், சிந்திக்க வேண்டும். தொலை நோக்கோடு எடுக்கும் கொள்கை என்றால், எதிர் காலத்திலே உணவுப் பொருள்கள் விஷயத்திலே அரசாங்கமே என்று வியாபாரம் என்பதுகூட தொலைநோக்குக் கொள்கையாக இருக்கலாம். அதிலே நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுடைய கொள்கை என்ன?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேறு பிரச்சினைக்குத் திசை திருப்பப் பார்க்கின்றார். அதிலே இப்போது போக விரும்பவில்லை. இது கடைசிப் பிரச்சினை. இப்போடு முடித்து விடுகிறேன். இதில்கூட ஒரு ‘அகாடமிக் டிஸ்கஷன்’ என்ற முறையில் தான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே அரசியல்பற்றிப் போ வரவில்லை. இதிலே சொல்லியிருப்பது பற்றி, கடைசியில் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“பல ஆண்டுகளாக பின்பற்றி வரும் ஏஜென்டுகள் மூலம் நெல் கொள்முதல் செய்வது, அரிசி ஆலை அதிபர்களிடத்தில் நெல்லைக் கொடுத்துவிட்டுத் தவிப்பது, நெல் அளவிற்கு ஏற்ற அரிசி அளவைப் பெற முடியாது அல்லன்படுவது, அரிசியின் அளவை அதிகப்படுத்த தரம் கெட்ட அரிசியைத் தருகின்ற முறையை நீடிப்பது, ஏஜென்டுகள் என்ற இடைத் தரகர்களிடத்தில் மாட்டிக்கொண்டு முழிப்பது, தவறு செய்யும்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1975 மார்ச் 24]

அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது—ஆக இந்தக் கொள்கைகளை எல்லாம் மாற்றி ஒலொழிய இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிசாரம் தேட முடியாது.”

என்று இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த முடிவானது முன்பு செய்யப்பட்ட காரியங்களிலே ஏதோ ஒரு குறைபாடு இருப்பது போன்ற உணர்வினை எதிர்க் கட்சியினருக்கும் மக்களுக்கும் கொடுக்கின்றது. அந்த நிலையில்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ உணவுத் துறை பற்றி மற்ற அமைச்சர்கள் ஏதோ குறைகூறியிருப்பதைப்போன்ற ஒரு உணர்வினை ஏற்படுத்தப்பார்க்கின்றார். எங்களுக்குள் கலகம் மூட்ட முயற்சிக்கின்றார். அதிலே அவர் வெற்றிபெற முடியாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கலகம் செய்யவேண்டிய அவசியமும் இல்லை, அப்படிச் செய்யவேண்டிய நிலைமையும் இல்லை. ‘கேபினெட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி’ என்பது என்ன என்ற காரணத்திற்காகத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள்மீது நல்ல அபிப்பிராயத்தையும் மதிப்பையும் கொண்டவன். கலகம் செய்ய முயற்சிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த அறிக்கை வெளிவந்திருக்கிறது. எங்கள் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட விஷயம்தான் இந்த அறிக்கையில் காணப்படுவது இப்போது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : விவாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிர்வாகத்தில் நடைபெற்ற தவறுகள் என்பதை பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அதிலே என்ன தவறு? கொள்முதலில் தவறுகள் செய்திருக்கின்றார்கள். ஏஜெண்டுகள் தவறிழைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வழக்குகள் போடப்பட்டுள்ளன. ரெவின்யூ ரெகவரி ஆக்ட் படிக்கு அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்கிறோம். தவறுகள் நடந்திருந்தால், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இவ்வளவு தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று எதிர்க் கட்சியினர் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நான்கைந்து ஆண்டு காலமாக இவ்வளவு தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று பேசுகின்றார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்துக்கொள்ளுங்கள், இன்னும் ஐந்து பேர் பேசவேண்டியிருக்கின்றது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான்கைந்து ஆண்டுகாலமாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இதைத்தான் சொல்லி வருகின்றார்கள். பணம் சம்பாதித்த அதிகாரிகள், பணம் சம்பாதித்த ஏஜெண்டுகள் என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டே வருகின்றார்கள். இவைகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. நடைபெறவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களானால், வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறேன். இப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டே வருகின்றது என்ற கருத்துபடும்படி....

[1975 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தவறான தகவல்களை, உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களைத் தரத் தயாராயில்லை. அப்படியெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்று பலர் பேசுவதை நாங்களோ கேட்டிருக்கிறோம். அதன் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, தவறு இழைத்தவர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு, ரெவின்யூ ரெகவரி சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். இவைகள் இல்லை என்று சொல்லத் தயாராயில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பொதுவாக இப்படி கடந்த ஐந்தாண்டு களாக நடந்திருக்கின்றது என்று....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கடந்த ஐந்தாண்டுகள் மட்டுமில்லை. கொள்முதல் என்று, எந்தெந்த ஆண்டுகளிலே யெல்லாம் நடந்திருக்கிறதோ, எங்கள் காலத்தில் மட்டுமில்லை, அதற்கு முன்புக்கூடச் சொல்லுகிறேன், எந்தெந்த ஆண்டுகளிலே கொள்முதல் என்று நடந்திருக்கின்றதோ அப்போதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் ஆட்சியிலே மட்டுமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : முன்பு இருந்த ஆட்சிக் காலத்திலே நடந்திருக்கலாம். ஆனால் அது இப்போதும் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது என்பதைப்போன்ற ஒரு உணர்வு மக்களிடத்திலே, பொறுப்புள்ள எதிர்க் கட்சியினரிடம், ஏற்படுவது நல்லதில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில்....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி ஒரு உணர்வு என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை. நடந்திருக்கின்றன என்று அறிந்து நாங்களே வழக்குகளைப் போட்டு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஆக, நாங்கள் சொன்னதெல்லாம் சரிதான் என்ற ஒரு உணர்வு ஏற்படுகிறது. நான் படித்த அளவில், ஒரு அரசு எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், ஒரு கேபினெட், அமைச்சரவை எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கும் முறைகளுக்கு மாறுபட்டதாக இதெல்லாம் நடந்திருப்பதாகவே என் மனத்தில் தெரிகின்றது. அது இல்லை என்றால், நீங்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். என் மனத்தில் பட்டதைத்தான் உங்களிடத்தில் ஆலோசனை என்ற முறையில் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்தக் கருத்தினைப் பொறுத்த மட்டில், அமைச்சரவையில் மாறுபாடான கருத்துக்கள் இருப்பதாக நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆற்றிய உரையின் மூலம் பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி வருகின்றார். பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி தருவதற்காகப் பேரவையில் ஆல் அவர் இப்படிப் பேசியது பத்திரிகைகளில் வரும். “அமைச்சரவையில் இப்படிப் பட்ட பெரியதொரு கருத்து வேறுபாடு இருக்கின்றது” என்கிற அளவிற்கு இரு பிரம்மாண்டமாகக் கற்பிக்கப்படும். இந்த அமைச்சரவையில் என்ன கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன : பல்லாண்டுகளாக எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் சொல்லிவரும் கருத்துக்களை, நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன்

1974-75 -ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 24]

போன்ற மிதவாதிகள் சொல்லிவரும் கருத்துக்களை, மிராசுதாரர்களுக்கு வாதிடுகின்றவர்கள் சொல்லும் கருத்துக்களை, விவசாயிகளுக்காக வாதிடுகின்றவர்கள் சொல்லி வரும் கருத்துக்களை, வாங்கிப்பிடிக்கும் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்காகப் பேசும் சமதர்மவாதிகள் கூறிடும் கருத்துக்களை—இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைத்தான் அமைச்சரவை ஆராய்ந்து, ஏற்பட்டுள்ள சங்கடங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து, அவைபற்றி உணவிலாகா மூலம் இந்த ஒரு அறிக்கையினைத் தருகின்றது. இதிலே என்ன கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியும் என்பதை நண்பர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக இந்த அமைச்சரவையில எடுக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தினால் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளினால் இந்தந்தக் கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று எதிர்க்கட்சிகளினால் சொல்லப்பட்டதையே நான் குறிப்பிடுகிறேன். இது இல்லை என்று சொன்னால்....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன், இவை பற்றி அரசாங்கம் அறிந்து, இந்த மன்றத்திலும் சரி, பேரவையிலும் சரி, இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது, தவறு இழைத்தவர்கள்மீது அவர்கள்மீது வழக்குகள் போடப்பட்டுள்ளதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலும் சட்டப் பேரவையிலும் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இதற்கு மேலே புதிதாக என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துவிட்டு இனி என்ன கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்து அதுபற்றி இங்கே இதிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதைப் பார்த்துவிட்டு, 'இது சரியில்லை' என்று சொன்னால் பரவாயில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கோளாறே இல்லை என்று இல்லாமல், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கோளாறுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப் படவருக்கின்றதைத்தான் சொல்லுகிறேன். கோளாறுகள் நடைபெற்று அதற்காக வழக்குகள் போட்டிருப்பதையும் அறிவேன். 'கேபினெட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி' என்ற முறையில் அமைச்சரவையில் பேசிமுடிவெடுக்கும் போது, இப்படி ஒரு அறிக்கை வரும்போது, அதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்ற அகாடெமிக் இண்டரெஸ்டில்தான் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, இந்த சட்டநிமெண்டரி பாலாயக காரிகளைமீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விழைகிறேன். நாட்டிலே இந்த வருஷத்திலே வரவு செலவுத் திட்டமெல்லாம் வறட்சியைப்பற்றியே இருக்கின்றது. கவர்னர் உரையிலும் சரி, ராவு செலவுத் திட்டத்திலும் சரி, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலும் சரி, எல்லாம் வறட்சி பற்றித்தான் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் வறட்சி தீர்ந்தபாடில்ல. எல்லா வறட்சியும் தீர்ந்தபாடில்ல. இந்த மாநிலத்திலே எல்லா மாவட்டங்களையும் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு சிலவற்றை வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி, சில வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத பகுதி என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது

1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

தான். எப்படிப் பிரித்திருக்கின்றார்கள் என்று பார்த்தால், நீர்ப்பாசனம் உள்ள பகுதிகள், முக்கியமாக காவிரி, பவானி, புதிய பவானி திட்டத்தின் கீழ் வந்த ஆயக்கட்டுகள், இதுமாதிரி பகுதிகளையெல்லாம் வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத பகுதிகள் என்று பிரித்திருக்கும்போது, இந்த ஆயக்கட்டில் திருச்சி மாவட்டத்திலும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், சேர்ந்தவற்றை பகுதிகளில், காவிரி பாயும் பகுதிகளிலே சரியான அளவில் நம்மால் பாசனத்திற்கு நீர் தரமுடியாத நிலை இருக்கிறது. சரியான மழை இல்லை. அணைக்கட்டிலே தண்ணீர் இல்லை என்பதை யெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். நெல் பயிரைப் பெறுத்தவரை எப்போதும் ஜலம் கிடைக்க வேண்டும். ஏதோ ஓரளவிற்கு இரண்டு நாள் அல்லது மூன்று நாள் காயப்போடலாம், அதற்கு மேலே நலத்தைக் காயப்போட்டால், விளைச்சல் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்படும். அப்படி இருக்கும்போது, திருச்சி மாவட்டத்திலும் சரி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் சரி, முறை வைத்துத் தண்ணீர் விடப்படும் காலத்திலும் கூட 'டெயில் எண்டில்' உள்ள பகுதிகளுக்குச் சரியான முறையில் ஜலம் பாய்வதில்லை. அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லாவற்றையும் நம்பிக்கொண்டிருதான், தங்களில் உள்ள அவ்வளவு பணத்தையும், சொல்லப் போனால் விதை நெல் முடிவதையும் அங்கே போட்டுவிடுகின்றார்கள். பின்னால் நீர் கிடைக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் கதி என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். இப்போது வறட்சி நிவாரண வேலைகள் என்று ஏற்பட்ட பிறகு, வறட்சி உள்ள பகுதிகளுக்கு வறட்சி இல்லாத பகுதிகளிலிருந்து ஏராளமானவர்கள் போய் ஏதோ வேலை செய்ய வேண்டும் என்று போகிறார்கள். திருச்சியிலிருந்தும், தஞ்சாவூரிலிருந்தும் அங்கே போகின்றார்கள். அப்படி ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வரும்போது, பத்திர நாளில் முடியக்கூடிய வேலைகள் மூன்று நாட்களிலே முடிந்தவிரிவின்றன. எதையோ நம்பி வருகின்றார்கள். வேலையும் சீக்கிரம் முடிந்தவிரிவென்று, கையில் இரண்டு கையும் செலவுபடுத்து விட்டு பிறகு கஷ்டப்படுகின்றார்கள். அவர்கள், திரும்பிப் பேரும்போது அவர்கள் கையில் ஒன்றும் இருப்பதில்லை. இப்போது வறட்சி நிவாரண வேலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ வேலை கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் வாட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை ஒன்றும் இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். வேலைகளைக் கொடுப்பதில் வறட்சிப் பகுதியிலுள்ள தொழிலாளர்கள், வறட்சி இல்லாத பகுதியிலுள்ள தொழிலாளர்கள் என்று வித்தியாசம் பார்க்கக் கூடாது. வறட்சி இல்லாத பகுதியிலும் செய்து முடிப்பதற்கு எவ்வளவோ வேலைகள் இருக்கின்றன. வாய்க்கால் வெட்டுவது போன்ற வேலைகள் இருக்கின்றன. நான்கைந்து மாசங்கள் கழித்து அவற்றைச் செய்வதற்குப் பதிலாக அங்கேயும் இப்போதே அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு செய்தால், அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் வேலைவாய்ப்புக்கள் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட வேலைகளை தஞ்சாவூர் ஜில்லா, திருச்சி ஜில்லாவில் ஏற்று நடத்தக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக திருச்சி மாவட்டத்திலே ஏராளமான இப்போது புதிதாக கிட்டத்தட்ட 4 அல்லது 4½ ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேலே விவசாயத்திற்கு வழி செய்திருக்கிறோம். மழை காலத்திலே கிழக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே ஏராளமான மழை பெய்து, அங்கே வெள்ளக் காடாக ஆகிவிடுகிறது. இதையொட்டி, திருச்சி மாவட்டத்திலே ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலே

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1975 மார்ச் 24]

ஆயக்கட்டுடைய ஒரு வாய்க்காலே உருவாக்கக் கூடிய நிலைமை பற்றி விவசாயிகள் எல்லாம் மனுவ கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இப்படி கிழக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டப் பகுதிகளிலே வெள்ளக்காடாகப் போய், நிலையில், காவிரிப் பாசனத்திற்கு முக்கியமாக இருக்கிற மேட்டூர் அணைக்கட்டினாலும் அதிக அளவிற்குத் தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. அதன் சாரணமாக அதன் வடிகால் பகுதிகள் எல்லாம் நல்ல பலனை அடையலாம் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, சர்க்கார் அந்த விவசாயிகள் பலன் பெற வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, அவர்களுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் திட்டம் ஒன்றை இப்போது நடத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

(பிற்பகல் 5-50)

அங்கே இருந்த விவசாயிகள் என்ன செய்தார்கள்? ஒரு சில நல்ல காரியங்கள் செய்யும்போது, சில நேரங்களில் பாதசம் கூட ஏற்படலாம். ஒரு 100 பேரில் 60 பேருக்கு நன்மையும் 40 பேருக்கு பாதகமும் ஏற்படலாம். அதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தினாலே சில வாய்க்கால்களிலே பாதகம் ஏற்படுகிறது. அதுவே முக்கியமாக மலட்டாறு, 4 ஆயிரம் ஏக்கர் பாயக்கூடிய, காவிரியின் மத்தியிலே கொள்ளிடத்திலே உள்ள வாய்க்காலிலே ரொம்ப அதிகமாக பாதசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருடத்தில் சரியான நிலைமையிலே, அங்கே கட்டுகின்ற அந்த டேமை அதில் கொண்டிப்பாய் இணைத்தால்தான், அடுத்த வரும் 4 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களிடத்தில் எல்லா கட்சிக்காரர்களும் எந்தவித வித்தியாசமில்லாமல் ஒன்று சேர்ந்து மனுச் செய்துகொண்டோம். அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதை இன் வெஸ்டிகேஷனுக்கு விட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 3 அல்லது 4 மைல்களுக்கு வாய்க்கால் அமைத்து, 300 அல்லது 400 டியூசெக்ஸ் நீர் பாய்வதற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடவேண்டும். இதனால் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் பயன் அடைவார்கள். ஏறட்சிப் பகுதிகளிலே ஏதாவது வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பும் அவர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கும். கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களும் விவசாய தொழிலாளர்களும் அங்கு வேலை செய்து பிழைப்பார்கள். வாய்க்கால் இன் வெஸ்டிகேஷன் முடிவின்ற அளவில் இருக்கின்றது அந்த வாய்க்கால் வேண்டும் என்று பெடிஷன் கொடுத்த இன் வெஸ்டிகேஷன் ஆகியிருக்கின்றது. அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை, அந்த வாய்க்கால் வேலைகளை ஆரம்பித்து துரிதமாகச் செய்தால் கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் ஏக்கர் பாதிக்கப்படாமலிருப்பது மட்டுமல்லாமல், மேலும் ஒரு இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்குப் புதிய ஆயக்கட்டு அதிலே உருவாகும். நமது உணவு தானிய உற்பத்தியும் ஜாஸ்தி ஆகிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் மின்சாரத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். மின்சாரப் பெறும் விவசாயிகளுக்கு அடிஷனல் டெப் பாசிட் இல்லை என்று சர்க்கார் உத்தரவாதம். இருந்தும் அதை ஓரளவுக்கு நிறைவேற்றி வைக்கமுடியவில்லை. அத்துடன் வீட்டு மின்சார இணைப்புக்குக் கேட்கிற டெப்பாசிட்டைக் கட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். எலக்டிரிசிட்டி போர்டில் கட்டவேண்டும் என்று

[1975 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

வற்புறுத்துகின்றார்கள். நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் டொமெஸ்டிக் இணைப்புகளும் பெற்றிருக்கின்றார்கள். இந்த வறட்சிக்காலத்திலே 100-க்கு 80 பேர்களுக்கு வேறு ஒரு உத்தியோகமும் கிடையாது. இந்தத் தொழிலைத்தான் நம்பியிருக்கின்றார்கள். ஒன்று விவசாயத் தொழிலாளிகளாக இருக்க வேண்டும் அல்லது நிலம் குத்தகை எடுத்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் அல்லது நிலமே சொந்தமாக வைத்திருப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த வறட்சிக் காலத்தில் வருமானம் இல்லாத பேர்வழிகள் நிறையபேர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் டொமெஸ்டிக் பர்பஸூசாக உள்ள இணைப்பிற்கு அடிஷனல் டெப்பாசிட் கட்ட வேண்டும் என்றால், இந்தக்கஷ்டகாலத்தில், வறட்சிக் காலத்தில் ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பத் தாராள மனது பண்ணி இந்த டெப்பாசிட் தொகை வசூலை ஓரளவுக்கு நிறுத்தி வைத்தால், ஏராளமானவர்கள், நூற்றுக்கணக்கானவர்கள், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இந்த நிலைமையில் சமாளிப்பார்கள், சவுகரியமாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பெரிய பணக்காரர்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை. மில் ஒளர்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் ரூ. 4 அல்லது ரூ. 10 என்ற அளவில் கொடுப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நேரம் ஆகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அது மட்டுமல்லாமல், இதிலே வேறு என்ன பண்ணியிருக்கின்றார்கள்? இந்த மீட்டர் வாடகை பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்தில் முதலிலே 50 பைசா என்று இருந்தது. 75 பைசா, ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்று இப்போது வளர்ந்திருக்கின்றது. அதற்கான வாடகையாக ஒரு 5 வருடகாலத்திற்குச் செலுத்திவிட்டால், அந்தத் தொகை மீட்டரின் விலைக்கும் மேலாக ஓடிவிடுகிறது. நமது சர்க்கார் வியாபாரம் செய்கின்ற முறையில் இல்லை. ஜனங்களுக்கு நன்மை பண்ணவேண்டும். ஜனங்கள் பணம் இல்லாதாக்கிறார்கள். ஆகவே வீடுகளுக்கும் சரி, விவசாயத்திற்கும் சரி, அரசாங்கம் மீட்டர் போட்டு, அதற்கு வாடகையாக வாங்குகிறது. அந்த வாடகையை ஒரு மீட்டர் வருடகாலம் வாங்கியிருப்பின், அதற்கு ஒரு கண்டிரோட்டு இன்ட்ரஸ்ட் போட்டு கணக்கு பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், அது மீட்டர் விலையைவிட அதிகமாகப் போய் விடுகிறது. என்னுடைய கணக்குப்படி, ஒரு 6 வருடத்திற்கு வாடகை வசூலித்தால் அந்த மீட்டருக்கு வாடகையே வாங்கக்கூடாது என்று வந்துவிடும். விவசாய இணைப்புதாரர்களுக்கும் சரி, டொமெஸ்டிக் பர்பஸூசும் சரி, அந்த மீட்டர் வாடகையை அவர்களுக்கு நிறுத்திவிட்டால், ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். நான் இற்கு முன்பு கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், சேட்டுகளுக்கு வட்டியாகக் கொடுப்பார்கள், சணக்கின்லாமல் அவர்கள் வட்டி வாங்குவார்கள் என்றும் ஜனங்கள் இம்சைப்படுவார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாதிரி இது ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக ஆகிவிடுகிறது. அப்போது ரூ. 75 ஒரு மீட்டர் விலை என்றால், அதற்கு வாடகையாகச் செலுத்தியது கிட்டத்தட்ட ரூ. 150, ரூ. 200

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திகழிதர்] [1975 மார்ச் 24]

என் கிட்டத்தட்ட ரூ. 300-க்குக்கூட கணக்கு வருகிறது. வசூலிக்கக்கூடிய அளவு ரொம்ப அதிகமாக இருப்பதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, இன்னொரு விஷயம். டெபாசிட் கட்டியவர்களுக்கு 'லாஸ்' ஏற்படுகிறது. 1969-லிருந்து கட்டிவருகிறார்கள், டெபாசிட் ரூ. 500 என்று கூட கட்டியிருக்கின்றார்கள். அதற்கு வட்டிக்க கணக்குவரவில்லை. அதற்கான கணக்கை எஸ்டீமீட்டி போர்டில் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இந்த வட்டித் தொகையை இன்னும் கொடுக்காமலிருக்கின்றார்கள். அதைக் கொடுத்தால் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ததாக இருக்கும் என்று நாளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, வறட்சிப் பகுதிப் பற்றி முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கின்றேன். நான்கு பேப்பரிலே பார்த்தேன். நகராட்சிகளுக்கெல்லாம், முதலமைச்சர் அவர்கள் 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னால் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஏதோ சேர்க்கிறோம் என்று. எங்கள் ஸ்டிரீட் நகராட்சியில் ஒரு 20 வருட காலத்திற்கு முன் பாட்டர் ராஜன் அவர்கள் காலத்திலே குடிநீர் வசதி செய்ததாக இருக்கிறது. ஜனத்தொகைதான் விடுவிறு வென்று ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றதே, வளர்ந்து வருகின்ற தனத் தொகையைப் பார்த்தால் பயங்கரமாக இருக்கின்றது. அந்தக் காலத்திலே இருந்ததையும் இந்தக் காலத்திலே இருப்பதையும் பார்த்தால், மூன்றில் ஒரு பங்கு கூட இன்றைக்கு 'சர்வ்' பண்ணும் அளவுக்கு இல்லை.

மாண்புமிகு மோவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திகழிதர்: தலைவரவர்களே, மொத்தம் நான்கு குழந்தைகள். மூன்று பெண்கள். ஒரு பையன். பிள்ளை பிறந்து ரொம்ப நாளாய் விட்டது. ஆக மொத்தத்தில் நான்கு குழந்தைகள் இருக்கின்றன.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்பற்றி நான் கலெக்டர் அவர்களிடத்திலே போய்ச் சொன்னேன். இப்போது வறட்சிக் காலம், ஏராளமாகச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. எங்களுக்கு ஒன்பது அரிஜன 'ஸ்டீட்ஸ்' இருக்கின்றன. அந்த அரிஜன ஸ்டீட்ஸ்காவது ஹெல்ப் பண்ணுங்கள் என்று கேட்டேன். வரட்சி நிலாபரணப் பணத்திலிருந்து ஏதாவது ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்டேன், அவர், "உங்கள் பகுதி காவிரிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றது. அதனால் அது வறட்சிப் பகுதியில் சேர வில்லை" என்று பொன்னார்கள். நானும், "வந்து பாருங்கள்" என்று சொன்னேன். பாதிக்கு மேல் வீணாகிவிடுகிறது. அவரும் வந்து பார்த்தார்கள், விளைச்சல் குறைந்து கொண்டு போகிறது. அதையும் அவர்கள் பார்த்துக் குறித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்துப் போயிருக்கின்றார்கள். எல். ஐ. சி. உதவி பெற்று கடன் பெற்று குடி தண்ணீர்க் குழாய்கள் போடவேண்டும். தார் ரோடு எல்லாம் திட்டம் போடுவதிலேதான் இருக்கிறதே தவிர, இப்போது இருக்கின்ற நிலவரத்தைப்

1975 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திகழிதர்]

பார்த்தால், இப்போது கிடைக்கும் என்பது சந்தேகமாகத் தான் இருக்கிறது. அதில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் பலவதமான தொந்தரவுகள் இருப்பதனால் இப்போதைக்கு டெம்பரரியாக, எங்களுக்கு வேண்டாம், எங்கள் அக்கிரஹாத்திற்கு வேண்டாம், அந்த அரிஜன் ஸ்டீட்ஸ்குச் செய்து கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். எங்கள் நகராட்சியிலே கூட நாங்கள் அரிஜனப் பகுதிக்கு வரியே போடுவதில்லை. 105 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான வரியும் கிடையாது. ஆனால் செளகரியம் செய்யும்போது மட்டும் எல்லோருக்கும் செய்வதுபோலத் தான் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. அந்த இடத்திலே சாதாரண காலத்திலே வருகின்ற தண்ணீர், அதில் போரிங் பைப் போட்டிருப்பதில், ஒரு 20 அடி லென்ட் தண்ணீர் இறங்கிவிட்டாலும்கூட, மேலே வராமலேன் என்சின்றது. இந்த வறட்சிக் காலத்தில் வாரத்திற்கு பத்து பம்புகளாவது போட வேண்டும். டெசக்கணக்காக, கோடிக்கணக்காக ரூபாய் செலவு செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஆயிரக் கணக்கான ரூபாயாவது செலவு செய்ப கலெக்டர் அவர்கள் உத்தர விட்டால், ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். நான் எங்கள் மாவட்டத்திலே சில நாட்களுக்கு முன்னால் காவிரித் தண்ணீரை 15 நாட்களில் கொண்டு போயிருக்கின்றார்கள். அது மாதிரிச் செய்வதாக உறுதி மொழியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக செட்டியார் ஒருவர் ரூ. 10 ஆயிரம் டொனேஷன் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். துரிதமாக எடுத்தச் செய்ய வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இந்தப் பகுதி ஹெய்ங் கொண்டத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 2½ மைல் தூரத்தில் தான் இருக்கின்றது. குழாய் கூடிய சீக்கிரத்தில் கொண்டு வரலாம். அங்கே பெண்கள் குடிநீருக்குப் படுகின்ற கஷ்டத்திற்கு கணக்கே இல்லை. ஜலத்தைக் கண்ணால் பார்த்தாலே கும்பல் கூடி வருகிறது சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. பெரிய 'வார்' வந்துவிட்டது போல் இருக்கின்றது. இன்னுமே கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குடிநீர் திட்டத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. அர்மலிங்கம் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தபோது, உறுதியளித்திருக்கின்றார்கள். அப்படியிருந்தும் என் இன்னும் வரவில்லை என்று மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்ய வேண்டாம், ஆயிரக்கணக்கிலாவது செலவு செய்து எங்கள் பெருராட்சிகளுக்கு, பஞ்சாயத்துகளுக்கு இந்த வறட்சியைத் தாங்கக்கூடிய அளவுகாவது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரொம்ப நேரம் ஆகிவிட்டது. தலைவரவர்களுக்கு ரொம்ப இம்சை கொடுத்தவிட்டேன் போலிருக்கிறது. நீங்கள் சில நேரங்களில் முக்கால் மணி நேரம் கூட கொடுக்கின்றீர்கள். நாங்களும் அரசுக் கொள்கைகள் மீது விளக்கமாகப் பேச வேண்டியிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மோவைத் தலைவர்: இம்சைப்படுத்தலுக்கு என்பதில்லை. இன்னும் 3, 4 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தைக் கொஞ்சம் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 24]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : நான் சொன்ன கருத்துக் களையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொண்டு, லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்காவிட்டாலும், சில ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயாவது செலவழித்து வறட்சி நிவாரண வேலையாகச் செய்ய உடனடியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களுக்கு உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி அமைகின்றேன்.

[பிற்பகல் 6-00]

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளிலே ஆசிரியர்களுக்கு மாதா மாதம் முதல் தேதியிலே சம்பளம் கொடுப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 3.12 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு அடுத்தாற்போல், இருக்கக்கூடிய இனத்திலே, இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய 23 இலட்சம் ரூபாயில் 5,79,000 ரூபாய் மிச்சப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது எந்த அடிப்படையிலே மிச்சப்படுத்தப் படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் கல்வித் துறையிலே ஒதுக்கப்படுகிற நிதி, அதாவது தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் மற்ற இனங்களுக்கும் வழங்கப்படுகிற நிதி எப்போதுமே வழக்கமாக மிச்சப்படுகிறது. கல்வித் துறையிலே ஒதுக்கப்படக் கூடிய நிதி, நியமனங்களுக்கும், மற்ற வகைகளுக்கும் ஒதுக்கப்படக்கூடிய நிதி எப்போதுமே வழக்கமாக மிச்சப்படுத்தப்படுகின்றது. காரணம், ஜூன் மாதத்திலிருந்து நியமனம் செய்வதாக நிதியை ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் நியமனம் அடுத்த ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலே செய்யப் படுகின்ற காரணத்தினால், எப்போதுமே அவர்களுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளம் மிச்சப்படுத்தப்பட்டு, இது ம.தி.ரி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய குறைகள் எதிர் காலத்திலே நீக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'பி' விங் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லுகிறார்கள். 1-4-70-க்கு முன்னர் இரு பிரிவுகளாக இருந்தார்கள். 'ஏ' விங் என்றும் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு என்றும், அதற்குப் பின்னர் 'ஏ', 'பி' என்ற இரு பிரிவுகளாகவும் ஆக்கினார்கள். அதைப்பற்றி முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று பலமுறை கேட்டு, 4 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1974 இறுதியிலே அவை இரண்டும் தனித்தனியே இருக்கும் என்று முடிவெடுத்தவிட்டார்கள். ஒரே பாடத்தைச் சொல்லித் தருகிறோம். ஒரே பாடத்திட்டத்தை வைத்துச் சொல்லித் தருகிறோம், ஒரே வகுப்பில் இரு பிரிவுகளிலும் ஒரு ஆசிரியர் 'ஏ' விங் என்றும் இன்னொரு ஆசிரியர் 'பி' விங் என்றும் இருவேறு விதமாக வைத்திருப்பது கல்வித் துறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது, இது நீக்கப்பட வேண்டுமென்று பல தடவை சொல்லியும்சுட, இப்போது திடீரென்று தனித்தனியே வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 'பி' விங் ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், தனியாக சர்வீஸ் ரூல் பின்னால் வெளியிடப்படும் என்கிறார்கள். நான்கு ஆண்டு முயற்சிக்குப்

1975 மார்ச் 24]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

பிறகு அவர்கள் எப்படி வைக்கப்படுவார்கள் என்று பின்னால் இடப்பட்ட உத்தரவிலே சொல்லப்பட்டது. டி.ஈ.ஓ. பதவிகள் 30 சதம் அளிக்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த உத்தரவு வந்த பிறகு 4 டி.ஈ.ஓ. பதவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு டி.ஈ.ஓ. பதவிகளும், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளுடைய பொறுப்புகளும் 'ஏ' விங்கிலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களுக்கே தரப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, இந்த 'பி' பிரிவிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. இதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு ஆணை வெளியிடப்படுகிறது. ஆணையினுடைய அடிப்படையிலே உத்தரவாதம் வழங்கப்படுகிறது. வழங்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய உத்தரவாதத்தை அமல் படுத்தவில்லை என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 'பி' விங், 'ஏ' விங் என்று சொல்லும் போது, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? இங்கு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? ஒவிய ஆசிரியர்களிலும் இரண்டு பிரிவினையும் இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? எந்தப் பிரிவினருக்குப் பிரச்சினை இல்லை? ஒரே ஒரு பிரிவினருக்கு மட்டும்தான் பிரச்சினை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே தலைமை ஆசிரியர்களை மட்டுமே இணைத்து விட்டார்கள். கெஜட்டட் அந்தஸ்தில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களை இணைத்துவிட்டார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் தனியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய பொருளை புரியவில்லை. ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய சலுகைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு, இரண்டையும் இணைத்து விடுவதுதான் முறையாகும். ஆனால் இணைப்பதிலே பெரிய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று நீண்டகாலம் பேசி வந்தபிறகு தனித்தனியே இருந்து கொள்ள லாம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 'ஏ' விங், 'பி' விங் என்று இரண்டு பிரிவினர்களும் இணைய வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு எந்தக் கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. இரண்டு பிரிவினர்களும் இணைய முன்வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். எந்த ஒரு தன்மையைச் சொன்னாலும் 'ஏ' பிரிவினருக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளதை 'பி' பிரிவினர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். 'பி' பிரிவினருக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளதை 'ஏ' பிரிவினர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏதேனும் ஒரு முறை வகுத்து இரண்டு பிரிவினர்களும் தாராளமாகக் கையழுத்துப் போட்டு, இனிமேல் நாங்கள் தகராறே பண்ணமாட்டோம் என்று சொன்னால், நாங்கள் இணைக்கத் தயார். ஆனால், இதுவரையிலும் கத்தை கத்தையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு விதியை நாங்கள் 'ஏ' பிரிவினருக்கு வகுத்தால், 'பி' பிரிவினர் அதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. 'பி' பிரிவினருக்கு ஒரு

120 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை
விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 24]

விதியை வகுத்தால், 'ஏ' பிரிவினர் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை ஆனால், ஏதேனும் ஒரு முறை வகுத்து இரண்டு பிரிவினரும் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொன்னால், மறுபடியும் ஒன்றாக இணைக்க நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். இப்பொழுது அந்த நிலை இல்லை என்பதுதான் ரெக்கார்டு. இங்கே கல்வி மானியக் கோரிக்கை வரும் போது நான் விரிவாகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு 'பி' விற்கிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களிலே யிருந்து செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் வரை, தலைமை ஆசிரியர்கள் உட்பட, எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்புகிறார்கள். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு எந்தவிதமான மாறுபாடான கருத்துக்களும் இல்லை, அவர்கள் விரும்பினால் செய்வோம் என்று சொல்வது ஒரு நல்ல கருத்தாகும். அவர்கள் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இணைய வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். எப்படி இணைப்பது என்று பார்க்கிறபோது தான் 'ஏ' பிரிவினருக்கும் 'பி' பிரிவினருக்கும் தனித்தனியே தகராறு இருக்கிறது. இவர்களைத் தனியாக வைப்பதில் தான் எங்களுக்குச் சங்கடம். இப்படி 'பி' பிரிவு, 'ஏ' பிரிவு என்று வைத்துக்கொண்டு, 'ஏ' பிரிவா, 'பி' பிரிவா என்று சங்கடமில்லாமல் ஒரே பிரிவாக இருந்தால், அரசுக்கும் நல்லது. ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு அந்த இரண்டு சாராரும் இடம் தராத தன் காரணமாகத்தான் இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆனது. 'பி' பிரிவில் இருப்பவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பணி நிலைமைகள் கெடாமல் எந்த அளவுக்கு வரவேண்டுமென்று தனியாக கவனித்து, 'ஏ' பிரிவில் உள்ள அவ்வளவு சலுகைகளையும் அவர்கள் பெறுவதற்கு தெளிவான முயற்சி எடுக்கலாம் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம் ஒரு பிரிவினர் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பிரிவினர் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வாய்ப்புகள் என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பது யார் என்று தான் தெரியவில்லை. இரண்டு பிரிவுகளும் சேர்ந்து நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம் என்று ஒப்புக்கொள்வார்களேயானால், ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரிவோடு இன்னொரு பிரிவைக் கொண்டு வந்து இணைக்கிறோம். எப்போதும் இணைக்கப்படக்கூடிய பிரிவினருக்கு ஆரம்ப காலத்திலேயே யிருந்து சலுகைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகின்றது. இன்று பல்வேறு மாவட்டப்பகுதிகளிலும் ஆந்திரத்திலேயிருந்தும், கேரளாவிலிருந்தும் ஊழியர்கள் இணைக்கப்பட்ட நேரத்தில் அவரவர்களுக்கு ஆங்காங்கே முன் னுரிமைகள், அத்தனையும் அளிக்கப்பட்டு முன்னே பணியாற்றிய உரிமைகள் கல்வித் துறையிலே அவை வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டு, ஏற்றுக்

1975 மார்ச் 24]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி சில முன் உதாரணங்கள் நம்முடைய கல்வித் துறையிலே இருக்கின்றன. சில பேர் அதை விரும்பாமல் இருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொண்டுவந்து ரெபர்சன் டேஷனைக் கொடுக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது பட்டதாரி ஆசிரியர்களைத் தவிர மற்ற எந்த ஆசிரியர்களுக்கும் இதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. காரணம் அவர்கள் விஷயத்தில் எந்தவிதமான சீனியாரிட்டி பிரச்சினையும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மற்ற சிறப்பு ஆசிரியர்கள் இவர் களுக்குப் பிரச்சினை இல்லை. தலைமையாசிரியர் பிரமோஷன் இருப்பவர் களுக்குத்தான் இந்தப் பிரச்சினை. இப்படி இருக்கும்பொழுது அவரவர் களுடைய ஊழிய காலத்திற்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட பதவிக்கு உத்தரவாதம் அளித்து இருவரையும் இணைக்க வேண்டும். இருவரும் ஒன்றாகும்தான், இணைப்பாம் என்ற நிலை அரசுக்கு இருக்குமானால், நாம் நீதி பெறக் கூடிய நிலையிலே ஒவ்வொருவருக்கும் கருத்து வேறு பாடுகள் இருக்குமானால், அதற்கு துணிந்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். அல்லது ஒரு டிரிபியூனலுக்கோ, மத்தியஸ்தர் தீர்ப்புக்கோ விட்டு ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களும் இன்றைக்கு 'பி' விற்குப் பெடரேஷன் என்று ஒன்றை உருவாக்கிக் கொண்டு எல்லோரையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுவருகிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைச் செய்தால்தான் மிகவும் நல்லது. ஊழியர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாறுதல் பெற முடியவில்லை. கணவன் மனைவியர் கூட மாறுதல் பெற முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காரணம் 'ஏ' விற்கு, 'பி' விற்கு என்கிறார்கள். உத்தியோகம் கொடுப்பதிலே சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே பள்ளியிலே இப்படிப்பட்ட பிரிவுகள் இருக்கக்கூடியதை கருத்திலே கொண்டு, அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை விடுத்து, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எது நியாயம் என்று கருதுகிறாரோ, இந்த அரசு எதைச் சரி என்று கருதுகிறதோ, அதைச் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஆலோசனைகள் கூறும்போது எங்களைக் கலப்பதானாலும், நாங்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையிலே தெளிவாக திட்ட வட்டமாகக் கருத்துக்களைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரு பிரிவுகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட வேண்டும். அதிலே சில பேருடைய நலன் நிச்சயமாகக் குறையும். அதற்கு அளவு அவர்கள் எதிர்க்கலாம். அவர்கள் அதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. யாருக்காவது சில சங்கடங்கள் இணையும்போது வரத்தான் செய்யும் குடும்பங்கள் ஒன்று கூடும் போது கூட சில பேர் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இத்தகைய இணைப்புகள் வரும்போது விட்டுக் கொடுக்க வேண்டி இருக்கும். அதை அரசு துணிந்து செய்யவேண்டும். இதிலே யாருடைய மறுப்பைப் பற்றியும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவலைகொள்ளக்கூடாது. கீழே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் அத்தனை

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1975 மார்ச் 24]

பேரும் இணைய வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியிலே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகத்திலே இணையமாட்டோம் என்ற கருத்துக் கூட இன்றைக்கு மாறி எல்லா ஆசிரியர்களும் ஒன்று சேர்ந்து இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே புதிய சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, உடனடியாக எல்லோரையும் கலந்து கொண்டு இணைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் அல்லது எங்களை ஆலோசனைக்கு அழைத்தால் நாங்கள் வரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, டி. ஏ. கமிட்டி ரிப்போர்ட் வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டேன். நம் முடைய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும், அது பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டும் இருக்கிறது, கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் அளித்தார்கள். அப்படி பதில் அளித்து 15 நாட்களுக்கு மேல் ஆகின்றன. ஆனால் இதுவரையில் ரிப்போர்ட் வைக்கப்படவில்லை என்பதை தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். டி. ஏ. கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட்டை எங்களுடைய கவனத்திற்கு வைப்பார்கள். அல்லது வைக்கக்கூடாத ரகசியமா என்று வது சொல்லிவிடுங்கள். ஒன்று ரகசியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், இதை அவைக்குக் கொடுக்கப்பட முடியாதது, டி. ஏ. இந்த அரசு ஊழியர்களுக்கு ரகசியமாக கொடுக்கப் படுவதற்கான பாலிசி கூட எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அதிகாரிகள் அல்லது அரசு கருதினால், அதையாவது சொல்லிவிடுங்கள். அல்லது வைக்கிறேன் என்றால் வைக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை நான் சங்கடப்படுத்துவதற்காகச் சொல்ல வில்லை. தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேதான், இந்த அரசு ஊழியர்களுக்கு என்ன கொடுக்கிறது என்ற கொள்கையைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் நான் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். இந்த இணைப்புப் பிரச்சினையிலே விரைவான முடிவு எடுக்க வேண்டும். அதற்கான ஒத்துழைப்பு ஆசிரியர் தரப்பிலே உண்டு. எத்தகைய முடிவுகள் நாங்கள் எடுத்தாலும், நியாயம் என்று கருதுவதில் திடமாக தைரியமாக முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்பதைச் சொல்லி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 6-10)

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறுகிறேன். இன்றைக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே வறட்சிப்பகுதியினருக்கு உதவுவதற்காக அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கையை விளக்கமாகக் கூறியிருக்கின்றார்கள். நாட்டிலே இன்றைக்கு மக்கள் மத்தியிலே இது ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கும்போது, அரசில் இது வேறு ஒரு பிரச்சினையாக திசை திருப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் கூட இதுபற்றி உறுப்பினர்கள் ஒரு சூடான விவாதத்தை இங்கே கிளப்பினார்கள். 'என் எதிரில் இருந்தால்?' என்ற ஒரு கேள்விக் கணையேக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த அளவுக்கு இது ஒரு பிரச்சினையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர் வார்த்தையைக் கொண்டு தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு

1975 மார்ச் 24]

[திரு. எல். பலராமன்]

பொறுப்பில் இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு நேர் பதில் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இப்படி மன்றத்தில் பெரும் பிரச்சினையாக ஆக்குவது நியாயமல்ல. மனிதாபிமானத்துடன் நாம் பிரச்சினையை எப்படி அணுக வேண்டுமோ அப்படி அணுக வேண்டும். அதுதான் முறை என்பதை நான் இந்த அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அவைக்குக் கட்டுப்பட்டவராக இருக்கக்கூடிய முதல்வரவர்கள் மத்திய அமைச்சர் எது கூறியிருந்தாலும், இந்த மக்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை மனிதாபிநாட்டு மக்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்கி மக்களுடைய மனத்தைக் குழப்புவது மிகவும் வீணானது என்பதையும் இந்த அவைக்கு நான் ஞாபகமூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த பணிகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றுதான் ஆரம்பத்திலிருந்தே கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய பணிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்காணிப்புடன் அரசினுடைய இயந்திரம் இயங்க வேண்டும். அதற்கு இம்மாதிரி நிதியமைச்சராக இருக்கக் கூடிய நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டும். வறட்சி நிவாரணப் பணம் நேர்மையான முறையில் செலவழிக்கப்பட்டு திட்டங்கள் சீரிய முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்று கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வறட்சி நேரத்தில் உணவுப் பங்கீட்டு முறையில் சில நிலைகளைப்பற்றி இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒரு காரசாரமான விவாதத்தை இந்த அவையில் ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த கொள்கைகள் எல்லாம் கடந்த காலக்கொள்கைகள். உணவு கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், நிரந்தரமல்லாத கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப கொள்கைகளை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வாதாட அது தவறு என்று எதிர்க் கட்சி தரப்பிலிருந்து நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறி 'உங்களுக்கு முற்பட்டிருந்த நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறி 'உங்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான உணவுக் கொள்கை இருக்கவேண்டும், என்று அமுத்தத்திருத்தமாகக் கூற, இப்படி விவாதம் நடந்திருக்கிறது. உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையிலே, அரசுக்கு ஒரு நிரந்தரமான கொள்கை இல்லை என்பதை அரசே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளை ஏமாற்றக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். வறட்சிக்காலத்தில் விவசாயிக்கு ஒரு விலையையும் மலிவான நேரத்தில் எதோ அவன் பஞ்சத்தில் அடிப்படுவான் போன்று இருக்கக்கூடிய ஒரு விலையையும் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதனால் நாம் ஒரு நிரந்தரமான கொள்கையை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்கும் ஒரு சீரிய முறை அமைவதற்கு ஏற்றாற்போல் அரசாங்கம் ஒரு நிரந்தரமான கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டால் தான் உணவுக் கொள்கை

[திரு. எல். பலராமன்]

[1975 மார்ச் 24]

என்பது, அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் ஒரு நல்ல கொள்கையாக இருக்கும். கொள்முதற் சம்பந்தமாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு விவசாயிகளை மிகவும் துன்புறுத்தக்கூடிய வகையில் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆள் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, விதைக்கு என்று வைத்திருக்கும் நெல்லாக இருந்தாலும் சரி இல்லா சாப்பாட்டுக்கு வைத்திருக்கும் நெல்லாக இருந்தாலும் சரி எந்த நெல்லாக இருந்தாலும் சரி, வீட்டினுள் நுழைந்து பிடுங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற ஒரு கட்டத்தில் தான் இன்றைக்கு அங்கே கொள்முதல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பரவலாக எல்லாப்பகுதி மக்களிடையேயும் ஒரு பீதியை உண்டாக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இது போன்ற நிலை மேலும் நீடிக்குமானால், அந்த மாவட்ட மக்களும் தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் சேர்ந்து நடத்தும் போராட்டம்போல், ஒரு ஊர்வலமோ, ஒரு புரட்சியோ ஏற்படுத்தும் நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அவைக்குச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகின்றேன். இன்னொன்று டிசம்பர் மாதத்தில் நடக்க வேண்டிய சம்பா அறுவடை சரியாக டிசம்பர் மாதத்தில் நடக்கவில்லை. இப்பொழுது மார்ச் மாதக் கடைசியில் போய் அவனிடம் நெல் கொடு என்று கேட்டால், அவன் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறான் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது போன்ற நிலை ஏற்படாமல், அரசு உற்பத்தியாளரையும் ஊக்குவித்தால் தான், எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் உணவுப் பிரச்சினையை சமாளிக்கும் நிலையில் அரசு அவர்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அவர்களுக்கு ஆக்க பூர்வமாக ஊக்கம் கொடுப்பதன் மூலம் நியாயமான விலையை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இந்த முதல்வர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்க கருணை இருக்கிறது, ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இதில் கருணை காட்டவில்லை யென்று கூறிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் அதிலும் குறிப்பாக முதல்வர் அவர்கள், இதில் மனது வைத்தால், மேலும் அதிக நெல்லை உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்க மளிக்கும் வகையில் நெல்லுக்கு அதிக விலை தரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதை அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த அளவுக்கு இயங்கினால்தான், எதிர்காலத்தில் நெல் போன்ற உணவுப் பொருட்கள் உற்பத்தியாகும், உற்பத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் பிறக்கும். இல்லையென்றால் விவசாயிகளுடைய கவனம் வேறு திசைக்குச் சென்று விடும் என்பதை நான் இந்த அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு விவசாயிகள் எல்லாம் மிகவும் பரிதவிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அராஜகமான முறையில் லெவி நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் கூட கொள்முதல் செய்யும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. நியாயமான முறையில் தீவிரமாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறையை வகுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள குறுவை பற்றிக் கூற வேண்டுமென்றால், அரக்கோணம் தாலுகாவிலே கொள்முதல் நோட்டீஸ் கொடுக்காமலே அந்த விவசாயிகளிடம் பணம் வாங்கிக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வது போன்ற ஒரு நிலையையும் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு. எல். பலராமன்]

நான் வருவதற்கு முன்னால் அது என்னிடம் கூறப்பட்டது. அதையும் தீவிரமாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

இன்றைக்கு விதைக்கென பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலும் பஞ்ச நேரத்தில் நல்ல தரமான விதைகளைக் கொள்முதல் செய்வதற்காக இந்த மானியத்திலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கடந்த காலத்து அனுபவத்தை பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்தின் விதைகள் முனைக்காது என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் தான் விவசாயிகள் மனத்தில் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்க வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திப்பதற்கு நல்ல தரமான விதைகளை கொள்முதல் செய்து ஒதுக்க, அரசு ஒரு நல்ல திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குடிநீர் பற்றாக்குறை என்ற முறையில், இன்றைக்கு சென்னைக்கு மட்டுமல்லாமல், நகராட்சிகளுக்கும் 28.96 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக இந்த மானியத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சென்னை நகராட்சிக்கு மட்டுமல்லாமல், குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்குக் கூட 3 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. குடிநீர் பிரச்சினை என்றைக்குமே நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை. மழை காலமாக இருந்தாலும் சரி, வறட்சிக் காலமாக இருந்தாலும் சரி, இரண்டு காலத்துக்கும் பயனுள்ளவகையில் அந்தப் பணத்தைச் செலவிட்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்தப் பணத்தை அந்த முறையில் செலவழிப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையை வகுக்க வேண்டும். குடிநீர் வடிகால் வாரியம் 'இன்வெஸ்டிகேஷன்' என்ற முறையில் சிறிய சிறிய பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வாங்கிக் கொண்டு அந்தப் பணத்தையும் கட்டமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இருப்பதால் அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே கடந்த ஆண்டு இங்கே கூறப்பட்டது. அதை தவிர்ப்பதற்கான சூழ்நிலை இன்று வரையில் ஏற்படவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வாரியம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், 'இன்வெஸ்டிகேஷன் பீஸ்', என்று ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை பஞ்சாயத்துக்கள் கட்ட வேண்டுமென்று கூறுவதைத் தவிர்க்க மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு வழி காண வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) தலைவரவர்களே, இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

நிர்வாகச் செலவுக்கு, அகவிலைப்படி உயர்வுக்காக 4.08 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக இங்கே மானியக் கோரிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வுக்கு என்று அலுவலக ஊழியர்களுக்கு படி வடிச்சுவது நியாயமானதான். ஆனால் அந்த ஏற்றத்திற்கு ஏற்ப நிர்வாகச் செலவும் ஏறிக்கொண்டே போய்,

126 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

[திரு. எல். பலராமன்]

[1975 மார்ச் 24]

50%க்கும் மேல் வருமானத்தில் நிர்வாகச் செலவு என்பது வருந்தத் தக்கது. இதைக் குறைப்பதற்கான சூழ்நிலையை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். அக்விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவது நம் கையில் இல்லை, அது மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது என்று முதல்வர் அவர்கள் சொல்வார்கள். ஆனாலும் இதை எப்படிக் குறைப்பது என்பதை மிகவும் தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1500 ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சலைகள் போடுவது நியாயம். பல கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் சீரான பாதையே இல்லாமல், பயங்கரமான நிலை இருக்கிறது. இதற்கென்று ரூ. 50 இலட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் மனதில் இருத்தி, இந்தத் தொகையை மேலும் கூடுதலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களை முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாக ஆக்க 23 லட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்கிறார்கள். 300 ஆசிரியர்கள் இரண்டாம் நிலையிலேயே இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதை தவிர்க்க வேண்டும்.

சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மாட்சிங் கிரான்ட் என்ற முறையில் வரி வசூலிப்புக்கு ஏற்ப அரசாங்க மானியம் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் மானியம் வழங்குவதைப் பாராட்டுகின்றோம். ஆனால் பஞ்சாயத்துக்கள் வரி வசூலிப்பதில் காலதாமதமாகிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வசூலிக்காமலே இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. என்னுடைய மாவட்டத்திலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலேயும் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வரி பாக்கி இருக்கிறது. அந்த வரிவசூலிப்பு தாமதமாக இருப்பதால், அதைத் துரிதப்படுத்தி செயல்படுத்த வேண்டும். வரிவசூலிக்க அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளிலும் கிராமங்கள் மேம்பட கிராமப் புறங்களில் தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை இந்த வருஷத்தின் இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கையாகும். இது ரூ. 108.28 கோடிக்கு இருந்த போதிலும், இதில் பெரும்பகுதி தலைப்பு மாறுதல் என்று சொல்ல லாமே தவிர, புதிதாக நிதியை எங்கிருந்தும் செலவிடுவதாக இல்லை. ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மீச்சம் பிடித்த சில தலைப்புகளிலிருந்து வேறு சில தலைப்புகளுக்கு மாற்றுவதற்கு, சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காக பெரும் தொகையை உள்ளடக்கிய துணை மானியக் கோரிக்கை இது.

1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம். 127

1975 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பொதுவாக இன்று பேசியதெல்லாம் வறட்சி நிவாரணத்தைப் பற்றித் தான். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலும்கூட அதுதான் முதலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பேசியிருக்கின்றோம். நானையும் உணவுப் பிரச்சினை பற்றிப்பேச இருக்கின்றோம். ஆகவே அதிகமாகப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நாம் செலவழிக்கக் கூடிய பணம் ஒரு நீண்ட கால கண்ணோட்டத்தோடு செலவழிக்கப்பட வேண்டும். எரிகளை ஆழப்படுத்துதல், வாய்க்கால்களை ஆழப்படுத்துதல் போன்ற விஷயங்களிலும், குடிதண்ணீர் கிணறுகளுக்காகவும் அதிகமான பணத்தைச் செலவழிப்பது நல்லது. ஏனெனில் இவற்றால்தான் பிற்காலங்களில் கிராமங்களுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படும். இப்பொழுது உடனடி நிவாரணத்திற்குச் செய்வது, சென்னை நகரத்திற்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்வது போன்றது ஒரு புறமிருக்க, எதிர்காலத்திலே பலனளிக்கக் கூடியதை மனதிலே கொண்டு நீண்ட கால கண்ணோட்டத்துடன், நெடுங்காலம் பலனளிக்கக்கூடிய இனங்களில் அதிகமாகப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களை இரண்டொரு மாவட்டங்களில் கலந்து செய்வதில்லை என்று புகார் சொல்லப் பட்டது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு, யூனியன்களைக் கலந்து கொண்டதான் அங்கே செயல்படுகிறது. ஆனால் நண்பர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் சொல்லியதைப் பார்த்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அம்மாதிரி இல்லை என்று தெரிகிறது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு அந்தந்த கிராமத்தில் வறட்சி நிவாரண வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆரவது பாராவில் தனது உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்திற்கும் மற்ற நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகரப் பஞ்சாயத்துகள், கிராமப் பஞ்சாயத்துகள், இவற்றுக்கு இதில் தனியாக எடுத்துக் கூறவில்லை. ஆயினும் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏற்கெனவே பல கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீருக்காகப் பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உரையில் அதற்கென்று தனியாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு. பல இடங்களில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும், குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கும் சில திட்டங்கள் என்று சொன்னாலும், மதுரை மாவட்டத்தில் நல்ல தண்ணீரே இல்லாத பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே யாராவது போனால், வெல்லத்தைக் கையிலே கொடுத்து, தண்ணீரைக் குடிப்பதற்குக் கொடுப்பார்கள். வெல்லத்தைக் கடித்துக் கொண்டுதான் தண்ணீரைக் குடிக்க முடியும். அங்ஙனவு உப்பாக இருக்கும். அம்மாதிரி கிராமங்களுக்கு

128 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 மார்ச் 24]

ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தொலைவிலே நல்ல தண்ணீர் கிடைக்க திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் ஏற்கெனவே திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை நிறைவேற்றினால், குடிதண்ணீர் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். மதுரை மாவட்டம், திருமங்கலம் வட்டத்தில் கள்ளிக்குடி என்ற கிராமத்தில் அம்மாதிரித் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் இப்பொழுது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள், முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் என்று பாகுபாடு பற்றி அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. 200 பேர்தான் இருப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 1974, ஜனவரி 1 முதல் அவர்களுக்கு 15 வருஷம் சர்வீஸ் இருந்தால், முதல்நிலை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் பேரவையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போதோ, மாணவர் கோரிக்கை விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போதோ, மொழி ஆசிரியர்களில் இரண்டு பிரிவுகள் இல்லை, கிரேடு 1, கிரேடு 2 என்பது இல்லாமல் ஒழித்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை இப்பொழுது விசாரிக்கும்போது மொழி ஆசிரியர்கள் என்று சொன்னால் தமிழ் ஆசிரியர்கள் தவிர மற்ற மொழி ஆசிரியர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதில் தமிழ்மொழி ஆசிரியர்களை மட்டும் விலக்கிவிட்டு, சமஸ்கிருதம் போன்ற மற்ற மொழி ஆசிரியர்களைத்தான் குறிக்கும் என்றால், நல்லது அல்ல. தமிழ் மொழி ஆசிரியர்கள்தான் முதலில் மொழி ஆசிரியர்கள். ஆகவே அவர்களுக்குள் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்று வித்தியாசம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். இரண்டாம் நிலையில் 200 பேர்தான் இருப்பார்கள், அதிகச் செலவாகி விடாது. எனவே அதையும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கலந்த கொண்டு அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பெரியாறு, வைகை சீர்திருத்தத் திட்டம், ஏழெட்டுப் பத்தாண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. இப்பொழுது முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தை நான் பெருமையோடு சொல்ல முடியும், என்னுடைய முழு முயற்சியால் 1947-லிருந்து 1952-வரையில் அதிகச் சிரமப்பட்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தேன். என்னுடைய மற்ற சகாக்களும் இருந்து உதவி செய்தார்கள். திட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. அது பெரும்பாலும் திருமங்கலம் தாலுகாவில் சி. டி. ஆக்ட்படி—கிரிமினல் டிரைபல் ஆக்ட்—என்ற சட்டம் கள்ளர் சமூகத்தைக் கொடுமைப் படுத்தி வைத்திருந்தது. ஆங்கிலேய அரசாங்கம் இருந்த போது அது அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் மாலை 6 மணிக்கு வந்து போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே படுக்க வேண்டும். காலை 6 மணிக்குத்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷனை விட்டுப் போக வேண்டும். புது மாயிளையாக இருந்தாலும் வீட்டிற்குப் போகக் கூடாது. இவ்வளவு கொடூரமான

1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

சி. டி. ஆக்டின் கீழ் பட்ட கஷ்டங்களை தற்போதுள்ள உறுப்பினர்களின் ஒரு சிலர்தான் அறிவார்கள். 1946-ல் சட்டசபைக்கு அநேகமாக எல்லா எண்போன்ற உறுப்பினர்களுமே காங்கிரஸின் சார்பில்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தோம். அப்பொழுது சி. டி. ஆக்டை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லி, இரண்டு வருஷத்திற்குள் அதை எடுத்து விட்டோம். அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த வைகைத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லி, 22,000 ஏக்கர் கள்ளர் வாழும் பகுதிக்கு உபயோகப்படும் என்று திட்டம் போடப்பட்டு, அணையும் கட்டப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-30)

ஆனால் கடைசியில் அந்தப் பகுதிகளுக்கு பத்தாயிரம் ஏக்கர்தான் கிடைத்தது. மிச்சமுள்ள 12 ஆயிரம் ஏக்கரை மதுரை ஜில்லாவில் வேறு சில பகுதிகளுக்கும் பக்கத்திலுள்ள இராமநாதபுரம் ஜில்லா விற்கும் கொடுத்துவிட்டார்கள். அந்த நேரத்திலே நாங்கள் அதை எதிர்த்து, தடை செய்திருந்தால், அந்தத் திட்டம் வராமல் போய் விடுமோ என்ற பயத்தால்தான் ஒன்றையும் செய்யாமல் விட்டு விட்டோம். இப்போது வாய்க்கால் முழுவதும் காங்கிரீட் போட்டு தண்ணீரை மிச்சப் படுத்துவதன் மூலம் மேலும் ஒரு 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இதைச் சொல்லுவதன் நோக்கம்: அந்தக் காலத்திலே சி. டி. ஆக்டின் கீழ் மிகவும் தொல்லைப்பட்ட கள்ளர் சமூகம் வாழ்ந்த பகுதியான திருமங்கலம் தாலுக்கா இன்று பிரிக்கப்பட்டு உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம் தாலுக்கா என்று இரண்டாகியிருக்கின்றது. இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களிலும் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு இதன் முழுப்பலனும் கிடைக்கும்படி இந்த ஆயிரம் ஏக்கரில் ஒரு 12 ஆயிரம் ஏக்கராவது திருமங்கலம் தாலுக்காவிற்கும் உசிலம்பட்டி தாலுக்காவிற்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். மிச்சமுள்ளது மற்ற இடங்களுக்குக் கொண்டு போகப்பட வேண்டுமென்று, கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு வார்த்தை. இந்தத் துணைநிதி ஒதுக்கீட்டு மானியக் கோரிக்கையில் வெல்லியிலுள்ள இராஜேந்திர பவன் என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று அதை அங்கே காரத்திற்காக இதனே குறிப்பிட்டிருப்பது தற்செயலாகக் கண்ணில் பட்டது. இந்த இராஜேந்திர பவன் எந்த மாதிரி ஸ்தாபனம்? அவர்கள் என்ன 'கல்சரல் ஆக்டிவிடீஸ்' செய்கின்றார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, காலம் சென்ற நமது குடியரசுத் தலைவர டாக்டர் இராஜேந்திர பிரசாத் அவர்களுடைய நினைவாக ஒரு மண்டபம் அங்கே கட்டப்படுகிறது. திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் இதற்காக முன்னின்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்து வருகின்றார். அதன் செயற்குழு உறுப்பினர்களில்

130 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செந்வு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி] [1975 மார்ச் 24]

நான்கைந்து மாநில முதலமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். அதில் நானும் ஒருவனாக இருக்கின்றேன். அந்த வகையில் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: மற்ற கோரிக்கைகள் பற்றியெல்லாம் “விளக்கம்” என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல இதற்கும் இந்த நான்கைந்து வரிகளைப் போட்டிருந்தால் எவ்வளவோ நன்றாக இருந்திருக்கும். நானும் அதைப்பற்றிப் பெருமையாகப் பேசியிருப்பேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர், மு. கருணாநிதி: இப்போதும் பேசலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: இப்போதும் பேசுகின்றேன். இந்த வகையில் பணம் கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். நல்ல காரியம். அதிலே நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்களும் பங்கு பெற்றிருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். ‘பாபு இராஜேந்திர பிரஸாத்’ அவர்கள் பெயரில் என்று போட்டிருந்தால் இதைப் பற்றிப் பேசியிருக்க மாட்டேன்.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலி நீர் பற்றி நமது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கோடிட்டுக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். அது ஒரு நல்ல யோசனை. இதை அரசாங்கம் முழுமையாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இதைப் பற்றி இரண்டாம் முறையாகப் பேசியிருக்கின்றார்கள். முதலில் பட்ஜெட் மீதான பொது விவாதத்தின் போதும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதும் சொல்லுகின்றார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் நெய்வேலிச் சுரங்கத்தைப் பெரிய அளவில் வெட்டுவதற்கு முன்பு, 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொல்லுகிறேன், அப்போது வெளிவந்த அந்த நீரை எடுத்துப் பார்க்கும்போது அது குடிப்பதற்குத் தகுதி இல்லாமல் இருப்பதாகப் பட்டது. ஆனால் இப்போது நமது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொல்லுகின்றதைப் பார்த்தால், ‘ரிஸர்ச்’ செய்தாகி விட்டது. அது நல்ல நீராக இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இது மேலும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய காரியம். கிண்டியில் நமது ரிஸர்ச் நிறுவனம் இருக்கின்றது. உண்மையில் அந்த நீரை நமக்கு உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய தகுதி இருந்தால், அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் உடனே அதைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள், கொடுத்து விடுவார்கள். இதிலேயெல்லாம் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பாராட்ட வேண்டியதில்லை. அதற்கு அவசியமும் இல்லை. அதைத் தொடர்ந்து இன்னொன்றையும் இப்போதே பேசிவிட விரும்புகிறேன்.

இரண்டு ஊரங்களாக நமது மாநிலத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரும்போதெல்லாம் எதையாவது ஒன்றைப் போட்டுவிட்டுப் போய்விடுகின்றார்கள். அவரும் அந்த மாதிரிப் பேசியிருக்க வேண்டியது இல்லை. அவர் பெரிய பதவியில் பொறுப்பில் உள்ள நிதி அமைச்சர்.

1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24] [திரு. கே. ராஜாராம்]

அதிலும் இந்தியாவின் நிதி அமைச்சர் என்று சொல்லும்போது பிரதம மந்திரிக்கு அதேத் ஸ்தானம் அவருடைய ஸ்தானம். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தார். அப்போது அவருக்கு ‘உதவிப் பிரதம மந்திரி’ என்ற பட்டமும் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஸ்தானத்தில் உள்ளவர் அவர், எல்லா மாநிலங்களையும் ஒன்றாகப் பார்க்க வேண்டியவர்—நமது மாநிலத்திற்கு மட்டும் தனியாக எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்று அவரே சொன்னால் கூட அது அவருக்கு அழகில்லை. எல்லோரையும் ஒன்றாகப் பாவிக்க வேண்டியவர் அவர். அவர் இப்படிப் பேசியிருக்கின்றார் என்றால் அதிலும் அப்படிப் பேசுவதற்கு முன்முறை வந்தபோது அவர் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கின்றார் என்பதைப் பார்க்கும்போது, நமக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

பொது கூட்டத்தில் அப்படிப் பேசியவர் அதற்கு முன்முறை முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து வெகுநேரம் பேசிவிட்டுப் போய் இருக்கின்றார்கள். ஆகவேதான் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. ‘குறைகள் இல்லாது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்லுவதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இதைப் பொதுக்கூட்டத்தில் போய் பேசியிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எதோ நடந்து விட்டது. அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் பலமாக ‘ரி-ஆக்ட்’ செய்து விட்டார். ஆகவே இதைப்பற்றி அதிகமாகக் கிளப்ப வேண்டாம். அவரும் இனி இந்த சர்ச்சைக்குரிய விஷயத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் தனியாக ஒரு நிதியை ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். அந்த நிதிக்குத் தன் ஒரு மாதச் சம்பளத்தைத் தருகிறேன் என்றும் அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். “நான் மனத்தில் எதையும் வைத்துக் கொண்டு முதலமைச்சர் அவர்களையோ அல்லது தமிழ்நாடு அரசாங்கம் பற்றியோ பேசவில்லை. பொதுவாக மத்திய சர்க்காரின் கேபினெட்டின் கருத்தைத்தான் சொன்னேனே தவிர குறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை” என்று இராஜ்ய சபையிலும் அவர் சொல்லி விட்டார். இதிலே குறிப்பாக மக்களை, அவர்களுடைய தேவைகளை நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. இதிலே அரசியலைப் புத்தகக் கூடாக. எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, வறட்சி நிவாரணப் பணியில் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட்டு மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும். இதிலே யாருடைய குறுக்கீடுகளாவது மக்களுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு, இடைஞ்சல் ஏற்பட்டால், அவர்களைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் சும்மா விடமாட்டார்கள். இதிலே அரசியலை மனத்தில் கொண்டு அரசு நடத்தும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைக் கெடுக்கக்கூடாது. யாராக இருந்தாலும் சரி, ஒத்துழைக்க வேண்டும். அது மனித தர்மம், நியதி. இதைத்தான் எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் போய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். எப்படி இருந்தாலும், முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் ஒத்துழையுங்கள், அரசியலைத் தனியாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதிலே

132 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

திரு. கே. ராஜாராம்

[1975 மார்ச் 24]

ஒருவிதமான குரோதத்திற்கும் இடமில்லாது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவருகின்றார்கள். ஆகவே நமது மாநில நிதி அமைச்சரான நமது முதல்வர் அவர்கள் இதிலே மக்களை மனத்தில் கொண்டு, ஏற்கெனவே எடுத்துக்கொண்டுள்ள விவரத்தைக் கைவிட்டு, எப்படியாவது மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவு அதிகமாகப் பணம் பெற முடியுமோ அவ்வளவையும் பெற்று மக்களின் துயர் துடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதிலே எதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமல் பணியாற்ற வேண்டும். மத்திய நிதி அமைச்சரும் அடுத்தவாரம் இங்கே வருகின்றார். சந்திப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக ரூ. 20 கோடி வருமென்று பொது விவாதத்தின்போதே சொன்னேன். அப்போது பட்ஜெட்டில் அதாவது 1975-76க்கான பட்ஜெட்டில் 20 கோடி ரூபாயை அப்படியே துண்டு விழ விட்டிருப்பதற்கே காரணம் மத்திய சர்க்காரின் உதவியாக அது கிடைக்கும் என்றெண்ணம் நமது நிதித்துறைக்கு இருப்பது, அதைகொண்டுதான் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னேன். அந்தத் தொகையைக் கொடுத்து உதவவில்லை என்றால், எப்படியும் நமக்கு வேறு வழியில்லை என்று இங்கே நமது திட்டங்கள் சிலவற்றைக் கைவிட வேண்டி வரும் அல்லது நமது மாநில அரசு அவர்கள் நிவாரண வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யமுடியாமல் போய் விடும். அதனால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் வரும். அப்படியெல்லாம் இல்லாமல், தமிழ்நாடு சர்க்கார்தான் இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று இல்லாமல், மத்திய சர்க்காரும் தமிழ்நாடு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு பெருமளவில் உதவ முன்வர வேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்களின் கஷ்டங்களைப்போக்க அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை, மறந்துவிடக்கூடாது.

(பிற்பகல் 6-40)

மத்திய சர்க்கார் வேறு, மாநில சர்க்கார் வேறு என்று எண்ணிக் கொண்டு பிரித்துப் பார்ப்பதால் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்களுக்கே அந்த உணர்ச்சி இருக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் பட்டினியாலும் பசியாலும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, தாங்களே வலிய வந்து இங்கே இருக்கும் மாநில அரசு, என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கின்றது, அதற்கு மத்திய அரசான நாங்கள் என்னென்ன உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு அவர்களாகவே கூட இதற்காக முன் வந்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதைவிட திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போவதற்கு முன் தன் ஒரு நாள் சம்பளத்தை முதலமைச்சருடைய வறட்சி நிவாரண நிதிக்குத் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி எந்த அளவுக்குப் பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பெற்று தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் குறித்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், மற்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை

1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குடித்த இறுதித் துணை 133

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

[1975 மார்ச் 24]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி.

நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே விரிவான விளக்கங்கள் எதுவும் தரத் தேவையில்லை என்பதை அனைவரும் நன்றாக உணர்வார்கள். ஏனென்றால், துணை மான்யக் கோரிக்கை இந்த அவையில் வைக்கப்பட்ட போதே இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கைகளுக்கு வேண்டப்பட்டிருக்கின்ற செலவினங்களுக்கு என்று விவரங்கள் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதனையொட்டி குறிப்பிட்டிருக்கின்ற கருத்துக்களுக்கு மாதிரம் சில பதில்களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

மின் நிறுவனங்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டதற்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்குவது பற்றி நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது பற்றிய நடவடிக்கைகள் அரசின் சார்பிலே எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும், மின் நிறுவனங்கள் கோரியுள்ள இழப்பீட்டுத் தொகைகளைப்பற்றி, தலைமை மின்சார ஆய்வாளர் அவர்கள், சீப் எலக்ட்ரிகல் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்ப இருக்கின்றார் என்பதையும் அப்படி அனுப்பப்பட்ட பிறகு அரசு அதைப்பற்றி முடிவு செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு இந்த ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 75 லட்சமும், வரும் ஆண்டில், ரூ. 2 கோடியும் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வழக்கமாக வரவு செலவுத் திட்டமானாலும், ஆளுநர் உரையானாலும் துணை மான்ய மதிப்பீடுகள் ஆனாலும், ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள், இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களை முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக ஆக்குவதற்கு என்று ரூ. 22,10,000 கல்வி மான்யத்திலே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, அதிலே ரூ. 17 லட்சம் தான் கோரப்பட்டுள்ளது, 6 லட்சம் அதிலே குறைந்து போய்விட்டது என்று ஒரு குறைபாட்டினை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது குறைபாடு அல்ல. இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களை முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக்க ரூ. 22,10,000 செலவிடப்படுகிறது என்பது சரியானது ஆகும். ஆனால் கல்வி மான்யத்தில் பல்வேறு செலவுகளுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிற நிதி ஒதுக்கங்களில் ஏறத்தாழ ரூ. 6 லட்சம் மிஞ்சும் என்று எதிர்பார்த்து இப்போது துணை மான்யத்திலே ரூ. 17 லட்சம் அளவுக்கு கோரியுள்ளோம். எனவே அது எப்படி குறைந்தது என்கின்ற ஆராய்ச்சிக்கே அவசியமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னைக்குக் குடிநீர் கொண்டு வருவதற்காக இப்போது சென்னை நோக்கி வீராணத்திலிருந்து போடப்படுகின்ற குழாய்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பாலாற்றிலேயிருந்து தண்ணீரை இந்த இடைக்காலத்திலே சென்னைக்குக் கொண்டுவர ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்ற இருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றைக்கு நெய்வேலியிலிருந்து நாம் தண்ணீர் கொண்டு வரலாம், அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

134 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

1075 மார்ச் 24

அதனையொட்டி சில கருத்துக்களை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கருத்து பரிசீலிக்கத் தக்கது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கின்றேன். அதைப்பற்றி ஏற்கெனவே ஒரு முறை நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் என்னிடத்திலே கூறிய நேரத்தில், குடிநீர் வாரியத்தினுடைய தலைவர் அவர்களிடத்திலும், தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலும் அதைப் பற்றிப்பேசி ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படுவதற்கும், அது இயலுமா என்பதை ஆய்வதற்கும் நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது சீட்டுக் கம்பெனிகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில நேரங்களிலே சீட்டுக் கம்பெனிகள் 'சீட்' கம்பெனிகளாக ஆகிவிடுகின்ற காரணத்தினால், அதிலே ஒரு ஒழுங்கு முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்கின்ற கருத்தை, கொள்கையை நீண்ட பல நாட்களாக நம்முடைய மாநிலத்திலே நாம் கொண்டிருக்கின்றோம். அதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அரசிடம் கம்பெனிகள் டெப்பாசிட் தொகை செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும், அந்த டெப்பாசிட் தொகையை அதிகப்படுத்துவதற்காகவும் சட்டம் இயற்ற முடிவு செய்து அதற்கான சட்ட வரைவு மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய அனுமதி விரைவிலே கிடைத்துவிடும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். அப்படிச் கிடைத்துவிடும் என்றால் இந்தக் கூட்டத்தொடரிலேயே இந்த சீட்டுக் கம்பெனிகளுடைய டெப்பாசிட் தொகையை, வைப்புத் தொகையை அரசினிடமே வைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யும் இந்த சட்ட முன் வடிவை சட்ட மன்றத்தின் இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே வைக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிகள் கணக்குப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கண்ணொளி வழங்கும். திட்டத்திற்கான அல்லது ஊனமுற்றோர் நல் வாழ்விற்கான நிதி திரட்டப்படுகின்றது, அதற்கான கணக்கெல்லாம் வைக்கப்பட வேண்டும், அதைத் தணிக்கைக்கு வைக்க வேண்டும், இது எந்தக் கணக்கில் வருகிறது என்று தெரியவில்லை என்று நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசியது எனக்கு உள்ளபடியே ரொம்ப ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அதிலும் அவர்கள் ரொம்ப உன்னிப்பாகப் படித்துப்பார்த்து பேசக்கூடியவர்கள். நம்முடைய 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்த நேரத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். 26ஆம் பக்கத்தில் அது இடம் பெற்றிருக்கின்றது. அதாவது 25ஆம் பக்கத்திலே சமூக நலன்கள் என்கின்ற தலைப்பிலே ஆரம்பமாகிறது. அந்தப் பொருள்பற்றிப் பேசுகிறபோது, "சமூக நலன் என்ற இந்த நல்ல நோக்கத்திற்கும், செம்மையான செயல் முறைக்கு, பொது மக்களின் முழு ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்துள்ளன. இத் திட்டங்களுக்காக பொது மக்கள் மொத்தம் 3.13 கோடி ரூபாய்வுக்கு நன்கொடைகள் வழங்கியுள்ளனர். இந்த நன்கொடைகள் நிதித் துறையின் பொறுப்பில் நிர்வகிக்கப்பட்டு, செலவுகள் அரசின் மற்றச் செலவுகளையொப்பவே கணக்கு வைக்கப்பட்டு வருகின்றன" என்று நான் வரவு செலவுத் திட்டத்தை இரண்டு

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

மன்றங்களிலும் வைத்துப் பேசிய நேரத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். அவர்கள் துணை மாண்புமிகு கோரிக்கைகளுக்கான விரிவான துணை மதிப்புரைப் படித்துப் பார்த்திருந்தாலும், அதிலே 16வது பக்கத்திலும், 17வது பக்கத்திலும் அதைப்பற்றிய விவரங்களை, குறிப்பாக உடல் ஊனமுற்றோர் மறு வாழ்வுத் திட்டத்திற்காக எந்தெந்த வகையிலே செலவுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களை, எல்லாம் அவர்கள் காண இயலும். ஆகவே இது கணக்கிலே வரவில்லை, தணிக்கை செய்யப்படவில்லை என்கின்ற தவறான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் போன்றவர்கள் கூறிவிட வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சுவாமிநாதன்: தணிக்கை செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அரசாங்க அளவிலே தணிக்கை செய்யப்படுகிறது என்பது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தவிதிமுறைகள் என்ன என்று தெரிய வேண்டும் என்பதுதான்; அது என்ன விதிமுறைகள் என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னேன் தவிர, தணிக்கை செய்யப் படவில்லை என்றே அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கில் வரவில்லை என்றே நான் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அதற்கு என்று தகுந்த விதிமுறைகள் வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன் என்றுதான் நான் சொன்னேன். எனக்கு அந்த விதி முறைகள் தெரியவாஸையே என்ற அளவில் தான் அதைப்பற்றிக் கேட்டேனே தவிர, தவறாக எதுவும் நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வைக்கப்பட்ட துணை மாண்புமிகு கோரிக்கையில் 16-17ஆம் பக்கங்களில் எந்தெந்த வகையில் இந்தக் கணக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது படித்தால் தெரியும். பல்வேறு இலக்கள் வருவாய் செலவுக் கணக்குகள் லோகல் பண்ட எக்ஸாமினர் அவர்களால் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு வரவு-செலவுகள், மற்ற அரசாங்கக் கணக்குகள் எல்லாம் சட்ட மன்றத்தின் அனுமதியுடன் சரிவரத் தணிக்கை செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மாதிரி நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது பொதுவான கருத்துக்களிலே ஒன்றாக குதிரைப் பந்தயம்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய நண்பர் திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் அவர்களும் நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் அதைக் குறித்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். நேற்றைய நினமும் அதற்கு முன்பும் ஓரிரு வாரங்களுக்கு முன்பும் குதிரைப் பந்தய மைதானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட குதிரையின் மீது அதிகமான பணம் கட்டி, எதிர்பார்த்த குதிரை வராமல், வரவே இயலாது என்று எண்ணிய குதிரை நெற்றிபெற்று விட்டது என்பதன் காரணமாக கலவரங்கள் மூண்டிருக்கின்றன. அது நேற்றைய தினம் கொஞ்சம் உச்ச கட்டத்திற்குச் சென்று கண்ணீர் புனை என்கின்ற அளவுக்கு அந்த அமளி நடை பெற்றிருக்கின்றது.

136 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித்

துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

[1975 மார்ச் 24]

(பிற்பகல் 6-50)

நான் இன்று காலையிலே அதைப்பற்றிக் காவல் துறையினரை விசாரித்த போது, அவர்கள் தந்த விளக்கம்: நிச்சயமாக வெற்றி பெறும் என்ற கனிகை குதிரைகளின் வரிசையில் ஒரு குதிரையின் மீது ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் ரூபாய் அனைவரும் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு குதிரையின் மீது ஏறத்தாழ ரூ. 40,000 கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு குதிரையின் மீது ஏறத்தாழ 20, 25 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குதிரைகள் வராமல் மொத்தம் 40 ரூபாய் கட்டப்பட்ட குதிரை வெற்றி பெற்றது என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் காரணமாகக் கலவரம் எழுந்திருக்கிறது. ஆக, ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களுடைய பணம் இப்படியாரோ சில பேருடைய காரியங்களுக்காக வீணாகிவிடுகிறது, அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதும், குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதுகின்ற நோக்கங்களிலே ஒன்றாகும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைத் தவிர வேறு விவரங்கள் அதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இன்னும் ஐந்தாறு நாட்கள் தான் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி விசாரிக்கப்படும். இந்த ஐந்தாறு நாட்களும் நல்ல முறையிலே மீண்டும் கலவரங்கள் ஏற்படா வண்ணமும், மீண்டும் தவறுகள் நடைபெறா வண்ணமும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று காவல் துறைக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வறட்சி நிதிப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய திரு. தீட்சிதா அவர்கள் திருவரங்கம் நகரத்திற்கு வறட்சி நிதி தேவை, அறுபது வட்டாரத்துக்கு வறட்சி நிதி தேவை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய வட்டாரத்திற்கு வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் தேவை என்று கூறுவதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துத்தான் உரிய காரியங்கள் உரிய நேரத்திலே செய்யப்படுவதற்கு அரசின் சார்பில் வெகு வேகமாக பணிகள் ஆற்றப்படுகின்றன. இன்றைக்கு அதைப் பணிகள் தொடங்கப்பெற்றிருக்கிற பல்வேறு துறைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசுந்தரன் தேவர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், வறட்சிப் பணிகள் எவ்வளவு வேகமாகவும், விரைவாகவும், மக்கள் மகிழ்ச்சி அடையத்தக்க வண்ணமும் நடைபெறுகின்றன என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்ட நேரத்திலேதான் மதுவிலக்கு இன்றைக்கு நடைபெறக்கு வந்திருந்த போதிலும், சில இடங்களில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகின்றது, கள்ள மது வகையரங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன, அதற்குப் போலீசாரே உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று இப்படிப்பட்ட வேதனை தரத்தக்க சம்பவங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பொதுவாகச் சொல்வதை விடுத்து, எந்தப் போலீஸ் அதிகாரி இப்படிப்பட்ட சமுதாயத் தீமைகளுக்கு ஒத்துழைக்கின்றார் என்று நுணுக்கமாகச் சொல்லுகின்ற அந்த மனப் பக்குவத்தை நாம் அனைவரும் பெற்றாக வேண்டும். திரு. ராமசுந்தரன் தேவர் அவர்களைப் பார்த்தால், ஓரளவுக்கு உயரமான காந்தியைப்போல இருக்கிறார். ஆனால், அந்த வட்டாரத்தில் அவரைக்கண்டால் சிம்மா சொப்பனமாகக் காண

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித்

137

துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

கின்றவர்களும் ஒரு காலத்திலே இருந்தார்கள். வயதான பிறகும் அப்படி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர் அவ்வளவு பெரிய முரட்டு ஆத்மாதான் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட நன்றாக அறிவார்கள். அப்படிப் பட்ட துணிவு படைத்தவர்கள் கூட இன்ன அதிகாரிகள் இன்ன தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்று கூறுவதை விடுத்து, பொதுவிலே இப்படி நடக்கின்றது என்று சொன்னால், அரசாங்கத்திற்கு அது உதவிகரமாக இருக்காது. பொதுவாக அவைகளைச் சொல்லிவிட்டுப்போய்விடலாம். புகார் களைச் சொல்லிவிட்டுப்போய்விடலாம். எடுத்துச் சொல்லி அது நிரூபிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், 'நான் சொன்னேன், நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை' என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆகவே, திரு. தேவர் அவர்கள் மாத்திரம் அல்ல, இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினரானாலும் வேறுமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினரானாலும் அல்லது பொது மக்களுடைய பிரதிநிதி களானாலும், விவரங்களைத் தர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சமுதாய தீமைகளைச் செய்கின்றவர்களை விட, அதற்குத் துணைபோகின்றவர்கள், அப்படித் துணை போகின்றவர்கள் குறிப்பாக அதிகாரிகளாக இருப்பார்களேயானால், அவர்கள்தான் சமுதாயத்தினுடைய முதல் தரமான விரோதிகள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களைப்பற்றிய தகவல்களை இந்த அரசுக்கு திரு. தேவரைப் போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரண நிதியைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்களும், நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் இங்கே எடுத்துப் பேசினார்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையிலே நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியதன் விளைவாக எழுந்த பிரச்சினைகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இரண்டு பேருமே மறந்துவிட வேண்டும், மறந்துவிட்டு தமிழ் நாட்டு மக்களை நினைத்து நீங்கள் நல்ல காரியத்திலே ஈடுபடுங்கள் என்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒருவேளை மத்திய அரசு நிதி அமைச்சர் தமிழ் நாட்டு மக்களை மறந்திருந்தாலும், நான் மறக்க மாட்டேன், மறக்கவில்லை என்ற பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய பேச்சு ஒருவேளை நான் தமிழ் நாட்டு மக்களையெல்லாம் மறந்துவிட்டு மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியத்தோடு மோதுவதைத்தான் பிரதானமாகக் கருதுகிறேன் என்று ஆகியோர் என்று அஞ்சுகிறேன். அப்படி இல்லை. தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்கென பணி களைச் செய்கிற நேரத்தில், நமக்கு எவ்வளவு தேவை என்று கணக்கிட்டு, நம்முடைய நிதி ஆதாரங்களிலிருந்து எவ்வளவு ஒதுக்க இயலும், எந்த அளவுக்கு நம்மால் இந்தப்பணிகளை ஆற்றிட முடியும், என்று ஆராய்ந்து மத்திய அரசு எந்த வகையிலே உதவி வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலேகூட நாம் இரண்டாகப் பிரித்து திட்டச் செலவுகளுக்கும் மத்திய அரசு மேலும் தொகை வழங்கிட வேண்டும், வறட்சி நிவாரணப் பணி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 24]

களுக்கும் தொகை வழங்கிட வேண்டும் என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஏதோ வறட்சி நிவாரணப் பணத்தை நாம் வேண்டாம் என்று சொல்லுவதைப் போன்று ஒரு நிலை உருவாகியிருப்பதற்கு நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையை மறந்து விடுவோம். அதை மறந்துவிட்டு, அப்படி ஒன்று நடக்கவே இல்லை என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட, நாம் யோசிக்க வேண்டிய ஒரு பெரிய பிரச்சினை இருக்கின்றது. எந்த மாநிலத்திலும் வறட்சியோ வெள்ளமோ ஏற்பட்டால், அப்படி ஏற்பட்ட அந்த நடப்பு நிதி ஆண்டுக்குத் தான் சிறப்பு உதவி தருகிறார்கள். அப்படித் தரப்படுகிற உதவியும் திட்ட உதவியின் முன்பணமாகத்தான் இருக்கும். இப்பொழுது நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற எழரை கோடி ரூபாயும் திட்டகாலத்துக்குள்ளாகக் கூடிய சீக்கிரம் திட்ட உதவியிலிருந்து சுழித்துக்கொள்ளப்படும். இந்தத் திட்ட உதவி ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டிருந்ததைப்போல் 70 சதவிகிதம் கடன், 30 சதவிகிதம் மானியம். இப்பொழுது நடப்பு ஆண்டுக்கு இருக்கிற வறட்சி நிவாரண நிதியான ரூபாய் எழரை கோடியிலும் 70 சதவிகிதம் கடன், 30 சதவிகிதம் மானியம். வரும் நிதி ஆண்டில் 'நாள்மல்' திட்ட வரையறைக்குள் தான் வாட்சிச் செலவு அடங்க வேண்டும் என்பது மத்திய அரசினுடைய கொள்கை. திட்டச் செலவிலேதான் வறட்சி நிவாரணப் பணியும் அடங்க வேண்டும் என்பது கொள்கை. அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், அவர்கள் வறட்சிப் பணி என்கிற பெயரால் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, திட்டச் செலவிலே அதைக் கழித்துக்கொள்வார்கள். நான் அஞ்சுவது எல்லாம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதைப்போல, 1976ஆம் ஆண்டு இந்த ஆட்சி மாறி அவர் களுடைய ஆட்சியே வருவதாக வைத்துக்கொள்வோம், அல்லது வேறு ஒரு சர்க்கார் வருவதாக வைத்துக்கொள்வோம். எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் அது தமிழ் நாட்டு சர்க்கார், அப்படி வருகிற நேரத்தில் இந்த வறட்சிப் பணிக்காகத் தரப்படுகிற பணம் எல்லாம் வருகின்ற ஆண்டுகள் திட்டச் செலவிலேயிருந்து கழித்துக்கொள்ளப்படுமேயானால், ஒவ்வொரு ஆண்டுத் திட்டமும் எந்த அளவிற்குத் தயங்கும், எந்த அளவிற்குக் குறையும் என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே தான் இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்கு எவ்வளவு தேவை என்று நாம் நிர்ணயித்து, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலேயே நாம் மிகத் தெளிவாக அதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். இன்று காலையிலே கூட பேரவையிலே நான் ஒரு விளக்கம் அளித்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டினேன். திட்ட உதவியோடு இணைக்காமல், திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் வறட்சிக்காக வரப் போகிற நிதி ஆண்டுக்கு மத்திய அரசினர் ஏதாவது கொடுக்கப்போகிறார்களா; அப்படியானால் எவ்வளவு கொடுக்க இருக்கிறார்கள் என்கின்ற விவரம் தெளிவாக்கப் படுமேயானால்; நான் அவர்களிடத்திலே வறட்சி நிவாரண நிதி கேட்பதிலே அர்த்தம் இருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல்....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உரை முடியும் வரை, அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முடித்து விடுகிறேன். அப்படி இல்லாமல் வறட்சி நிவாரண உதவி திட்டச் செலவிலேதான் கழித்துக் கொள்ளப்படும்; அது முன்பணம்தான் என்ற நிலைமையிலே இருந்தால்;

1975 மார்ச் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதை நாம் யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். காலையிலே திருப்பித் திருப்பி மற்றொரு அவையிலே "நீங்கள் மறுபடியும் பணம் கேட்க வேண்டும், கேட்க வேண்டும்" என்று அறிவுரை கூறினார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற பிரச்சினை எல்லாம் திட்ட உதவியோடு இணைக்காமல், வறட்சிக்காக, திட்டத் திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில், அவர்கள் பணம் தர இருக்கிறார்களா என்பதுதான். அதுதான் நாம் மத்திய அரசைப் பார்த்துக் கேட்கின்ற கேள்வியாகும். அப்படியானால், எவ்வளவு தர இருக்கிறார்கள் என்பது தான் அடுத்த கேள்வியாகும். இது எதுவுமே இல்லாமல் பிரச்சினையெல்லாம் முடிந்து விட்டது என்று கூறி, திட்டத்திற்காகப் பணத்தைத் தந்து விட்டு, வறட்சிக்காகத்தான் நாங்கள் பணம் கொடுத்தோம் என்று கூறி விட்டு, மறுபடியும் கழித்துக்கொள்வோம் என்று கூறுவார்களேயானால் அது நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பயன்தராது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். பிரச்சினைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன, இனி மேல் அதை எழுப்ப வேண்டாம் என்று மதிப்பிற்குரிய மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதையும் தமிழக அரசின் சார்பில் திரட்டப்படுகின்ற "முதலமைச்சரின் தமிழ்நாடு வறட்சி நிவாரண நிதி" என்பதற்கு அவருடைய ஒரு மாத ஊதியத்தைத் தருவதாக வாக்களித்திருப்பதையும் நான் நன்றியோடு பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே, பிரச்சினை முடிந்துவிட்டது என்று மாநிலங்கள் அவையிலும் சொல்லிவிட்டு, மதுரையிலும் சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அவருடைய கட்சியின் பெயரால் பத்திரக் கொடுத்தி நிவாரண நிதி டிரஸ்ட் என்று அமைக்கப்பட்டு நிதி திரட்டுவது மறுபடியும் வேறு பக்கத்திலே பிரச்சினையை ஆரம்பித்தது போல் தோன்றுகிறதா அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

(பிற்பகல் 7-00)

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அரசாட்சியுடையது, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நாங்கள் நிதி திட்டியிருக்கின்றோம். யுத்தம் வந்தபோது யுத்தத்திற்கு உதவுவதற்கு முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நிதி திரட்டியிருக்கின்றோம். ஆனால் அந்த நிதியை கழகத்தின் சார்பிலே செலவழிக்கவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்திலே திரட்டிய நிதியை அன்றைய நேரம் இருந்த காங்கிரஸ் அரசினிடத்திலே தான் நாங்கள் வழங்கினோம். அதைப் போலவே யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின்போது, கழகத்தின் சார்பிலே அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய இல்லத்திற்கு நானும் நாவலர் அவர்களும் ஒரு நாள் மாலே நேரத்தில் சென்று அண்ணா அவர்களுடைய கூட்டத்தில் தரப்பட்ட குணிமணிகள், நகைகள், பணம் இவை அத்தனை யையும் திரு. காமராஜ் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்தோம். எந்தக் கட்சியின் அரசாக இருந்தாலும் பொதுவான விவகாரங்களில் நாம் அவர்களுக்கு உதவிகரமாக நிதி திரட்டினாலும் அதை அரசின் சார்பிலேதான் செலவழிக்க வேண்டுமென்கிற ஒரு நல்ல பண்பாட்டை

140 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 24]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டிருந்தது என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு. எனக்கு உள்ளபடியே ஒரு வருத்தம். அப்படிப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக செயல்பட்டபோது கூட நிதி திரட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் கூட நிதி திரட்டி அதை அரசாங்கத்திடத்திலே ஒப்படைத்திருக்கலாம். ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் இப்படி நிதி திரட்ட ஆரம்பித்தால், இன்றைக்கு நாட்டிலே அரசிடம் கட்சிகளுக்குப் பஞ்சமில்லை; ஒன்றிரண்டு கட்சிகள் வேண்டுமானால் பெரிய கட்சியளாக இருக்கலாம்; அதனால்தான் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் நிதி திரட்ட ஆரம்பித்தால்—நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு டிராஸ்டை வைத்து நிதி திரட்டத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த டிராஸ்டுக்கு மாட்டிய மாநிலத்திலிருந்து ரஜினிபட்டேல் அவர்கள் மூன்று இலட்சமோ இரண்டு இலட்சமோ அளித்து விட்டு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரட்டுகிற முதலமைச்சர் நிதிக்கும் 2 இலட்சம் ரூபாய் தருவதாக வாக்களித்திருப்பதாக நான் பத்திரிகைகளிலே செய்தி பார்த்தேன். ஆனாலும் கூட ஒரு அரசின் சார்பிலே காரியங்கள் செய்யப்படுகிற நேரத்திலே, எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் தங்களால் இயன்ற நிதியைத் திரட்டினாலும், அதை அரசின் சார்பிலே கொண்டுப்போனால் உசிதமென்று நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் அரசின் சார்பிலே இவ்வளவு அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு 'அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல்', 'ஆடிட்டர் ஜெனரல்' இவ்வளவு பேரையும் வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்யும்பொழுதே அங்கே தவறு, இங்கே புகார் வருகிறது என்று சொல்லும்பொழுது, நாம் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே ஈடுபட்டால், அதிலே கோளாறுகள் வரும். நாம் மறந்திருக்கமாட்டோம். யுத்தம் நடந்த நேரத்திலே ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நம்முடைய நேரு ஸ்டேடியத்தில் 'டட்சத்திர இலு' என்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்று அதனுடைய வரவு என்ன, செலவு என்ன என்பதெல்லாம் தெரியாத அளவுக்கு அந்தக் கட்சியிலே பெரிய பிரச்சினைகள் எல்லாம் எழுந்தன. இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் எல்லாம் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நாம் அரசின் சார்பிலே இந்தக் காரியத்தைச் செய்கின்றோம். இப்படிச் சொல்கிறேன். என்றால், இது எதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மட்டும்தான் இந்த வறட்சி நிவாரண நிதியை ஆரம்பித்திருக்கிறது என்பதல்ல. இந்தியாவிலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே கூட அரசின் சார்பாக நிதி திரட்டுகின்ற காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலே கூட காங்கிரஸ் அரசு இருந்தபோது புயல் நிவாரண நிதிக்காக ஒரு தனித் தலைப்பில் நிதி திரட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது ஒன்றும் புதிதல்ல. இதற்கு அரசோடு அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் போவையில் கேட்டுக்கொண்டதை மேலவையிலும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ரேவை உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய ஒரு மாத ஊதியத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றேன். அமைச்சர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றேன். போவைத் தலைவர் தந்திருக்கிறார், மேலவைத் தலைவரும் தருவார் (காசோஷம்)

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் அவரைக் கேட்காவிட்டால் கோபித்துக் கொள்வாரே என்பதற்காக நான் அதைக் கேட்பது என்னுடைய கடமை. அது போலவே இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்களும் வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். அமைச்சர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு அவர்கள் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் பொதுமக்களும் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் பூவிரந்தவல்லி, ஆவடியில் நடைபெற்ற இரண்டு நிகழ்ச்சிகளிலே மட்டும் ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று பேர் மட்டும் ஆயிரம் ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று கொடுத்தார்களே தவிர மொத்தத்தில் எல்லோரும் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்கின்ற அளவுக்கு ஒரு 11 ஆயிரம் ரூபாய் இந்த வறட்சி நிவாரண நிதிக்காகத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பொதுமக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு நிதி தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதை எடுத்துச் சொல்லி சீரிய நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் கூறி அமைக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு சிறு விளக்கத்தை மாத்திரம் நான் சொல்லிவிடுகிறேன். பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எந்தவிதமான வறட்சி நிவாரணக் கமிட்டியும் போடவில்லை. குடியாத்தத்தில் நெருப்புப் பிடித்தபோது கூட நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வசூல் செய்து அரசாங்கத்திடம் தான் அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள். சிவாஜி கணேசன் கூட குடியாத்தம் நிவாரணத்திற்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுத்தவிட்டு வந்தார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நண்பர் திரு. ராமசுப்ரணத் தேவர் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு சிவாஜி கணேசன் அவர்களுடைய சொந்தப் பணம் ஒரு லட்சத்தை ஒப்படைத்து, எதோ அவர்களால் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களில் இது நடந்துகொண்டு இருக்கிறதெயொழிய, எந்தக் குழுவையும் போடவும் இல்லை, அதற்காக, தனியாக எந்த நிதியையும் வசூலிக்கவும் இல்லை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அனாவசியமாக ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பி விட வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய விளக்கத்துக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். பழைய காங்கிரசினுடைய பண்பாட்டை புதிய காங்கிரஸ் கட்சியும் பின்பற்றும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும். பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-05)

[1975 மார்ச் 24]

4. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

145. Notification issued with G.O. Ms. No. 46, Agriculture, dated the 10th January 1975 in regard to an amendment to rule 124 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

146. Notification issued with G.O. Ms. No. 287, Co-operation, dated the 29th June 1974 in regard to amendment to rules 29 and 30 of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119(4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

147. Notification issued with Roc. No. 188040/74-E4, Director of Rural Development, dated the 15th December 1974 in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 in the entire area of Thiruvallur Panchayat, North Arcot district. [Laid on the table of the House under section 199(2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

148. Notification issued with G.O.P. No. 240, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 2nd September 1974 in regard to an amendment to the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

149. Notification issued with G.O.Ps. No. 376, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 3rd October 1974 in regard to an amendment to the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 73. A Summary of the Perspective Plan for Tamil Nadu 1974-84. (English and Tamil)

[1975 மார்ச் 24]

* 74. The Perspective Plan for Tamil Nadu 1974-84 (English and Tamil).

* 75. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu — Handloom and Textiles, 1974-75. (English and Tamil).

* 76. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu — Tamil Nadu Textile Corporation Limited, 1974. (English and Tamil).

* 77. Note on Demand No. 56 — Miscellaneous Capital Outlay. (English and Tamil).

* 78. Performance Budget on Directorate of Handloom and Textiles, 1975-76.

* 79. Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes, 1974-75. (English and Tamil).

* 80. Policy Note on Demand No. 56 — Miscellaneous Capital Outlay — 498 — Outlay on Co-operation. (English and Tamil).

* 81. Note on Demand No. 56 — Miscellaneous Capital Outlay (Craftsmen Training Schemes) (English and Tamil).

@ 82. Policy Note on Public Health, 1975-76. (English and Tamil).

@ 83. Policy Note on Medical, 1975-76. (English and Tamil).

@ 84. Policy Note on Food. (English and Tamil).

@ 85. Policy Note on Subsidised Housing Schemes for Industrial Workers and Tamil Nadu Government Servants' Rental Housing Scheme, 1974-75. (English and Tamil).

@ 86. Policy Note on Department of Approved Schools and Vigilance Service, 1975-76 — Under Demand No. 14 (Tamil).

@ 87. Policy Note on Urban Development, 1975-76. (English and Tamil).

* Laid on the table of the House on 22nd March 1975.

@ Circulated to all M.L.Cs. on 22nd March 1975.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

செவ்வாய்க் கிழமை, 1975 மார்ச் 25

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி.பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்
உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Newly Started Government 'A' Wing Schools

* 182. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the School Assistants, Grade-I, and Headmasters of the newly started Government 'A' Wing Schools claimed and drew salary in the pay scale of Rs. 450-25-750 from 2nd October 1970 ;

(b) whether the Government have ordered recovery from those Assistants on the contention that they were eligible for salary only in the pay scale of Rs. 400-15-430-20-550-25-650; and

(c) if so, the reason therefor?

புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட அரசினர் 'A' தொகுதி பள்ளிகள்

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட அரசினர் 'A' தொகுதி பள்ளிகளைச் சேர்ந்த தரம் I பள்ளி உதவியாகிரியர்களும், தலைமையாகிரியர்களும் 2-10-1970-லிருந்து ரூ. 450—25—750 வீதத்தில் சம்பளம் கோரி, பெற்று வந்தனர் என்பது உண்மையா?

(இ) அவர்கள் ரூ. 400—15—430—20—550—25—650 வீதத்திலேயே சம்பளம் பெறத் தகுதி பெற்றவர்கள் என்ற அடிப்படையில், அதிகப்படியாகப் பெற்ற தொகையைத் திருப்பி வசூலிக்குமாறு அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மற்றும் (இ) ஆம்.

(உ) 2-10-70 க்கு முன்னர் பள்ளி உதவி ஆசிரியர்களும் தலைமை ஆசிரியர்களும் ஒரே தரத்தைச் சார்ந்தவர்களாகியிருந்தனர். 2-10-70 க்கு

[1975 மார்ச் 25]

பின்னர் தலைமையாசிரியர்களின் ஊதிய வீதம் உயர்த்தப்பட்டு உள்ளதால் பணி மூப்பில் மூத்தவர்கள் மட்டுமே தகுதி அடிப்படையில் பதவி உயர்வு மூலம் தலைமையாசிரியர்களாக நியமனம் பெற்று ரூ. 450-25-750 வீதத்தில் ஊதியம் பெறலாம். அவ்வாறல்லாது பணி மூப்பில் இளைய வர்களாயிருப்பவர்கள் சிலரும் தவறுதலாக தங்களது ஊதியத்தினை ரூ. 450-25-750 வீதத்தில் பெற்று வந்தனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் பெற்ற அதிகப்படியான ஊதியத் தொகையினை திரும்பப் பெறவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

திரு. கே.எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, இப்படி பதவி பெற்ற ஒரு தலைமை ஆசிரியர் திரும்பிப் பெறுவது முறையாகாது என்று சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து, அந்த உயர்நீதி மன்றம் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்திற்கு ரூ. 450-25-750 என்ற ஊதிய விகிதத்தில் ஊதியம் வழங்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே மற்றவர்களிடமிருந்தும் பணம் வசூலிக்கப் படாமல் இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதி மன்றத்திலே ஒருவர் ரிட் போட்டார். அதன் காரணமாக அவர் தலைமை ஆசிரியராக எவ்வளவு நாள் பணியாற்றினாரோ, அதுவரையிலே ரூ. 450-25-750 என்று சம்பளம் இருக்க வேண்டும் என்றும், அதற்குப் பிறகு கீழே இருக்கப்பட்டால், அதிலிருந்து பழைய ஊதியம் தரப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பினை நிறைவேற்றுவது குறித்து அரசு ஆய்ந்து வருகிறது.

திரு. கே.எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதும் அதுதான். வழக்கிற்குச் சென்றவருக்கு அவர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் ரூ. 450-25-750 என்ற ஊதியம் வழங்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே தலைமை ஆசிரியர் கனாகப் பணியாற்றிய எல்லோருக்கும் அந்தப் பணிக்காலத்திற்கு வழங்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதுதான் ஆய்வே இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அந்தத் தீர்ப்பை மட்டும் நிறைவேற்றுவது என்றால், ஒரு ஆசிரியருக்கு மட்டும் தான் நிறைவேற்ற முடியும். அதையொட்டியுள்ள எல்லோருக்கும் நிறைவேற்றுவது என்றால், ஆய்ந்துதான் நிறைவேற்ற வேண்டியவரும்.

Representation of the Council of the College Tamil Teachers of Tamil Nadu

* 183. Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY (on behalf of THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state with reference to the answer given to L.C. Question No. 66 (Starred) on the floor of

[1975 மார்ச் 25]

the House on 21st August 1974, the steps taken on the representation received by the Government from the Council of the College Tamil Teachers of Tamil Nadu during December, 1973?

தமிழகத் தமிழ்க் கல்லூரி ஆசிரியர் மன்றத்தினரின் கோரிக்கை

திரு. செ. முத்துசாமி (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்) மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், சட்ட மன்ற மேலவையில் 21-8-74 ஆம் நாளன்று உட்கூறியிட்ட வினா எண் 66-க்கு அளித்த விடையினை யொட்டி கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

தமிழகத் தமிழ்க் கல்லூரி ஆசிரியர் மன்றத்தினரிடமிருந்து 1973 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் அரசுக்கு வந்த கோரிக்கை மீது எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: கோரிக்கை வந்தது தமிழ்க் கல்லூரி ஆசிரியர் ஊதிய விகிதங்களை ஓரளவுக்கு மாற்றி அமைத்து ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின்னிடைய சிபாரிசின் அடிப்படையிலே ஆங்கிலம் போதனை மொழியாக இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளிலே—ஆர்ட்ஸ், காலேஜ்களிலே—இந்தப் புதிய சம்பள விகிதம் அமுல்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ்க் கல்லூரிகளிலே அவை அமுல்படுத்தப் படுவதில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு கல்லூரிகளிலே உள்ளவர்களுக்கு சம்பள விகிதத்தை மாற்றி உயர்த்தும்போது, தமிழ்க் கல்லூரிகளிலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் உயர்த்தப்படுமா? ஏனென்றால் தமிழை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் மொழி உயர்வுக்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டுவரும் இந்த அரசுக் காலத்திலேயே, தமிழ்க் கல்லூரிகளிலே உள்ளவர்களுக்கு, ஆங்கிலக் கல்லூரிகளிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு இருப்பதைப் போல சம்பளம் உயர்த்தப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின்னிடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இத்தகைய கல்லூரிகள் வருவதில்லை. இதைத் தமிழக அரசே நேரடியாகக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினாலே ஏற்செனவே இருந்த விகிதத்தை ஓரளவிற்கு மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். கலைக் கல்லூரிகளிலேயெல்லாம் எந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில ஊதியம் வழங்கப்படுகிறதோ, அதே தகுதியுடையவர்கள் இங்கே வேலை பார்த்தால், அந்த ஊதியம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அதனால் 22-10-74 அன்று ஓரளவு ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஊதியத்தோடு இந்த ஊதியத்தை இணைக்க முடியாது. பல்கலைக் கழகம் இதற்கு அந்த ஊதியத்தை தரமாட்டார்கள்.

[1975 மார்ச் 25]

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, திருவையாற்றில் உள்ள மொழிக் கல்லூரித் தலைவர் அவர்களுக்கு ரூ. 200-10-300 என்ற ஊதியம்தான் வழங்கப்படுகிறது என்று அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே திருவையாறு கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் ஒரு விண்ணப்பம் தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஏதோ ஒரு குறைபாடு இருப்பதாகவும், அது நிவர்த்திக்கப்பட்டால், தங்களுக்கும் சரியான ஊதியம் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைத் துறையினரிடத்திலே அனுப்பி, ஆராய்ந்து விளக்கம் பெற்று முடிவு செய்ய இருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுக்கு பி. டி. ஆசிரியர் சம்பளம் கூட இல்லை என்ற முறையே இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட சம்பளங்களையும் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கொடுத்து ஓராண்டிற்கு மேலாகிறது என்ற காரணத்தால், விரைவாக அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். விண்ணப்பம் தந்திருக்கிறார்கள். அது ஆராயப்பட வேண்டும். அது ஆராயப்பட்டு வருகிறது. சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்களென்றால், எங்கே பிடித்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரக் குறிப்பு இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்க் கல்லூரிகளை பல்கலைக்கழகத்திலே கொண்டுவர ஏதாவது செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா? ஓரியன்டல் டைட்டில்களை பட்டப்படிப்பு ஆக்கக்கூடிய முறையிலே ஏதாவது அரசுக் கொள்கையிலே இருக்கிறதா, அந்த முறை செயல்படுத்தப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பட்டப்படிப்புக்கு வேறு வகையிலே இப்போது 'பி. லிட்.' என்ற பட்டம் தரலாம் என்கிற அளவுக்குப் சென்னை பல்கலைக் கழகம் அண்மையிலே முடிவெடுத்திருக்கிறது. அந்த முடிவின்படி, பி. லிட்., பட்டம் பெற விதவான் படித்தவர்களுக்கு வாய்ப்பு தந்திருக்கிறார்கள். இதிலேயே பட்டப்படிப்பைக் கொண்டுவர செயற்குறிப்பு இல்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்களே, பி. லிட்., என்ற பட்டயத்தைப் பட்டமாக்கும் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பிறகேனும், கலைக் கல்லூரியின் தகுதி தமிழ்க் கல்லூரிக்கு கொண்டுவரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கலைக் கல்லூரிகளில் என்னென்ன நிலைமை வைத்திருக்கிறோமோ, அந்த தனிப் பட்ட நிலைமைகள் இருந்தால், அதே தன்மைக்கு வரலாம். இதற்குக்கிற தன்மைகள் எல்லாம் தனியாக இருக்கிற காரணத்தால், அவற்றை

[1975 மார்ச் 25]

ஆராய்ந்து பல்கலைக் கழகம் ஒப்புக்கொள்ளுமேயானால், கலைக் கல்லூரிகள் தன்மைக்கு வைக்கலாம். அது வேறு, இது வேறு இருப்பதால்தான், தனித்தனியாக வைத்து நடத்தவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் பட்டப்படிப்புக்கு பி. லிட்., என்ற ஆங்கிலப் பெயர் வைக்கத்தான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறதா? தமிழிலேயே பட்டப் பெயர் கொடுப்பதற்கு ஆலோசனை இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழாசிரியர்கள் ஓரிரு பரீட்சைகள் எழுதினால், யார் யார் தேறுகிறார்களோ அவர்கள் பி. லிட்., பட்டத்திற்கு உரியவர்கள் ஆக்கப்படலாம். பத்தாம் வகுப்பு படித்து வித்துவான் படித்தவர்களுக்கெல்லாம் பி. லிட்., கொடுத்துவிட்டார்கள். அதனுடைய முழு விவரக் குறிப்பும் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து கிடைக்கவில்லை. நீண்ட நாட்களாக ஆராய்ந்து அண்மையிலேதான் முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். முழு விவரக் குறிப்பும் வந்த பிறகு, ஓரிரு தேர்வு எழுதவேண்டிக்கும். தேர்வு எழுதி தகுதி பெற்றால் பி. லிட். பட்டம் கிடைக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களிலே தமிழர்கள் தான் அத்தனை பேரும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது நடுவண் அரசு ஆங்கிலத்திலே தான் பட்டம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறதா? அப்படி ஏதாவது குறிப்புகள் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இதைப் பல்கலைக் கழகம் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். நடுவண் அரசுத்தன்மைகள் ஒன்றும் இல்லை. மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக்குழுவில் பல தடவை விவாதித்து இந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பல்கலைக் கழகத்திற்கு உட்பட்டு பட்டமாக்கப்படுவதன் மூலம் அவர்களெல்லாம் எதிர்காலத்திலே ஆசிரியர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற கருத்திலேதான் இந்தப் பட்டம் ஏற்படும் என்ற நிலைமை வந்து, ஓரளவுக்கு சென்னை பல்கலைக் கழகம் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகமும் அதைக் கடைப்பிடிக்குமானால், தமிழாசிரியர்களின் பெருங்குறை நீங்கும். இதை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே இருப்பவர்கள் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவை எடுப்பார்கள்.

Post of the Director of State Institute of Education

* 184. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state —

(a) whether the post of the Director of State Institute of Education in the Directorate of School Education has not been filled up for months; and

(b) if so, the reason therefor?

150.

வினாக்கள்—விடைகள்

[1975 மார்ச் 25]

மாநிலக் கல்வி நிறுவன இயக்குநர் பதவி

திரு கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள மாநிலக் கல்வி நிறுவன இயக்குநர் பதவி மாதக்கணக்கில் நிரப்பப்படாமலுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இப்பதவியில் முன்பு பணியாற்றி வந்த அலுவலர் நவம்பர் 1974-ல் பயிற்சிக் கல்லூரியின் முதல்வராக மாற்றப்பட்டார். அது முதலாக பள்ளிக் கல்வி இணை இயக்குநர் (ஆரம்பக் கல்வி) மேற்கண்ட பதவியில் கூடுதல் பொறுப்பில் (additional charge) அமர்த்தப்பட்டார். 21-2-1975 முதல் அரசு தேர்வு இயக்குநரே இவ்வேலையையும் பார்த்துக் கொள்ளுவது என்ற ஏற்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு கே. எஸ். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ள இயக்குநர் அவர்களுக்கு மூன்று பிரிவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலே அவருக்குத் துணையாக இருக்க துணை இயக்குநர்கள் அல்லது இணை இயக்குநர்கள் நியமிக்கப் படுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது அரசின் பரிசீலனையில் தனியாக இருந்து வருகிறது. இப்போது மூன்று பிரிவுகளாக இருக்கின்றன, 'எவாலயுவேஷன், இன்ஸ்டிடியூட்ஸ் மேலும் எக்ஸாமினேஷன்' என்று அவருக்கு மூன்று பிரிவுகள் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவரும் இதிலே தமக்குத் துணையாக ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒரு பதவி இருந்து அது நிரப்பப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக இப்போது அது அரசின் ஆய்விற்கு வந்திருக்கின்றது. அது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது கல்வித் துறையில் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு என்று மூன்று இயக்குநர்கள் இருக்கிறார்கள். தொடக்கப் பள்ளி இன்று பெரிய அளவில் வளர்ந்திருக்கின்றது. எனவே தொடக்கப் பள்ளிக்கு என தனியாக ஒரு இயக்குநரை ஏற்படுத்துவதற்கான ஆலோசனை அரசிடம் இருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது பற்றிப் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கென ஒரு தனி இயக்குநரை நியமிப்பதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது தொடக்கப் பள்ளி என்பது உயர்நிலைக் கல்லியோடு இணைந்திருக்கின்றது. இதிலே ஒவ்வொரு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியும் முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியும் இணைந்து பார்க்க வேண்டிய நிலை இப்போது இருந்து

1975 மார்ச் 25

வருகிறது. அந்த நிலையிலே இந்த இரண்டையும் ஒரே இயக்குநர் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. இப்போதுள்ள இரண்டு இணை இயக்குநர்களில் ஒருவர் துவக்கக் கல்விப் பிரிவினைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் ஒருவர் உயர்நிலைக் கல்விப் பிரிவினைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் இணைப்பு ஏற்படத்தக்க விதத்தில் இயக்குநர் பார்க்க வேண்டும் என்ற முறையிலே இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது கூட பயிற்சி யளிக்கும் உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே, பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே, ஒன்றும் வகுப்பு முதல் பதினொன்றாம் வகுப்பு வரையில் இருக்கின்றன. அங்கே ஒன்றும் வகுப்பில் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கும் ஆசிரியரும் செக்ஸ்டரி கிரேடு ஆசிரியர் தான். அப்படியிருக்கும்போது செக்ஸ்டரி கிரேடு எஜு கேஷன் கீழே வரும் பள்ளிகளை செக்ஸ்டரி எஜுகேஷன் டைரெக்டர் கவனிப்பதற்கும் தொடக்கப் பள்ளியினை தொடக்கப்பள்ளி டைரெக்டர் கவனிப்பதற்கும் ஏற்றவாறு ஏற்பாடு செய்வதில் சிரமம் இருக்க முடியாது. இதை அரசு அறியுமா, அறிந்து அதற்கு ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதற்காக அதாவது தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு என ஒரு தனி இயக்குநரைப் போடுவதனால், என்னென்ன அனுசூலங்கள் ஏற்படும் ஆசிரியர்களைப் பொருத்த மட்டில், என்று அவர்கள் நினைக்கின்றார்களோ அவற்றை ஒருவரே இருந்து பார்ப்பதாலும் பெறக்கூடும் என்று அரசு கருதுகின்றது.

Unauthorised use of the Cauvery Water for Irrigation

*185 Q.—THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR (on behalf of THIRU M. K. D. NATARAJAN) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that some people pump the Cauvery waters for irrigation unauthorisedly; and

(b) if so, the action taken by the Government to prevent it?

பாசனத்திற்கு காவிரி நீரை அனுமதியின்றி உபயோகப்படுத்தல் —

(திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்) திரு மு. க. து. நடராசன் சார்பில் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு அனுமதியின்றி, காவிரி நீரை விசை ஏற்றம் மூலம் இறைத்து சிலர் பாசனம் செய்வதை அரசு அறியுமா?

127-8—2

[1975 மார்ச் 25]

(இ) ஆமெனில், அதைத் தடுக்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) உரிய அனுபதி பெறாமல் விசையேற்றங்களின் மூலம் செய்யப் பெறும் பாசனம், வழக்கமாக வசூலிக்கப்படும் தண்ணீர் தீர்வையை விட இருபது மடங்கு அதிக தீர்வை வசூலிக்கப்படுகின்றது. அத்தகைய நேர்வுகள் அனைத்தையும் கண்டு பிடித்து அறிவிப்புகள் அனுப்புமாறு கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. காவிரியாற்றிலிருந்தும் அதன் வாய்க்கால்களிலிருந்தும் இறவைப் பாசனம் பெறுவதை, இறவைப் பாசனக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பது மூலமாகச் சீமைப்பது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, இது மாதிரி பாசனமானது, சேலம் மாவட்டம் பள்ளிபாளையத்திலிருந்து மோகனூர் கரை வரையில் ஏராளமான அளவில், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பயன் பெறத்தக்க விதத்தில், நடந்து கொண்டு வருகிறது. மேலும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதிகளைச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதிகளிலே ஜயனாப் பம்புசெட்ஸ்களை வைத்துப் பாசனம் செய்து கொள்ள முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதை அரசு அறியுமா? இப்படிக் கட்டுப் பாடி இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருப்பதை முறைப்படுத்த அரசு தக்க ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, திரு தீக்ஷிதர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இப்படி நடைபெறுவது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்றது. ஆனால் இவற்றை எப்படி கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலம் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. நான் கூட மோகனூர் பகுதிகளுக்குச் சென்று அவற்றை நோடியாகப் பார்வையிட்டேன். இதுபற்றி அப்பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளோடு கலந்து பேசினேன். இது நீண்ட நெடுங்காலமாக பழக்கத்தில் இருந்துவரும் காரணத்தினால் அவற்றை உடனடியாக அப்படிப்படுத்த முடியுமா என்பது பிரச்சினை. அப்படித் தீவிர நடவடிக்கையாக எதையாவது செய்தால், அது அரசியல் பிரச்சினையாகவும் ஆகிவிடும், உணவு உற்பத்தியினையும் பெருமளவிற்கு அது பாதிக்கக்கூடும். எனவே அதுபற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறது. ஆனால் திரு தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல ஆயிரக்கணக்கில் இல்லை. 'ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு' என்று சொல்லுவது சரியில்லை. மொத்தம் 2 அல்லது 3 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு இருக்கக்கூடும். முழுமையான தகவல்கள் இல்லை. இருந்தாலும் அவற்றை எப்படி ஒழுங்கு படுத்துவது, எப்படி முறைப்படுத்துவது என்று யோசிக்கிறோம். அவற்றை லிஃப்ட் இரிக்கேஷன் சொஸைடிகளாக மாற்றிவிடலாம் என்று அரசு தீர்மானித்திருக்கின்றது. சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்

[1975 மார்ச் 25]

41 லிஃப்ட் இரிக்கேஷன் சொஸைடிகளாக அவற்றை மாற்றிவிடலாம். மேற்கொண்டு இப்படி நோயண்ணம் தடுக்கத்தக்க முறையில் இதைச் செய்து விடுவது நல்லது என்று மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் ஆலோசனை சொல்லியிருக்கின்றார். அரசு அதைப் பரிசீலித்து வருகின்றது.

திரு. கே. ரஜாராம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அந்தப் பகுதிகளிலே இது பல்லாண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தினால் உடனடியாக அப்படிப் படுத்துவது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கின்றது என்றார். ஆனால் இப்போது மோகனூரில் காவிரிக்கரையில் பெரிய ஓளையு ஒன்றை வெட்டுவதற்காக இண்டொருவர் பணம் வசூலித்துக் கொண்டிருப்பதாக இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் தெரிவித்தார். அதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு புதிதாக எதுவும் ஏற்பட்டு விடாமல் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இப்படிப் பட்ட தவறுகள் நடைபெறக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, பெர்மிட்டுகளைக் கொடுத்து அதை ஒழுங்குபடுத்தச் சொன்னோம். ஆனால் முதலில் 5 குதிரை சக்தி உள்ள இயந்திரத்தைப் போட்டு, பிறகு அதைப் பெரிய அளவிற்கு மாற்றியுள்ள நிலையையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட நிராகரணிலே வழங்கப்பட்ட பெர்மிட்டுகள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தடுத்திட வேண்டும் என்றுதான் லிஃப்ட் இரிக்கேஷன் சொஸைடிகளைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட தவறுகளை யார் செய்காலும், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, காவிரியை ஒட்டிய பகுதிகளான சேலம், திருச்சி மாவட்டங்களிலே அதிகமான அளவிற்கு அத்தகைய பாசனத்தைக் கையாள்கின்றார்கள். இதிலே எவ்வளவுப் பகுதியில் இப்படித் திருத்தண்பாக பாசன முறையைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 'திருத்தண்பாக' என்ற சொல் பத்திரிகைகளில் ஒரு தவறான, பெரிதான அர்த்தத்தைக் கற்பித்துவிடக்கூடும். அதனால் நடைபெற்று வரும் காவிரி நீர் பேச்சு வார்த்தைகளுக்கும் குந்தகம் ஏற்பட்டு விடக்கூடும். இப்படிப்பட்ட பாசனம் காவிரிப் படுகையில்தான் நடைபெறுகின்றது என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். எல்லா ஆற்றுப் படுகையிலும் நடைபெறுகின்றது. இவற்றை முறைப்படுத்த வேண்டும், ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். சேலத்தைப் பொறுத்தமட்டில்

[1975 மார்ச் 25]

இது உடனடியாக அமுலுக்கு வருகின்றது. அங்கே 41 லிஃப்ட் இரிகேஷன் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் இதிலே ஒரு வரைமுறையை ஏற்படுத்த இருக்கின்றது. அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இப்படிச் செய்த சிபாரிசு அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கின்றது. ஒழுங்குமுறைப் படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைதான் இது. இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்த பிறகுதான், இதைச் செய்ய அரசு அந்த முடிவிற்கு வந்திருக்கின்றது.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டம் அமராவதி ஆற்றிலும் பவானி ஆற்றிலும் இப்படிப்பட்ட பம்பு செட்டுகளை வைத்துப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதைப்பற்றிய தகவல்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றனவா? எவ்வளவு பம்பு செட்டுகள் அப்படி இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன? அங்கே எவ்வளவு லிஃப்ட் இரிகேஷன் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்த அரசு முயற்சிக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, காவிரி பற்றிய கேள்வியினை ஒட்டி இது வருவதால் பத்திரிகைகளில் தவறான செய்திகள் வந்துவிடக்கூடாதே என்று அஞ்சுகிறேன். தவறுதலாக, புதிதாக ஆயக்கட்டில் சில பகுதிகளைச் சேர்க்க முயற்சிக் கிறார்கள் என்ற எண்ணம் வந்துவிடக் கூடாது. அமராவதி, பவானி பகுதிகளில் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக இதைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பது அரசிற்குத் தெரியும். ஒரு ஆற்றும் படுகையிலிருந்து 50 அடி தூரத்திற்கு அப்பால்தான் இணைகளை வெட்ட வேண்டும். குறைவான தூரத்தில் வெட்டக்கூடாது என்ற உத்தரவிருந்தும் கூட சில இடங்களில் வெட்டப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், கிணற்றுக்கு மின் இணைப்புகளைக் கூடப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இப்போது அரசின் அனுமதி இல்லாமல் அதைச் செய்யக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். இதைத் தடுப்பதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும். அதே நேரத்தில் உள்ளதை ஒழுங்குமுறைப் படுத்த தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். கோவை மாவட்டத்திலும் இப்படி லிஃப்ட் இரிகேஷன் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தலாமா என்று ஆலோசித்து வருகிறோம்.

திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டுவேலப்ப கவுண்டர்: தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் பவானி ஆறு, காலிங்கராயன் வாய்க்கால், கீழ்ப்பவானி பகுதிகளில் இப்படிப் பயன் படுத்தி வருகின்றார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகள் தாங்களாகவே முன்வந்து நீர்ப்பாசன கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்ள முன்வந்தால் அரசு அனுமதி கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மேற்கொண்டு ஆயக்கட்டை விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் இணக்கம் தெரிவிக்காது. காரணம் காவிரி நீர்பற்றிய பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதிலே நமக்கு எவ்வளவு நீர் கிடைக்கப்

[1975 மார்ச் 25]

போகிறது என்று தெரியாத நிலையில் உள்ள ஆயக்கட்டை விரிவுபடுத்துவது, விவசாயத்திற்கும் நல்லதல்ல, அரசாங்கத்திற்கும் நல்லதல்ல, எனவே அதுபற்றி பொறுத்துத்தான் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, பவானி ஆற்றுக்கும் காலிங்கராயன் காலவாய்க்கும், இப்போது நடைபெற்றுவரும் காவிரி நீர் பேச்சுக்கும் சம்பந்தமில்லை. அந்தப் பகுதிகளிலே லிஃப்ட் இரிகேஷன் நடைபெறுகிறது. அதே மாதிரி முசிறி பகுதியிலும் காவிரி ஆற்றையொட்டி உள்ள பகுதிகளிலே அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பவானியும் காவிரியின் கிளை ஆறுதான் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: பவானி உபநதி. கிளைநதியில்லை. காவிரியோடு வந்து சேருகின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அது எப்படியானாலும் ஒன்று உறுதி. கீழ் பகுதியிலுள்ள ஆயக்கட்டுகள் பாதிக்கப்படாத வகையிலே மேல் பகுதியிலுள்ள ஆயக்கட்டு பகுதிகளுக்கு ஏற்கெனவே சில ஆண்டுகளாக அந்த முறையில் தண்ணீர் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தால், அதை ஒழுங்குபடுத்தலாமா என்று அரசு ஆலோசித்து வருகிறது. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமா அல்லது அப்புறப்படுத்த வேண்டுமா என்பதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தெரிவிக்கும் ஆலோசனைகளின் பேரிலேதான் அரசு முடிவெடுத்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

Water-Tank at Arcottonkudisai Village

* 186 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state:

(a) whether there is any proposal with the Government to construct a Water-Tank at Arcottonkudisai Village in Moonjurpattu Panchayat, Vellore Taluk, North Arcot District;

(b) if so, when the work will be taken up; and

(c) the estimated expenditure for the work?

ஆற்காட்டான் குடிசை கிராமத்தில் நீர்த்தேக்கம்

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், வேலூர் தாலுக்கா, மூஞ்சூர்பட்டு பஞ்சாயத்து, ஆற்காட்டான்குடிசை கிராமத்தில் நீர்த்தேக்கம் அமைக்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு எதும் உள்ளதா?

[1975 மார்ச்-25]

(இ) ஆமெனில், இப்பணி எப்போது துவக்கப்படும்?

(உ) இதன் மதிப்பீடு யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) நீர்த் தேக்கம் கட்டும் திட்டம் இல்லை, குட்டை அமைக்கும் திட்டம் உள்ளது.

(இ) & (உ) இதன் மதிப்பீடு ரூ. 24,000.

(பிற்பகல் 4-20)

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இதை பொதுப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டு சில பகுதிகளிலும் இது போன்ற நீர் குட்டைகள் அமைக்க வேண்டும் என்று எல்லா மாவட்டங்களிலும் திட்டமிடப்பட்டு, அதைக் குறித்து அரசு பரிசீலித்ததே, அதனுடைய முடிவு என்ன ஆயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, குட்டையாக அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து ரூ. 24 ஆயிரம் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

திரு. கே. ராஜாராம்: உங்கள் பாலிஸி என்ன என்றுதான் அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர்களே, எல்லா மாவட்டங்களிலும் குட்டைகள் அமைக்கின்ற திட்டம் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. முழு விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை. எல்லா மாவட்டங்களிலும் இது போன்ற திட்டம் அமைத்துக் கொண்டு வரப்படுகின்றது.

Housing Scheme at Krishnagiri

*187 Q.—THIRU K. ARIVAZHAGAN: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to construct houses at Krishnagiri under 10 per cent Scheme of the Tamil Nadu Housing Board;

(b) if so, whether any amount has been collected from the public; and

(c) how long it will take to execute the Scheme?

சிறுட்டிணகிரியில் வீடு கட்டும் திட்டம்

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்ச அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் 10 வீழுக்காடு திட்டத்தின் கீழ் சிறுட்டிணகிரியில் வீடு கட்டும் திட்டம் ஏதும் உள்ளதா?

1975 மார்ச் 25]

(இ) ஆமெனில், அதற்குரிய நிதி பங்கீடு மக்களிடமிருந்து பெறப்பட்டதா?

(உ) இத்திட்டம் நிறைவேற எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் 32 வீடுகளைக் கட்ட இருக்கிறது. 26 வீடுகளுக்கு நிதிப் பங்கீடு பெறப்பட்டுள்ளது.

(உ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் இத்திட்டத்தை 1975-76 ஆண்டின் முடிவிற்குள் நிறைவேற்றிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடுகள் யாருக்கு வழங்கப்படும் என்பதைப்பற்றி நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கான வீடுகள் என்ற அளவில் பத்தாயிரம் ரூபாயில் இந்த வீடு கட்டுவது என்ற திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. பத்தாயிரம் முன்பணமாகக் கொடுப்பவருக்கு இந்த வீடு தரப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் என்று கட்டினால், அதற்குரிய விதத்திலே ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இது வருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, அது வேறு திட்டம், இது வேறு திட்டம். தினசரி ஒரு ரூபாய் கட்டினால், ஐந்தாண்டுகள் கழித்து ஒரு வீடு கிடைக்கும். பத்தில் ஒரு பங்கு கட்டினால், ஒரு குறைந்த அளவு காலத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதம் அல்லது ஐந்து அல்லது ஆறு மாதத்தில் இந்த வீடு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Solvency Certificates for Trustees

* 188 Q.—THIRU S. S. THENNARASU (on behalf of THAVATHIRU KUNDRAKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation to the effect that the members of the Scheduled Castes who are appointed as Trustees of Temples should be exempted from producing Solvency Certificates; and

(b) if so, the steps taken thereon by the Government?

[1975 மார்ச் 25]

அறங்காவலர்களின் சொத்து அத்தாட்சி

திரு. எஸ்.எஸ். தென்னரசு (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் ரீபில்):
மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருக்கோயில்களில் அறங்காவலர்களாக நியமனம் பெறும் தரமுத்தப்பட்ட சமூகத்தினர் சொத்து அத்தாட்சி தர வேண்டுமென்ற விதியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று அரசுக்கு ஏதேனும் கோரிக்கை வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Harijan Welfare Department Schools

* 189 Q.—THIRU K. ARIVAZHAGAN: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the order issued to the effect that Grade-I scale of pay should be extended to the fully qualified Grade-II Tamil Pandits will apply to the teachers of the Harijan Welfare Schools also;

(b) if so, whether the fully qualified Grade-II Tamil Pandits of Harijan Welfare Schools in Chingleput District are being paid Grade-I scale of pay; and

(c) if not, whether the Government will take necessary action therefor?

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகள்

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு அரிசனநல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) முழுத்தகுதியுள்ள இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கு முதநிலை ஊதியம் வழங்கப்படவேண்டும் என்னும் அரசு ஆணை அரிசனநலத் துறைப் பள்ளிகளுக்கும் (Harijan Welfare Schools) பொருந்தமா?

(இ) ஆமெனில், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள அரிசனநலத் துறை பள்ளிகளில் முழுத்தகுதியுடன் பணியாற்றும் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கு முதநிலைத் ஊதியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறதா?

[1975 மார்ச் 25]

(உ) இல்லையெனில், அதற்கான நடவடிக்கையினை அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜங்கம்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) முழுத்தகுதியுள்ள இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களை முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர் பதவிகளில் நியமிக்க வேண்டும் என்னும் கல்வித்துறை வெளியிட்ட அரசு ஆணை மாநிலத்தில் அரிசன நலத் துறை நடத்தும் பள்ளியிலுள்ள முழுத் தகுதி பெற்றுள்ள தமிழாசிரியர்களுக்கும் இப்பொழுது அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ச. அறிவழகன்: தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இதுபோன்ற ஆணைகள் பிறப்பித்தும் பல மாவட்டங்களில் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. இப்போதாவது அது நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜங்கம்: தலைவர் அவர்களே, 1-1-74 முதற்கொண்டு முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பெறும் ஊதிய விகிதத்தைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 12 ஆசிரியர்கள் பயனடைந்துள்ளனர்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இது நலத்துறை ஆகும். நலத் துறையிலே உள்ள நடத்துப்போது, இதிலே ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகள் கொடுத்து, கடைசியாக இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து அல்லது ஒன்றரை ஆண்டுகள் கழித்து எல்லாத் துறைகளிலும் நிறைவேற்றிய பிறகு மீண்டும் தனிபாகச் சென்று கேட்கும்போது மட்டுமே இதிலே கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அரசுத் துறைப் பள்ளிகள்தான் இவை. நலத்துறை அரசுத் துறையாக இருந்தம்கூட, அரசுத் துறையில் உத்தரவிடும்போது, இங்கு மட்டும் அமுலாக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? எதிர்காலத்திலாவது எதிர்காலத்தில் நடவடிக்கை அமைப்பது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நலத்துறையானது பொதுவாக சமுதாய நலத்துறை என்று அமைக்கப் பட்டிருந்தாலும், அசலே கல்வியும் சேர்க்கப்பட்டு, பொதுக் கல்வியோடு இது இணையாமல் தனியாக ஒரு துறை கல்வியைப்பற்றிக் கவனித்து வருகிறது. கல்வித் துறையிலே எந்தெந்த உத்தரவுகள் எப்போதைக்குப்போது இடப்பட்டாலும், இந்த உத்தரவுகளை முறையாக இந்த இலாகாவுக்கு வந்த பிறகு, செயல்படுத்தத் தொடங்குகிறோம். இதனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலை.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையிலே இருந்து வந்தவுடனே செயல்படுத்துவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒருவேளை கல்வித் துறையிலே இருந்து இந்த இலாகாவுக்கு

[1975 மார்ச் 25]

நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு அனுப்பப்படுகிற நடைமுறை இருக்கிறதா என்று எனக்குத் தென்றுகிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலுமே இன்கிரிமெண்டு வழங்குதல், சம்பளங்கள் மாற்றியமைத்தல் போன்ற பல காரியங்களில் சாலதாதம் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இனிமேல் எதிர்காலத்திலே அவ்வப்போது வழங்குகிற அளவுக்கு விரைவான நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜாங்கம்: தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையிலேயிருந்து ஆணைகளை இந்த இலாகாவிற்கு அனுப்பியவுடன் உடனடியாக கவனிப்பதற்கு இந்தத் துறை முடிவெடுக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையிலாவது ஆணைகளை உடனடியாக அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு வருகிறபோது விரிவாகப் பேசிக்கொள்ளலாமே.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் கூறுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் இன்னும் காலதாமதம் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் கல்வித் துறை மற்ற துறைகளுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட எல்லாத் துறைகளுக்கும் ஃபைல்லை சர்க்குலேஷனில் அனுப்பினால், அது சுற்றிக் கொண்டு வர ஆறுமாதம் ஆகும். நான் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றேனோடு கூட, உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே, இங்கே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, உள்ளாட்சித் துறைப் பள்ளிகளிலும், அரிசனப் பள்ளிகளிலும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் காலதாமதமில்லாமல் செய்யலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அஞ்சுகின்றார். கல்வித் துறையிலிருந்து வந்தால் இன்னும் காலதாமதம் ஏற்படும். ஆகவே இப்போது இருக்கிற முறைகளிலே கல்விக் துறையிலிருந்து ஆணை வந்தவுடன் பிற துறைகளில் சூயற்சி மேற்கொள்ளாமல் செய்வதுதான் நல்லது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:— ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி(*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1975 மார்ச் 25]

Thiru G. Vasantha Pai rose.

MR. CHAIRMAN: Has the hon Member Thiru Vasantha Pai got anything to say?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, may I know whether Question No. 4788 is being adjourned?

MR. CHAIRMAN: It is an Unstarred Question.

உடுக்குறியிடாத வினாக்கள்.

Persons sent abroad at Government Expense

1. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to place on the Table of the House:

- a list containing the names of persons, who have been sent abroad at the expense of the Government during the last 5 years, year wise;
- their designation;
- the countries they visited;
- the reason for which they were sent abroad; and
- the expenses incurred by the Government on behalf of each of them?

At statement @ containing the particulars is placed on the table of the House.

மருத்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த செலிவித் தாய்கள்.

2. கே.—திரு. ம. மாதிலாசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளில் மருத்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் எத்தனை பேர் செலிவித் தாயாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்கள்?

ப.—31 சதவிகித இங்கள் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் மருத்துவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் அடங்கியுள்ளனர். மருத்துவ சமுதாயத்தைப் பற்றி தனி விபரம் இல்லை.

சந்தன மரங்கள்.

3. கே.—திருவாளர்கள் எஸ். வெள்ள பாண்டியன், எல். பலராமன்: மாண்புமிகு வனிகவரித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1)ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 25]

(அ) இம்மாநிலத்தில், மாவட்ட வாரியாக, எந்தெந்தப் பகுதிகளில் வன இலாகாவின் சந்தனக்கட்டைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன?

(இ) 1971-72-ஆம் ஆண்டு சந்தனக்கட்டைகள் விற்பனை செய்ததன் மூலம் கிடைத்த மொத்த வருமானம் மாவட்ட வாரியாக என்ன?

ப.—(அ) சந்தன மரங்கள், வட ஆற்காடு, சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள காடுகளில் அதிக அளவிலும், திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மற்ற மாவட்டங்களில் ஒரு சில இடங்களிலும், இயற்கையாக வளர்கின்றன. அவற்றின் பரப்பளவு மாவட்ட வாரியாக பின் வருமாறு:—

மாவட்டத்தின் பெயர்.	பரப்பளவு. (ஹெக்டேர்)
தர்மபுரி	1,07,878.80
வட ஆற்காடு	89,942.00
சேலம்	36,407.42
மதுரை	1,200.00
இராமநாதபுரம்	1,590.43
திருநெல்வேலி	1,045.09
நீலகிரி	35,945.79
கோவை	1,34,277.40
திருச்சிராப்பள்ளி	10,004.00
தென் ஆற்காடு	1,113.69

இவை தவிர நீலகிரி, கோவை, சேலம், தருமபுரி, வட ஆற்காடு, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் வனத்துறையால் சந்தன மரங்கள் செயற்கையாகவும் வளர்க்கப்படுகின்றன. 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரை வன இலாக்காவால் பயிரிடப்பட்டுள்ள சந்தன மரங்களின் பரப்பளவு, மாவட்ட வாரியாக பின்வருமாறு:

மாவட்டத்தின் பெயர்.	1972-73 வரை பயிரிடப்பட்டுள்ள பரப்பளவு. (ஹெக்டேர்)
தர்மபுரி	135
வட ஆற்காடு	129
சேலம்	83
மதுரை	69
இராமநாதபுரம்	44
திருநெல்வேலி	196
நீலகிரி	3
கோவை	326
மொத்தம்	985

[1975 மார்ச் 25]

இவை நீங்கலாக, 1973-74-ம் ஆண்டில் 200 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் சந்தன மரங்கள் பயிர் செய்வதாச உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) 1971-72-ஆம் ஆண்டில் சந்தன மர விற்பனையில் கிடைக்கப் பெற்ற மொத்த வருமானம் மாவட்ட வாரியாக பின்வருமாறு:

பெயர்	ரூ.
வட ஆற்காடு	82,27,394.00
தருமபுரி	2,38,706.00
சேலம்	12,40,026.00
கோவை	23,16,539.00
நீலகிரி	1,21,645.00
இராமநாதபுரம்	75,841.00
திருச்சிராப்பள்ளி	2,36,550.00
மதுரை	5,039.49

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

அதிகமான 'லேவி' யையும் சிலில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளின் தொந்தரவையும் எதிர்த்து தஞ்சாவூர் ஆட்சித் தலைவரிடம் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளின் மகஜரும், அவர் அலுவலகத்துக்கு ரூப்பு உண்ணாவிரதமும் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத்தலைவர்: திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் M. L. C. அவர்கள் கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்:

"The massive procession, presentation of a petition of grievances to the District Collector and relay fast opposite Thanjavur Collectorate organised by the agriculturists of Thanjavur district at Thanjavur from today protesting against the abnormal and oppressive levy imposed on them in the existing condition of poor yield and also the untold suffering imposed on them due to harassment by the Civil Supplies officials who do not allow them to keep paddy even for seeds, agricultural operations and personal consumption. The protest is also against the open corruption by the officials especially in the lower levels who are engaged in levy operations."

இது எவ்வாறு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான விதிகளின் கீழ் வரும் என்பதை உறுப்பினர் விளக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் ஆயிரக்கணக்கான தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் ஒரு ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள். தற்சமயம் அரசாங்கத்தாராலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே கையாளப்படுகின்ற கொள்முதல் முறையையும் லேவி முறையையும் கடுமையாக எதிர்த்து ஊர்வலம் சென்றார்கள். அது தவிர இந்த

164 அதிகமான 'லெவி'யையும் சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளின் தொத் தரவையும் எதிர்த்து தஞ்சாவூர் ஆட்சித்தலைவரிடம் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளின் மகஜரும், அவர் அலுவலகத்து முன்பு உண்ணாவிரதமும் குறித்து.

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

[1975 மார்ச் 25]

லெவியைப் பொறுத்த வரையிலே அரசாங்க அதிகாரிகள் லெவி வசூலிப்பது என்ற பெயராலே விவசாயிகளுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்கள் சாப்பிடுவதற்கு வைத்திருக்கக் கூடிய, விவசாயத்திற்காக வைத்திருக்கக் கூடிய நெல்லைக் கொண்டு போவதற்கு அதிகாரம் பெற்றிருப்பதால், வீட்டிற்கே வந்து துன்புறுத்துகின்ற காரணமாக ஏற் பட்டிருக்கின்ற சங்கடங்களைக் குறித்து அவர்கள் நேற்றைய தினம் ஊர்வலம் போயிருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான ஒரு லெவியைப் போட்டு விட்டு மக்கள் அந்த லெவியைக் கொடுக்கவில்லை என்று துன்புறுத்து கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலும் இதுபற்றி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தொடர் உண்ணா விரதம் இருக்கும் ஒரு முடிவுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற விவசாயிகள் வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இங்கே வந்து பேசுவதற்கு முக்கியமான காரணம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பம்தான். இதை நான் தங்கள் மூலம் அரசுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இது மிகவும் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினையாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, சொன்முதல் பற்றி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அடிக்கடி பல்வேறு கருத்துக்களை அரசினரிடத்திலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்தக் கொள் முதல் எந்த அளவுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடும் போதெல்லாம், ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்கள், இவர்களையெல்லாம் கலந்து, அந்தந்தப் பகுதியிலே எவ்வளவு விளைச்சல் வரும் என்று கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருடைய சபாநிசுபுடைய அடிப்படையிலே கொள்முதல் அளவை நிர்ணயிக்கின்றோம். இந்த ஆண்டு நூறு ஆண்டுக் காலமாக சந்திக்காத ஒரு அசாதாரணமான பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தாலேயே விளைவு குறைவு என்பது தான் விவசாயிகளுடைய முக்கியமான காரணமாகும். விளைச்சல் குறைவாக இருந்து அதிகமான லெவி போடுவது தொல்லை தருகிறது என்பது அவர்களுடைய கருத்து ஆகும். அதை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 4-30)

ஒவ்வொரு இடத்திலும் வெவ்வேறு நிலை இருக்கலாம். அந்த இடங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கின்றது. நானும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சென்று விவசாயிகளைச் சந்தித்த போது, சில விவசாயிகள் கொடுக்கின்ற புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நாங்கள் போட்டிருக்கக் கூடிய லெவியை வாங்க முடியும் என்று எனக்கே தோன்றியது.

அதிகமான 'லெவி' யையும் சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளின் தொத் தரவையும் எதிர்த்து தஞ்சாவூர் ஆட்சித் தலைவரிடம் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளின் மகஜரும், அவர் அலுவலகத்தக்கு முன்பு உண்ணாவிரதம் குறித்து.

1975 மார்ச் 25]

(திரு. செ. மாதவன்)

அதற்குப் பின்னாலே இன்னொரு விவசாயி அவருடைய நிலத்திலே விளைந்த விவரத்தைக் கொடுக்கும்போது வாங்க முடியாத நிலைமை இருக்கும் என்று உணர் முடிந்தது. ஆகவே, இடத்திற்கு இடம் நிலத்திற்கு நிலம் இந்த ஆண்டு நிலைமை மாறும் என்பது உண்மை தான். ஆகவேதான் இந்தத் தொல்லை இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதை கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்கிறார் என்றுதான் நினைக்கின்றேன். இன்னொரு சங்கடம் அரசுக்கு, இந்த ஆண்டு மொத்தமாக நாடு முழுவதும் மகசூல் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தாலே, குறைந்த அளவுக்கு விளைந்தாலும் கூட, அதிகமாக அவர்களிடத்திலே கொள்முதல் செய்தால்தான் நாட்டு மக்களுக்கு விநியோகக் குடியும். அரசுக்கு இந்த ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவேதான் இதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கி நம்முடைய கொள்முதல் சரிவர நடக்காமல் போகுமானால், விநியோகக்கின்ற முறை மிகவும் பாதிக்கப்படும். இதுதான் அரசாங்கத்திற்கு உள்ள சங்கடம். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் நேற்றுப் பேசும்போது அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய சங்கடத்தை எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வளவு நாம் முயற்சிகள் எடுத்ததற்குப் பின்னாலேயும், நாம் திட்டமிட்ட அளவுக்கு நம் கைக்கு நெல் வந்து சேரவில்லை என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு 'நங்கள் போட்ட குறியீடு தவறு. அதிகமாக விளைந்ததாக கணக்குப் போட்டிருக்கின்றார்கள், என்றுதான் அவர்கள் இங்கே எடுத்து விவரித்தார்கள். ஆக குறைந்த அளவு விளைந்தாலும் தனிப்பட்ட விவசாயிகள் தங்களுடைய தேவைக்கு வைத்துக்கொண்டு மீதி நெல் அத்தனை கூடியும் இது போன்ற விநியோக முறைக்குக் கொடுப்பதுதான் சாலசிறந்ததாக இருக்கும். அதை விட வேறு வழியில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டுதான் இந்தப் பிரச்சினை. சென்ற ஆண்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் ஆட்சி செலுத்தியது. அதற்கு முந்திய ஆண்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் ஆட்சி புரிந்தது. அப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினை இல்லை. இந்த ஆண்டுதான் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு இடைக்காலப் பிரச்சினை. இதை நாம் பெரிதுபடுத்தாமல் ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகள் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இன்றைக்குச் செல்லுகின்றார்கள். செல்லாதற்கு முன்னாலே என்னோடு தொலைபேசியிலே பேசினார்கள். அங்கே விவசாயிகளையெல்லாம் சந்திப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதில் நிச்சயம் இந்த அரசு தயக்கம் காட்டாது. விவசாயிகளும் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்தாக வேண்டும். நம்முடைய துர்பாக்கியமான நிலை. வெளி விலையை பார்க்கிறபோது, ஒத்துழைக்க மனம் வருவதற்கு அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. வெளியிலே மிக அதிகமாக வீறிடின்றது. இதில் அரசியல் கட்சி வேறுபாடே கிடையாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் உட்பட இந்தச் சங்கடங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டு ஆங்காங்கே சில

166 அதிகமான 'லெவி'யையும் சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளின் தொந் தரவையும் எதிர்த்து தஞ்சாவூர் ஆட்சித் தலைவரிடம் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளின் மகஜரும், அவர் அலுவலகத்துக்கு முன்பு உண்ணாவிரதமும் குறித்து.

(திரு. செ. மாதவன்)

[1975 மார்ச் 25]

குறைகள் இருந்தாலும், விவசாயிகள் அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகள் ஆங்காங்கே தவறுகள் செய்வார்களானால், அரசாங்கம் இதில் தலையிட்டு நிச்சயமாக அதைக் கண்டிக்கும். அந்த உறுதியை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நேற்று இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னவுடன், உணவுச் செயலாளர் அவர்களிடம் இதை உடனே பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆக இதைப் பற்றி மேலும் விவாதித்து கருத்துக்கள் பரிமாற வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறி, இதை விட்டு விடலாம் என்று கருதுகிறேன். ஒத்தி வைப்பதற்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது மறுபடியும் அதைப் பற்றித்தான் திருப்பிப் பேசப்போகின்றோம். அப்பொழுது இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற எண்ணுடைய கருத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஒன்று, தஞ்சை மாவட்டத்தில் அவர்கள் வந்த பார்த்த பகுதியிலே கூடுதலாக விளைச்சல் இருந்திருக்கக்கூடும். அந்தப் பகுதியிலே அவர்கள் லெவியை வசூலிக்கக்கூடிய வசதிகள் இருந்திருக்கலாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதே மாதிரி பல இடங்களிலே அந்த லெவியை வசூலிக்க முடியாத ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்பொழுதே நான் சொன்னேன். அந்த லெவி 13 மூட்டை என்று நீங்கள் போட்டு விட்டீர்களானால், இல்லாதவர்களும் அந்த லெவியைக் கொடுக்க வேண்டிய தீர்மானத்திற்கு ஆளாகப்படுகிறார்கள் என்று அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அப்பொழுது அவர்கள், 'மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே நீங்கள் முறையிடுங்கள், எடுத்துச் சொல்லுங்கள். எங்கெங்கு குறைவாக விளைந்திருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு அந்த ஆட்சித் தலைவர்கள் போய்ப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தமாதிரி வாங்குவார்கள்,' என்று சொன்னார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அனுப்பப்பட்ட மனுக்களில் ஏதாவது ஒரு மனுவாவது அந்த மாதத்திலே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும். தாளடியிலே கூட சரியாக விளையவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கத் தெரியும். தாளடியையும் சேர்த்து லெவியைக் கேட்பருக்கிறீர்களே, எந்த மனுவையாவது கலெட்டரோ, தாசில்தாரோ, ஆர்.டி.ஓ-வோ பரிசீலித்தாரா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, விளையாத இடத்திலே லெவி கேட்கிறார்கள் என்ற கங்கடம் ஒன்று.

இரண்டாவது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், "விளைய குறைவாக இருந்தாலும் இருக்கக்கூடிய நிலையை உத்தேசித்து நாம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கையில் இருக்கிறோம்" என்று

அதிகமான 'லெவி'யையும் சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளின் தொந் தரவையும் எதிர்த்து தஞ்சாவூர் ஆட்சித் தலைவரிடம் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளின் மகஜரும், அவர் அலுவலகத்துக்கு முன்பு உண்ணாவிரதமும் குறித்து

1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

சொன்னார்கள். அவர்கள் முன்னாலே சொன்னதற்கும் இதற்கும் ஓரளவு முரணாகத் தெரிகிறது. விளையாத இடத்திலே போய் லெவிக்கு 13 மூட்டை கொடு என்று சொல்கிறபோது, அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய நெல்லையும் கொடுத்துவிட்டு, வாங்கக் கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை தான் இந்த ஒரு பிரச்சினையிலே எழுகிறது. நாளைக்கு ஸ்டாப்காடி ரேஷன் முறையை தஞ்சாவூரிலே கொண்டுவந்து எல்லோருக்கும் அரச ரேஷன் போட்டால், எங்களுக்கு சாப்பாட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தில்லை. அரசே எடுத்துக்கொண்டு போகலாம். அந்த முறையும் இல்லாமல், சாப்பாட்டுக்கும் வைத்துக்கொள்ள விடாமல், அடுத்த ஆண்டுக்குள்ள விதையையும் விடாமல், அதிகாரிகளுடைய மோசமான நடவடிக்கைகள். பல இடங்களிலே நடந்துகொண்டிருப்பது அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இன்றையதினம் உணவு பற்றிய பிரச்சினை பேசப்பட இருக்கிற காரணத்தால், இதோடு இதை நிறுத்திக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து இனிமேலாவது அங்கே தொல்லைகள் குறையக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : இந்த முயற்சிகளை எற்கனவே எடுத்ததாக நான் சொன்னேன். இவ்வளவு தூரம் கஷ்டம் என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலேயும் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நெல் போய்க்கொண்டே இருக்கின்றது. ஏராளமான நெல் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வாழுகின்றது என்றால், தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து போய்க்கொண்டிருக்கிற நெல்லில் இன்றைக்கு வாழுகின்றது. ஆக விளைச்சலே இல்லை யென்றும் சொல்லிவிட முடியாது. விளைச்சல் இருக்கின்ற இடத்திலே நாம் கேட்கின்ற லெவியை உடனடியாகக் கொடுத்துவிடுகின்றார்கள் என்றும் நாம் சொல்லிவிட முடியாது. ஆக தவறு செய்கின்ற விவசாயிகள் இல்லை என்று யாராலும் வாதாட முடியவில்லை. நான் விவசாய சங்கத்தினரைக் கேட்டேன். "இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும்போது, எப்படி நெல் வெளியே போகின்றது? ஆக அந்த இடத்திலே விளைச்சல் இருக்கத்தானே செய்கின்றது. அதைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அதை நீங்கள் தைரியமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமல்லவா?" என்று கேட்டேன். அவர்களும் அதற்கான பதிலைச் சொல்ல முடியவில்லை. கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அரசின் சார்பிலே மறுக்க விரும்பவில்லை. இதை நாம் ஒழித்தாக வேண்டும். நிச்சயமாக மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள், கோட்டாட்சித் தலைவர்கள் ஆங்காங்குள்ள மக்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற உறுதியைத் தருகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது அன்றாட நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டதாக இருப்பதால், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கின்றேன்.

[1975 மார்ச் 25]

3. கவன ஈர்ப்பு.

முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாகப் பதவி உயர்வு பெற்றவர்களிடமிருந்து 1971-72 கோடை விடுமுறையில் பெற்ற இரண்டாம் நிலை முதல் நிலைப் பதவிகளுக்கு உள்ள ஊதிய வித்தியாசத்தை சம்பளத்தில் பிடித்துக்கொள்வது குறித்து.

Thiru K. S. GANAPATHI : Hon. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education to a matter of urgent public importance, namely, the objection raised by the Auditors of the Education Department and the orders of the Department directing the officers concerned to recover from the salary of thousands of Grade I Tamil Pandits who were promoted to Grade I post as per the Government orders with effect from 27th February 1971, the difference between the pay of Grade I and Grade II Tamil Pandits drawn by them during the summer vacation of 1971-72 on the plea that they have not completed 8 months of service as Grade I Pandits and the resultant hardship caused to thousands of Tamil Pandits in the State.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு கல்வி விதிகள் இணைப்பு 28-ல் ஆசிரியர்களுக்கும் நிர்வாகிகளுக்கும் இடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தம் பற்றி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள அறிவுரை 8-ன் படி பள்ளிக் கல்வி ஆண்டின் கடைசி நாளில் பணியாற்றும், தற்காலிகப் பதவியை வகிக்கும் ஆசிரியர், விடுமுறைக் கால ஊதியம் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதப்படி பெறுவர். பள்ளிக் கல்வி ஆண்டின் கடைசி நாளில் பணிபுரிந்தும், 8 மாதங்களுக்குப் பள்ளியில் பணியாற்றியும் உள்ள ஆசிரியர்கள், விகிதப்படி வழங்கும் (Proportionate) விடுமுறைக்கால ஊதியம் பெற உரிமையுடையவர் ஆவர்.

இம்மாதிலத்தில் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர் பதவிக்கு முழுத் தகுதி பெற்று, போதிய பதவிகள் இல்லாத காரணத்தால் இரண்டாம் நிலையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரும் வகையில் அரசாணை (நிலை) எண் 325 கல்வி நான் 25-2-1971-ல் 2,000 இடைநிலை தமிழாசிரியர் பதவிகள் முதல் நிலைக்கு மாற்றப்பட்டன. 1972-73, 1973-74 ஆம் ஆண்டுகளிலும் சில பதவிகள் முதல் நிலைக்கு மாற்றப்பட்டன. இந்த ஆலைகள்படி முதல் நிலைப் பதவி உயர்வு பெற்ற தமிழாசிரியர்களில் எவருக்கு விடுமுறை ஊதியம் அளிக்கப்பட்டதோ அவர்களது பணிக்காலம் முதல்நிலையில் எட்டு மாதங்கள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு முதல்நிலை ஊதிய விகிதத்தில் சம்பளம் கொடுப்பது தவறு என்றும் அவர்கள் முதல்நிலை அடைந்திரா விட்டால் இரண்டாம் நிலையில் இருந்து இருப்பார்களாதலால் அவர்களுக்கு இரண்டாம் நிலை விகிதப்படி, விடுமுறை ஊதியம் கொடுக்கப்படலாம் என்றும் தணிக்கையில் அறிவுரை வழங்கப்பட்டது. அதற்கேற்ப விடுமுறை ஊதியம் முதல்நிலை ஊதிய விகிதத்தில் அளிக்

முதல்நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாகப் பதவி உயர்வு பெற்றவர்களிடமிருந்து 1971-72 கோடை விடுமுறையில் பெற்ற இரண்டாம் நிலை முதல் நிலைப் பதவிகளுக்கு உள்ள ஊதிய வித்தியாசத்தை சம்பளத்தில் பிடித்துக் கொள்வது குறித்து

1975 மார்ச் 25]

கப்பட்டவர்களிடமிருந்து. அதிகப்படியாக அளிக்கப்பட்ட தொகையைத் திரும்பப்பெற ஆணையிடப்பட்டது. முதல் நிலை ஊதியப்படி விடுமுறை ஊதியம் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

திரு கே. எஸ். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விதியில் உள்ளதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இது வெக்கேஷன் டிபார்ட்மெண்டாக இருப்பதனால் அவர்கள் இதைச் சொல்லுகிறார்கள். எந்த ஒரு இலாகாவிலுமே பதவி உயர்வு பெறும் போது அதற்குப் பிறகு பதவி உயர்வு பெற்ற பதவிக்கு எந்த ஊதியமோ அதைத்தான் பெறுவார்கள். ஆனால் இந்த கல்வி இலாகாவிலே மட்டும் 8 மாதம் 6 மாதம் ஊதியக் காலம் என்று வைத்திருப்பது பொருந் தாது. அரசாங்க ஊழியர்களானால் 6 மாதம். தனியார் பள்ளியில் பணி யாற்றுவவர்களானால் எட்டு மாதம். இது எல்லாம் தற்காலிக ஊழியர் களுக்குப் பொருந்தும்படி இருக்கவேண்டுமே தவிர நிரந்தர ஊழியர் களுக்குப் பொருந்தவதாக இருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய பணிக்காலத் தைக் கருதித்தான் அரசு அவர்களுக்கு முதல் நிலை வழங்குகின்றது. அதன்பிறகும் அவர்களுக்கு அந்த 1½ மாத காலத்திற்கு ஊதியம் வழங்காமல் இருப்பது தவறு. எனவே இதை மறு பரிசீலனை செய் யுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிரபகல் 4-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியபடி, இப்பொழுது இருக்கிற விதிமுறைகளின்படி தணிக்கையாளர்கள் அந்த மூடிவுக்கு வருகிறார்கள். அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய கட்டுப்பாடு நமக்கு இருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே அந்தக் கோரிக்கையை நாம் தனியாக ஆராய்ந்து, அதற்கு என்று தனியாக ஆணைகள் பிறப்பித்தால்தான், அந்த டெர்ப்பாட்டிலி ன்று தனியாக ஆணைகள் பிறப்பித்தால்தான், அந்த டெர்ப்பாட்டிலி ன்று, அதாவது தணிக்கையாளருடைய விதிமுறைகளிலிருந்து, நாம் ன்று, அப்படி மீளுத்தற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதை மீள முடியும். அப்படி மீளுத்தற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதை பற்றித்தான் இப்பொழுது நாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது உள்ள விதிமுறைப்படி தணிக்கையாளர்களின் குறிப்பை இப்பொழுது உள்ள விதிமுறைப்படி தணிக்கையாளர்களின் குறிப்பை மீறி நாம் நடக்க முடியாது. அதற்காகத்தான் அந்த நடவடிக்கை. ஆகவே அப்படி இருந்தாலும் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது போல அவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று, தொடர்ந்து அவர்கள் பதவி வகிக்கப் போகிறவர்கள் அல்லது அவர்கள் நிரந்தரமாக இரண்டாம் நிலையில் இருந்திருப்பார்கள். முதல் நிலைக்கும் வந்திருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய கோரிக்கையான இது தனியாக கணிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆகவே இதை தனியாக ஆராய்ந்து, அரசு ஒரு ஆணை இடுமானால், அப்பொழுது தணிக்கையாளர்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். அது இல்லாதவரை இருக்கிற விதியின்படிதான் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே தான் தனியாக இது ஆராயப்பட்டு வருகிறது. என்று நான் குறிப்பிட்டேன். விரைவில் இதுபற்றி முடிவு எடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

1975 மார்ச் 25

தைய கஷ்டத்திலே சாதகமாக இருந்திருக்கக் கூடியது என்று தாங்கள் கருதுகின்றனர். அந்த முறையை விரித்து சென்ற ஆண்டிலே நமக்கு இருந்த உபரி தானியங்களை எல்லாம் வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்து விட்ட காரணத்தால்தான், இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலிருந்தே நாம் பஞ்சத்தினுடைய உச்சிக்கு வேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. நிலைமை இன்னும் மேலாகக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் உணவுப் பொருள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, டிக்களுக்கு வேண்டிய உணவை அளிக்கக் கூடிய ஒரு ஹேது இருக்கின்றதா என்று பரிசீலித்துப் பார்த்தால், அந்த ஹேதுக்கள் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன. 4½ கோடி மக்கள் வாழக்கூடிய இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே நமக்கு ஏறத்தாழ 66 இலட்சம் டன் உணவுப் பொருள் தேவையாக இருக்கின்றது. 1974-75-ல் 23.5 இலட்சம் டன் அரிசியும் 6 இலட்சம் டன் நவதானியங்களும் உற்பத்தியாகியிருப்பதாக அறிக்கையிலே கூறியிருக்கின்றார்கள். குறைந்தது 20 இலட்சம் டன்வது மேலும் வேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றார்கள். குறுவையிலே வரக்கூடிய உணவு உற்பத்தியைக் கணக்கிட்டு அதுபோக 20 இலட்சம் டன் அரசாங்கத்திடம் இருந்தால் நிலைமையைச் சமாளிக்கலாமென்று கூறுகின்றார்கள். இந்த 20 இலட்சம் டன்னும் எப்படி நமக்கு வரப்போகின்றது என்பது இதுவரை நமக்குப் புரிந்தபாடாக இல்லை. மாநில அரசு மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுப் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதில் கேள்விக்கோளாறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. சென்ற மாதத்திலே 51 ஆயிரம் டன் கோதுமை அளித்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு முந்திய மாதத்திலே 41 ஆயிரம் டன் கோதுமை அளித்திருக்கின்றார்கள். அரிசி என்ற பேச்சையே மத்திய அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை. அதற்கான வாய்ப்புகள் ஏதேனும் இருக்கின்றனவா என்று கூட நமக்கு மத்திய அரசாங்கம் தெரிவிக்கவில்லை. இப்படியே போய்க்கொண்டிருக்குமேயானால், இது மிகவும் பெரியதொரு நெருக்கடியான கட்டத்திலே கொண்டுவரப்படுமென்று என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயப்படாமே இருக்கமுடியாது என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்தக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டைப்போல் இந்த ஆண்டும் வரக்கூடிய காலத்தில் நன்மையை எதிர்பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. அரசினுடைய கொள்முதல், விநியோக முறைகளிலும் ஒரு பெருத்த ஏமாற்றத்தைத்தான் நாம் காணும் வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். அரசினுடைய கொள்முதல்-விநியோக முறை தவறானதா அல்லது சரியானதா என்ற ஒரு சரிசை இருந்தபோதிலும், அதை விடேதான் நாம் யோசித்துப் பார்த்தால், கொள்முதல் முறையிலேயே பெருத்த ஏமாற்றம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. இன்று வரையிலும் 1,85,066 டன் அரிசி தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தேவையோ அதைவிட அதிகமாக இருக்கின்றது. கொள்முதல் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. அதனால்தான் நெருக்கடியான கொள்முதல் இருக்கின்றது. அதிகமாகத் தொந்தரவு செய்து கொள்முதல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற புகாரையும் நாம் கூறக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுபற்றி இந்த மன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி யெல்லாம் நாம் யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

[திரு என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[1975 மார்ச் 25]

கெடுபடியான கொள்முதல் இருந்தும் கூட, நம்முடைய கொள்முதல் கூடியிருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், ஒரு லட்சத்து 85 ஆயிரம் டன் தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 3 இலட்சம் டன் நம்முடைய குறிக்கோள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு இலட்சத்து என்பதாயிரம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற நேரத்திலேயே நெருக்கடி தாங்க முடியவில்லையென்று உற்பத்தியாளர் கூக்குரலிடும்பொழுது, பாக்கி 3 லட்சம் டன் நெல்லையும் கொள்முதல் செய்ய இந்த அரசு முற்படுமேயானால் எப்படி நெருக்கடியில்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட முடியும்? இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் ஆராயவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் கொள்முதல் விஷயத்திலே ஒரு பெரிய கோளாறு நிச்சயமாக இருக்கின்றது என்பது என்னுடைய கருத்து. கொள்முதலுக்கு அரசாங்கமே பொறுப்பேற்ற பிறகு, உற்பத்தியாளர் கள் சரியானபடி கொள்முதலுக்கு நெல் கொடுக்கவில்லை என்பதற்கு முக்கிய காரணம் விலைவாசிக்குத் தகுந்தபடி இல்லாமல் குறைந்த விலை கொடுக்கப்படுவதுதான் என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இதை அமைச்சர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இருந்த போதிலும், மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளாத காரணத்தாலே, விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க முடியவில்லையென்று சமாதானம் கூறுகிறார்கள். இந்த 54 ரூபாய்க்கு லெவிக்கு அளக்கக்கூடிய ஒரு நிலையும் லெனி மார்ச்செட்டில் 59 ரூபாய்க்கு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலையும் இருக்குமேயானால், அது விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாத ஒரு விலை. கட்டுப்படியாகாத விலையில் லெவிக்கு விவசாயிகள் அந்த மா.கொந்தரவு பண்ணித்தான் வாங்கமுடியுமே தவிர, சளரியமாக வாங்க முடியாது. அதே நேரத்திலே லெவிக்கு வாங்கும் நெல்லுக்கு அதிகமாக விலை கொடுத்து விட்டால் மட்டும் விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகமாக நெல் வந்துவிடுமா என்ற ஒரு கேள்வி கிளம்பக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. இந்த நிலையத்தான் நாம் மிகவும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இங்கே மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், “அதிகமாக நெருக்கடி செய்கின்றார்கள், தரிசுக் கூலிக்கு வைத்திருக்கின்ற நெல்லைக் கூட அளக்கின்றார்கள், விதைக்கு வைத்திருக்கின்ற நெல்லை அளக்கின்றார்கள்” என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அதிகமான விலை கொடுத்தால் அதிகமான நெல் கிடைக்கும் என்று நான் கூறும்போது, நெல்லுக்கு அதிகமாக விலை கொடுத்து விட்டால் தரிசுக்கூலிக்கு நெல் வைத்திருக்க வேண்டியதில்லையா, விதைக்கு நெல் வேண்டியதில்லையா, கொடுத்து விடுவார்களா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படக் கூடிய ஒரு நிலையிருக்கிறது. அதுவல்ல பிரச்சினை. இன்றைய நிலை என்ன? தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், மேலேத் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் கீழேத் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் பல பகுதிகள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள். மிகக் குறைவான உற்பத்தியுடைய நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் நல்ல விளைச்சல் உள்ள நிலங்களும் இருக்கின்றன. லெவிக்கு அளக்கும்போது, உபரியாக விளைந்த நெல்லைக் கொடுப்பில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அவ்வாறு அவர்கள் கொடுப்பதில்லை என்ற காரணத்தினாலே தான் லெவி குறிக்கோள் ஈடுநேவேண்டுமென்று விளையாத பகுதிகளில் தொந்தரவு செய்து வாங்கக்கூடிய நிலை

1975 மார்ச் 25]

[திரு என். சுந்தரேசத் தேவர்]

இருந்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். லெவிக்கு அளந்த பிறகு உபரியாக இருக்கக்கூடிய நெல்லையும் அரசாங்கத்திற்கு கொடுப்பார்களேயானால், இந்தக் குறிக்கோளைச் சரிசெய்ய முடியும். அவர்கள் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை யென்ற ஒரு நிலைதான் இப்பொழுது இருக்கின்றது. லெவி அளவுக்கு மேலாக அரசாங்கம் வற்புறுத்திவாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், அப்படி வாங்கமுடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கொள்முதல் விஷயத்திலும் அரசாங்கம் அரையாளம் முறையில் ஊழல் ரொம்ப மலிந்திருக்கக் கூடிய ஒரு தன்மையை நான் காண்கின்றேன். குறிப்பாக பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையிலும், பேராவூரணி தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையிலும், தஞ்சை தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையிலும், ஓரத்தநாடு தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையிலும், அவை பார்டர் எரியாக்களாக இருக்கின்றன. அங்கே நெல் விலை ஏறக்குறைய மூட்டை ஒன்றுக்கு 75 ரூபாயிலிருந்து நூறு ரூபாய் வரை இருக்கின்றது. அதே நேரத்தில் கீழேத் தஞ்சாவூரைப் பொறுத்தவரையிலே, ஒரு மூட்டையினுடைய விலை இன்றைய தினம் கூட 60 ரூபாய்க்கு மேல் போகவில்லை. 61 ரூபாய், 62 ரூபாய்க்கு தாராளமாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது.

அங்கே சர்க்காருடைய கொள்முதல் ஏஜன்டுகளாக இருக்கக்கூடிய பெருவாரியாகப் பணம் படைத்தவர்கள், கீழேத் தஞ்சையிலே 61 ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் செய்து இந்த பார்டர் பகுதியிலே நிரப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொள்முதலுக்கு உண்டான வவுச்சர்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. கடைமடையில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு லெவிக்குப் போடமுடியாத நிலை இருப்பதால், அந்த ஏஜன்டுகளுக்கு 15 ரூபாய் லாபம் கொடுத்துவிட்டால், அங்கே ரசீது கொடுக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் ஏஜன்டுகள் கொடுக்கிறார்கள். நெல் அளக்கவே இல்லை. ஆனால் ஏஜன்டுகளிடமிருந்து ரசீதுகள் கிடைக்கின்றன. இம் மாதிரி நெல்லை வாங்காமல், பணம் வாங்கிக்கொண்டு ரசீது கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. அதனாலேதான் கொள்முதல் விலை உயரவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 100 மூட்டைகளுக்கு லெவி அளக்க ரூ. 1,500 கொடுத்து சர்க்கார் ஏஜன்டுகளிடம் லெவியின் சான்றிதழ் களைப் பெற்று காட்டிவிடுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு மூட்டை நெல் 100 ரூபாய்க்கு மேல் அந்தப் பகுதியில் விற்கிறது. ஒரு மூட்டைக்கு 15 ரூபாய் கொடுத்து லெவி ரசீது வாங்கிவிட்டால், 20 ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் கிடைக்கிறது. இதனால்தான் உபரியாக விளைந்த நெல் சர்க்கார் வசம் வராமல் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் உற்பத்திக்குத் தேவையான அளவு விலை கொடுத்து இருந்தால், அரசாங்கம் 3 லட்சம் டன்னை கொள்முதல் செய்திருக்கலாம். ஆகவே இதை மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். விவசாயிக்குக் கட்டுப்படியான விலை கொடுக்கவில்லை. விவசாயி பாடுபட்டதற்கு ஏற்ப அவனுக்கு விலை கொடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தில் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள்; மத்திய அரசு சொல்வதும் செய்வதும் சரியில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதனால்தான் விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் நெல்லுக்கு விலையை அதிகமாக நிர்ணயிக்கமுடியவில்லை என்கிறார்கள். என் இதில் மாநில அரசு மத்திய சர்க்காரைப் பின்பற்ற வேண்டும்?

[திரு என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[1975 மார்ச் 25]

மாநில அரசே அதிகமான விலை கொடுத்தால் என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்படி அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால் நல்லவிதமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

[பிற்பகல் 4-50]

அரசாங்கமே கொள்முதலையும், விநியோகத்தையும் ஏற்று நடத்துவதால் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன, எவ்வளவு தகராறுகள் இருக்கின்றன என்ற விவரங்கள் எல்லாம் அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது எல்லோரும் உணர்ந்த விஷயம்தான், எல்லோராலும் குறிப்பிடப்பட்டதுதான். அதை உணர்ந்து அரசாங்கம் வெளியிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இதை நான் வரவேற்கிறேன். தவறே இல்லை என்று வாதாடாமல் தவறு இருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கக் கூடியது. ஆகவே இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும், வரக்கூடிய ஆண்டிலே உற்பத்தியாகக் கூடிய உணவை கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நிலைமையை பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களுக்கும், விநியோகம் செய்யக்கூடியதை கூட்டுறவுக்கும் கொடுப்பது வசதியாக இருக்குமா என்பதை ஆராய வேண்டும். கூட்டுமன்றங்களிலேதான் விவசாயத்தை வளர்க்க வாய்ப்பு வசதி இருக்கிறது. நாங்கள்தான் கணக்கிடுகிறோம், பார்வையிடுகிறோம். எங்கெங்கே நன்றாக இருக்கிறது என்று அறிகின்றோம். எவ்வளவு உற்பத்தியாகிறது, எவ்வளவு கூட்டுமன்றங்களுக்குத் தேவை என்பதை அறிந்து மீதி உள்ளதை கூட்டுறவு மூலமாக மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கு ஏற்றற்போல் செய்தால், நல்லவிதமாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தலாம். இப்பொழுது இருக்கிற முறையால் ஜனநாயக முறையே ஏற்பட முடியாமல் இருக்கிறது. லெலிக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால், கீழ்மட்டத்திலே உள்ள அதிகாரிகள் தகராறு செய்தால் மேல்மட்டத்திலே அமைச்சர் அளவிலே சட்டமன்ற அளவிலே பேசினாலும் விமோசனம் இல்லாத துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அரசு கொள்முதல் விநியோக முறையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வறட்சி சம்பந்தப்பட்டவரையிலும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு உடன்பாடு இல்லை என்பது தெரிகிறது. சமீபத்திலே மதிப்பிற்குரிய மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே பேசினார்கள். அது வரவேற்கக்கூடியதாக இல்லை என்பதை நான் மிகவும் கண்டிப்போடு கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் வறட்சி நிதியைச் செலவு செய்தது சரியா தவறு என்பதைக் கண்டிக்க, பார்வையிட அதிகாரமும், தகுதியும், வாய்ப்பும் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அதைப் பயன்படுத்தாமல், பொதுமேடையிலே போய் இந்த அரசாங்கம் ஏதோ தவறு செய்ததைப் போல் பேசுகின்ற பேச்சானது ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சருக்கு ஏற்றதாக இல்லை. இதிலிருந்து இந்த அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடர்பாடான, தொடர்பற்ற உறவு முறையிலே மாற்றமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, வருத்தமாக இருக்கிறது. இங்கே வறட்சியாலே

1975 மார்ச் 25]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

மாநிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறையாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருங்காலத்தில் மக்களுக்கு உணவு கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற நிலை. இதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் உணவை வரவழைத்துக் கொடுக்கவேண்டிய அரசாங்கம். இந்தப் பற்றாக்குறையைக் கணக்கிட்டு வெளி மாநிலங்களிலே அல்லது வெளி நாடுகளிலே இருந்து வாங்க வேண்டியிருந்தாலும், மத்திய அரசின் ஆணையிருந்தால்தான் செய்யமுடியும் என்ற நோத்திலே வறட்டு வாதமாக தகராறு செய்துகொண்டிருக்கும் நிலையானது, தமிழ் நாட்டு மக்கள் பட்டினியால் சாகும் நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைச் சமூகமாக இந்த அரசு தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் கூறிய கூற்று சரியா, தவறு என்பது பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டு போகாவிட்டாலும், அதை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர சமூகமான நிலையை உண்டாக்க நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதமரைச் சந்தித்தாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாட்டிற்கு வரக்கூடிய காலத்திலே உள்ள கஷ்டங்களைச் சொல்லி போதுமான உணவு பெறுவதிலே வெற்றிபெற வேண்டும். அப்படி வெற்றிபெற முடியவில்லையென்றால், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு பாதகம் இல்லாத நிலையிலே மத்திய அரசின் பொறுப்பாக அதை விட்டு விட்டு வெளியே வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதே நேரத்தில் மத்திய உதவி இல்லாமல், தமிழ் நாட்டில் வறட்சி நிதியைப் பொறுத்தவரையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் 10 கோடி ரூபாய் நிதி திரட்டி, மத்திய அரசின் நிதி வேண்டாம், நாளை செய்துகொள்கிறேன் என்று அறைகூவல் விட்டிருக்கிறார். அது சரியா, தவறு என்ற கருத்துக்கும் நான் போகவில்லை. வறட்சிக்குப் பணம் திரட்டுவது சரியா, தவறு என்ற கருத்துக்கும் நான் போகவில்லை. ஆனால் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் போன்ற பொறுப்புள்ளவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு வருகிறபோது அவர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர், அவருக்குப் பார்க்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மக்கள் பசியாலும் பட்டினியாலும் வாடும்போது ஒரு தமிழ் மகன், மத்திய அரசிலே ஒரு நல்ல பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடிய நேரத்தில், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும் நிலையை இழந்துவிட்டார் என்று பார்க்கும் போதுதான் பரிதாபகரமான நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். என்ற ஐயப் பாடு எனக்கு ஏற்படுகிறது. அதை ஏதோ, பாவம், செய்துகொண்டார்கள். இந்த அரசாங்கம் அவருக்கு அந்த வாய்ப்பை அளிக்காத நிலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்காமல், மீண்டும் அவருக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த பிரதமரை முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அரசின் உணவுக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது ஒரு சில கருத்துகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த கொள்கைக் குறிப்பைப்பற்றி நேற்றைய தினம் ரெகுமதிப்பிற்குரிய மன்ற உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எடுத்துப் பேசிவிட்டார்கள் என்றாலும் இன்றைய தினம் இந்த வறட்சியை எப்படித் தீர்ப்பது

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

[1975 மார்ச் 25]

எப்படி மக்களுக்கு உணவு அளிப்பது என்னின்ற நீண்ட ஆராய்ச்சிகளை செய்ய, என்னைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் விருப்பமில்லை. இன்றுள்ள நிலைமையிலே நான் இன்னும் ஓர் ஆறுமாத காலத்திற்கு, அடுத்த அடிவடைக் காலம் வரையில், நமது மக்களுக்குத் தேவையான உணவு தானியங்களைச் சேமித்து வைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தீர் வேண்டும். ஆனால் இன்றைய தினம் சட்டமன்றப் பேரவையிலும் சரி, மேலவையிலும் சரி, லெவி கொள்முதல் செய்வதைக் கண்டித்துப் பேசக்கூடிய நிலைமையான இரக்கிறதே தவிர, அதற்கு மாற்று யோசனை என்ன என்பதை யாரும் தெளிவாகக் கூறுவதே இல்லை. 13 மூட்டை விளைந்தால் 12 மூட்டையும் கேட்கிறார்கள், 10 மூட்டை விளைந்தால் 10 மூட்டையும் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இதற்குப் பரிசாரம் என்ன, எப்படி நாம் செய்யலாம் என்று அவர்கள் இதுவரையிலே கூறவில்லை. அதேவிட இன்னொருபடி மேலே சென்று கூறுகிறார்கள். எல்லா கிராமங்களுக்கும் அரசே விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு வாதத்தையும் அவர்களே சட்டமன்றப் பேரவையிலேயும், மேலவையிலேயும் வைக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமையில் என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் சொல்கிறேன், இந்த அரசாங்கம் ஆறு மாதத்திற்குத் தேவையான உணவை உடனடியாக கையிருப்பாக சேமித்து வைக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கித் தீர்வேண்டும். இதிலே அரசாங்கம் கூட்டுறவிலே கொள்முதல் செய்வதா, தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் அல்லது அரசாங்க ஏஜெண்டுகள் கொள்முதல் செய்வதா என்று கணக்குப் பார்க்காமல், இந்த மூன்று வகை சாதனங்களையும் பயன்படுத்தியே தீர்வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு நான் வேண்டுகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய நெருமதிப்பிற்குரிய அன்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அடிக்கடி “விளைந்த 13 மூட்டையைப் கொண்டுபோகிறீர்களே, இது சரியா?” என்று கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயியும் 13 குவிண்டால் அரிசியும், 25 குவிண்டால் நெல்லும் கைவசம் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம், அதற்குடேல் இருப்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு ஒரு வருஷத் தேவையை வைத்துக்கொண்டு, விதைக்குத் தேவையான நெல்லை வைத்துக் கொண்டு, கூலிக்குத் தேவையான நெல்லை வைத்துக்கொண்டு மீதமுள்ள நெல் அனைத்தையும் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் அல்லது அரசாங்கம் நியமிக்கிற ஏஜென்டுகளிடம் விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்கித் தீர்வேண்டும்.

[பிற்பகல் 5-00]

விவசாயிகளிடம் சென்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அந்த விலைக்கு விவசாயிகள் கொடுக்கத் தயாராயில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இதற்கும் மேலாக விலையைத் தூக்கி கொடுக்க முடியாது. மத்திய சர்க்கார் அதைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளது. ஆகவே அரசாங்க லெவி கொள்முதல் நெல்லுக்கு மட்டும் அந்த விலையை நிர்ணயித்துவிட்டு மிச்சமுள்ள நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு....

[1975 மார்ச் 25]

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

திரு கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, ‘லெவி கொள்முதல் செய்துவிட்டு மிச்சமுள்ள நெல்லுக்கு வேறு ஒரு விலை கொடுக்கலாம்’ என்கின்றார். லெவி கொள்முதலுக்கு நெல் இல்லாத நேரத்தில் ஸர்ப்ளஸ் நெல்லுக்கு என்ன விலை கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி என்ன பிரச்சனை?

திரு எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : லெவி கொள்முதலுக்கு நெல் இல்லை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வாதம் என்று நான் கருதவில்லை. லெவி கொள்முதலுக்கு வேண்டிய நெல் விளையாது போய்விடவில்லை. சில இடங்களிலே விளையாமல் இருக்கக்கூடும். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் அந்த நிலைமை இல்லை. எனவே லெவி கொள்முதலுக்கு அரசாங்க விலையைக் கொடுத்துவிட்டு மிச்சமுள்ள நெல்லை வாங்குவதற்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 100, ரூ. 120 என்ற அளவிற்கு விலையை நிர்ணயித்துவிட்டு....

திரு கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே லெவி கொள்முதலுக்குப் போட பாக்கி உள்ள நெல்லுக்கு என்ன விலை கொடுப்பது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. உறுப்பினர் அதை மறந்துவிட்டார்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ‘மறந்துவிட்டாரா’ என்று கேட்கின் நீங்கள் நீங்களே அதை நினைவுபடுத்தியிருக்கலாம்.

திரு எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : இன்றுள்ள பெரிய நெருக்கடியில் நமது நிலைமைகளைச் சிறிது மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்றுதான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிறேன். இதிலே அரசாங்கம் ஏற்கனவே சொல்லியுள்ள கருத்துக்களை நான் மறந்துவிடவில்லை. ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அந்த உள்விற்குத் தீவிரமாகக் கொள்முதல் செய்கின்றோமோ அந்த அளவிற்குத் கோவையில், பன்னி பாபலப் பகுதியில் தீவிரமாகக் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு கொதி நெல்லுக்கு ஓர் ஆயிரம் ஆயாய் கொடுத்தால்தான் கொடுக்க முடியும் என்று அங்குள்ள விவசாயிகள் நெல்லை அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அங்கு பாசன வசதி மிகச் சிறந்த முறையில் இருக்கிறது. நல்ல அளவில் விளையவும் செய்கிறது. ஆனால் கொள்முதலுக்குப் போகும் நேரத்தில் அவர்கள் நெல்லைக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவேதான் கொள்ளுகிறேன்....

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொள்முதல் செய்கின்ற மாநிலி கோவையில் செய்ய முடியவில்லை என்கின்றார் உறுப்பினர் அவர்கள். இந்த மாறுபாடான நிலை ஏன் அங்கே ஏற்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

திரு எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் மாறுபாடு என்று சொல்வதில்லை. உணவு உற்பத்தி என்றால், தமிழ்நாட்டிலேயே தஞ்சை மாவட்டம்தான்.

[1975 மார்ச் 25]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவரவர்களே, 'கோவையில் ஓர் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால்தான் ஒரு பொதி நெல்லைக் கொடுப்பேன்' என்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அங்கே ரூ. 450க்கு மேலே ஒரு பொதி போகவில்லை. அந்த விஷயத்ததான் அங்கே கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஈடுபாட்டுப் பகுதியில் எனக்குக் கொஞ்சம் பூமி இருக்கிறது. அங்கே அதுதான் நிலைமை.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : வெளி நெல் கொடுப்பது பற்றிச் சொல்லவில்லை. மீதியுள்ளதை அங்கே உள்ள சில விவசாயிகள் இந்த நிலை கொடுத்தால்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லும் நிலைமை இருப்பதைத்தான் சொன்னேன். எனவே அந்த நிலைமையை மாற்ற, தனியார் துறையிலாவது எஜெண்டுகளை நியமித்து, வரும் ஆறு மாதங்களுக்கு நமக்குத் தேவையான நெல்லை நாம் கொள்முதல் செய்து தீரவேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அவர்களுடைய ஒரு வருஷத் திற்குத் தேவையான நெல்லைக் கொடுத்தவிட வேண்டும். கூலிக்கு நெல், அவர்களுடைய குடும்பத் தேவைகளுக்கு வேண்டிய நெல், விதைக்கான நெல் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தவிட்டு மீதமுள்ளதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை கூட்டுறவுத் துறையிலாவது, அரசாங்கத் துறையிலாவது அல்லது தனியார் துறையிலாவது வாங்கிவெல்லாறிய, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியுமா என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, வெளிநாடுகளிலிருந்து அரிசியைத் தருவித்துக்கொள்ளுவது பற்றி திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கொஞ்சம் வருத்தத்தோடு அதைக் கூறினார்கள். அவருக்கே இவ்வளவு வருத்தம் ஏற்படும்போல, எங்கள் மனத்திலே எப்படியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாலரை கோடி மக்கள் பட்டினியால் சாகாமல் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நமது அரசாங்கத்துக்கு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் மத்திய அரசில் உள்ளவர்களுக்கு மாநில அரசோடு கருத்து மோதல் ஏற்பட்டு, அவர்கள் வறட்சி நிவாரண நிதி கொடுப்பதிலும் சரி, தானிய உதவியைக் கொடுப்பதிலும் சரி, சரிவர நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்ற பயம் ஏற்படுகிறது எனக்கு. ஆகவே இந்தப் பயத்தைப் போக்கும் வகையில், விரைவாக நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்களைச் சந்தித்து எப்படியாவது இந்த வறட்சியைப் போக்குவதற்கும், நமக்குத் தேவையான உணவு தானியத்தைப் பெறுவதற்கும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்தாவது வாங்க வேண்டும் அல்லது அப்படி வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு அவர்கள் நமது அரசாங்கத்துக்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சீவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, உணவுக் கொள்கைக் குறிப்பைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுக்கு மிகவும் ஈடுபாடான, பல ஆண்டுகளாக நாங்கள் குறிப்பிட்டுவந்த கருத்துக்கள் இதிலே அமைச்சர் அவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். 'ப்ராக்மாடிசு' என்ற அளவில், யதார்த்த நிலைமையில்

[1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஜி. சீவாமிநாதன்]

இருந்துகொண்டு, இன்றைய நிலைமைகளைப் பார்த்து இந்த நிலைமை களுக்கு ஒவ்வ என்னென்ன நடைமுறை மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது என்ற கருத்துக்களை நமது அமைச்சர் அவர்கள் மிக நல்ல முறையில் இதிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம், நமக்கு வேண்டிய, குறிப்பாக வரும் பத்து மாத காலத்திற்கு நமக்குத் தேவைப்படும் உணவு தானியம் கிட்டத்தட்ட 5.5 லட்சம் டன். இப்பொழுள்ள கொள்முதல் நிலையைப் பார்த்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3 லட்சம் டன் அரிசி பெறக்கூடிய நிலை இல்லை. இரண்டரை இலட்சம் டன் என்ற அளவில்தான் கிடைக்கக்கூடும் என்ற கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு மாற்று ஆலோசனைகளைச் சொல்லும் வகையில், அரிசியைப் பொறுத்த மட்டில், நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவித்தால்தான் உணவுப் பஞ்சத்தைச் சமாளிக்க முடியும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். உண்மைதான். வேறு பொருளாக இருந்தால் காத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், பற்றுக்குறை நிலைமை ஏற்பட்டால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்தோ அல்லது அலகியமானால் வெளி நாடுகளிலிருந்தோ தானியத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் முடியும். மற்ற பொருள்களைப்போல, உணவு தானியத்தை திடீரென்று உற்பத்தி செய்தவிட முடியுமாது. பற்றுக்குறை என்று இருக்கும்போது அரசு செய்யக்கூடியதெல்லாம், பங்கீட்டு முறையைக் கையாளுவது. அவ்வளவுதான். இந்த துர்பாக்கியமான சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டிலே இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்களும் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்களும் சொன்னதைப் போல, நமக்கு வேண்டிய அரிசியை மத்திய அரசு வரவழைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் கோதுமையைத்தான் வரவழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார்கள் தவிர, அரிசியைப் பொறுத்தவரை உத்தரவாதம் தந்ததாகத் தெரியவில்லை. காரணம், கோதுமையை 'ருபி பேமெண்ட்' நாடுகளிலிருந்து, பணம் கொடுக்காமல் அல்லது பணத்தை பின்னால் கொடுத்துக்கொள்ளும் என்ற அளவிற்கு அல்லது பி. எல். 480 திட்டத்தின் கீழ் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் அரிசியை வரவழைக்க வேண்டுமென்றால், பர்மா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டும். அதற்கு உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் மத்திய அரசு இருப்பதால்தான் தயங்குகின்றார்கள். 'துர்பாக்கியமான நிலை' என்று சொன்னதற்குக் காரணம் ஓர் அரசின் முழுமுதல் கடமை மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைக் கொடுப்பதாகும். இதைத்தான் பாரதி சொன்னான், 'தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினே அழித்திடுவோம்' என்று. நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருளை வாங்குவதற்குக்கூட வெளிச்செலாவணி இல்லாத நிலை மத்திய அரசிடம் இருக்கின்றது. அந்த நிலைமையில்தான் நாம் கோதுமையை வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இதிலே மாநில அரசு அல்லது அமைச்சர்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் உணவுப்பொருள் எவ்வளவு, அதை எப்படிப் பங்கீடு செய்வது என்பதில் வேண்டுமானால் காரிய

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 25]

மாற்றலாம். வேறு எதையும் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்படி நமக்குக் கிடைப்பதை வைத்துக்கொண்டு பங்கிடு செய்ய வேண்டுமென்றால், கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 5-10)

கொள்முதல் என்று சொல்லுகிறபோது, உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து தான் அந்த நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. நம் முடைய நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், தஞ்சை மாவட்டம் எப்போதும் உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்துகொண்டே இருக்கின்றது. ஆகவே தஞ்சை மாவட்டக்காரர்களுக்கு மட்டும் லெவி போட்டு, லெவி இல்லாத சமயங்களில் மற்ற மாவட்டங்களிலே ரூ. 100 அல்லது ரூ. 120 என்று விற்கும்போது, தஞ்சை மாவட்டக்காரர்கள் ரூ. 50 அல்லது ரூ. 40 என்று விற்க நேரிடுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், அவர்கள் உணவை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய தலை விதி, அந்தக் காலம் முதல் இந்தக் காலம் வரை இப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலவையிலே அதைப்பற்றி முன்னாலே பேசினேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து மூன்று அமைச்சர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படி அமைச்சர்கள் அந்த மாவட்டத்திலிருந்துதான் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இருந்தும் இப்படி அதிகப்படி லெவி போடுகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தை கோட்டைபோலக் கருதி, சீல் வைத்து, வெளி மாவட்டங்களுக்குப் போவதைத் தடுக்கிறார்கள். வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்ல முடியாத அளவுக்கு அங்கே நிலைமையை வைத்தும், லெவி வாங்கக்கூடிய முறைகளையெல்லாம் வைத்தும் கூட அரசாங்கத் திருகுத் தோல்வி தான். குறுவை கொள்முதல் செய்வதிலிருந்து தஞ்சை ஜர் பார்டரை சீல் செய்வது வரை பல முறைகள் கையாண்டும் தோல்வி இருக்கக் கூடிய நிலைமையான் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வெளி மாவட்டத்திற்குப் போகக்கூடாது என்று இருக்கிறது. வெளி மாவட்டத்தினர் இங்கே வந்து சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகின்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. இதுதான் கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. தஞ்சை மாவட்டக்காரர்கள் மிகவும் துயரப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள். இந்த அண்டு அதே மாதிரி என்ன செய்வது என்று சொன்னால் மற்ற மாவட்டங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு லெவி போட்டு அந்த லெவியை வசூலித்து விடுகிறோம். லெவி போடவே கூடாது என்று சொல்பவன் அல்ல நான். ஏனென்றால் எப்போது பார்த்தாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள உணவு நிலைமையைப் பற்றி மனதிலே கொள்ளாமல் தஞ்சை மாவட்டத்துப் பிரச்சினையை மட்டும் பேசிக்கொண்டிருப்பது ஜெனரல் பெர்ஸ்டெட்டிவ், பொதுக் கருத்து அல்லாத நிலைமை. நாம் பேசிக்கொண்டிருப்பது தவறாகும். லெவி போட்டு வசூல் பண்ணவேண்டியது மிகவும் அவசியம்தான். நாமே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளிடமிருந்து அந்த லெவி நெல்லை வாங்கி மற்ற இடங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். யாருக்கும் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை கிடையாது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, லெவி அளவு என்ன என்பது ஒரு கஷ்டமான நிலைமை. அந்த அளவில்தான் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் இருந்த உணவமைச்சர்

[1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அவர்கள் இங்கே இருந்தார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அந்த லெவியைப் போடுகிற போதுதான் சங்கடங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. லெவியை அதிகமாகப் போட்டிருக்கின்றார்கள் பலர் நான் சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு மேலே உணவமைச்சர் இங்கே இப்போது உள்ளே இருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே இவர்கள் போட்டிருப்பதைவிட அதிகமான அளவில் லெவி கொடுக்கிற இடங்களும் இருக்கின்றன என்பதை மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். அப்படி லெவிக்கக்கூடியவர்கள் 10 அல்லது 15 சதம் இருக்கலாம். அதற்கும் மேல் ஒரு 25 சதம் இருக்கலாம். மீதி 75 சதம் பேர்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கின்ற லெவியைவிடக் குறைவாக விடக்கூடாது. மாண்புமிகு நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வீட்டுச் சாப்பட்டு உபயோகத்திற்கு, விலதக்கு, லெவிக்கு, என்றெல்லாம் கணக்குப் பார்க்கிறபோது, லெவிக்குப் போட்டிருக்கும் அளவுகளுக்கு ஒன்றுமே பிஞ்சாது என்ற அளவில் தான் அவர்களுக்கு லெவி போடப்பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்க மெஷினரிகளில் என்ன நடந்ததென்றிருக்கின்றது என்று சொன்னால், லெவி என்று நிர்ணயித்து விற்கிறார்கள். அது கூடுதலோ குறைவோ என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருகினாலும் சரி, 25 பேர்கள் உதைவிட அதிகமாக விவசாயிகளோடு இருக்கிறார்கள், மீதி 75 பேர்கள் அந்த அளவைவிடக் குறைவாக விவசாயிகளாக இருக்கின்றனர். என்ன நடக்கிறது? 13 மூட்டை, 6, 7, மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி விற்பிறார்கள். அன்றைக்கு மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, Law of average என்ற ஒன்று இருக்கின்றது. ஆற்றைக் கடந்து போகின்றபோது ஓர் இடத்திலே 2', இன்னொரு இடத்திலே 3', 7', 8', 10' என்று ஒரு மனிதன் தாண்டிக்கொண்டே போகின்றபோது, 10' இருக்கின்ற இடத்திலே அவன் மூழ்கி விடுகிறான். அது போல 13 மூட்டை கொடுத்தாக வேண்டும் என்று அரசாங்கம் போடவேண்டிய பிறகு யார் கொடுக்க முடியவில்லையோ, அவர்கள் 13 மூட்டை கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டப்படி படுத்தப்பட்டுப்போது அங்குதான் சவகங்கள் வருகின்றன. அந்தச் சங்கடத்தை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னோம் அப்போது, "சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டோம், அதைக் குறைக்க வேண்டாம். ஆனால் அதிகாரிகளிடத்திலே அதைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் சொல்லுகிறோம். இதைப் பார்த்து நிர்ணயம் செய்யச் செல்லலாம்" என்றார்கள். அதிகாரிகள் எப்படி இயங்குகின்றார்கள் என்பது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதிகாரிகள் எல்லாம் இப்போது இயங்குவது பார்த்துவிட்டுப் பொறுத்து. அப்படித்தான் அதிகாரிகள் இயங்குகின்றார்கள். அதிகாரிகளிடத்திலே ஒரு குறிக்கோள் கொடுக்கப்படுகின்றது. இங்கே நமது பாமலி பிராண்டி அமைச்சர் அவர்கள், அதாவது, மக்கள் நிர்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருந்தார்கள். குறிப்ப நலத் துறையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு பேருக்கு ஆப்பிள்களை செய்ய வேண்டும், அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்று நிர்வாழ்வுத் துறை கொண்டுபோய் கலெக்டர் அவர்களைப் பார்த்து இவ்வளவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கின்றோம். அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாகக் குறிக்கோள் போடப்படுகிறது. குறிக்கோள் போடப்படுகிறது என்பது நமக்குத் தெரி

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 25]

யும். குறிக்கோள் எப்படி நிறைவேற்றப்படுகிறது? இந்த அதிகாரிகளாலே செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் செய்து முடித்துவிட்டால், பரிசும் பாராட்டும் அரசாங்கத்திலிருந்து பெறுகிறார்கள்.

அதுபோல கொள்முதல் இலக்கு என்று கொடுக்கின்றார்கள். கொள்முதல் இலக்கு என்று கொடுத்தவுடன், எப்படி அந்தக் கொள்முதல் பொருள் வருகிறது என்பது அமைச்சர்களுக்கும் தெரியாது, மேலே இருக்கக்கூடிய செயலாளர்க்கும் தெரியாது. மேலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கும் தெரியாது. மேலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண அதிகாரிகள் கிராமப் பகுதிகளிலே போய் அங்கே இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்களிடம் கேட்டு வாங்கக்கூடிய அல்லது விளையாட்டுப்பவர்களைக் கட்டாயப் படுத்தி துன்புறுத்தி பணம் செய்யக்கூடிய நிலைமையும் வருகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ பணம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஏதோ அதிகமாக எல்லோரும் செய்கிறார்கள் என்று எண்ணவேண்டாம். இந்த மாதிரி முறைகளிலே பணம் வாங்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அப்படிப் பணம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகள் தான் இப்படி டார்கெட்டை அடைகிறார்கள். அதனாலே பாதிக்கப்படுகின்ற நூற்றுக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான மக்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். நம் முடைய மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் உணவு அமைச்சர் திரு. மன்னை அவர்கள், “இப்படி லெவியைப்பற்றி மிகைப்படுத்திச் சொல்கிறீர்களே யாராவது சொன்னதா, நீங்களாகவே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா” என்று கேட்டார்கள். நீங்கள் ஒரு பக்கம் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறீர்களே என்று கேட்டார்கள். எனக்கு வந்திருக்கின்ற நூற்றுக்கணக்கான கடிதங்கள் என்னிடம் நேரடியாக நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வந்து சொல்கின்ற சாரணமாகச் சொல்லின்றேன். ஒரே கடிதங்களையும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதிலே முக்கியமாக திரு. மு. சொந்தராஜன் என்பவர் எழுதிய கடிதம். இப்படி கடிதங்களை எல்லாம் படிப்பது என்றால், நான் கணக்கில் ஆகும். அதில் அவர் குடும்ப நிலைமைப் பற்றி யெல்லாம் எழுதியிருக்கின்றார்கள். விளக்க எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இப்படிப்பட்ட லெவி முறையை விதித்துவிட்டு, அதை குடும்ப பண்ணுகின்ற கட்டத்திற்கு வருகிறோம். அந்த மாதிரிப் போடும்போது தஞ்சை மாவட்டத்தினர் எல்லாம், ‘எங்களுக்குப் போட்டார்கள்’ என்று சொல்லுகின்றார்கள். இன்னொரு கஷ்டம் தஞ்சை மாவட்டக்காரர்களுக்கு இந்த சமயத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அந்த நெல்லுக்கு எவ்வளவு விலைகொடுப்பது என்பது போன ஆண்டுக்கு இந்த ஆண்டு ஒரு ரூபாய் கூடுதல் விலை கொடுக்கிறோம். விலை 15 ரூபாய் போட்டாலும்கூட, அந்த விலை பற்றாது. அதிகப்படியாக விற்பதற்கு உபரி இருந்தால் விற்கலாம். போன தடவை கூட்டுறவு சங்கத்திலே உபரி நெல்லைக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். எந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கமும் வாங்கவில்லை. சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் லெவி என்ற அளவிலே வாங்குவதற்குப் பற்றாத நிலைமையிலே போடமுடியாத துர்பாக்கியம் தஞ்சைக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

இதிலேயும் ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்து மட்டும் நினைக்க முடியாது, மாநிலத்தினுடைய தேவைகளைப் பற்றித்தான் நினைக்க முடியும். மாநிலத்

1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

தினுடைய தேவைக்கு என்ன செய்வது என்றுதான் அவர்களுக்குப் பிரச்சினை வருகிறது. ஆனால் இப்போது உணவுத் துறையிலே என்ன செய்திருக்கின்றார்கள் என்ற கேள்வியைக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறை வந்துவிட்டது. தேசிய அளவிலே உணவு இல்லை. கொள்முதல் தஞ்சையிலிருந்து நாம் நினைத்த அளவுக்கு வராது. அமைச்சர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே எவ்வளவு பேருக்குக் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்ற கணக்கைக்கூடச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே 4½ கோடி மக்களில் சர்க்கரைக்காக 90 லட்சம் பேருக்குக் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குடும்பக் கார்டிலே உணவு தானியங்கள் கொடுக்கப்படுவது 37 லட்சம் பேர்களுக்கு. அதிலே அரிசி கொடுக்கப்படுவது எவ்வளவு பேருக்கு என்று பார்த்தேன். அதிலே அரிசிக்காக சென்னை, கோயம்புத்தூர் இன்னும் இது போன்ற மற்ற இடங்களிலும் சேர்த்து 1,38,000 குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தம் என்ன என்று பார்த்தால் 6 லட்சம் மக்கள் அதனாலே பயன் அடைகிறார்கள். இந்தக் கணக்குப்படி நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்களிலே 12½ சதம் பேருக்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறது என்ற நிலைமையான ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது 35 லட்சம் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது....

(இடைமறிப்பு)

எனக்கே அதிலே ஒரு சந்தேகம் இருக்கின்றது. ஏனென்றால் ஒரு இடத்திலே 37 லட்சம் மக்களுக்கு உணவுப் பங்கீடு முறையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் 37 லட்சம் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், 55 ஆயிரம் டன் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே அரிசிக்கு மட்டும் என்று குறிப்பிடுகிறபோது, 1,38,000 மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது ஜூலை வரையிலே என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, 12½ சதம் பேர்களுக்குத்தான் இங்கே அரிசி கொடுப்பதாக ஒரு கணக்குச் சொல்லுகின்றார்கள். கிட்டத்தட்ட சென்னை நகரத்திலே, 30 லட்சம் பேருக்கும், கோயம்புத்தூர் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் 10 லட்சம் பேர்களுக்கும் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, இதிலேயே மொத்தம் 40 லட்சம் பேர்கள் ஆகி விடுகின்றது. இது போக மற்ற நகர்ப்புறங்களுக்கெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். 12½ சதம் கணக்கு தவறான கணக்கு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த ஆண்டு ஜூலை திங்கள் முதல் வெளிச்சந்தையில் அரிசி விலை படிப்படியாக உயர்ந்ததன் காரணமாக சென்னை, கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டம், எல்லைப் பகுதிகளில் மொத்த வருமானம் ரூ. 380, 480 வரை உள்ளவர்களுக்கு என்ற அவ்விலை அரிசிக்காக 1,38,000 குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். 1,38,000 குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 25]

சென்னையிலே மட்டும் 30 லட்சம் மக்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சென்னை, கோயம்புத்தூர், கன்னியா குமாரி சேர்ந்து 1,38,000 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 6 லட்சம் பேர்தான். ஏனென்றால் 300, 500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக என்ற அளவுக் கணக்கு இருக்கின்றது. இன்னொரு இடத்திலே 37 லட்சம் குடும்பக் கார்டுகளுக்கு உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. கோதமை, ராகி, மைதா இவைகள் உணவுப் பொருள்களில் அடங்கும். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து விளக்கம் எதிர்பார்க்கிறேன். உண்மையாகவே அரிசிக்கு மட்டும் 1,38,000 குடும்ப கார்டு என்று சொன்னால் 6 லட்சம் பேர்தான் வருகிறது. உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன என்று சொன்னால்..

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, 1,38,000 கார்டுகளுக்கு அரிசி என்றால், 6 லட்சம் பேர் என்று கணக்கு உங்களுக்கு எப்படி வந்தது என்றுதான் எனக்குத் தெரிய வேண்டும்.

என்னுடைய கணக்கு சென்னை நகரத்தின் ஜனத்தொகை 30 லட்சம், கோவையைச் சற்றி ஜனத்தொகை 9 லட்சம், கிட்டத்தட்ட 40 லட்சம் பேர் என்று இருக்கிறது. 6 லட்சம் பேர் என்ற ஒரு கணக்கைத் திருப்பித் திருப்பித் தவறாகவே சொல்கின்றார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பைப் படித்திருந்தால் தெரியும். அவர்கள் படித்திருப்பார்கள், நான்தான் தவறுச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பிட்ட இடத்தில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதாவது, தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் குடும்பக்கார்டு 90 ஆயிரம், தமிழ்நாட்டில் 90 ஆயிரம் குடும்பம் என்று வைத்து, குடும்பத்திற்கு 5 பேர் என்று வைத்து, 90 ஆயிரம் குடும்பத்திற்கு 4½ லட்சம் மக்கள் என்ற கணக்கு வருகிறது. சர்க்கரை கார்டு 90 ஆயிரம் குடும்பத்திற்கு என்றும், குடும்பத்திற்கு 5 பேர் என்றும் போட்டார்கள். அந்தக் கணக்கிலுடைய அடிப்படையிலேதான் நான் என்னுடைய கணக்கைச் சொன்னேன். எல்லா மக்களுக்கும் நாம் அரிசி விநியோகிக்கவில்லை. அரிசி 300 ரூபாய்க்கு குறைவாக, 500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கிறோம். தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பூராவும், திருச்சி-புறநகர் பகுதி போன்ற சில பகுதிகளிலே கிடையாது—கோயம்புத்தூர், சென்னை போன்ற இடங்களிலே அதுவும் எல்லையோரப் பகுதிகளில் அரிசி கொடுக்கிறோம். இப்போது அரசு சொல்வது வான்தவம் என்று வைத்துக்கொண்டு, 1,38,000 குடும்பங்கள் என்று வைத்திருப்பார்கள். ஆனால், 6 லட்சம் பேருக்கு தமிழ்நாட்டிலே அரிசி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, நம்முடைய சென்னையிலே 30 லட்சம் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். கொடுக்கக்கூடிய கார்டுகளிலே எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால் வாங்கி நுகர்வோருக்குத் தெரியும். இதிலே கொடுக்கப்படுகின்ற கார்டுகள் மூலம் மாதத்திற்கு 15 நாட்களுக்குத்தான் அரிசி கிடைக்கின்றது. பாக்கி 15

[1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நாட்களுக்கு கிடைக்கும் அரிசி போதவில்லை. வெளிச் சந்தையிலேதான் அதை வாங்க வேண்டியிருக்கின்றது. படி ரூ. 4 என்று இருக்கும்போது வெளியில் ரூ. 6 அல்லது ரூ. 7 என்ற அளவுக்கு வாங்குகிறோம். தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு நபரைக் கேட்டால் தெரிபட்ட சாதாரணமாக எனக்கு ஒரு நாளைக்கு 1 படி வேண்டும் என்கிறார்கள். மத்தியானம் ½ படி, இரவு ½ படி வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி : ஒருவருக்கு ஒரு படி அரிசி ஒரு நாளைக்குத் தேவைப்படுகிறதா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஒரு நபருக்கு என்று சொன்னது ஒரு குடும்பத்திற்கு என்பதாகும்.

(பிற்பகல் 5-20)

வெளிச் சந்தையிலே ஆறு ரூபாய், ஏழு ரூபாய் அளவிற்கு வாங்குகிறார்கள். வேண்டியவர்களைக் கேட்டால் தெரியும். ஒரு நண்பர் கூட என்னிடம் முறையிட்டார். சாதாரணமாக ஒரு நாளைக்கு ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு ஒரு படி அரிசி வேண்டும் என்று சொல்கிறார். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, ஒரு படி அரிசி 7 ரூபாய்க்கு விற்கிறபோது, அவருக்கு மாதம் ரூபாய் 200 சம்பளம்.—அந்த 200 ரூபாய் அந்த மாதம் பூராவும் அரிசிக்கு மட்டும் ஆகிவிடும். இரவு நேரங்களிலே குடும்பத்தோடு பட்டினி கிடக்கிறோம் என்று சொல்கிறார். இப்பொழுது கிராமங்களிலும், நகரத்திலும் இருக்கிற மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யாமல், எதோ ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு மட்டும் விநியோகம் செய்துவிட்டு, எதோ செய்துவிட்டோம் என்ற திருப்தி நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் லெவி சர்க்கரை என்றும், நான்—லெவி சர்க்கரை என்றும் இரட்டை விலைக் கொள்கை வைத்து, லெவி விலையிலே சாதாரணமான மக்களுக்கு, நுகர்வோருக்கு சர்க்கரை கொடுக்கிறோம், மற்றவர்கள் அதிக விலையிலே வாங்கிக்கொள்ளட்டும் என்று விட்டு விடுகிறோம். இதே போன்று இந்த அரிசியிலே, யாருக்கு அதிக பணம் கொடுத்து வாங்க முடியுமோ “who are capable of paying. This is the policy. Whoever are capable of paying for the rice can purchase it at that price. Whoever are not capable of paying the price, that is, the poor people have to starve.” இதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய பாலிசி. இப்படி அதிகமான பணத்தைக் கொடுத்து வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், எழை மக்கள் பட்டினி கிடப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. இந்த நிலைமையிலே அரசாங்கம் தொடர்ந்து நடத்த முடியாது. இந்த உணவு சம்பந்தமாக நிரந்தரமான கொள்கை வேண்டும். “நீங்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தால் என்ன செய்வீர்கள்” என்று என்னைக் கேட்டார்கள். இனிமேல் நான் உணவு அமைச்சராக ஆவேன் என்ற நம்பிக்கை எனக்குக் கிடையாது. ஏனென்றால் நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சி அப்படிப்பட்டது. நான் உணவு அமைச்சராக வருகிற வாய்ப்பு இருக்கிற கட்சி இல்லை. ஆனால், இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், இருக்கக் கூடிய பற்றாக்குறையிலே எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலிருந்தும் உணவுப் பொருளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 25]

தஞ்சையிலிருந்து, அவர்கள் சொன்னதுபோல கீழ் பவானியிலிருந்து எல்லா இடங்களிலிருந்தும் அரிசியை எடுத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் ரே. சராசரி விலையிலே கொடுக்கக்கூடிய ரேஷன் முறையை நீங்கள் அமல்படுத்த வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான், ஏழை மக்களாக இருக்கிறவர்களுக்கும், பணக்கார மக்களாக இருக்கிறவர்களுக்கும் எல்லோருக்கும் ஒரு மாதிரி இருக்கும். பணக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் படி அரிசி 7 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க முடியும், எத்தனை படி வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். வாங்கி விருந்து வேண்டுமரானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் ஏழை மக்கள், பணம் இல்லாதவர்கள், வறுமையில் இருக்கக் கூடியவர்கள், ஏழ்மை நிலையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் சரியாக வாங்க முடியாத நிலை இருப்பது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட உணவுக் கொள்கை மாற்றப்பட வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இதே போல் எவ்வளவு நாளைக்கு ஓட்ட முடியும்? இந்தச் சமயத்திலே படி அரிசி ஏழு ரூபாய் என்ற நிலையில், இன்னும் இரண்டு மாதம் கழித்து படி அரிசி எவ்வளவு ரூபாய்க்கு விற்கும்? அது ஏழு ரூபாய், எட்டு ரூபாய், பத்து ரூபாய் ஆகும். அப்படிப் பார்க்கிற போது, அடுத்த அறுவடை நவம்பர் வரையிலே 8 ரூபாய், 10 ரூபாய் ஆனால், யாராலே அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட முடியும்? சரி, கோதுமையையாவது வாங்கிச் சாப்பிடலாம் என்று சொன்னால், கோதுமையினுடைய விலை என்ன? அதுவும் கிட்டத்தட்ட சராசரி ஆறு ரூபாய் வரையில் வந்து நிற்கிறது. கோதுமையை வாங்கி பூரி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த எண்ணெய்ச் செலவு சேர்ந்து அரிசி விலைக்கு வருகிறது. ஆகவே ஏழை மக்கள் இதை எப்படி வாங்கிச் சாப்பிட முடியும்? ஆகவே, உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வேன், 'உங்களுடைய உணவுக் கொள்கை தீவிரமாக, உடனடியாக, இரண்டு மாதத்திற்குள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன்.....'

திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், லெவி முறையும் தவறு, ரேஷன் முறையும் தவறு என்கிறார். எல்லோருக்கும் அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார். எந்த வகையிலே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைக் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். ஒன்று எல்லா வகையிலுள்ளவர்களுக்கும் பூரா நெல்லையும் வாங்கித் தர வேண்டும். அப்படி முழுமையான நிலையிலே நாம் வாங்கினால்தான், நாம் ரேஷன் கொடுக்க முடியாது. லெவி வாங்குவதும் தவறு, கொள்முதல் செய்வதும் தவறு, எல்லோருக்கும் அரிசி போட வேண்டும் என்றால், அது எந்த வகையிலே சாத்தியம்? ஒரு விரிவான திட்டத்தைக் கொடுத்தால்கூட, இந்த அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான் விரிவான கொள்கையைச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய பொதுவான கொள்கைகளை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஏனென்று கேட்டால், கொள்கைகள்

[1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

இரண்டு மூன்றுதான். ஒன்று நேரடியாக வியாபாரிகள் வாங்கி அவர்கள் கடைகள் மூலமாக விற்பது ஒரு முறை. அந்த முறையை இது போன்று டெபிசிட் என்று சொல்லக்கூடிய பற்றுக்குறை நிலவும் காலங்களில் சரியாக நடத்த முடியாது. இயற்கையான வாணிபம் சரப்பிளஸ் நிலைமையில்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, இதுபோன்று ஒரு படி விலை 8 ரூபாய் 9 ரூபாய் என்று விற்பது, வியாபாரிகள் எவ்வளவு கொள்ளை லாபம் அடிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு லாபம் அடிப்பார்கள். இதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை.....

திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்: சரி, நன்றாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்றால்....(குறுக்கீடு)....சரி, அதிலே சில பிரச்சினைகள்....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இப்படி அடிக்கடி குறுக்கிட்டுக் கொண்டே இருந்தால், மற்ற ஏழு பேர் பேசி முடிப்பது எப்போது?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நிச்சயமாக நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே 'பிராக்மேடிக்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையிலே நிரந்தரமான கொள்கையை யாரும் உருவாக்க முடியாது. வியாபாரிகளிடத்திலே பரிபூரணமாக விட்டுவிட வேண்டும் என்று நான் மேலவையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். சென்ற முறை பேசுகிறபோதுகூட, தனிப்பட்ட வியாபாரிகளைப் பொறுத்து, தனிப்பட்ட முறையிலே வாணிகம் செய்ய முடியாது, அரசாங்கமே அப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே முயுவதையும் ஏற்று நடத்த முடியாது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், ஓரளவுக்கு வெளி மார்க்கட்டிலே வாங்கக்கூடிய நிலைமையும், அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையும் இருக்குமானால், டபிள் பாலிசி என்ற அளவிலே வைத்துக்கொண்டு, அப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே 50 சத விதம் லெவி போட்டு மில்காரர்களிடம் வாங்கி பீப்பர் ஏற்றலாம் என்று சொன்னேன். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன வென்றால், இருக்கக்கூடியது மிகவும் குறைவு. மார்க்கெட்டிலே வரக் கூடிய நிலை இல்லை என்ற நிலைமையிலே அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான நிலைமையும் கிடையாது. நீங்கள் லெவி போடுங்கள். லெவி கூடாதென்று நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அரசாங்கம் பரிபூரணமாக ரேஷனை அமல் நடத்துவதாக இருந்து, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும் சாப்பாடு போடுவதாக இருந்தால், லெவியை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அவர்கள் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எங்களுக்கு இருக்கிற அரிசியை எடுத்துப் போய்விட்டால், நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று கேட்கிறார்கள். "ஒரு ஆறு மாதத்துக்கு வேண்டிய நெல்லையும் எடுத்துக்கொண்டு சென்றால், சாப்பாட்டிற்கு வைத்திருக்கக் கூடிய நெல்லையும் எடுத்துக்கொண்டு சென்றால், நாங்கள் என்ன செய்வது? அதிகாரிகளிடத்தில் போய்க் கேட்டால், வியாபாரிகளிடத்திலே போய் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்களே விளைவித்துவிட்டு, அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியுமா?" என்று சொல்கிறார்கள். இதுதானே கேள்வி. நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்த

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

[1975 மார்ச் 25]

முடிவுகள் எடுக்காமல், “சரி; இதே மாதிரி ஒரு கொள்கையை அமுல் நடத்திக்கொண்டே போவோம். குறுவை அறுவடை வரை பார்த்துக்கொள்வோம். பிரதம மந்திரி அவர்கள் கொடுக்கப்போகிறார்கள்” என்று எண்ணுவது தவறு. பிரதம மந்திரி அவர்கள் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது. ஏனென்றால், நான் சென்ற முறையே சொன்னேன். 10-ம் முறையும் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நல்லெண்ணம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. முதலமைச்சர் அவர்களோ, நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களோ போனால், “நல்ல சந்தர்ப்பம், நழுவவிட வேண்டாம்” என்று அம்மையார் நினைப்பார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஆட்சியே வந்தால் சீக்கிரமாகச் சீர்ப்படுத்திவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு ஆட்சிக்கு வந்து விட்டால், அரசு சீக்கிரமாகக் கொடுக்கும் என்று பேசப்படுகிறது. இதுபோல் எல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று நினைப்பார்களே தவிர, ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொடுப்பார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பது தவறு. ஆகவே இருக்கிற அரிசியை நல்ல முறையிலே ரேஷனில் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உடனடியாக நாம் உருவாக்க வேண்டும்.

முடிவாக ஒன்று. கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லுவது அவ்வளவும் சரி. தனிப்பட்ட உழவர்களுக்கு இந்த லாபம் போய்ச் சேரவில்லை. யார் யாருக்கோ போகிறது. வணிகர்களுக்கும், மில்காரர்களுக்கும் போகிறது.....

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே ‘ஸ்டாசுடரி’ ரேஷன், பற்றாக்குறைக் காலம் இருந்தபோது, மதிப்பிற்குரிய சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினர் அதை மறுத்திருக்கிறார் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: எனக்கே ஞாபகம் இருக்கிறது. அந்த சமயத்திலே கொண்டுவர வேண்டாம் என்று சொன்னேன். எந்தக் கட்சியினுடைய கொள்கைகளும் ஒரே கொள்கையாக 25-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 50-ஆம் நூற்றாண்டுவரை இருக்க முடியாது. இதவே சுதந்திரா கட்சியினுடைய கொள்கை. அதுவும் பிராக்மாடிக், அப்போதைக்கப்போது இருக்கிற நிலைமைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல், அந்த நிலைமைகளை நாம் உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். சோஷலிசம், கேபிடலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டு போனால், எதுவுமே நடக்காது. சோஷலிசம் செய்து பார்த்தாவிட்டது. கேபிடலிசம் உருவாக்க முடியாது. பிராக்மாடிசம் என்ற அளவிலே.....

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: பற்றாக்குறை இருந்த காலத்தில் ஸ்டாசுடரி ரேஷன் இருந்தபோது, அதைக் கேலி பண்ணக்கூடிய தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள் என்பதை நான் சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 25]

(பிற்பகல் 5-30)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது ரேஷனை எடுத்து விரும்ப அளவுக்கு அன்றைய தினம் நிலைமை இருந்தது. அவர்கள் நினைத்தது சுதந்திரா பாணியில் நடத்த முடியும். நடத்தினால் கூட அரிசி இருந்தது. அவையசியமாக ரேஷனை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரிசாவில் சிங் தேவினுடைய ஆட்சி, சுதந்திரா கட்சியினுடைய ஆட்சி இருந்தபோது, அங்கு அத்தகைய ரேஷன் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுதுகூட இந்தப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் மேலாண்மையிலே பேசப்பட்டு, முடிவெடுக்கப்பட்டது. இதுமாதிரி பிரச்சினைகளிலே அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிற முறையிலே ஏதாவது ஒன்று வேண்டும். இந்த முறையோ அல்லது அந்த முறையோ. இப்படியே நிலைமை நீடித்துக்கொண்டு போனால் events will overtake us நாளையதினம் அரிசி விலை ஒரேயடியாக ஏறி, வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடிய மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடக்கூட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, ஏழைகள் அதனாலே பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலைமையை நாம் கொண்டுவந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

முடிவாக, கூட்டுறவுச்சங்கம், உழவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம், விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுச்சங்கம் என்றெல்லாம் அமைக்கலாமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்தில் பேசக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அது ஒரு நல்ல கொள்கை. ரெவெநுக் கூடிய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால், விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையிலே அவர்களுடைய தங்களுடைய பொருள்களை நியாயமான விலைக்கு விற்பது, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய லாபம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும், இடையிலே லாபம் போகாமல் இருக்கும். ஆனால் இதிலே சில பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. நான் அந்தப் பிரச்சினைகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்பொழுது அந்த விவசாயிகளிடத்திலே கொடுக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, விவசாயிகள் விளைவித்தால் மாதிரிப் போதாது. விவசாயிகள் அந்த நெல்லைக் கொண்டு வந்து மில்லிலே போட்டு அதை மில்லிலே அரைத்து அதை அரிசியாக்கி, அந்த அரிசியை லாரிகளில் கொண்டு வந்து சென்னைக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது அரசாங்கமே அதையும் செய்கிறது. விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்கி, மில்களிடம் போட்டு, மில்கள் அரைத்து அதிலே ஏகப்பட்ட குழப்பங்களும் ஊழல்களும் ஏற்பட்டு அவர்கள் சென்னைக்குக் கொண்டு வரும்பொழுது, லாரிக்காரர்களால் பலவித ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. பெர்மிட்டுகளில் பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வளவு தொல்லைகளுக்கிடையே தான் சென்னைக்கு வந்து சேர்கிறது. இந்த கூட்டுறவுச் சொசைட்டிக்காரர்கள் தாங்களே எடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளே எடுத்துச் செய்தாலும் கூட நாளைக்கு இதில் சிரமங்கள் ஏற்படலாம் என்பது ஒன்று. இரண்டாவதாக, கூட்டுறவாக வைக்கிற பொழுது, அதிலே 6 சதவிகிதத்துக்கு மேலே டிவிடெண்ட் கொடுக்கக்

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

[1975 மார்ச் 25]

கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. அதிலே போடுகிறபோது, வேண்டிய அளவு லாபம் வருகிறபோது, அங்கு போடுகிற பணத்துக்கு 6 சதவிகிதம் தான் வரும் என்று சொன்னால், யாரும் அதில் இருக்க முன் வரமாட்டார்கள். டிவிடென்டுக்கு பதிலாக போனசாகக் கொடுக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். விதிகளிலே கூட 25 சதவிகிதம் போனசாகக் கொடுக்கலாமென்று இடமிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு விதி இங்கும் இருக்க வேண்டும். இது முதலாவது காரியம். இரண்டாவதாக, மில்காரர்களையும், லாரிக்காரர்களையும் மறுபடியும் நம்பி அங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்தால், என்ன நடக்கும்? (Tiruvavar Co-operative Marketing Federation) இதுமாதிரி கூட்டுறவிலே குறுவையின் போது எடுத்தார்கள். கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி ரூபாய்க்கு அதிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். குறுவையிலே மட்டும் 55 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுது மாண்புமிகு கிளையாது. அப்பொழுது அவர்களும் வாங்கினார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் உள்வாங்கினும் வாங்கினார்கள். இந்த கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்படுமானால், தஞ்சையிலே உள்ள அனைத்து நெல்லையும் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம்தான் வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு மாண்புமிகு இருக்க வேண்டும். அதிலே மறுபடியும் தமிழ் நாடு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனும் வாங்கிக்கொள்ளலாம், புட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியாவும் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று வைத்து, ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வாங்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், இது சரிவர இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அளவுக்கு இதை ஒரு மாண்புமிகு வைக்க அமைச்சரவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே தமிழ் நாடு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒன்றை நாம் வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு என்ன வேலை? அவர்களுடைய பங்கு என்ன என்பதை நாம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக, மில்காரர்களிடத்தில் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், கஷ்டம் ஏற்படலாம். அப்பொழுது மில்கள் எல்லாம் யாருடைய கண்ட்ரோலில், யாருடைய ஆதிபத்தியத்தின் கீழ் வருகிறது? மாடர்ன் ஈரஸ் மில் இருக்கிறது. அதன் ஆதிபத்தியத்தின் கீழ் வர வேண்டும். தனியார் மில்லை நம்பாமல் இந்த மில்களை நாம் கட்டுவதா அல்லது இந்த மில்களை நாம் எடுத்துக் கொள்வதா என்ற பிரச்சினை வேறு. மூன்றாவது. லாரிப் பிரச்சினை. லாரியை நாம் வாங்குவதா, இல்லாவிட்டால் ரிக்யூசிசன் செய்வதா? அதை எப்படிச் செய்வது? இப்படிப் பல பிரச்சினைகள். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் லாரிக்கு என்று அரசு தனியாக வாரியம் வைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே ஒருவேளை லாரிக்கு அந்த வாரியத்திலிருந்து ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யலாம். அந்த மில்லுக்கும் தனியாக ஒரு வாரியம் வைத்து அதிலிருந்து அந்த மில்காரர்களுக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதில் பிரச்சினைகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. ஒருவேளை குறுவை அறுவடையின் போது கூட, இந்தப் புது முறைபைக் கையாளலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். முறை நல்ல முறை தான். அந்த முறையைக்கூட கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்து கையாள வேண்டும். பல சிக்கல்கள், பல சங்கடங்கள் அதிலே இருக்கின்றன

1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த உணவுக் கொள்கைக் குறிப்பிலே பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பை தாங்கள் எனக்குக் கொடுத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, 23-ஆவது பக்கத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். 1,38,000 குடும்பங்களுக்குத் தான் காட்டுகள் கொடுக்கின்றோம் என்று சொன்னார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் 27-ஆவது பக்கத்தையும் சேர்த்துப் படித்திருந்தால், சரியாக விவரம் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன். ஏற்கெனவே இருந்த ஒரு நிலையைச் சுட்டிக் காண்பித்து, 300 ரூபாய்ச் சூக்குக் கீழே வருமானமுள்ளவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நகரத்திலும் எவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்ற விவரம் 27 ஆவது பக்கத்திலே இருக்கின்றது. அதற்குப் பின்னாலே 300 ரூபாய்க்கும் 500 ரூபாய்க்கும் இடையிலே உள்ளவர்களுக்கு குடும்பக் காட்டு கொடுப்பதென்று ஒரு முடிவெடுத்தோம். அது மட்டும் அந்த நகரங்களில் மட்டும் 1,38,000 காட்டுகள் என்று மறுபக்கத்திலே போடப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் கீழே போனால், எண்ணிக்கையைக் கொடுக்காவிட்டாலும், அதிலே கொடுத்தது 12 ஆயிரம் டன், அதைப்போல் இப்பொழுது நான்கு ஐந்து மடங்கு கொடுக்கின்றோம் என்றும் இருக்கின்றது. ஆகவே நான் சொல்லிய எண்ணிக்கை இதில் வரவில்லை. குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை ஏற்கெனவே இருந்த எண்ணிக்கை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, மூன்று பக்கங்களிலும் பரவலாகக் கொடுத்திருக்கிறதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மூன்று பக்கங்களையும் நான் படித்தேன். ஒரே பக்கத்தில் போட்டிருந்தால், கொஞ்சம் விவரமாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கலாம். பல இடங்களிலே இருந்ததினாலே கொஞ்சம் குறிப்பு தவறியிருக்கக்கூடும். ஆகவே 35 இலட்சம் பேருக்கு குடும்பக் காட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட, மொத்தத்தில் 25 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதத்திற்குள் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏராளமான பேர்கள் குடும்பக் காட்டுகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். 500 ரூபாய்க்குக் கீழே என்று வரையறை வைத்தால், 500 ரூபாய்க்கு மேலே வாங்கக் கூடியவர்கள் பாடு என்ன? அவர்களுக்கு அரிசி வெளியில் கிடைக்காவிட்டால், என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே 500 ரூபாய்க்கு மேல் வாங்கக்கூடியவர்கள் நிலையையும் யோசனை செய்து, அரசு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் இத்தருணத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நிறைய பேர் பேசுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அவருடைய பேச்சைச் சுருக்கமாக முடிக்க வேண்டும்.

[1975 மார்ச் 25]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த உணவுக்கொள்கைக் குறிப்பின்மீது என்னுடைய கருத்தையும் சொல்ல நான் முன்வருகின்றேன். சர்க்காருடைய கொள்கையிலே உற்பத்திக் குறைவுக்கு அப்படி இப்படிக்காரணங்கள் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் நகரங்களிலே நகரங்களுக்கு பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாய நிலங்களை யெல்லாம் மாற்றி வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு காரணம் காட்டியிருக்கின்றார்கள். ஏதோ வீடு கட்டுகிறதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அனால் அதே நேரத்தில் விவசாய நிலங்கள் புதிதாக அதிகமாகி உற்பத்தியும் ஜாஸ்தி ஆகியிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதியானாலும் சரி, கிணறு வெட்டி உற்பத்தி செய்வதானாலும் சரி, மானாவாரி உற்பத்தியானாலும் சரி, இதே மாதிரி ஆயிரக்கணக்காக இலட்சக்கணக்காக நிலங்கள் வருஷத்திற்கு வருஷம் கூடிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. இதுமாதிரி ஒருசில நகரங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்களிலும், மாமல்லிகுளம் கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் வேண்டுமானால் இவ்வாறு வீடு கட்டியதன் மூலம் குறையலாம். நான் மறுக்க வில்லை. ஜனங்கள் விவசாய நிலங்களை தேவையில்லாமல் அழிப்பதாக என்னுடைய கண்ணோட்டத்திலே இல்லை. இந்த வருஷம் உற்பத்திக் குறைவுக்குக் காரணம் என்ன? பாசன வசதிக்கு இருக்கிற நீரைச் சரியான முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்களா என்பதை நான் நினைவுகூர விரும்புகிறேன். மேலும் தஞ்சாவூர், திருச்சி, கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற மாவட்டங்களிலே நடநீர் பாசனங்களிலே ஏற்பட்ட குறைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. கிட்டத்தட்ட டிப்பார்ட்மெண்டிலே ஆர். சி. டிவிஷனிலே மனமுவந்து ஜலம் விட்டார்கள். அதைக் காலா காலத்தில் எந்தெந்த நேரத்தில் விட வேண்டுமோ அப்படிக்காலா காலத்தில் மாமல் ரொம்ப யோசனை பண்ணிப் தாமதமாக விட்டார்கள். அதனால் உற்பத்தி குறைந்துகொண்டே வந்தது. உற்பத்திக் குறைவுக்கு இதை மட்டும் காரணமாகச் சொல்ல முடியாது. மேலும் உற்பத்தி தட்டுப்பாடும் இருந்தது. உரத்தை விவசாயிகள் வாங்கி சிரமப்பட்டு நிலத்திலே கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதற்குள்ளாக ஜலம் எல்லாம் ஒத்திப்புகிறது. ஜலம் வந்து பாசனவசதி கிடைக்கும்போது உரமில்லாமல் போகிறது. உரம் கிடைக்கும்போது தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் கிடைக்கும்போது உரமில்லை. அந்தமாதிரியான சங்கடங்கள் எல்லாம் இந்த வருஷம் கடந்த வருடங்களைக் காட்டிலும் ஜாஸ்தி. இந்த வருஷத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், மழைப்பற்றாக்குறையினாலே, காலா காலத்தில் மழை பொழியாததினாலே நீர்த்தேக்கங்களில் நீர்குறை வினால், நீர்ப்பங்கிட்டிலே இந்தமாதிரியான சங்கடங்கள் ஏற்பட்டதே தவிர இவர்கள் சொல்லுகிற காரணங்களால் உற்பத்திப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது என்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. உற்பத்தி குறைந்திருக்கலாம், மழை இல்லாத காரணத்தினாலே. இந்த வருஷம் மழை ரொம்பக் குறைவுதான். இம்மாதிரி சமயத்தில் அரசாங்கம் நெல்லைக்கொள்முதல் செய்யும்போது பலதரப்பட்ட சங்கடங்கள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன. மொத்தத்தில் கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிடுகிறோம். ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டில் அடிப்படை அதிகாரிகளான கிராம அதிகாரிகளிலிருந்து அமைச்சர் வரைக்கும் இந்த கொள்முதலிலே எப்படி எப்படி நடக்கிறார்கள்? உபரி மாவட்டம் பற்றாக்குறை

1975 மார்ச் 25]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

மாவட்டம் என்றுகூட அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. ஆகமொத்தத்தில் நடுநீர்ப் பாசனத்துக்குள்ளே ஒரே மாதத்துக்குள் 13 மூட்டை, 14 மூட்டை என்று விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த லெவி நிர்ணயிக்கப் படுகிறது. 10 ஏக்கருக்கு ஜாஸ்தியாக உள்ள விவசாயிகளுக்குத்தான் ஆள் செலவு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இப்பொழுது தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும் சரி, திருச்சி மாவட்டத்திலேயும் சரி, விவசாயிகள் தங்களுடைய இருப்பை வைத்துக்கொள்ளும்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை ஆட்களுக்குச் செலவு என்று முதலில் பார்க்கவேண்டும். ஒரு ஆண், ஒரு பெண் இரண்டு பேரையும் வைத்திருக்கும்பொழுது இப்பொழுது சராசரி நாம் 25 மூட்டை வருஷத்திற்குக் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது 25 மூட்டையிலிருந்து 30 மூட்டை வரை நாம் கூலியாகத் தருகிறோம். அதைத் தவிர்த்து சிலலறைச் செலவுகளுக்கு வேறு தருகிறோம். சிறிய குடும்பங்களும் பெரிய குடும்பங்களும் இருக்கின்றன. அந்த விவசாயிகளுக்கும் நாதியுள்ள சுற்றத்தார்கள், குழந்தை குட்டிகள் நிறைய இருக்கின்றன. விளைச்சல் கம்பியாக இருக்கும்பொழுது, இந்த லெவிக்கு ஒரு உச்சவரம்பு வைத்து நிர்ணயித்தால், லெவியை அளிக்க முடியுமா என்பது சந்தேகத்துக்குரியதாக இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 5-40)

எங்கள் திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், லெவிக்கு அளக்காத சுமார் 90 பேர்மீது குற்ற இலாகாவிலே கோர்ட்டிலே வழக்குப்போட்டு தண்டனை கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னவுடனே, எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வயிற்றுப்போக்கே உண்டாகிவிடும் போல் இருக்கிறது. கல்யாணம் பண்ணிய பிறகுதான் குழந்தை பிறக்கும். கல்யாணம் செய்வதற்கு முன்னாலேயே குழந்தை வேண்டும் என்றால் என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கல்யாணம் செய்துகொள்ளாமலும் குழந்தை பிறக்குமே.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நீங்கள் சொல்வதையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உங்கள் அனுபவமாக இருக்குமோ? (சிரிப்பு)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நேர்முக அனுபவம் இல்லை. இருந்தாலும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே கொள்முதல்-லெவி-எப்படி இருந்தது என்றால், அனுபவமுள்ள வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் நெல்லிலே ஒரு பெர்சன்ட்டேஜ் கொடுத்துவிட்டு, மீதியை வெளியே கொண்டுபோவார்கள். அப்பொழுது தொத்தரவே தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் தொத்தரவு இல்லை. அரசுக்கும் தொத்தரவு இல்லை. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளை அனுமதிக்கலாமா என்று

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1975 மார்ச் 25]

கோவாப்பிரதேசத்தில் விட்டால், சிலில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே விட்டால், என்ன செய்வது? மாண்புமிகு திருத்தம் 32 மில் கனம் சர்க்காரின் எஜன்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் கொள் முதல் செய்யும் நெல்லில் இவ்வளவு நெலை வைத்துக் கொண்டு, இத்தனை பெர்சென்ட் வைத்துக்கொண்டு, மீதியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் தவறு செய்ய முடியாது. அந்தமாதிரி நேரத்திலே விவசாயிகள் மனமுயர்ந்து கொடுப்பீதாரு என்றுக்கொள்கிற முறை யிலேயும் இருக்கும் உணவுப் பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கு மொத்த ஜனத்தொகையில் 12½ சதவீதப் பேருக்குத்தான் முடிகிறது. பேரூராட்சி உடைய பங்கு இருக்கிறது. சிறிய சிறிய எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பங்கு முறை வேண்டும். வருவாய்த் துறையிலே விவசாயி எப்படி இப்பொழுது புதிய நோட்டுகள் எல்லாம் வந்துவிட்டன. ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய், இருபது ரூபாய் நோட்டுகள் எல்லாம் அச்சடித்து புதிதாக வந்துவிட்டன. இப்படி அச்சடித்துக்கொடுத்தாலும் உணவுப்பொருள் கிடைக்கும் என்ற சந்தேகம் வந்துவிட்டது. இது ஆனந்த வருஷம் இந்த வருஷத்திலேயே இந்த நிலையிருந்தால், வருகின்ற இராட்சஸ வருஷத்தில் எப்படி இருக்குமோ?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நீங்கள் சொல்லாதீர்கள். உங்களை யும் யாராவது அப்படி நினைத்துவிடப் போகிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். டைப்பாய்டு ஜூரத்தில் பீத்திருந்தால் கஷ்டம். அப்பொழுது தெரியாது. போகப்போகத்தான் தெரியும். அதுமாதிரி மழை பெய்யாததன் கஷ்டம் வருகின்ற காலத்திலேதான் தெரியும். விவசாயி வைத்திருக்கும் நெல்லை வீட்டிற்குள்ளே சென்று எடுத்தால், கோபம் தான் வரும். எங்கே நெல் போய்விடுமோ என்று பயமாக இருக்கும். நெல்லை அறுத்தபிறகு, அந்த நெல்லை களத்துமேட்டிலே போட்டுவைத்தால் திருட்டுப்போய் வரும். வீட்டுக்கு எடுத்துவந்தால் அதிகாரிகளின் தொல்லை. லெவி அளந்து காட்டு வாங்க இரண்டு மூன்று நாள் ஆகிறது. எங்களைப் போல் அதிகமாக நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள்— 15 ஏக்கருக்கு மேல் யாரும் வைத்துக்கொள்ள முடியாது—நெல்லை களத்துமேட்டிலேயிருந்து நாவல்காத்து வீட்டிற்குக் கொண்டு வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் விவசாயி கள் ஆளாகப்படுகிறார்கள். இந்த கஷ்டங்களைமெல்லாம் தீர்த்துக்கொள் வதற்கு உணவுக் கொள்கை குறிப்பிலே நடைமுறைகள் சொல்லப் பட்டன. போன சம்பா அறுவடையிலே 51 ரூபாய்ச் சதுவாங்கி 81 ரூபாய்க்குப் போட்டார்கள். நடுவில் இருக்கிறவர்களுக்கு நல்ல லாபம். ஆந்திராவிலே தாடேளளிக்கூடம், தமிழ்நாட்டிலே மணச்ச நல்லூர் ஆகிய இடங்களில்தான் நெல்லுக்கு அவுட்டர் அதிகம். உற்பத்திச் செலவு குறைவு. டபிள் பாயில் செய்து உறித்துவிடுகிறார்கள். எனவே அவுட்டர் அதிகம் கிடைக்கிறது. ஆதலால் கொள்முதலுக்கும் விற்பனையும் உள்ள விற்பனையாகத்தான் குறைந்தக் கொள்ளலாம். லாபம் விற்பனர்களுக்கும், வாங்கு வர்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டுமே தவிர, இடையிலே இருக்கும் தரகர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடாது.

[1975 மார்ச் 25] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

அடுத்து, தானியப் பராமரிப்பு சரியான முறையிலே இல்லை. போன வாரம் திருச்சிக் கிடங்கில் இறைந்து கிடப்பதே மூன்று மூட்டைக்கு மேல் இருக்கும். இப்படி நாடு முழுவதும் இருக்கிறது, நாங்கள் கொடுக்கும்போது 57 கிலோ கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 80 இரக்கிறது என்று சொல்லி 59 கிலோ வாங்குகிறார்கள். இப்படி காய்ச்சலாக வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று புதுக்கோட்டை முன்னேற்றக் கழக செக்ரட்டரியே அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். இதிலே கல் மண் கலக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆனால் கோவப்பிரதேச டிபார்ட்மெண்டுக்கு வருகிறபோது கலந்து இருக்கிறது. அங்கே ஊழல் நடக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சரியான முறையிலே மேற்பார்வையிட வேண்டும். குடுப்பக் காட்டுகளிலே பலவிதமான ஊழல்கள் நடக்கின்றன. பேப்பரில் பார்த்தேன். செல்வி தமிழரசி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்;

செல்வி சி. தமிழரசி: அவர்கள் முன்னேற்றக் கழக செக்ரட்டரி என்றார். அது கூட்டுறவு வங்கி சேர்மன் என்றேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஊழல், ஊழல் என்று சொல்வதே ஊழல் என்று பிரதம மந்திரி சொன்னார்களே, அது தெரியுமா உங்களுக்கு.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: ஊழல், ஊழல் என்று சொன்னால் ஜனங்களுக்கு பயம் உண்டாகிவிடும். குடும்பக் காட்டு விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் நகராட்சியிலே 10,000 வீடுகள் இருக்கின்றன. வரிக்குப் போகும் போது 9,000 வீடுகள் தான். ஆனால் குடும்பக் காட்டுக்குப் போனால் 20,000 வீடுகள். இதைக் கண்காணித்தால், இதிலேயும் மிச்சம் செய்யலாம். போகஸ் காட்டுகளை அகற்றலாம். காட்டுகளை வெளியே டிபார்ட்மெண்ட் விநியோகம் செய்கிறது. அட்டைகளைக் கொடுக்கும்போது இரண்டு மடங்கு கொடுக்கப் படுகிறது. அதிலேயும் அவுது நடக்கிறது. 50 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ஒன்றும் கிளையாது என்று சொல்வது தவறு. இப்பொழுது பண்ணெண்ணெய் சுலபமாகக் கிடைக்கிறது. சீனி கிடைப்பதில்லை. இந்தமாதிரி நிலைமையெல்லாம் கவனித்து, குறைகளைப் போக்க சர்வகட்சித் தலைவர்களை, திரு ராஜாராம் போன்றவர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசி, உணவுப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த லெவி கொள்முதலிலே உள்ள இரப்பாடுகளையெல்லாம் இதுகாறும் ஆளுநரகட்சி உறுப்பினர்களும் சரி, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும் சரி, சேர்ந்து, இந்த முறையிலே ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது; லெவி முறையானது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மேலும், இன்னும் 7, 8 மாதங்களுக்குத் தேவையான அரிசி நம்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 மார்ச் 25]

மிடத்திலே இருக்கிறதா என்றால், அது சற்று சந்தேகத்திற்குரியவொன்றாகத்தான் தோன்றுகிறது. எனவே தேவையான அரிசி இல்லாத நேரத்தில் என்ன செய்யவேண்டும், என்று அரசு திட்டமிடவேண்டியதே வரவேற்கத்தகுந்த ஒன்று. அந்த அடிப்படையிலே இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பானது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 5-50)

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிற்கு வருவதற்கு முன்பாக கொள்முதல்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னதாக குறுவைச் சாகுபடியில், ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் குறைவாக விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு லெலி விதிக்கப் படாமல் இருந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு அரை ஏக்கருக்கு மேலே வைத்திருப்பவர்களுக்கே லெலி உண்டு என்றும் அதற்கான புள்ளி விவரங்களையும் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். நமது மாநிலத்தில் நில உடைமை எப்படி இருக்கின்றது என்றால், மொத்த நிலத்தில் 50 சதவிகிதத்திற்கு மேலே, ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களிடமே இருக்கின்றதாகத் தெரிகின்றது. இதைச் சொல்லி “இந்த அடிப்படையில் அவர்களிடமிருந்து கொள்முதலே செய்யவில்லை” என்றால், நமக்குத் தேவையான அரிசியினை நாம் பெறமுடியாது” என்ற விளக்கத்தையும் தந்திருக்கின்றார்கள். சாதாரணமாக நான் அடிக்கடி குறிப்பிடும் கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் கிழக்குத் தஞ்சையில் சாதாரணமாக விளைவதே ஒரு ஏக்கருக்கு பதினைந்து மூட்டைகள்தான், அதாவது மூப்பது கலம், 24 மெட்ரஸ் மெஷர் கொண்ட மூப்பது கலம்தான் விளையும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதுதான் உண்மைநிலை. ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றி மக்களிடம் ஒரு தவறான கருத்து இருந்து வருகின்றது. நமக்குத் தேவையான, தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவையான நெல்லில் பெரும்பகுதி தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைகிறது என்பது உண்மை. ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளை நிலப் பரப்பு அதிகமே தவிர, ஒரு ஏக்கருக்கு விளையக்கூடிய நெல் மிகக் குறைவு என்பதை பலர் அறிந்திருக்கவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே இது நன்றாகத் தெரியும். சொல்லப்போனால் ஒரு போகம் விளைந்தாலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு விளையும் நெல் அளவினை எடுத்துக் கொண்டால், விளைவது வேண்டுமானால் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு போகம் அல்லது சில நேரங்களிலே இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக்கூட ஒரு போகம் தான் என்ற நிலை ஏற்பட்டாலும், அந்தப் பகுதியில் விளையும்போது விளைச்சல் மிகவும் அதிகம்தான். வட ஆற்காடு அதைவிடச் சிறந்ததாக இருக்கின்றது. வட ஆற்காட்டில் தொடர்ந்து நெல் விளைவிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆனால் இராமநாதபுரத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் விளைச்சல். ஆனாலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை விளையக் கூடிய நெல் அளவானது, மூன்று ஆண்டுகளிலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் எவ்வளவு விளையும் என்று இருக்கின்றதோ அதற்குச் சமமாக இருக்கின்றது. அந்த அளவிற்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைச்சல் குறைச்சல். ஒரு ஏக்கருக்கு விளைச்சல் என்று எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ்நாட்டில்

1975 மார்ச் 25]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

மிகக் குறைவாக விளையக் கூடியது என்னவோ அதுதான் தஞ்சையில் விளைகிறது. எனவேதான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் லெலிக்கு இவ்வளவு பெரிதாக ஆரவாரம் செய்கின்றார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரை ஏக்கர், முக்கால் ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் அதிகம் உண்டு. சாதாரணமாக 55 செண்டு என்று வைத்திருந்தால், ஏழரை அல்லது எட்டு மூட்டைகள் விளைகின்றது. அதிலே கூலிக்குக் கொடுக்கின்றது போக, தண்ணீர் பாய்ச்சி விடுகின்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது போக, பாக்கி என்ன மிஞ்சும் என்று தயவு செய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தக் காரணத்தினால்தான், தஞ்சை விவசாயிகள் பெருத்த ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு லெலி கொடுக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் கிடையாது. ஆனால் கொடுப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லாத நேரத்திலே, கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நான் லெலி கொடுக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை உடையவன் இல்லை. கொடுக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் லெலி என்பது நியாயமான அளவில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் இந்தப் புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார்கள், “பல இடங்களிலே அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடப்பட்டு இருக்கின்றது, விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தால் லெலியின் அளவினைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்.” என்று சரியான முடிவுதான். ஆனால் செயல்படுத்துகின்றார்களா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். இது வரையில் எந்த மாவட்டத்திலாவது, எந்த ஒரு அதிகாரியாவது, அது திருச்சியிலாகட்டும் தஞ்சையிலாகட்டும், எங்கேயாவது அதிகாரிகள் நேர்மே போய்ப் பார்த்துவிட்டு, “விளைச்சல் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே முன்பு போடப்பட்டுள்ள லெலி அளவினைக் குறைத்து விடுகிறோம்” என்று குறைத்து உத்தரவிட்டிருக்கின்றார்களா? நிச்சயமாகக் கிடையாது என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

எனக்கே சொந்த அனுபவம் உண்டு. குறுவையில் ஒருவருக்கு மிக அதிகமான அளவிற்கு லெலி விதித்திருந்தார்கள். விதி முறைக்கு ஒவ்வாத முறையில் லெலி விதித்திருந்தார்கள். இதைப் பற்றி என்னிடம் வந்து சொன்னார். “டி. எஸ். ஓ. விடம் மனுச் செய்யுங்கள்” என்று அவரிடம் கூறினேன். அவரிடம் மனுச் செய்யப்பட்டது. ஒரு நாள் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வந்து விசாரித்தார். இது வரையில் அதன் மீது ஒருவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. அதே நபருக்கு மறுமுறையும் லெலி நோட்டீஸ் அனுப்பியிருந்தார்கள். என்னிடம் மீண்டும் வந்து முறையிட்டுக் கொண்டார். சரி, கீழிருந்த சென்று பார்த்தோம்; பின் எதுவும் ஏற்படவில்லை; இப்போது மேலேயிருந்து இங்கி ரெலாம் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் மனுக்கொடுங்கள் என்று சொல்லி அவரிடம் மனுக்கொடுத்தார். மனுக்கொடுத்து இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலே ஆகிவிட்டது. இதுவரையில் முடிவு எதையும் அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனாலும் அவரிடம் கூறினேன், “நிங்கள் நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய லெலியைக் கொடுத்து விடுங்கள். அரசு உத்தரவிற்கு மீறிப் போனதாக இருக்க வேண்டாம். கொடுத்து விடுங்கள்” என்று சொன்னேன். அவரும் அளித்து விட்டார். ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட மனுவானது என்ன நிலைமையில் உள்ளது என்பது அந்த

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 மார்ச் 25]

விவசாயிக்கு இதுவரையில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இதுதான் இன்றைய மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடையே போக்கு, நிலைமை. இல்லாமல் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு மின்னல் அளவான தவறு இதைத்து விட்டது என்று பரவலாகச் சொல்லும் நிலைமைக்கு வந்து விடுகின்றது. பொது மக்களிடம் அப்படி ஒரு அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டால், அதிலே என்ன தவறு இருக்கின்றது? பொது மக்களுக்கு அவர்களுக்கு அடுத்து உள்ள கிராமக் கணக்கப்பிள்ளையும், தாசல்தாரும் தான் தெரிகின்றார்கள். அவர்களிடம் முறையிட்டுக் கொண்டால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் சொன்னாலும் நடவடிக்கை கிடையாது. கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களிடமோ அல்லது உணவுச் செயலாளரிடமோ செல்ல முடியுமா? அவர்கள் கிராமத்தில், கிராம அதிகாரிகள் அல்லது டி. எஸ். ஓ. போன்ற அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தால், நடவடிக்கை கிடையாது. டி. எஸ். ஓ.க்கள் அலுவலகங்களில் இருப்பதில்லை. அவர்கள் பரோட்சியர்மெண்டிக்குப் போய்விடுகிறார்கள். போய் உட்காருவது என்றால் கூட இடம் கிடையாது. நான் அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் மனுவைக் கொடுத்தால் கூட வாங்கிக்கொள்ள ஆள் இல்லை என்ற நிலைதான். அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு கிறேன், 'நீந்த நிலைமைகளை மாற்ற நீங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்?' ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வீதை நெல், கூலிக்கு இவ்வளவு வேண்டும், சாப்பாட்டுக்கு இவ்வளவு வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். இதுவரையில் ஏதாவது அரசாங்கத்தில் இதைப்பற்றிச் செய்திருக்கின்றார்களா? இது நான் வரையில் ஒரு ஏக்கருக்கு விதைக்காக என்றும், குடும்பத்துக்காக என்றும், கூலிக்காக என்றும் இவ்வளவு ஒதுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா? தஞ்சையில் கூலியாக நெல்லைத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கூலி நெல் ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இதுவரையில் முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? இதையெல்லாம் அனுமதித்து விட்டு எஞ்சி அதிகமாக உள்ளதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதில் தவறு இல்லை. இது இதுக்கு இவ்வளவு என்று தெளிவாக ஒதுக்கிக் கொடுத்து விட்டு மிச்சமுள்ளதை தாராளமாக எடுத்துக்கொள்வதிலே ஆட்சேபனை கிடையாது. இந்த மாதிரியெல்லாம் செய்யாமல் அதிகாரிகளிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், தேளுக்கு நாட்டாண்மை கொடுத்தால் அது என்ன செய்யுமோ அதைத்தான் செய்கின்றார்கள். நாட்டாண்மை கொடுத்தாகி விட்டது, கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; இதைச் சொல்லுவதற்காக அரசாங்கம் வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. இதையெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டாமா என்றுதான் இதைச் சொல்கிறேன். வேறு ஒன்றுமில்லை.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பினை ஒரு முறை இல்லை, இருமுறை படித்துப் பார்த்தேன். அது மிக மிக அழகாக எழுதப்பட்ட ஒன்று. நான் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னுடைய பட்டப் படிப்பின்போது 'வர்த்தகப் பொருளாதார நிலநூல்' என்ற ஒன்றைப்

[1975 மார்ச் 25]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

படித்தேன். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களும் அதைப் படித்திருப்பார்கள். அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கும்போது என்னை உணர்வு ஏற்பட்டதோ அந்த உணர்வுதான் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பினைப் படிக்கும்போதும், எனக்கு ஏற்பட்டது. மிக அழகாக எழுதப்பட்டுள்ளது. உண்மை நிலை மிகத் தெளிவாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் எந்த ஒரு அரசும், எந்த ஒரு அமைச்சரும் இவ்வளவு உண்மையையும் இவ்வளவு தெளிவாக ஒப்புக்கொண்டு எழுதியிருக்க மாட்டார்கள். இதற்காக நான் உணவு அமைச்சர் அவர்களை வெகுவாடிப் பாராட்டுகிறேன். எனது நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், 'வதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் என்னையெல்லாம் சொன்னார்களோ அவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க விதத்தில் இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்,' என்று. உண்மை. யாராக இருந்தாலும் என் னைக்காவது ஒரு நாள் உண்மை நிலையை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். உண்மை நிலையைப் பல இடங்களிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். உண்மை நிலை இப்போது அரசாங்கத்திடமே தெளிவாகத் தெரிகின்றது. பல இடங்களிலே அவற்றைக் குறிப் பிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வார்த்தைகளைக் கோடிட்டு மனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதிலே எல்லா வற்றிலும் ஒப்புதல் இருந்தாலும், ஒன்றில் மட்டும் எனக்கு ஒப்புதல் இல்லாமல் இருக்கின்றது.

ஆங்கிலம் வெகு சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது.

"There are several areas in which the yield has been very much higher than the levy rates fixed."

நிச்சயமாகத் தெரிகின்றது. பல இடங்களிலே வெவ்வேறு மேலே விளைந்திருக்கின்றது. சரி. அந்த வரி,

"It is also conceded that in some areas the yield might be lower than the levy rates."

சில இடங்களிலே, அதிலே பெரும்பகுதி, இதிலே சிறு பகுதி. இதிலும் கூட உண்மை நிலையைத் தெளிவாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம். இதிலே தவறு ஒன்றுமில்லை தஞ்சையில் பெரும்பகுதிகள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பல உண்மைகளை ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் போது, அரசாங்கம் இந்த உண்மையையும் ஏன் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவ்வளவு உண்மைகளை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்களே? இதை விட்டுவிடக் கூடாதா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இதில்தான் சங்கடம் இருக்கின்றது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: இதையும் ஒப்புக்கொண்டு விடலாம். தெளிவாக முடிவெடுக்க வேண்டிய பிரச்சினையாக இருப்பதால், அரசாங்கத்தில் இதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 மார்ச் 25]

முடிவை ஏற்றுக் கொண்டு, உள்ள நிலையை ஒப்புக்கொண்டு தெளிவாக முடிவெடுக்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த நிலைமை தான் விளக்குகின்றன.

(பிற்பகல் 6-00.)

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு விளக்க வேண்டும்.

“Caught in this web of complications, a Food Minister is unable to concentrate on evolving a sound Food Policy....” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“...and gets into trouble by having to resort to *ad hoc* solutions.”

இது நடந்ததைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதா? நடப்பதைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதா? ஆனால் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ‘*ad hoc solution*’ எடுப்பதற்கு உந்தப்படுகிறார் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையைச் சமாளிக்க என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று எனக்கு விவங்கவில்லை. பின்னால் வரும் பகுதிகளிலே இதற்கான முடிவு காணப்படுகிறது போல் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, தெளிவான முடிவுகள் இல்லை. இதிலே ஒரு தெளிவான கொள்கை, பாலிகியானது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகையாளர்கள் கண்கூறுக்கு இது எப்படிப் படவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அரசு அதை நிறைவேற்றது விட்டுவிட்டார்களா என்று தெரியவில்லை.

“The ideal proportion would be not to have any restriction on the movement of foodgraining within our State.”

நம் மாநிலத்திற்குள்ளேயே ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அரிசி கொண்டு போவதிலே எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இருக்காத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்தினால் இப்படிப்பட்ட நிலை வரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தப்போகிறார்களா?

“If we are able to implement these measures and enforce them strictly in the border areas of our State, then restrictions on the movement of foodgrains in the other parts of our State may not be necessary.” Are you going to do it?

நீங்கள் செய்யப்போகிறீர்களா? இது ஒரு கொள்கை விளக்கமா? தெளிவான கொள்கையா? இதை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், நீங்கள் உடனே அறிவிப்பீர்கள்.

THIRU K. RAJARAM: It is all thinking aloud.

திரு. ஓ. ப. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசின் கொள்கை பரம்பரையாக தெளிவாக இருக்கிறது என்றார். இப்போது தெளிவாக இல்லை என்ற ஒரு மாதிரியைக் கருத்தைச் சொல்கின்றார்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, இது ரொம்பத் தெளிவான அளவிலே புரியும்படியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தான் நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். எனவே நீங்கள் இந்த நிலையை.....

[1975 25 மார்ச்]

An hon. Member : Same side.....

THIRU K. S. GANAPATHI : It is not same side; it is a different side.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, இந்த நிலையை உறுதிப்படுத்துமா என்றுதான் கேட்கிறேன். மற்றொன்று ‘for raising their standard of living’ விளைச்சல் செய்யக்கூடிய விவசாயி என்றடைய நிலையை உயர்த்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நான் வேண்டுமென்றால், நீங்கள் உயர்த்தா விட்டால்கூட போகிறது, அவர்களை இருக்கும் இடத்தில் விட்டால் போதும் நானும் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறேன். சிலில் சப்ளைஸ் சார்ப்புரேஷன் என்று ஒன்று உண்டு. நீங்கள் அதுமே ரூ. 74 வீதம் கொள்முதல் செய்கிறீர்கள். அந்தக் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லை ரூ. 1.80 லிருந்து ரூ. 2.10 வரை விற்பனை செய்கின்றீர்கள்.

மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக்கூட கொண்டு வந்தேன் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் எங்கே போகிறது என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். இது பல நாட்களாகப் பேசியிருக்கக்கூடிய பிரச்சினை. இப்போது கண்காணித்தீர்களா? என்ற சொல்லுகிறது ஒவ்வொரு இடத்திலிருந்து என்று கவனக்குப் பார்த்தார்களா? நடு பணம் அல்லவே ‘Explanatory Memorandum on the Budget of Central Government for 1975-76’-லே அவர்கள் இதனி லாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். ஒரு குவிண்டால் அரிசி ரூ 124-63 காசு கொள்முதல் விலை. அதற்கு ஆரம்ப புரேஷன்கள் மீட்டை அண்டு இன்விடெண்டஸ் கொள்முதல் ரூ. 8. 58. மாண்புமிகுஷன் காஸ்ட் ரூ. 15.05, எக்ஸ்சிக் காஸ்ட் ரூ. 118.25. இப்போது பிரைஸ் ரூ. 150/- “There is a clear margin of Rs. 1.74 for an investment of Rs. 143.26” This is exactly 1 per cent profit. அவர்கள் இப்போது என்று சொல்லது ரூ 150 ஒரு குவிண்டாலுக்கு. அரசு இப்போது விலை ரூ. 150 என்றால், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபம் ரூ. 1.74 காசு. தந்தைப்பட்டாகம் வேர்ஸ் ரகம் என்று சொல்லுங்களே அந்த அரிசிக்கு ரூ 1.80 காசு நடுத்தர வகைக்கு ரூ. 1.90, உயர்ந்த வகைக்கு ரூ. 2. அதிக உயர்ந்த வகைக்கு ரூ. 2.10 என்று நாம் நினைவித்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு கள்ளிப்பதை நாம் அடிப்படையாகக் கொள்ளும் என்றால், விற்பனை செய்வதிலே நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 50. ரூ 150 க்குப் பெற்று ரூ. 200 க்கு விற்பனை செய்தால், ரூ. 50 கிடைக்க வேண்டும் என்பதை என் நாம் இருக்கும் பணத்தைச் செய்யவில்லை. இந்தப் பணம் எங்கு போகிறது? சிலில் சப்ளைஸ் என்பது லாபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா? சிலில் சப்ளைஸ் அவ்வளவு லாபத்தை ஏற்றிக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள்கூட அன்றையதினம் இதுவரைக்கும் 1973-74 க்கான கணக்குகள் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த லாபம் கிடைக்கும் என்றால், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்யலாமே, அது தான் என்று உடைய வேண்டுமே. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைக்கலாம், புரொட்யூசருக்குப் போக வேண்டும் அல்லது கன்சூமருக்குப் போகவேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.

[1975 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, கண்காணக்கோ விவசாயிகளுக்கோ கொடுப்பதிலே ஓட்டசேபணை இல்லை. கணக்கைத் தவறாக சொல்லிவிட்டால், வேறு மாதிரியாகப் போய்விடும். இப்போது ரூ. 1.50 என்பது இஸு பிரைஸ் ரூ. 74 என்று இருப்பதால்.

திரு கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, நான் அதைத் தான் குறிப்பிட்டேன். அவர்களும் ரூ. 74 என்று கணக்கிட்டுத்தான் ரூ. 124. 63 என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நாம் அதிகமாகக் கொடுப்பதாகக் கணக்கிடுவது ரூ. 10 தான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இஸு பிரைஸ் ரூ. 74 என்று போட்டால், ரூ. 1.50 ஆகும். ஆனால் நாம் ரூ. 89 என்று கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு கே. எஸ். கணபதி: அதைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் போக்குவரத்துச் செலவுகளுக்குக் கணக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். நாம் போனஸ் என்று 5 ரூபாயாகக் கணக்கு விடுகிறோம். அதிகப்படியாக நாம் கொடுப்பது ரூ. 10 ஒரு குவிண்டால் நெல் நாம் புரொக்யூர் செய்யும் போது, ரூ. 10 தான் கொடுக்கிறோம். பல இடங்களிலே சென்று பாருங்கள், ரூ. 5 போக்குவரத்துச் செலவுக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. எல்லா விவசாயிகளும் அதை எடுத்துக்கொண்டு போய் கொள்முதல் செய்யும் நிலையத்திலே வழங்குவதில்லை. ரூ. 10 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த ரூ. 10 அதிகப்படியாகச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். ரூ. 15 அதிகமாக இருக்கலாம். ரூ. 150 கொள்முதல் அடக்கம். 165 ரூபாய் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கும் செலவுகள் எல்லாம் அதிகமானது. ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் செலவை அவர்கள் கணக்கிடுகிறார்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து சென்னைக்கு வர மற்றும் கண்ணிக்கு அதிகமான செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள், ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் கண்ணியைக் கொடுத்து விட்டால் திரும்பப் பெறுவதில்லை. அதற்கான காசைத் திருப்பிப் பெறுகிறோம். எப்படி நமக்கு அதிகச் செலவாகிறது? தவறு எங்கோ நடக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தவறு நடக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, தவறான வார்த்தைகளை அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லிவிடக்கூடாது. அமைச்சர் எங்கேயும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

திரு கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, பல இடங்களிலே அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இஸு பிரைஸ் என்பது வேறு, அதிகாரிகள் தவறு என்பது வேறு இரண்டையும் சம்பந்தப்படுத்திப் பேசக்கூடாது. இஸு பிரைசுக்கும் காஸ்ட் அக்கௌண்டண்ட் போட்டுப் பரிசீலிக்கிறோம். பரிசீலித்து இப்போது குறைத்திருக்கிறோம்.

திரு கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, நான் எற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். தவறு எங்கே நடைபெறுகிறது என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

1975 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, கணக்குப் பாக்கும்போது ரூ. 90 வகைக்கும் நெல் வாங்கியிருக்கிறோம். நெல்லுக்கு ரூ. 90 என்று விலை போட்டுக் கொள்ளுங்கள். அதை அவியல் செய்ய, அதற்கு என்று காபிடல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் இருக்கிறது. ஹல்லிங் சார்ஜ் இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, கணக்குப்போட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி: அங்கத்தினர் அவர்களே சொல்லும். கோவை வட்டை எல்லாம் போக அடிப்படை என்ன வருகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அடிப்படை 60 சதம் வரும், 70 சதம் வரும், ஹைகிராஸ் வெடை 10 கூட போட்டிருக்கலாம். நம் தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறுவை நெல்லில் என்ன அடிப்படை வரும் என்று தெரியும். மோட்டா ரகங்களில் அடிப்படை என்ன வரும் என்று தெரியும். இவர் சொல்லுகிற மாதிரி, 100 குவிண்டாளுக்கு அரிசி போட்டுக் கொண்டு வந்தால், அதிலேயே 64% கிடைக்கும், 70% கிடைக்கும். ஓர்க் அடிப் பண்ணிப் பார்த்தால் செலவு போக என்ன என்று நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. டி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். அப்போது நான் சிலை சர்ஜிஸ் வெள்ளை யானியாக இருக்கிறது, ஓய்ட் எலிபென்ட் என்று சொன்னேன். அரசாங்கம் விவரமாக நடத்தினால், அப்படித்தான் ஏற்படும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் 4 டாட்களுக்கு முன்னால் அந்தக் கேள்விக்கு, பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டுள்ளபோது, தீவிரம் என்ன இருந்த அமைச்சர் அவர்களைக் காப்பாற்ற முற்படத் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத் கருத்துக்களைச் சேர்த்துச் சொல்லுங்கள். செலவு அதிகம் அதிகம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு அரசாங்கம் வியாபாரம் செய்யும்போது, கொள்முதல் செய்யும் போது செலவு அதிகம் தான் ஆகிறது. இந்த அரசாங்கம் வாங்குகிற விலைக்கும் விற்கின்ற விலைக்கும் தான் இப்போதுள்ள பிரச்சனை. இஸு பிரைஸ் என்பது பற்றித்தான் இப்போது குறை அந்தக் குறை என்ன என்று அரசாங்கத்தில் கண்டுபிடித்தாவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். வட்டி மாதம் 12 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நாம் முதல் போடும் போது வங்கியிலிருந்து வட்டியெல்லாம் உருகிறது. போக்குவரத்துச் செலவு ஏற்படுகிறது. இதை என் பதிலிலே சொல்லலாம் என்றிருந்தேன். இப்போதே கேட்டு விட்டார்கள். 1965-66-ல் ரூ. 42-க்கு வாங்கி 80 காசுக்கு விற்கிறார்களார்கள். இப்போது நாம் ரூ. 89 கொடுக்கிறோம். இதை இரட்டிப்பாக மாற்ற வேண்டும்.. அன்றைக்குள்ள போக்குவரத்துச் செலவுகள், நிர்வாகச் செலவுகள் இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு 10 ஆண்டு காலக் கணக்கைப் பார்த்தால், அந்த வித்தியாசம் சரியாகப் போகிறது. சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் புரோபோர்ஷனேட்டாகப் பார்த்து, ஒரே முறையைத்

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 மார்ச் 25]
(பிற்பகல் 6.10)

தான் பின்பற்றி வருகின்றது. இதிலே குறைக்க வேண்டும் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அதை நிச்சயமாகச் செய்வோம் என்ற உறுதியையும் கொடுக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கவர்ன்மென்ட் ஆப் இந்தியாவிலே அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய கூனக்ஞகளைப் பார்க்கவேண்டும். விற்பனைக்கு வாங்குகிறபோதே எவ்வளவு சொல்லுகிறது என்று பார்த்து, விற்பனை விலையில் ஏற்றப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் கேட்பதெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறபோது, என் நம்மாலே கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்கான். அந்த அளவுக்குச் சரியான முறையிலே நிர்வகிக்கப்படுகிறதா, அது எப்படி நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் குறைவாகக் கொடுக்கிறது என்று சொல்வது தவறு என்று நான் சொல்கிறேன். அவர்கள் ஒரு விலையை நிர்வகித்திருக்கிறார்கள். மெட்ராஸ் மாநிலப் போது வாடகை, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்புப் பம்பாயில்லாம் விலை கூடிவிடுகிறது. விலை நிர்ணயிப்பது என்பது வேறு. அங்கே போட்டிருக்கிற விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதிகாரிகள் வாய்நாடம் இல்லாமலேதான் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, லாபத்திற்கு என்று ஒரு கணக்கும் போடவில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இது போன்ற பிரச்சினைகள் எழும் என்று தான் நினைப்பதற்குத் தயாரித்த மென் weighted average of the standard variety. சாதாரணமான அளவில் உள்ள தேவையான ஆய்வில் எஞ்சுக் கொண்டு தயார் செய்திருக்கிறார்கள். அதுமாதிரிம் அல்ல. ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஆகும் செலவையும் எஞ்சுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒவ்வொரு மூட்டையையும் அரிசியாக ஆக்குவதற்கு ஆக்கப்பட்ட செலவுகள். அதிலே தேவையில்லாத செலவுகள் ஏற்படும். அமைச்சர் ஒரு கொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே தேவையில்லாத செலவுகள் ஏற்படுவது இயற்கை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் இதைக் குறிப்பிடுவது கேட்கும் விலை அதிகமாகவெதற்குப் பல சாணங்கள் இருக்கலாம். நான் சொல்வது எல்லாம் 50 ரூபாய் அதிகமாக நாம் பெறுகிறது. இதை உற்பத்தியாளர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதிலே என்ன தடை? அவர்கள் விற்பனை விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நாளை சொல்லவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கூட்டுறவுத் துறையிலே போர்டு ஸ்டாபு கூட்டுறவுச் சங்கம் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது. நடுவிலே சிலில் சபீஷஸ் கார்ப்பரேஷனல் நிறையச் செலவாகி, அதனாலே நுகர்வோருக்குக் கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த முடிவை எல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே இதிலே எல்லாம் பொருள்களும் அடங்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு....

1975 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : சிக்கனமாகச் செய்வதற்கு பல முறைகளைக் கண்டுபிடித்து அதைச் சொல்லலாமே தவிர, இதிலே தவறு நடந்து வருகிற மாதிரிச் சொல்ல வேண்டாம் விலைவாசியைப் போட்டு இருக்கிறதில் தவறு மாதிரிப் பேசவேண்டாம். சிக்கனமாகச் செய்வதற்கான புதிய யோசனைகளை உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லலாம். இது மாதிரி தான் சொல்லவேண்டுமே தவிர, 180 மூட்டைகள் போகின்றன, ஆங்காங்கே பெருச்சாளிகள் இருக்கின்றன என்ற மாதிரிப் பேச வேண்டாம். இதிலே 150 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு ஒரு ஆலை வைப்பதற்குப் பதிலாக 80 ரூபாய்க்கு ஆலை வைத்து நிர்வாகச் செலவுகளைக் குறைக்கலாம் என்று சொல்லலாமே தவிர, 150 ரூபாய்க்கு ஆள் போட்டு ஒரு அதிகாரியைக் கொண்டு கொள்முதல் செய்வதை எக்கனமிக் காசுக் குறைக்கலாம் என்று சொல்லலாமே தவிர, அதிலே ஒன்று நடக்கிறது அதற்குள்ளே தப்பு நடக்கிறது என்று சொல்வது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, அடியிலிருந்து மேலே போனேன். மேலே இருந்து வேண்டுமானால் கீழே வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடியிலிருந்து தான் மேலே போக வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அப்படித்தான் போனேன். **மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்,** “தவறு நடப்பதாக நீங்கள் சொல்லக் கூடாது” என்று சொல்கிறார்கள். தவறு என்று ஏன் சொல்லுகிறேன்? தெரிவாகச் சொல்கிறேன். நமக்கு மத்திய அரசு விலை போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறது. அதிலே ஒர்த் வீட்டை நானும் வைத்திருக்கிறேன். இதைவிட அதிகமான செலவு நமக்கு அரிசியாக ஆக்குவதற்கு விற்பனை இடத்திற்குக் கொண்டு போவதற்கும் ஆகிறது. அதனால் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய லாபம் கிடைக்கவில்லை. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், நமக்கு செலவு ஜாஸ்தியாகிறது. செலவு ஏன் ஜாஸ்தியாகிறது? அங்கே தான் கோளாறு என்று நான் சொல்கிறேன். செலவு பாய்ண்டிலே அரசு அதிகம் சொல்கிறது. அதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அதுதான் எங்களுடைய கொள்கையே தவிர, யாரோ நடுவிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. செலவு அதிகமாகிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபை, சிறந்த கருத்தாக, “புரோடிபூசர் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடி என்ற ஒன்றை நிறுவலாம். கன்ஸ்யூமர் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடிகளும் நிறுவப்படலாம். அவர்கள் அதிலே பங்கிட்டுக் கொள்ளலாம்” என்று எல்லாம் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் கூறியதுபோல், எட்டு மாதத்திற்கு முன்னதாகத் திருச்சியிலே ரயத்தவாரி பட்டாதார் அமைப்பு ஒரு கூட்டம் கூட்டி அதிலே இது போன்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். இன்று நீங்கள் மீண்டும் செய்யும் விலையிலே அல்ல பிசம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்னதாக மற்ற இடங்களிலே ரூ. 2, ரூ. 2-30, ரூ. 2-50 என்ற விலை இருக்கது. “அந்த விலைக்கு எங்களை அனுமதித்தால் எங்களுடைய நெல் முழுவதையும் அரிசியாக எங்கள் ஊரிலேயே விற்பதற்குத் தயார்” என்ற ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். இப்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 மார்ச்சு 25]

போதும் சொல்கிறேன். அரசு இப்போது கொடுக்கக்கூடிய விலைக்கு அரிசியாக கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக முடியாது. உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிவிட்ட நிலையிலே அதைவிடக் குறைந்த விலையிலே விற்கச் சொல்லுவது நியாயமில்லை. யாராலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உற்பத்தியாளர்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டாம். கையைப் பிடிக்காமல் இருந்தாலாவது போதும். டிசம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்னதாக திருச்சி போன்ற நகரங்களிலே வற்ற விலைக்கு அரிசியை விற்கச் சொன்னால் தான் இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற முடியுமே தவிர, வேறு முறையினால் அல்ல. அடுத்தபடியாக, அவர்கள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்து அதை அரிசியாக மாற்றி, அரிசியை அவர்கள் சொல்லும் இடத்திற்குக்கொண்டு போகச் சொன்னால், நிச்சயமாக இந்தத் திட்டம் தோல்வி அடையும். அரசு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எங்கு வேண்டுமானாலும் வாஸாம் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு ஒரு இடத் திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு அரிசியைக் கொண்டு செல்லும் நிலை வந்தால்தான், இந்தத் திட்டம் செயல்பட முடியும், நிச்சயமாக வெற்றி கரமாக முடியும் என்று சொல்லி, இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி சொல்லி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது தஞ்சாவூர், திருச்சி மாவட்டங்களைப் பற்றி மட்டுமே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. நான் கொள்முதல் விலை, கொள்முதல் செய்யும் முறை ஆகியவைகளைப்பற்றி மட்டும் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயி, தன்னுடைய நிலத்திலே, தன்னுடைய விளைச்சலை அறுவடை செய்து, அவன் தன்னுடைய வீட்டிற்குக்கூட எடுத்துச் செல்ல முடியாத ஒரு நிலை கோவை மாவட்டத்திலே பூராவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயி நெல்லை களத்திலே போட்டு, கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரிகள் எய்வளவு நாட்கள் கழித்து வந்தாலும் கூட, அந்த வயலிலே இரவிலை பனிக் காலத்திலும் கூட அந்த நெல்லைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை கோவை மாவட்டத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களாகச் சென்று கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னாலும்கூட, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுவதில்லை. இம்மாதிரியான ஒரு சில குறைபாடுகள்: கொள்முதல் விஷயத்திலே அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வதைப் பற்றி நான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட தம்முடைய குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவு வணிகம் முழுவதையும் அரசே ஏற்றுக்கொண்டு கொள்முதல் செய்தால், கொள்முதல் செய்வதிலிருந்து விநியோகம் செய்வதுவரை நடைமுறை நிர்வாகச் சிக்கல்கள் பலவற்றை உருவாக்கும் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயி விளைந்துள்ள நெல்லை கொடுப்பதிலிருந்து தன்னுடைய வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லும்வரை உள்ள கட்டத்தை அரசாங்க அலுவலகங்களிலே அதிகாரிகளிடத்திலே சொன்னால், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா. என்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றை மட்டும் விவாதத்திற்காகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். எங்கள் பகுதியிலே விவசாயிகளைத் தவிர, வேறு யாராவது இருந்தாலும்கூட ஒன்று நடந்தது என்பதை மட்டும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, ஒரு காலி சாக்குப் பையை, நெல் கொள்முதல் செய்யக்

[1975 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

கூடிய பைகளை வண்டிகளிலே போட்டு எடுத்துச் சென்றால், அதிகாரிகள் அதைக்கூட பறிமுதல் செய்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஆர். டி. ஓ. அவர்களிடம் சென்று, “வெறும் சாக்குப் பை கொண்டு போகிறார்கள். அதை எதற்கு வேண்டுமெனாலும் உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். அதிலே தான் அவர்கள் நெல்லை இரவோடு இரவாகக் கடத்திச் செல்லுகிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் தீர்மானிப்பது சரியான காரியம் அல்ல. நீங்கள் இவைகளைக் கொடுத்துவிடுங்கள்”, என்று சொன்னால், மூன்று நான்கு மாதங்களாக அதற்கு எந்த பதிலும் வரவில்லை. நான் இதை இங்கு என் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால், தவறு நடந்திருக்கிறது. எல்லோருமே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அந்தத் தவறுகளை மேலே உள்ள அதிகாரிகளிடம் சொன்னால், அவர்கள் விசாரித்து நியாயம் வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துதான் எல்லோருமே அவர்களிடம் சொல்லுகிறோம். ஆனால் நியாயம் கிடைக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாகக் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையிலே, மற்றொன்றைக்கூட கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். இங்கே மதிப்பிற்குரிய தஞ்சை மாவட்ட நண்பர்களும், திருச்சி மாவட்ட நண்பர்களும் விளைச்சல் மிக மிகக் குறைவு என்று சொன்னார்கள். நான் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, குறைவு என்று ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆனால் இந்த முறை கீழ் பவானியிலே முதல் போகம் தண்ணீர் விட்டு இண்டாம் போகம் தண்ணீர் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறது சொன்னார்கள். தினம் ஆயிரம் க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துக்கு விட்டாலும் கூட அது என்னவோ தஞ்சை மாவட்டத்துக்குப் போய்ச் செருகிறதா என்று பார்த்தால், எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கின்றது. அவர்கள் தங்களுக்கு நல்ல விளைச்சல் இல்லை, 10 மூட்டை விளைந்தது, 15 மூட்டை விளைந்தது என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆனால் தண்ணீர் சேதப்படுத்தப்பட்டதைப் பற்றித்தான் பிச்சினை இருக்கின்றதெய்யாயி தஞ்சை மாவட்டத்திலே அவர்களும் விவசாயம் செய்ததாகத் தெரிய வில்லை. கீழ் பவானியைப் பொறுத்தவரையிலே, இரண்டு மூன்றை தண்ணீர் திறந்து விடப்படுகிறது. அநிலே ஒரு முறை பாயக்கூடிய பகுதிகளிலே இப்பொழுது குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத ஒரு பரிநாபகமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள கோவை மாவட்ட பவானி ஸ்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சில நண்பர்கள் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களை நேரிலே சந்தித்துக் கேட்டோம். எங்கள் பகுதியிலே தண்ணீர் பாய்கிற பகுதியிலே குடிநீருக்குக்கூட மிகவும் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீரை தஞ்சாவூருக்கு விட்டார்கள் என்றால், அங்கேயும் அது பாசனம் அளிக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம். ஆகவே தயவுசெய்து புஞ்சை தாலியங்களுக்காவது இரண்டாவது முறை தண்ணீர் விட வேண்டும் அல்லது குடிநீருக்காவது நீங்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் சென்னையிலே முதலமைச்சர் அவர்களை நேரிலே சந்தித்துக் கேட்டுக் கொண்டோம்.

208

உணவுக் கொள்கை பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு

[1975 மார்ச் 25] [திரு எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

அவர்கள் அதைப் பரிசீலித்து குடிநீருக்கு ஆவன செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இதே நிலை மாவட்ட விவசாயிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரிகளிடத்திலே சென்று, விவசாயிகளுடைய குறைகளை, களத்திலேயிருந்து வீட்டுக்கு நெல்லை எடுத்துவர முடியாத நிலை, அவர்கள் கொள்முதலுக்கு நெல் கொடுத்தது போக அவர்கள் சாப்பாட்டுக்குக் கூட ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டை அரிசி ஆலையிலே அரைத்துச் செல்ல முடியாத ஒரு நிலை, அவர்கள் கொள்முதல் போக இதர தானியங்களை அவசரவர்கள் வீட்டிலே வைத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை இவை களையெல்லாம் முறையிட்டால், அவைகளைக் கேட்பதற்குக்கூட அங்கே யாரும் இல்லை. ஏனென்றால் விவசாயிகள் சங்கத்தினுடைய முக்கியத் தர்கள் இம்மாதிரிக் காரியங்களில் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் பாசனம் செய்து உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லை தங்கள் வீட்டிலே வைத்திருந்தால், அவர்களிடத்திலே கெடுபிடி செய்வதிலே தான் அதிகாரிகள் முயற்சி செய்கின்றார்களே தவிர, நியாயமான கோரிக்கைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே சந்தர்ப்பத்திலே நான் மற்றொன்றையும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள முடியும். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பற்றி இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். சென்ற முறை இங்கு சொல்லப்படும்பொழுது அரசாங்கக் கொள்முதல் போக பாக்கி நெல்லை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அந்தச் சங்கங்கள் அவைகளைக் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை. இன்னொரு வேடிக்கை, தற்போது விவசாயி தன்னுடைய செலவுக்குப் பணம் தேவைப்படுமானால், அந்த நெல்லை கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடத்திலே கொண்டு வந்து அடமானம் வைத்து அதற்கு ஈடாகப் பணம் வாங்க முடியுமா என்றால், இன்றைப தினம் அந்த வசதியும் கூட மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய நெல்லை வீட்டிலே வைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை இருந்தால், சங்கத்திலே கொண்டு வந்து வைப்பதற்குக்கூட இன்றைய தினம் அரசாங்கம் அனுமதி மறுத்திருக்கிறது. சங்கம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சாதாரண விவசாயி தனக்கு வசதியான வீடு இல்லையென்று சொன்னால், அரசாங்க சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, அவன் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்திருந்தும் அந்தச் சங்கங்களிலே தன்னுடைய நெல்லை வைப்பதற்குரிய அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய குறைகள் இன்றைய தினம் யாராலும் கவனிக்கப்படவில்லை. இன்று இந்த நாட்டிலே ஏதோ பெரிய மோசமான ஒரு நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. விவசாயிகளை இந்த நிலையிலே நடத்திக்கொண்டு போவது அரசுக்கும் நல்லதல்ல, யாருக்கும் நல்லதல்ல என்பதைத்தான் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

[திரு எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] 1975 மார்ச் 25]

இதோடு மற்றொன்றையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள முடியும். இன்றையதினம் கோதுமைக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 105 ரூபாய் என்று விலை போடப்பட்டிருப்பதைப் பத்திரிகையிலே நான் பார்த்தேன். கொள்முதல் செய்வோருக்கு ஊக்க போனஸ் என்று கொடுக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் போனஸ் 10 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் கோபி வாய்க்கால் பகுதியிலே கொள்முதல் செய்யப்படும் பொழுது, 4 மூட்டை, 5 மூட்டை கொள்முதல் செய்தால், அதற்கு ஒரு மூட்டை யூரியா உரம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். கீழ் பவானியிலே உள்ள நாங்களும் அந்த நிலை வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் கீழ் பவானியிலே அந்தமாதிரி உரம் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. இரண்டாவதாக அந்த போனஸ் என்பது பற்றி எங்களுக்கெல்லாம் ஒன்றும் புரியவில்லை. அங்கே கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 74 ரூபாய் தான். தஞ்சையிலே போனஸ் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். திருச்சியிலே கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இங்கே பேசிய என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். நல்ல விளைச்சல் தரக்கூடிய கோவை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு ஏன் போனஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அங்கும் அந்த ஊக்க போனஸ் கொடுத்திருக்கலாம். அங்கு மட்டும் அந்த 74 ரூபாயோடு ஏன் நிறுத்திக்கொண்டார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் இந்த சபையிலே நடைபெற்ற திகழ்ச்சிகளிலிருந்து தஞ்சை மாவட்டமும் திருச்சி மாவட்டமும் தான் உணவு உற்பத்தியிலே நம் கண்முன் இருக்கின்றது.

பாக்கி மாவட்டங்கள் எல்லாம் பிற மாவட்டங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற கருத்து நிலவுவதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆனால் கோவையைப் பொறுத்தவரையிலே, கீழ் பவானி பகுதியாகட்டும், காளிங்கராயன் பகுதியாகட்டும், தடப்பூரளி அரசன் கோட்டை வாய்க்காலாகட்டும், அமராவதி, பரம்பிக்குளம், ஆளியாறு திட்டங்களிலாகட்டும், விவசாயிகள் நல்ல விளைச்சலை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தமாதிரி ஊக்க போனஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு விநியோக முறையைப் பற்றி ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கு பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் சென்னை, கோவை, திருச்சி இவைகளிலேதான் உணவுப் பொருள் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதிலே கிராம மக்களை ஏன் புறக்கணிக்கின்றார்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப் பகுதிகளிலே எல்லாம் சர்க்கரை கார்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த மாதத்திலே நகரப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நகரப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்படும், கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று எங்கள் மாவட்டத்திலே நிறுத்திவைத்திருக்கின்றார்கள். முதலாவது நகரத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள், பின்னால் நகரப் பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள், அதற்குப் பின்னால் கடைசியாக கிராமப் பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள். என் இந்தப் பாகுபாடு காட்டப்பட வேண்டு

[1975 மார்ச் 25 [திரு எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

மென்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இதுதான் வரையிலும் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் சர்க்கரை கொடுக்கப்பட்டு வினியோகம் செய்யப்பட்டு வந்தது. இந்த மாதம் திடீரென்று நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மட்டும் தான், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சர்க்கரை வினியோகம் இல்லை என்ற நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். அதோடு கூட இப்பொழுது எங்கள் பகுதியிலே தண்ணீர் பாயாத பகுதிகளிலே கோதுமை ஆடும் வினியோகம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கோதுமை வினியோகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. 6 கிலோ முதல் 8 கிலோ வரை கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதியிலே யுள்ள மக்களில் நான்கில் ஒரு பகுதியினருக்குக்கூட அந்த கோதுமையை வழங்குவதற்குரிய அனுமதிக் கார்டுகள் இதுநாள்வரை வழங்கப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மிகவும் சாதாரண மக்கள், விவசாயக் கூலிகள், அரிசனங்கள், ஏழை நெசவாளர்கள்தான் அந்தப் பகுதியிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு பரிதாபகரமான நிலை எங்கள் பக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் மோசமான ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நாங்கள் எல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரி அவர்களிடத்திலும் சொன்னோம். அவைகளையெல்லாம் அவர்கள் கவனித்துச் செய்வார்களா என்பது எங்களுக்கெல்லாம் கொஞ்சம் சந்தேகமாக இருந்து வருகிறது. ஏனென்றால் 6, 7 மாத காலமாக நாங்கள் அவைகளையெல்லாம் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இதுவரையில் இது பற்றி எந்தவிதமான விமோசனமும் எங்களுக்கு ஏற்படவில்லை.

கொள்முதல் விஷயத்திலே நான் ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளலாமென்று கருதுகிறேன். ஒரு விவசாயி சாகுபடி செய்திருந்தால், அந்த நிலத்தில் அந்த விவசாயியின் குடும்பத்திலேயுள்ளவர்களுக்குப் பங்கு இருக்கிறதா, அதிகாரிகள் கொள்முதலை நியாயமான முறையிலே செய்கின்றார்களா என்பதை எல்லாம் தயவுசெய்து அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு மாதத்திற்கு ஏதாவது ஒரு கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு, அங்கு உயர் அதிகாரிகளை அனுப்பி அங்கு கொள்முதல் சரியான முறையிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அவர்கள் நேரில் சென்று பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தயவு செய்து இந்தக் கருத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெல் கொள்முதல் என்று வரும்பொழுது கிராம அதிகாரிகள் செய்கின்ற அக்கிரமங்களுக்கு அளவேயில்லை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே மிகவும் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஏதாவது ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டு யாராவது ஓர் உயர் அதிகாரியை அனுப்பி அந்த கிராமத்திலே பட்டா படி அவர்கள் நெல் கொள்முதல் செய்திருக்கின்றார்களா, அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அதிகமான சலுகை காண்பித்திருக்கிறார்களா, தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களுக்கு அவர்கள் அதிகமாக நெல் கொள்முதல் விதித்திருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

[திரு எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [1975 மார்ச் 25]

அடுத்தபடியாக, வறட்சி நிவாரண வேலைகள் பற்றி ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, கீழ்பவானி பகுதியில் பாசன வசதி புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. அங்கு வறட்சி நிவாரண வேலைகள் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேயில்லை. ஆனால் அவைகளை இரண்டு பாகமாகப் பிரித்து தண்ணீர் விடப்பட்டு வருகிறது. ஒரு பகுதியிலே தண்ணீர் விட்டால், மறுபகுதியிலே குடிப் பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லை. தயவு செய்து அனுதாபத்தோடு இதைப் பரிசீலனை செய்து இதற்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும். பாசன வசதி இல்லாத பகுதிகளெல்லாம் வறட்சியின் கொடுமையால் நிறைய சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம், அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை அரசு துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு வாரா வாரம் அரிசி கொடுக்காவிட்டாலும்கூடப் பரவாயில்லை, ஏதாவது ஓர் உணவு தானியத்தை, கோதுமையை யாவது வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கீழ்பவானி பகுதியிலே இந்த ஆண்டு தண்ணீர் ரெவின்யூ இருந்தும் அங்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது எந்த வகையில் நியாயம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. தண்ணீர் பாயாதபோது, அந்தப் பகுதியிலுள்ள நிலங்களுக்கு உரிய நில வரியையும் அபிவிருத்தி வரியையும் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பிற்பகல் 6-00

நமது அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கொள்கையை நல்ல முறையிலே விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். தவறை தவறு என்று ஒத்தக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பெருந்தன்மையைப் பாராட்ட வேண்டும். ஆனாலும் அந்தத் தவறுக்கு அவர்கள் கூறியிருக்கின்ற பரிகாரங்களை, இந்த நாட்டிலே தவறு ஏற்படாமல் இருக்க உடனுக்குடன் விவசாயக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வாங்க துரித நடவடிக்கையாக எடுக்கலாம் என்பதை மனத்தாங்கலோடு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதையெல்லாம் நிவர்த்திக்க துரித கால நடவடிக்கையாக என்னென்ன செய்யவேண்டும், எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று யோசித்து உடனுக்குடன் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையிலே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் தலைவர் அவர்கள் மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, புஞ்சை தானியத்தைக் காடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே வறட்சி, மோசமான நிலைமை, பஞ்சம் இருக்கும்போது, எல்லோருமே முழு மனதுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே தமிழ் நாட்டிற்குத் தேவையான உணவு தானியங்களைப் பெற, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சென்று, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் விளக்கிக் கூறி, இதிலே அவர் ஒன்றைச் சொல்ல, நாம் ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும் என்ற நிலை இல்லாமல்,

1975 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டுவேலப்ப கவுண்டர்]

நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு என்பதை எடுத்துக்கூறி, அவர்கள் நமக்குத் தேவையான உணவு தானியங்களைப் பெறவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றிகூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த பல தினங்களாக இந்த விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். எந்தப் பிரச்சினை வந்தாலும், உணவைப் பற்றியும் வறட்சியைப் பற்றியும் பேசாமல் ஒரு நாட்கூட இந்த அவையில் விவாதம் நடைபெற வில்லை. ஆகவேதான் உணவு சம்பந்தமாக என்று தனியாகக் கொள்கையைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு இன்று ஒருநாள் போதும் என்று ஒதுக்கி வைத்தோம்.

எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அன்பர்களும், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதை நானும் குறிப்பிட வேண்டும். சர்க்காரிலேயிருந்து வெளியிடப்படும் ஒரு கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் இவ்வளவு அப்பட்டமாக உண்மைகளை எடுத்துச் சொல்லி, குறைகளையெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டு, இதைப் போக்குவதற்கு உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்லாமல், மக்களும் ஒத்துழைத்தால் இதைப் போக்கிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையும் தெரிவித்து இந்த அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளார்கள். இதற்கு நானும், மற்ற உறுப்பினர்களைப் போல், உணவுத் துறையைப் புதிதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு வேளை அவர்களே தொடர்ந்து இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு உணவு அமைச்சராக இருந்தால், இன்னொரு முறை அறிக்கை தயாரிக்கிறபோது எப்படி இருக்குமோ தெரியாது. இந்த முறை அப்பட்டமான உண்மைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி காரியதரிசி அவர்களும் புதியவர். மக்கள், எதிர்க் கட்சிக்ாரர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லோரும் என்ன குறை எடுத்துச் சொல்கிறார்களோ, அதை அமைச்சர் அவர்களே முன்னாலேயே எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கான மார்க்கத்தையும், பலவிதமான யோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாலும், யாராக இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒன்றை முக்கியமாக மனதில்கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இன்னொரு முறை மறை பெய்து, அடுத்த சம்பா அறுவடை வரை, நம் மக்களைப் பட்டினியிலிருந்து காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது தான் சம்பா அறுவடைக்காலம் முடிவடைந்திருக்கிறது. குறுவை நெல் விளைச்சல் சரியாக இல்லை. அடுத்து சம்பா அறுவடை தை மாதம், மாசி மாதம்தான் வரும். அதுவரை மக்களை எப்படிக் காப்பாற்றுவது? உணவுப் பொருளுக்கு என்ன செய்வது? கையில் எவ்வளவு ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், கையில் இருப்பது போகும்பிறகு மாதம் ஒரு ஸ்டாக் டன்னாவது மத்திய அரசிலிருந்து நமக்குக் கொடுத்தாலொழிய இதைச் சரிக்கட்ட முடியாது. இப்பொழுது இரண்டு மூன்று மாதங்களாக மாதம் 50,000 டன், 51,000 டன் கோதுமை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புஞ்சை தானியங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய,

1975 மார்ச் 25] [திரு. கே. ராஜாராம்]

கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் போன்ற தானியங்களும் தாராளமாகப் பிற மாநிலங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்யப்பட்டு நமது மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவரவதற்கு அரசு தாராளமாக பெர்மிட்டுகளைக் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்திருப்பது நல்ல காரியம். நிறைய வேகன்கள் இறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏன் அதை எடுக்காமலிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். உணவுப் பொருள் வடநாட்டிலிருந்து வர ஆரம்பித்தவுடன், விலை கொஞ்சம், சில அணுக்கள்தான், இறங்க ஆரம்பித்தது. அப்படி விலை இறங்க ஆரம்பித்தவுடனேயே, அந்த வாகனங்களையே கிட்டங்களாக வைத்துக்கொண்டு சரக்கை எடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்ற புளார் வந்திருக்கிறது. இதற்கு சட்டத்தில் நமக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றால், உடனடியாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து, அந்தச் சரக்கை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இராயபுரத்திலும் திண்டுக்கல்லிலும், மதுரையிலும், நிறைய வேகன்கள் இன்னும் சங்கு களைக் காலிபண்ணாமல் கிடக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால் அரசாங்கம் அதை எடுத்து மக்களுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வறட்சியைப்பற்றியும், உணவு விஷயத்தைப்பற்றியும் தனியாகப் பிரித்துப் பேச முடியாது. வறட்சியினால்தான் உணவு நிலைமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நாம் கொடுக்கும் பணம் சரியாகச் செலவாக வேண்டும். உண்மையில் வறட்சியினால் கஷ்டப்படும் மக்கள் கிராம மக்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. நகரத்தில் எப்படியோ சமாளிக்கிறார்கள். கிராமத்திலே உள்ளவர்கள், எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் திருச்செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, உணவு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எந்த உணவு பொருளும் நகரங்களிலேயிருந்து அங்கே போவது கிடையாது மண் வெட்டிச் சொல்லி கூலி நான்கு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக கேழ்வரகாவது, கம்பாவது, சோளமாவது கொடுப்பீர்களானால், மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். அந்தக் கூலிப் பணம் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் போதாது. அதில் முக்கால்வாசிக்கு தானியமாகக் கொடுத்தாவிட்டு, கால்வாரி, எண்ணெய், கடுகு, உளுந்தும் பருப்பு, புளி வாங்க, பணமாகக் கொடுத்தால், நான்கு ரூபாய் கூலி என்றால் ஒரு ரூபாய் கையிலே கொடுத்தால், மூன்று ரூபாய்க்கு தானியமாக அளந்துவிட்டால் நல்லது. இந்த வேலை நான்கைந்து மாதங்களுக்கு நடக்கும். சட்டசபை இன்னும் 15 நாட்களுக்குள் முடிந்து விட்டாலும், வறட்சியின் பலனை மக்கள் ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். நான் இதை மனம் நொந்து சொல்கிறேன். சட்டசபையில் பிரச்சங்கம் செய்கிற அளவில் இல்லை. இதைப் பேசுவதற்கே இஷ்டமில்லை. தினமும் கவலைகளைச் சொல்லிவிட்டேன் என்று இருந்தேன். கடைசியாக என் கஷ்டத்தைச் சொல்கிறேன். இன்னும் ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு வேறு மாநிலங்களிலிருந்தாவது அல்லது வெளிநாடுகளிலிருந்தாவது, வேண்டிய தானியம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு தானியம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். எங்கள் பகுதி திருமங்கலம் தாலுகா மதுரை ஜில்லாவில் இருந்தாலும், அந்த மக்களைப் பார்க்கும்போது, மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. குடிக்கத் தண்ணீர் கிடையாது. சாப்பிடுவதற்கு தானியம் கிடையாது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை ஒட்டிய எல்லையில் இருப்பதால், இராமநாதபுரம் ஜில்லா எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறதோ

[திரு. கே. ராஜாராம்]

1975 மார்ச் 25

அவ்வளவு கஷ்டத்தை திருமங்கலம் தாலுகாவும் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எல்லாக் குளங்களிலும் மண் வெட்டி, கூலி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக அங்கே அநேகமாக எல்லாக் கிராமங்களும் பொறுக்கப்பட்டுவிட்டன. உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம் தாலுகாக்கள் பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுவிட்டன. எல்லா நிவாரண வேலைகளும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கு வேண்டிய தானியம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். இது மாதிரித்தான் இராமநாதபுரம் ஜில்லா பூராவும் இருக்கிறது. ஆகவே உணவுப் பொருள் தாராளமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நகரங்களிலே பத்திரிகை இருக்கிறது. கூச்சல் போட; கூட்டங்கள் கூட்ட கிளர்ச்சி செய்ய நகரங்களில் வசதி இருக்கின்றன, அங்கே மட்டும் சமாளித்துக் கொண்டால் போதும் என்று அமைச்சர்களோ, மற்றவர்களோ நினைத்தால் அது பெரிய தீங்காக விளையும். அவர்கள் வாயில்லாப் பூச்சிகள். சங்கம் அமைத்து பெரும் கிளர்ச்சி செய்வதற்கு முடியாத நிலையிலே உள்ள கிராம மக்களை, பட்டினியால் மடிந்து சாகும்படியான நிலைமையில் விட்டுவிடக் கூடாது. ஆகையினால் அங்கே எவ்வளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் செய்ய வேண்டும் என்று மீண்டும் புதிதாக உணவுத் துறைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் நமது சட்ட தொழில் அமைச்சராக இருந்த அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இதற்கு மேலே பேசி நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. எப்படியாவது மக்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு, டெல்லிக்குச் சொல்லியோ அல்லது எப்படியோ உணவுப் பொருள்களை அதிகமாகப் பெற்று, மக்களுக்கு அவற்றைக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 6-40]

*மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உணவுக் கொள்கைபற்றியும், விநியோக முறைபற்றியும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என் நன்றியினை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உணவுக் கொள்கை என்று குறிப்பிடும்போது, தமிழ் நாட்டில் இன்றுள்ள உணவு நிலைமைகளை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஓர் உணவுக் கொள்கையினை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது. கடந்த நூறு ஆண்டுகளிலே காணாத ஒரு பஞ்ச நிலைமையை, வறட்சி நிலைமையை, தமிழ் நாடு இப்போது சந்தித்திருக்கிறது. இதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இப்போது ஒரு உணவுக் கொள்கை அல்லது விநியோகம் செய்யும் முறையைப்பற்றிச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று எண்ணி முடிவெடுத்துவிடாது, பொதுவாக தமிழ் நாடு மட்டுமில்லாமல், அகில இந்திய ரீதியிலே உணவுக் கொள்கை என்பது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சிந்திப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

பஞ்சை தானியங்கள் அங்கங்கே ரெயிலிலே ஸ்டேஷன்களிலே குவிந்து கிடக்கின்றன, வியாபாரிகளால் எடுக்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

1975 மார்ச் 25]

[திரு. செ. மாதவன்]

தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியான பஞ்சை தானியங்களின் விலையை, பிற மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டுவந்து விற்பனை செய்யும் பஞ்சை தானியங்களின் விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அதிக விலைதான் என்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அரசாங்கம் கொள்கைத் செய்வதிலும் அதே நிலைமை இருக்கின்றது. நமது அரசாங்கம் ரெயிலிலே துறையினரோடு பேசி, சட்டப்படி குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மேலே பஞ்சை தானியம், அல்லது உணவுப் பொருள்கள் எந்தப் பகைவனடி நிலையங்களிலாவது தமிழ் நாட்டில் எடுக்கப்படாமல் இருக்குமானால், உடனடியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அதை ஓர் உத்திரவின் கீழ் எடுத்து பொது விநியோகத் திற்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற முடிவினை எடுத்திருக்கிறோம். எனவே அதைப்பற்றிக் கவலை வேண்டாம்.

இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையில், சில மாதங்களாக, சென்ற ஆண்டுக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது, மாதம் ஒன்றுக்குப் பன்னிரண்டாயிரம் டன் உணவு தானியத்தைப் பொது விநியோக முறையில் கொடுத்த நிலைமை மாறி, இன்றைக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 55 ஆயிரம் டன் அரிசி, 51 ஆயிரம் டன் கோதுமை, 13 ஆயிரம் டன் சிறு தானியங்கள் என்ற அளவிற்கு விநியோகம் செய்யும் நிலைக்கு வந்திருக்கின்றோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு கார்டுகள் மூலம் இந்த விநியோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்ற புள்ளிவிவரங்களையும் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் குறிப்பில் பல பக்கங்களிலே அவைபற்றிய விளக்கங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு அது விரிவடைந்து வருகின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் கேட்டிருக்கிறோம், இந்தப் பத்து மாதங்களுக்கு அவர்கள் மாவட்டங்களுக்கு என்று ஓர் உணவு அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொள்ள வேண்டும். 'உணவு பட்ஜெட்' ஒன்றைத் தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வற்ற முறையில் எங்கெங்கே உணவு வழங்கப்பட வேண்டுமோ அவற்றை யெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் 42 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு இப்போது அரிசி மட்டும் கொடுக்கும் நிலைமையும் அரிசி தவிர மற்ற தானியங்கள், அதாவது கோதுமை, பஞ்சை தானியங்கள் என்ற முறையில் 35, 36 லட்சம் குடும்பங்களுக்கு, ஆக மொத்தத்தில் கிட்டத்தட்ட 78 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்கும் முயற்சியானது பெரும் அளவிற்கு வெற்றி பெற்றிருக்கின்றது. இன்னும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இந்த விநியோக முறை விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று நமக்குக் இந்த விநியோக முறை விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று நமக்குக் கோரிக்கைகள் வந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் இப்போதே 78 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு இருந்து வருகின்றது. இதிலே என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. மாண்புமிகு நண்பர்கள் பலர் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, நாம் கொடுக்கும் அளவு மக்களுடைய முழுத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

ஆனால் அதே நேரத்திலே இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். நம்மிடம் உள்ள உணவுப் பொருள்களை எந்த அளவிற்குச் சீராக எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் அளவிற்குக் கொடுக்க

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 மார்ச் 25]

முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் கொடுத்து வருகிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆக நிச்சயமாக நமது மாநில அரசு அண்மையில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் காரணமாக பல்வேறு கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு ஓரளவிற்கு உணவு தானியங்கள் கிடைக்கத்தக்க டிபளையில் ஒரு நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கின்றது. கொடுக்கப்படும் உணவுப் பொருள்கள் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை. அதிலே இரண்டுவித அபிப்பிராயங்களுக்கே இடமில்லை. இங்கே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களைக் கேட்டோம். ஆனால் ஒருவராவது இன்றுள்ள நிலையில் இந்த முறையைக் கையாள் வேண்டும், இந்த முறையைக் கையாண்டால் மக்களுக்கு வேண்டியதைச் சலபமாகக் கொடுக்க முடியும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்களா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்றுள்ள நிலைமை அப்படி இருக்கின்றது. எனவே நான் அவர்களைக் குறை கூற விரும்பவில்லை இன்றுள்ள தொல்லை இதுதான். நமது மாநிலத்திலே உற்பத்திக் குறைவு, மகசூல் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மக்கள் முடியாது. வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மழை பொய்த்துப் போய் விட்டது. இதற்கு உள்ள ஒரே பரிகாரம், மத்திய அரசு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது நாமே வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வேண்டியதைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு நமக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இதைச் செய்தாலொழிய வேறு பரிகாரம் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் இதைக் குறிப்பிட்டார்கள். வெளியிலும் பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் இதைக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஏதோ ஒருசில கட்சிகள் மட்டும் அரசியல் நோக்கத்தோடு சிலவற்றைச் சொல்லுகின்றார்கள். அது விரும்பத் தகாத ஒன்றாகும். தமிழ்நாடு முழுவதும் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் இதிலே குரலெழுப்பினாலொழிய, தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லுவதைப் போல, எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் துணிந்து சொல்ல வேண்டும். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் பிரச்சினை என்று பாராமல் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய உணவுப் பிரச்சினை, வாழ்வுப் பிரச்சினை என்ற ஒரே காரணத்தினால், பிற மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வேண்டிய தானியங்களை நாம் கேட்டுப் பெறுவதற்கான அளவிற்கு மத்திய அரசு இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று குரல் கொடுக்க வேண்டும். வடபுலத்திலே பஞ்சம் ஏற்பட்டால், கோதுமை எங்கே கிடைத்தாலும் கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே அரிசிப் பஞ்சம் என்று இருக்கும்போது, அரிசியைப் பெருமல், விலை அதிகம் என்று சொல்லும் வாதங்களைப் பார்க்கிறோம். இதற்காக நாம் கோதுமை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு 51,000 டன் கோதுமையை வழங்குகின்றார்கள், நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். தமிழ் நாட்டு மக்கள் இதை எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் கொஞ்சமாவது அரிசியையும் கொடுக்கும் முறையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத்தான் இன்றைக்கு அனைத்துக் கட்சிகளும் சிந்தித்துப் பார்த்து வற்புறுத்தியாக வேண்டும். என்னுடைய நம்பிக்கை மத்திய அரசு எப்படியும்

1975 மார்ச் 25]

[திரு. செ. மாதவன்]

தமிழ் நாட்டுக்கு இந்த திசையில் வேண்டிய உதவியினைச் செய்யும் என்ற நிலைதான் இருப்பதாக எண்ணுகிறேன். பஞ்சாப் முதலமைச்சர் அவர்கள் நமது நிலைமையைப் பார்த்து, தங்கள் தேவையான வேண்டுமானாலும் குறைத்துக் கொண்டு, நமக்கு வேண்டிய அரிசியைத் தரத் தயாராக இருக்கின்றோம் என்று கடிதம் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அதற்கும் மத்திய அரசின் சம்மதம் வேண்டும். வருத்தப் படக்கூடிய விஷயம்தான். ஆனாலும் இன்னும் மத்திய அரசினிடமிருந்து நம்பிக்கை வைத்துள்ள நிலைமையில்தான் இருக்கிறோம். அகில இந்திய ஆட்சி அமைப்பில், பொருளாதார நிலைமையில், இவற்றிலெல்லாம் நம்பிக்கை வைத்துத்தான் இன்றைக்கு செயல்பட்டு வருகிறோம். இன்று நமக்கு உள்ள தொல்லை, விளைச்சல் இல்லாதது, வறட்சி, பற்றாக்குறை என்று இருக்கும்போது பல தொல்லைகள் வரத்தான் வரும், சந்தித்துத்தான் தீர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில்தான் கொள்முதல் பிரச்சினைகளையும் நாம் அணுக வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து, இலட்சக் கணக்கான அளவிற்கு நேரிடையாக 'பொட்டியூர் லெவி' என்ற முறையில் கொள்முதல் செய்வது எவ்வளவு கஷ்டமானது அது என்பதிலே யாருக்கும் சருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இதிலே, சொல்லப்பட்டுள்ள நிலைமைகள் எல்லா உணவு அமைச்சர்களுக்கும் பொருந்தும், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்த உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பொருந்தும், எனக்கும் பொருந்தும். எனவே, இதிலே ஏதோ கருத்து வேறுபாடு இருப்பதாக யாரும் கருத வேண்டாம். விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையாக கொள்முதல் செய்வதில் சிக்கல்கள் பல இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. சில விவசாயிகளுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றார்கள். லட்சக் கணக்கான விவசாயிகளுக்கும் அப்படித் தொல்லைகள் ஏற்பட்டன என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி ஏற்பட்டாலும், கோடிக்கணக்கான மக்கள், வாங்கிச் சாப்பிடும் மக்கள் கவலையையும் நாம் கணக்கிட்டுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே நான் இந்த முடிவிற்கு வந்திருக்கின்றோம். ஆகவே தொல்லைகள் இல்லை, சங்கடங்கள் இல்லை என்ற எண்ணத்தில் இறையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்வதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். இன்றைய நிலைமையில் இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற நிலைமையில்தான் இதைச் செய்கிறோம்.

Thiru G. SWAMINATHAN: The Hon. Minister himself has stated before that the levy will be without tears. Now the Hon. Minister says this,

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த முறையை அமுல் படுத்தும்போது நிச்சயம் நம் அதிகாரிகள் விவசாயிகளைப் பழி வாங்க வேண்டும், கொடுமைப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் செயல்பட்டார்கள் என்று நாம் ஊகித்துக் கொள்ளுவது தவறு.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 மார்ச் 25]

யாராவது தவறு செய்தாலும், பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். அகவே இன்றைய நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு வெளியே கிடைக்கும் விலைக்கும் நாம் கொடுக்கும் விலைக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்று குறைப் படுவதில் பலனில்லை. இதிலே இவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கின்றதை விட மக்கள் கண்ணீர் விடுகின்றதைத்தான் பார்க்கிறோம்.

(பிற்பகல் 6-50)

இந்த நிலையிலே கொள்முதல் விலையை நாம் எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பதுதான் பிரச்சினை. கொள்முதல் பிரச்சினையிலே நாம் அதிகமாகக் கவலைப்பட வேண்டாம். இதை உணர்ந்து எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் இருக்கும், அதைப் போக்குவதற்கு நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே இருக்க வேண்டும். கொள்முதல் விலை இன்றைக்கு பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொள்முதல் விலையை அதிகமாகக் கொடுக்க மாட்டேன் என்றது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. மத்திய அரசாங்கம் கொள்கை அளவிலே விலையை அதிகமாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்று பிடிவாதம் செய்து கொண் டிருக்கின்றது. அகில இந்திய விலைவாசியின் ஏற்றத் தாழ்வின் அடிப்படையிலேதான் இந்த அரிசி விலை பற்றி அனுக வேண்டும் என்பதை மத்திய அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம் முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசைப் பார்த்துக் கேட்கின்றது. விவசாய உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகமாகவதற்கு வழி வகுத்திருக் கிறது. உதாரணமாக மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற உரத்தினுடைய விலை இரண்டு மடங்காக ஆகி விட்டது. விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன பொருள்கள் தேவையோ அந்தப் பொருள்களினுடைய விலைவாசி ஏற்றத்தினைத் தடுக்க முடியாத ஒரு பொருளாதாரச் சூழ்நிலையை அகில இந்திய அளவிலே உருவாக்கி வைத்திருக்கின்றார்கள். விவசாயி உற்பத்தி செய்கின்ற அரிசியினுடைய விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்து கின்ற ஒரு கொள்கைதான் இந்தத் தொல்லைகளுக்குக் காரணமாகிறது. இதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. மத்திய அரசாங்கத்தை நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்துகிறோம். விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற நாம், யாராவது எந்த அளவுக்கு விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோமா? நாம் பயப்படுகிறோம். நீங்களும் பயப்படுகின்றீர்கள். அரசாங்கத்திலும் பயப்படுகிறீர்கள். காரணம், இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் அப்படி இருக்கிறது. நெல் விலை அல்லது அரிசி விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கிராமத்திலே சென்று பிரச்சாரம் செய்கிறோம். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். இதிலே கட்சி வேறுபாடே கிடையாது. நகரத்திலே வந்து உடனே படி அரிசி ரூ. 3 என்று இருந்த நிலை மாறி இப்போது படி அரிசி ரூ. 7 என்று மாறி இருக்கின்றது என்று சொல்கிறோம். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போடுவதாகச் சொன்னதை யாரும் மறுப்பதாக இல்லை, மறுக்கிறதாகவும் இல்லை. ஆனால் நெல் விலை உயர்வதால் அரிசி விலை உயரும் என்பதை யாரும் ஒத்துக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. இதனால்தான் சங்கடம் எல்லாம் வருகிறது. நிச்சயமாக இந்த இரண்டுக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது.

1975 மார்ச் 25]

[திரு. செ. மாதவன்]

இதை ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் எடுத்துச் சொல்ல மறுக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கக் கொள்கையைத் தெளிவாகச் சொல்கிறோம். எல்லாப் பொருள்களின் விலையையும் கட்டுப்படுத்தாது அரிசியினுடைய விலையை மாதிரி கட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கையை, மத்திய சர்க்கார் எடுத்திருப்பது பொருத்தமற்ற ஒரு நிலையை இந்த நாட்டிலே உருவாக்கிவிடும் என்பதைத்தான் நாங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்திலே உற்பத்திச் செலவு களையும் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவனுடைய சக்தியையும் கணக்கிட்டு, இந்த அரிசி விலையை நிர்ணயிக்க முடியாது. இந்தத் தொல்லையிலே மாட்டிக் கொண்டு ஒவ்வொரு அரசும் தவிக்கிறது. இதை நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாக அகில இந்தியாவிலே அனைத்துப் பொருள்களுடைய விலைவாசியைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதை ஏற்று உணவுப் பொருள்களுடைய விலைவாசியை நிர்ணயிக்கும் சாலம் வரும் வரை இந்தத் தொல்லை நீங்கும் என்று நான் கருதத் தயாராக இல்லை. இதற்கு நாம் பரிசாரம் கண்டாக வேண்டும், நம்முடைய மாநில அரசைப் பொறுத்து, மத்திய அரசாங்கம் இப்படிச் சொல்லியும் கூட, ரூ. 15 நாம் கொடுக்க முடிவெடுத்தோம். அப்படிக் கொடுத்து வருகிறோம். ரூ. 90 கொடுத்தோம். இது மாதிரி கொடுக்கக் கூடாது என்று தடுத்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அதை ரூ. 89 ஆகக் குறைத்துக் கொடுக்கிறோம். நம்முடைய அரசு விவசாயிகளிடத்திலே அன்போடு, பரிவோடு நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. விலைவாசிப் பிரச்சினையிலே எல்லாப் பொருள்களுடைய விலையையும் எடுத்து கணக்குப் பார்ப்பதுதான் பொருத்தம். அரிசியினுடைய விலையை மட்டும் எடுத்து கணக்குப் பார்ப்பதுதான் தொல்லை. ஏற்படு வதற்குக் காரணம் என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரிசியினுடைய விலையை நிர்ணயிப்பதிலே ஏற்றத் தாழ்வு உண்டா என்ற பிரச்சினை. இதிலே இன்னும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதிலும் இஷ்டு பிரைஸைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதிலும் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. நானே சட்ட மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்காக ஒரு காஸ்ட் அக்கவுண்டெண்ட் போட்டு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால் இப்போது ஏதோ தவறு நடப்பதாக ஒரு கருத்துப்படச் சொல்வது பொருத்தமில்லை என்று அப்போதே மறுத்தோம், ஏற்கெனவே நம்முடைய பழைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரத்தையெல்லாம் படித்துக் காட்டி யிருக்கின்றார்கள். நான் பெரிதுபடுத்திப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் நிச்சயமாக இன்றைக்கு இஷ்டு பிரைஸ் கணக்குப் போடும்போது பல்வேறு செலவுகள் நமக்கு வருகின்றன. இதையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நான் ஏற்கெனவே விளக்கியது போல, 1965-66-ல் ரூ. 42 கொள்முதல் விலை கொடுத்த காலத்திலே 80 காசு அரிசி விலை

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 மார்ச் 25]

விற்பனைக்கு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ரூ 89 இருக்கிறது. இரண்டு மடங்குக்கு மேலாக அதைக் கூட்டிப் பார்த்தால், விலை ரூ 1.60 க்கு மேலே வரவேண்டும். 30 காசு அதிகமாக வைத்திருக்கிறோம். இந்த 30 காசு எப்படி என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த 10 வருடத்திலே ஒவ்வொரு துறையிலே எவ்வளவு செலவாகிறது, எவ்வளவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். வங்கியினுடைய வட்டி மட்டும் எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்று நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது போலவே போக்குவரத்துச் செலவு, லாரிக்காக செலவு எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்று நன்றாகத் தெரியும். நிச்சயமாக 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் விதிக்கப்பட்ட புரோபோர்ஷனே விலைதான் இப்போதும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலையைவிடக் கூடிவிட்டே என்பதற்காக நான் அந்தக் கணக்கைப் பார்த்தேன். அதிலே எனக்கு மன நிம்மதி ஏற்பட்டது. அதுவே சரியா என்பது வேறு பிரச்சினை. நிச்சயம் அரசாங்கம் அதை எப்போதும் பரிசீலனை செய்யும் என்பதை நான் இங்கே உறுதியாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். வாங்குகின்ற நெல் விலையையும் அரிசி விற்கிற விலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபோது, ஆகா இவ்வளவு லாபம் வருகிறதே என்று நமக்குப்படுகிறது. அது நம் அனைவருக்கும் புரிகிறது. வாங்குகிற இடத்திலிருந்து விற்கின்ற இடத்திற்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, அதனாலே இழப்புகளுக்கு ஆளாகிறோம். இதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. ஒவ்வொரு இடத்திலே ஷரிங்கேஜ், ஒரு இடத்திலே ஷார்ட்டேஜ், போக்குவரத்திலே உள்ள ஷார்ட்டேஜ் இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் இழப்பு ஏற்படுகிறது. வட்டி மட்டும் ஒரு குவிண்டால் அரிசிக்கு ரூ 11.85 காசு கொடுக்கிறோம். ஆக இவ்வளவு செலவு எல்லாம் சேர்ந்த பிறகுதான் இந்த விலையேற்றம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இவ்வகளை எப்படிச் குறைப்பது என்பதை நாம் கவனத்திலே கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே நான் எடுத்துக்காட்டியது போல, அரசாங்கம் ஒரு வியாபாரம் செய்யும்போது என்னென்ன செலவுகள் ஏற்படும் என்பது தெரியும். ஒரு தனி வியாபாரி தஞ்சையிலே கொள்முதல் செய்யும்போது ரூ 25 அல்லது ரூ 40 என்ற உளவில் சம்பளம் கொடுத்து ஆள் வைத்துக்கொள்கிறார். ஆனால் அரசு வியாபாரத்தில் அது அதிகப்படுகிறது. அதுபோல அரிசியாக ஆக்கி விற்கின்ற போது, விற்பனை செய்கின்ற கட்டத்திலே நாம் நிர்வாகச் செலவுகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. தனியார் செய்கின்ற செலவுகளுக்கும், நாம் செய்கின்ற செலவுகளுக்கும் வேற்றுமை இருக்கின்றது என்பதையும் நான் மறுக்க விரும்பவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தத் துறையிலே எங்காவது அதிகச் செலவு செய்தால், விரயம் ஆகிறது என்றால், அதைக் குறைப்பதற்கு அரசு தயாராக இருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதுவரை பின்பற்றப்பட்டு வந்த முறை, கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றிவந்த முறைதான். அந்த முறையில் கணக்கிட்டுத்தான் விலை இப்போதும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இதிலே தவறு இருப்பதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது என்பதை மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன். விலைவாசியை நிர்ணயப்படுதலே இருக்கின்ற தொல்லைகளை எல்லாம் நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். உணவுப் பொருளை விநியோகிக்கின்ற முறையிலே தொல்லைகள் இருக்கின்றன. கிராமங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், கார்டுகள் எல்லாம் குறைவாக இருக்கின்றன என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். கார்டுகளைப் பொறுத்த அளவுக்கு, நாம் ஏற்கெனவே

1975 மார்ச் 25]

[திரு. செ. மாதவன்]

கொடுத்த சர்க்கரைக் கார்டுகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டோம். சென்னை நகரிலே மட்டும் கணக்குப் பார்க்கின்றபோது, 7 அல்லது 8 லட்சம் அதிகமாக இருக்கிறதாகக் கணக்கு வருகிறது. நாம், கார்டுகள் கொடுப்பதிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் இருக்கிறோம். சென்னையில் கடந்த 15 நாட்களாக வீடு வீடாக சுமார் 600 விருந்து 1000 அரசு அலுவலர்கள் சென்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதிலே உள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம், எலுமரேஷன் செய்து நீக்கிவிட்டு, விடப்பட்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அது ஓரளவுக்கு வெற்றியளிக்கும் என்பதிலே நம்பிக்கை இருக்கிறது. நிச்சயமாக அதிலே உள்ள குறைகளைப் போக்குவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுப்போம், எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி ஒரு சூழ்நிலை இருக்கும்போது....

Mr. Chairman: Time is extended.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்:—நாம் ஒரு புதிய கொள்கையை உருவாக்க உவண்டும் என்பதுதான் பெரிய பிச்சினையாக இருக்கிறது. சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்தவரையில், அதிகச் செலவு என்ற நிலையை நான் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே விளக்கினேன். அவர்களையே பொருத்த டர்ன் ஓவரோடு ஒப்பிடப் பார்க்கும்போது, 1972—73 லே கிட்டத்தட்ட 1½ சதம் நிர்வாகச் செலவு இருக்கிறது. 1973—74 ல் கிட்டத்தட்ட 1½ சதம் நிர்வாகச் செலவு இருக்கின்றது. இந்த ஆண்டு அதிலே 1.05 சதம் என்று கொண்டு வந்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதுபோல லாபநஷ்டம் என்ற அடிப்படையிலே பார்த்தால் கூட, 1972—73ல் 5½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். 1973—74 ல் ரூ. 5 லட்சம் லாபம். ஆனால் நிச்சயம் லாப நஷ்டம் இல்லாது, அதிக விரயம் இல்லாது, இந்தக் கார்ப்பரேஷன் நடைபெற வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறி, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர், இந்த அடிப்படையிலே நம்முடைய உணவுக் கொள்கை எப்படி இருக்கும், என்பதுதான் ஒரு பெரிய பிரச்சினை. நம்முடைய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் ரேஷன் கொண்டு வந்து விடுங்கள் என்று துணிந்து சொன்னார்கள். அதை நான் பார்ப்புகிறேன். ஆனால் ரேஷன் முறை முழுமையாக வந்தால் அதனுடைய விளைவுகள் என்ன என்பதை நாம் ஆராயவேண்டும். பற்றாக்குறை இருக்கின்ற நம்முடைய மாநிலத்திலே குறைந்தபட்சம் 20 லட்சம் டன் இன்றைக்கு நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் இந்தப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்தாலன்றி, ரேஷன் முறையைக் கொண்டு வருவதால் மட்டும், ஒரு திருப்தியான நிலை வரும் என்று நாம் நம்பிவிட முடியாது. ஆனால் விலையிலே இப்படி ஏற்றத்தாற்போல இருப்பதை மாற்றிவிடக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்பதைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டோர் காண்பித்தார்கள். அதனுடைய விளைவு ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபருடைய தேவை முழுவதையும் நாம் வாங்கியாக வேண்டும். எவ்வளவு தேவை என்று கணக்குப் போடும்போது, அவர் அவருக்கு என்ன தேவை என்று கேட்கிறாரோ அந்த அளவுக்குக்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 மார்ச் 25]

கொடுத்துவிட முடியாது. தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு நாம் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். 2-கிலோ என்று முடிவெடுத்தால், 2 கிலோ அளவு கொடுக்க வேண்டும். அதை உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வாங்க வேண்டி இருக்கும். ரேஷன் கொண்டு வந்தாலும் தொல்லை இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்கிறோம். இன்று நாம் எடுத்திருக்கின்ற முடிவு என்ன? என்ன தேவை என்று கணக்கிட்டு, வறட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள், கூலி வேலை பார்ப்பவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் நம்மாலே முடிந்த அளவிற்கு உணவு தானியங்களைக் கொடுக்க ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, இன்றைக்கு அதை அமுல் நடத்த விரும்புகிறோம். அதிலே உள்ள குறைகளைப் போக்குவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். இன்றைய சூழ்நிலையை மறந்து விட்டு, பொதுவான ஓர் உணவுக் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

(பிற்பகல் 7-00)

பத்து பக்கத்திலே நானே எழுதிய வாசகங்கள், இது பயங்கரமான வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு இடம் தந்திருக்கிறது.

(மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறுக்கீடு)

பாராட்டுவதாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லோரும் உணர்வது ஒன்றுதான். ஆளும் கட்சி இதை மறுப்பதாக யாரும் கருதிவிடக்கூடாது. ஆனால் கட்சி அங்கத்தினர்களும் இதை உணர்ந்து பேசியிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதில் ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற பேச்சே இல்லை. இதுபோன்ற உணவுக் கொள்கை ஒரு கட்சியினுடைய உணவுக் கொள்கை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இந்த வாதமே அபத்தமான வாதம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம் ஆகும். ஆளுகின்ற கட்சிக்கென்று தனியாக ஒரு கொள்கை இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. உணவைப் பொறுத்த அளவிற்கு, அனைத்து மக்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்ற ஒரு கொள்கைதான் வேண்டுமென்று நான் கருதுகின்றேன். இன்றைக்கு இரண்டு முனையிலே இருந்து விற்கச் சொல்கிறார்கள். ஒரு முனையில் சுதந்திரமாக விட்டுவிடுங்கள் என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படிச் சொல்லுகின்ற நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் கூட, இந்த இக்கட்டான நிலை வந்தவுடன் ரேஷன் வரவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற ஒரு நிலைதான் ஏற்படுகிறது. அதை நான் இங்கே கூறியிருக்கின்றேன். ரொம்ப உற்பத்தி பெருகிய உடனே 1970-71-ஆம் ஆண்டிலே நாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தோம். யாரும் ரேஷன் கேட்கவில்லை. யாரும் கடன் கேட்கவில்லை எந்தக் கிராமத்திற்கும் காட்டு கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. நாங்கள் பேசாமல் இருந்தோம். அந்த உண்மையைத்தான் சொல்லி யிருக்கிறேன். இன்றைக்கு 1974-75-லே கொஞ்சம் கஷ்டப்படுகிறோம். இன்றைக்கு எல்லாம் கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு முடிவு எடுத்துச் செய்கிறோம். இது ஒன்றும் புதிது அல்ல. சுதந்திரம் கிடைத்ததிலிருந்து இதுதான் நடக்கிறது. அதற்கு முன்னாலே வெள்ளைக்காரன் காலத்திலும் இதுதான் நடந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஓர் அரசுக்கு பற்றுக்குறை ஏற்பட்டு கஷ்டங்கள் ஏற்படும்போதுதான்

1975 மார்ச் 25]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஓர் உணவுக்கொள்கையை உருவாக்க விரும்புகிறோமே ஒழிய, ஒரு நிர்ந்தரமான உணவுக்கொள்கையை எந்த ஆட்சியும் எந்த ஆண்டும் எந்த நாட்டிலும் உருவாக்கியதாக நான் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதிலே வேறு ஒன்றும் பதம கிடையாது. இது ஒரு வாதம். இன்னொரு தருவத்திலிருந்து வாதம் செய்கின்றவர்கள் முழுக்க முழுக்க பொது விநியோகம்தான் வர வேண்டும், உற்பத்தி செய்வது அத்தனையும் அரசாங்கமே கைப்பற்ற வேண்டும், விநியோகிக்கின்ற இடம் வரை அரசாங்கமே செல்ல வேண்டும் என்ற ஒரு தீவிரமான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதிலே கோதுமையும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிலே அவர்கள் பின்வாங்கி விட்டார்கள். அது எல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நம்முடைய அரசைப் பொருத்தவரையில், மொத்த வியாபாரத்தை குறைந்த பட்சம் அரசு எடுத்துக்கொண்டு, விவசாயி ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்திருக்கின்றேன். கொள்கை அளவிலே என்று ரொம்ப வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கின்றோம். அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடந்தால் அதிலே உள்ள சங்கடம் என்ன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். தெரிந்து கொண்டுதான் பகிரங்கமாக கொள்கை அளவிலே ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். அகில இந்திய அளவிலே செயல்படாமல், நாம் மட்டும் செயல்படுத்தினால், நிச்சயமாக மாட்டிக்கொள்வோம் என்று தெரிந்துதான் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகின்றோம். ஆக, இதிலே எதையும் மறைக்க இல்லை; அமைச்சர்களிடத்திலே சருத்து வேறுபாடும் இல்லை. இது தெளிவான உண்மை என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி வருகின்றோம்.

திரு கே. எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, கொள்கை அளவிலே ஒன்றை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்றால், அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று பொருளா? அல்லது அதை விடுத்து முயற்சி செய்வோம் என்று பொருளா என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன்: ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். தெளிவாகக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இன்றும் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். கொள்கை அளவிலே ஒரு முடிவு எடுக்கும்போது, அகில இந்திய அளவிலே முடிவு எடுக்கப்படாவிட்டால், நம்முடைய மாநிலம் மட்டும் அதிலே மாட்டிக் கொள்ளுமானால் நிச்சயமாக அதிலே கஷ்டம் இருக்கும். இதை நாம் உணர்கின்றோம். இதை கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். காலம் வாய்க்கும்போது, படிப்படியாக மேற்கொள்ளுவோம் என்ற உறுதியைத்தான் இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: அகில இந்திய அடிப்படையிலே முடிவு எடுக்காவிட்டால், மாநில அளவிலே முடிவு எடுக்க முடியாது என்று சொல்லி வருகின்றோம். மாநில அளவிலே உதாரணமாக இந்த

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 25]

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையிலே சொன்னோம். பின்னால் அது மாதிரிகூட முடிவு எடுத்தோம். இப்போது அரசாங்கத்தினுடைய முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த உணவுக் கொள்கையைப் பற்றி அவசரமாக இந்த அரசு முடிவெடுத்து, நிச்சயம் இந்த அரசு மாட்டிக்கொள்ளாது என்பதை மாத்திரம் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இதற்கு என்ன மாற்றுத் திட்டம் என்பதைத் தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். முழுமையான பொது விநியோகத்தை யார் விரும்புகின்றார்கள்? 50 ரெண்டிலிருந்து 25 ரெண்ட் வரை உள்ள விவசாயிகள் முதல் 15 ஏக்கர் வரை உள்ள விவசாயிகள் வரை, லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளிடமிருந்து அரசாங்கமே நேரடியாக வாங்கி ஒவ்வொரு தனிமனிதனிடத்திலே கொடுக்கிற முறை ஜனநாயக ஆட்சியிலே ரொம்பக் கஷ்டம் என்பதை இந்த அரசு புரணமாக உணர்ந்துதான் கொள்கை அளவிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதைச் சொல்லியிருக்கின்றோம். இது ஒரு மாற்றுத் திட்டம் என்ற முறையிலே யோசனைக்காக வைக்கப்பட்டது. இது முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கலந்து பேசி விவாதத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, இதை ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையாக யாரும் நினைத்தவிட வேண்டாம். அதிலே உள்ள தவறுகளையும், தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் இருப்பதையும், இங்கே அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல நாங்கள் உணர்ந்திருக்கின்றோம். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களிடத்திலே நான் ரொம்ப நேரம் வாதம் செய்திருக்கின்றேன். பலபேர் வாதத்திலே இந்தக் குறைகள் இருப்பதை எதிர்த்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். நிச்சயம் முதல் கட்டமாக நாம் எடுத்திருக்கின்ற முறையில், முழுமையாக அரசாங்கமே எடுத்து விநியோகம் செய்கின்ற முறை வருகின்றவரை. இடைக் காலத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக இடையிலே உள்ள வியாபார முறையை மாற்றி, உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிக்கே அந்தப் பலன் கிடைக்குமாறு ஒரு புதிய கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஆசையிலேதான் அரசாங்கம் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றது. நிச்சயம் அந்த முடிவு எடுத்ததாக யாரும் கருத வேண்டாம். நான் பேசிப் பார்த்தவரை, நிச்சயம் உழவர் பெருமக்கள் எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், இதிலும் சிக்கல் வரும் என்று பயப்படுகின்றார்கள். அந்தமாதிரி ஒரு நிலை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுமானால், நிச்சயம் அரசு ஆதரவு தரும் என்ற ஒரு கொள்கை முடிவே தவிர, அரசாங்கமே இந்தக் கொள்கை முறையை வலியுறுத்தப்போகிறது என்று யாரும் எடுத்துக்கொண்டு பேசவேண்டாம் என்பதை முதலில் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உற்பத்தியிலிருந்து விநியோகிக்கின்ற இடம் வரை கொண்டு சென்று, அரிசியை, நெல்லை விற்கிற வாய்ப்பை பெற்றிருக்கிற, விவசாயிகளால் சேர்ந்து நடத்தப்படுகின்ற, அரசாங்கம் முழுமையாகப் பங்கு பெறுகிற கூட்டுறவுச் சங்கம் வருமானால் பல பிரச்சினைகள் அடிபட்டு விவசாயிகள் பயன்பெறக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கின்றோம். இதை யாரும் முடிவாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். அதிலேயும் சிக்கல் வந்தால், அந்தச் சிக்கலுக்குப் பரிசாரம் காணவேண்டும் என்ற

[1975 மார்ச் 25]

[திரு. செ. மாதவன்]

அடிப்படையிலேதான் இது சொல்லப்படுகின்றது. இன்றைய நிலையிலே உணவுப் பற்றாக்குறை நிலையிலே இந்த அளவுக்கு நாம் எடுத்திருக்கின்ற முயற்சிகள் வெற்றியைத் தந்திருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு அங்கத்தினர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. இன்னும் வருகின்ற மாதங்களிலே அதிக கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் அதையும் சமாளிக்கின்ற முறையிலே ஏராளமாக புஞ்சை தானியங்களை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்திருக்கின்றோம், அதே போல் தனியார் வாங்குவதற்கு நாம் ஊக்கம் தருவது என்ற முடிவெடுத்திருக்கின்றோம். அதே போல், மத்திய அரசாங்கம், மற்ற மாநில அரசாங்கங்கள் ஆகியோருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று நம் மாநிலத் தேவைகளைப் பூரணமாகச் சந்திக்கும்வரை ஏராளமான கோதுமை, அரிசி ஆகிய தானியங்களை தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டுவருகின்ற முறையிலே அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கின்றது. அதிலே வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. தொடர்ந்து மத்தியிலே பிரதமர் அவர்களிடத்திலேயும், உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் நாம் சென்று கேட்டு வருகின்றோம். எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற செய்தி எல்லாம், மத்திய அரசாங்கம் அக்கறை காட்டினாலும், அரிசியை வெளிநாட்டிலிருந்து பெற எண்ணினாலும், அதிலே முடிவு எடுப்பதற்குத்தான் தயக்கம் காட்டுகிறது. அதற்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணிதான் காரணம். அதைத் தவிர வேறு இருக்காது என்ற நம்பிக்கையோடுதான் நாங்கள் இருந்து வருகின்றோம். வெளிநாட்டில் எங்கெங்கே அரிசி கிடைக்கின்றது என்னின்ற தகவல்களை எல்லாம் நாங்களே வாங்கி இந்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கின்றோம். என்ன விலைக்கு வாங்கமுடியும் என்ற விவரங்களையும் அனுப்பியிருக்கின்றோம். பர்மா விலிருந்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அந்நியச் செலாவணிக்குப் பரிசாரம் மாற்றும் பொருளாக அரிசியைப் பெறுகிற முறையிலே மத்திய அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கின்றோம்.

அதற்கு நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலிப்பதாக நமக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கின்றார்கள். பஞ்சாப் போன்ற மாநில முதலமைச்சர்கள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு உதவி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய மாநில உணவுப் பிரச்சினையை கவனிப்பார்கள். இன்னும் கடினமான மாதங்களிலே அதிக அளவுக்கு உணவு தருவதாகவும் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். 55 ஆயிரம் டன் கோதுமை என்ற அளவோடு மட்டும் நின்று விடாமல் ஜூன், ஜூலை மாதங்களிலே நமக்குக் கஷ்டம் வரும்போது இன்னும் அதிக அளவிற்கு உணவு தருவதாக அவர்கள் வாக்களித்தும் இருக்கிறார்கள். நிச்சயம் அந்த உறுதியெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். மக்கள் கஷ்டப்படாத ஒரு நிலையை தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பத்து மாதங்களுக்கு ஒரு வாக்கிவிட முடியும், திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்த முடியும். பின்னாலே நிச்சயம் மழை பொழிந்து நம்முடைய நாடு எதிர்காலத்திலே நல்ல நிலையிலே உணவுத் தறையிலே தன்னிறைவு பெறுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைக்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இத்தனை ஆண்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 மார்ச் 25]

களாக ஏற்படாத ஒரு சூழ்நிலை இந்த ஆண்டுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு, அதற்கு முந்திய ஆண்டுகளிலே கொள்முதலிலே கொடுமை செய்தோம், விலைவாசிகளை ஏற்றினோம் என்ற ஒரு பிரச்சினையே இல்லாத ஒரு மாநிலமாக இருந்தது. அகில இந்தியாவுக்கும் உணவு வழங்கும் மாநிலமாக இருந்தது. அகில இந்தியாவிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, நாம் வழங்கிய ஒரு நிலையை கருத்தில் கொண்டு மத்திய அரசாங்கம் தொடர்ந்து உதவி செய்யும் என்ற நடவடிக்கையோடு தான், நம்முடைய உணவு வழங்குகின்ற ஒரு திட்டத்தை நாங்கள் நிறைவேற்ற முற்படுவோம் என்ற உறுதியைக் கூறி உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை இத்தடன் கலைந்து மீண்டும் 97-ஆம் தேதி மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-10)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil

B. Reports, Notifications and Other Papers.

88. Answers to Unstarred Questions Nos. 1 to 3

1975 மார்ச் 25]

இணைப்பு 13

Serial number and name.	Designation.	Countries visited.	[161-ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறிமிடாத வினா எண் 1-ன் விடையைக் காண்க.]	
			Reasons for which they are sent abroad.	Expenditure incurred.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Thiruvalluvar—		1967.		Rs.
1 V. Pandian.	Assistant Dairy Engineer.	New Zealand.	Training in Dairy Engineering.	12,802
2 C. R. Viswanathan	Deputy Commissioner of Labour, Coimbatore.	U. K.	Training in Labour Administration.	1,300
3 A. M. Md. Hussain	C. O. F.	Canada.	Training in Forest Inventory Technique.	6,000
4 M. Thiruvengadam	Joint Registrar of Co-operative Societies.	West Germany.	Training in Indo-German Agricultural Project.	748
5 K. Mohanaragam	Deputy Director of Secondary Education (Personnel).	U. S. A.	For Study of American Educational Methods and Organisation.	645
6 R. Shanmugam	Deputy Director of Secondary Education (Planning).	U. S. S. R.	Training in Science Talent.	600
7 K. Gopalan	Divisional Inspector of Schools, Madurai.	U. S. S. R.	Training in Science Talent.	693.60

1968

1 A. Pushparsi	Joint Registrar of Co-operative Societies.	Lexington, Kentucky, U. S. A.	Training in the Super Markets of Lexington, Kentucky University, U. S. A.	Particulars are not readily available.
2 Dr. Jothiraj	Reader, Extension Education, Madras Veterinary College.	Australia.	Advanced training in Extension Services.	400
3 Dr. M. S. Gopal	Lecturer in Surgery, Madras Veterinary College, Madras.	Denmark.	Technical Training in Veterinary Surgery.	400
4 P. Manickam	Special Officer, M. E. L. T. Campaign.	Britain.	Training in Britain under visiting fellow ship scheme.	400
1 Pulavar K. Govindan	Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.	1969 Trinidad, Tobago, West Indies, Sri Lanka.	Conference of Commonwealth Parliamentary Association.	25,978.50
2 B. Duraiswamy	Dairy Assistant.	U. S. S. R.	Studies in fermented milk and milk Products manufacture.	23,233
3 G. N. Doss	Joint Registrar of Co-operative Societies.	Australia.	Training in Establishment and Administration of Agricultural Co-operative Societies.	Particulars are not readily available.
4 P. Eppusamy	Deputy Inspector General of Police.	Italy (Naples).	Second World Seminar on Traffic Education.	5,606
5 A. R. Natarajan	Director, Chemical Examiner's Lab, Madras-4.	Canada, U. S. A., and Japan.	To present research papers (written by Thiru A. Irudaya-sami and Dr. A. R. Natarajan) at the international Meetings held at New York.	3,368

{1975 மார்ச் 25}

இணைப்புகள்.

இணைப்பு I—தேவநர்க்கி.

1975 மார்ச் 25.

Serial number and name.	Designation.	Countries visited.	Reasons for which they are sent abroad.	Expenditure incurred. (₹)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Thiruvallal—				
6 C. T. Srinivasan	Deputy Chief Inspector of Factories.	Australia.	To study working conditions and safety in industries.	1,400
7 Dr. M. P. Arumugam	Senior Research Officer (Sheep), Kolar.	Denmark.	Advanced Training in Meat Hygiene.	400.50
8 Dr. K. M. Selvaraj	Reader in Extension, Madras Veterinary College.	Australia.	Technical Training in Extension.	800.00
9 C. Ramachandran	Joint Director (Planning and Development.)	Sydney.	To participate in Trade Fair.	8,988.00
10 Selvi K. Jagathambal	Chief Educational Officer.	U. K. and France.	Training in the Field of Educational Planning and Administration.	952.50
1 M. P. Krishnan	S. O.	1970. Japan, Singapore, Bangkok and Hong Kong.	Post-Graduate Diploma Course in Dock and Harbour Engineering.	11,269.70
2 A. P. Poovaya	Assistant Dairy Officer.	Australia.	Training in Manufacture of Spray Dried Milk Powder.	20,553.00
3 K. Narayanan	Deputy Registrar of Co-operative Societies.	Stockholm, Sweden.	Seminar on Consumer Co-operatives.	400.00
4 A. Irudayasamy	Assistant Director Chemical Examiner's Laboratory.	Canada, U. S. A. England, France and Egypt.	Advanced training in Forensic Chemical Analysis at the Centre of Forensic Sciences, Toronto, Canada.	3,581.65

இணைப்புகள்.

[1965 மார்ச் 25]

6 K. Veeraswami	Chief Justice, High Court, Madras.	U. K. and U. S. A.	To study the Judicial procedure and to attend the 55th International Law Association Conference at New York.	27,000.00
6 M. M. Rajendran	Commissioner of Labour.	U. S. A.	For training under U. S. Aid Programme.	2,500.00
7 S. V. Chittibabu	Director of School Education, Madras-6.	U. S. A. and other countries.	Accompanied the Minister for Education and Health, Government of Tamil Nadu during his tour to U. S. A. and other foreign countries during September 1970.	17,310
Thiruvalargal—				
1 K. A. Mathialagan	Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.	Kulalampur (Malaysia).	Conference of Common Wealth Parliamentary Association.	3,319
2 F. V. Arul	Inspector-General of Police.	Paris and back. (France).	Executive Committee meeting of the Inter-pol.	901
3 R. Subramaniam	Service Engineer	U. S. S. R.	To undergo training in the Technical maintenance, Operation and repairs of Soviet Tractors and Agricultural machinery.	6,734.00
4 G. Bhaskaran	Junior Engineer	U. S. S. R.	Do.	6,429
5 V. S. Subbiah	Secretary to Government (Erstwhile) Labour Department	Singapore and Malaysia.	To study the Slum Clearance Programme.	4,426

1975 மார்ச் 25]

இணைப்பு II

[170ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

I. நீண்டகால உணவுக் கொள்கை

தமிழ் நாட்டின் வேளாண்மை பருவ மழையை நம்பி அமைந்துள்ளது. சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பருவ மழை பொய்த்து விடுவது வாடிக்கையாகிவிட்டது. இந்த ஆண்டு பருவ மழை பெரும் அளவுக்குப் பாதித்து, தூறு ஆண்டுகள் கண்டிராத வறட்சியை நாட்டில் உருவாக்கியுள்ளது. இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டுள்ள உணவுப் பற்றாக்குறையை அடிப்படையாக வைத்து உணவு நிலைமையைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வர இயலாது. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பருவமழை தவறி உணவுப் பிரச்சினை தோன்றி வருகிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டாகவேண்டும். நாடு முழுவதும் பாதிக்காவிட்டாலும், ஆண்டுதோறும் பகுதி பகுதிகளாக மழை இல்லாத காரணத்தினால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுவது ஒரு தொடக்கமாக அமைந்துவிட்டது. நமது உணவுக் கொள்கை இந்த இயற்கை சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது நாம் பரபரப்பு அடைகின்றோம். அதற்கேற்ற புதிய உணவுக்கொள்கையை உருவாக்கி அமல் நடத்த முயலுகின்றோம். இந்த வறட்சி மாறி நல்ல விளைச்சலைக் கண்டவுடன் நமது உணவுக் கொள்கையை மாற்றுகின்றோம். விளைச்சல் மிகுதியாகி தேவைக்கு அதிகமாக உணவு தானியங்கள் கிடைக்கும்போது நமது உணவுக் கொள்கை பற்றி மறந்து விடுகின்றோம். இப்படி மாறி மாறி திட்டமிடாது செயல்படுவதை விடுத்து, நீண்டகால அடிப்படையில் தொலைநோக்கு உணர்வோடு உணவுக் கொள்கையைத் திட்டமிட்டு உருவாக்குவது நமது கடமையாகும்.

பயிர் செய்யும் நிலப்பரப்பு குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. மக்கள் தொகை பெருகி உணவுத் தேவை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றது. மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கான வீடுகள், தொழிற்சாலைகள் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. இதன் விளைவாக பயிர் செய்யும் நிலப்பரப்பு கணிசமாகக் குறைந்துவிடும். இந்த நிலைமையைக் கருத்தில்கொண்டு, வேளாண்மை உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நிலப்பரப்பு குறையாது திட்டமிட்டுப் பாதுகாப்பது அரசின் கடமையாகும்.

[1975 மார்ச் 25]

மக்களது உணவுப் பழக்கம் வெகு வேகமாக மாறி வருவது தெளிவாகின்றது. நாகரிக வளர்ச்சி பெருகிட மக்களின் உணவுப் பழக்கமும் விரைவில் மாறுகின்றது. அரிசி உண்பவர்களின் எண்ணிக்கை கடந்த சில ஆண்டுகளில் பெரும் அளவுக்குப் பெருகி இருப்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். நமது உணவுப் பழக்கத்தில் அரிசியினுடைய அளவு பெரும் பகுதியாக அமைந்துள்ளது. மற்ற நாட்டு மக்களைப்போல பல்வகை உணவுப் பழக்கம் நம்மிடத்தில் பரவவில்லை. அதற்கேற்ற வசதி வாய்ப்பு ஏழ்மையின் காரணமாக மக்களிடத்தில் காணப்படவில்லை என்பதும் உண்மையாகும். பல்வகை உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து எளிதில் கிடைக்கச்செய்து உணவுப் பழக்கம் மாறச் செய்வது நமது கடமையாகும்.

மக்கள் உற்பத்தி பெருகிடும் வேகத்திற்கு ஒப்ப உணவு உற்பத்தி பெருகிடவில்லை என்பது சிந்திக்கத்தக்கதொன்றாகும். தேவையைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவந்து உற்பத்தியைப் பெருக்கிடும் பொருளாதார அமைப்பு முறைதான் ஒரு நாட்டின் எதிர்கால நல்வாழ்வுக்கு உகந்ததாகும். தமிழகத்தில் நிரந்தர நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் மிகக் குறைவு. சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் தான் நீர்வளம் பெற்று நிலவளம் பெருக்கி உற்பத்தியைப் பெரும் அளவிற்கு பெருக்குகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. தமிழகத்தின் பெரும்பகுதி மானம் பார்த்த பூமியாக மழை நீரை நம்பி நிரந்தர பாசன வசதியற்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது. பெரும் அளவிற்கு நெல் உற்பத்தியாகும் பகுதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன.

சிறிய நில அளவிற்குச் சொந்தமான விவசாயிகள்தான் ஏராளம் நமது நாட்டில். இந்தச் சிறிய விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற வாய்ப்பு வசதிகளும் குறைவு. இந்த நிலை தமிழகத்தில் வேளாண்மைத் துறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் இந்த விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் இடர்ப்பாடுகளைத் தந்து வருகின்றது.

உணவுப் பொருட்களின் வணிகமுறை இடர்ப்பாடுகள் நிறைந்ததாக உள்ளது. உற்பத்தி செய்யும் உழவர்களுக்கு நன்மை பயக்காத முறையாக அமைந்துள்ளது. வாங்கி உண்ணும் பொது மக்களுக்கும் பயன் கிடைப்பதாக இல்லை. இடையில் பல்வேறு கட்டங்களில் லாபம் பங்கிட்டு செய்யப்பட்டு விலை ஏற்றத்திற்குத்தான் காரணமாக அமைந்துள்ளது. உழவர்களிடத்தில் கொள்முதல்

1975 மார்ச் 25]

செய்பவர்கள், மொத்த வணிகர்கள், நெல் அரைவையாளர்கள், சில்லரை வணிகர்கள் இவர்களை எல்லாம் தாண்டி வாங்கி உண்ணும் பொதுமக்களுக்கு வந்துசேரும்போது, விலையேற்றம் இயற்கையாக ஏற்படுகின்றது. இடையில் ஏற்படும் செலவுகளைக் குறைத்து, உழவர்களுக்கு அதிக விலை கிடைக்கச் செய்யும் புதிய திட்டம் உருவாக்கப்பட்டாலொழிய இந்த நிலை தொடரும். கோதுமை போன்ற தானியங்களைப்போல் அல்லாமல், நெல்லைப் பொறுத்த அளவுக்கு, உற்பத்தி ஸ்தானத்திலிருந்து விநியோகிக்கும் இடம் வரை பல்வேறு பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன. சுத்தப் படுத்தி காயவைத்து கெடாமல் பாதுகாத்து நெல்லை அவித்து அரைத்து அரிசியைச் சுத்தப்படுத்திப் பாதுகாத்து விநியோகம் செய்கின்ற வரையில் சிரமங்கள் ஏராளம். மாநிலத்தில் சில பகுதிகளில்தான் அதிகம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு எடுத்துச்செல்வதே ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக அமைந்துவிடுகிறது. இதற்கான செலவு முறை கூடுகின்றது. சுத்தப்படுத்தி, உலர்த்தி, அவித்து, அரைப்பது என்ற முறையால் நெல் அரையை ஆலைகளின் மூலம் இடர்ப்பாடுகள் ஏராளமாக உருவாக்கப்படுகின்றன. அரிசி ஆலைகள் பல்வகைப்பட்டன. நெல் வணிகம் செய்யும் ஆலைகள் பெரும் பிரச்சினையை உருவாக்குகின்றன. அதுவும் பற்றாக்குறை சமயத்தில் சமூக விரோதச் செயல்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

தமிழகத்தில் நமது தேவைக்கேற்ப நெல் உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு இருந்தாலும், பக்கத்து மாநிலங்களின் பற்றாக்குறை நர்மைப் பெரும் அளவிற்குப் பாதிக்கின்றது. நிரந்தரமாகப் பற்றாக்குறை உள்ள மாநிலங்களுடைய உணவுப் பிரச்சினை தீர்க்கப் பட்டாலொழிய அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை நமது மாநிலத்தில் தொடர்ந்து சந்தித்தாக வேண்டும்.

அகில இந்திய உணவுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நாமும் பாதிக்கப்படுகின்றோம். அனைத்து மாநிலங்களிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, உற்பத்தி குறைந்தபோது வெளிநாடுகளிலிருந்து தேவையான உணவுப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்து பற்றாக்குறையைப் போக்குகின்ற முயற்சிகளில் வெற்றி அடைந்தாலொழிய, அகில இந்தியாவில் ஏற்படும் உணவுப் பிரச்சினைகள் நமது மாநிலத்தையும் பாதிக்கத்தான் செய்யும். இந்தியாவின் வட பகுதிகளில் கோதுமைப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டவுடன் வெளிநாடுகளிலிருந்து கோதுமையை இறக்குமதி செய்து நிறைவு

[1975 மார்ச் 25]

சிசய்ய வேண்டுமென்ற மத்திய அரசினுடைய கொள்கை அரிசிப் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்த அளவிற்குப் பின்பற்றப்படுவதில்லை. இதன் விளைவாக, அரிசி உற்பத்தியாகும் மாநிலங்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது உணவுப் பிரச்சினைகள் பயங்கர நிலையை உருவாக்குகின்றன. அரிசி இறக்குமதி செய்யப்படும் என்ற முடிவை மத்திய அரசு எடுத்தாலொழிய அரிசிப் பற்றாக்குறையைப் போக்கிட முடியாது. அரிசி உண்பவர்கள் கோதுமை உண்பதற்குப் பழகிட வேண்டும் என்பதுதான் மத்திய அரசின் பதிலாக அமைந்துள்ளது. கோதுமை உண்பவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகினால்தான் அகில இந்தியாவின் அரிசிப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட முடியும் என்பது மத்திய அரசினுடைய வாதமாக தொடர்ந்து அமைந்துள்ளது.

உணவு மண்டலங்களை உருவாக்குவதில் சர்ச்சை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒரு உணவு மண்டலமாக அமைவதுதான் சிறந்ததாகும். ஆனால் இந்தக் கொள்கையை உபரி மாநிலங்கள் ஆதரிக்கின்றன; பற்றாக்குறை மாநிலங்கள் எதிர்க்கின்றன. அகில இந்தியப் பொருளாதாரக் கண்காட்டத்தில் மத்திய அரசும் இதை எதிர்ப்பதாகவே தோன்றுகின்றது. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் நடைபெறும் உணவு வணிகம், போக்குவரத்து இவைகளை மாநில அரசுகளே ஏற்று நடத்தினால்தான், இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும்.

உணவு வணிகத்தில் சுதந்திர வாணிபம் நடைபெற வேண்டும் என்பதும் முழுமையாகப் பொது விநியோகமுறை அமைந்திட வேண்டும் என்பதும் இரு வேறு தருவங்களாக வாதிடப்படுகின்றன. உணவு உற்பத்தி மிகுதியாக இருந்தால் எந்தப் பிரச்சினையும் எழாது. பற்றாக்குறை நிலை தொடருகின்ற நாட்டில் சுதந்திர வணிகம் என்பது பிரச்சினைகளைத்தான் உருவாக்கும். சுதந்திர உணவு வணிகம் என்ற பெயரால் உணவுப் பொருட்களின் விலையேற்றத்தை அனுமதிப்பது நமது நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். வணிகர்களுடைய சுதந்திரத்திற்காக மக்களிடையே உணவுப் பண்டங்களின் விலையேற்றத்தை உருவாக்குவது கூடாத ஒன்றாகும்.

உணவு வணிகம் முழுமையாக அரசுத்துறையே ஏற்று, கொள்முதல் செய்வதிலிருந்து விநியோகம் செய்வது வரை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பலவற்றை உருவாக்கு

[1975 மார்ச் 25]

கின்றன. வேளாண்மைத் துறை முழுவதும் தனியாரிடத்தில் இருக்கும்போதும், அதுவும் பெருமளவிற்கு சிறிய விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கும்போதும், உணவுப் பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வதென்பது பெரும் பிரச்சினையாக எழுகின்றது; நெல் கொள்முதலிலிருந்து அரிசியாக ஆக்கி விற்பனை செய்யும் வரை பல கட்டங்களில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. கொள்முதல் நெல்லை அரைத்தல், பல்வேறு பகுதிகளுக்கு அரிசியை எடுத்துச் செல்லுதல், பொதுமக்களிடத்தில் விநியோகித்தல், அனைத்தையும் அரசே ஏற்பது என்பது செயல்முறைச் சிக்கல்களை உருவாக்குகின்றது.

இதுவரை உணவு வணிகத்தில் இந்தச் சிக்கல்களால் பல பிரச்சினைகள் எழுந்து வந்துள்ளன. அரசு அலுவலர்கள் நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்வதென்பது சிக்கலான ஒன்றாகும். இதற்காக கொள்முதல் ஏஜெண்டுகளை நியமிக்கின்றார்கள். இந்த ஏஜெண்டுகளால் ஏற்படும் தொல்லைகள், பித்தலாட்டங்கள் ஏராளம். கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல் அரைப்பதற்காக அரசவை ஏஜெண்டுகளிடம், நெல் ஆலை அதிபர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. நமது நெல்லை நெல் ஆலை அதிபர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு அரிசிக்காகத் தனிப்பது நடைமுறை ஆகிவிட்டது. அரசவை ஆலைகளிடம் மாட்டிக்கொண்டு கெட்ட பெயர் எடுப்பதுதான் மிச்சமாகிறது. தரமுள்ள அரிசியாக, அளவு குறையாது அரிசி ஆலை அதிபர்களிடம் வாங்குவதென்பது பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் தாண்டி அரசு பல்வேறு பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லுவதற்கு லாரி உரிமையாளர்களையே நம்பி செயல்படுகிறது. அவர்கள் தரும் தொல்லைகள் அதிகம். இந்த அரிசியை மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்காக தனியார் துறையை நம்புவது மேலும் சிக்கல்களை உருவாக்குகிறது. அரசுத் துறையே மாநிலம் முழுவதும் அரிசி விற்பனைக்காக மட்டும் கடைகள் திறப்பது என்பது பெரும் நஷ்டத்தை உருவாக்கும். இப்படி கொள்முதலிலிருந்து விநியோகம் வரை பல தொல்லைகளைச் சந்திக்கின்றோம். இந்தத் தொல்லைகளின் விளைவாகத்தான் உணவுக் கொள்கையை நிரந்தரமாகத் திட்டமிட முடியாத அளவுக்கு ஒவ்வொரு உணவு அமைச்சரும் அல்லலுக்கு அட்படுகின்றார். பற்றாக்குறைக் காலத்தில் மட்டும் உணவு விநியோகத்தில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதால் இந்தத் தொல்லைகள் பல மடங்கு

[1975 மார்ச் 25]

பெருகுகின்றன. தவறுகளும் பெருகி அவதூறுகளும் அள்ளி வீசப்படுகின்ற நிலை தான் ஏற்படுகின்றது. உற்பத்தியாளர், கொள்முதல் செய்பவர், அரசுவையாளர், லாரி சொந்தக்காரர்கள், வணிகம் செய்யும் அரசு அலுவலர்கள், வாங்கி உண்ணும் பெருமக்கள், இவர்கள் அனைவரின் வெறுப்பையும் எதிர்ப்பையும் தான் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

மாநிலத்திற்குள் உணவுப் பொருட்களின் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு பிரச்சினைகளையும் சூழப்பங்களையும் தோற்றுவிக்கும். உபரி, பற்றாக்குறை மாவட்ட எல்லைகளில் மக்களிடத்தில் கோப தாபங்களையும், வெறுப்பு உணர்ச்சிகளையும் விளைவிக்கும். தவறு செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும், கடத்தல் செய்யும் வணிகர்களுக்கும் கொள்ளையடிப்பதற்கு வாய்ப்பை உருவாக்கும். விவசாயிகளுக்கு பெரும் தொல்லைகளை உருவாக்கும். சொந்த உபயோகத்திற்காக உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லுவதில் பொது மக்களுக்கு இடர்ப்பாடுகளை உருவாக்கும். மாநில எல்லைக்குள் போக்குவரத்து கட்டுப்பாடு இல்லாத முறை தான் நிரந்தரமான பயணத்தரும். ஆனால் மாநில எல்லையோரப் பகுதிகளில் பல சிக்கல்கள் தோன்றும். குறிப்பாக பற்றாக்குறை மாநிலத்தின் எல்லையோரப் பகுதிகளில் கட்டுக்கடங்காத நிலை உருவாகும். இந்த நிலைமை களுக்கு நிரந்தர பரிகாரம் கண்டாக வேண்டும். மாநில எல்லை யோரப் பகுதிகள் முழுமையிலும் குறிப்பிட்ட தூரத்திற்குள் முழுமையான பொது விநியோக முறை கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இந்தப் பகுதிகளில் மொத்த, சில்லரை வணிகம் முழுமையாக தனியாரிடத்தில் இருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். உணவுப் பொருட்களை இந்தப் பகுதிகளில் எடுத்துச் செல்வதற்கு தனியார் வாகனங்களுக்கு தடை போட வேண்டும். இந்தப் பகுதிகளில் அரிசி ஆலைகள் அனைத்தும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும். இந்த முறைகள் எல்லையோரப் பகுதிகளில் அமல் நடத்தப்பட்டால் மாநிலத்தில் பிற பகுதிகளில் எந்தவித போக்குவரத்து கட்டுப்பாடும் தேவையில்லாத நிலை ஏற்படும்.

விலையேற்றம் அகில இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுகின்றது. உற்பத்திக் குறைவு, தேவை மிகுதி, பணவீக்கம், நாம் பின்பற்றும் நிதிநிலைக் கொள்கைகள். இவைகளின் ஒட்டுமொத்தமான விளைவுதான் விலைவாசி ஏற்றம். உணவுப் பொருட்களின் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்திவிட

1975 மார்ச் 25]

முடியும் என்பது வெறும் கற்பனைதான். இன்றைய அமைப்பு முறையில் லாப வேட்டை நோக்கமுள்ள வணிகர்களுக்கும், தவறு செய்யும் அரசு அலுவலர்களுக்கும் தான் இந்தக் கட்டுப் பாட்டு முறைகள் அதிகமான அளவுக்குப் பயனளிக்கின்றன. உற்பத்திச் செலவின் அடிப்படையில் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தும் அடிப்படையில் நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்பது விவசாயிகளுடைய வாதமாகும். ஏழ்மை நிறைந்துள்ள இந்த நாட்டில் பொதுமக்களின் வாங்கும் சக்திக்கேற்ப, உணவுப் பொருட்களின் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பது ஏனைய பொதுமக்களின் வாதமாகும். இந்த இரண்டு நிலைகளையும் கணக்கில் எடுத்து முடிவு எடுப்பதென்பது பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. கொள்முதல் விலையைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தாலொழிய, அரிசி விலையைக் கட்டுப் படுத்துவதென்பது முடியாத ஒன்றாகும். ஆனால், விவசாயிகளின் உற்பத்திச்செலவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மற்ற பொருட்களுடைய விலையும் கட்டுப்படுத்தப் பட்டு, உற்பத்தியாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை நிர்ணயித்தாலொழிய, கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிப்பது இயலாத ஒன்றாகும். இந்தப் பிரச்சினைகள் ஒரு தொடர் கதையாகும். உடனடியான சில திட்டங்களை நாம் உருவாக்கி ஆகவேண்டும். பல ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றிவரும் ஏஜெண்டுகள் மூலம் நெல் கொள்முதல் செய்வது, அரிசி ஆலை அதிகர்களிடத்தில் நெல்லை கொடுத்துவிட்டுத் தனிப்பது, நெல் அளவிற்கேற்ற அரிசி அளவைப் பெற முடியாது அல்லப்படுவது, அரிசியின் அளவை அதிகப் படுத்த தரம் கெட்ட அரிசியைத் தருகின்ற முறையை நீடிப்பது, ஏஜெண்டுகள் என்ற இடைத் தரங்களிடத்தில் மாட்டிக்கொண்டு முழிப்பது, தவறு செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது - இந்தக் கொள்கைகளை எல்லாம் மாற்றினாலொழிய, இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடமுடியாது. கொள்முதலிடத்தி லிருந்து அரிசி விநியோகிக்கும் இடம் வரை இடையிலுள்ள லாபப் பங்கிட்டு முறைகள் ஒழிக்கப்பட்டு இறுதிவரை கிடைக்கின்ற லாபம் உழவர்களுக்கே போய்ச்சேரும் முறை கொண்டுவரப்பட்டால்தான் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரப் பரிகாரம் கிடைக்கும். நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் இலட்சக் கணக்கில் உள்ளார்கள்; வாங்கி உண்பவர்கள் கோடிக்கணக்கில் உள்ளார்கள். பொது மக்களுடைய நலனைக்காக அரிசி விலையைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்துதான் ஆகவேண்டும். விவசாயிகளுடைய எதிர்ப்பைச்

[1975 மார்ச் 25]

சந்தித்துத்தான் ஆகவேண்டும். இதற்கேற்ற புதிய முறையை உருவாக்கிட முயல்வேண்டும்.

நெல் அதிக உற்பத்தியுள்ள பகுதிகளில் அனைத்து விவசாயிகளும் சேர்ந்து கூட்டுறவு சங்கங்களை நிறுவிட வேண்டும். நெல் கொள்முதலிலிருந்து அரைத்து அரிசியாக்கி மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் சென்று சில்லரை வணிகர்களிடம் விற்கும்வரை உழவர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பொறுப்பு ஏற்றிடவேண்டும். உற்பத்தி செய்த நெல்லின் ஒரு பகுதியை விற்கும் வசதியுள்ள அனைத்து விவசாயிகளும் இந்தச் சங்கத்தில் அங்கம் பெறவேண்டும். இந்தச் சங்கத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் நெல், அரிசி மொத்த வணிகம் தனியாரிடத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட வேண்டும். இந்த சங்கம் அதிகாரிகள் நிறைந்த அமைப்பாக மாறிவிடாது, உற்பத்தியாளர்கள் சேர்ந்து நடத்தும் வியாபாரமுறை நோக்கமுள்ள ஒரு அமைப்பாகச் செயல்பட வேண்டும். இந்தச் சங்கம் கொள்முதல் செய்கின்ற அனைத்து நெல்லையும் அரைத்து அரிசி ஆக்குகின்ற அரிசி ஆலை வசதி இந்தச் சங்கத்திற்கே சொந்தமாக அமைந்திடவேண்டும். அரிசியை மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லும் வசதி வாய்ப்பும் இந்தச் சங்கத்திற்குத் தரப்பட வேண்டும். கொள்முதல் ஏஜெண்டு, அரசை ஏஜெண்டு என்ற முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இந்த வணிக முறையில் இந்தச் சங்கத்திற்கு ஏற்படும் செலவுகளில் ஒரு பகுதியை அரசே ஏற்றிட வேண்டும். இந்தச் சங்கத்தின் கொள்கைகளை வகுத்திட, கொள்முதல், விநியோக விலையை நிர்ணயித்திட, நிறைவேற்றிட அரசின் பங்கும் முழுமையாக இருக்கவேண்டும். அரசும் உற்பத்தியாளர்களும் சேர்ந்து செயல்படும் இந்தப் புதிய முறை ஊக்குவிக்கப் பெறவேண்டும். மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பொது மக்களிடம் நேரிடையாக விற்கும் விநியோக முறையில், சில்லரை வணிகத்தில் அதிகம் தலையிடக் கூடாது. விநியோக முறையில் துகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை திட்டமிட்டுப் பெருக்கிட வேண்டும். கொள்முதலிலும், போக்குவரத்திலும், அரசை முறையிலும் உள்ள கமிஷன் ஏஜெண்டு முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். மொத்த வணிகம் தனியார் கையில் அமைந்து பற்றாக்குறைக் காலத்தில் உணவுப் பொருட்களின் விலையேற்றம் ஏற்படும் நிலை தவிர்த்தாக வேண்டும். சந்தையில் ஏற்படும் விலை ஏற்றத் தாழ்வு முறையை உணவுப் பொருட்களைப்

1975 மார்ச் 25]

பொறுத்த அளவுக்கு அனுமதிக்க முடியாது. இந்தச் சந்தை ஏற்றத் தாழ்வைப் பயன்படுத்தி இலாபம் அடிக்கும் முறையும் தகர்க்கப்பட்டாக வேண்டும். பொதுமக்களுக்கு அரிசி விற்பனை செய்யும் எல்லைவரை ஏற்படும் லாபம் உற்பத்தியாளர்களுக்கே சேர வேண்டும். அதிகாரிகளுடைய தொல்லை இல்லாமல், உற்பத்தியாளர்களே கொள்முதல் செய்யும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இடைத் தரகர்கள் நீக்கப்படுகிறார்கள். அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமானால், இந்த வணிக முறையில் ஏற்படும் செலவின் பெரும் பகுதியை அரசே ஏற்று விலையைக் குறைத்துவிட முடியும். இந்த முறையில் லாபத்தில் பெரும் பங்கு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைப்பதோடு, இடையில் ஏற்படும் வணிக முறைச் செலவுகளை குறைக்க முடியும். பற்றாக்குறை ஏற்படும் காலத்தில் அரசினுடைய முழுமையான கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவதற்கு இந்த முறை வாய்ப்பு அளிக்கும். ஆண்டுக்கு ஒரு கொள்கை, பற்றாக்குறைக் காலத்தில் பாபரப்பு என்ற நிலை மாற்றப்பட்டு, நிலையான நிரந்தரமான உணவுக் கொள்கையை அமல் நடத்துவதற்கு இந்த வாய்ப்பு அளிக்கின்றது. இந்த முறை மாநிலம் முழுவதும் விரிவாக்கப்படுமானால், உற்பத்தியாளர்களுடைய பிரச்சினைகளும், வாங்கி உண்பவர்களுடைய பிரச்சினைகளும் நிலையாகத் தீர்க்கப்பட்டுவிட முடியும். பொதுமக்கள் நேரிடையாக விநியோகிக்கின்ற திட்டத்தை துகர்வோர் சங்கங்கள் மூலம் நிறைவேற்றுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

II. இன்றைய உணவு நிலைமை.

தமிழ்நாட்டில் பருவமழை தொடர்ந்து பொய்த்ததின் விளைவாக நெருக்கடியான உணவு நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதையும், அதைச் சமாளிக்கத் தமிழக அரசு, துணிவுடனும் உறுதியுடனும், துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதையும், இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். சென்ற சில ஆண்டுகளாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உருவான பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியையும் நாம் கண்டுள்ளோம். இச்சாதனையின் முழுப்பலனும் நமக்குக் கிட்டாத வண்ணம், இந்த ஆண்டு கடுமையான வறட்சி நிலைமை மாநிலத்தின் பல பகுதிகளிலும் பாவலாக ஏற்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 25]

இந்நிலையில் நாம் பின்பற்றவேண்டிய உடனடி உணவுக் கொள்கையின் முக்கியமான அம்சங்களை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இயற்கையின் சோதனைகளை வென்று இயன்ற அளவு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் முனைப்பாகச் செயல்பட வேண்டும். குறிப்பாக, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், கிராம மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் அவர்களுக்குத் தேவையான உணவுத் தானியங்களில் ஒரு பகுதியாவது வழங்குவதற்கு நாம் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். பொது விநியோக முறையைத் திறமையாக செயல்படுத்துவதற்கு நாம் நமது கொள்முதலைத் தீவிரப்படுத்தவேண்டும். இவ்வளவும் செய்தும், நாம் ஈடுசெய்ய முடியாத பற்றாக்குறையைப் போக்க மத்திய அரசிடமிருந்து கணிசமான அளவு உணவுத் தானியங்களைப் பெற்று விநியோகிக்க வேண்டும். மத்திய அரசிடமிருந்து அரிசியும், கோதுமையும் பெறுவதற்கு மேலாக, மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து சிறு தானியங்களை வாங்கி விற்பனை செய்ய வகை செய்ய வேண்டும். இவையே இக் கட்டத்தில் அரசு வகுத்துள்ள உடனடி உணவுக் கொள்கையின் அடிப்படை அம்சங்களாகும்.

1974-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் தென்மேற்குப் பருவ மழை பொய்த்ததைத் தொடர்ந்து வடகிழக்குப் பருவமழையும் பொய்த்ததால் நமக்குக் கடுமையான சோதனை ஏற்பட்டுள்ளது. வழக்கமாக ஓராண்டிற்குப் பெய்யும் 960 மி.மீ. மழைக்கு எதிராக 1974-ம் ஆண்டு 631.5 மி.மீ. மழைதான் பெய்தது. அதிலும், 1974 அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரையில் வடகிழக்குப் பருவமழை காலத்தில் சாதாரணமாகப் பெய்யும் 465 மி.மீ. மழைக்கு எதிராக 203 மி.மீ. மழைதான் பெய்தது. 1975-ம் ஆண்டு சனவரி திங்களில் சாதாரணமாகப் பெய்யவேண்டிய 35.5 மி.மீ. மழைக் கெதிராக 14.6 மி.மீ. மழை தான் பெய்தது. சென்ற 100 ஆண்டுகளில் மழை மிகவும் சொற்பமாகப் பெய்த ஆண்டு 1974-75 தான்.

பருவமழை தவறியதால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள நீர்த்தேக்கங்களில் 1974 சூன் முதல் டிசம்பர் வரை தண்ணீர் வரத்து, பெருஞ்சாணி நீர்த்தேக்கம் ஒன்றைத் தவிர, மற்றெல்லாவற்றிலும், அந்த நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டப்பட்ட காலம் முதல் உள்ள சராசரி வரத்தைவிட மிகக் குறைவாயிருந்தது என்பது கிழக்கண்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகும்:—

1975 மார்ச் 25]

நீர்த்தேக்கம்.

சாதாரணமான வரவு (அணை கட்டியது முதல் சராசரி).

சூன் 1974 முதல் டிசம்பர் 1974 வரை நீர் வரவு.

குறைவு.

(மில்லியன் கன அடிகளில்)

1. மேட்டூர்	345,976	252,778	93,198
2. கீழ்ப்பவானி	62,136	41,570	20,566
3. அமராவதி	15,211	10,592	4,619
4. பெரியாறு	24,964	19,326	5,638
5. பேச்சிப்பாறை	11,238	8,375	2,863
6. பாபநாசம்	19,642	16,187	3,455
7. மணிமுத்தாறு	6,814	2,679	4,135

தமிழ்நாட்டில் சாதாரணமாகக் குறுவை நெல் 15 இலட்சம் ஏக்கராவில் பயிரிடப்பட்டு 12 இலட்சம் டன்கள் அரிசி உற்பத்தியாகும். 1974-ம் ஆண்டு குறுவையில் 8.13 இலட்சம் ஏக்கரங்களில் தான் நெல் பயிரிடப்பட்டு, 6.5 இலட்சம் டன்கள் அரிசி தான் உற்பத்தியாயிற்று. நடப்பு ஆண்டு சம்பாவைப் பொறுத்த வரையிலே, சாதாரணமாக சம்பா பயிரிடப்படும் 49 இலட்சம் ஏக்கரங்களில் உற்பத்தியாகும் 40 இலட்சம் டன்கள் அரிசிக்கு மாறாக, 26.49 இலட்சம் ஏக்கராக்கள் தான் பயிரிடப்பட்டன. நடப்பு சம்பாவில் 17 இலட்சம் டன்கள் அரிசி தான் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சாதாரண ஆண்டில், 5 இலட்சம் ஏக்கராக்களில் நவரை பயிரிடப்பட்டு, சுமார் 3 இலட்சம் டன்கள் அரிசி உற்பத்தியாகும். இந்த ஆண்டு நவரைக்கான வாய்ப்புகள் நம்பிக்கை அளிப்பதாயில்லை.

இதுபோலவே மற்ற பயிர்கள் சாகுபடி செய்யப்படும் நிலப் பரப்பும் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் சாதாரணமான ஆண்டில் உற்பத்தியாகும் 14 இலட்சம் டன் சிறு தானியங்கள் உற்பத்திக்கு மாறாக இந்த ஆண்டு 6 இலட்சம் டன் அளவில்தான் சிறு தானிய உற்பத்தி அமையுமென்று மதிப்பிடுகிறோம். இவ்வாறு, நெல் விளைச்சலும் சிறு தானிய விளைச்சலும் பாதிக்குமேல் குறைந்துவிட்ட காரணத்

[1975 மார்ச் 25]

கினால், தமிழ்நாட்டில் மொத்த உணவுத் தேவையில், இந்த ஆண்டு 20 இலட்சம் டன்களுக்குமேல் பற்றாக்குறை ஏற்படுமென்று அஞ்சுகிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் மக்கள் தொகை 4½ கோடி. ஒரு குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் என்ற அடிப்படையில் கணக்கிட்டால் சுமார் 90 இலட்சம் குடும்பங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும். சர்க்கரைக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ள முறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஏறக்குறைய 99.8 இலட்சம் குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதில் ஏறட்சியால் பாதிக்கப்படாத பகுதிகளில் பயிர் செய்யும் குடும்பங்கள் தங்கள் தேவைகளுக்கு வேண்டிய உணவுத் தானியங்களை வைத்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே, அவர்களுக்கு உணவுத் தானியங்களை வழங்கவேண்டிய அவசியம் பொதுவாக இராது. ஆனால், உணவுத் தானிய உற்பத்தியாளர்களைத் தவிர மற்ற குடும்பங்களுக்கும், குறிப்பாக, நகராட்சி, நகரியம், நகரப் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களுக்கும், ஏறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட கிராம மக்களுக்கும் நாம் உணவுத் தானியங்களை ஓரளவாவது வழங்கவேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

வயது வந்த ஓர் ஆளுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 400 கிராம் உணவுத் தானியங்கள் குறைந்தபட்ச தேவையாகும். ஐந்து பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு இந்த அடிப்படையில் மாதம் 60 கிலோ உணவுத் தானியங்கள் தேவைப்படும். இதை முழுவதும் பொது விநியோக முறையின் கீழ் வழங்க முடியாது. ஆனால், மாதம் ஒன்றுக்கு 60 கிலோ தேவைப்படும் இடத்தில் ஒரு குடும்பத்திற்கு 20 கிலோவாகிலும் வழங்க நாம் முயலவேண்டும். இதில் 10 கிலோ அரிசி, 10 கிலோ கோதுமை என்று கணக்கிட்டால், நமக்கு மாதம் 98,000 டன் அரிசியும், 98,000 டன் கோதுமையும் தேவைப்படும்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு வரை பொது விநியோக முறையின் கீழ் 37 இலட்சம் கார்டுகளுக்குத்தான் உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. ஏறட்சி நிலைமையை முன்னிட்டு மேலும் 35 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் விநியோகத்தை விரிவுபடுத்தி, மொத்தம் 72 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு உணவுப்பொருள்கள் வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 25]

முன்பு நாம் 37 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு வழங்கி வந்த முறையின் கீழேயே நமக்கு மாதம் 55,000 டன் அரிசி தேவைப்படும். அடுத்த குறுவை வரை இந்த ஆண்டில் முதல் 10 மாதங்களுக்கு 5½ இலட்சம் டன் அரிசி தேவைப்படும். ஆகவே, இப்போது நாம் மேலும் 35 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் விநியோகத்தை விரிவுபடுத்த முற்படும்போது பெரும்பாலும் கோதுமையையும் சிறு தானியங்களையும் மட்டும் தான் விநியோகிக்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளோம்.

அரிசியைப் பொறுத்தவரையிலே முன்பு நாம் மேற்கொண்டிருந்த குறுகிய விநியோக முறையின் கீழேயே நமக்கு ஐந்தரை இலட்சம் டன் அரிசி பத்து மாதங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. சாதாரணமாக, நல்ல விளைச்சலிருக்கும்போது, சர்பா, தாளடி, நவரை போன்ற பயிர்களிலிருந்து நாம் இதுவரை கொள்முதல் செய்துள்ள உச்ச அளவு 5-5 இலட்சம் டன்கள். இந்த ஆண்டு சர்பா, தாளடி, விளைச்சல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாலும், நவரை போன்ற பயிர்களுக்கான வாய்ப்பு மிகக் குறைவாக உள்ளதாலும், நாம் இந்த ஆண்டு சம்பாவினும், தாளடியினும் மூன்று இலட்சம் டன்களுக்கு மேல் கொள்முதல் செய்ய முடியுமென்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இந்த மூன்று இலட்சம் இலக்கை அடைவதற்கும் விவசாயப் பெருமக்களின் முழு மனதான ஒத்துழைப்பு தேவை. இவ்வாறு மூன்று இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்தாலும், 5½ இலட்சம் டன்கள் தேவைப்படும் இடத்தில் இரண்டரை இலட்சத்திற்கு மேலாகத் துண்டு விழும். ஏறட்சி நிலைமையை முன்னிட்டு, நாம் பொது விநியோக முறையை விரிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால், துண்டு விழும் அளவு மேலும் அதிகமாகும். இவற்றை மனதிற்கொண்டு தான் மத்திய அரசு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சம் டன்கள் உணவு தானியங்கள் வழங்கவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். நம்முடைய வேண்டுகோளின்பேரில், சென்ற ஆண்டு வழங்கிவந்த மாதம் 5,000 டன் கோதுமைக்கு மாறாக, பொது விநியோக முறையின் கீழ், பிப்ரவரி மாதத்தில் 41,000 டன் கோதுமையையும் மார்ச்சு மாதத்தில் 51,000 டன் கோதுமையையும் வழங்க மத்திய அரசு தாராளமாக முன்வந்துள்ள போதிலும், இதுவரை சிறிதளவு அரிசியைக்கூட மத்திய அரசு ஒதுக்கவில்லை என்பது சோர்வளிப்பதாய் உள்ளது. நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து இந்த ஆண்டு முதல் பத்து மாதங்களுக்கு ஐந்து இலட்சம் டன் அரிசி கேட்டுள்ளோம். இது கிடைத்தால்தான் நாம் பொது

[1975 மார்ச் 25]

விநியோக முறையை ஓரளவாகிலும் செம்மையாக நடத்த முடியும். ஆக, நம்முடைய பொது விநியோக முறை மக்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் செயல்பட வேண்டுமானால், இரண்டு அம்சங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். ஒன்று, கொள்முதலில் நாம் வெற்றி காண வேண்டும். இரண்டாவதாக, மத்திய அரசு நமக்கு அளிக்கும் கோதுமைக்கு மேலாக, அக்டோபர் திங்களுக்குள்ளாக ஐந்து இலட்சம் டன்கள் அரிசி வழங்கவேண்டும். நெருக்கடி நிலையின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக நாம் எழுப்பியுள்ள இந்த நியாயமான கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்று, ஐந்து இலட்சம் டன்கள் அரிசி வழங்குவதற்கு முன்வரும் என்று நம்புகிறோம்.

அரிசி, கோதுமையைத் தவிர, சிறு தானியங்களையும் வழங்குவதற்காக மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து பெருமளவில் வாங்கி கிராமப் பகுதிகளில் நியாயமான விலைக்கு விற்க அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. இவ்வாறு வாங்கும் பணிகளில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனும் முனைந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த பத்து மாதங்களில் இரண்டு இலட்சம் டன் அளவில் சிறு தானியங்களை நாம் நம் மாநிலத்தில் விநியோகிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இப்போதுள்ள நிலைமையின்படி, ஒரு இலட்சம் டன்கள் சிறு தானியங்கள் வெகு விரைவில் கிடைக்குமென்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

III கொள்முதல்.

இச் சூழ்நிலையில், நெல் கொள்முதலில் நாம் தீவிரமாகச் செயலாற்றிக் கணிசமான வெற்றி காண்பது இன்றியமையாததாகும்.

விளைச்சல் நிலைமையை மனதிற்கொண்டும், நாம் எய்த வேண்டிய கொள்முதல் இலக்கை மனதிற்கொண்டும், இந்த லெவி விகிதங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் மேற்கொண்டுள்ள பொது விநியோக முறை முறிந்துவிடாமல் செயல்பட வேண்டுமென்றால் கொள்முதலை தீவிரப்படுத்துவது அவசியமாகிறது. இந்த நிலைமையை விவசாயப் பெருமக்கள் உணர்ந்து, கொள்முதலில் கிராமத்தைப் பார்க்காமல் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நாம் நிர்ணயித்துள்ள லெவி விகிதங்களுக்கு

1975 மார்ச் 25]

மேலாகவே விளைச்சல் கண்டுள்ள இடங்கள் உள்ளன. அது போலவே, சில இடங்களில் நாம் நிர்ணயித்ததற்குக் குறைவாக விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். நிலைமையை ஆராய்ந்து ஆங்காங்கு நீக்குபோக்கு காட்டும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

ஆற்றுப்பாசன நிலங்களில் இப்போது அரை ஏக்கர் வரை கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை ஒரு ஏக்கராவாக உயர்த்த வேண்டுமென்று யோசனை கூறப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள நில உடைமைகளில் நெல் சாகுபடியாகும் உடைமைகள் பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

இலட்சம்
உடைமைகள்.

1 ஏக்கரா வரை	9.88
1 ஏக்கராவிற்கு மேல் 3 ஏக்கரா வரை	5.88
3 ஏக்கராவிற்கு மேல் 5 ஏக்கரா வரை	1.36
5 ஏக்கராவிற்கு மேல் 7 ஏக்கரா வரை	0.54
7 ஏக்கராவிற்கு மேல் 10 ஏக்கரா வரை	0.31
10 ஏக்கராக்களுக்கு மேற்பட்ட நிலவுடைமைகள்	0.28

இவை 1968-ம் ஆண்டு புள்ளி விவரங்கள். அதற்குப் பின்பு நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, சிறு உடைமைகளின் எண்ணிக்கை மேலும் உயர்ந்துள்ளது. ஒரு ஏக்கரா விற்கும் அதற்கு குறைவாகவும் உள்ள நிலவுடைமைகள் மொத்த நிலவுடைமைகளில் ஏறக்குறைய பாதியாகும். மேலும் இந்த ஆண்டு வறட்சி நிலைமையின் காரணமாக, பெரிய உடைமையாளரும், முழு அளவில் சாகுபடி செய்ய இயலாமற் போன நிலைமையினால், ஒரு ஏக்கராவுக்கும் குறைவாக சாகுபடி செய்யப்பட்ட உடைமைகளின் எண்ணிக்கை இன்னும் உயரும். அவை அனைவற்றிற்கும் கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளித்துவிட்டால், கொள்முதலில் நாம் வெற்றி காண முடியாது. மேலும், விவசாயப் பெருமக்களின் சொந்த உபயோகத்திற்கான தானியங்கள், விதை, கூலி இவற்றிற்கான தேவைகள், ஆகியவற்றை அவர்களிடமே

[1975 மார்ச் 25]

விட்டு விட்டு, எஞ்சியதைத்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படை வகுக்கப்பட்டுள்ளதால், ஒரு ஏக்கரா வரை விலக்கு அளிப்பது இயலாததொன்றாகும்.

சென்ற ஆண்டு குறுவையின்போது நாம் கொள்முதலுக்காக கீழ்க்கண்ட விலைகளை நிர்ணயித்தோம்:—

மோட்டா ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 85.

நடுத்தர ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 90.

சன்ன ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 95.

மிக சன்ன ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 98.

இந்த விலைகள் 1974-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் அறிவிக்கப்பட்டன. மத்திய அரசு இந்த விலை நிர்ணயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தால், 26-11-1974 முதற்கொண்டு இந்த கொள்முதல் விலைகளை குறைத்து நிர்ணயிக்க வேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கொள்முதல் விலைகள் பின் வருமாறு:—

மோட்டா ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 74.

நடுத்தர ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 78.

சன்ன ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 83.

மிக சன்ன ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 86.

இந்த விலைகள்தான் இப்பொழுதும் செல்பட்டு வருகின்றன.

விலைகளை உயர்த்தி நிர்ணயிக்க நமக்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினாலும், விவசாயிகளை மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு விரும்பிய காரணத்தினாலும், இந்த ஆண்டு சம்பா கொள்முதலுக்கு, இந்த விலைகளுக்கு மேலாக, குவிண்டாலுக்கு ரூ. 15 வழங்க தமிழக அரசு முன்வந்துள்ளது. இதில் ரூ. 10 விவசாயிகளுக்கு ஊக்குவிப்பு போனஸ் ஆகவும், ரூ. 5 நெல்லை கொண்டு வருவதற்கு போக்குவரத்து செலவாகவும், விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக மோட்டா ரகத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையான ரூ. 74 உடன் ரூ. 15-யையும்

[1975 மார்ச் 25]

சேர்த்து ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 89 வழங்கப்படுகிறது. அதே போல நடுத்தர ரகத்திற்கு ரூ. 93-ம், சன்ன ரகத்திற்கு ரூ. 98-ம், மிக சன்ன ரகத்திற்கு ரூ. 101-ம் இப்பொழுது வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை வழங்க வேண்டிய அவசியம், அனைத்து இந்திய அடிப்படையில் மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கும் விலைகளுக்கு கட்டுப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தம், நம்முடைய நிதி நிலைமை ஆகிய அனைத்தையும் மனதில் கொண்டு தமிழக அரசு நிர்ணயித்துள்ள இந்த விலைகளை விவசாய பெருமக்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, அரசின் நல்லெண்ணத்தை பாராட்டி, கொள்முதலை வெற்றிகரமாக நடத்தி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுக் கடத்தல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள்

இன்றைய நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கடத்திச் செல்லப் படுவது சமூக விரோத செயலாகும். இதை தடுப்பதற்கு உணவு புலனாய்வுத் துறையினர் உன்னிப்பாக செயலாற்றி வருகின்றனர். 1974-75 ஆம் ஆண்டு இதுவரை சுமார் 12,000 குற்றங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விசாரணைக்குப் பின் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. உணவுக் கட்டுப்பாடு விதிகளை மீறிய குற்றங்களில் ஈடுபட்டவர்களிடமிருந்து சுமார் 5,000 டன் அரிசி கைப்பற்றப்பட்டது. 250-க்கு மேற்பட்ட லாரிகளும், சுமார் 70 கார்களும் மற்ற வாகனங்களும் கைப்பற்றப்பட்டன. ரயில் வழியாகவும் கடல் வழியாகவும் கடத்திச் செல்வதை தடுப்பதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவினர் பணியைத் தீவிரப்படுத்த, இத்துறையின் தலைமை அதிகாரியாக, சிறப்பு இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவ்வாறு முன்னெச்சரிக்கையாகவும் முனைப்பாகவும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை காவல் துறை அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் எடுத்து வந்த போதிலும், இன்றைய சூழ்நிலையில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளை மீறி மாநிலத்தை விட்டு எடுத்துச் செல்வது மக்களுக்கு துரோகம் செய்வதாகும் என்ற உணர்வு பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டால்தான் இப்பணியில் நாம் வெற்றி காண முடியும்.

IV. விநியோகம்

ரூ. 74-க்கு நெல்லை வாங்கி கிலோ ரூ. 1.80-க்கு அரிசியை அரசு விற்கிறது என்று சிலர் குறைபட்டுக் கொள்கிறார்கள். நெல்லை கொள்முதல் செய்து கிராமத்திலிருந்து கிடங்குக்கு எடுத்துச்

[1975 மார்ச் 25]

செல்ல வேண்டும். கொள்முதல் செய்யும் செலவை ஏற்க வேண்டும். மூன்று குவிண்டால் நெல்லிலிருந்து இரண்டு குவிண்டால் அரிசி தான் கிடைக்கும். நெல்லுக்கு அரவை கூலி தரவேண்டும். சாக்குகளின் விலை இப்பொழுது உயர்ந்துள்ளது. நெல் பிடித்து இருப்பு வைக்கும் சாக்குகளில் தேய்மானம் ஏற்படுகிறது. அரைத்த அரிசியை பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும், மாவட்டங்களில் விநியோகம் நடத்தும் பல்வேறு இடங்களுக்கும், எடுத்துச் செல்வதற்கான போக்குவரத்துச் செலவை மேற்கொள்ள வேண்டும். கொள்முதல் செய்யும் நெல்லை இருப்பில் வைக்கும்பொழுது, காய்ச்சல்பாட்டின் காரணமாக குறைவு ஏற்படுகிறது. அரிசியை கிடங்கில் சேமித்து வைத்திருக்கும் கட்டத்திலும், ரயில் மூலமாகவும், லாரிகள் மூலமாகவும் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும் மாவட்டங்களில் பல்வேறு விநியோக முனைகளுக்கும், எடுத்துச் செல்லும் கட்டத்திலும், சேதாரம் ஏற்படுகிறது. கொள்முதல் செய்வதற்கு நாம் செலவு செய்யும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கடனாகப் பெறுகிறோம். அக்கடனுக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டும். நம்முடைய மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்து, ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் சென்று அரைத்து, மீண்டும் பல்வேறு கிராமங்களில் விநியோக முனைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு மிக விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதற்கான நிர்வாகச் செலவுகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மொத்த விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பையும் சில்லரை விற்பனை செய்யும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் மற்ற நிறுவனங்களுக்கும் அவர்கள் செலவுக்கு ஒரு தொகை அளிக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் கணக்கிட்டு பார்க்கும்பொழுது ரூ. 74-க்கு ஒரு குவிண்டால் நெல்லை வாங்கி கிலோ ரூ. 1.80-க்கு அரிசியை விற்று வந்தபோது நமக்கு வரவும் செலவும் ஏறக்குறைய ஈடுகட்டி வந்தன என்பது தெளிவாகும். இப்பொழுது ரூ. 74-க்கு மேலாக ரூ. 15 விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம். அந்த கூடுதல் செலவை ஏற்கும்பொழுதும் கூட நாம், அரிசி சில்லரை விற்பனை விலையை உயர்த்தவில்லை.

பொது விநியோக முறையின் கீழ் குடும்பக் கார்டுகளின் பேரில் நாம் வழங்கி வரும் உணவுப் பொருட்கள் நகர்ப் பகுதிகளிலும் கிராமப் பகுதிகளிலும் மக்களுக்கு ஒழுங்காகவும் சிரமமின்றியும்

[1975 மார்ச் 25]

கிடைப்பதற்கு வகை செய்ய ஏறத்தாழ 9,000 சில்லரை விற்பனை முனைகள் ஆங்காங்கு திறக்கப்பட்டுள்ளன. சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் நடத்தும் கடைகள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் கடைகள் ஆகியவற்றின் மூலமாக இந்த விநியோகம் நடந்து வருகிறது. தனியாரிடமிருந்து இப்பொறுப்பை எடுத்து சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனிடமும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடமும் ஒப்படைப்பதே அரசின் கொள்கை. இது இப்பொழுது பெரும்பாலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. கிராமப் பகுதிகளில் இயன்றவரை ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு ஒரு கடையும், அல்லது அருகாமையிலுள்ள ஒன்று அல்லது இரண்டு கிராமங்களுக்கு ஒரு கடையும் திறக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த இரண்டு நிறுவனங்களின் கடைகள் இயங்காத இடத்தில், அவசியம் ஏற்படும்போது, ஊராட்சி அமைப்புகளையும் கிராம பொதுமக்கள் குழுக்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

சென்னை நகரத்தை பொருத்தவரையிலே தனியார் நடத்தி வந்த கடைகள் அடியோடு அகற்றப்பட்டு கூட்டுறவுச் சங்கக் கடைகள் மூலமாகவும் சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் கடைகள் மூலமாகவும்தான் இப்பொழுது விநியோகம் நடந்து வருகிறது. முன்பு ஐயாயிரம், எழாயிரம் அளவில் அட்டைகள் ஒரு கடைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலைமையை மாற்றி, இப்பொழுது ஒரு கடைக்கு இரண்டாயிரம் அட்டைகளுக்கு மேற்படாமல் ஒதுக்கி வருகின்றோம். இதனால் இக்கடைகளுக்கு முன்பு நீண்டு வந்த கியூ வரிசைகள் நீக்கப்பட்டு இப்பொழுது விநியோகம் சீராகவும் சிரமமின்றியும் நடந்து வருகின்றது.

கோதுமை.—மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கிடும் கோதுமையின் அளவு மிகக் கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. மார்ச் மாதத்திற்கு பொது விநியோக முறையின்கீழ் 51,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கிடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது தவிர தமிழகத்திலுள்ள 26 ஆலைகளுக்கு கோதுமைப் பொருள்கள் தயாரிப்பதற்காக மாதம் 9,000 டன் கோதுமையும் வழங்கப் படுகிறது. பொது விநியோக முறையின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் கோதுமை முழு கோதுமையாக குடும்பக்கார்டுகளின் பேரில் மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மாதம் ரூ. 500-க்கு மேல் வருமானமுள்ளவர்களுக்கும் எல்லா மாவட்டங்களிலும்

[1975 மார்ச் 25]

தாராளமாக கோதுமை வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்னை நகரில் இந்த பிரிவினருக்கு குடும்பத்திற்கு மாதம் 10 கிலோ கோதுமை மார்ச் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து வழங்கப்படுகிறது.

ஆலைகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் கோதுமையிலிருந்து மைதா, ரவை, ஆட்டா, கோதுமைத் தவிடு போன்ற பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஒரு டன் கோதுமையை அரைத்தால் அதிலிருந்து 55 விழுக்காடு மைதாவும், 15 விழுக்காடு ரவையும், 8 விழுக்காடு ஆட்டாவும், 22 விழுக்காடு தவிடும் நமக்கு கிடைக்கின்றன. மைதா, ரவை ஆகியவற்றின் உற்பத்தியை அதிகரித்து, ஆட்டா, தவிடு போன்றவற்றின் உற்பத்தியை எந்த அளவிற்கு குறைத்துக் கொள்ள முடியும் என்றும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பொருட்கள் பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

கோதுமை தவிட்டின் விலை முன்பு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 90 ஆக இருந்தது. இது சற்று மிகையாகவுள்ளது என்று பொது மக்களிடமிருந்து முறையீடுகள் வந்ததையொட்டி மார்ச் மாதத்திலிருந்து கோதுமை தவிட்டின் விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 80 ஆக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரை.—தமிழ்நாட்டில் 16 சர்க்கரை ஆலைகளும், பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தில் ஒரு ஆலையும் இயங்கி வருகின்றன. இந்த 17 சர்க்கரை ஆலைகளில் ஆண்டுக்கு உற்பத்தியாகும் மொத்த சர்க்கரையின் அளவு சுமார் 4 லட்சம் டன்னுக்கு மேலாகும்.

தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பட்டுள்ள குடும்பக் காட்டுகளின் பேரில் விநியோகம் செய்வதற்கு நமக்கு மாதம் தேவைப்படுவது 15,000 டன்கள் ஆகும். 1974 ஆம் ஆண்டு முதல் 6 மாதங்களில் மாதம் ஒன்றுக்கு 10,550 டன்கள் லெவி சர்க்கரையை ஒதுக்கீடு செய்து வந்த மத்திய அரசு ஜூலை மாதம் முதற்கொண்டு 9,481 டன்கள்தான் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. இந்த ஒதுக்கீட்டை உயர்த்தி தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் பாதியை தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறது. நம் மாநிலத்திற்கு சர்க்கரை ஒதுக்கீட்டை மத்திய அரசு உயர்த்த வேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 25]

நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 70 விழுக்காட்டை லெவி சர்க்கரையாக பொது விநியோகத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்து 30 விழுக்காட்டை லெவிச் சந்தையில் ஆலைகள் விற்பனைக் கொள்ள மத்திய அரசு அனுமதி அளித்து வந்தது. அண்மையில் லெவிச் சந்தை ஒதுக்கீட்டை 30-லிருந்து 35 விழுக்காடாக மத்திய அரசு உயர்த்தி விட்டது. இதன் விளைவாக லெவி விலையில் பொது மக்களுக்கு கிடைக்கும் சர்க்கரை அளவு குறைந்து விடக்கூடும் என்று மாநில அரசு அஞ்சுகிறது.

பயறு வகைகள்.—நமது மாநிலத்தில் பயறு வகைகளின் உற்பத்தி குறைவாகவே உள்ளது. கீழ்க்கண்ட அட்டவணை, பயறு வகைகளில் நமது தேவை, உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் அளவு, ஏனைய அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதியாகும் அளவு, ஆகிய விபரங்களைக் காட்டும்:—

	உள்ளூர் உற்பத்தி	இறக்குமதி. (டன்களில்)	உபயோக அளவு.
துவரையும், துவரம் பருப்பும் ..	59,000	65,000	124,000
உளுந்து, பச்சைப்பயறு, அதன் பருப்பு வகைகளும் ..	155,000	50,000	205,000
கொண்டைக்கடலையும், கடலைப் பருப்பும்	6,000	240,000	246,000
	220,000	355,000	575,000

பெரும்பான்மையான அளவு இறக்குமதியையே நாம் நம்பி இருக்க வேண்டியுள்ளதாலும், இப்பருப்பு வகைகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து கட்டுப்பாடு விதித்தால் வெளியிடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வணிகர்கள் மறுப்பர் என்ற காரணத்தாலும் இப்பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய இயலவில்லை.

மண்ணெண்ணெய்.—இந்திய அரசு நமக்கு மாதந்தோறும் சராசரியாக 23,000 மெட்ரிக் டன் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. இது சந்தேகக்குறைய நமது தேவைக்குப்

[1975 மார்ச் 25]

போதுமானதாகும். மண்ணெண்ணெய் தற்போது தட்டுப்பாடித்
லாமல் கிடைத்து வருகிறது. மொத்த விற்பனையாளர்கள்,
சில்லறை விற்பனையாளர்கள் ஆகியோரின் விற்பனையைக்
கண்காணிப்பதன் மூலமும் விலைக்கட்டுப்பாட்டைக் கண்டிப்பாகச்
செயல்படுத்துவதன் மூலமும் நிலைமை சீராகவுள்ளது.

Va. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்.

அரசுத் துறையில் சாதாரணமாக நடைமுறையில் காணப்படும்
இடையூறுகள், அரசு வாணிகத் துறையின் செயலாற்றல்
தன்மையைப் பாதிக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் ஏற்கெனவே
உணவு வழங்குத் துறையினரால் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வந்த
கொள்முதல், சேமிப்பு, விநியோகம் ஆகியவற்றை மேலும் சிறந்த
முறையில் செயலாற்றும் நோக்கத்துடன், போதுமான
அதிகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தனி நிறுவனம் ஏற்படுத்துவது
என்று தமிழக அரசு முடிவு செய்தது. அதன் அடிப்படையில்
1956-ம் ஆண்டு கம்பெனி சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள்
வாணிபக் கழகம் (தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன்)
24-4-1972-ல் பதிவு செய்யப்பட்டு, 1-7-1972 முதல் செயல்பட்டு
வருகின்றது. இந்த நிறுவனமானது, முழுவதும் அரசுக்குச்
சொந்தமானதாகும்.

இவ்வாணிபக் கழகத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனம்
ரூ. 3 கோடியாகும். செலுத்திய மூலதனம் ரூ. 100.05 இலட்சங்
களாகும்.

இக்கழகத்தின் வாணிபத் திட்டங்களுக்காக கடன் வசதி,
30 கோடி ரூபாய் அளவில் வங்கிகள் மூலமாக மாநில அரசின்
பெற்றுப்பு உறுதியின் பேரில் பெறப்பட்டுள்ளது.

1974-75-ம் ஆண்டு இவ்வாணிபக் கழகத்தின் முக்கிய சாதனைகள்
கீழே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அரிசி, நெல்.—மாநில அரசின் சார்பாக, தமிழ்நாடு நுகர்
பொருள் வாணிபக் கழகம் நெல், அரிசி ஆகியவற்றை லெவி முறை

1975 மார்ச் 25]

மூலமாகவும் வெளிச் சந்தையில் வாங்குதல் மூலமாகவும் கொள்
முதல் செய்து வருகின்றது.

சென்னை நகரம், கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்
எல்லையோரப் பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் பொது விநியோக
முறையின் கீழ் (Informal Distribution Scheme) மாத வருமானம்
ரூ. 300-ம் அதற்குக் குறைவாகவும் உள்ள அட்டைதாரர்களுக்கு
இலாப நட்டமில்லாத விலையில் அரிசியை இவ்வாணிபக் கழகம்
விநியோகம் செய்கின்றது. அத்திட்டத்தின்கீழ் விநியோகம்
பெற்று வரும் அட்டைதாரர்களின் எண்ணிக்கை கீழ்க்கண்டவா
றாகும்:—

(1) சென்னை நகரம்	4.10 லட்சம்
(2) கோயம்புத்தூர்	1.03 லட்சம்
(3) கன்னியாகுமரி எல்லையோரப் பகுதிகள்.	1.03 லட்சம்

கடந்த ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் முதல் வெளிச் சந்தையில் அரிசி
விலையானது படிப்படியாக உயர்ந்ததின் காரணமாக, சென்னை,
கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையோரப் பகுதி
களில் மாத வருமானம் ரூ. 301-லிருந்து ரூ. 499 வரை உள்ள
138,000 குடும்பக் கார்டுகளுக்கும் லாப நட்டமில்லாத விலையில்
அரிசியை வழங்கவும், மற்ற மாவட்டங்களில் வறட்சியால் பாதிக்கப்
பட்ட பகுதிகளிலும், தொழிலாளர், நெசவாளர், அதிகம் வசிக்கும்
பகுதிகளிலும், நியாய விலையில் அரிசி வழங்கவும் அரசு முடிவு
செய்தது. அதன் காரணமாக ஏற்கெனவே மாதம் 12,000 டன்
என்ற அளவில் அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டு வந்த நிலைமை
மாறி, ஏறக்குறைய 55,000 டன் வழங்க வேண்டிய சூழ்நிலை
உருவாகியது. எனவே கொள்முதலை தீவிரப்படுத்த வேண்டி
உற்பத்தியாளர் லெவி முறையை படிப்படியாக எல்லா மாவட்டங்
களிலும் அரசு கொண்டுவந்தது. மாநில அரசின் ஏகப்
பிரதிநிதியாக கொள்முதல் பணியை இவ்வாணிபக் கழகம்
மேற்கொண்டது.

[1975 மார்ச் 25]

1974-ம் ஆண்டு சம்பா பட்டத்தில் இவ்வாணிபக் கழகம் 128,295 மெட்ரிக் டன் அரிசி கீழ்க்கண்டவாறு கொள்முதல் செய்தது :—

லெவி	78,195
வெளிச்சந்தை	50,100
	1,28,295

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் உணவு வழங்குத் துறையினரால் சம்பா பட்டத்தில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசி, நெல் கீழ்க்கண்டவாறாகும் :—

1972	1,09,883
1973	1,12,284

1974-ம் ஆண்டு குறுவைப் பட்டத்தின் போது, எல்லா மாவட்டங்களிலும் 147,649 மெட்ரிக் டன் அரிசிக்குச் சமமான நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. கடந்த ஆண்டுகளில் உணவு வழங்குத் துறையினர் குறுவைப் பட்டத்தில் கொள்முதல் செய்ததின் விபரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

1972	22,000
1973	17,079

1975-ம் ஆண்டு சம்பா பட்டத்தில் 11-3-1975-ம் தேதி வரை 1,85,066 டன் அரிசிக்குச் சமமான நெல் கொள்முதல் செய்யப் பட்டுள்ளது.

இவ்வாணிபக் கழகம் கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து, அதில் தேவையான ஊக்கம் காட்டி, கொள்முதலை தீவிரப்படுத்தி யுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

சென்னை நகரம் மற்றும் கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய நகரங்களில் பொது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காக 10,000 டன் பச்சரிசி ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்தும், 5,000 டன் அரிசிக்குச் சமமான நெல் கர்நாடக மாநிலத்திலிருந்து கடனாகவும்

1975 மார்ச் 25]

பெறப்பட்டு 1974-ம் ஆண்டில் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாணிபக் கழகம் இவற்றைக் குறுகிய காலத்தில் இரு மாநிலங் களிலிருந்து கொணர்ந்தது குறிப்பிடத் தக்கது.

பதன் செய்தல்.—கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல்லைப் பதன் படுத்த 13 நவீன அரிசி ஆலைகள் வாணிபக் கழகத்தினால் நடத்தப் பட்டு வருகின்றன. ஆயினும் பொது விநியோகத்திற்குத் தேவை யான அரிசி முழுவதையும் இந்த நவீன ஆலைகளில் அரைவை செய்யப் போதுமான அரைவைத் திறன் இல்லாத காரணத்தினால், பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் தனியார்க்குச் சொந்தமான அரிசி ஆலைகளையும், கூட்டுறவு துறையில் உள்ள அரிசி ஆலைகளையும், வாணிபக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான நெல்லை அரைவை செய்ய முகவராக நியமனம் செய்துள்ளது. அவர்களுடையிருந்து காப்புத் தொகை பெறப்படுவதோடு, அரைவைக்குத் தரப்படும் நெல், அரிசி ஆலையின் உரிமையாளர், வாணிபக் கழகத்தின் அலுவலர் ஆகிய இருவரின் கூட்டுப் பொறுப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ம் ஆண்டில் 57 ஆக இருந்த முகவர்களின் எண்ணிக்கை 600-க்கு மேலாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அரைவைத் திறனும் மாதமொன்றுக்கு 12,000 டன் என்றிருந்தது. இன்று 1,43,975 டன் என உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு, ஏற்கெனவே கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கி வந்த 13 நவீன அரிசி ஆலைகளையும் வாணிபக் கழகத்திற்கு மாற்றம் செய்யப் பட்டது. அந்த ஆலைகள் தம் முழுத் திறனுக்குச் செயல்படும் வண்ணமும் தரமான அரிசியை உற்பத்தி செய்யவும் வாணிபக் கழகம் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

1. ஒவ்வொரு ஆலையிலும் நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று முறை வேலை செயல்படுத்துவதற்காகக் கூடுதல் பணியாளர்கள் நியமிக்கப் பட்டனர்.

2. கொதிகலன், உலர்த்தல் சாதனம் ஆகியவற்றில் காணப் பட்ட குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டன.

3. கூடுதலான அரைவைக் கருவிகள் பொருத்தப்பட்டன.

[1975 மார்ச் 20]

4. நவீன அரிசி ஆலைகள் செயல்படும் தன்மையை உன்னிப் பாகவும் சீரிய முறையிலும் கண்காணிக்க மூன்று தனிப் பொறியாளர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேற்கண்ட நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, உற்பத்தித் திறனும், அரிசியின் தரமும் உயர்ந்துள்ளன.

சேமிப்பு.—பொது விநியோகத்திற்கென கொள்முதல், செய்யப் படும் உணவுப்பொருள்களைத் தக்க முறையில் சேமித்து வைப்பது மிக்க அவசியமாகும். இதற்கென, இவ்வாணிபக் கழகம் தனக்குச் சொந்தமான கிடங்குகளையும், மாநில, மத்திய சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான கிடங்குகளையும், அத்தகைய கிடங்குகள் இல்லாத இடங்களில் தனியார்க்குச் சொந்தமான கிடங்குகளையும் பயன்படுத்தி வருகின்றது. தற்போதுள்ள சேமிப்பு வசதிகளின் விபரம் கீழ்க்கண்டவாறாகும்.

(கொள்ளளவு
மெட்ரிக் டன்களில்.)

1. சொந்த கிடங்குகள்	34,020
2. தனியார்க்குச் சொந்தமான வாடகைக் கிடங்குகள்	16,664
3. தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம்.	88,280
4. மத்திய சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் ...	1,16,810
5. இந்திய உணவுக் கழகம்	5,350

சேமிப்பு வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியத்தின் காரணமாக வாணிபக் கழகமானது தனக்குச் சொந்தமான முறையில் கிடங்குகளைக் கட்டுவதற்காக ஒரு நிர்வாகப் பொறியாளரையும் அவருக்குத் துணையாக இதர பல பொறியாளர்களையும் கொண்ட ஒரு நிர்மாணப் பிரிவு தலைமை அலுவலகத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. ரூ. 9 கோடி செலவில் அடுத்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் 3 இலட்சம் டன் சேமிப்பு வசதியை உருவாக்குவதற்கென திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1975 மார்ச் 25]

தற்போது சென்னை நகரில் 6,600 டன் சேமிப்பு வசதி கொண்ட மூன்று கிடங்குகளுக்கான திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டு, ஒரு கிடங்கின் வேலை முடிவுற்று, மற்றொன்றின் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது கிடங்கின் வேலை விரைவில் துவங்கப்படும். இதுதவிர, நவீன அரிசி ஆலைகள் உள்ள செய்யாறு, பட்டுக்கோட்டை, சும்பகோணம், மன்னார்குடி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் 22,600 டன் சேமிப்பு வசதிகள் கொண்ட கிடங்குகள் கட்டும் பணி நடைபெற்று வருகின்றது. இதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 56 இலட்சங்களாகும். மேலும் செங்கல்பட்டு, கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய இடங்களில் உள்ள நவீன அரிசி ஆலைப் பகுதிகளில் 5,000 டன் சேமிப்பு வசதி கொண்ட கிடங்குகள் ரூ. 12 இலட்சம் செலவில் அமைக்கும் பணி விரைவில் துவங்கப்பட இருக்கின்றது.

விநியோகம்.—மக்களுக்குத் தேவையான இன்றியமையாப் பண்டங்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் வாணிபக் கழகம் சில்லறை விற்பனை நிலையங்களை நடத்தி வருகின்றது. சென்னை நகரில் ஏற்கனவே செயல்பட்டு வந்த தனியார் சில்லறை விற்பனை நிலையங்களுக்கு மாற்றாகக் கூட்டுறவு மற்றும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஆகியவற்றின் சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக, இப்பண்டங்களை வழங்க வேண்டுமென்று அரசு எடுத்த முடிவையொட்டி, இக் கழகம் 204 சில்லறை விற்பனை நிலையங்களைக் குறுகிய காலத்தில் ஏற்படுத்தி 1—12—1974 முதல் செயல்படுத்தி வருகின்றது. மேலும், ஏற்கனவே அதிக அளவில் உணவுப் பங்கீடு அட்டைகள் இணைக்கப்பட்டிருந்ததால், சில்லறை விற்பனை நிலையங்களிலிருந்த கூட்ட நெரிசலைத் தவிர்க்கவும், மக்களுக்கு வசதிகளை மேலும் அதிகப்படுத்தவும், ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 2,000 அட்டைகளுக்கு அதிகப்படாவண்ணம் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு மேலும் பல புதிய சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் காரணமாக இக்கழகத்திற்கு செலவு அதிகம் ஏற்படினும், பொது மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது.

தற்போது சென்னை நகரம் மற்றும் புறநகர் பகுதிகளில் 270 சில்லறை விற்பனை நிலையங்களையும், மற்ற மாவட்டங்களில் 182 சில்லறை விற்பனை நிலையங்களையும் இவ்வாணிபக் கழகம் நடத்தி வருகின்றது.

[1975 மார்ச் 25]

கோதுமை, கோதுமைப் பொருள் விநியோகம்.—1974-75-ம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்ட 1,38,925 டன் லெனி கோதுமையை இவ்வாணிபக் கழகம் கையாண்டு பொதுமக்களுக்கு வழங்கி வருகின்றது. மேலும் வட இந்திய மாநிலங்களில் 5,005 டன் கோதுமையை நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்து இங்கு கொணர்ந்து சுத்தம் செய்யப்பட்ட முழு கோதுமை யாகவும், அரையை செய்து மைதா, ரவை போன்ற பொருள்களாகவும் விநியோகம் செய்தது.

மத்திய அரசு, தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோதுமை அரையை ஆலைகளில் கோதுமைப் பொருள்களாக அரைப்பதற்கென கடந்த ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் ஜூன் மாதம் வரை 23,075 டன் கோதுமையை வழங்கியது. அதன்பின் கோதுமை கொள்முதல் கொள்கையில் மத்திய அரசு மேற்கொண்ட புதிய முடிவின் காரணமாக ஜூலை 74 முதல் செப்டம்பர் வரை மாவு ஆலைகளுக்கென கோதுமையை இம் மாநிலத்திற்கு வழங்கவில்லை. ஆனால் திரும்பவும் அக்டோபர் 74 முதல் மார்ச்சு 75 வரை 54,000 டன் கோதுமையை சற்று அதிக விலையில் (குவிண்டாலுக்கு ரூ. 170) வழங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் கிடைக்கும் மைதா, ரவை, ஆட்டா ஆகிய பொருள்கள் அனைத்தையும் இவ்வாணிபக் கழகம் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றை மாநிலம் முழுவதும் உணவு வழங்குத் துறையினரால் அனுமதிச் சீட்டு வழங்கப்பட்டவர்களுக்கு விநியோகம் செய்கின்றது. மேலும் குடும்பக் கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் மைதா, ரவை, ஆட்டா போன்ற பொருள்கள் வழங்கப் படுகின்றன.

சர்க்கரை.—1974-75-ம் ஆண்டு மத்திய அரசு இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்த 1,16,473 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை இவ்வாணிபக் கழகம் கையாண்டு பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்தது.

மேலும் பரீட்சார்த்த அடிப்படையில் கிடங்குகளிலிருந்து சில்லறை விற்பனை நிலையங்களுக்கு சர்க்கரை வழங்குவதற்கு மாற்றாக, கிராமங்களில் நேரிடையாக சில்லறை விற்பனை நிலையங்களுக்கு கொண்டு சென்று வழங்கும் முறை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

[1975 மார்ச் 25]

பருப்பு வகைகள்—இம் மாநிலத்தில் பயிற்சி வகைகளில் நிலவி வரும் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கும், விலை ஏற்றத்தைத் தடுத்து சீரான நிலையில் வைக்கவும், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், உளுந்து, துவரை, கடலை போன்ற பருப்பு வகைகள் 4,610 மெட்ரிக் டன் வெளிமாநிலங்களில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு, சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக பொதுமக்களுக்கு குடும்பக் கார்டு அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது.

கடலை எண்ணெய்.—மாநில அரசின் லெனி கொள்முதல் திட்டப் படி இவ்வாணிபக் கழகமானது 6,001 மெட்ரிக் டன் கடலை எண்ணெயையும், 6,286 மெட்ரிக் டன் கடலை பருப்பையும், ரூ. 5.34 கோடி முதலீட்டில் கொள்முதல் செய்தது.

கடலை எண்ணெயை பொதுமக்களுக்கு உணவுப் பங்கீடு அட்டையின் அடிப்படையில் வழங்கி வருகிறது. மேலும், அதில் 1,101 டன் எண்ணெய் சுத்தம் செய்யப்பட்டு, மலிவு விலையில் வாணிபக் கழகத்தின் சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாகவும் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

சிறு தானியங்கள் கொள்முதல்.—1974-75-ம் ஆண்டில் இந்திய உணவுக் கழகத்திடமிருந்து 4,981 டன் மைலோ வாங்கப்பட்டு பொது மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

மாநிலத்தில் தற்போது பல்வேறு மாவட்டங்களில் நிலவிவரும் கடும்குறையில் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க, கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம், மக்காச் சோளம் போன்ற சிறுதானியங்கள் வெளி மாநிலங்களில் வெளிச் சந்தையில் இதுவரை ஏறக்குறைய 1,15,000 டன் வாங்குவதற்கு உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தானியங்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து துரிதமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தரக் கட்டுப்பாடு.—இவ்வாணிபக் கழகம் கையாளுகின்ற உணவுப் பொருள்களின் தரத்தை மேம்பாடு செய்யவும், உணவுப் பொருள்களின் தன்மை கெடாமல் பாதுகாக்கவும், தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இம்மாநிலம் நான்கு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் உணவு, விவசாயத் துறையில் அனுபவம் பெற்றுள்ள தொழில் நுட்ப அலுவலர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டு, இப்பணி சீராக நடைபெறுவதைக் கண்காணிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 25]

சென்னை நகரில், அரிசி, மற்றும் இதர உணவுப் பொருள்களின் தரத்தைக் கண்காணிக்க ஒரு மத்திய ஆய்வுக் கூடம் அமைக்கப்பட்டு சிறந்த முறையில் செயல்படுகிறது.

மொத்த விற்பனை.—தமிழ் நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மொத்த விற்பனை நடப்பு நிதியாண்டு உட்பட கடந்த மூன்றாண்டுகளில் கீழ்க்கண்டவாறாகும்:—

	(ரூ. கோடியில்)
1972-73	11.82
1973-74	49.00 (மதிப்பீடு)
1974-75	130.00 (மதிப்பீடு)

இவ்வாணிபக் கழகம் துவங்கப்பட்ட காலத்தில் விற்பனை ரூ. 11 கோடி என்று இருந்த நிலை, புதிதாக மேற்கொண்ட வாணிபத் திட்டங்களினாலும், ஏற்கனவே செயல்பட்டு வந்த திட்டங்களின் வளர்ச்சியினாலும், ஏறக்குறைய 12 மடங்காக இன்று ரூ. 130 கோடி. என்ற அளவில் விற்பனை பெருகியுள்ள நிலை கவனிக்கத்தக்கது. மக்களின் உயிர்நாடியான உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க, நயமான விலையில் தரமான பொருள்களை சீராக, விநியோகம் செய்வதில் துணிவுடனும் திறமையுடனும் தொடர்ந்து செயல்படுவதே இக்கழகத்தின் திட்டம்.

Vb. தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம்.

தமிழ் நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் 1958 முதல் செயல்படத் துவங்கியது. தொடக்கத்தில் இது பல்வேறு இடங்களில் வாடகை கிடங்குகளில்தான் பணி புரிய ஆரம்பித்தது. திட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி, அவ்வப்போதுள்ள பொருள் வசதிப்படி வாடகை கிடங்குகளை குறைத்து, சொந்த கிடங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மாநிலத்தில் 1958-59 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 2,296 டன் பொருட்கள் சேமிக்கத்தக்க 4 கிடங்குகள் இருந்தன. 1973-74 ஆம் ஆண்டு முடிவில் வாடகை கிடங்கு கொள்ளளவும், சொந்தமாகக் கட்டப்பட்ட கிடங்குகளின் கொள்ளளவும் முறையே 35,487 மெட்ரிக் டன்களாகவும், 46,015 மெட்ரிக் டன்களாகவும் இருந்தன. 1974-75 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் முடிய வாடகை சேமிப்பு கிடங்குகளின் கொள்ளளவு 36,509 மெட்ரிக் டன்களாகவும்,

[1975 மார்ச் 25]

சொந்தமாகக் கட்டப்பட்ட சேமிப்பு கிடங்குகளின் கொள்ளளவு 50,415 மெட்ரிக் டன்களாகவும், உள்ளன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் தேனியில் சொந்தமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள 4,400 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு கிடங்கும் இதனுள் அடங்கும். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் மேலும் தலா 2,200 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகளின் கட்டிட வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்நிறுவனம் தொடக்க ஆண்டுகளில் ஆண்டுதோறும் இழப்பில் தொடர்ந்து பலி புரிந்து வந்தது. 1965-66 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு முன்னர் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்து இலாபம் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில் 10.01 இலட்சமாக கூடியது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் வியாபாரம் அதிகமாக நடைபெற்ற போதிலும், அதற்கு முன் ஆண்டை ஒப்பிடுங்கால் ரூ. 4.32 இலட்சம் தான் கிடைத்தது. கிடங்குகள் வாடகை, பாய், சரக்குகளைப் பராமரிப்பதற்கான மருந்து செலவு, சிப்பந்திகள் செலவு முதலிய அனைத்தும் கடந்த ஆண்டை விட மிக அதிகமாக உயர்ந்ததுதான் இதற்குக் காரணம். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் நிகர லாபம் சுமார் 6.04 இலட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்ற சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனங்களை ஒப்பிடும்போது இந்நிறுவனத்தின் சேமிப்புக் கட்டணத் தொகை மிகவும் குறைவு. 1974-75 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத இறுதியில் 70,746 மெட்ரிக் டன் சரக்குகள் இருப்பில் இருந்தன.

முடிவுரை

இயற்கையால் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள சோதனைகளை வென்று உற்பத்தியை இயன்ற அளவு பெருக்கவும், உற்பத்தியாவதை ஒழுங்காக விநியோகம் செய்ய தீவிரமாகக் கொள்முதல் செய்யவும் இந்த அரசு எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளை இக்குறிப்பு விளக்கி யுள்ளது. உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பது எல்லாக் கருத்து மாறுபாடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதொரு பொதுக் கடமையாகும். அரசின் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்கு பொதுமக்களின் முழுமனதான ஒத்துழைப்பு கிட்டினால்தான் நாம் இப்பிரச்சனையில் தீர்வு காண முடியும். நம்முடைய சிரமங்களும் பற்றாக்குறையும் ஒருபுறம் இருக்க, பொதுமக்களிடையே பீதி ஏற்பட்டுவிட நாம் இடம் தருவது பொதுநலனுக்கு உகந்தது அல்ல. பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்புடன் இச்சோதனையை நாம் வெல்ல முடியும் என்ற துணிவான நம்பிக்கை அரசுக்கு உண்டு.

[25th March 1975]

I. LONG-TERM FOOD POLICY.

Agriculture in Tamil Nadu is largely dependent on the monsoons. Failure of rains once in a few years has become almost a regular feature. This year there has been unprecedented failure of rains and an acute drought situation, the worst in a century, is facing us. Obviously we cannot draw up a long-term food policy based on the peculiar situation this year; but we will have to bear in mind that once in a few years, the failure of monsoon results in a difficult situation. Although the whole country may not be affected at the same time, almost every year the failure of rains and the consequent failure of crops in some areas in our country have become a recurrent feature. We have therefore to evolve a food policy reckoning the difficulty situation created now and then by nature. In times of food scarcity, we get excited and deeply perturbed. To tide over the emergent situation, we seek to evolve a new food policy. When the difficulty eases and crops are plentiful, we reverse that policy. In times of plenty and bountiful production of foodgrains, we do not even consider it necessary to adopt any policy in respect of food. It would therefore be in our interest to evolve a long-term policy with prospective and vision, rather than shuttle from one ad hoc strategy to another.

The area under cultivation is progressively getting reduced. On the other hand, there is increase in the population and consequently in our food requirements. As a result of economic advancement, more and more land is coming under houses and factories. This results in a reduction in the land available for cultivation. It is the responsibility of the Government to take planned and concerted measures to ensure that the land available for cultivation does not suffer drastic reduction.

With the growth of civilization, the food habits of people are also rapidly changing. The number of rice eaters in our State has gone up considerably during the last few years. Rice forms the predominant component of our diet. Unlike the people of other countries, we have not cultivated the habit of broad-basing our diet and consuming various cereals. It is also true that as a result of poverty, the people of our country do not

25th March 1975]

have the means to adopt a balanced diet. But it should be our endeavour to increase the production and ensure the free availability at reasonable prices of various foodgrains and promote a change in our dietary habits.

Food production has not kept pace with the population explosion. A planned economy with a discipline on needs and an accent on increased production is a *sinequa-non* for any country's future advancement. Permanent irrigation facilities are very limited in our State. It is only in a few areas where assured irrigation facilities can be relied upon for increasing food production. Large areas in Tamil Nadu are without any assured irrigation facility and depend only on rains. Areas where there is potential for massive production of paddy are also very limited.

In our country, a large majority of cultivators are small landholders. The standard of living of these small cultivators is deplorably poor. Their potential and facilities for increasing production are also limited. This state of backwardness is the chief impediment in achieving increased agricultural production and in raising the standard of living of cultivators.

There are several disquieting features in the present system of trade and commerce in foodgrains. The prevailing system benefits neither the producers nor the consumers, but only facilitates profiteering by several intermediaries, resulting in a price spiral. The traders who purchase grains from the producers, wholesale merchants, millers, retailers, all have their cut before the foodgrains reach the consumers. This naturally results in soaring prices. This is inevitable, unless we are able to evolve a system by which the expenses at the intermediate stages are reduced and as a corollary higher prices will be available for the producer and foodgrains at reasonable prices available to the consumer. Unlike wheat and other coarse grains, in the case of paddy, numerous problems arise from the stage of procuring paddy to the stage of distributing rice through the retail points. Paddy has to be cleaned, dried, hulled, stored and put into the pipe-line for distribution at the thousands of retail points spread over our State. Paddy production in our State is concentrated in a few areas. We are therefore faced with the huge problem of transporting these stocks to other large areas of our State which do not produce adequate quantities of paddy.

[25th March 1975]

Considerable expense is incurred on this. Several complications arise at the stage of cleaning, drying, soaking and hulling paddy in the mills. Mills are of different categories. There are large mills which also operate as trading centres. Particularly in a situation of scarcity, there is considerable scope for anti-social activities.

Although there is potential in our State for producing the paddy required for our needs, difficulties are created for us because of the deficit in the neighbouring States. Unless a permanent solution is found for States which are chronically deficit in rice production, the conditions in neighbouring States are bound to have an impact on our State also.

The food policy of our country is drawn up on an All-India basis. Unless food production is increased in all the States, and planned measures are undertaken to import the requirements of our foodgrains from other countries, whenever short-fall in production occurs, any difficulty on the All-India food front is bound to have its repercussions on our State also. Whenever a short-fall in production of wheat occurs in the Northern States of India, the Central Government come forward to make good this deficit by importing wheat from other countries. However, it is discouraging to note that this same solicitude is not shown in the case of rice. Consequently when a deficit occurs in rice-producing States, the food situation assumes alarming proportions. Unless the Government of India take a bold decision to import rice from other countries, the rice shortage cannot be met. The Government of India's answer to this problem is that rice-eaters should learn to eat more wheat. They seem to be relying on the increase in the number of wheat-eaters as the only solution for rice shortage in our country.

There is a persistent controversy over the formation of food zones. A single-State food zone will be ideal. However, while surplus States favour this, deficit States are opposed to this. From the All-India economic point of view, the Government of India also appear to be not in favour of the concept of single-State food zones. A solution to this problem can be found only when the inter-State food trade and transport are taken over completely by the State Governments themselves.

25th March 1975]

In respect of food trade, there are two diametrically opposed concepts which are vigorously canvassed. One view is that there should be complete freedom for the private sector in food trade. The other is that wholesale trade in foodgrains and the public distribution system should be the sole responsibility of the Government. When production of foodgrains is surplus, no complications arise. But in situations where scarcity or deficit, persists, *laissez-faire* or complete freedom for the private sector in food trade will only create complications. We cannot permit a situation where, in the name of free trade, prices spiral. We cannot allow traders to put up prices of essential foodgrains and hold the community to ransom.

The other course, namely, that the entire trade in foodgrains should be taken over by Government and that the entire range of activities from procurement to distribution should be the sole responsibility of Government also presents several practical difficulties. When we have to deal with lakhs of individual ryots who are the producers and particularly when the large number of producers are small landowners, the problems of procuring foodgrains from them individually are really formidable. Several difficulties arise at every stage from procurement of paddy to distribution of rice. The hulling of procured paddy, the transport of rice to the retail points spread over the State, the problems of distribution—all these present serious difficulties, when undertaken by Government.

It has been our experience that as a result of these complications, we have been faced with several problems. The task of direct procurement from ryots by Government officials is a very difficult one. To get over this, procurement agents are appointed. The appointment of these agents in turn results in several problems and also gives room for lot of malpractices. The procured paddy is entrusted to hulling agents and millers for being hulled. Our past experience has shown that we are invariably in difficulties in entrusting our paddy to the millers and then waiting on their pleasure and convenience to hull the paddy and deliver the rice. The entrustment of this work to hulling agents only results in Government earning a bad name. We are not always able to ensure that for the paddy entrusted to them, we get rice of good quality and without shortage. After crossing all these hurdles, we have to depend on lorry owners

[25th March 1975]

to transport rice to the several distribution points. Their recalcitrance creates several difficulties. The situation becomes further complicated when we entrust distribution to private retailers. The opening by Government themselves of retail distribution shops all over the State will not be an economically viable proposition. Thus, over the wide range of activities from procurement to distribution, we encounter difficulties at every stage. Caught in this web of complications, a Food Minister is unable to concentrate on evolving a sound Food Policy, and gets into trouble by having to resort to ad hoc solutions. Our difficulties are further aggravated, because we actively take upon ourselves the responsibility of public distribution only in times of scarcity or shortage. Consequently irregularities sometimes occur and charges and allegations are indiscriminately bandied about. Government become the target for criticism from everyone, including the producer, the procuring agent, the miller, the lorry owner and the consuming public.

The imposition of restrictions on movement and transport of foodgrains within our State is also resented by the public, particularly in the areas bordering surplus and deficit districts. These restrictions offer a fertile ground for profiteering by erring officials and merchants actively engaged in smuggling. The genuine cultivators are put to considerable hardships. Those who wish to take foodgrains for their personal consumption find these restrictions irksome. The ideal proposition would be not to have any restriction on the movement of foodgrains within our State. But this will immediately present problems in the border areas of our State, particularly those abutting deficit States. To find a permanent solution for this problem, Government will have to undertake the responsibility for public distribution in the belt areas adjoining the State borders. In these areas, retail and wholesale trade by private traders should not be permitted. There should also be a ban on private vehicles transporting foodgrains in these areas. All the rice mills in these areas should be taken over and run by Government. If we are able to implement these measures and enforce them strictly in the border areas of our State, then restrictions on the movement of foodgrains in the other parts of our State may not be necessary.

The increase in price levels in any particular State is not an isolated phenomenon, but is determined by All-India economic trends and patterns. Fall in production, increase in require-

25th March 1975]

ments, inflation, the financial policies we follow, all these contribute to soaring prices. It would be idle to imagine that the prices of foodgrains alone can be controlled. In the present context, controls largely benefit only the profiteering traders and unscrupulous officials. The cultivators demand that the prices of paddy should be fixed on the basis of the cost of cultivation and with reference to the need for raising their standard of living. The general consuming public demands that in this poor country, the prices of consumer goods should be fixed with reference to the purchasing power of the people. The task of reconciling these two approaches is a difficult and delicate one. Unless we control the procurement price, we will not be able to control the price of rice distributed by us. But any control over the procurement price can be realistic only when we bring down the cost of cultivation, control the prices of inputs required for cultivation and also help to raise the standard of living of the cultivators. These problems are so closely inter-twined, that they almost seem a vicious circle. To break this, we have immediately to draw up certain schemes. We will have to give up the present system, which has been in force for several years now, of entrusting procurement to agents, handing over the procured paddy to millers and subjecting ourselves to a lot of uncertainties, of getting involved with agents and middlemen at every stage and of giving ample scope for erring officials to indulge in malpractices. Unless these are given up, we cannot find a permanent solution to our problems. We should evolve a system by which all intermediaries at every stage from procurement to distribution are eliminated and we ensure that the margins and profits that accrue at every stage reach the producer himself. There are several lakhs of land-holders who are the producers of foodgrains. The number of consumers who buy these foodgrains is legion. Public interest can be best served only when we control the price of rice, but in this we have to encounter the hostility of the cultivators.

Under the new system we must evolve, all the cultivators in the areas where there is large production of paddy should organise themselves as members of Co-operative Societies. These Producers' Societies should undertake the responsibility of procuring the paddy, hulling it and transporting the rice to the various distribution points all over the State. All cultivators who are in a position to sell a portion of their production should be

[25th March 1975]

members of this organisation. In the areas within the jurisdiction of these societies, wholesale trade in paddy and rice should be taken over from the private dealers. These societies should not be dominated by officialdom, but should be run by the producers themselves collectively and as viable commercial units. These Societies should have, under their own control, milling facilities for hulling the paddy procured by them and converting it into rice. The facilities for transporting the rice to the various distribution points should also be provided to these societies. The system of appointing procuring agents and milling agents should be abolished. The Government should come forward to subsidise the commercial operations of these Societies. The Government should also be actively involved in the formulation of policies by these societies, in determining the procurement and distribution prices and in implementing their schemes. This new pattern of joint endeavour by Government and the producers should be actively encouraged. There should be minimum interference in the retail sale and distribution of foodgrains to consumers in the different parts of our State. The setting-up and development of consumers' Co-operative Societies should be actively encouraged. The system of commission agents in procurement, transport and milling should be abolished. The practice of wholesale trade being the monopoly of the private trader, thus facilitating the manipulation of prices of foodgrains at times of shortage should not be allowed to continue. The spiralling of prices as a result of open-market trade practices should not be allowed in respect of foodgrains. Profiteering as a result of such price manipulations should also be abolished. All profits and margins up to the stage of sale of rice to the consumer, should accrue to the producer only. Under such a system, it will be possible for the producers themselves to procure their paddy without harassment by officials. Intermediaries will also be eliminated. If the price of rice is to be controlled under this system, the Government can do it by subsidising the operation of these societies. This system will ensure that a large part of the profit reaches the producer and that unnecessary expenses at the intermediate stages of commercial operations are reduced. Such a system will also facilitate the smooth introduction of a controlled public distribution system at times of shortage. It would also ensure that, instead of our getting tied up with ad hoc policies that change from year to year and cause uncertainties, we are able to evolve and imple-

[52th March 1975]

ment dynamic long-term Food Policy. If such a system can be extended all over the State, we would then be able to find a lasting solution for the problems of the producers as well as the problems of the consumers. The setting up of Consumers Co-operative Societies will at the consumers end provide for active participation by, and involvement of the people in the distribution system.

II. PRESENT FOOD SITUATION.

Honourable Members are aware that a difficult food situation has arisen in our State consequent on the successive failure of the monsoons and that the Tamil Nadu Government have been taking bold and imaginative measures to tackle the situation firmly. We had in the last few years achieved significant success in the many constructive measures that we had initiated to step up food production. Unfortunately the acute drought situation that has developed in several parts of the State this year has deprived us of the benefits of the positive measures we had undertaken to step up food production. I would like to outline the salient features of the immediate strategy we have to adopt in this context. We have to meet the challenge faced by the failure of the monsoons and step up production to the extent possible. We should also arrange to distribute under the public distribution system at least a portion of the foodgrain requirements of the people particularly, the rural sections of the population in the drought affected areas. To ensure the smooth and efficient functioning of our public distribution system, we have to intensify our efforts and maximise procurement. Even after all these measures we would still be faced with a considerable deficit and we would therefore have to urge the Government of India to come to our assistance by generous allotment of foodgrains. Besides getting adequate quantities of rice and wheat from the Government of India, we have to take steps to purchase considerable quantities of coarse grains from other States and distribute them to the people here. This is the broad strategy which Government propose to adopt to meet the present difficult situation.

In 1974 a very difficult situation had arisen consequent on the failure of the south-west monsoon followed by the failure of the north-east monsoon. As against the normal rains of

[25th March 1975]

960 m.m. in a year, Tamil Nadu received in 1974 only 631.5 m.m. Particularly in the months of October to December, during the north-east monsoon season, we received last year only 203 m.m. as against the normal rainfall during these months of 465 m.m. Even in 1975 January as against the normal rainfall of 35.5 m.m. we received only 14.6 m.m. 1974-75 has been the year, when we have received the lowest rainfall in the last 100 years.

As a result of the failure of the monsoons, the inflow into the reservoirs in Tamil Nadu between June and December 1974 has, except in the case of Perunchani reservoir been the lowest ever since these reservoirs were constructed, as revealed by the following statistics:

Reservoir.	Normal inflow (average since the construction of the reservoir).	Inflow from January 1974 to June 1974.	Shortfall.
(IN MILLION CFT).			
1. Mettur	345,976	252,778	93,198
2. Lower Bhavani	62,136	41,570	20,566
3. Amaravathi	15,211	10,592	4,619
4. Periyar	24,964	19,326	5,638
5. Pechiparai	11,238	8,375	2,863
6. Papanasam	19,642	16,187	3,455
7. Manimuthar	6,814	2,679	4,135

In Tamil Nadu, in normal years, Kuruvai paddy will be raised on 15 lakh acres yielding 12 lakh rice tonnes. In 1974 only 8.13 lakhs acres came under Kuruvai, yielding 6.5 lakh rice tonnes. In the current Samba as against the normal coverage of 49 lakh acres and yield of 40 lakh rice tonnes, only 26.49 lakh acres were cultivated with an estimated yield of 17 lakh rice tonnes.

In normal years Navarai crop will be raised in about 5 lakhs acres yielding about 3 lakh rice tonnes. This year the prospects for Navarai are not encouraging.

25th March 1975]

Similarly, the areas under cultivation of coarse grains and other foodgrains have also been reduced considerably. As against the normal production of 14 lakh tonnes coarse grains in Tamil Nadu this year we expect the yield to be in the order of only 6 lakh tonnes. Thus, production of paddy and coarse grains having been affected this year, we expect that, as against the requirements of foodgrains for Tamil Nadu, we will be faced with a deficit of more than 20 lakhs tonnes this year.

The population of Tamil Nadu is about 4.5 crores. Adopting 5 persons as the strength of a normal family, we would have about 90 lakhs families in Tamil Nadu. Under the system of distribution of sugar cards about 99.8 lakhs family cards have been issued throughout Tamil Nadu. We may reasonably expect that among these, the families of producers will be able to have foodgrains to meet their own requirements. It may not therefore be necessary to cover them under public distribution. But it will be necessary for us to undertake the responsibility of supplying under the public distribution system at least a portion of the foodgrain requirements of people other than producers in the urban areas and also the rural population in the drought affected areas.

The minimum foodgrain requirement of an adult per day is 400 grammes. On this basis the minimum requirements for a family of 5 persons for one month would be 60 kgs. We will not be in a position to supply the entire requirements of foodgrains under the public distribution system. But as against the monthly requirements of 60 kgs for a family we should endeavour to supply at least 20 kgs. Even if we provide for 10 kgs. of rice and 10 kgs. of wheat, we would be requiring about 98,000 tonnes of rice and 98,000 tonnes of wheat per month for public distribution.

Till a few months ago, about 37 lakhs family-card holders were covered under the public distribution system. In view of the acute drought conditions we have now drawn up a scheme to extend public distribution to an additional 35 lakhs family-card holders, thus covering a total of 72 lakhs family-card holders.

Even under the scheme of limited public distribution covering 37 lakhs of families our requirement were about 55,000 tonnes of rice per month. This would work out to about 5.5

[25th March 1975]

lakh tonnes of rice for the first 10 months of the year until the next Kuruvai. Now that we have brought in 35 lakhs more families under the public distribution system, we will largely have to rely on distribution of wheat and millets to those to whom public distribution has been extended.

Our requirements of rice under the limited distribution system we were adopting till now, are about 5.5 lakh tonnes of rice for the first 10 months. The maximum procurement in a normal year from Samba Taladi and Navarai crop has been in the order of 5.5 lakhs tonnes of rice. This year as Samba and Taladi have been affected in many parts and as Navarai prospects are uncertain, we cannot expect to procure more than 3 lakhs tonnes of rice from Samba and Taladi. Even this target can be achieved only with a whole-hearted co-operation of the ryots. Assuming that we succeed in procuring about 3 lakhs tonnes of rice our requirements being 5.5 lakhs tonnes of rice, we will be faced with a deficit of 2.5 lakhs tonnes of rice. This deficit is calculated on the basis of the limited distribution system we were undertaking previously. Now that it has become necessary to extend the public distribution system to larger areas in view of the drought conditions, the deficit will be much larger. It is keeping these considerations in view that we have pressed on the Government of India to allot to Tamil Nadu one lakh tonnes of foodgrains every month for the first 10 months of the year. It is gratifying to note that, in response to our request, the Government of India have allotted under the public distribution system 41,000 tonnes of wheat for the month of February and 51,000 tonnes of wheat for the month of March as against about 5,000 tonnes they were supplying to us last year. However, it is discouraging to note that the Government of India have not found their way to allot any quantity of rice so far. We have asked for an allotment of 5 lakh tonnes of rice for the first 10 months of this year. The public distribution system in our State can be kept going only if the Government of India respond to our request favourably and make this allotment. Thus, two factors are essential for the efficient and smooth functioning of the public distribution system aimed at supplying at least a portion of the requirements of foodgrains to the people. Firstly, we should attain success in our efforts at procurement. Secondly, the Government of India should, in addition to the generous allotment of wheat they have made, allot at least 5

25th March 1975]

lakh tonnes of rice for the period till October. I am confident that the Government of India will appreciate the very difficult situation in our State which has compelled us to make this modest request and will come forward to make this allotment of rice.

Besides rice and wheat, the Government are taking vigorous steps to purchase coarse grains from other States and distribute them at reasonable rates to the rural areas. The Tamil Nadu Civil Supplies Corporation and the co-operatives are actively engaged in this task. We plan to purchase at least 2 lakh tonnes of coarse grains for distribution in the first 10 months of the year. The present prospects indicate that we will very soon be able to reach under this purchase programme, one lakh tonnes.

III. PROCUREMENT.

It is in this context that it becomes imperative that we should succeed in our procurement drive.

The levy rates have been fixed not only keeping the target in view but also the yield. If our public distribution system is not to break down it is very essential that procurement should be intensified. I would request the enlightened ryots of Tamil Nadu to appreciate the situation and to extend their co-operation to Government's efforts in procurement. There are several areas in which the yield has been very much higher than the levy rates fixed. It is also conceded that in some areas the yield might be lower than the levy rates. The discretion to show flexibility in the levy demand keeping in view the actual production has been given to Collectors.

In irrigated lands we have now exempted holdings of half acre and below. A suggestion has been made that this exemption should be raised to one acre and below. Details of the land holdings in respect of lands under paddy in our State are given below :—

LAKHS HOLDINGS.					
Upto 1 acre	..	..	..	..	9.88
Above 1 acre upto 3 acres	..	..	..	..	5.88
Above 3 acres upto 5 acres	..	..	..	..	1.36
Above 5 acres upto 7 acres	..	..	..	..	0.54
Above 7 acres upto 10 acres	..	..	..	..	0.31
Above 10 acres	..	..	..	..	0.28

[25th March 1975]

These are statistics for the year 1968. After that as a result of land reform measures, the number of small land-holdings has increased. The number of holdings of one acre and below is about 50 per. cent of the total number of holdings. Further, as a result of the drought conditions in our State even large land-holders might have raised paddy this year only on smaller extents. It is therefore possible that the cultivated holdings of one acre and below would be even more this year. If exemption from procurement is granted for all these holdings we will not be able to achieve any measure of success in our programme. Further, as the requirements of the ryots for their own personal consumption, seed and wages, are allowed to be retained by the ryots, and only the rest is procured under levy, it may not be practicable to exempt all land holdings of one acre and below from procurement.

Last year during Kuruvai procurement, prices were fixed by the State Government as follows :

Variety.				Rs. per quintal of paddy.
Coarse	..	..	..	85
Medium	..	..	..	90
Fine	..	..	..	95
Superfine	..	..	..	98

These prices were notified in 1974 September. However, as the Government of India did not agree to these prices, the State Government had to review and reduce the procurement prices and accordingly the following rates were fixed from 26th November 1974.

Coarse	..	..	..	Rs. 74 per quintal.
Medium	..	..	..	Rs. 78 per quintal.
Fine	..	..	..	Rs. 83 per quintal.
Superfine	..	..	..	Rs. 86 per quintal.

These are the prices which are in force now.

[25th March 1975]

Although the State Government do not have powers to enhance the procurement prices, in their anxiety to enthruse the ryots, this Government have during the period of Samba procurement come forward this year to give, in addition to the procurement price, a bonus of Rs. 15 per quintal. Of this, Rs. 10 is an incentive bonus and Rs. 5 is the transport subsidy for the ryots. Thus, in addition to the procurement price of Rs. 74 per quintal for coarse variety, we have added Rs. 15 as bonus and are now paying Rs. 89. Similarly we are paying Rs. 93 per quintal for medium, Rs. 98 for fine and Rs. 101 for superfine.

In fixing the procurement prices the State Government have been influenced by financial constraints, the need to adhere to the prices fixed by the Government of India and at the same time Government's anxiety to enthruse the ryots. I am confident that the progressive ryots of Tamil Nadu will appreciate the situation, recognise the anxiety of the Government to respond to the needs of the ryots and come forward to make procurement a success.

ANTI-SMUGGLING MEASURES.

In the present difficult situation any attempt at smuggling foodgrains outside Tamil Nadu is clearly an anti-social act. The Food Vigilance Cell is watching the situation and taking active steps to prevent smuggling. In 1974-75 about 12,000 violations of food movement regulations have been detected and action taken after enquiry. About 5,000 tonnes of rice have been seized from those involved in these offences. About 250 lorries and about 70 cars and other vehicles have been seized. The Cell is also taking vigorous steps to detect smuggling by trains and by sea. The cell has recently been strengthened by the appointment of a Special Inspector-General of Police to head the Organisation. Although the Food Vigilance Cell is exercising Vigilance and taking vigorous steps to enforce these regulations, it is only public awareness that in this difficult situation any deliberate attempt to break or circumvent the laws and smuggle foodgrains is a betrayal of the people, that can help in finding a lasting solution for this problem.

IV. DISTRIBUTION.

There is some criticism that while paddy is procured at Rs. 74 per quintal, rice is sold at the retail points to the consumer at

[25th March 1975]

Rs. 1.80 per Kilo. Paddy has to be procured from the village and transported to the storage points. The agents doing procurement have to be paid for their expenses. Three quintals of paddy will yield only 2 quintals of rice. We have to pay hulling charges. The cost of gunnies has risen. We have to provide for depreciation on gunnies. We have to incur transport charges to carry the hulled rice to the various districts and again to the various distribution points in the districts. When procured paddy is stored in the godowns, shrinkage occurs due to drying. Shortages also occur when the rice is transported by train and by lorries to the various districts and the distribution points in the districts. We get loans from the Reserve Bank towards the crores of rupees invested in procurement. We have to pay interest on these loans. A large organisation has to be set up to procure paddy from several lakhs of individual cultivators in the villages, to get it hulled in the mills and transport the rice to the various distribution points scattered all over the State. We have to bear considerable administrative expenses on this score. Expenses of the Co-operative Societies and other organisations which are entrusted with the responsibility for wholesale distribution and retail distribution have to be reimbursed. If all these are taken into account, the margins will be found to be just adequate when we procure paddy at Rs. 74 per quintal and sell rice at Rs. 1.80 per Kilo. Now we are paying the ryots Rs. 15 per quintal over and above the procurement price of Rs. 74. Even when we are incurring this additional expenditure, the retail selling price of rice has not been enhanced.

Nearly 9,000 retail distribution points have been opened all over the State to ensure that the good grains, that are distributed under the public distribution system in the urban and rural areas, reach the consumers without difficulty or breakdown. The distribution is now the responsibility of shops run by the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation and Co-operative Societies. It is Government's policy that this responsibility should be taken away from private retailers and entrusted to the Civil Supplies Corporation and Co-operative Societies. This policy has been implemented to a very large extent. In rural areas shops have been opened, wherever possible, in the same village itself and, where this is not possible, for a group of two adjacent villages. In places where the shops of the Corporation and the Co-operatives are not functioning and, if the local situation warrants it, Collectors have been

25th March 1975]

given the discretion to press into service Panchayat organisations or villagers' committees.

As far as Madras City is concerned, shops run by private retailers have been completely eliminated and only Co-operative Societies and the Civil Supplies Corporation have been entrusted with this responsibility. The practice of about 5,000 or 7,000 cards being attached to one shop, has now been changed and generally not more than 2,000 cards are now attached to one shop. As a result of this, distribution has been streamlined and the long queues before the shops have become a memory of the past.

Wheat.—The allotment of wheat to Tamil Nadu by the Government of India has now been considerably enhanced. For the month of March 1975, 51,000 tonnes of wheat have been allotted under the public distribution system. Besides this an allotment of 9,000 tonnes has been made to the 26 Roller Flour Mills in our State. The wheat allotted under the public distribution system is distributed to the card-holders against the cards as whole wheat. We have recently provided for the liberal issue of wheat to those in the income bracket of Rs. 500 per month and above. From the 1st of March, 1975, the residents of Madras City in this income group are given 10 Kgs. of wheat per month per card.

The wheat allotted to the Roller Flour Mills is converted into wheat products. One tonne of wheat when ground, yields 55 per cent Maida, 15 per cent Rava, 8 per cent Atta and 22 per cent Bran. All these products are distributed to bulk consumers and also to card-holders. We are also examining whether the percentage of fines including maida and rava could be increased, correspondingly reducing the percentage of atta and bran.

Wheat bran was formerly being sold at Rs. 90 per quintal. In response to the public representations, the price of wheat bran has been reduced to Rs. 80 per quintal from the 1st of March 1975.

Sugar.—There are 16 Sugar Factories in Tamil Nadu and one in Pondicherry. The total annual production of these 17 factories is in the order of 4 lakh tonnes.

25th March 1975]

The monthly requirements of Tamil Nadu for distribution of minimum requirements of sugar against the Family Cards have been estimated at 15,000 tonnes. The Government of India which were allotting about 10,550 tonnes of sugar per month for the first six months in 1974 have now reduced it to 9,481 tonnes per month. It is this Government's wish that this allotment should be enhanced and at least half of the sugar produced in Tamil Nadu should be made available to the people of the State. I would again like to reiterate our request that the Government of India should enhance the monthly sugar allotment to Tamil Nadu.

The Government of India were adopting a 70—30 formula in respect of levy and open market sale sugar. Recently the Government of India have revised this formula and increased the open market sale sugar from 30 to 35 per cent. There is room for apprehension whether as a result of this, the quantities of sugar available to the public under the levy sugar quota might suffer a reduction.

Pulses.—Our State is deficit in the production of pulses. The table below gives details of our requirements, local production and imports from other States.

<i>Pulses.</i>	<i>Local Production.</i>	<i>Imports.</i>	<i>Consum- ption.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
(ALL IN TONNES.)			
Toor and Toor-dhal	59,000	65,000	124,000
Blackgram and greengram ..	155,000	50,000	205,000
Bengalgram and gram-dhal ..	6,000	240,000	246,000
Total	220,000	355,000	575,000

As we have largely to depend on imports and as prices depend on market conditions in other States, it is not possible to fix any standard prices for these commodities.

25th March 1975]

Kerosene.—The Government of India make a monthly allotment of about 23,000 Metric Tonnes of kerosene to Tamil Nadu. This is generally adequate to meet our requirements. Kerosene is now freely available to consumers. Close supervision is exercised over sales by wholesalers and retail dealers and efficient distribution at fixed prices is being ensured.

V. (a) TAMIL NADU CIVIL SUPPLIES CORPORATION.

With a view to set up a commercial organisation which can have greater freedom and operational efficiency without the constraints of a regular Government departmental organisation, and to streamline procurement, storage and distribution, the Government of Tamil Nadu decided to set up an autonomous corporation with sufficient authority and powers. Accordingly, the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation was registered on 24th April 1972 under the 1956 Companies Act and is functioning from 1st July 1972. This Corporation is wholly a Government-owned one. The authorised capital outlay for this Corporation is Rs. 3 crores. The paid up capital is Rs. 100.05 lakhs. This Corporation has with Government guarantees secured loans to the extent of Rs. 30 crores from banks for its commercial operations.

The main achievements of this Corporation during 1974-75 are indicated below :

Paddy and rice.—The Corporation has undertaken on behalf of the State Government procurement under the levy system of paddy and rice and also open market purchase. It has also undertaken the responsibility of implementing the informal distribution scheme in Madras City, Coimbatore town and the border areas of Kanyakumari district. Under this scheme the Corporation was undertaking distribution of rice to those in the income group of Rs. 300 and below on no-profit-no-loss basis. About 4.10 lakhs card-holders in Madras City. 1.03 lakhs card-holders in Coimbatore town and 1.03 lakhs card-holders in the border areas of Kanyakumari district were covered by this distribution system.

To meet the situation arising from the rise in price in the open market of rice, the scheme of informal distribution was extended to those, in the areas mentioned above, in the income group of

[25th March 1975]

Rs. 301 to Rs. 499 and also in other districts of the State to those living in drought affected areas and the sensitive sections of the population including labourers and weavers. As a result of this extension, as against the distribution of about 12,000 tonnes of rice per month, we are now distribution of about 55,000 tonnes of rice per month. To meet our requirements the levy system of procurement has been extended to all districts. The Corporation has undertaken the responsibility for doing this procurement as the sole representative of the State Government.

During the Samba season in 1974 the Corporation procured 1,28,295 tonnes of rice. Out of this, 78,195 tonnes were procured under the levy system and 50,100 tonnes were procured under the open market purchase scheme making a total of 1,28,295 tonnes. The corresponding figures for procurement during the Samba season were 1,09,883 tonnes in 1972 and 1,12,284 tonnes in 1973.

During the Kuruvai season in 1974, 1,47,649 rice tonnes of paddy were procured from all the districts. The corresponding figures for procurement during Kuruvai 1972 and 1973 were 22,000 tonnes and 17,079 tonnes respectively.

In the current Samba season of 1975, about 1,85,066 rice tonnes of paddy have been procured up to 11th March 1975. It is gratifying to note that ever since this Corporation undertook the responsibility for procurement, it has discharged its responsibility with earnestness and vigour and has achieved considerable success.

Besides procurement, the Corporation moved in a short time 10,000 tonnes of raw rice obtained by Government from Andhra State and 5,000 rice tonnes of paddy obtained as a loan from Karnataka State in 1974.

Processing of paddy.—The Corporation is running 13 modern rice mills to process the procured paddy. However, as the processing capacity of these mills is not adequate to process the entire quantities of procured paddy, the Corporation has entered into arrangements with private millers and mills in the co-operative sector in the various districts and appointed them as hulling agents of the Corporation. Security deposits are obtained from these agents and the paddy entrusted for hulling is kept in the joint custody of the miller and the Corporation. As against 57 hulling

[25th March 1975]

agents who were functioning under the auspices of the Corporation in 1973-74, the number has now risen to over 600. The hulling capacity of the agents of the Corporation which was 12,000 tonnes previously has now increased to 1,43,975 tonnes.

After the setting up of the Corporation, the 13 modern rice mills that were functioning in the co-operative sector have been transferred to the Corporation. The Corporation has taken several steps including those listed below for streamlining the working of these mills and increasing the quality and quantity of the output :

(1) Additional staff have been appointed in the mills to work three shifts.

(2) The defects in the boilers and driers have been rectified.

(3) Additional hulling equipment has been installed.

(4) Three engineers have been specially appointed to exercise close and constant supervision over the working of the modern rice mills. As a result of these steps the output and the standard of operation of these mills have considerably increased.

Storage.—It is imperative that the procured foodgrains should be stored scientifically. For this purpose the Corporation has pressed into service its own storage godowns as also the storage facilities of the Central and State Warehousing Corporations. Where these facilities are not available the Corporation has also rented out private godowns. The storage facilities now available to the Corporation are :

Storage Capacity.
(IN TONNES.)

(1) Own godowns	...	...	...	...	34,020
(2) Rented private godowns	...	...	...	...	26,664
(3) Tamil Nadu Warehousing Corporation godowns.	...	...	...	...	88,280
(4) Central Warehousing Corporation godowns	...	...	...	...	1,16,810
(5) Food Corporation of India godowns	...	...	...	...	5,350

[25th March 1975]

Recognising the need to expand storage facilities and to step up the programme of construction of its own godowns, the Corporation has set up at its headquarters a construction branch under an Executive Engineer assisted by other engineers. It has drawn up an expansion plan to install additional storage capacity of 3 lakhs tonnes at a cost of Rs. 9 crores in the next 5 year period. A scheme for the construction of three godowns in Madras City with a storage capacity of 6,600 tonnes is now being implemented by the Corporation. One of these godowns has been completed, the second is under construction and the work on the third will commence shortly. Besides this, work is also progressing on the construction of godowns with a capacity of 22,600 tonnes in the modern rice mills in Cheyyar, Pattukottai, Kumbakonam, Mannargudi and Thanjavur at a Cost of Rs. 56 lakhs. Work is also expected to commence shortly on the construction of godowns with 5,000 tonnes capacity in the modern rice mills at Chingleput and Kallakurichi at a cost of Rs. 12 lakhs.

Distribution.—With a view to hold the price line of essential commodities the Corporation has opened retail shops in several areas. In accordance with the decision of the Government that the private retail shops functioning in Madras City should be replaced by the Corporation and co-operative shops, this Corporation opened in a record time 204 retail shops in Madras City and is running them from 1st December 1974. With a view to avoid the congestion in the shops and to render better service to customers the Corporation is implementing a scheme by which generally not more than 2,000 cards are attached to any one shop. Although this has resulted in considerable expenditure to the Corporation, this has been undertaken as a service scheme. The Corporation is now running in Madras City and the belt areas 270 retail shops and 182 retail shops in the districts.

Distribution of wheat and wheat-products.—In 1974-75 the Corporation handled and distributed to public 1,38,925 tonnes of levy wheat allotted by the Government of India. Further the Corporation purchased on its own behalf 5,500 tonnes of wheat from northern States and distributed it after cleaning as a whole wheat and as wheat products like rava and maida. The Government of India allotted to the roller flour mills in Tamil Nadu 23,075 tonnes of wheat between April and June 1974. As a result of the change in Government of India's wheat procure-

25th March 1975]

ment policy, the Central Government did not allot any wheat for the roller flour mills in our State from July 1974. In October 1974 the allocation of wheat to flour mills by the Government of India was resumed at a slightly enhanced price (now Rs. 170 per quintal) and between October 1974 and March 1975, 54,000 tonnes of wheat have been allotted. The wheat products of maida, rava, atta and bran are taken over from the mills by the Corporation and are distributed all over the State to bulk consumers against sanctions issued by the Commissioner of Civil Supplies. Besides this bulk supply, maida, rava, atta and bran are distributed to card holders also against cards.

Sugar.—The Corporation handled 1,16,473 tonnes of sugar allotted by the Central Government to the State in 1974-75 and distributed the levy sugar to the customers. As an experimental measure the scheme of taking the sugar directly to the retail distribution points in the villages instead of issuing them from godowns is being tried in North Arcot district.

Pulses.—With a view to meet the deficit in pulses in our State and to hold the price line the Corporation during the last two years purchased 4,610 tonnes of pulses like black gram, toor-dhal and bengal-gram and distributed them to the consumers against family cards through the retail shops.

Groundnut Oil.—Under the State Government levy scheme which was in operation for some time in 1974, the Corporation procured 6,001 tonnes of groundnut oil and 6,286 tonnes of groundnut kernal investing Rs. 5.34 crores. Groundnut oil is being distributed to the public against the family cards 1,101 tonnes of groundnut oil were refined and the refined groundnut oil is being sold at reasonable prices through the retail shops run by the Corporation and the co-operatives.

Purchase of millets and coarse grains.—In 1974-75 the Corporation purchased from the Food Corporation of India 4,981 tonnes of milo and distributed them to the public.

To meet the acute drought situation now prevailing in several parts of our State and the consequent shortfall in food production, the Corporation has this year placed firm orders so far for the purchase from other States, 1.15 lakhs tonnes of Course grains like Ragi, Cumbu, Cholan (Jowar) and Maize.

[25th March 1975]

Quality control.—In order to preserve and maintain the quality of foodgrains and other commodities handled by this Corporation and to advise on scientific preservation methods, the Corporation has divided the State into four regions and appointed technical officers with experience in food and agriculture to test, analyse and exercise quality control. A central research laboratory for analysis and quality control is also functioning efficiently in Madras City.

Wholesale trade.—The volume of wholesale business transacted by this Corporation during the last three years is as follows :

	(RS. IN CRORES.)
1972-73	11.82
1973-74	49.00
	(estimated).
1974-75	130.00
	(estimated).

The volume of transactions of this Corporation which was of the order of Rs. 11 crores when it was set up has increased twelve-fold and swelled to Rs. 130 crores as a result of the innovative and imaginative schemes undertaken by the Corporation in the public interest. The Corporation's cardinal policy is to help to solve the vital problems arising on the food front by efficient and regulated distribution of quality products at reasonable prices. This policy is being implemented with initiative and imagination by the Corporation.

V (b) TAMIL NADU WAREHOUSING CORPORATION

This Corporation was set up in 1958 and has been functioning efficiently from that year. In the initial stages the Corporation carried on its activities with private rented godowns. During the last few years it has implemented a planned scheme of setting up its own godowns and correspondingly reducing the number of rented private godowns. In 1958-59 the Corporation had at its disposal only 4 godowns with a storage capacity of 2,296 tonnes. By the end of 1973-74 the capacity in the rented godowns was 35,487 tonnes and in the Corporation's own godowns

25th March 1975]

46,015 tonnes. In 1974-75 the storage facilities available in the rented godowns were 36,509 tonnes, while the capacity of the Corporation's own godowns has risen to 50,415 tonnes. This will include a godown constructed by the Corporation in Theni, Madurai district, with a capacity of 4,400 tonnes. In 1974-75 the work on the construction of godowns with an additional capacity of 2,200 tonnes in progressing.

In the initial stages the Corporation was running at a loss. From 1965-66 the Corporation has turned the corner and begun to earn profits. In 1971-72 the profits of the Corporation were in the order of Rs. 10.01 lakhs. In 1973-74 although the transactions were higher than in the previous year, the profits were only Rs. 4.32 lakhs. This was due to the increase in the rent of private godowns and increase in expenditure on matting for storage and pesticides and disinfectants required for protecting the stocks. In 1974-75 the profits are expected to be Rs. 6.04 lakhs. The storage rates levied by the Corporation godowns are, when compared to similar facilities offered by other organisations, considerably cheaper. By the end of December 1974, 70,746 tonnes were in storage in the Corporation godowns.

CONCLUSION

This note has briefly indicated the steps taken by Government to meet the challenge posed by the failure of monsoons, to step up food production to the extent possible, to intensify procurement and Streamline public distribution. The task of meeting the difficulties that have arisen on the food front is a common duty and responsibility, transcending all other differences and divisions. We can hope to achieve success only if the constructive measures undertaken by the Government receive the whole-hearted and enlightened support of the public. Although the present shortages have created a formidable problem for us, it would not be in public interest to yield to despair or create a sense of panic. This Government are firmly confident that with the enlightened co-operation of the public we can overcome the present challenge.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வியாழக்கிழமை, 1975 மார்ச் 27.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Selection Grade Posts

* 190 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Secretarial Assistants have not yet been promoted to Selection Grade from 1st January 1971 on the basis of percentage; and

(b) if so, whether the Government will issue necessary orders for the same?

தேர்வுத்தர பதவிகள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) அலுவலகவியல் உதவியாளர்களுக்கு 1—1—1971 முதற்கொண்டு சதவீத அடிப்படையில் தேர்வுத்தர பதவி உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்குத் தேவையான ஆணைகளை அரசு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இப்பொழுது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : சதவிகித அடிப்படையில் தேர்வு நிலை 1—1—1971லிருந்து வழங்கப்படுகிறது. 10 ஆண்டு அடிப்படையில் 1—4—1974லிருந்து வழங்கப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படும்போது வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கும், முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கும், சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கும் 10 ஆண்டுகால அடிப்படையில் தேர்வு நிலை வழங்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருந்தாலும், சிறப்பு ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையிலும் விளக்கம் கேட்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. என்ஜினியரிங் இன்ஸ்ட்ரக்டர்ஸ், அக்ரிகல்சரல் இன்ஸ்ட்ரக்டர்ஸ், செக்ரடேரியல் அலிஸ்டெண்ட்ஸ் என்று இருக்கும்போது, ரூ. 300 சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு இந்த கிரேட் கொடுக்கலாமென்றும், ஆனால் ரூ. 375 வாங்கி ரூ. 650க்கே போகிறவர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியாகாது என்றும் நிதித் துறையினர் மறுப்பு தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விளக்கங்கள் பெற்றதற்குப் பிறகு, ரூ. 300 அடிப்படை வாங்குகிறவர்களுக்கும், பி. டி. ஆசிரியர் வாங்குகிற அடிப்படையிலே கிடைத்துவிடும். தற்போது நிதித்துறையைக் கலந்து கொண்டு நாம் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால்தான், காலத் தாமதவு ஏற்பட்டிருக்கிறது விரைவிலே அதுபற்றி அறிக்கை விடுவோம்.

* 191 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of Thiru K. S. Ganapathi) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Government granted Selection Grade Scale of Pay to all those who are in the pay scale of Rs. 300-15-420-20-500 and who have completed 10 years of service; and

(b) if so, the reason for the denial of Selection Grade to erstwhile Grade-I Language Teachers, Secretarial Assistants, Agricultural Instructors etc., who also draw the same scale of pay ?

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் (திரு. கே. எம். கணபதி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ரூ. 300—15—420—20—500 சம்பள வீதத்தில் பணியாற்றி 10 ஆண்டுகள் பணி முடித்த அனைவருக்கும் தேர்வுத்தர சம்பள வீதத்தை அரசு வழங்கியுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இதே சம்பள வீதத்தைப் பெறுகிற முன்னாள் முதல்நிலை மொழி ஆசிரியர்கள், அலுவலகத்தில் உதவியாளர்கள், வேளாண்மைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் போன்றோருக்கு தேர்வுத்தரம் அளிக்க மறுப்பதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) (இ) அரசாணை எண். 519, கல்வி, நாள் 31—3—1973-ல் பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கும், முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கும், சிறப்புப் பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கும்,

1975 மார்ச் 27]

பத்தாண்டு காலப் பணி அடிப்படையில் தேர்வு நிலைப்பதவி அளிக்க ஆணையிடப்பட்டது. அதன்படி பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கும் முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கும் தேர்வுநிலை அளிக்கப்பட்டது. தேர்வு நிலை அளிக்கப்பட வேண்டிய, வினாவில் குறிப்பிட்டுள்ள, சிறப்புப் பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கும் தேர்வுநிலை கொடுப்பதை தெளிவாக்கும் கருத்துரு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

Grade-I Ex-Hindi Pandits

* 192 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of Thiru K. S. Ganapathi) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state :

(a) the number of Grade-I Ex-Hindi Pandits in the Revenue District of Tiruchirappalli, working in 'B' Wing Schools, who have passed the Pulavar Examination of the Madras University and working as Secondary Grade Teachers, without being absorbed as Grade-I Tamil Pandits; and

(b) the reason therefor ?

முன்னாள் முதல்நிலை ஹிந்தி ஆசிரியர்கள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் (திரு. கே. எம். கணபதி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி ரெவின்யூ மாவட்டத்தில் உள்ள “பி” பிரிவு பள்ளிகளில் பணியாற்றும் முன்னாள் முதல்நிலை ஹிந்தி ஆசிரியர்களில் எத்தனை பேர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் புலவர் தேர்வில் தேறி செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வந்தும் முதல்நிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாக நியமிக்கப்படவில்லை?

(இ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை? -

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஓடுவர் தான்.

(இ) இது மொழிக் கொள்கையைக் கடைப் பிடித்ததன் காரணமாக முன்னாள் ஹிந்தி மற்றும் இதர மொழிப் பண்டிதர்களும் அன்றைய தினத்தில் அவர் அவர்களது பொதுக் கல்வித்தகுதிகளைப் பொறுத்து ஆசிரியரல்லாத பதவிகளிலோ அல்லது நடுநிலை, இடைநிலை மற்றும் பி. டி. ஆசிரியர்களாகவோ நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் எந்தப் பதவியிலிருந்தாலும் அவர்களது ஊதியத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட ஆசிரியருக்கு மாற்றும் பதவி அளிக்கும் பொழுது முதன்மை தமிழ்ப் பண்டிதராவதற்கு தகுதி பெற்றிருக்கவில்லை யாதலால் முதன்மை தமிழ்ப் பண்டிதராக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

[1975 மார்ச் 27]

Incentive Increments to Physical Training Instructors.

* 193 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that, as per G.O. Ms. No. 42, Education, dated 10-1-1969, two incentive increments are given to those Physical Training Instructors, Grade-I, who have passed Diploma in Physical Education; and

(b) if so, whether Instructors who have passed B.P.Ed. will be given the same?

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கச் சம்பள உயர்வு.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) உடற்பயிற்சி கல்வி தகுதிப் பட்டையத் தேர்வில் தேர்ச்சியடைந்த முதல்தர உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு, கல்வித்துறையைச் சேர்ந்த 10-1-1969-ஆம் நாளிட்ட 42-ஆம் அரசாணையின்படி இரண்டு ஊக்கச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், உடற்பயிற்சிப் பட்டப் படிப்பில் தேர்வு பெற்றுள்ள உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும் அவ்வாறு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இப்பொழுது தமது கருத்துருவை அரசுக்கு அனுப்புவதாக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார். அக்கருத்துரு பெறப்பட்டதும் அதன்மீது தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : தலைவரவர்களே, அரசு ஆணை 42ல் “டிப்ளமா இன் எஜுகேஷன்” பெற்றிருந்தால் இரண்டு ஊக்க ஊதியம் கொடுக்கலாமென்று இருக்கிறது. ஏறத்தாழ அதற்கு ஏற்ற வகையிலே அந்தத் தகுதி உடையதாகத்தான் “பேச்சலர் ஆப் பிசிகல் எஜுகேஷன்” இருப்பதனால், அவர்களுக்கும் இந்த இரண்டு ஊக்க ஊதியம் அளிக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய பரிந்துரையைச் செய்திருக்கிறார்கள். அரசின் பரிசீலனையில் இது இருக்கிறது. விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

1975 மார்ச் 27]

Patients who Died of Rabies

* 194 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:

(a) whether it is a fact that some patients died due to Rabies in the Government Erskine Hospital, Madurai, during the month of December 1974, inspite of the full course of preventive injections; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon to create confidence in the minds of the people regarding this prevention?

வெறி நாய்க்கடியால் இறந்த நோயாளிகள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) வெறி நாய்க்கடி தடுப்பு ஊசிகள் முழு அளவுக்குப் போடப் பட்ட போதிலும், 1974-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் மதுரை அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் நோயாளிகள் சிலர் வெறி நாய்க்கடி நோயினால் (Rabies) இறந்தது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இந்நோய்த்தடுப்பு குறித்து மக்கள் மனதில் நம்பிக்கை ஊட்ட எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) வெறிநாய்க்கடி தடுப்பு ஊசிகள் முழு எண்ணிக்கையில் போட்ட போதிலும் ஒரே ஒரு நோயாளி மட்டும் இறந்து விட்டார்.

(இ) வெறி நாய்க்கடிக்கு வெறிநாய்க்கடி தடுப்பு சிகிச்சை முறை நூற்றுக்கு நூறு பயன் தருவதில்லை. வெறி நாய் கடித்தவுடன் உடனடியாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டால், அந்நோய் பற்றிக் கொள்ளும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. வெறி நாய்க்கடி சிகிச்சை குறித்து பரவலான பிரச்சாரம் செய்வதன் மூலம் மக்களின் மனதில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய பிரச்சாரம் மருத்துவ மனை ஒவ்வொன்றிலும் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கடித்த நாய் வெறிநாயாக இல்லாமல், சாதாரண நாயாக இருந்து ஊசி போட்டால், அந்த ஊசியினுடைய “ரிஆக்ஷன்” மிகவும் ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விடுமா, உயிருக்கு ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975-மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நான் கேள்விப் பட்டதைத்தான் சொல்ல முடியும். சாதாரண நாய் கடித்திருந்து சந்தேகம் இருந்தால், ஊசி போடலாமென்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதுபற்றித் திட்டவட்டமாக நான் சொல்லுவது தவறாகும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : இந்த பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு அரசு ஏதாவது உதவித் தொகை வழங்க முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பாதிக்கப்பட்ட குடும்பம் என்ற சொல் எத்தனையோ வகையாக, எத்தனையோ நிலையில் உள்ளவர்களுக்குப் பொருந்தும். பாம்பு கடித்து இறந்து போகிறவர்கள் நிறைய இருப்பார்கள். ஆகவே நாய் கடித்தது, பாம்பு கடித்தது, பூனை கடித்தது என்று இறந்து போகிறவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்டால், அப்படி வேறு மாதிரி யாருமே இறக்கமாட்டார்கள். ஆகவே அப்படி இந்தக்கருத்தை பரவலாகக் கொள்ளலாமா என்பது மிகவும் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர கீசகிதர் : இப்போது நகரங்களிலே, கிராமங்களிலே யாராலும் பராமரிக்கப்படாமல் ஊதாரித்தனமாகத் திரியும் “ஸ்ட்ரே டாக்ஸ்”ஐப் பிடிப்பதற்கு நாளுக்கு நாள் கஷ்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவைகளைப் பிடிப்பதற்கு நகராட்சியிலே சரியான ஆள் கிடைக்கமாட்டானென்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே, ஒரு 10 வருஷத்திற்கு முன்னாலே எல்லாம் நாயைப் பிடிப்பது “செய்ராக்” இடுந்து இப்போது அந்தத் தொழிலைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் நகரத்திலே அது மாதிரி ஒரு தொழிலைக் கைவிட்டு விடுவதற்குத்தான் நினைக்கிறார்களே தவிர, பிடிப்பதில்லை. சாமர்த் தியமாகப் பிடித்துக்கொண்டு வருவதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நாகரிகம் வளருவது என்பதே 4 அணுவுக்கு நடைபெற்ற காரியம் இப்போது இரண்டு ரூபாய்க்கு நடைபெறுகிறது என்பதுதானே தவிர, அதை விட நாகரிகம் அதிகமாக வளரவில்லை. போதுமான கூலி கிடைத்து ஒரு 5 அல்லது 10 நாய்களைப் பிடிக்கின்றவர்களுக்கு ரூ. 8 அல்லது ரூ. 10 கிடைக்கும் என்றால், நிச்சயம் அதைச் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரிலே இந்த நாய்களுடைய எண்ணிக்கை பெருகிவருகிற காரணத்தால், அவற்றைப் பிடிப்பதை ஒரு லாபகரமான தொழிலாக ஆக்கினால், அதைப் பிடிக்கிற தொழில் வெற்றிகரமாக நடைபெறுமென்று மாநகராட்சியினுடைய சிறப்பு அலுவலர் கருதி, இப்படி பிடிக்கப்பட்ட நாய்களுடைய எண்ணிக்கையை அந்த நாய்த் தோல்கள் கணக்கிடுவதன் மூலமாக சரிபார்த்து கணக்கிட்டு, நாய்த் தோலையே பாடம் செய்து, பதனிடும், அதிக விலைக்கு விற்கக் கூடிய நிலைமையை இன்றைய தினம் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, திருச்சி, மூலங்கம் போன்ற இடங்களிலே உள்ள நாய்களுக்கும் கூட அந்தத் தோலுக்கு விலை கிடைக்கிற முறையிலே பிடிக்கப்பட்ட நாய்த் தோல்களைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தால், நிச்சயமாக அங்கேயும் பிடிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

THIRU G. VASANTHA PAI : In view of the statement just now made by the Hon. Minister that there is a profitable business going on in the sale of the skins of the dogs, will the Hon. Minister at least take precaution that good dogs are not just caught and taken away by these Dog Vans? In Sastri Nagar and its neighbouring localities, good dogs like ‘Dashens’ which just come out to the roadside are being caught, merely because they do not have the tokens given by the Corporation, even though they had the collar. I hope things like this will be avoided in future.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நகரசபையிலே, நாய்களைப் பிடிப்பதைப் பொறுத்த வரையில், லைசென்ஸ் இல்லாத நாய் எதுவாக இருந்தாலும், அதைப் பிடிப்பார்கள். லைசென்ஸ் இல்லாமல் நகரங்களிலே நாய்களை வைத்திருப்பது பல்வேறு விதமான இடையூறுகளுக்குக் காரணமாக இருக்கும். ஆகவே, நகரசபை வெறி நாய்களை மட்டும் பிடிப்பது என்ற முறையை மேற்கொள்ள முடியாது. பல நாய்கள் வெறிநாய்களாக ஆகிவிடாமல் இருப்பதற்காக, சுற்றி வருகிற, யாருடைய பொறுப்பிலே இல்லாத லைசென்ஸ் பெற்று அடையாளம் கட்டியிராத அப்படிப்பட்ட நாய்களைப் பிடிக்கத்தான் நேரிடும். ஜாதி நாய்கள் என்றால், லைசென்ஸும் அதனோடு எப்போதும் இருக்க வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : My dog also had the same experience but fortunately it later returned home safely.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, my neighbour had a very fine dog “Dashen”. One fine morning this van came and took it away, because this metal disc which is supplied by the Corporation was not tied in the collar since it was found to be harmful to this dog. I think it would be better if some other disc, in plastic or some such other, is given. Though he had taken the licence for the dog, the metal disc which was harmful to the dog was not tied in the collar. Despite the taking of the licence, the dog was taken away by the van. May I know whether such instances could be avoided?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Such nice dogs, when caught and taken by the van, would not be destroyed but would be kept for at least 24 hours. The public can intimate to the authorities concerned and get the dog released.

MR. CHAIRMAN : The problem of dogs seems to have drawn the attention of the hon. Members very much. Yes. Thiru A. R. Damodaran.

[1975 மார்ச் 27]

THIRU A. R. DAMODARAN: Our complaint is that they do not keep the licence. They keep it in their houses, Sir.

Watch and Ward staff in Jails

* 195 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government (i) to reduce and (ii) to revise the work-load of the Watch and Ward Staff in Jails; and

(b) if so, the details thereof?

சிறைச்சாலைக் காவலாளர்கள்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு உணவு-சுட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) சிறைச்சாலைக் காவலாளர்களின் வேலைப் பளுவை (i) குறைக்க (ii) மாற்றியமைக்க அரசிடம் ஏதும் செயற் குறிப்பு உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை பற்றி அரசாங்கத்திற்கு சிறைக் காவலாளர்களிடமிருந்து ஏதாவது கோரிக்கை வந்திருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக இந்தப் பிரச்சினை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டும் அதிகமான எண்ணிக்கையில் வார்டர்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அத்துறைத் தலைவர் அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். ஆண்டு தோறும் பரிசீலிக்கப்படும் ஒன்றாகும் இது.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, காவலர்கள் 24 மணி நேரமும் தங்கள் அலுவல்கள் காரணமாக சிறையிலேயே இருக்க வேண்டி இருக்கின்றது. இதைக் குறைப்பதற்காவது, அவர்களுடைய வேலைப் பளுவினைக் குறைப்பதற்காவது அரசாங்கம் இதைப் பற்றி விரைவான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, அவ்வப் பொழுது அவர்களுடைய வேலைப்பளுவைப் பரிசீலித்து, வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்குமானால் உடனடியாக தேவையான அளவிற்கு வார்டர்களை நியமிப்பது என்று ஒரு முடிவெடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு பார்ட் இரண்டு ஸ்கீமில் இது போன்று அதிகமான அளவிற்கு வார்டர்கள் தேவை என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 196-ம், 197-ம் ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

Operation of Pump-sets with Alcohol

* 198 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Engineers of Agriculture Department experimented on the operation of pumpsets with alcohol; and

(b) if so, the details thereof?

சாராயத்தின் மூலம் விசை ஏற்ற இயந்திரங்களை இயங்கச் செய்தல்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சாராயத்தின் மூலம் விசை ஏற்ற இயந்திரங்களை இயங்கச் செய்ய, விவசாயப் பிரிவு பொறியாளர்கள் முயன்றது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) ஆம்.

(இ) அவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, அளிக்கப்பட்டுள்ள விவரக் குறிப்பில், இது பரிசீலனை அளவில் இருப்பதாகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்போது அந்த ஆய்வு முடிந்து, அது பரிசீலித்ததாக வரும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? இன்றைய நெருக்கடியான நிலையில் இதிலே விரைவான நடவடிக்கை எடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு இது லாபகரமாக இருக்காது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

@ 86—87 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. சி. பர். ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இது பற்றிய சோதனைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன. இதிலே என்னின்கள் ஒடுகின்றன என்பதையும் பார்த்தாகிவிட்டது. நமது வேளாண்மைத்துறையில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் ஐந்து என்னின்கள் இருக்கின்றன. இதை உபயோகித்து அவற்றைக்கூட ஒட்டிப் பார்க்கலாம். ஆனால் இந்த எரி சாராயத்தை, வேளாண்மைத் துறையில் உள்ள பம்பு செட்டுக்களாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இல்லை. காரணம் எரி சாராயம் பளாஸ்டிக் தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப் பொருளாகத் தேவைப்படுகின்றது. ஆகவே, பம்பு செட்டுக்களுக்கு டீசல் எண்ணெயையே உபயோகித்துக்கொண்டு, எரி சாராயத்தைத் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினா 199 ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி(*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதியில் ஏற்பட்டுள்ள கலகம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : “24—3—1975 இரவு முதல் 25—3—1975 மத்தியானம் வரையில் தொடர்ந்து சென்னையிலுள்ள சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதியில் கலகம் ஏற்பட்டு சில வெளியார் களின் உதவியுடன் சில மாணவர்கள் உள்ளே சென்று பல மாணவர்களின் அறைகளிலுள்ள பூட்டுக்களையும் பெட்டிகளையும் உடைத்து சுமார் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வரை பெறக்கூடிய சாமான்களையெல்லாம் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். மாணவர்களிலும் சிலருக்கு இரத்த காயம் ஏற்பட்டு, சென்னை அரசாங்கப் பொது ஆஸ்பத்திரியிலும், வெளியிலும் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீசுக்குத் தகவல் கொடுத்தும் சரியான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காமல் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அதைப்பற்றி விவாதித்து மாணவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய தன் அவசியத்தைக் குறித்து விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும்”

என்ற ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கே. ராஜாராம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இது எவ்வாறு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் வரும் என்பதை அவர் சுருக்கமாக விளக்கிப் பேசும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னைச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதியில் ஏற்பட்டுள்ள கலகம் குறித்து.

297

[1975 மார்ச் 27]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, 24-ம் தேதியன்று இரவு சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தங்கியுள்ள விடுதியில், மாணவர்களிடையிலே கோஷ்டிப் பூசல்கள், சண்டைகள் ஏற்பட்டு, அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட சண்டையால் ஒரு பயங்கரமான நிலைமை உருவாயிற்று. அதன் பேரிலே போலீஸுக்கு டெலிபோன் செய்து பின்னர் ஓர் உதவிக் கமிஷனரும், சில போலீஸ் அதிகாரிகளும், மற்றும் போலீஸ்காரர்களும் அங்கே வந்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வந்திருந்தபோதே இந்தக் கோஷ்டிச் சண்டையில் ஒரு கோஷ்டியினர் வெளியிலிருந்து மாணவர்கள் அல்லாத ஒரு சிலரை அழைத்து வந்து, தங்களுக்கு விரோதமாக உள்ள கோஷ்டியைச் சார்ந்த மாணவர்களை அடிப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தங்கள் கையில் கைக்குட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டு, தங்களை மட்டும் அடிக்காமல் கை குட்டை கட்டிக்கொள்ளாமல் யார் யார் இருந்தார்களோ அவர்களை யெல்லாம் இடையடி அடித்திருக்கின்றார்கள்.

மாணவர்களுக்குள் சண்டை சச்சரவு வருவதுபற்றி நாம் நிறைய அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இன்று சண்டை போட்டுக்கொள்ளுவார்கள், நாளைக்குச் சேர்ந்துகொள்ளுவார்கள். அதைப் பெரிய காரியமாக எண்ணி நான் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் போலீஸ் அதிகாரிகள் வாசலில் இருக்கும்போதே மாணவர்கள் அல்லாதவர்கள் வெளியிலிருந்து வந்து, உள்ளே ஒரு கோஷ்டி மாணவர்களை அடித்ததோடு அவர்களுடைய அறைகளிலிருந்து டிரான்ஸிஸ்டர் ரேடியோக்கள், கைக்கடிகாரங்கள், விலை உயர்ந்த பேண்டுகள் ஷர்ட்டுகள் எல்லாவற்றையும், சுமார் 40 அல்லது 50 ஆயிரம் ரூபாய் பெருமான பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நடந்ததும்கூட, போலீஸ் உள்ளே வந்து இதைத் தடுக்கவில்லை. உள்ளே வர மறுத்துவிட்டார்கள். இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால், பிள்ளைகள் கதி என்ன என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். பி.ஏ. படித்துவிட்டு பி.எல். படிக்க வருகின்றார்கள் அந்தக் கல்லூரிக்கு. பெற்றோர்கள் வெளி ஊர்களிலே இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இதைப்பற்றித் தந்தி மூலம் அல்லது பத்திரிகைகள் மூலம் அறியும்போது அவர்களுடைய மனம் எப்படிப் பதைக்கும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவே முடியவில்லை. வெளியிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருவது; உள்ளே இருப்பவர்களை அடிப்பது இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறினால், மிகவும் ஆபத்தாக முடியும். இது இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால், மாணவர்களுடைய சண்டை கல்லூரிகளுக்கு வெளியேயும் போய்விடக்கூடும். இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இந்த முக்கிய பிரச்சினையிதான் விவாதம் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். சாதாரணமாக ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை என்று கொண்டுவருவதில்லை. அவசியமானால் இதுபோன்ற விஷயங்களிலே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்தான் கொடுப்பது. தங்களுக்கு முன்பு திரு. மாணிக்கவேலர் அவைத் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் சட்ட சபை அங்கத்தினர் ஒருவர் அடிக்கப்பட்டுவிட்டார் என்று அப்போது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்தோம். அப்போது இருந்த தலைவரும் அதை ஒப்புக்கொண்டு, ஒரு மணிநேரம்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 மார்ச் 27]

விவாதத்தை அனுமதித்தார். அதை விவாதித்துப் பேசிய நேரத்தில் எல்லாக் கட்சியினரும் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வசதி ஏற்பட்டது. அந்த மாதிரி சபை முடிந்தபிறகு ஒரு மணிநேரம் இதை விவாதிப்பதற்கு அனுமதித்தால்; இங்கே நடக்கும் விவாதத்தின்மூலம் வேறு கல்லூரிகளில், சென்னையில் மட்டுமில்லை, வேறு எந்த ஊரிலும் இந்தமாதிரி தகராறு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கான ஆலோசனைகளை, கருத்துக்களைத் தருவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற ஒரே காரணத்தினால் இந்த மாதிரிக் கொண்டுவந்திருக்கின்றேன். இதை அனுமதித்தால், அது அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது, நமக்கும் நல்லது, நாட்டு மக்களுக்கும் நல்லது. எனவே இதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதியில் ஏற்பட்ட கலவரம் பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, அதுபற்றித் தம் கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கின்றார்கள். வருந்தத் தக்கதொரு நிகழ்ச்சி சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதியில் நடைபெற்றிருக்கின்றது. அங்கே மாணவர்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நின்று ஒருவரையொருவர் தாக்கிக்கொள்ளும் அளவிற்கு மனமாச்சரியம் ஏற்பட்டிருப்பது உள்படியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். வேறு பல சமயங்களில் கட்சி மாச்சரியங்கள் ஏற்படுவது உண்டு. ஆனால் இதில் கட்சி மாச்சரியம் இல்லாமல் வேறு வகையில் மாணவர்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நின்று ஒருவரையொருவர் தாக்கிக்கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது.

இந்த மாணவர்கள் விடுதியில் ஏற்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், பணியாளர்கள் இரண்டொரு மாணவர்களால் அடிக் கப்பட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால், தாக்கப்பட்ட பணியாளர்கள் இரண்டு பேரும் அந்த விடுதி உதவிக் காப்பாளரிடம் வந்து புகார் மனு ஒன்றைக் கொடுத்தார்கள். அதன் பேரில் 23-3-1975 அன்று காலை உதவிக் காப்பாளர் அவர்கள் விசாரணை ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து, அந்தப் பணி யாளர்களையும் மாணவர்கள் இருவரையும் விசாரித்தார். அந்த நேரத் தில் இரண்டு மாணவர்கள் மீது, லிங்கப்பா, முருகேசன் என்ற இரண்டு மாணவர்கள் மீது, புகார் மனுவைக் கொடுத்திருந்தார்கள். இதை விசாரித்துக்கொண்டிருந்தபோது அந்த மாணவர்கள் இதை மிகவும் ஆட்சேபித்தார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டார்கள். முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், அவரது கை உதவிக் காப்பாளர் முகத்தில் பட்டதாக மாணவர்கள் கூறுகின்றார்கள். வேண்டுமென்றே உதவிக் காப்பாளர் முகத்தில் அடித்த தாக மாணவர்கள் சிலர் கூறுகின்றார்கள். “தாம் கை நீட்டிய பேசிய போது அவரது முகத்தில் தமது கை பட்டுவிட்டது” என்று அவர் கூறுகின்றார். ஆனாலும்கூட அந்தமாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கக் கூடாது, இந்த மாணவர்கள் இதற்காக உதவிக் காப்பாளரிடம் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லி, முதலில் மறுத்த அந்த

2975 மார்ச் 27]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாணவர் பிறகு “என் கை அப்படிப்பட்டிருந்தால் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டார். பிறகு நடந்தவற்றைப்பற்றி உதவிக் காப்பாளர் கல்லூரி முதல்வர் அவர்களிடம் எழுதிக்கொடுத்திருக்கின்றார். அதே நேரத்தில் வேறு ஒரு பிரிவைச் சார்ந்த மாணவர்கள், இந்த உதவிக் காப்பாளரை அடித்த மாணவருக்கு எதிராக இருப்பவர்கள் இந்த மாணவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அவரை “சஸ்பெண்டு” செய்ய வேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்களிடம் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.

(பிற்பகல் 4-20)

மற்றொரு குழுவின் அவர் ஏற்கெனவே மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு விட்டார், ஆகவே அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது, விட்டுவிட வேண்டும் என்று முதல்வரிடத்திலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். முதல்வர் அவர்களும், கல்லூரிப்பிரிவுகளிலுள்ள என்ன செய்வது என்று கலந்து பேசி, இப்படி வார்டிலேயே அடிக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்ட தன் காரணமாக விசாரணை நடத்தி அதற்குத் தக்க தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கின்றார்கள். பிறகு இந்த உதவிக் காப்பாளர் கல்லூரியை விட்டு 24-ம் தேதி காலை வெளியே வருகின்ற போது 50 பேர் சூழ்ந்துகொண்டு, “நீங்கள் அறிக்கை கொடுத்ததன் பேரிலேதானே அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கின்றார்கள். ஆகவே நீங்கள் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று வற்புறுத்தியிருக்கின்றார்கள். இதற்குள்ளாக ஒரு செய்தி பரவிவிட்டது. அங்கே உதவிக் காப்பாளருக்கு எதுவும் நடக்கவில்லை, அப்படி இருக்கும்போதே அவர்கள் உதவிக் காப்பாளரை அடித்துவிட்டார்கள் என்ற வதந்தி பரவி, அடித்து விட்டார்களே என்று ஒரு இடத்திலிருந்து ஒரு சாரார் கிளம்பி, வெளியே போனவர் திரும்பி வந்தால் வருகிற தாக்குதல்களை உள்ளே இருப்பவர் கள் சமாளிப்பதற்கு ஆயத்தமாக இருக்க, இப்படிப்பட்ட பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. இதைக் கண்ட கூடுதல் உதவிக் காப்பாளர் அவர்கள் காவல் துறையினருக்கு செய்தி அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். காவல் துறையினர் 7½ மணிக்கு வெளியிலே பாதுகாப்புக்காக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு நீண்ட நேரத்திற்குப் பிறகு, வெளியிலிருப்பவர்களை உள்ளே நுழையவிடாமல் தடுக்க இவர்கள் பலாத்காரமாக உள்ளே போக, இரண்டு சாராருக்கும் இடையிலே கை கலப்பு ஏற்பட்டு, காயங்கள் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அங்கு இருந்த எல்லா மாணவர்களும் கூடுதல் உதவிக் காப்பாளர் அவர்களும் அவற்றைத் தடுப்பதற்கு எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த நேரத்தில்தான் பல்வேறு நிலைமைகள் ஏற்பட்டு ஜன்னல்கள், கதவுகள், கட்டில்கள், பிரேக்கங்கள் இன்னும் மற்ற பொருள்கள் சேதப்பட்டன. இரண்டு தரப்பிலேயும் மாணவர்கள் அடிபடுகின்ற நிலைமைக்கு ஆளாகி 18 பேருக்கு மேல் வெளியிருப்பு நோயாளிகளாகவும், உள்ளிருப்பு நோயாளிகளாகிற அளவுக்கு ஒரு சிலர் கீழ்ப்பாக்கம் பெரிய மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். இந்த நிலையில் அங்கே பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது என்று பல மாணவர்கள் விடுதியை விட்டு வெளியேற முயன்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்து, மீதம் பேருக்கும் அனுமதி அளித்து அந்த விடுதியிலே பதட்ட நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 27]

அத்தனை பேருக்கும் விடுமுறை கொடுத்து, “கால வரையறை இன்றி விடுதி மூடப்படுகிறது” என்ற அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு கல்லூரியைத் திறந்தால் அங்கேயும் பட்ட நிலைமை ஏற்படும் என்ற காரணமாக நேற்றைக்கு முன்னால் விடுமுறை விடப்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவும் நானே, நானேக்கு மறு நானேக்கு மறுநான் விடுமுறை இருப்பதன் காரணமாகவும், இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, 31-ம் தேதி அன்று கல்லூரி திறந்தால் போதும் என்று முடிவெடுத்திருக்கின்றார்கள். இருசாராருக்கும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலே கை கலப்பு வருகின்றபோது, அங்கே போலீசார் இருந்தாலும்கூட, முதல்வர் அவர்கள் அழைத்தாலொழிய போலீசார் உள்ளே போகக் கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. போகின்றபோதெல்லாம் அத்து மீறி உள்ளே நுழையக்கூடாது என்பதனால் வாய்ச் சொல் மூலமாக அல்லது எழுத்தின் மூலமாக அவர்கள் அழைக்காததன் காரணமாக உள்ளே போலீசார் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவில்லை. அந்தச் சமயத்தில் காப்பாளர், சக மாணவர்கள் சொல்லிக் கேட்காதவர்களை போலீசார் போய் சமாதானப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை வராது. அப்படிப் போனாலும், அங்கே போய் ஒன்று கைது செய்ய வேண்டி வரும் அல்லது இவர் களோடு அவர்களுக்குக் கைகலப்பு ஏற்படும். வேறு பல விளைவுகள் ஏற்படும் என்று காப்பாளர்கள் பல விடுதிகளில் அனுபவம் பெற்றிருப்பதன் காரணமாக, உள்ளே அழைக்காது வைத்திருக்கின்றார்கள். இந்த அளவுக்குத்தான் செய்தி நமக்கு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்கின்றபோது, கல்லூரித் தலைவரோ விடுதித் காப்பாளரோ போலீசாரோ கொடுத்த குறிப்புகளில் மாணவர்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து வெளியே சென்ற மாணவர்கள் தாக்கி னார்கள் என்று இருக்கிறது. வெளியிலிருந்து ஆட்கள் வந்து தாக்கி னார்கள் என்று குறிப்பில் இல்லை. மருத்துவமனையிலிருந்து மாணவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வாக்குமூலத்தில் வெளியார் சிலரும் கலந்திருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் நேற்று கொடுத்திருக்கின்ற ரிப் போர்ட்டிலே அம்மாதிரி வெளியார்கள் வந்து தாக்கினார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையிலே போலீசார் முழுவதையும் விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருக்கின்றோம். போலீசார் தக்க பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்து, பாதுகாப்பை வலிவுபடுத்தியிருப்பதோடு, கிரிமினல் வழக்கு 860/75, பிரிவுகள் 137, 138, 337, 426 பீனல் கோட் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்து அதற்கான புலன் விசாரணையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த சேதாரங்கள் எவ்வளவு என்று ஆராயும்படி கேட்டிருக்கின்றோம். நம்முடைய ஜன்னல்கள், கதவுகள் உடைந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சேதாரங்களைத்தான் நாம் அறுதியிட்டு அந்த அளவுக்குக் கூற முடிந்தது. எவ்வளவு சேதாரம் இந்த வகையில் என்று கேட்போது ரூ. 5 ஆயிரம் அளவுக்குச் சேதம் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். கட்டில்கள் மற்ற பொருள்கள் சேர்த்து ரூ. 8 ஆயிரம். ஆக மொத்தம் ரூ. 13 ஆயிரம் அளவுக்கு சேதமாயிருக்கக்கூடும் என்று சொல்கின்றார்கள். ஆனால் உள்ளே இருக்கின்ற பொருள்களைக் களவாடியிருந்தால், அதுபற்றி புலன் விசாரணை மூலம் தான் முழு அளவுக்குத் தெரியும். அந்தக் கருத்தை நாம் விட்டு விடாமல், இந்த அறிக்கைகளில் அது வரவில்லை என்றாலும்கூட மாணவர்கள்

1875 மார்ச் 27]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள் சொல்லியிருக்கும் புகார்கள் மீதும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கேட்டிருப்பதனாலும், நாம் காவல்துறை வினாருக்கு அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றோம். வெளியார் யாராவது தலையிட்டிருப்பார்களானால், அவர்களைக் கட்டாயமாகத் தண்டித்தால்தான், வேறு பல விடுதிகளிலே இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கும். சரியாகவோ தவறாகவோ பல விடுதிகளிலே, கல்லூரிகளிலே மாணவர்கள் பிரிந்து பிரிந்து மனமாச்சரியங்களை, சச்சரவுகளை வளர்ப்பது எல்லோருக்கும் வருத்தத்தை தரக்கூடிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. இதிலே கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே தான் கட்டளையிட்டிருக்கின்றோம். அந்தப் புலன் விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களும் காவல் துறை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஏனென்றால், ஒரு விடுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமைகள் வேறு பல நிலைமைகளுக்கு இடம் தருமானால், அதன் மூலம் மாநிலத்தினுடைய அமைதியும் கெடும் என்ற காரணமாக, அதைக் கட்டாயம் கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த விவரங்கள் எல்லாம் வந்தபிறகு தக்க நடவடிக்கைகள் இதன்மீது எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் இந்த வாய்ப்பிலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். வேறு மாணவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற புகார்மீதும் புலன் விசாரணை சேர்த்து எடுப்பது என்ற அளவில், அங்கு பாதுகாப்பு போடப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதைத் தவிர முதல்வர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும் இந்த 2, 3 நாட்களுக்குள்ளாக ஒரு சமரச முடிவினுடைய அடிப்படையிலே 31ம் தேதி கல்லூரியினைத் திறப்பதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். இதை விழிப்புணர்ச்சியோடு கண்காணிக்க கல்வித் துறையும், காவல்துறையும் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்கும். இதில் சட்டத்துறையும் ஈடுபட்டிருப்பதன் காரணமாக மேற்கொண்டு விவாதிப்பதற்கு அவசியமில்லை என்று கூறி, தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதனையும் இந்த வாய்ப்பிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இதிலே கொஞ்சம் துரிதமாக புலன் விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புலன் விசாரணை டட்சபாதமற்ற முறையில் நடக்கும்படியான அளவில், ஒரு நியாயாதிபதியை அல்லது இலாகாவாக இருந்தால் டி.ஜி.ஐ. கிரேடிட் உயர்தர போலீஸ் அதிகாரியைப் போட்டு விசாரணை செய்ய வேண்டும். நியாயாதிபதியை வைத்து விசாரணை செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். முந்தாநான் இது நடந்தது. இன்றைய தினம் சிதம்பரத்தில் பையன்களுக்குள்ளே இதுமாதிரி கலவரம் இருப்பதாக சிறிதுமுன் தகவல் வந்திருக்கின்றது. இது பரவிக்கொண்டே போகாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் விரும்புகிறேன். ஆகவே துரிதமாக விசாரணை நடக்கவேண்டும். இதில் நீதிபதி விசாரணை நடத்த முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதற்கு நீதிபதி விசாரணை தேவையில்லை என்பதே அரசின் கருத்து. எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதுபோல; காவல் துறையில் பெரிய அதிகாரிகளில் ஒருவரை வைத்து, அதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதில் ஆட்சேபணை எதுவும் கிடையாது. இது பாவுவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த மாணவர்கள் இரண்டாகப் பிரிந்து ஒருவரையொருவர் தாக்குதலினை நேரத்தில்; இதிலே வகுப்பு அடிப்படை; சாதி அடிப்படை என்ற அளவுக்கு வந்து சேர்ந்து விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட சாதி அடிப்படைகள் எல்லாம் வராத அளவுக்கு அந்தந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இவ்வொத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு என் இசைவை மறுக்கிறேன்.

3. அரசின் தீர்மானம்.

மருத்துவம், மக்கள் நலவாழ்வு, நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த கொள்கைக் குறிப்புகள் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே

“சட்டமன்ற மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவம், மக்கள் நலவாழ்வு; நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த கொள்கைக் குறிப்புகள் * பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அந்தக் கொள்கைக் குறிப்புகளை நான் இங்கே படித்து அறிவித்ததாக அவைக் குறிப்பிலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:—

“சட்டமன்ற மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவம், மக்கள் நலவாழ்வு, நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த கொள்கைக் குறிப்புகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* THIRU S. NARAYANASWAMY : Hon. Chairman, I am grateful for this opportunity to speak on the Policy Note on Public Health and on Medical Services during 1975-76. Incidentally, the Performance Budget in regard to both these has just been circulated to us, not only to-day, but only just now. I had no time to study them in detail. It is not by way of a criticism about the delayed delivery of the Policy Notes or the Performance Budgets; but we are under some handicap in perusing them.

* 88-269 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II -ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 மார்ச் 27]

[Thiru S. Narayanaswamy]

In any case, I must congratulate the Hon. the Minister for Health on what I regard as a fairly detailed note both on Public Health and on Medical Administration and also on Urban Development. But what is important for me is the Policy Note on Public Health and Medical, because I am also associated in some manner as the Chairman of the Voluntary Health Services Hospital Committee with what is going on. Now, Sir, there have been one or two statements which are somewhat disturbing. There are frank admissions made by the administration of Public Health in regard to Malaria Control. It has been stated that the whole programme has been facing a very critical challenge due to some technical difficulty and the occurrence has increased considerably. In fact, while we have considerable satisfaction that the incidence of smallpox and plague has practically come to zero since 1964, it is somewhat disconcerting to note that malaria control has not been effective and that malaria incidence is on the increase. I do think Malaria is one of those diseases which since World War II

MR. CHAIRMAN : The hon. Member may bring the plank down and make himself convenient.

THIRU S. NARAYANASWAMY : Thank you, Mr. Chairman. I have taken the necessary precaution. I only wish to say that since malaria is susceptible to 100 per cent scientific control since research was undertaken after World War II, it should be possible with a little more effort to bring this under control. I have no doubt this will be done as we go along.

Now the other thing that has caused a great deal of disquiet is the large occurrence of filariasis. Filariasis control is a much more complex problem than is known. But since its incidence is largely dependent on mosquito-larvae proliferation in stagnant pools of water which tend to occur particularly in areas where there is no proper drainage and where there is no proper flow of water, I think it is necessary that the programme on this front should be intensified in a big way.

The third point on which I want to say something is the family planning programme. I wish to say that the Government of Tamil Nadu have taken a very constructive and enlightened view in regard to control of family sizes through a

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1975 மார்ச் 27]

very vigorous family planning campaign. But what I feel is this : There is an idea that we in Madras tend to take it seriously and as a result, our population is cut down and on that ground, the findings of the Delimitation Commission will be advantageous to other States and disadvantageous to us. But I want that this programme should be carried on and uncompromising and uninhibited efforts must be made in order to secure very speedy results. Despite all that we are doing all over India and even in those States where this programme has been taken seriously and implemented, results are, if I may say so, extremely peripherical, except, of course, at the highest social level. I think it is necessary, if necessary by diversion of funds to family planning programmes, to intensify them. It is not to say that good effort was not made in this State. Tamil Nadu is one of the few States where the Family Planning programme has been militantly carried out and particularly during the last few years, a great deal of attention is given to it. The medical profession which used to look down upon this as something which was inimical to its interests has to-day begun to exhibit a changed psychology to it.

MR. CHAIRMAN: Hon. Members are requested to make short speeches, because there are many speakers to-day. Members may take not more than 15 minutes each.

THIRU S. NARAYANASWAMY: I am thankful to you, Mr. Chairman. I want to emphasise this particular point. I think it is very essential that the Family Planning programme should be implemented in a more militant and intensive manner.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

Now I will skip over the subject of adulteration and environmental hygiene on which I find a very revealing paragraph in the Policy Note. I have no doubt that it will be pursued relentlessly with the help of many Analysis Centres which have been started and I hope more of these Centres will come in in course of time. Some of them are being started in places like Salem, apart from the places where they are already there in Coimbatore and Madras.

1975 மார்ச் 27]

[Thiru S. Narayanaswamy]

Now in regard to environmental hygiene, with the increase in the number of industrial locations particularly in the new areas, it becomes a matter of paramount necessity to see that instead of taking action after the industry is started either for having polluted the air or for having polluted the ground, we should take steps to see that the industries themselves have such devices as modern industries have, even before they are allowed to start. I think we can make it a condition so that subsequently difficulties may not arise. I think this will be successful and I am sure the Government will pursue the matter in this way.

Now, Sir, there is a reference to the non-recognition of Tirunelveli and Chingleput Medical Colleges by the Indian Medical Council. I think much water has flowed under the bridge since this report was written and we are much nearer recognition because we have given the equipment they needed for the recognition. Efforts may be taken personally by the Minister to see that further time is not wasted in getting recognition for these two Colleges.

I welcome the steps taken to improve medical research. A sum of Rs. 1 lakh has been provided and I think it will be consistent with the financial constraints the Government are having. I would like medical research to be pursued in enough Centres. I think it is very essential that we do this.

(மீதமல் 4—40)

Sir, the most important point I want to say is this, with which I shall conclude. I am told that there are a number of speakers to follow me. I want that the bed-strength in the hospital should be increased. In four years the bed-strength has increased from 11,329 to 12,638. The increase is not satisfactory, and it is hardly adequate. Only recently a great demographer, writing in an international magazine, said that the rate of population proliferation is such that 10,000 hospital beds should be created everyday to meet the requirements. I would like the bed-strength to be increased considerably, though I am aware of the tremendous financial constraints under which the Ministry of Health and Medical Services functions. In the same way, many other Departments are functioning. I am fully aware of it. But I feel it essential to press on this Government the need for an

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975 மார்ச் 27]

increase in the bed-strength so that the unsightly spectacle of people lying on the verandahs of various hospitals in the most insanitary and appalling conditions is avoided. Particularly, if it happens in a big hospital like the General Hospital, I think it must be more pathetic in the Headquarters Hospitals and I would like to see this rectified.

I am happy that some useful steps have been taken to improve Out-patient service which is one of the appalling things in our State. I think it is worse in some other States. It may be so but I think there is very little solace to seek in saying that some other State is even worse. The Out-patient services are far from satisfactory. There is a very beautiful and frank admission in this Report by the Hon. the Minister for Health that the doctors who admit in-patients are not there the following morning to follow the diagnosis that they have made and that steps have been taken to improve the situation at an expenditure of Rs. 5 or 8 lakhs. I hope that this appalling condition in which the patients who are admitted are neglected the following day will cease and the follow-up will be sensible and practical and I trust that the patients will feel that once they enter the hospital, they are being looked after. This is very, very important.

Sir, I do not think I will take too much time on Urban Services. I happen to function on the Madras Metropolitan Development Authority as a representative of this Council. I must say that we have made very considerable headway with the plans for urban development. For further improvement of living conditions, prevention and mitigation of urban pollution and transposition of several services to places other than those which are presently congested. All these are being considered. Again, it is a question of financial constraints that will finally handicap our implementing the various projects which have been lined very beautifully by the Madras Metropolitan Development Authority. It recently held a Seminar on this subject in which some extremely sensible solutions and suggestions were made. I hope we will get enough resources to implement these schemes as we go along.

I wish to congratulate the Hon. the Minister for Health on the generally satisfactory report he has produced on both Public Health and Urban Development and also on Medical

[1975 மார்ச் 27] [Thiru S. Narayanaswamy]

Services. I hope he will get the necessary financial support from the Government and psychological and technical support from the medical services in implementing the various beneficent schemes which have been initiated.

Thank you, Mr. Deputy Chairman.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Deputy Chairman Sir, it is always a pleasure for us to participate in the discussion on the Policy Note on Public Health and Medical Services and particularly so because this is probably one Department where we have had one Minister to deal with it for a number of years.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Hear, hear.

THIRU A. R. DAMODARAN: We are very grateful for it because if there is one Minister, the policy is likely to be continuous and although we may be repetitive in some of our remarks, the Hon. Minister with his very sound knowledge of the working of the Department would be able to educate us with some of the difficulties that he faces in that particular Department.

May I, at the outset, express my very deep concern at the very cavalier and casual manner in which the Members of this House have been treated by the fact that one of the important documents of the Budget—the Performance Budget—which was placed last year has been distributed only just now? In fact, when I came to participate in this debate, I had to refer to the Performance Budget for the year 1974-75 and only when I asked the Secretary of the Council this evening as to why we did not receive it was a query made to the Department as a result of which, as the hon. Member Thiru Narayanaswamy mentioned, the Performance Budget has been presented to the Members of this House. I only wish to state, Sir, that I hope all such documents will be circulated in future well before we take up the discussion. Although some exhaustive details on certain aspects of financial expenditure are furnished in the notes that have been given, I am afraid these notes do not mention in detail the expenditure to be incurred. For example, Sir, I asked my hon. Friend Thiru Swaminathan and I was also searching in the Policy Note on Medical Services to find out what would be the allotment for Medical Services according to the Budget. But we have not been able to find a single sentence

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 மார்ச் 27]

which says that so many crores of rupees have been presented in the Demand for Medical Services. I only wish to state that these detailed documents should also be given to us. Having mentioned this, I would like to pass on to the subject-matter of to-day's discussions.

Sir, the introduction of Prohibition has had tremendous impact on the financial outlay on very many developmental activities and it does not require a very detailed search of the Budget documents in so far as these two Policy Notes are concerned to find that the axe has fallen very heavily on the Departments of Public Health and Medicine. I am very sorry to mention this, Sir, but I think the public should also know about the implications of certain policies that are adopted by Government. Although a Budget of over Rs. 500 crores has been presented, it is very obvious that in both these very important departments very serious cuts in expenditure have been imposed. For example, in the building programme, against an allotment of Rs. 163 lakhs and odd for the year 1974-75, I find, Sir, that the allotment for the year 1975-76 is hardly Rs. 19 lakhs. All these cuts are likely to have a very telling effect on various items of expenditure and I would only like to say that we are deeply concerned at the very heavy cuts in expenditure imposed on these Departments which will in turn have a very serious effect on the standard of services that are being provided in our hospitals, dispensaries and other institutions. The total expenditure in 1972-73 on Public Health was Rs. 16.10 crores as against Rs. 16.25 crores in 1975-76. Therefore, it is obvious that the *per capita* expenditure on Public Health has diminished. I would, however, like to congratulate the Public Health Department on two outstanding achievements and they have mentioned it very properly in very broad types. Firstly, I would like to make mention regarding the eradication of smallpox in our State. Considering the fact that only last year the whole world was aghast with the news of an epidemic in Bihar, I think, Sir, we in this House must congratulate the Public Health authorities on their continuous action in seeing that as a result of the activities in the eradication campaign, there have been, I believe, only four deaths from smallpox in the State during the last year. It is indeed a very creditable achievement. Similarly, achievement has been made in regard to plague. As my hon. Friend

1975 மார்ச் 27]

[Thiru A. R. Damodaran]

Thiru Narayanaswamy mentioned, I wish we can say the same thing about malaria and filaria. Especially I, coming from South Arcot, have considerable misgivings in this regard. I may not be correct and it is for the Hon. Minister to correct me if I am wrong. However, it seems to me as if our mosquitoes are developing greater resistance to the anti-malarial insecticides which are being used and we are getting bigger and stouter mosquitoes in spite of all our efforts. This need not necessarily result in more malaria or filaria, but there is an element of nervousness amongst the population whether this may not also induce a new outbreak of this disease from which South Arcot has been suffering very badly in the past.

THIRU S. T. ADITYAN : Is the hon. Member sure that they are mosquitoes?

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, obviously my hon. Friend is free of the mosquito menace in his district. Otherwise, one cannot mistake the mosquito in its drone when it comes near one's ear and disturbs one's sleep. Anyhow there is a sense of fear and I hope that this will be investigated by the Public Health Department and that we will see that South Arcot which was particularly affected by malaria about 25 to 30 years ago does not get a recrudescence of this illness which will cause untold agony to the population of that district.

(பிற்பகல் 4-50)

Sir, exhaustive details have been given of the work of Primary Health Centres in our State and it has also been pointed out that almost every Panchayat Union Block has one Primary Health Centre, the State thus having more than 381 Centres. At the same time, I was wondering, because mention has been made in this Policy Note that we are not going to have more Centres, whether, with the limitation in Plan finance, we had perhaps to remain content with what we had. I would, therefore, suggest to the Hon. Minister to see whether greater mobility of service could not be ensured in our Primary Health Centre, because at a time when building grants are not available, instead of spending one or one and a half lakhs of rupees or even more — I do not know what it actually costs, but it must cost anywhere between 2½ to 3 lakhs of rupees, seeing the very nice buildings that have been put up in

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 மார்ச்-27]

various Centres — instead of spending inadequate monetary resources on putting up new buildings, I would certainly plead that we should try to ensure greater mobility for this service in those areas. Perhaps if the doctors and the assistants in such institutions could be provided with transport facilities and given a weekly programme of visit to 10 or 15 villages, a certain degree of medical care could be assured to the inhabitants of those villages. When we compare the standard of medical service given from our Primary Health Centres with the medical service given in other Government Hospitals, one cannot but help concluding that the Government are heavily oriented in favour of the urban population, whether it is in the matter of food or any other thing. The Hon. the Minister for Food and Civil Supplies was very eloquent in his reply the other day and the urban consumers, being extremely vociferous, are well looked after. The standard of service in our E.S.I. Hospitals is of a much higher and greater calibre than what we are able to render to the people in the rural parts. It does not mean that the people in the rural parts do not require medical attention. But perhaps they are less vocal and there is a tendency for us to ignore their very legitimate demand that the standard of medical service should be improved in the Primary Health Centres.

Sir, the other point to which I would like to refer, in view of the limited time that is available, is regarding the School Health Programme that has been undertaken by the Government of Tamil Nadu. I was very happy to read in the report that the medical check-up for school children is available in certain parts of Tamil Nadu but I was somewhat dismayed to find that it has been made applicable only to 18 Primary Health Centres in our State out of a total of 381 Centres and during the year 1975-76, obviously because of financial restraints, only 7 more Primary Health Centres are to be taken up for the extension of this scheme. I believe that for any modern Government which wants to take adequate safeguards against the spread of many diseases and to see that the health of our children is adequately maintained, so that they may not constitute a bigger burden on the State at some future date, it is absolutely essential to extend this scheme to cover the rural schools in the entire State. Although it may be an expensive programme, if we are able to detect disease at an early stage, it would be more helpful to the department itself. I would;

[Thiru A. R. Damodaran]

therefore, plead with the Hon. Minister, although I realise there are financial implications, to solicit the help of voluntary organisations, particularly social service organisations like the Lions Club, Rotary Club, Guild of Service or some other Welfare Organisations which would certainly be prepared to help the Government in this regard, because the care of the children is one of the immediate concerns of such institutions. In view of the large finance required for improving the standard in each and every institution of his department, I would like to recommend to the Hon. Minister to consider whether, as we have in the Agriculture Department an intensive agricultural development programme where we select a certain area for intensive development, finances and skilled personnel are given, all the steps necessary to see that the area is developed to the maximum extent possible are taken as far as agriculture is concerned—and enormous funds have been provided to the Minister for Agriculture who even wants to start Farms which will produce paddy at economic rates for distribution to the consumers — but that is a different story — as far as the Public Health Department is concerned, they could select three or four areas in our State not only in the barren districts like Ramanathapuram but also in districts like Thanjavur and conduct a pilot plan of experiment to find out the incidence of disease, the standard of health in such areas, the lack of nutrition for the children and the way in which we have to tackle the problem. This would be a great experimental project which would help the Government in formulating certain views and these can be included, I think, very well in the urban Schemes. I hope that some consideration would be given to this aspect.

Regarding water-supply, here again the severe cut that has been imposed has had its effect and although the Minister himself has confessed that 4,916 villages and hamlets with a population of 3.8 millions do not have any public source of water-supply. I am somewhat dismayed to note that the allotment for rural water-supply has been cut from Rs. 4 crores to Rs. 2.7 crores during the current year.

Reference has also been made in this Policy Note to the problems of pollution. I would like the Hon. Minister to kindly take this matter up seriously because there is a tendency in our country to think that industrial growth is paramount and what-

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 மார்ச் 27]

ever ill effects the starting of new factories may have on the population, there is a tendency for us to shrug our shoulders and say that as long as we get more sales tax and more employment opportunities, these are all subsidiary considerations and we should not take them into account. While I am all for industrial growth, I certainly think that there should be some degree of control and direction exercised in the matter of pollution. On the 16th March in Cuddalore, I suddenly got up at night at about 10-15 and I was choking and coughing for nearly 20 minutes. I thought possibly it was the effect of my having paid the advance income-tax on March 15. But when I took care to verify from the local population the next day, I understood that about 60 per cent of the inhabitants of Cuddalore had coughed with me and this was the result of the Sulphur Di-Oxide fumes coming from the Fertiliser Factory in Cuddalore O.T. which was four miles away and the whole City had been blanketed with an acrid smoke for about half an hour and I do not know the harm caused to the young children in their beds.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, just for the information of the hon. Member. Adulteration of petrol also causes the same effect.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I am glad for the elucidation. The hon. Member wants to accuse me of producing that. I can assure him that at 10 p.m. we do not produce adulterated petrol, although some may produce it at other times of the day. I only

THIRU S. NARAYANASWAMY: On a point of clarification Sir. If petrol is adulterated, carbon monoxide is created and it may harm the engine in the long run but it does not produce any discomfort.

THIRU A. R. DAMODARAN: My hon. Friend Thiru Vasantha Pai may not be aware of the technical things. Carbon monoxide is odourless, colourless and tasteless. On the other hand, Sulphur Di-oxide fumes cause harm to us.

Anyhow I wanted to mention this because we have been complaining about this for a number of years and I was rather shocked because this happens to be the only factory in Cuddalore and I do not see why adequate steps should not be taken by the Public Health Authorities.

1975 மார்ச் 27]

The Hon. THIRU K. ANBAZHAGAN: As the matter referred to by the hon. Member is such a serious one of heavy cough and sneezing at night, he should have taken some steps to convey the matter to some of the authorities there, because the authorities by themselves do not cough, they do not sneeze and they do not take into account all those things. The hon. Member must have intimated and I want to know whether he has taken any such steps.

THIRU A. R. DAMODARAN: Now that the Hon. Minister has informed me of the lethargy of his department, I shall take necessary action in future, Sir.

I would now like to pass on to hospital administration, Hospital administration has become an extremely complicated affair now. It is not as if there are some beds in a few rooms and a few patients are admitted. We are having about 1,500 beds in some of our big hospitals and the hospital administration has become a complicated affair. I would like the Government to investigate whether our medical personnel who are in charge of the entire administration of these hospitals should not be relieved of some of their administrative duties. In fact, the Estimates Committee

(பிற்பகல் 5-00)

on Medical Services, in a report on the Madras Medical College and the General Hospital has also recommended, a couple of years ago, that some of our medical personnel should be relieved of such administrative functions. Now-a-days, doctors are finding it extremely difficult to deal with all aspects of hospital administration as a result of which both standards and discipline cannot be maintained in such institutions and I hope the Government will consider whether the appointment of Lay Secretaries with more comprehensive functions to some of these bigger hospitals would not help in relieving doctors of many of their administrative functions as a result of which they could devote more attention to other duties. For example, Sir, I was rather amazed to find a circular which has been sent to heads of departments by the Principal of a Medical College and I think hon. Members of this House may also be interested to know and realise the variety of duties which these departments have to perform. The circular read thus: "All the heads of the departments are hereby requested to obtain their half-yearly requirements of soft and coconut

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 மார்ச் 27]

brooms (துடைப்பம்) from the office by sending indents in the departmental stationery indent book." This is not a duty which the head of a department need necessarily perform. The purchase of soft or coconut brooms may be necessary, I agree, Sir, but I only wish to point out that the hundreds of such

The Hon. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, does the hon. Member suggest that the requirements have to be counted, in number, by the Superintendent?

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, these duties could easily be given to persons who have nothing to do with the treatment of patients and with the medical superintendence of the institution because these are all small things which could be dealt with by any of the persons in the lower cadres. I quoted this as an example and probably this is one of the thousands of such circulars that may be given to the heads of these institutions. I only wanted to mention that we should not load our medical personnel with such duties. They should be relieved of these administrative functions. The cleanliness of the hospital, the attendance in the mess which would ensure that clean food is given, the superintendence of diet articles, the way in which the toilets are kept in the hospital and things like that are all functions of which the Superintendent of the hospital should be divested. Though he may be having overall supervisory control, these functions should be taken over by persons who have no medical responsibilities whatsoever. Therefore, Sir, I would plead that this matter may be looked into especially in the bigger hospitals. I am not saying that all the 220 hospitals in our State should have Lay Secretaries; but at least the premier hospitals in Madras and the District headquarters hospitals in our districts should have such personnel to help the doctors out in regular routine work.

Sir, I would also like to mention a practice that is being followed in the United States and I think it is a matter which the Department may kindly investigate. In the hospitals there, there is a weekly review committee to review the mortality cases in the hospital and compulsory autopsy and post-mortem is performed to find out the exact reason why patients die. It is not with the intention of finding fault with the medical doctors but only to ensure that this will act as a guidance in the future. I would like that at least in our premier institutions we may have such review

1975 மார்ச் 27] [Thiru A. R. Damodaran]

committees to be headed by a team of doctors of the Pathology department and other concerned departments to find out the reasons of death so that in future corrective action could be taken.

Sir, I would like to express my deep feeling of concern that the Chingleput and Tirunelveli Medical Colleges have not yet been recognised. The students of these institutions are likely to have very great difficulties in getting admission to other institutions both in India and outside. I was hoping but I have had no time to find out if any allocation had been made in the Budget for improvement of facilities in these two hospitals. I hope that due care will be taken to see that the students in these institutions do not suffer due to non-recognition.

May I also state, incidentally, that while I welcome the allocation that has been made for the development of indigenous systems of medicine, particularly our Siddha, Unani and Ayurvedha systems, I would plead for a complete pharmacopoeia to be prepared of Indian drugs, because one of the mysteries of Indian Medicines is that we do not know the composition of a drug or medicine that is given to us. In fact, we will find that in the allopathic system whatever drug is retailed through druggists, the composition of that drug must be stated on the container itself. Perhaps, if our indigenous system of medicine is to be taken to a larger extent by the population of our country—and I think the Government are seriously interested in this matter—we should devote more finance and more resources to the development of a proper pharmacopoeia on the subject of indigenous drugs. We have had wonderful drugs in our country, especially the drug 'Rawuvulfa Serpentina' which controls blood pressure. We have the plant named 'Thulasi' in Tamil Nadu, which we have been worshipping for hundreds of years. There must be some remarkable medicinal properties in this plant which is being worshipped. I am sure that our elders had some idea behind the worship of this plant. Because the Government of Tamil Nadu are deeply interested in this system of medicine, I would like that efforts should be taken to find out whether the various herbs which we have in our own State should not be analysed properly, a proper classification made and a proper classified pharmacopoeia evolved.

Sir, India presents tremendous scope for medical research. We have a tremendous population and we must have a variety of diseases which is experienced nowhere else in the world. I would

[Thiru A. R. Damodaran] 1975 மார்ச் 27]

only suggest to Government—because they realise that they do not have adequate resources—that we must interest international bodies like the World Health Organisation as well as many other international foundations which are today prepared to spend hundreds of thousands of dollars on medical research only if the Government of India are able to give permission for such international foundations to establish research centres in our country. I hope that the Government of Tamil Nadu at least will be able to persuade the Government of India that where international foundations desire to take up such research work in seriousness, we should not present any bar to them. I mention this because passports are being refused, visas are not being extended and money is not allowed to come in. I would certainly plead that in this case at least, our Government should take up this matter and see that such international foundations are not discouraged from establishing research foundations in our own State.

Thank you.

(பிற்பகல் 5-00).

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை பாலினி நோட்டீன்மீது நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை.)

நமது மாநிலத்திலே சுகாதாரத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் ஏற்பட்டும், இங்கே அதிகாரிகளுக்குள்ளே உள்ள சச்சரவினால் அவை செயல்படமுடியாத அளவிற்கு நின்றுவிடுகின்றன. அவர்களுக்கு உள்ள பொறுப்புகள் மிகவும் அதிகம். சுகாதாரத் துறையில் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள், சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று இருக்கின்றார்கள். இந்தத் துறையிலுள்ள தொழிலாளர்கள் மிகக் கீழ்த்தரமான வேலையில் ஈடுபடவேண்டியிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு என்ன வேலை?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : என்ன வேலை என்று சொல்லுகிறேன். சாக்கடைசேர்த்துச் சுத்தம் செய்தல், மலத்தை அள்ளுதல், குப்பையைக் கூட்டுதல் போன்ற வேலைகளில் இவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இதைப் பற்றிக் கிண்டித்தல் ஹெல்த் ஆபீஸர்ஸ், முனிசிபல் ஹெல்த் ஆபீஸர்ஸ் என்று இருக்கின்றார்கள். எல்லோரும் எம்.பி.;பி.எஸ். தான் பாஸ் செய்து விட்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் அப்படிப் பாஸ் செய்து விட்டு வந்தும், ஹெல்த் ஆபீஸர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சம்பளத்திற்கு மேலே போவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஹெல்த் ஸெர்வீஸில் உள்ள டாக்டர்கள்

1975 மார்ச் 27] ருதி. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்

நீண்ட காலத்திற்கு அப்படியே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே டாக்டர்கள், ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திற்கு அரசாங்க மருத்துவராகவோ அல்லது தனியாகப் பராக்ஷிஸ் செய்திருந்தால் அல்லது மெடிகல் காலேஜில் இருந்திருந்தால், அவர்களுக்கு எவ்வளவோ முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும், வருமானமும் அதிகமாக இருந்திருக்கும். சுகாதாரம் தான் நாட்டிற்கு அடிப்படை. ஆனால் அந்த சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்கும் இந்த ஹெல்த் ஸெர்வீஸ் அதிகாரிகளுடைய முன்னேற்றத்திற்கு வழியே இல்லாமல் இருக்கின்றது. எனவேதான் இதற்கு அதிகம் பேர் வரமாட்டேன் என்கின்றார்கள். எனவேதான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

சில இடங்களிலே என்ன பண்ணுகிறார்கள்? ஹெல்த் ஆபீசர் பெரியவரா, நகராட்சி அடீபினிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீஸர், நிர்வாகம் செய்பவர் பெரியவரா என்ற சண்டை சச்சரவு வந்துவிடுகிறது. யார் பெரியவரோ, மொத்தத்தில் அங்கே இருக்கின்ற துப்புரவு வேலையெல்லாம்சூட பாதிக்கப்படுகிறது. சண்டை என்று வருகின்றபோது, குறிப்பாக ஹெல்த் ஆபீசர் கையைக் கட்டிவிடுகிறார்கள். எந்தவிதமான வேலை செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை, வாய்ப்புகளைக் கொடுக்காமலிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமையில் நகராட்சிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சண்டை என்று வந்துவிட்டால் நிர்வாகம் பெரியதா, கமிஷனர் பெரியவரா, ஹெல்த் ஆபீஸர் பெரியவரா என்று விவகாரம் வருகின்றபோது நிர்வாகம் தடைப்படுகிறது. சுகாதாரத்தை கவனிப்பது தடைப்படுகிறது. இதைத் தலைவரவர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துகிறேன். அவர்களுக்கு விளக்கமாகத் தெரியப்படுத்துகிறேன். தனியாக ரிப்போர்ட் கொண்டுவிருக்கிறேன். நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்க....

ஒரு குரல் : தலைவரவர்களே, நிர்வாகத்துறை என்கிறார் போலிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நல்வாழ்வுத்துறை என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே; நான் நல்வாழ்வுத்துறை என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நிர்வாகத்துறை என்று சொன்னீர்கள் என்கிறார்கள், அதனாலே மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். அவைக் குறிப்பில் ரெக்கார்ட் ஆகிலும், அதனாலேதான் சொல்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, நிர்வாகத் துறை என்று சொல்லவில்லை. நல்வாழ்வுத் துறை என்றுதான் சொன்னேன். அப்படி இருந்தால் அதை எடுத்து விடுங்கள்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டிலேயே நமது மாநிலத்திலே நிறைய மருத்துவமனைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்போது மருத்துவமனையிலே வேலை செய்கின்ற டாக்டர்கள் எல்லாம் தனியாகப் பராக்ஷிஸ் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, அடித்துவிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் சேர்ந்து ரெக்கார்ட் ஆகிவிடப்போகிறது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் என்று தான் சொன்னேன். மாற்றிச் சொல்லியிருந்தால் அபிதித்து விடுங்கள். காதிலே விழுந்தது ஒருவேளை தவறாக இருக்கலாம். நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன்.

இந்த மருத்துவமனையிலே வேலை செய்கின்ற டாக்டர்கள் தனியாகவும் டிஸ்பென்சரி வைத்திருக்கின்றார்கள். அதனாலே பலவிதமான தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மருத்துவ மனையிலே வேலை செய்கிற போது அங்கே சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளை, தனியாக வீட்டிலே போய்ப் பார்க்கவேண்டியிருக்கின்ற சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிற நேரத்திலே பலவிதமான தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று மருத்துவ மனையில் அப்பாயின்ட் மென்ட் ஆகிவிட்டால் அதோடு இருக்க வேண்டும். தனியாக பிராக்டிஸ் பண்ணக்கூடாது. அத்துடன் தனியாகவும் பிராக்டிஸ் பண்ணினால் இதைப்பற்றிச் சரியான முறையிலே சிந்தனை இருக்காது. அப்படி இருந்தால்தான் தவறுதல் நடக்காமல் மருத்துவமனை நடக்க முடியும். இது பலவிதமான தவறுகள் ஏற்பட ஏதுவாகிவிடும். முதலிலே அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மருத்துவமனை எப்படி இருக்கிறது? நலத்தறை அமைச்சர் அவர்கள் நோய் வருவதற்கு முன்னாலே தடுக்க வேண்டும், வந்த பிறகு சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். நாம் எல்லா வகையான நோய்களுக்கும் தடுப்பு ஊசி போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அதே போல டி.பி. க்ஷயரோகத்திற்கு ஊசி போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். புற்று நோய் போல பல தொத்து நோய்களைத் தடுப்பதற்காக ஊசி போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் அந்த நோய்கள் எல்லாம் குறைந்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், நாளுக்கு நாள் ஜாஸ்தியாக ஆகிக் கொண்டேதான் வருகிறது. டி.பி. பற்றி நாம் எடுத்துக் கொண்டால், ஏராளமான சானடோரியம் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் கட்டியும்கூட இடம் கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? அதைத் தடுப்பதற்கு ஊசி போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் நோய்கள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் 10, 15 ஆண்டுகள் ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ் எடுத்தால், மாநிலத்திலே எவ்வளவு டி.பி. சானடோரியம் இருந்தது, இப்போது எத்தனை மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். இடம் கிடைப்பதும் அதன் பின் சிகிச்சை பண்ணுவது என்பதும் ரொம்ப சிரமமாகத்தான் இருக்கின்றது. நோயாளி வருந்தத் தக்க அளவிலே அவனுடைய உயிரை இழக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, காசநோயால் ஒரு 10 அல்லது 20 அல்லது 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அந்த நோய் கண்டவர்கள் எவ்வளவு பேர் இறந்து போனார்கள் என்ற விவரம் பார்த்தால், அன்றையதினம் 100க்கு 50 அல்லது 60 பேர்கள் இறந்து போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். தாங்கக்கூடிய சக்தி உள்ளவர்கள் சிலர் மட்டும் தப்பினார்கள். இப்போது 100க்கு 90 பேர் காப்பாற்றப்படுகிறார்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

காச நோய் கடுமையாகத் தாக்கி உடலிலே வலுவும் இல்லை என்பதனால், இறந்துபோனவர்களைத் தவிர இப்போது அந்தக் காச நோய் அவ்வளவு கடுமையான நோயாக விட்டுவைக்கப்படவில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலைக் கேட்டு நான் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். ரொம்ப அபிவிருத்தியடைந்திருப்பது பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன்.

புற்று நோய் பெர்சண்டேஜ் பற்றி நமது மாநில அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். புற்று நோய் வந்தவர்கள் அடையாறு ஆஸ் பத்திரியிலே அடமஷன் கிடைக்கக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஏராளமான மான்யம் கொடுத்திருப்பதாக இருக்கிறது. அதிலே இடம் கிடைத்துச், சோநது, வெளியிலே வருவது என்பது அவ்வளவு சாமான்யமான காரியமாக இல்லை. ரொம்ப சிரமமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (பலதத சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ரொம்பப் பேர் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளியிலே வந்திருக்கின்றார்கள்.

(பிற்பகல் 5 10)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, புற்று நோய்க்குச் சிகிச்சை செய்ய வசதிகள் போதாது என்று சொல்கிறேன். வயாதிகள் வருகிற அளவிற்கு சிகிச்சை செய்ய போதுமான வசதி மருத்துவமனையில் இல்லை என்றுதான் சொல்கிறேன். வேறு ஒன்றும் தவறுதலாக நினைக்கக்கூடாது. இதிலே குற்றம் குறைகள் நிறைய இருக்கின்றன. மருந்துகள் பற்றாக்குறை நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படி மருந்து இருந்தாலும், அது திடமுள்ள மருந்தாகத் தெரியவில்லை. அதிலே பலவிதமான குறைபாடுகள் இருப்பதாக என் காதலே விழுகிறது. அப்படி மருந்து இருந்தாலும் தரக்குறைவானதாகத்தான் மருந்து வருகிறது. டெண்டர்கள் வீடுகிறார்கள். மட்டமான மருந்துகள்தான் சப்ளை பண்ணுகிறார்கள். நம் நோய் தீர, ஸ்திரமன் மருந்தை நாமேதான் பார்த்து வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றிக் கூட ஒரு ரிப்போர்ட் பார்த்தேன். நாடு எங்கும் அரசு ஆஸ்பத்திரியிலே பர்தாப் நிலை என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். சென்னையைப் பொறுத்தவரைக்கும்கூட அந்த யு.என்.ஐ. செய்தி நிறுவனம் சர்வே டண்ணியிருக்கிறார்கள். “சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் ஆஸ்பத்திரி சுற்றுப்புறத்தில் ஒரு சந்தை இறைச்சலாக இருப்பதும், வார்டில் நிறைய கூட்டம் இருப்பதும், சுத்தம் இல்லாததும் சகஜமான அம்சங்கள்”.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவ்வளவு கூட்டம் இருக்கிறதே. மருந்து தரக்குறைவானது என்றால், அங்கே வருவார்களா? மருந்து நல்லதாக இருக்கிறது, அந்த மருந்தைக் கொடுப்பார்கள் என்றுதான் அவ்வளவு கூட்டம் அரசாங்க மருத்துவ மனைக்கு வருகிறது.

[1975 மார்ச் 27]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் அவ்வளவு வறுமையில் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு ஏழைகளாக இருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு அப்படி ஒரு சிகிச்சை பண்ணிகொள்வதற்காக வருகிறார்கள். வேறு வழியில்லை. வேறே எங்கு போவது? அதைவிட்டால் வேறு கதியில்லை. கையிலே பணம் இல்லை. மருத்துவமனையை விட்டு, பிளாவேட் ஆஸ்பத்திரிகள் சென்னையில் இருக்கின்றன. நூற்றுக் கணக்கில் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக பணம் உள்ளவர்கள் தான் அங்கே போகிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, தரக்குறைவு என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். எப்படி தரக்குறைவு என்று கூறுகிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தரக்குறைவு என்றால் மருந்து இல்லாத தரக்குறைவைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மருந்து தக்க கண்காணிப்பின் மேல்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. தரக்குறைவான மருந்தாக இருந்தால், அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. தரக்குறைவு என்று சொன்னால், நீங்கள் மருந்து தரக்குறைவு என்று எப்படிக்கண்டிப்பீர்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். பத்திரிகையைப் பார்த்துச் சொல்கிறீர்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : நான் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், ஆஸ்பத்திரி சுற்றுப்புறங்களில் ஒரு சந்தை இரைச்சல் இருப்பதும், வாட்டில்.....(இடைமறிப்பு) நான் சொல்கின்ற வாசகத்தைக் கேட்டு பின் பதில் சொல்லுங்கள். இதை நான் சொல்லவில்லை. தினமணி பத்திரிகையில் யு.என்.ஐ. ஸ்தாபனம் அறிக்கை விட்டு இருக்கின்றார்கள். மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றி அறிக்கை விட்டிருக்கின்றார்கள். தீக்ஷிதரை, நீங்கள் போய் பார்த்தீர்களா? என்று கேட்டால், நான் என்ன டெக்னிகல் அதிகாரியா? அல்லது எம்.பி.பி.எஸ்., எஸ்.ஆர்.சி.பி. பாஸ் பண்ணியிருக்கின்றேன் என்று நினைக்கிறீர்கள்? இவ்வளவு தூரம் பேசுவதே.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசுங்கள். பத்திரிகைகளை வைத்து இங்கே படித்துப் பேசுவதற்கு நான் அனுமதிப்பதில்லை. ஒன்று அந்த மருந்து பற்றி உங்களுக்குச் சரியாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் அல்லது உங்களுக்கு வியாதியாவது வந்து போயிருக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லை, அதுதான் இப்படிச் சொல்கிறீர்களா என்ன?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, டெனிய ஆஸ் பத்திரிகை சத்திரங் லிஸ்டுருந்து ஸ்ரெட்டுத்திப் பார்ச்சுமுடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகள் மருந்து சப்ளைக்கு மத்திய மருந்து ஸ்டோர்களைத்தான் எதிர்பார்த்திருக்கின்றன. அதிலிருந்து மருந்துகள் கால தாமதமாகக் கொடுப்பதால், அவ்வப்போது மருந்துப்

1975 மார்ச் 27] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது என்பதும், சில புற நோய் வார்களுக்கெல்லாம் மிக மோசமாக இருக்கின்றன என்றும் பத்திரிகையைப் பார்த்துத்தான் சொல்கிறேன். நான் என்ன போய்ப் பார்த்தேனோ என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பத்திரிகையிலே எழுதியவர்கள் முழு அளவு மருந்து இல்லை, ஸ்பான்டர்ஸ் இல்லாத குவாலிட் இல்லாத மருந்து என்று எழுதவில்லை. மத்திய சர்க்காருடைய ஏற்பாட்டிலே மெட்ரஸ் டிரக்ஸ் ஸ்டோர்ஸ் என்று வைத்திருக்கின்றார்கள். அதிலே கிடைக்கிற மருந்து காலத்திலே கிடைப்பதில்லை. அதனாலே பல இடங்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது என்று பொதுவான சருத்து இருக்கிறதே தவிர, மருந்து குவாலிட் சரியில்லை என்கின்ற சருத்து சொல்லப்படவில்லை. அப்படி இருந்தால் நீங்கள் அந்த மருந்துகளை வாங்க மாட்டோம். அதை உரிய இடங்களில் கொடுத்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அடுத்தபடியாக, குடும்ப நலத் திட்டம் நடத்துகின்றார்கள். பாருங்கள் அதனாலே இந்த அதிகாரிகள் படுகிற சிரமம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். அந்த நல்ல திட்டத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். வாலண்டரியாக வந்து பண்ணிக்கொள்கின்ற அளவிலே இன்னும் கூட கொஞ்சம் அதிகச் செலவு பண்ணி பிரச்சாரம் செய்தால் நல்லதுதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 50, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே, பதினாறாம் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் 10, 12 என்று பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, தனியாக ஒரு சட்டமே போடலாம். கலெக்டர்கள் இதனை கோட்டா என்று சொல்லி நியமிக்கிறார்கள். இத்தனை கொண்டு வா என்று சொல்கிறார்கள். 200 பேர்கள் கொண்டு வா என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் என்ன ஆகிறது? நிர்வாகம் நடக்க மாட்டேன் என்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியம், நகராட்சி களில் இருக்கின்ற சகல அதிகாரிகளும் ஆள் பிடிக்கப் போய் விடுகிறார்கள். அப்படிப் போகும்போது நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்துப் போய் விடுகிறது. பிடிக்கும் போதாவது டிபுள்டாக ஆனைப் பிடித்து வருகிறார்களா என்றால் அதிலேயும் சந்தேகத்திற்கு இடமாகத்தான் இருக்கின்றது. முடியவில்லை. சட்டம் போடலாம். இரண்டு பின்னைக்கு மேலே இருந்தால், அவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவ. இரண்டு பின்னைக்கு மேலே இருந்தால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டு விடலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, 2. பின்னைக்கு மேலே யாராவது பெறுவார்களானால், பெறக்கூடாது என்று நம்முடைய மாநில அரசு சட்டம் போடவேண்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, கோட்டா என்றெல்லாம் நிர்ணயிக்கும்போது, அது மாதிரிக்கூட என் செப்பக் கூடாது? இதை விட ரொம்பச் சிறந்தது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[1975 மார்ச்-27]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அந்தச் சட்டம் போட்டால், திரு. தீக்ஷிதர்தான் அகப்படுவார். ஏனென்றால் அவருக்கு 4 குழந்தைகள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் இங்கிலாந்து வைத்தியத்தையே நாம் வளர்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆயுர்வேத வைத்தியம், அல்லோபதி வைத்தியம், யூனனி வைத்தியம், இவைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன? அவைகள் நாளுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் அகில இந்திய அளவிலே இருப்பவைகள். நம் சித்த வைத்தியம் தமிழ்நாடு அளவிலே இருப்பதனாலே அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு நாமெல்லாம் பெரு முயற்சி எடுத்து வளர்க்கப் பாடுபட வேண்டும். சிலர் வைத்தியம் பார்த்தாலும் கூட, அந்த முறைகளைச் சொல்வதில்லை. சித்த வைத்தியக்கூட முடிவதும் சுகமாகிவிட்டது என்பார்கள். ஆனால் அந்த வைத்தியர் அந்த முறைகளை வெளியிலே சொல்வதில்லை. நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே அந்த முறைகளை வெளியிலே கொண்டு வந்து அது வளர்வதற்கு ஏற்ற முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சரிப்பாகச் சொல்லிப்பாலை அல்லோபதி வைத்தியத்திற்கு ரீஇம்பர்ஸ்மெண்ட் கொடுக்கிறார்கள். மெம்பர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். நாம் சித்த வைத்தியப் பண்ணிக் கொள்பவர்களுக்கு ரீஇம்பர்ஸ்மெண்ட் வசதி உண்டு என்றால், அங்கே போய்க் கொச்சம் எட்டிப் பார்ப்பார்கள்.

(பிற்பகல் 5-20)

இந்த மருத்துவவியல் பிரசாரம் இருக்கிறது பாருங்கள், தன்னுடைய சம்பாத்தியத்திற்காக . . .

திரு. எஸ். நாராயணசாமி : அப்படி “பில்” எதேனும் கொண்டுவரவேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அதற்காகத்தான். நாம் வளர்ச்சியை எப்படி கொண்டு சென்ற ஒரு கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்து சரி செய்தால்தானே “பில்” ஆகல் ரெகுலேட் பண்ணி ஒழுங்குபடுத்தலாம். அத்தனையும் எப்படிச் சரியாகிவிடும்? சர்க்கார்தான் ஒழுங்குமுறைப் படுத்த வேண்டும். ஒருவனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தால், ஒருவன் கெட்டிக்காரனாக இருப்பான். ஒரு பிள்ளை மண்ணுவாக இருப்பான். கெட்டிக்காரப் பிள்ளையை மட்டும் வளர்த்துக் கொண்டு போனால், மண்ணுப் பிள்ளை என்ன செய்துச் சுண்ணாம்பு ஆவது? அவனுக்கு சம்பாதிப்பதற்கு ஏதாவது வழிமுறைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தால்தானே முடியும். படித்தவர்கள் எல்லோரும் திரு. சித்ரா நாராயணசாமியைப்போன்று இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்டாக இருக்கிறார்களா? என்னைப் போல ஒரு நாட்டுப் பறம் இருக்கத்தானே செய்வான். ரோடு என்று ஒன்று இருந்தால், நடைவிலை போவதற்கும் நூறு பேர் இருக்கத்தானே வேண்டும். எல்லோருமே காரிலே, ரோட்டாரிலே போக முடியாது. ரோட்டாரிலே விளம்பரப்படுத்தி நாட்டிலே பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். காரிலிலே ஒரு பேப்பரைப் பார்த்தேன். என்னென்னவோ போடுகிறார்கள். இதை வாங்கிச் சாப்பிட்டால், 90 வயது அனவன் 10 வயதாகிவிடுவான் என்று எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பயங்கரமான விளம்பரங்களைக் குறித்து சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள்? இதிலே கலப்பட்டு

1975 மார்ச் 27] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

இருக்கிறதா? உண்மையான சம்பாத்தியம் இருக்கிறதா? ஏனென்றால் நாளுக்குநாள் சம்பாதித்துக் கொண்டே போகிறார்கள். எப்படி சம்பாதிக்கிறார்கள்? கிட்டத்தட்ட ஒரு பத்திரிகையை எடுத்துப் பார்த்தால், அதிலே விளம்பரம்தான் நிறைய இருக்கிறது. பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் வாங்குகிறார்கள். இதை வாங்கினால் பலன் கிடைக்கும் என்று விளம்பரப் படுத்துகிறார்கள். இம்மாதிரி விளம்பரப்படுத்தும்போது, ஆர். எம். பி., ஆர். எம். பி. என்று போடுகிறார்கள். இதனால் மக்கள் மிகவும் பணம் செலவுபிடுத்து எமாந்து போகிறார்கள். நேற்று எக்ஸ்பிரஸ் பன்னாள் பார்த்தேன். காமேநாய்க்கு மருந்து என்று போட்டிருக்கிறார்கள். என்னடா இப்படிப் போட்டிருக்கிறார்களே என்று அருகில் சென்று பார்த்தால் அடியில் என்ன போட்டிருக்கிறது என்றால், “வி. டி.” என்று போட்டிருக்கிறது. பஸ்ஸில் போகிறவர்கள் மேலே காம நோய்க்கு மருந்து என்று போட்டிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, என்னடா இது சரஸ்வதியைக்கு மருந்தா என்று புரியாமலே போகிறார்கள். இந்த மாதிரி விளம்பரங்கள் எல்லாம் கூட நாட்டிலே ஹாஸ்தியாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி விளம்பரங்களைக் கட்டுப்படுத்தினால்தான், மருந்தினால் மனிதர்களுக்குக் கெடுதல் அதிகமாக இருக்காது.

சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நான் தனியாகச் சிலவற்றைக் கொண்டுவந்து தரலாம் என்று இருக்கிறேன். ஏனென்றால், அதையெல்லாம் பப்ளிக்காகச் சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு நான்கு நாள் கழித்துக் கொண்டுவந்து தருகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman. I crave your indulgence for speaking in English, since I feel I will be able to do full justice to the subject of Policy Notes on Medical and Public Health by speaking in English.

My esteemed Friends Thiru Narayanaswamy and Thiru Damodaran had dwelt at length on the eradication of malaria and pointed out that the incidence of malaria was on the increase in our State. I have been seeing this Malaria Eradication Programme in the State. In the Policy Note on Public Health, graphs have been given with regard to infant and neonatal mortality, maternal mortality, incidence of cholera and incidence of smallpox, and I am very happy to find that the graph shows that the incidence of cholera and various other diseases and infant mortality are going down. Actually in the case of malaria and filaria, the graph should go up. When graphs have been given for all the diseases and the graph is going down, I do not know why a different method has been adopted in regard to National Malaria Eradication Programme and also the National Filaria Control Programme. There are only two pictures given about the above programmes. If the

hiru. G. Swaminathan] [1975 மார்ச் 27]

graphs had been given for both of them, it would have given a clear indication about the incidence of both those diseases. I am not very happy to find that Malaria Eradication Programme has not been taken up very seriously in Tamil Nadu. In this connection. I want to mention about the Cinchona Factory and Production of quinine at Ootacamund. When malaria was not very much prevalent three or four years ago, the Cinchona Factory was not concentrating on the manufacture of quinine and most probably they were indenting from other places. Owing to that they have not been having much interest in either the manufacture of quinine or in one nursing of the gees. But now there is scarcity for quinine in the market the world over and there is increase in the incidence of malaria not only in India but also in other places. It is said that the mosquito causing malaria has become resistant to even the D.D.T. and they are trying to find an alternative solution the world over. I would request the Hon. the Minister for Health to speed up the manufacture of Cinchona and its derivatives in the Cinchona Factory at Naduvattam and also try to augment the bark that is there. The bark that is available at Ooty is not even sufficient for manufacture for a few months. Therefore, the factory works about 1 to 1½ months in a year and then it is not doing anything worth while for the rest of the period in the year. They have to import barks for which foreign exchange is not available. I think we must augment the production of cinchona bark and then we will be able to give full work to the factory at Naduvattam.

(பிற்பகல் 5:30)

Then, I wish to refer to the Primary Health Centres which are there in all Panchayat Union Centres. It has been stated very correctly by the Hon. Minister that we should have at least one more Primary Health Centre in every Panchayat Union area. We have got a lot of Medical Graduates still unemployed and I am told that about a few hundreds of them are without any job for a period of 1½ to 2 years and they have already registered themselves seeking employment and it may take another two years for them to get any Government job. But still there are not many doctors who are willing to go to the villages, in spite of the fact 000'6 A1222 101 10100P 200 1222 12 22 12000 2222 1222 122 22 1222 persons. That is the reason why the question of having bare foot

1975 மார்ச் 27] [Thiru G. Swaminathan]

doctors was debated both in Parliament and also in the Assembly here. It was stated in Parliament that the scheme of having bare-foot doctors should be brought in our country also as in China. In China when they found that the doctors were not going to the villages, they felt it would be advisable to recognise the very doctors who were working in the villages as bare-foot doctors. Being poor, those persons had no slippers and they were called bare-foot doctors and they were moving with the people in the villages. They could be encouraged and enabled to give better medical service to the villages, so that at least minimum medical facility will reach those people. The Parliamentary Committee on Petitions or some other Committee in which my esteemed Friend Thiru Marisami was a Member recommended the proposal to our country also. The Government of India also recommended that scheme. Our Hon. Minister for Health has rightly refused to accept that scheme for introduction in our State, saying that we have already got a number of quacks causing havoc on the villagers. The quacks who have no medical knowledge will begin to give medicines to the persons, which even reputed doctors will hesitate to prescribe. If they give prescriptions for all sorts of diseases, there will be no possibility to have drug control provisions implemented. Under the Drug Control Act, certain medicines could be sold only under prescriptions from qualified people. I think it is a dangerous proposal to recognise the unqualified people and I only congratulate the Hon. Minister on saying that we will have nothing to do with that system of having bare-foot doctors. But, with all that something must be done to see that our doctors go to villages. I wish to say one thing in this connection. Even in the case of hospitals in various places in the rural areas and towns, there is much difference between one hospital and another. There are hospitals which have been taken over from the District Board and hospitals which are in Panchayat Union areas and also Primary Health Centres. For instance, I may mention that there are hospitals in Kudavasal, Tiruvudaimarudur, Swamimalai and in Kodikkarai near Arantangi. All of them are either Hospitals or Primary Health Centres but there is difference between one place and another. Though they are called by the same name, either Hospital or Health Centre, one doctor is posted to a place where he will be able to get three times his salary by way of private practice, and another doctor is posted to a place where he will have no conveniences and he will not get anything other than his

[Thiru G. Swaminathan] [1975 மார்ச் 27]

salary. Therefore, what happens is this. When a person is appointed to a particular place which has no convenience in the view of the particular person, he goes about here and there and brings pressure on the powers-that-be to get posting to the place of his choice.

Then influence comes in, the importance of that particular person who is contacted comes in and then the administration becomes very difficult. Naturally, these doctors do not go to the villages in the remote parts where people suffer because they do not have the services of the medical personnel. I only suggest that there should be differentiation in emoluments or additional benefits should be given to persons posted to such of those hospitals where the doctors are not willing to go because they do not have facilities there.

THIRU S. NARAYANASWAMY: In British times, there was a practice of giving discomfort allowances in such cases.

THIRU G. SWAMINATHAN: For instance, there is a place called Ponpethi near Aranthangi which is considered to be a God-forsaken place as there are not even 50 people within 50 yards from the hospital. No doctor posted to that place joins duty. It seems there is one lady doctor. She too was in an advanced stage of pregnancy and she could not get a proper person to recommend her case to the superior officers. She came from a poor family and she was afraid of losing even this job also if she made any representation and so, she was somehow getting on. So, no doctor joined there and there was also no nurse there. Excepting the male nursing orderly and this lady doctor, it seems there was no other person there and the lady doctor found it very inconvenient to continue in that place. I am only telling this as a solitary instance. So, it is necessary that we grade these hospitals—whether they are Government Dispensaries or Primary Health Centres—as Grades A, B and C according to the facilities available at the places of their location and, as my hon. Friend Thiru Narayanaswamy suggested, we may give discomfort allowance to doctors posted to places where there are no facilities. We may say that doctors posted to such places will get Rs. 100, Rs. 200 or Rs. 400 more. Then only doctors may be interested in going to remote places. I think the Hon. Minister may consider this point so that we may be able to get doctors to work in remote villages.

1975 மார்ச் 27/ [Thiru G. Swaminathan]

Sir, coming to the scheme of Peripheral Hospitals that has been brought about in Madras City, I very much welcome that scheme. What we find today is that most of the people who get very minor ailments immediately go to the General Hospital, the Stanley Hospital or the Royapettah Hospital. They go to the major institutions even if they get small ailments like cold or fever. Such major institutions should be made use of only for important treatments for serious diseases. Unless the Peripheral Hospitals come about in various places in Madras City, all people will go and crowd the institutions like the General Hospital, the Stanley Hospital and the Royapettah Hospital, wasting the time of the doctors and Professors there. For ordinary ailments the patients should be examined by the doctors in the Peripheral Hospitals and only cases referred by them should be taken up in institutions like the General Hospital, etc. I only wish that the Hon. the Minister for Health may recommend the extension of the Scheme to Corporation Hospitals and also to other places where we have got a medical college. For instance, in Thanjavur, there is a Medical College and the Rajah Mirasdar Hospital. There are also Municipal Hospitals. But nobody wants to go to the Municipal Hospitals because they consider those hospitals as inferior ones. People do not want to go even to the Government Headquarters Hospital at Nagapattinam and most of the people want to come to Thanjavur all the way from Nagapattinam. Before the Medical College Hospital came, everybody used to come only to the Headquarters Hospital but now the trend has changed. That tendency has come because a feeling has come about that in the Medical College hospital alone they will get better treatment. Moreover, everybody thinks that he is precious to the world and even for minor ailments he goes only to the big medical institution. So, I only wish that the Hon. Minister may extend his very good idea to other places also and see to it that the Peripheral Hospitals are extended to all the places where there are medical colleges, like Thanjavur, Tirunelveli, Coimbatore and other places. I recommend it most heartily.

Sir, I have one more conflicting idea to say here and it is about the question whether the number of seats in medical colleges has to be reduced or not. The Hon. Minister has been making statements about this during the past two or three years. I think that

[Thiru G. Swaminathan] [1975 மார்ச் 27]

once he said in the Assembly itself that the number of students would be reduced and he has already reduced about 100 students. Even last year, he was toying with the idea of reducing the number of students. The idea seems to be that the medical colleges are already overcrowded. In the Thanjavur Medical College, a hostel which was constructed to accommodate about 75 students was allowed, during the time of the Chinese aggression to accommodate 100 or 125 students and I think now it is accommodating 175 to 200 students. I do admit that there are not enough facilities in the medical colleges. Unless the number of students is reduced, most probably full attention may not be given to the students. But now we have come to a particular spell of time where the general policy itself is not to look as much for quality as for quantity. Hon. Members may be aware that the other day we had been asking of the Hon. the Minister for Education whether there should not be more than 40 students in every school-class because the M.E.R. had stipulated the limit as 40. The Hon. the Minister for Education himself admitted that in some of the schools there were 80 students, the reason being that the Government were not able to find funds for the additional buildings and teachers. The same situation has come to be true of the medical institutions also. A situation has come about where more number of persons have to be attended to with the facilities available. As regards the statistics that have been given, I find that the bed-strength of the hospital at Thanjavur is furnished as 650. But that is not the relative statistics. Whereas the statistics is given as 650, as far as I know, there are about 600 more persons lying by the sides of the cots, etc., and thus the total would come to 1,250. If those persons are not provided facilities within the wards, they are prepared to sleep outside the wards also. The number of medical personnel, nurses, orderlies and other staff who are required to look after these people is calculated on the basis of the bed-strength. But if we actually consider the number of persons who are there, we will find that the number of doctors and other personnel who have to be posted to those institutions will be far more.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: When the patients themselves find it very difficult to find suitable places, how could the nurses and doctors find places?

[Thiru K. Anbazhagan] 1975 மார்ச் 27]

(பிற்பகல் 5-40)

Sir, then again, we come to the old question of striking some balance. I do not know how he is going to do it. The argument we have to face is lack of finance. Anyhow, the bed-strength will have to be increased.

So far as Thanjavur is concerned, I can offer a solution. So far as the Rajah Mirasdar Hospital is concerned, there are 1,250 people admitted and in the Thanjavur Medical College Hospital there are only 550 people and no extra beds are allowed. In Thanjavur, we can conveniently provide accommodation for 250 to 300 people more in the Medical College Hospital and to that extent, the crowding in R.M. Hospital will decrease. The Director of Medical Education came there and inspected the place and said that they could have additional beds in the Medical College Hospital. Then the proposal appears to have been shelved and I do not know what had happened. Wherever there are beds and patients, we have to observe certain ratio of doctors-patients. Therefore, we should increase the number of persons employed in the hospitals.

So far as Medical College are concerned, I think the medical graduates have been waiting for more than 1 or 2 years without appointment. It is not so acute in the case of Engineering Graduates. There are thousands of Graduates in other faculties without employment. There are about 50 lakhs of people who are educated but are not having any employment. Still we have not closed down the educational institutions or reduced the number of students admitted in those Colleges. Therefore, on the ground that there are a number of Medical Graduates without employment, we should not reduce the number of Medical Colleges. I think it will not be a proper solution for the problem of unemployment. I would only advocate the opening of one more Medical College, if the Government of India accept the proposal, and I think Salem will be the best place suited for the opening of a Medical College. It has got a good Headquarters Hospital and there is no proper institution in and around Salem for a distance of about 100 miles. If the Hon. Minister can prevail upon the Government of India and the Ministry there, we can have one more College and the number of people here can be reduced and put to the Hospital in Salem.

[Thiru K. Anbazhagan] [1975 மார்ச் 27]

One more point regarding abortion. Mr. Chairman, I request I may be permitted to have another 10 minutes to finish my speech. I have got many more points including Siddha.....

MR. CHAIRMAN : Abortion is so important. The hon. Member may take another 5 minutes.

THIRU G. SWAMINATHAN : Regarding abortion, there was a discussion in the Assembly also and then it was said that some of the persons had died because of lack of proper attendance. I only wish to say that even after the Enactment has been passed, people are not coming for this kind of operation to qualified people but are going to quacks, not only in the villages, but also in the towns. The same people who are in the Women and Children Hospital are posted for this also. No extra beds are allotted for this purpose. I only request the Hon. Minister, if he is very serious about this problem, to see that extra beds are provided and qualified personnel are appointed and also some sort of propaganda is made to the effect that such an Act has been passed and such a service is available in all the major hospitals.

Regarding the T.B. work, I wish to say that the T.B. work is getting on very well and our State also has got the award for the last 7 years in selling the T.B. seals. We have got the award for 7 years and this year also we have got the cup which has been given to the Association. I only congratulate the Minister on having taken such a lot of interest in the matter of T.B. Coming to Thanjavur district, I wish to offer one or two suggestions. In Thanjavur district, we have got the Sengipatti T.B. Sanatorium. It was formerly in private hands and now it is a quasi-Government institution. Somebody has endowed lands. After the passing of various enactments by the Hon. Minister for Revenue to the effect that the tenants need not give any money to any institution whether it is charitable or not, the Sengipatti T.B. Sanatorium is not at all receiving any money from the tenants. All the property has been endowed and they are in the hands of the tenants and the tenants are not paying money to the Hospital. So, the Hospital is slowly dying, I would say. After the last Superintendent, there is no qualified Superintendent in the Sanatorium. The present Superintendent is only an M.B.B.S. with only 5 years' experience and with no experience in treatment of T.B. I would only request the Hon. Minister that a Superintendent with quali-

[1975 மார்ச் 27] [Thiru G. Swaminathan]

cation in treatment of T.B. like T.D.D. may be posted to the Sengipatti Sanatorium. The people in Thanjavur district have great faith in that Sanatorium and they will not go to the R.M. Hospital, Thanjavur, where there is the District T.B. Officer and they prefer to go to the Sengipatti Sanatorium and the present staff there are not able to manage the people coming there. There is a separate theatre even for thoracic surgery at Sengipatti but that is not being used because there is no full-fledged Surgeon. A new building has been constructed but that has not been opened at all. Non-paying patients are finding it very difficult. The other day when I was starting for Madras, I heard that politics in that place had gone to such an extent that a doctor who took a person to task for swindling the money had been locked in his house for 3 days. I informed the Superintendent of Police over the phone that a particular doctor was inside his house being locked and it is not known what happened to him. The Superintendent of Police also said that he also got a complaint, since the person locked inside had somehow or other smuggled a note outside. He said that he would go and find out what had happened to him. That is the serious and anomalous situation in which the Sengipatti Sanatorium is functioning. I would request the Hon. Minister to look into the matter.

Another thing I wish to mention is regarding the divisional clinics in Thanjavur district. We have got five peculiar divisional clinics. They were started some years ago and honorary people are posted there. The divisional clinics are manned by them. Medicines are being given and subsidised X-rays are being taken there. But the doctors are not properly attending on the patients.

The Divisional Clinics are not very necessary in Thanjavur district. The T.B. work can very well be taken up and integrated with the adjoining hospitals and the Divisional Clinics closed down. In the alternative, we can appoint separate full-time doctors for T.B. work so that the T.B. Officer in the district may be able to have a control over their work. I congratulate the Minister on the efforts he has taken regarding Siddha System and the building of Arignar Anna Government Hospital Complex which has been very much improved. He is bringing the Central Research Institute Directorate and also the Srinivasamurthy Institute for research inside the Hospital Complex. A Pharmacy has

[Thiru G. Swaminathan] [1975 மார்ச் 27]

been opened in that hospital. I am told that a building complex at a cost of Rs. Five lakhs is going to come up. I want to offer one suggestion in this connection. We are going to have a full-fledged Pharmacy of medicine in Arignar Anna Hospital which is going to supply medicine not only to that hospital but also to the various hospitals in the State. Now the only Hospital that is now supplying medicine is IMPOOPS and it is finding it extremely difficult to supply medicine. The Pharmacy may be well equipped so that it may be able to supply medicine. When the Pharmacists are appointed, only B.I.M. Graduates are going to be appointed. This is what I learn. I wish that the people in the field should be appointed to an advisory committee. Thiru Kondal Rao and Thiru Narayanaswami Pillai and two or three people may be appointed, because the manufacture of those medicines cannot be learnt but it has to come by experience and it is a hereditary affair. So, I request that an advisory committee may be appointed. Regarding the Anna Hospital, one more point. There is no compound and encroachments are taking place.

MR. CHAIRMAN: How many more points? The hon. Member must finish his speech. There are four more to speak and the Hon. Minister has to reply.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I have only two more points. I will tell the points alone and finish my speech.

Regarding encroachment, if once the encroachment has taken place, it will become very difficult to evict the encroachers.

Regarding the printing and publication of books, the Palani Devasthanam has given Rs. 75,000 and it is giving another Rs. 1,25,000. I congratulate the Hon. Minister on having appointed a scholar like Kandasami Pillai for writing this history of Siddha Medicine. It is a very welcome move and he is appointing a person who is most competent to do the job. I only wish that the book is brought very early so that the people might be benefited by it. Regarding the Siddha Books, they are available only in a few places like Palayamcottai College and certain other places. The books should be made available in almost all the places like Higginbothams and Swadesamitran Bookstall and the Saiva Siddhanta Publishing House so that the village doctors and others may be able to purchase these books. This is another thing I wish to recommend to the Hon. Minister.

[1975 மார்ச் 27] [Thiru G. Swaminathan]

Regarding the Pharmacy Block in Palayamcottai College, that block has to be built immediately because it has become a Post-Graduate College now. This may be immediately attended to.

Regarding reimbursement, I agree with my esteemed Friend that reimbursement facilities for Siddha Medicine should be given. Now it is restricted to Arignar Anna Hospital and the Palayamcottai Hospital. It has to be given in all the District Headquarters Hospitals.

Regarding the problem at Thanjavur, the Deep X-ray therapy machine has not been functioning there for the last four months. I do not know the reason why the Government have not taken any action. I think there is some mechanical trouble. I request the Government to take immediate action in that regard.

In the Women and Children Hospital, an operation theatre was opened by the Hon. Minister and it is not functioning from that date onwards. A pucca operation theatre is there and I do not know why it is not functioning. There is only one operation theatre in R.M. Hospital and it is not sufficient. I wish that immediate action may be taken.

The Blood Bank is a serious problem in the R.M. Hospital. So many committees came and so many people had come. They have not solved the problem.

There is stagnation in the post of non-clinical Professors. Many of them are representing to me in various medical colleges that they are not able to get any practice. Clinical professors are getting thousands of rupees, sometimes running to Rs. 20,000 per month. Non-clinical professors are getting Rs. 1,100 for so many years. One gentleman was saying that from 1963 to 1972—till the Second Pay Commission—he was getting the same salary. From 1972 he is getting Rs. 1,100 which he will continue to get till his retirement. Though they are only a few in number, I think the Hon. Minister will kindly give them Selection Grade Scale of pay.

(பிற்பகல் 5-50)

Sir, the next point which I want to mention is about nurses and it is a pleasant point. It has been reported to me by nurses, of course, by male nurses, that the Uniform Allowance of Rs. 75 that is being given to them was fixed in the year 1944. They say that it is very necessary that they should appear in clean uniform

334

[Thiru G. Swaminathan] [1975 மார்ச் 27]

in the wards, so that the patients cheer up. Therefore, it is necessary that their Uniform Allowance is raised from Rs. 75 to Rs. 200. They also say that the amount which they are getting by way of risk allowance is only Rs. 30 which was fixed in the year 1926 and this also should be increased to Rs. 60 per month.

Thank you.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, Sir, it is with great pleasure that we read through this Policy Note on Medical and Public Health. But one of the features which I found missing in this Policy Note was a scheme for making Health Insurance. Now that both Life Insurance and General Insurance have been nationalised, may I suggest for the consideration of this Government that a National Health Insurance Plan should be there for all types of people and all persons whatever their income may be? Sir, this is a tip that may be got from the National Health Scheme which is prevalent in English or more particularly in every district in the United States. Sir, just like the hon. Member Thiru Swaminathan who went to China and gave some tit-bits of what was happening in the Chinese hospitals, may I make an excursion of my visit to the two hospitals in the United States where I had been? One is the Sunnybrook Hospital in Toronto and the other is the Children's Hospital in the same place. I had an exhaustive tour from the first to the 23rd floor in the Children's Hospital in Toronto as also the Sunnybrook Hospital which has got 1,000 beds. One of the main things that I found was that the cost for these hospitals was nearly 100 dollars per day in the first hospital and in the second hospital the cost was 126 dollars per day for a patient. Sir, it is too much of an expenditure in our country and much so in the United States also. But I am told the Health Insurance Scheme provides the funds; barring 10 per cent of the expenses, 90 per cent of the expenses are met by the Insurance organisations. Every family, every child new-born, every woman who is going to be an expectant mother, are all insured and they are booked sufficiently in advance in all these hospitals. The Insurance organisation pays 90 per cent of the expenditure, as against the 10 per cent which the patients have to meet from their salaries. The provisions that are made in these hospitals are of an enormous nature and virtually every known equipment for every known disease is available in these hospitals. Sir, I would like that Tamil Nadu, which has got an abundant measure of

335

[Thiru G. Vasantha Pai]

intelligentsia working in Government as well as private hospitals should concentrate on getting the necessary equipment down to these hospitals and cost should not be a consideration in a Welfare State. I requested the Hon. Minister when the Hon. Speaker of the Assembly as well as the Hon. Chairman entertained the Speaker of British Columbia at the Dasaprakash Hotel—that the Hon. Minister as well as a group of medical experts from this country should visit Toronto and Victoria and find out the facilities for themselves. Of course, the Hon. Minister then shook his head in assent but I still find him here and he has not made an excursion of those places and I do not think.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, the Minister finds it very difficult to find foreign exchange for such a travel.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I also realise that Elections are coming soon and he may not now be prepared to go on such an excursion. But I would say that it will benefit immensely if a team of medical experts goes from here and examines the condition in the hospitals in England, the United States and Canada and it would do much to better the condition that is prevailing here. I am sure that those ideas could be emulated here also. I am saying this from what I saw there when I went there as a layman. As the hon. Member Thiru Damodaran said, I do not know the difference between Carbon Monoxide and Sulphur Dioxide because I am not a student of Science but am a student of History. But, nevertheless, as a layman when I went into these hospitals, I found the atmosphere as well as the cleanliness there was very good. Sir, reference was made by the hon. Member Thiru Narayanaswamy to the number of persons who were in the corridors of our hospitals. Sir, we all know of the conditions here. We have got a teeming population and we cannot make improvements overnight as persons in Toronto or persons in New York or in other places could do. But, nevertheless, we can have some environmental hygiene. We can make our places look better. We can also see that better living conditions are made for the patients inside the hospitals and this does not require any Herculean task on the part of those in charge of these hospitals. In connection with the environmental hygiene also I wanted to bring to the notice of the Hon. Minister two facts which I feel, as a person in charge of Public Health, he can enforce. The first about persons who own cattle. Sir, some arrangement, some constant visit by

[Thiru G. Vasantha Pai] [1975 மார்ச் 27]

officials to the houses of such persons to see what they do with the cow-dung—whether they stack it to the inconvenience of the neighbour or whether they stack it to multiply the mosquitoes—must be resorted to by the Government and especially the Hon. the Minister for Public Health must have his immediate attention given to this. I find that in many households in places like Gandhinagar, Kasturba Nagar and several other posh localities people keep cattle inside their houses but they do not take care of what happens to cow-dung and how they dispose of it. They simply multiply and accumulate it and it grows into a mountain and those persons probably do not know the extent of mosquito menace that they are creating by this to their neighbour.

The second thing which I want to submit to the Hon. Minister is about the careless way in which the sanitary towels and napkins are thrown on the road by persons who use them. I am very sorry I have to bring this to notice. I saw some ghastly sight the other day of young school children picking these things, thinking that they are bits of cotton and trying to nurse their wounds which they sustain while they fall down on the roads during play. It was a terrific sight for me. I went there and I had it pulled out of their hands and told them not to do that. I find, to my amazement that in several posh localities, people just throw these things out with the rubbish. Sir, the Hon. Minister must see to it—I find several advertisements coming in the papers of matters for which there need be none—that some education is given to the public in this matter, and this habit must be stopped. Despite the fact that it appears to be so trivial it is such a matter of hygienic value that something must be done to educate the public, more especially the rich people who use these towels and napkins.

Sir, I come to the next point which is about the Women and Children's Hospitals. Sir, as I said earlier, the Women and Children's Hospitals should be the first concern of an Insurance organisation. First, the expectant mothers should be insured and child-birth should be insured and then, Sir, the expense in respect of that must be met from the Insurance Corporation and the persons concerned should have to incur only very little expenditure on bringing up the child. They should meet only very little expenditure from their own pocket. This is an aspect which is of

1975 மார்ச் 27] [Thiru G. Vasantha Pai]

major concern in every Welfare State. The hon. member Thiru Swaminathan was referring to China. I had been to China in the year 1955 as a member of the Lawyers' delegation and I have seen hospitals and seen the creches in the factories. I have also seen the creches in most of the commercial establishments where persons who have just new-born babies leave their children in charge of the nurses who look after them from 8 a.m. to 5 p.m. in the factories. The children are well looked after and well-managed and there is no trouble at all. When the mother comes back, she puts the child back in the sack on her back and she walks away. That is how they carry children—they have got a Kangaroo type pouch on their back. This sort of thing could be put into practice with great efficacy in our country also. I do not see why factories here should not have creches. I do not see why nurseries should not be there for children from one year to five years onwards. Sir, I am not exaggerating. When I went to Madame Soong-Ching-Leng's nurserf in Shanghai, I found children graded according to ages. They were up to 5 years; they were all of the same height. They were all so plumpy that it was impossible for a person like me to hold them for more than five minutes.

(பிற்பகல்-6:00)

Sir, they were all well looked after there. I always thought of grading of apples and mangoes and things like that. That also applies to the children in those countries. They are well looked after and these creches and those nurseries are doing great public service. I feel, Sir, that we miss a person of the eminence of Thirumathi Clubwala Jadhav here and she would have given all her time and energy for a thing of this sort. The Hon. Minister has been continuously in charge of Medical and Public Health all these years and I hope he will give this problem his most urgent and immediate attention.

Sir, many speakers before me have talked only on the Policy Notes on Public Health and Medical but none of them has talked about the Policy Note on Urban Development which has also been placed before the House. Therefore, I may take a few more minutes to speak on that. I am sure you will allow me that time.

Sir, we are fully aware that Madras was one of the three Cities where we had the trams and we got them off the road in 1950-s much to the chagrin of the discontented labour. I appeared for

[Thiru G. Vasantha Pai] [1975 மார்ச் 27]

some of the labourers before the Court when the entire Company was taken over and sold. At that time we thought that we could not have tramways on our roads because besides the noise it made, there was not enough space in our roads to cope with the traffic. So, we got rid of the tramways. Now, Sir, on the last page of this note, at page 6, I find that there is a move to have a Mass Rapid Transit System for Madras City. Sir, what I understand by Mass Rapid Transit System is electric railway which will go on top and our cars will go on the road beneath. Our Mount Road will have a rail system on top and cars will go beneath just like the Mass Rapid Transit System in Chicago. There will be big columns in the roads and on top of them the rail will run. You have got such things in Montreal Tokyo and several other places, where this Mass Rapid Transit System has been introduced. But there the roads are very, very wide and they are at least treble the size of our Mount Road in breadth. In those places they have this system. By doing this we will be bringing back our old tramway car without having the space necessary for having this system. I must warn the Hon. Minister in charge about this and request him to have a look at this system in foreign countries when he goes abroad, along with an expert, and he should do so before he wishes to bring that scheme in our country.

Sir, the other difficulty is that it is to be run, as contemplated, from Ennore to the other end of Madras City. If it is to be underground, then it will have to be on the model of Metro in Paris or the underground sub-way in London or in other places. Then the Stations should be well spaced out and cannot be at an interval of one or one and a half miles, but they should be located at an interval of not less than 5 miles. There should not be any conflict between the bus and the rail transport. What is done in Montreal is this: If you have a 30 cents ticket, you can use the same ticket in the Bus, Tramway and the underground rail, provided you do not break your journey in the middle. If you break the journey and fail to catch the connecting train, then you cannot use it. We must have some system of having the road transport separate from the rail transport and not allowing them to overlap with each other. They should not be overlapping in the same area. They must cater to the different parts and one ticket should be available for going in one direction at a specific price.

[1975 மார்ச் 27]

The Hon THIRU K. ANBAZHAGAN: The hon. Member need not bother about ticket and other things now. The entire thing is only in blue-print and he could have a copy of it.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am happy that it is in blue-print. When it becomes a reality, I suggest that my points might be kept in mind. I have given some of my suggestions on the subject.

Finally, I wish to congratulate the Hon. Minister on the very elegant way in which he has brought out these Policy Notes. I join with the other hon. Members in saying that the Performance Budgets could have been made available to us sufficiently in advance so that we could have seen not only the blue-print but could have had a realistic view of the performance behind that. Thank you, Sir.

THIRU S. T. ADITYAN: Sir, some of the hon. Members who spoke before me were giving nice ideas about what could be done this way or that way and what was being done in so many other countries which they have visited. Certainly it was very interesting to hear those things from them.

A lot of improvement has been done in our State. What we have to look into is our limitations. The primary and basic limitation is one of funds. Everywhere you get that blockade. In every kind of advancement, the final element that decides the whole thing is the funds for the project. Considering the amount of money that we can spend. I wish to challenge this way. Take any other country which is parallel to us in the matter of finance. Perhaps most countries are rich. Even the other Asian countries are rich. At least imagine a country which has the same financial resources as we have. Then the question arises: Has any such country advanced any better than we have, considering the finances we have got?

We must be proud of so many advances we have made, in spite of the advantages of finance and facilities. There is the Heart Clinic in the General Hospital. If I remember aright, the President or the Chairman of the Royal College of Physicians who, I am told, is one of the authorities on Medicine in England, was here. He got a heart attack and was admitted in our Heart Clinic. After recovery, he gave a Press Conference in which he paid the highest

[Thiru S. T. Adityan] [1975 மார்ச் 27]

encomium for the way in which he was treated and the capacity of our physicians. Sir, that is not the only thing of which we need be proud. We have got, for instance, the neurological department which is one of the best in this part of Asia. Not only that. We have been, for a long time, proud of our gynaecology department...

[பிற்பகல் 6-10]

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு மணி நேரமாக ஆங்கிலத்திலே எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். எனக்கு ஒன்றுமே புரிய மாட்டேன் என்கிறது. தமிழில் பேசினால் எங்களுக்குப் புரியும் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் தெரிந்தவர்கள்கூட ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள். தமிழ் தெரிந்தவர்களாவது தமிழில் பேசினால் நாங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை நான் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழில் பேசுங்கள் என்று வற்புறுத்த முடியாது. சபை நடவடிக்கைகள் இரண்டிலும் நடக்கலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழில் பேசவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து இருக்கிறோம். அவ்வளவுதான்.

*திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே பேசியதால் நானும் ஆங்கிலத்திலே பேசினேன். தாய் சேய் நல சம்பந்தமான பொருள் பற்றிய மருத்துவ ஆராய்ச்சி நம்முடைய மாநிலத்தைப் போல் வேறு எங்கும் விசேஷமாக இருந்தது இல்லை. நம்முடைய மாநில ஒரு பெரிய டாக்டர் அவர்கள் அதுபற்றி எழுதின ஒரு பாடப் புத்தகத்தை இன்று வெளி நாடுகளிலே அமெரிக்கா, ஐரோப்பா போன்ற இடங்களிலே மட்டுமல்ல, எந்த மொழி பேசுபவர்களானாலும் சரி, ஒரு முக்கிய பாடப்புத்தகமாக, விசேஷமான “கிளாசிகல்” என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே அத்தனை பேரும் படித்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கும்போது, அது நாம் பெருமை அடையத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. எலும்பு சம்பந்தமான பிரிவு நம்முடைய பெரிய ஆஸ்பத்திரியிலே விசேஷமாக கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது மாத்திரமல்ல. அது உலகப்புகழ் பெற்று வருகின்றது என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்காக கூடிய சீக்கிரத்திலே ஒரு ஃபேகல்டி கூட ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதாக ஒரு முயற்சி இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை கூடியசீக்கிரம் செய்துவிட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காலரா வியாதி, மலேரியா வியாதி, பிளேக் வியாதி, பெரியம்மை வியாதி, இப்படிப்பட்ட வியாதிகளை நாம் எவ்வளவு ஒழிக்க முடியுமோ அத்தனையும் செய்து கொண்டு வருகிறோம். எனக்கே தெரியும். பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் மழைக்காலம் வந்துவிட்டால் காலராவும் சேர்ந்து வந்துவிடும் என்று, ஆனால் சமீப காலத்திலே காலரா கிட்டத்தட்ட தடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்காக நாம் பயப்பட வேண்டிய தேவையிலலை. அமைச்சர் அவர்கள்

1975 மார்ச் 27] [திரு. டி. எஸ். ஆதித்தன்]

பெரியம்மை என்ற வியாதி ஒழிந்துபோய்விட்டது என்று சென்ற வருஷத்திலே கூட சொன்னார்கள். சில காலத்துக்கு முன்னாலே மலேரியா போன்ற இடங்களிலே பெரியம்மை என்ற வியாதி ஒழிந்துபோனது தெரியும். நம்முடைய நாட்டிலே கூட பெரியம்மை என்ற வியாதி வேறும் சில மாநிலங்களிலே அதிகமாக இருந்தபோதிலும், நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதே சமயத்தில் சிக்கன் பாக்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய வியாதிக்கு மருந்துகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்து மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்து, அந்த வியாதி வராமலிருப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். ஒரு குழந்தைக்கு சிக்கன் பாக்ஸ் வந்துவிட்டால், அதன் தாய் “கண்ணிலே வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? கண்ணிலே பு விழுந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? கண் கெட்டுப் போய் விட்டால் என்ன செய்வது? விழி பிதுங்கி விட்டால் என்ன செய்வது?” என்று பயப்படக் கூடிய நிலைமை இன்று இருக்கிறது. கண் கெட்டுப் போனால் என்ன செய்வது என்ற பயம் ஏற்பட்டிருப்பதினாலே அந்த வியாதிக்கு ஒரு மருந்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலேரியாவைப் பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் பேசி விட்டார்கள். இந்த நோய்க்கு, வட இந்தியாவிலே வெளிநாட்டு ஸ்தாபனத்தினுடைய கூட்டு முயற்சியினாலே அதற்கான ஆராய்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏராளமான ஆண் கொசுக்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை மலடாக்கி, அந்த ஆண் கொசுக்களை ஊருக்குள்ளே..

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, பசு என்று சொல்கிறார்கள். பசு என்று சொன்னாலே அது பெண்தான். ஆண் பசு என்று சொல்லுகின்றார்கள். அதன் அர்த்தம் என்ன என்று..

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : கொசு என்று சொன்னேன். (சிரிப்பு) பசு என்று சொல்லவில்லை. சரி, நரி பரியாகவும் பரி நரியாகவும் ஆகுமானால் கெர்சுவும் பசுவாகலாம். பசுவும் கொசுவாகலாம். ஆகவே இந்த மலடான ஆண் கொசுக்களை ஊருக்குள்ளே தள்ளி விட்டால், அந்தக் கொசுக்கள் பெண் கொசுக்களைச் சேர்ந்து அதற்குப் பிந்திய சந்ததி இல்லாமல் செய்துவிடும் என்ற ஒரு ஐடியாவின் பேரிலே அந்திய உதவியுடனே அது செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பரிட்சையை நாம் உதவியுடனே அது செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்படி ஒரு வேளை அது வெற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி ஒரு வேளை அது வெற்றி பெறும் பட்சத்தில் நம்முடைய கொசுத் தொல்லையும் அதோடு சேர்ந்த மலேரியா தொல்லையும், ஃபைலேரியா தொல்லையும் ஒழிந்து விடும் என்று நினைப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதற்கிடையிலே இப்படிப்பட்ட கொஞ்சம் உஷ்ணமான, வெப்பமான இடத்திலே கொசுவை ஒழிப்பது என்றால் அது சாதாரண முயற்சி அல்ல.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : (திரு. முத்துசாமி)யைப் பார்த்து) அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசியிருந்தால் சீக்கிரம் முடித்திருப்பார்கள். நீங்கள் செய்த வேலை. தமிழ் பேசுகிறபோது வெளியே போய் விடுகிறீர்கள். இங்கிலேஷ் பேசுகிறபோது உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

திரு. செ. முத்துசாமி : நான் தண்ணீர் அருந்துவதற்குத்தான் போய்விட்டு வந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இங்கிலீஷில் பேசியிருந்தால், முடிந்திருக்கும்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவர் அவர்களே, சித்த வைத்தியத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிவிட்டு முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக நம்முடைய நாட்டிலே சித்த வைத்தியத்திலே மூலிகைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். மூலிகையினுடைய சத்தை மாத்திரம் உபயோகித்தால் போதும். ஆனால் சித்த வைத்தியரோ அந்த வேர் உட்பட பூராவையும் உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சித்த வைத்தியத்திற்கு உண்டான மருந்துகள் சரியானபடி பிரயோஜனப்பட வேண்டுமானால், அதற்காகச் செய்யப்படவேண்டியது இரண்டு விஷயம்.

ஒன்று மிகுந்த ஆராய்ச்சி வேண்டும். இரண்டாவது ஸ்டாண்டர்டைசேஷன் வேண்டும். ரிசர்ச் அண்ட் ஸ்டாண்டர்டைசேஷன் இல்லாதபடி சித்த வைத்தியத்தை மேலும் விருத்தி செய்யமுடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. சத்து எங்கு இருக்கிறதோ, அதை மாத்திரம் எடுத்து உபயோகிக்கிறபோது அப்படி உபயோகப்படுத்துவது சித்த வைத்தியம் ஆகாது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அது என்னவாக இருந்தாலும் சரி, ரிசர்ச் செய்யவேண்டும் என்பது ஒன்று. ஸ்டாண்டர்டைசேஷன் வேண்டும் என்பது இரண்டு.

நம்முடைய நாட்டிலே நிறைய மூலிகைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ரவுக்ஸ்பியா, செர்பண்டினா பற்றி சொன்னார்கள். அது மிகவும் விசேஷமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட மூலிகைகளில் நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரகாரம், துளசி என்பது ஒன்று. இரண்டு வாரமாக பத்திரிகையிலே அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற வல்லாரை என்பது இன்னொன்று. இப்படி எத்தனையோ மூலிகைகள் இருக்கின்றன. நந்தியா வட்டைப் பூவிலிருந்து ஒரு சொட்டு சாறு எடுத்து கண்ணிலே விட்டால் கண்ணிலே இருக்கக்கூடிய வியாதிகள் அத்தனையும் போய்விடும் என்று நாட்டிலே சொல்லுகிறார்கள். இந்த மூலிகையையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து அவைகளிலே என்ன சத்து இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து அந்த சத்துக்கு அளவுப் பிரகாரம் வேண்டிய உபயோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நண்பர்கள் சொன்னது போல், அர்பன் டெவலப் மென்ட்டைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அர்பன் டெவலப்மென்ட் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலே, சிகாகோ என்ற ஊரிலே ரோடு மூன்று தட்டாக இருக்கிறது. அடியிலே ஒரு ரோடு. அந்த பூமிக்கு அடியிலே ஆழத்திலே போகிறது. கட்டிடங்களைச் சுற்றிக் கொண்டும் போகிறது. ஆற்றுக்குக் கீழேயும் போகிறது. நாம் பார்த்திருக்கலாம். அல்லது கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். நியூயார்க்குக்கும் மன்ஹாட்டனுக்கும் இடையிலே ஆற்றுக்குக் கீழே ரயில், மோட்டார் எல்லாம் ஓடுகின்றது. அதே பிரகாரம் சிகாகோவிலும் மூன்று தட்டாக

[1975 மார்ச் 27]]திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

இருக்கிறது. கீழ் தட்டிலே மோட்டார் கார் போகலாம். மைய தட்டிலே சாதாரண மோட்டார் கார் போகலாம். மேல் தட்டிலே இரும்புத் தூணை நிறுத்தி வைத்து ரயில் ஓடுகிறது. வீட்டின் மாடிக்கு நேரே கை நீட்டினால் கூட, அடிப்படும் போல இருக்கிறது.

நான், முன் நாளிலே பார்த்த ஞாபகம். ரொம்ப நாள் ஆகிவிட்டது. அங்கு உள்ள ரோடுகள் எல்லாம் நம்முடைய ரோடுகளைப் போல கூட அகலமாக இல்லை. ஒடுங்கின ரோடுகளாகத்தான் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி இங்கேயும் ரயில்கள் போக்கூடிய ரோடுகள் வரலாம். அப்படி எல்லாம் பிளான் செய்துகொண்டிருப்பதும் சரியே. நம்முடைய அரசு ஏற்று எடுத்துக் கொண்டு வருகிற முயற்சி மிகவும் பாராட்டக்கூடியது என்று சொல்லி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 6-20)

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை கொள்கைக் குறிப்பின் மீது நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இன்றைக்கு மருத்துவத் துறையிலே பல்வேறு முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு துறைகளுக்கு பல்கலைக் கழகங்கள் தனியாக அமைத்து அவற்றிலே ஆராய்ச்சியிலே முன்னேறுகிறார்கள். அதைப் போலவே மருத்துவத் துறையிலே தனி பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி இந்தத் துறையை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இந்தக் கருத்தை நான் சொல்லும்பொழுது மருத்துவத் துறை மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் இதற்கான நிதி எங்கே என்று சொல்லக்கூடும். இருந்தாலும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டியது என் கடமை என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லுகின்றேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுக்கு, தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளிலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் வழங்கிவிட்டார்கள். அரசுத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு உள்ளது போலவே எல்லாச் சலுகைகளையும் வழங்கி விட்டார்கள். ஆனால் இந்த “மெடிக்கல் ரிஇம்பர்ஸ்மென்ட்” அதாவது மருத்துவ மனைகளிலே சிகிச்சை பெறும்பொழுது, அந்த நோயாளிக்குத் தேவையான மருந்து அந்த மருத்துவமனையில் இல்லாவிட்டால், இல்லாத மருந்தை வெளியிலே கடையிலே வாங்கும்போது, அந்தக் காசைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான சலுகை இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. எல்லாச் சலுகைகளையும் இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு வழங்கிவிட்ட இந்த அரசு இந்த ஓரே ஒரு சலுகையை மட்டும் இன்னும் வழங்காமலிருக்கிறது. இந்தச் சலுகையை அந்தச் சமுதாயத்திற்கு, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் தொடக்கப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும். கல்லூரிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் இல்லை. ஒரு காலத்தில் கல்லூரியிலே பணியாற்றிய பேராசிரியர் தான் இன்றைக்கு இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகிறார். அவருடைய காலத்திலே கூட இந்தக் குறை இன்னும் போக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொண்டு வந்து, அவர்கள் அதை அவர்கள் காலத்திலேயே தீர்த்து

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1975 மார்ச் 27]

வைத்ததாகப் பெருமை கொள்ள வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்கள் பணியாற்றிய காலத்திலிருந்து இவைகள் எல்லாம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவர்கள் காலத்தில் இதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்திலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இதை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். சேலத்திலே மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு தயாராக இருக்கிறது. அதற்கான குறிப்புகள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் டி.டி.சி.யிலே சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கிலாட்டிலே சொன்னார், எப்படித் தெரியும் உங்களுக்கு ?

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆங்கிலப் பேச்சில் ஓரளவு தொந்துகொண்டதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இங்கே மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்கள் கூட அடிக்கடி ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார். நான் அவரையே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தமிழ் நாட்டு அவை. அதனால் தமிழிலேயே பேச முயற்சி செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொண்டது என்னுடைய வேண்டுகோள். “இல்லை, ஆங்கிலத்தில் தான் நாங்கள் பேசுவோம்” என்று சொன்னாலும் சொல்லலாம். தமிழிலே பேச வேண்டுமென்று நான் கேட்டதற்கே குறுக்கே குத்தலாக ஒரு கேள்வியை “சோமேனே” கேட்கிற மாதிரி இருக்கிறது. நான் தமிழ் நாட்டு சபையிலே தமிழிலே பேச வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் அல்லது ஏற்காமல் விட்டு விடுங்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினரவர்கள் அதனை வலியுறுத்த முடியாது. ஏனென்று சொன்னால், அவை நடவடிக்கைகளை தமிழிலும் நடத்தலாம், ஆங்கிலத்திலும் நடத்தலாம். தமிழிலே தான் நடத்த வேண்டுமென்று அவைத் தலைவரை வற்புறுத்த முடியாது. (திரு. முத்துசாமி குறுக்கீடு). குறுக்கிடாதீர்கள். நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள். சட்டமன்றமேலவை விதிகள் எப்படி இருக்கின்றனவோ அப்படித் தான் நடத்த வேண்டும். நீங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆதித்தனை தமிழில் பேசச் சொல்லும்போது ஆங்கிலத்தில் பேசினால் புரியவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சம் தெரிந்தது என்கிறீர்கள். இதைத்தான் குறிப்பிட்டேனே யொழிய வேறொன்றுமில்லை. அதற்காக அவையை நடத்தக்கூடிய என்னுடைய உரிமையை நீங்கள் ஒன்றும் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, உங்களுடைய உரிமையை நான் கட்டுப்படுத்த விரும்பவில்லை.

[1975 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழ் நாட்டிலே ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடாதா ?

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய உரிமையைத் தான் நான் சொன்னேன் என்பதை மாண்புமிகு தலைவரவர்களுக்கு மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். தமிழ் நாட்டு அவையிலே தமிழிலே பேச வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையிலே பணிவோடு தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதேமாதிரி தலைவரவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதைத் தடுப்பதற்கும் உரிமை இல்லை என்பதையும் அங்கத்தினர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, நான் தெரிந்துகொண்டு தான் வேண்டுகோள் விட்டேன். அடுத்து, சேலத்திலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக ரெயில்வேயிலிருந்து டைடக்கக்கூடிய அந்த செஸ் நிதி இதற்காக ஒதுக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆதலால் சேலத்தின் கோரிக்கை நீண்ட நெடுநாள் கோரிக்கையாகும். கோயம்புத்தூரை விட்டால், வேலூரை விட்டால், கோரிக்கையாகும். தஞ்சையிலே, திருநெல்வேலியிலே இருக்கிறது. சேலம் சென்னையிலே, தஞ்சையிலே, திருநெல்வேலியிலே இருக்கிறது. சேலம் பகுதிக்கு நீங்கள் கொஞ்சம் சலுகை வழங்கி சேலத்திலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு முன்னேற்றத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக கிராமத்திலே பணியாற்றக்கூடிய டாக்டர்களுக்கு மற்ற டாக்டர்களை விட சம்பளம் கூடுதலாகத் தர வேண்டும். ஊக்க ஊதியமாக அவர்களுக்கு ஏதாவது தந்தால் தான் அவர்கள் செல்வார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வேலையில்லாத டாக்டர்கள் 1,200 பேர் இருக்கிறார்கள் என்று பட்டியல் போட்டுச் சொல்லும்பொழுது அப்படிச் செல்லாமலிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது, சற்று சிரமமாகப் படிச் செல்கிறது. டாக்டர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்தாலும் பரவா யில்லை என்று கிராமத்திலுள்ள சில மருத்துவ மனைகளுக்குச் செல்லுவதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கிராமத்திற்குச் செல்வதை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்து, வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய டாக்டர்கள் அத்தனை பேருக்கும் உடனடியாக வேலை தருவதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஹவுஸ் சர்ஜன்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்கள் பெறக் கூடிய படி போதாது, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய வாழ்க்கைச் செலவுக்குத் தக்கபடி கூடுதலாக வேண்டும், அதை

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1975 மார்ச் 27]

உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்தோ என்னவோ-காரணம் எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை-ஸ்ட்ரைக் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பல்வேறு ஸ்ட்ரைக்குகளை நல்லமுறையிலே முடிவிற்குக் கொண்டு வந்த நம்முடைய மருத்துவத் துறை அமைச்சரவர்கள் இதையும் நல்ல முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இங்கே கொடுக்கக்கூடியவாறு நிதி நிலைமை இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட, அவர்களுடைய வேண்டு கோளை ஏற்று, இந்த அரசால் இயன்றதைத் தந்து அவர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் நர்க்களுக்கு நீண்ட காலமாக, இரண்டு ஆண்டு காலம் இரண்டரை ஆண்டு காலம் வேலையில்லாமல் இருந்த பிறகு தான், வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் உடனடியாக வேலை தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இவர்கள் எல்லோருக்கும் நண்பர் திரு.முத்துசாமி அவர்கள் சொல்கிறதில்லையென்றும் கொடுப்பதாக இருந்தால், கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற மானியத்திலே யிருந்து ஒரு 5 கோடி ரூபாயை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளத்தி லிருந்து நாவலர் அவர்கள் விட்டுத் தந்து, அதை திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால், நான் அத்தனையும் செய்யத் தயார்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கல்விக்கு ஒதுக்கியது போதாது, இன்னும் கொஞ்சம் வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மக்கள் நல்வாழ்வு அமைச்சரவர் கள் நிதியைத் தேட்டும். எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. ஆனால் கல்லியிலே இருக்கக்கூடிய நிதியை இதற்குத் திருப்பி விட்டு இவர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று முத்துசாமி சொல்ல வேண்டுமென்றால், அது என்னால் முடியாது. அது சரியும் அல்ல. நான் பிரதிநிதித்துவம் செய்வது.....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவ்வளவு அக்கறையாக ஆசிரியர்களைக் காப்பாற்றும் அங்கத்தினர் அவர்கள், ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் விஷயத்திலே தலையிடாமல் இருக்கலாம் அல்லவா? இவ் வளவு பேர் பேசினார்கள். யாராவது அந்த ஸ்டிரைக்கைப் பற்றிப் பேசினார்களா? ஏனென்றால் அது அவ்வளவு கட்டாயமாக செய்யப்பட வேண்டிய ஸ்டிரைக் அல்ல. மாணவர்களாக இருக்கிறபோது இப்பொழுது மாதமொன்றுக்கு 275 ரூபாய் வீதம் அந்த மாணவப் பருவம் முடிகிற வரை ஓராண்டு காலத்துக்குத் தரப்படுகிறது. ஸ்டிரைக் என்றாலே ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே அங்கத்தினரவர்கள் பேசுகிறா் கள். மேலும் விவரம் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டு அவருடைய வேண்டுகோளை எப்படியாவது ஒத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றும் சொல்லு கிறார்கள். பணம் இல்லை. நிதி என்ற பிரச்சினை அவ்வளவு எளிதாகத் தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சினை அல்ல. நிதி இருக்குமானால், இன்னும் எவ் வளவோ வேண்டுமானாலும் தரலாம். ஆகவே திரு. முத்துசாமி இவ்வாறு

[1975 மார்ச் 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

பேசுவது, வெளியிலே மாணவர்களுக்கு எப்படித் தோன்றும்? திரு. முத்துசாமி ஒருவர் தான் தமக்குப் பாதுகாவலர், அமைச்சர் அவர்களிடம் நாங்கள் எவ்வளவு தான் பேசினால் கூட அவர்களுக்கு அந்த ஊதிய உயர்வைத் தருவதிலே ஏனோ அக்கறையில்லை என்பதுபோல் எண்ணிவிடக் கூடும். அரசிடம், நிதி இருக்குமானால் அவர்களுக்கு தாராளமாகக் கொடுத்து விடலாம். ஆகவே அதைத் தவிர உறுப்பினரவர்கள் பொதுவாகப் பேசுவார்களேயானால், அது எனக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நாட்டிலே நடந்துகொண்டிருப்பதைப் பத்திரிகையிலே படிக்கிறேன். படித்ததை அமைச்சரவர்களிடத்திலே சொல்லி அவர்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டுவந்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறேன். மற்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லாமல் நான் சொல்லி ஏதோ புதிதாக அவர்களிடத்திலே ஆதரவு தேடுவதிலே எனக்கு எந்த விதமான இலாபமும் இல்லை. ஏனென்றால் நான் மறுபடியும் ஆசிரியர் கள் தொகுதியிலே நிற்க வேண்டியவனல்ல. தவிர, அவர்களிடத்திலே சென்று ஒட்டுப் பெற வேண்டியவனல்ல. இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே அவர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தை நீடிக்க விட்டுவிட வேண்டாமென்று நான் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பின ரவர்கள் அந்த வேண்டுகோளை அவர்களுக்கு விடலாமல்லவா? அந்த மாணவர்கள் இதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசாமலேயே திடீரென்று ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். மறுபடியும் நாங்கள் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு விடலாம் எனவும் அவர்களுடைய பயிற்சி கெட்டுப் போகாதபடி, படிப்பு கெட்டுப்போகாத வகையிலே, அரசாங்கத்தால் எந்தெந்த வகைகளில் உதவ முடியுமோ அந்தந்த வகையிலே உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள அனுவசியமான வேலை நிறுத்தம் தேவையிலேயென்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வேண்டுகோள் விடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இங்கே எனக்கிருக்கிறது. அமைச்சரவர்களுக்கு நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே எல்லா சக்தி களும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நான் வேண்டுகோள் விடுவதை விட அமைச்சர் அவர்களே விட்டால் பிரச்சினை விரைவாகத் தீரும் என்பதற் காகத்தான் நான் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற் கெனவே வேண்டுகோள் விட்டிருக்கிறேன். அதற்கு திரு. முத்துசாமி துணை வருவாரா என்று கேட்கிறேன்.

348 மருத்துவம் மக்கள் நல்வாழ்வு, நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த
கொள்கைக் குறிப்புகள் மீது விவாதம்

[1975 மார்ச் 27]

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, எந்த நல்ல காரியத்துக்கும் முத்துசாமி துணையாக இருப்பேன் என்பதை நான் தெரி வித்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையிலே உடனடியாக தீர்வு காண்பதற் கான முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டுமென்றும், வேலையில்லாத நர்சுகளுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டு மென்றும், டாக்டர்களுக்கு வேலை சீராகவிலே விரைவாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக மருத்துவ மனைகளை விரிவுபடுத்த, வேண்டு மென்றும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதிலே பேச வாய்ப்பு நல்கியமைக்கு மாண்புமிகு தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, முதலில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலரும் நமது “பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி யில்” மருத்துவம் மற்றும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை குறித்த குறிப்புகளுக்காக ஒரு நாள் ஒதுக்கியது தவறு, நேரம் போதாது என்று கடந்த இரண்டு மணி நேரமாகக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றேன். முதலில் கல்விக்காக இரண்டு நாள் ஒதுக்கினோம். பொது சுகாதாரத் துக்கு இரண்டு நாள் ஒதுக்காதது இப்பொழுது தான் தவறு என்பதாகக் கருதுகிறேன். பல நண்பர்கள் என்விடம் கோபித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள், எங்களுக்கெல்லாம் பேசுவதற்கு முடியவில்லையே என்று. அவர்களுக்கெல்லாம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன் “அப்பிராயேஷன் பில்” வரும்போது பேசலாமென்று. பல பேர் பேசுவதற்கு வாய்ப் பில்லாமல் போய்விட்டதே என்று கோபமாகப் போய்விட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 6-30)

இந்த வருஷத்தின் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு அடுத்த வருஷ ம் பொது இரண்டு நாள் ஒதுக்க முற்படுவோம்.

மாண்புமிகு மேலவைக் கூலிவர் : முன்னாலே ஒரு 6 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுக்கிறார்கள். தொடர்புப் பேச ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னாலே மேலும் ஒரு 4, 5 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுக்கிறார்கள். நாம் என்ன செய் கிறோம்? 6, 7 பேர் தான் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு நேரத்தைக் கொடுத்து நடத்துகிறோம். பின்னால் ஒரு 4 பேர் அதிகமாகச் சேருகிறபோது, சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது சீக்கிரம் பேசிவிட்டுப் போகிறவர்களுக்கெல்லாம் இடைஞ்சலாகத்தான் இருக்கிறது. இதை நாம் உணருகிறோம். இரண்டு நாள் கொடுத்தால் தேவலை என்றுதான் நாம் நினைத்தோம். அப்பறம் ஒரு நாள் போதுமென்று சொன்னார்கள்.

திரு. எஸ். டி. அனந்தன் : நான் டில்லி சட்டசபையில் இருந்த போது அங்கு ஒரு வழக்கம் இருந்தது. கட்சி வாரியாக, ஃபர்ஸ்டுசுக்கு இவ்வளவு நேரம், இன்ன கட்சிக்கு இவ்வளவு நேரம் என்று முன்னதாகவே பகிர்ந்துகொள்வார்கள். எங்கள் கட்சிக்கு 75 நிமிடம், இன்னொரு கட்சிக்கு 150 நிமிடம்; இன்னொரு கட்சிக்கு 100 நிமிடம்

1975 மார்ச் 27] [திரு. எஸ். டி. அனந்தன்]

என்று பிரித்து விடுவார்கள். அந்தந்த “விப்” அந்தக் குறிப் பிட்ட நேரத்திலே பேசுவதற்கு ஏற்பாடு பண்ணுவார்கள். தன்னுடைய கட்சியிலே ஒருவரை 20 நிமிஷம் பேசிட்டு, இன்னொருவரை 5 நிமிஷமும் பேசிவிடுவது அவருடைய வழக்கம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அந்த சிரமம் ஒன்றும் வராது. We will manage it. இது ஒரு “பாபுலர்” டிபார்ட்மென்ட்டாக இருப்பதால் எல்லோரும் இதிலே பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர்களிலே பலபேர் பேச முடியவில்லை. எதிர் கட்சிக்காரர்களிலாவது இரண்டு மூன்று பேர் பேசிவிட்டோம். ஆளும் கட்சியில் ஒருவர்தான் பேசியிருக்கிறார். இதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பேசவேண்டும் என்று விரும்பிய எத்தனையோ பேரையெல்லாம் நேரம் இல்லையென்று “கொரடா” அவர்கள் எப்படியோ சமாளித்து விட்டார்கள்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 6 கோடியே 42 லட்சம்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டமுடிவாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 14 கோடியே 35 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். ரூ. 14 கோடியே 45 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 21½ கோடி ஒதுக்கியுள்ளார்கள். ரூ. 26 கோடி செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 16 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு ரூ. 15 கோடியே 33 லட்சம்தான் செலவழியிருக்கிறது. வரப்போகிற, அதாவது, தடைமுறையில் இருக்கிற ஐந்தாவது திட்டத்தில் நமது நல்வாழ்வுத் துறைக்கு ரூ. 50 கோடி தோராயமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். திட்டம் வகுத்துக்கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எவ்வளவு பணம் கிடைக்கும், எவ்வளவு செலவு செய்வார்கள் என்பதை யாராலும் சொல்ல முடியாது. நமது தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, எந்த மாநில அரசும் சொல்ல முடியாத ஒரு நிலைமை இப்போது இந்தியாவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என்னொரு திட்டமே வகுத்து முடியவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் அந்தந்த வருஷத்திற்கான வரவு எவ்வளவு, செலவு எவ்வளவு என்று பார்த்து, அற்றகுத் தகுந்தபடி திட்டத்தை வகுத்துக்கொள்கிறார்கள். அடுத்த வருஷமும் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு செலவழிக்க முடியும் என்பதை இந்த வருஷத்தில் சொல்ல முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் நம்முடைய தேவைகள் எவ்வளவு என்று வகுத்து அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பாலிசி நோட்டீஸ் ரூ. 50 கோடி குறைந்த பட்சம் தேவை இருக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார். ரூ. 50 கோடி போதாது. என்னென்றால் முன்னே இருந்த நிலைமையையும் நாம் இப்போது செய்து வருகிற செலவினங்களையும் பார்க்கும்போது ரூ. 50 கோடி என்பது போதாது. மேலும் அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும். அடுத்தபடியாக, கல்வித்துறையில், மற்ற கல்லூரிகளைக் காட்டிலும் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னெனில் மற்ற கலைக் கல்லூரிகளில் நடக்கும் “ஸ்டரைக்குகள்” மாதிரி அடிக்கடி மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நடக்காமல் கூடுமானவரையில் நல்ல முறையில் அடாத நிர்வகிப்பவர்களும், நிர்வாகிகளும் அதாவது மருத்துவக்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 மார்ச் 27]

கல்லூரிகளை நடத்துபவர்களும் மாணவர்களும் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஏதோ இரண்டொரு முறை நடந்ததே தவிர, கூடியவரையில் “ஸ்ட்ரைக்” இல்லாமல் நடந்து நல்ல முறையில் மாநிலத்தின் பெயரைக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். போன வருஷத்திலும் இதைத்தான் நான் சொன்னேன். அது மாணவர்களால் நன்றாகப் பாராட்டப் பட்டது. இப்போதும் நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாணவர்கள் நல்ல முறையில் தங்களுடைய படிப்பில் கவனத்தைச் செலுத்தி “ஸ்ட்ரைக்குகள்” கூடுமானவரையில் இல்லாமல் கொண்டுவருவது பற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கல்லூரிகளை நிர்வகிக்கும் “பிரின்ஸ்பால்களும்” “டீன்களும்” நல்ல முறையில் நடத்துவதால்தான் இம்மாதிரி “ஸ்ட்ரைக்” இல்லாமல் நடைபெற்று வருகிறது. பதிலுக்கு டாக்டர்கள் “ஸ்ட்ரைக்” செய்ய ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். அல்லது கடைசியில் “ஹவுஸ் சர்ஜன்கள்” ஸ்ட்ரைக் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இது நல்வாழ்வுத்துறை. மற்றவர்களுக்கு வழிசாட்டியாக இருக்க வேண்டும். கூடுமானவரையில் “ஸ்ட்ரைக்” இல்லாமல் நடைபெற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் வைத்தியம் நடக்கும் இடங்களில், ஆஸ்பத்திரிகளில் ஸ்ட்ரைக் நடந்தால், அது எவ்வளவு பெரிய ஆபத்துகளை உண்டு பண்ணுகிறது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். முந்தானாள் என்று நினைக்கிறேன். மதுரையிலே ஒரு நோயாளிக்கு “பெனிசிலின்” ஊசி போட்டிருக்கிறார்கள். “பெனிசிலின்” ஊசி போட்டவுடன் அதனுடைய “ரிஆக்ஷன்” ஏற்பட்டு, உயிர் போகக் கூடிய ஒரு நிலைமை இருந்திருக்கிறது. டாக்டர்கள் இல்லை. உடனே அந்த “ஸ்ட்ரைக்கில்” இருந்த மாணவர்கள், “ஹவுஸ் சர்ஜன்கள்” இருந்த ஒருவர், ஸ்ட்ரைக் பண்ணிக்கொண்டிருந்தவர் தற்செயலாக அங்கு ஓடி வந்து அவரே அதற்கு மாற்று மருந்து ஊசியைப் போட்டு உயிர் போய்க்கொண்டிருந்த ஒரு நோயாளியைக் காப்பாற்றியதாக இன்று காலே பத்திரிகையில் படித்தேன். பழைய செய்தி அல்ல. ரொம்ப சூட்சும வந்த செய்தி. இன்று காலே ஹிந்து பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. அவர்கள் எவ்வளவு தான் ஸ்ட்ரைக் பண்ணினாலும் கூட நேரத்தில் அதை மறந்து விட்டு இம்மாதிரி தன் தொழிலில் ஈடுபட்டதற்காக அந்தத் குறிப்பிட்ட மாணவரை, வைத்தியக் கல்லூரி மாணவரை, நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மொத்தத்தில் 8 மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே, செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரிகள் இன்னும் இந்திய மருத்துவ மன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் போதிய வசதிகள், அவசியமாக இருக்க வேண்டிய வசதிகள், இல்லாமல் இருப்பதுதான். அதனால் தான் அந்த இரண்டு கல்லூரிகளும் இன்னும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகையினால் அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை, ஏற்பாடுகளை முதலில் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதிக நேரம் நான் பேச விரும்பவில்லை. குறிப்பாக சில விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். “ஆபரேஷன் தியேட்டர்கள்” அடிக்கடி மூடப்பட்டு விடுகின்றன. அது ரொம்பக் கொடுமையானது.

[1975 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

“டெட்ளஸ்” ஏற்படுகிறது. ஆகையினால்தான் அதை மூடிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது நம்முடைய “எபிஷியன்சி”க்கு எடுத்துக் காட்டாக அமையாது. பாதிக்கக் கூடிய விஷயம். பொதுவாக இந்தியாவிலேயே நல்ல பெயர் பெற்ற டாக்டர்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நகரம் சென்னை நகரம். இது மாதிரி “ஆபரேஷன் தியேட்டர்களை” மூடும்படியான ஒரு நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப் பார்த்தால் அதைச் சரியானபடி கவனிக்காமல் விட்டு விட்டார்கள் என்று டாக்டர்களை நாம் குறை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இதை அவர்கள் சரியானபடி கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் விடுக்க முடியும். இம்மாதிரியான நிலைமை வரா தென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : திருச்சியிலே மாதக்கணக்கில் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : அடுத்தபடியாக, பெரிய நகரங்கள் மதுரை, கோவை, திருச்சி, சேலம், சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகளைப் படுக்க வைக்க இடம் இல்லாத அளவுக்கு பெரும் கூட்டம். யாராவது அமைச்சர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் வருகிறார்கள் என்றால், எப்படியோ வெளியே வைத்து விட்டு இட வசதி இருப்பது போல் காண்பிக்கிறார்களே ஒழிய, சாதாரண நாட்களில் எங்களைப் போன்றவர்கள் பார்க்கும்போது மிதித்துத் தாண்டிக் கொண்டுதான் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது நாம் வழி செய்ய வேண்டும். பெரிய கட்டடங்கள் கட்டித்தான் அவர்களை வைக்க வேண்டுமென்று இல்லாமல், தற்காலிகமாக “ஷெட்யூ”களாவது போட்டு அவர்களுக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ண இயலுமா என்று அமைச்சரவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கும் பெரிய நகரங்களைச் சுற்றிலும் இருக்கக் கூடிய தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில் எல்லா வசதிகளையும் நாம் செய்து கொடுத்து விட்டோமானால், ஜில்லா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிக்கும் சென்னையில் இருக்கும் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி, ஸ்டான்லி ஹாஸ்பிடல், கீழ்ப்பாக்கம் ஹாஸ்பிடல், ராயப்பேட்டை ஹாஸ்பிடல் போன்றவற்றிற்கெல்லாம் அவ்வளவு அதிகமான கூட்டம் வராமல் தடுக்க இயலலாம். எக்ஸ்ரே மட்டும்தான் போதாது. மற்ற எல்லா வசதிகளையும் அந்தத் தாலுகா, தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் பெரிய நகரைச் சுற்றியுள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கும் செய்து கொடுக்க எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைப் பார்த்து, அதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்டி ஏற்பாடு செய்வது நல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

பொதுவாக இந்த அறிக்கையில் என் மனத்தை மிகவும் நோக வைத்த விஷயம், பள்ளிக்கூடம் செல்லும் சிறு பிள்ளைகளிடையிலே 1974-75ம் ஆண்டு சுமார் எட்டு லட்சம் குழந்தைகளைப் பரிசோதனை செய்தார்கள் என்றும் அதிலே 7,056 குழந்தைகளுக்குத் தொழுநோய்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 மார்ச் 27]

இருப்பதற்கான அறிகுறிகள் இருந்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருப்பதுதான். மூன்று வரிகளில் தான் இது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இது இன்னும் நாம் நம்முடைய மக்களை எவ்வளவு தூரம் ஆபத்தான நிலைமையில் வைத்திருக்கின்றோம் என்பதைத்தான் காட்டுகின்றது. சிறு பிள்ளைகள் விஷயத்தில் தொழு நோய் மிகச் சலபமாகத் தொற்றிக் கொண்டு விடுகின்றது. நம்பிக்கையுடன் நமது வீட்டிலுள்ள குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்புகிறோம். ஆனால் ஸர்வேயில் இப்படி 7,056 பிள்ளைகளுக்குத் தொழுநோய் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது, கிட்டத் தட்ட ஒரு சதவிகிதம் குழந்தைகளுக்கு இருப்பதாகப் பரம்பரை ஆபத்தானதாகும். ஒரு சதவிகிதம் என்பது மிகப் பயங்கரமான தொகை. இதை லேசாக ஒதுக்கிவிட முடியாது. எப்படியாவது இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய சிகிச்சையைக் கொடுத்து, மேலும் குழந்தைகளுக்கு வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள்—பிரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்ஸ்-ல் போதிய மருந்துகள் இல்லை என்ற புசார் இருக்கின்றது. இதை நான் சொல்லித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய பாலிஸி நோட்டீஸே இது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். “போதிய மருந்துகள் இல்லை, இதற்காக நடப்பு நிதி ஆண்டில் அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதிலே முக்கியமாக மனிதனுடைய மனச்சாட்சிக்கும் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மருந்துகள் திருடு போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மருத்துவ மனைகளிலே பெருமளவிற்கு இப்படித் திருட்டு நடப்பது என்று சொல்லுவது வேலியே பயிரை மேய்வது போலாகும். இதற்கு இடம் கொடுக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். யாராவது இதிலே பிடிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுத்து, இப்படித் திருடு போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளுவது முக்கியமான கடமையாகும்.

அடுத்து, நமது நாட்டிலே மலேரியா என்பது அடியோடு ஒழிக்கப்பட்ட விட்ட ஒன்றாக இருந்தது. ஆறு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அந்த நிலையை அடைந்துவிட்டோம். ஆனாலும் இப்போது இங்கும் அங்கு மாக மலேரியா ஜாரம் தலைதூக்குகிறதாகத் தெரிகிறது. இதை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடி, நரம்புச்சிலந்தி நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. காரணம் அந்தக் கிராம மக்கள் அங்கு தேங்கி நிற்கும் ஊரணித் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துவதுதான். கிணற்றுத் தண்ணீரை உபயோகித்தால் இது வருவதில்லை. ஆனால் தேங்கி இருக்கும் குளத்துத் தண்ணீரை உபயோகிக்கும் கிராமங்களிலே இது வருகிறது. மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் பகுதி கள்ளக்குடி கிராமத்தில் மேலும் அதைச் சுற்றியுள்ள மூன்று நான்கு கிராமங்களிலே இந்த நரம்புச் சிலந்தி நோயால் மக்கள் தொல்லைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது நான்கைந்து வருஷமாக

1975 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அங்கிருந்த குளத்தில் மருந்தைக் கலப்பதாலும், தண்ணீரைக் காய்ச்சிக் குடிப்பதாலும் அந்தத் தொல்லை இல்லை என்று சொல்லலாம். ஓரள விற்குக் கட்டுப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது பல கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கும் நேரத்திலே, இப்படி நரம்புச் சிலந்தியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ் நாட்டில் 58,595 கிராமங்கள், சிற்றூர்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே கிட்டத்தட்ட 2,56 கோடி மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவற்றிலே “0.38 கோடி மக்கள் வாழும் 4,916 கிராமங்கள்,” சிற்றூர்கள் ஆகியவற்றில் நல்ல குடிநீர் வசதிகள் இல்லை என்று அரசே சொல்லும்படியான ஒரு நிலைமை இன்னும் 1975-ல் இருக்கின்றது என்று சொன்னால், நாம் எல்லோரும் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்றதான் சொல்ல வேண்டும்.

1968-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், “குடிநீர் வசதி இல்லாத கிராமம் இல்லை தமிழ் நாட்டில் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும்” என்று அண்ணா அவர்கள் பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் 4,916 கிராமங்களிலும் சிற்றூர்களிலும் குடிநீர் வசதிகள் இல்லை. 2,230 கிராமங்களிலும் சிற்றூர்களிலும் நரம்புச் சிலந்தி இருக்கிறது என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு நிலைமை நீடித்தால், நாம் இதிலே போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எனவே இந்தக் கிராமங்களில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதிகளை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக மருத்துவத் துறையில் நமது மாநிலத்தின் முன்னேற்றம் பற்றி யாரும் குறைத்துக்கூற முடியாது. எனக்கு முன்பு பேசிய அன்பர்கள் சொன்னதைப் போல, இதய நோய் சிகிச்சை, சிறு குழந்தைகளுக்குச் சிகிச்சை இந்த இரண்டு வகையிலும் மற்ற மாநிலத்தவர்கள் இங்கே வந்து பார்த்துவிட்டுப் போகக்கூடிய வகையில் நவீன இயந்திரங்களையும் சாதனங்களையும் வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் வெற்றிகண்டிருக்கின்றார்கள் என்றால், அது பெருமைப்படக்கூடியது, பாராட்டக்கூடியதாகும். பெரியம்மை தடுப்பிலும் நாம் ஓரளவிற்கு வெற்றிகண்டிருக்கிறோம் இந்த மாநிலத்தில், என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். மேலும் இங்கேயிருந்து பிற மாநிலங்களுக்கு குறிப்பாக பீகார், உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு நமது டாக்டர்கள் அங்கே பெரியம்மை நோய் ஒழிப்பிற்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பாரக்கும்போது பெருமைப்படுகிறோம். அந்த அளவிற்கு நமது சுகாதார இலாகா திறமையாகச் செயல்படுகின்றது என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மேலும் நான் சொல்லிய குறைகளியெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்து, சீக்கிரம் அவற்றைத் தடுப்பதற்கு அல்லது தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[1975 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்களுடைய உரை முடியும் வரையில் அவையின் காலம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் பல்வேறு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களும் இந்தத் துறை நடைபெற்று வருகிற முறையைச் சில காரணங்களுக்காகப் பாராட்டியும், சில வகைகளிலே சீர்திருத்தம் தேவை என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய நல்ல நோக்கத்தோடு கூடிய பயனுள்ள அந்தக் கருத்துக்களை அந்தத் துறை அலுவலர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றைச் செயல்படுத்த முயற்சிப்பார்கள் என்ற உறுதியினை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மான்யக் கோரிக்கையில்—இது, இங்கே மான்யக் கோரிக்கை என்று வரவில்லை, சட்ட மன்றத்தில் இது வைக்கப்பட்ட போது, அங்கே ஒவ்வொரு மானியமும் எவ்வளவு தொகை என்ற குறிப்போடுதான் இந்த விளக்கங்கள் அங்கே வழங்கப்பட்டன. சுகாதாரத் துறைக்காக ரூ. 16,25,76,000 என்ற அளவிற்கும் மருத்துவ மானியக் கோரிக்கைக்காக ரூ. 30,93,98,000 என்ற அளவிற்கும் சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்பட்டன. மேலவைக்கு வரும்போது இது மானியக் கோரிக்கை அல்ல என்ற காரணத்தினால், மானியம் என்ற வரியை எடுத்துவிட்ட காரணத்தினால், இந்தக் கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் தொகை பற்றிய விவரக் குறிப்பைக் காண இயலவில்லை. ஆனாலும் நடைமுறையில் என்னென்ன பயனுள்ள காரியங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன என்ற வகையில் அது பற்றிய விளக்கங்கள் இங்கே ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே ஆண்டு தோறும் இந்தத் துறைக்காக அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது என்று சொன்னாலும், இந்த ஆண்டு தமிழ் நாடு முழுவதும் எர்ப்பட்டிருக்கின்ற மிகப் பெரிய வறட்சியின் விளைவால் நாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு அதிகமான நிதி இதற்காக ஒதுக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-50)

வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நிதி ஒதுக்குகிறபோது, “புதிய திட்டச் செலவுப் பணிகளாக”, இந்தத் துறையினர் எடுத்துச் சொன்ன அத்தனை யையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிதி நிலைமை நிதித் துறைக்கு இல்லை. ஆனால் மிக இன்றியமையாததாக, உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதாக எவை இருந்ததோ அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குரிய வற்றை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் போது இந்தத் துறையினுடைய ஆலோசனையாகக் கிடைத்திருக்கின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 27]

திரு. க. அன்பழகன்]

முதலிலே பேசிய உயர்திரு சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் பொதுவாக இந்தத் திட்டங்கள் செம்மையாக நடைபெறுகின்றன என்று குறிப்பிட்டாலும், மலேரியா கண்ட்ரோல் புரோகிராமம் பொறுத்தவரையிலே, அதிக எண்ணிக்கையில் நோய்க்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் கொடுப்பதன் காரணமாக அதைக் குறித்து, அதனுடைய (effectiveness) எபக்டிவ்னஸ் குறித்து, ஐயுவைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றார்கள். இந்த மலேரியா கண்ட்ரோல் என்பது பரவலாக நடத்தப்படுகின்ற ஒரு திட்டமாகும். பரவலாக நடத்தப்படுகிற திட்டமாக இது இருந்தாலும் கூட “இன்டென்சிவ்” (intensive) ஆக ஒரு குறுகிய வட்டாரத்திலே மிக நெருக்கமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இயலாத நிலையில் “அட்டாக் பேஸ், மெயின் டினன்ஸ் பேஸ், இன்டெக்ரேஷன் பேஸ்” என்று மூன்றாகப் பிரித்து, இது செயல்படுகிறது. இந்த முறையிலே “அட்டாக் பேஸில்” தீவிரமாகக் காரியம் ஆற்றி, மறுபடியும் “மெயின்டினன்ஸ் பேஸ்” என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் தீவிரம் குறைந்துவிடுகிறது. இயற்கையிலேயே கொசுக்களை ஒரு முறை அழித்தவிட்ட காரணத்தாலேயே கொசு மறுபடியும் அங்கே உற்பத்தி ஆவதில்லை என்ற அளவுக்கு நமக்கும் கொசுவுக்கும் ஒப்பந்தம் இல்லை. மேலும், எவ்வளவுதான் அரசாங்கத் துறை காரியம் ஆற்றியிருந்தாலும் கூட, பொதுமக்கள் சுகாதாரத்தை மறந்துவிடுகின்றனர். இங்கே திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னது போல சாணமும், சாக்கடையும் மற்றவைகளும் பெருகு வசற்குப் பொதுமக்கள் காரணமாகிவிடுகிறபோது, கொசுக்கள் தோன்றுகிற நிலைமையும், பொதுவாக ஒரு திட்டம் ஆரம்பித்து சில ஆண்டுகள் ஆனால் அந்தத் திட்டத்திலே இருப்பவர்களின் ஆர்வம் சணங்கிவிடுகிறது என்ற ஒரு நிலைமையும், காரணமாகலாம். புள்ளிவிவரம் எடுக்கின்ற முறையில், மலேரியா காய்ச்சல் யாருக்கு வந்திருக்கிறது என்று புள்ளி விவரம் எடுத்து, மெயின்டென்ன்ஸ் பேஸ் என்று வந்ததற்குப் பின்னாலே மறுபடியும் புள்ளி விவரம் எடுக்கிறபோது, புள்ளிவிவரத்தில் அதிகமாகத் தெரிகிறதே தவிர, இந்தத் திட்டம் எல்லாம் வந்த பிறகு அதிகம் பேர் மலேரியாவால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று யாரும் கருத முடியாது. இப்போது புள்ளி விவரப்படி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது “ஜீரோ” ஆகக் குறைந்திருக்க வேண்டும். எண்ணிக்கைப் படி “ஜீரோ” ஆகக் குறையவில்லையென்று தோன்றுகிறது. 19,000 என்று இப்போது வருகிறது என்றாலும், இந்தத் திட்டமே இல்லை என்று சொன்னால், 19,000 ஆக இருக்காது, 1,90,000 ஆக இருக்கும். ஆக 1,90,000 ஆக இல்லாது வெறும் 19,000 ஆக இருப்பதற்காக நாம் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும். இருந்தாலும் மேலும் இந்தத் திட்டங்களைச் செம்மைப்படுத்த முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஃபேலேரியா திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், யானைக்கால் வியாதித் தடுப்பு, நாடு முழுவதும் பரவலாக நடத்தப்படுவதல்ல. எந்தெந்த வட்டாரத்திலே 100க்கு 3 அல்லது 5 பேருக்கு யானைக்கால் வியாதி இருப்பதாக அதனுடைய அடையாளம் காணப்படுகிறதோ அந்த வட்டாரத் தில்தான் முயற்சிக்கப்படுகிறது. விழுப்புரம், திருவரங்கம், கும்பகோணம்,

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 மார்ச் 27]

புதுக்கோட்டை என்று இப்படிச் சில ஊர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகர தொடர்புடைய வட்டாரத்திலும் பஞ்சாயத்து ஆட்சியிலுள்ள வட்டாரத்திலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அதற்குப் பின்னர் அங்கே ஃபைலேரியா நோய் ஒழிப்புக்குப் பணிகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி நடைபெறுகிற பணிகளும் குறைந்த கால அளவிலே முழு வெற்றி தராது. ஏனென்று கேட்டால் ஃபைலேரியா வியாதியினாலே பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்ற வட்டாரத்தில் அவர்களைக் கடிக்கிற கொசு, வியாதி, இல்லாதவர்களைக் கடிக்கின்றபோது, அவர்களுக்கு அதன் மூலமாக அந்த நோய் ரத்தத்தில் மெல்ல மெல்ல பரவி 2-3 ஆண்டுகள் கழித்து வெளிப்படுகிறது என்ற காரணத்தால் பொது மக்களும் முழு அளவுக்கு ஒத்துழைத்தால்தான் (ஃபிலேரியா) யானைக்கால் வியாதியை அடியோடு தடுக்க முடியும். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு காலத்திலே கும்பகோணம் என்று சொன்னால் யானைக்கால் உள்ளவர்கள் ஊர் என்று சொல்வார்கள். இப்போது அப்படிச் சொல்வதில்லை. அப்போதெல்லாம் ஒரு மாமாங்கத்துக்குப் போனால் யானைக்காலிலே இடிபடுவதா அல்லது நல்ல உடம்பிலே இடிபடுவதா என்று தெரியாமல் இடிபடுவேண்டி யிருக்கும். இப்போது அப்படி அல்ல. அது இப்போது குறைந்திருக்கிறது. அதே நேரத்திலே வேறு சில இடத்திலே இருப்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஏற்கெனவே நோய் பரவியிருப்பதைப் பற்றிக் கவலைப் படுவோர் இல்லை. ஆக இந்தப் பணி நாளடைவில் முறையாக சிறப்பாக நடைபெறுவதன் விளைவாக 10 அல்லது 15 ஆண்டுக் காலத்திலே தமிழ்நாட்டிலே பெருமளவுக்கு இந்த நோயை ஒழிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது, பிளேக், ஸ்மால்பாக்ஸ் ஆகியவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பெரியம்மையை ஒழிப்பதிலேயும், பிளேக் போன்ற கடுமையான தொத்து நோயை ஒழிப்பதிலேயும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டு பாராட்டினார்கள். ஃபைலேரியா, மலேரியா போன்றவற்றிலே நாம் அதிகமாக வெற்றி பெறவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார்கள். நான் இதற்குமுன் எடுத்துக் காட்டிய நிலைமைதான் இதற்குக் காரணமாகும். இந்தத் திட்டங்கள் 1958-லேதான் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரியம்மை தடுப்புத் திட்டம் என்பது எப்போது தொடங்கப்பட்டது என்று பார்த்தால், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், நான் மாணவனாக இருக்கும்போதே பெரியம்மைக்குப் பால் குத்துகிற முறை வந்துவிட்டது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு முறைக்குப் பலமுறை அம்மைப்பால் குத்தும் நிலைமை-தடுப்புக்கு உதவியுள்ளது.

திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் பேசுகிறபோது, தொத்து நோய் அதிகமாக இருக்கிறது, காச நோய்க்கு பி.சி.ஜி. ஊசி போடுகிறார்கள், அதனாலே எங்கே குறைந்துபோய்விட்டது என்று கேட்டார்கள். 15 அல்லது 20 வயதுக்கு முன்னர் பி.சி.ஜி. ஊசி போட்ட பெரும்பாலானவர்களுக்கு அந்த நோய் வருகிறதில்லை. அதிலேயும் விதி விலக்கு இருக்கலாம்.

[1975 மார்ச் 27]

[திரு. அன்பழகன்]

ஊசி மருந்து உடம்பிலே சென்று சேர வேண்டிய அளவிலே சேராமல் இருக்கலாம். அப்படி விதிலிலக்காக சிலர் இருக்கலாமே தவிர, பி.சி.ஜி. ஊசி 100க்கு 99 பேர்களுக்குப் பயன்தரத்தக்கதாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இன்னும் அந்த நம்பிக்கை இழப்பதற்குப் போதுமான காரணம் இல்லை. ஆனால் காச நோய் வந்தவர்கள் ஒரு காலத்திலே, 20 அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, இருமிக் கொண்டும், துப்பிக் கொண்டும் அவரவர்கள் வீட்டிலே இருப்பார்களே தவிர மருத்துவ மனைக்கு வந்து கேட்கமாட்டார்கள். இப்போது மருத்துவமனை எங்கே என்று சட்ட சபை உறுப்பினர் அவர்களிடத்திலே கேட்டு, அந்த மருத்துவ மனைக்குக் கடிதம் கொடுங்கள் என்று கேட்டு, கொடுக்கவில்லை என்றால் கோபித்துக் கொள்வதுடன், அமைச்சர்கள் ஒரு 10 பேருக்குக் கடிதம் கொடுத்து, அங்கு இவர் 9வது ஆளாக இருந்து இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால், அமைச்சர் கொடுத்த கடிதத்திற்குக் கூட மரியாதை இல்லை என்று கூட கோபித்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். இப்போது இடம் கிடைப்பதிலே கூட கொஞ்சம் கஷ்டம் இருப்பது உண்மை. நம் நாட்டிலே எதிலேதான் இடம் கிடைப்பதிலே கஷ்டம் இல்லை. திருமண மார்க்கெட்டுத் தவிர, வேறு எல்லா மார்க்கெட்டிலேயும் இடம் கிடைப்பது என்பதில் கஷ்டமான நிலைமைதான் இருக்கிறது.

பள்ளிக்கூடம், கல்லூரி, பஸ்கள், ரெயில் இப்படிப் பலவற்றிலும் இடம் கிடைப்பது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அதுபோல மருத்துவ மனையில் படுக்கை வசதி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கலாம். காச நோயைப் பொறுத்தவரையிலே, 3 மாதம் அல்லது 6 மாதம் சில நேரத்திலே இன்னும் கூட அதிகமாக மருத்துவ மனையில் தங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஏற்கெனவே சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களை பாதியிலே அனுப்பிவிட முடியாது. அந்த இடத்தில் இன் னொருவரைப் படுக்க வைத்துவிடுவது பயன் உடையதல்ல. ஆகவே, சிகிச்சை என்பதே முழு சிகிச்சையாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே சிகிச்சை அளிக்கப்படுபவரை நிறுத்த முடியாது. நம்முடைய பொருளாதார வசதிக்கு ஏற்ப இடங்களை அதிகப்படுத்தினாலே இன்றைக்கு மருத்துவ மனையில் வந்து சிகிச்சை பெறவேண்டும் என்னும் நிலை உள்ளவர்களுக்கு கூடுமானவரையில் வசதிகளை அளிக்க முடியும். அந்த வகையிலே காச நோய்க் கழகம் 5-6 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதி திரட்டி, அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே எங்கே அதிகமாகத் திரட்டி யிருந்தாலும், குறைவாகத் திரட்டி இருந்தாலும், அதிலே ஏறத்தாழ 100க்கு 90 பங்கு அந்தந்த மாவட்டக் கழகத்திற்குத் தரப்பட்டு, அங்கேயுள்ள தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளிலும் மற்ற மருத்துவ மனைகளிலேயும் எக்ஸ்ட்ரே போன்ற கருவிகளை அல்லது நுண்ணுடி (மைக்ரோஸ்கோப்) போன்ற கருவிகளை வாங்கி வைப்பதற்கு வழி செய்யப்பட்டு பணி நடைபெற்று வருகின்றது.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மொபைல் வேன் ஒன்று காச நோய்ப் பணிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அது இயங்குகின்றதா என்று திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கேட்கக்கூடும். அது ஓரளவுக்குத் தான் இயங்கக்கூடும். அது பெரிய வேன். அது பன்விக்கூட மாணவரின்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 மார்ச் 27]

கருக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்று சோதனை நடத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் நல்ல அளவுக்கு இயங்குவதற்கு முயற்சிக் கலாம். அப்படிப் பல காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன.

அடுத்து, திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே கிடைக்கின்ற பணி வசதிகள் இன்னும் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிக டாக்டர்கள் இடம் பெற்று "மொபிலிடி ஆப் சர்வீஸ்" இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் என்று சொல்கின்றபோது, அதன் அடிப் படை நோக்கமே அங்கே உள்ளவர்கள் மொனப்ஸ் யூனிட்டு போல இயங்க வேண்டும் என்பதுதான். ஒரு ஒன்றியம் முழுவதற்கும் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்ற முறையில் அதை உருவாக்கியபோது, சப்-சென்டர்களுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு முறை குறிப்பிட்ட நாளிலே டாக்டர்கள் சென்று அந்த நிலையங்களிலே வந்திருக்கின்ற தாய்மார்களையும் குழந்தை களையும் பரிசோதித்து அவர்களுக்குத் தரவேண்டிய மருந்துகளை அவர் களுக்கு மிக அடிப்படையான தேவையாகும் வைட்டமின் மாத்திரைகள் எந்த எந்த பெண்களுக்கு இன்னின்ன மாத்திரைகள் எத்தனை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தால், மகப்பேறு உதவி யாளராக இருக்கின்ற அம்மையார் அவர்கள் அந்த மருந்துகளை அவர் களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு வழங்குவார்கள். ஒரு வாரத்திலே ஒரு நாளைக்குப் போகிற டாக்டர்கள் 2 நாள் போனால் எவ்வளவோ வசதி யாக இருக்கும். மொத்தம் ஒரு லட்சம் மக்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே 9 கிளை நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஒன்பதுக்கும் போய் வந்தால் தான் டாக்டர்களின் கடமை. எழுக்காவது போயிருப்பார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புவேன். அந்த ஏழு இடங்களுக்குப் போய் பார்த்துவிட்டு வந்தாலும், இந்த ஏழு இடங்களைத் தவிர இன்னும் ஏழு அல்லது எட்டு இடங்கள் தேவை என்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அதை நிறைவேற்று வதற்கு இப்போது பொருளாதார வசதி இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஒப்புக் கொண்ட முறை பத்தாயிரம் பேருக்கு ஒரு கிளை நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது. 5 ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு கிளை நிலையம் கேட்கிறபோது அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் டிஸ்பால் எரியாக்கள், ஹில் எரியாக்களில் மட்டும் 5 ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒரு சப்-சென்டர் வீதம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று மத்திய அரசினர் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் எதிர்காலத்திலே அவைகளை அதிகப் படுத்துவோமானால், மொபிலிடி ஆப் சர்வீஸ் (Mobility of Service) ஏற்பட்டு டாக்டர்களுடைய இயங்கும் சக்தியும் அதிகமாகப் பயன்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்திட மிருந்து இம்மாதிரி சுகாதாரத்தை மருத்துவத் துறை விஷயங்களிலே அதிக நிதி பெறுவதற்கு, பிற மாநிலங்களிலே உள்ளதுபோல், நமது மாநிலத்திலும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தைச் சிறியதாக, இப்போது இருப்பதுபோல் ஒரு லட்சம் மக்கள் கொண்டதாக இல்லாமல், 50,000

[திரு. கே. ராஜாராம்]

1975 மார்ச் 27]

அல்லது 60,000 மக்கள் கொண்டதாக ஆக்கினால், அந்த எண்ணிக்கை பேரில் அதிகமான தொகைகள் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று பல நண்பர்கள் கூறுகிறார்களே, அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இது நல்ல ஆலோசனை. ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டபோது, இந்த ஒன்றியங்கள் மிகப் பெரியதாகவும், போக்குவரத்து வசதியற்றதாகவும் இருக்கின்றன, இவைகளை இயன்ற அளவு சிறிதாக்க வேண்டுமென்று கருதப்பட்டது. மாவட்டங்களிலேயே தமிழ் நாட்டிலேதான் மிகப் பெரிய மாவட்டங்களாக 40 இலட்சம் பேர் கொண்ட மாவட்டங்களாக உள்ளன. இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இப்படி இருக்காது. இந்தியாவிலேயே பேர், பதினைந்து இலட்சம் பேர் அளவு மக்கள் தொகை பத்து இலட்சம் பேர், பதினைந்து இலட்சம் பேர் அளவு மக்கள் தொகை தான் மற்ற மாநிலங்களில் பல மாவட்டங்களுக்கு (டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்) இருக் கின்றன. அந்த முறையிலே புதுக் கோட்டையை ஒரு புது மாவட்டமாக ஏற்படுத்தியவுடன் அங்கே ஒரு ஃபேமிலி பிளானிங் டிஸ்ட்ரிக்ட் யூனிட் என்று ஏற்படுத்தலாம் என்று விரும்புகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசிடம் அதை ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்போது, "இப்பொழுது அதை நிறைவேற்ற முடியாது, ஏனென்றால், நிதி ஒதுக்குவதற்கு வாய்ப்பில்லை" வேற்ற முடியாது, ஏனென்றால், ஒரு தாய்க்குக் குழந்தை பிறக்கிற என்று அவர்கள் எழுதி விட்டார்கள். ஒரு தாய்க்குக் குழந்தை பிறக்கிற போது, அந்தக் குழந்தை பிறப்பதை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய ஆயாவுக்கும், குழந்தை பிறக்கிற நெருக்கடி இருக்குமானால் எப்படியோ அப்படி இந்த மத்திய அரசுடைய நிலைமையும் உள்ளது. எங்களுக்கு நெருக்கடி என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 7-00)

ஆகவே, ஏற்கெனவே உள்ள மாவட்டத்திலே உள்ள அத்துறைப் பணியினர்தான் அதையும் சேர்த்துக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இன்னின்னவைகளுக்கு இவ்வளவு கிராண்டு என்று மத்திய அரசு ஒதுக்குகிற காரணத்தாலே, அவர்களை நாம் கேட்கின்ற மனப் பான்மை நமக்கு ஏற்படுகிறது. முழுவதும் நம்மிடத்திலேயே வருமானமும் இருந்து நாமே செய்து கொள்ளுகிற நிலைமை இருக்குமானால், அங்கே உள்ளவர்களைவிட இங்கே உள்ளவர்கள்—பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதில் யாரும் மட்டமானவர்கள் அல்ல. ஆனால் அந்த வாய்ப்பு நமக்கு இல்லாமல் போவதற்கான முழுக் காரணம், பல திட்டங்களை இணைப்பு முறையில் ஏற்படுத்திவிடுவது. ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்றால், அது குடும்ப நலத் திட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடும்ப நலத் திட்டத் திற்காக ஆகிற செலவு, மருத்துவர்களுக்கான செலவு, செவிலியர்களுக்கான செலவு, மருந்துகளுக்கான செலவு, மெட்ரனிடி அசிடெண்டுக்கு உள்ள செலவு, இவைகளுக்கு ஆகிற செலவை அவர்கள் ஏற்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பணமும் நம்முடைய மாநில அரசு செலவு செய்கிற பணமும் ஒன்றாகத்தான் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்குச் செலவாகிற காரணத்தாலே, நாம் புதிதாக ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமானால்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 மார்ச் 27]

படுகிற மருத்துவமனைகளிலே தகுந்த சிகிச்சைக்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலே கூட அவர்கள் நடத்துகிறார்கள். மக்கள் இன்னும் இதைப் பற்றிப் பரவலாக அறிந்து கொள்ளச் செய்யப் படுமானால், அவர்கள் தங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சோதித்துப் பார்த்துக் கொள்ள ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள முன் வருவார்களேயானால், எதிர்காலத் தலைமுறையை இந்தத் தொழு நோய் பாதிக்காத அளவிற்குக் கூட தடுக்க முடியும்.

(பிற்பகல் 7-10)

நம்முடைய நாட்டிலே அந்தத் தெளிவு குறைவாக இருக்கிறது. யாராவது ஒரு பிள்ளையைப் பார்த்து அந்தப் பிள்ளைக்கு என்ன தேமல் என்று கேட்ட பிறகு; தன்னுடைய பிள்ளையைப் பற்றிய ஒரு உணர்வு வருகிறதே தவிர, தானாக அந்த எண்ணம் வருவதில்லை. குழந்தைகளை மருத்துவ சோதனை செய்யும் ஒரு வழக்கம் இல்லாத காரணத்தினாலே, சமுதாயத் தினுடைய ஒரு சாபக் கேடாக இந்த நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் போல திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது, நம்முடைய நாட்டிலே “இண்டஸ்ட்ரியல் எயர் பொலூசன்” (Industrial air pollution) அதிகமாக ஏற்படுகிறது என்று தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது எல்லா துறைகளிலேயும் “ஸ்டான்டிங் அட் தி கிராஸ் ரோட்” என்று சொல்லுகிற முறையில் எந்தப் பக்கம் போவது என்று திரும்பிப் பார்த்து திகைக்கும் ஒரு கட்டத்திலே நம்முடைய நாடு இருக்கிறது. அரசியலிலும் அப்படித் தான், பொருளாதாரத் துறையிலும் அப்படித்தான், கல்வித் துறையிலும் அப்படித்தான், மக்களுடைய கருத்து ஒரு தெளிவான எண்ணத்தை பிரதிபலிக்கவில்லை. நமது மக்களுக்கு தொழிற்சாலை வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் தங்கள் ஊருக்கு தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று கேட்கிற வெறி உணர்ச்சிகூட இருக்கிறது. அது வந்ததற்குப் பின்னர் அதனால் ஏற்படும் தீமைகளைக் கட்டுப்படுத்துகிற சாதனங்கள் இல்லாமல், தொழிற்சாலைகள் வந்து விடுகின்றன. முதலிலே தொழிற்சாலைக்கு உரிமம் கொடுக்கிறபோது, அத்தனை பேரும் இதனால் குறை ஒன்றுமில்லாமல் பாதுகாக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு தொழிற்சாலைக்கு உரிமம் பெறுகிறார்கள். தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திய பிறகு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் போய்க் கேட்கிற பொழுது, அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி ஒரு நெருக்கடியான நிலை இந்தத் துறையிலே இருக்கிறது. இங்கே எண்ணூர் பகுதியிலே இருக்கிற மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளிலிருந்து கக்கப்படுகிற புகையினுடைய அளவும் அதனுடைய விஷத்தன்மையும் சாதாரணமானதல்ல. அதைப்போலவே பெரிய மின்சார உற்பத்தி செய்யும் நிலையத்திலிருந்து கிளம்பக் கூடிய புகையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருவதாக இருந்தாலும் சரி அல்லது சிமென்ட் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகிற புகையாக இருந்தாலும் சரி, குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தை நாளடைவில் மூடும் போகச்செய்து விடுகின்றன. அந்தப் புகைக் காற்று வீசுவதால் குறிப்பிட்ட பகுதியிலே இருக்கிற தாவரங்கள் கூட பட்டுப் போகிற அளவுக்கு,

[1975 மார்ச் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அங்கே குடியிருக்கிற மக்களுக்குக் கேடு ஏற்படுகிற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் “வாட்டர் பொலூசன், எர் பொலூசன்” இரண்டும் மக்களுக்குத் தீமை செய்கிறது என்ற காரணத்தினால், இவைகளைப் போக்குவதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யலாம் என்பதற்காக “எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டி” ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு அவர்களும் சில ஆலோசனைகளை, சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றை நிறைவேற்றும் வழிமுறை தொடர்ந்து பரிசீலிக்கப்படும். அதைப் போலவே திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன அந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரும் நச்சுக் காற்று பற்றியும் அங்குள்ள மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி மூலம் பரிசீலித்து, அவற்றைத் தூய்மைப் படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தொடர்ந்து பரிசீலிப்போம் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவமனைகளை நிர்வாகம் பண்ணுவதுபற்றியும் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிர்வாகம் என்றாலே அதை “பெர்பெக்ட்” ஆகச் செய்வது என்பது மிகவும் கடினம். அரசாங்கத்தின் மூலமாக நிர்வாகம் நடக்கிறபொழுது, அங்கு ஒவ்வொரு படிக்கட்டிலேயும் பலர் பணியாற்றுவார்கள். அவர்களுக்கிடையே “கோ-ஆப்பரேசன் அன்ட் சின்சியர் எபர்ட்” இரண்டும் ஒன்று சேர்வதில்லை. இரண்டு பேர் நல்லவர்களாக தீவிரமாக பணியாற்றுவார்கள். இரண்டு பேர் நமக்கு என்ன என்று இருப்பார்கள். அவர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் பணியாற்ற வேண்டும். இந்த நிலைமையிலே அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டவும் முடியாது. அந்தக் குறைகளுக்காக உடனே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் முடியாது. ஆகவே இந்தக் குறைபாடுகளை போக்குவதற்காக இப்பொழுது “ஹாஸ்பிட்டல் அட்மினிஸ்ட்ரேசனை” எவ்வாறு சீராக்கலாம்—விரைவு படுத்தலாம்—தாமதங்கள் தவிர்க்கப்படலாம் என்பதற்காக ஒரு குழு நம்முடைய நலத் துறைச் செயலாளராக இருக்கும் திரு. பத்மனாபன் அவர்களையே தலைவராகக் கொண்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை விரைவில் வழங்குவார்கள். அதன் மூலமாக நிர்வாகத் துறையிலே என்னென்ன சீர்திருத்தம் செய்ய முடியும் என்பதையும் நாம் ஆராய முடியும். இப்பொழுது பெரிய மருத்துவமனைகளில் “லே செக்கரட்டிகள்” இருக்கிறார்கள். லே செக்கரட்டி என்று பெயர் எப்படி வைத்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் வரவு-செலவுக் கணக்கைப் பார்க்க, காண்டிராக்டர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க, கணக்குகளை வைக்கத்தான் முடியுமே தவிர அட்மினிஸ்ட்ரேசன் பார்க்க அவர்களால் முடியாது. ஆகவே அட்மினிஸ்ட்ரேசன் பார்க்கிறவர்கள் மருத்துவத் துறையினராகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே மருத்துவத் துறையிலே மருத்துவர்களுக்கு பதிலாக ஐ.என்.எஸ். அதிகாரிகளைக் கொண்டு நிருவகிக்கலாமென்று ஒரு ஆலோசனை கூறப்பட்டபோது, அதிலே பல்வேறு நுணுக்கங்கள் இருந்தாலும் ஐ.என்.எஸ். அதிகாரிகளை அதிலே பயிற்சி பெற வைப்பது அவ்வளவு கஷ்டம் இல்லை என்றாலும், அதற்குரிய பயிற்சி பெற்று பயன்படும் நிலையில் அவர்களை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 மார்ச் 27]

வேறு எந்தாவது மாற்றிலிரும நிலை ஏற்படும். ஆகவே அவர்களைப் பயிற்சி பெற வைத்து மாற்ற நேருவதை விட இத்துறையில் இருக்கிற வர்களை வைத்து நிருவாகத்தைத் திருத்தமாகச் செய்வதற்கு முயற்சிக் கலாமென்ற கருத்தைத்தான் நான் மேற்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் பொதுவாக சிறந்த டாக்டர்களாக மருத்துவம் செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் சிறந்த நிர்வாகியாக இருப்பது கடினம். சிறந்த நிர்வாகியாக இருப்பவர்கள் சிறந்த மருத்துவராக இருப்பது கடினம். இரண்டும் சேர்ந்திருந்தால் அவர்கள் அரசாங்கத்திலே இருப்பது அதைவிட கடினம். (சிரிப்பு) ஆகவே ஏதோ ஒரு வகையிலே இத்தறையில் கிடைப்பவர்களை வைத்துத் தான் பணியாற்ற ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அந்தப் பணி செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு பல்வேறு வகையிலே முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்பதைமட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி களை விரைவிலே இந்திய மருத்துவக் கழகம் அங்கோரம் செய்ய வேண்டு மென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகள் கடந்த ஈராண்டு காலமாக தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகட்கு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவுப்படி, திருநெல்வேலிக்கும செங்கற்பட்டுக்கும் இந்த இரு கல்லூரிகளுக்கும் குறைந்தது 30 இலட்சம், 35 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் படுக்கை வசதிக்காக மருத்துவ மனைப் பகுதிகளை அதிகப்படுத்துவதற்காக நிதி ஒதுக்கி பல கட்டடங்களும் பிற தேவைகளையும் உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதைப் போல அங்கே எந்தெந்த அளவுக்குப் பேராசிரியர்களோ, துறைத்தலைவர்களோ, துறையினுடைய உதவியாளர்களோ இல்லையென்று தெரிவித்தார்களோ, அவர்களை அந்தத் கல்லூரிகளிலே நியமிப்பதற்கான ஏற்பாடு எல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இன்னும் ஒரு ஆறு நிங்களுக்குள்ளாகவே—இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக இந்திய மருத்துவக் கழகம் அந்தக் கல்லூரிகளையும் அங்கீகரித்துவிடும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதைப் போலவே இங்கே பேசிய திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் மருத்துவர்கள் “பிரைவேட்” ஆக மருத்துவம் செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது, அதனால் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். “பிரைவேட் பிராக்டிசை” அரசாங்கம் ஆதரித்து “என்கரேஜ்” செய்ய வில்லை. அதை ஆதரிக்கவில்லை. “கன்சல்டேஷன் ரைட்” டாக்டர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த “கன்சல்டேஷன் ரைட்” இருக்கும் டாக்டர்கள் சில இடங்களில் பிராக்டிசை செய்வார்களேயானால், இரண்டுக்கு மிடையே அதிக வேற்றுமை காண முடியாது. அதைப் போல சில இடங்களில் டாக்டர்களை தனிப்பட்டவர்கள் விரும்பிக் கூப்பிடுகிறபோது, அவர்கள் அந்த இடங்களுக்குச் சென்று சிகிச்சை வழங்கவில்லையென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு மருத்துவர்களால் கிடைக்கக்கூடிய உதவி வேறு எந்த வழியிலும் கிடைக்காமல் போய்விடும். சில இடங்களில் சில டாக்டர்கள் சம்பாதிக்கிறார்களே என்று நாம் கண்டிப்பதில் பொருளில்லை.

1975 மார்ச் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

டாக்டர்கள் சம்பாதிப்பதை நிறுத்துவதை நம்முடைய நோக்கமாகக் கொள்வதை விட அந்த சர்வீஸ் பரவலாக பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்க வேறு வழி உண்டா என்பதையே நாம் பார்க்க வேண்டும். மருத்துவ மனைகளுக்கு வரக்கூடியவர்கள், மருத்துவ மனைக்கு வந்து காலை நேரத்திலே சிகிச்சை பெறுகிறவர்கள் 350 பேர், 400 பேர். டாக்டர்களை வீட்டிலே சந்திக்கக் கூடியவர்கள் 100 பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு பக்கம் டாக்டர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று கோபம் வந்தால் கூட, மருத்துவ மனைக்கு வருகிறவர்களில் 100 பேர் குறைந்தார்களே என்ற திருப்தியும் இன்னொரு பக்கம் எனக்கு வருகிறது. இன்றைய தினம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் பல மருத்துவமனைகளில் கால் வைக்க இடமில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்நிலையில் பிரைவேட் பிராக்டிசை தடுக்கப்பட்டால், ஆஸ்பத்திரியில் என்ன நடக்கும்? எட்டிப் பார்க்கக்கூடிய இடம் இருக்காது. எனவே தான் அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை தீமை இரண்டையும் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் போலவே ஆந்திராவில் பிரைவேட் பிராக்டிசை கூடாது என்று ஒரு ஆணை பிறப்பித்தார்கள். அதைச் செயல்படுத்தியபோது, அது முழுமையாக வெற்றி பெறவில்லை என்ற உணர்வு தான் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சூழ்நிலை மாறுகிறபோது, அந்த நிலைமையும் மாறக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை வரலாம். சூழ்நிலை மாற வேண்டும். மேலும் தனிப் பட்ட பிராக்டிசை தடுக்கப்பட அரசாங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய டாக்டர்களின் ஊதியம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமை என்ன வென்றால், ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தாலும் கூட பிரைவேட் டாக்டர்கள் பிராக்டிசை செய்யக் கூடும். அதைச் சட்டப்படி தடுப்பது என்று சொன்னால், அது “பிரொபிஷன்” (Prohibition) மாதிரி ஓரளவுக்குத்தான் வெற்றி பெற முடியும். தவறு செய்கிறவன் தப்பி விடாதபடிக்கு இருக்கிற ஒரு சமுதாயமாக நாம் இருக்க வேண்டுமானால், முற்போக்கான திட்டம் என்ற பெயரால் கொண்டுவரக் கூடிய திட்டங்களைக் கூட கூடுமானவரை தகுந்த சூழ்நிலையைப் பார்த்துத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலை இப்பொழுது வந்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றாத காரணத்தினாலே நான் அதிலே அவ்வளவு தீவிரம் காட்டவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசுகிறபொழுது, “டெட்டனஸ்” ஏற்படுகிறதன் காரணமாக அறுவை சிகிச்சை நிலையங்கள் (ஆப்பரேஷன் தியேட்டர்ஸ்) மூடி வைக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். பாதுகாப்பாக மூடி வைக்கப்படுகின்றன என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். மூடி வைப்பதற்காக நான் உண்மையிலேயே வருத்தப் படுகிறேன். ஆனால் உண்மை நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால், நம்முடைய சற்றுப்புறச் சூழ்நிலையில் டெட்டனஸ், வீட்டிலே இருக்கக் கூடிய நோயாளிக்குக் கூட வந்து விடுகிறது. அறுவை சிகிச்சைக்கே போகவில்லை என்ற நிலைமையிலே கூட அண்மையிலே—எனக்குத் தெரிந்த ஒரு நண்பருடைய துணைவியாருக்கு டெட்டனஸ் ஏற்பட்டது அவர் வீட்டிலே இருக்கிறபொழுது. ஆக அறுவைச் சிகிச்சை நிலையத்திலே ஏற்பட்டு விடுகிறது என்று சொன்னால் அங்கே விபத்தில் அடிபட்டவர்கட்கும் ஆப்பரேஷன் நடைபெறுகிற காரணத்தால்—இப்படி ஏற்பட ஏதுவாகிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 மார்ச் 27]

வெறி நாயினுடைய கடியால் மட்டுமின்றி அதனுடைய எச்சில் பட்டால் கூட அந்த வெறி நாயினுடைய பலன் வந்து விடக்கூடும் என்று சொல்லுவது மாதிரி, அந்த டெட்டனலினுடைய ஆபத்து இருக்கிறது. ஒரு ஆப்பிரேஷன் தியேட்டரிலே வந்து விட்டது என்று சொல்லி அது முடிவைக்கப்படுமேயானால், அது மீண்டும் நிச்சயம் வராது என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்ட பிறகுதான், அதை மறுபடியும் திறக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு அதற்குச் செய்ய வேண்டிய எல்லாவிதமான பரிசீலனையும் செய்யப்பட்டு மறுபடியும் அங்கே வருகிறவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கிறபொழுது, நோயாளிக்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்பட இடமில்லை என்று உறுதி செய்தே திறக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 7-20)

அப்படிப்பட்ட எந்த இடத்தையும் பயன்படுத்துகிறபோது தீமை ஏற்படாது என்று திட்டவாத்தமாகத் தெரிந்த பின்னாலேதான் பயன்படுத்த முடியுமே தவிர “ஆப்பிரேஷன் சக்சஸ்புல், பேஷன்ட் டைடு”, என்ற முறையிலே செயல்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கதல்ல. திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறபோது Bare foot doctors என்ற ஒரு நடை முறையை ஏற்படுத்துவது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்றார். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதே போல் நம்முடைய நாட்டிலே மருத்துவர்களை நியமிக்கிற இடங்கள், அது “பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரோ”, டிஸ்பென்சரியோ எதுவானாலும், கஷ்டமான இடங்களுக்குச் சென்று அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டியிருக்குமானால், அதற்காக அவர்களுக்குச் சில சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட டாக்டர்களுக்குச் சலுகைகளைத் தருவது என்ற ஒரு பழக்கத்தை ஏற்றுலுங்கூட, அந்தச் சலுகைக்காக ரூபாய் 100, ரூபாய் 200 அளவு அடையாளத் தொகையாகத்தான் தர முடியும். இப்போதே ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பு அலவன்ஸ் இருக்கிறது. அதாவது அவர்களுக்கு ரூரல் அலவன்ஸ் என்று வழங்கப்படுகிறது. அப்போதும் அவர்களிலே சிலருக்குத் திருப்தியில்லை. வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறபோது, அந்த வேலை கிடைத்தால் போதும் என்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டிய பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரல் அவர்களுக்குத் திருப்தியாக இல்லை என்று சொன்னால், அங்கே தங்க மறுக்கிறார்கள். தங்களுக்கு வசதியான சில இடங்களுக்குப் போகவே விரும்புகின்றனர். ஆனால் தற்காலிகமாக டாக்டர்கள் வேலைக்குச் சேருகிறபோது, “டெம்பரரி ரெக்ரூட்மென்ட் பை தி டிபார்ட்மென்ட்” அப்போது ஒரு தனி கேடராக (Cadre) பிரித்து காச நோய்ப் பணி, தொழு நோய்ப் பணி, டிபிகல்ட் டெரெயின் சர்வீஸ் என்ற முறையில் உள்ள பணிகளையெல்லாம் இணைத்து தனியாகக் குறிப்பிட்டு இவைகளில் ஒரு ஐந்தாண்டுக் காலம் பணியாற்றினால், அவர்களுக்கு Priority will be given in temporary recruitment என்ற முறை வகுத்துச் செய்தால் அவர்கள் விரும்பி இந்தப் பணியை நிறைவேற்றுவர் என்பது என் கருத்து. தொழுநோய்ப் பணியோ, அல்லது காச நோய்ப் பணியோ அல்லது Work in different terrain இதை

1975 மார்ச் 27]

(திரு. க. அன்பழகன்)

எடுத்துக்கொள்கிறவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வேலை தந்து விட்டால் அந்த அளவுக்கு அந்தப் பணியிலேயிருந்து அவர்கள் விலகிச் செல்ல முடியாது. விரும்புகிறவர்களை அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளலாமா என்று நாங்கள் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மருத்துவர்கள் எந்த அளவுக்கு இதை ஏற்றுக்கொள்வர் என்பது நடைமுறையில் பார்த்தால் தான் தெரியும். அதே போல் சேலத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திரு. முத்துசாமி அவர்களும் கேட்டார்கள். கொள்கை அடிப்படையிலே சேலத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. ஆனால் குறைந்தது முதலிலே ரூ. 1 கோடி நிதி தேவை. அதற்குப் பின்னாலே இரண்டு ஆண்டுகாலத்திலே மேலும் ரூ. 1½ கோடியிலிருந்து ரூ. 2 கோடி தேவை. முதல் ஒரு கோடி இருந்தால் அங்கு தொடங்குவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். ரூ. 30 லட்சம், ரூ. 25 லட்சம் மட்டும் கிடைக்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு தொடங்கி, திருநெல்வேலி கல்லூரியைப் போல, செங்கற்பட்டு கல்லூரியைப் போல 10 ஆண்டுகாலம் ரெகக்னிஷனுக்காக இந்திய மருத்துவ கழகத்தினிடத்திலே வாதாடிக்கொண்டிருப்பது என்பது இந்தக் கால நடைமுறைக்குப் பொருந்தாது. ஆகவே, ஒரு கல்லூரியைத் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே, கல்வி நிலையங்களுக்கு மட்டும், கல்லூரிக் கல்வி கட்டிடப் பகுதிக்கு மட்டும் குறைந்தது ரூ. 1 கோடி தேவை. “லேபரரி பெசிலிட்டிஸ் முதலானவற்றிற்கு ரூ. 25 லட்சம் தேவை. மருத்துவ மனை படுக்கை வசதியோடு இருக்கக்கூடிய கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் தேவை. ஆகவே, இந்த ரூ. 2 கோடி அளவுக்கு மூன்று ஆண்டு காலத்திலே, ஐந்தாண்டு காலத்திலே நிதி கிடைக்குமென்று நம்பிக்கை இருக்குமானால், நாம் அதிலே ஈடுபடலாம். ஆகவே, அதைத்தான் அடிப்படையாக வைத்துக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் மேல் நாட்டு நிலைமையை எல்லாம் ஒப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். நாம் சினிமாவிலேதான் அதைப் பார்க்க முடியுமே தவிர அதைப் பார்த்து நாடும் மகிழ்ச்சியடையலாமே தவிர, நம்முடைய நாட்டிலே அதைப் பார்க்கவே முடியாது. நம்முடைய அறிவு, ஆற்றல் எல்லாம் வளர்ந்திருக்கலாம். அது வேறு, நம்முடைய நிபுணர்கள் மிகவும் திறமையான அறிவை சிகிச்சையில் “ஓபன் ஆர்ட் சர்ஜரியிலே” கூட வெற்றி பெறக்கூடிய தகுதிகளைப் பெற்றிருக்கலாம். புதுமைகளைக்கூட கண்டுபிடிக்கலாம். ஆனால் மேலை நாடுகளில் உள்ள வசதிக்குக் காரணம், ஒரு சதுர மைலுக்கு அமெரிக் காலிலே 58 பேர், 60 பேர் தான். இங்கே சதுர மைலுக்குக் கணக்குப் பார்த்தால் 400 பேர். சென்னை நகரத்திலே கணக்கெடுத்தால் ஒரு சதுர மைலுக்கு ஒரு லட்சம் பேருக்கு மேல் தேறுவார்கள். சராசரிக் கணக்கில் சதுர மைலுக்கு 400 பேர் கொண்ட நாடாக இருக்கிறபோது 58 பேர், 60 பேர் என்று இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில் பொருளாதார வளர்ச்சியிலே அவர்களுக்கு இருக்கிற வாய்ப்பும், வசதிகளும் மிக அதிகம். அவர்கள் அமைக்கிற அந்தக் கட்டடங்களைக்கூட நாம் இங்கே காணமுடியாது.

Without air-condition nothing is going on there.

With air-condition nothing is going on here.

127-9-11

(திரு. க. அன்பழகன்)

[1975 மார்ச் 27]

“எர் கண்டிஷன்” ஏற்படுத்திய இடத்திலே கூட “எர் கண்டிஷன்” தொடர்ந்து வேலை செய்யாது. இங்கே நம்முடைய நிலைமைக்கும் அவர் களுடைய நிலைமைக்கும் தலைகீழ் மாற்றம். அதை ஒப்பிடுவது நம்முடைய நிலைமைக்கு ஒத்துவராது. நம்முடைய நிலைமையிலேயிருந்து எப்படி எப்படி உயருவது என்பதற்கு, சில நேரத்திலே மேல் நாட்டைப் பார்த்து விட்டு நாம் நம்முடைய நிலைமைக்கேற்ப ஒரு மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற அளவுக்குத்தான் அது இருக்கும். நம்முடைய மேலவைத் தலைவருக்கு அது மிக பெரிய அனுபவம். ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் போனபோது அங்கு அவருடைய உடல் நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்திலே அவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டார்கள். அதற்கு அவர் களுக்கு வாழ்த்து சொல்லுகிறேன். இவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்தவர் களுக்கும் நான் நன்றி சொல்லுகிறேன். இல்லையானால் ஒருவேளை நம் மாலே காப்பாற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதிலே எனக்கு ஒன்றும் மறுப்பு கிடையாது. நம்மிடத்திலே இருக்கிற வசதி இந்த அளவுக்குத்தான் உள்ளது. ஏதோ இரண்டொரு இடத்திலே இரண்டொரு கடுவிகள் சிறப்பாகக் கிடைத்தன. அந்தமருத்துவ மனையே கூட பாராட்டப் படுகின்றது. அந்த வகையிலே மருத்துவக் கடுவிகள் எல்லா மருத்துவ மனைகளுக்கும் கிடைக்கிற அளவுக்கு வெளிநாட்டு செலாவணி நமக்கு இல்லை. கிடைக்கிற அளவுக்கு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே சித்த மருத்துவத்தைப்பற்றி திரு. சுவாமிநாதன் அவர் களும் திரு. ஆதித்தன் அவர்களும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். தமிழ் நாடு ஒன்றிலேதான் சித்த மருத்துவம் மூல பாடமாகக் கொண்டு இன்றைக்கும் நடைபெறுகிறது. தெற்கே உள்ள மாநிலங்களிலே மைசூர், ஆந்திரா, கோளாவிலே சித்த மருத்துவம் என்ற பெயரைக்கூட மாற்றிக்கொண்டு சில பேர் ஆயுர்வேதம் என்று சொல்லிப் பயன்படுத்துவதும் சித்த மருத் துவம் தான். பெங்களூரிலே உள்ள “சித்தா மெடிகல் டீட்டமெண்ட் சென்டரிலே” உள்ளவர்கள் காண்பாப்பற்றி அதற்கு சில சித்த மருந்துகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் அதைப் பற்றி ஆராய்ந்துபார்க்க வேண்டும். அதிலே அவர்கள் தந்துள்ள குறிப்பு இது.

“Siddhas were Dravidians in their origin and they were the greatest scholars of the ancient time. All the available texts after their names are in classical Tamil script and language. The science of medicine expounded by them is known as Siddha Vaidya or Siddha System of medicine which comprehends the entire system of Indian medicine.”

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஒன்று குறிப்பிட மறந்துவிட்டேன். கன்னி யாகுமரி மாவட்டத்திலே இந்த போகர் வர்ம வைத்தியம் என்பதாக ஒன்று இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. சைனா நாட்டிலே இருப்பதைப்போல “அகுபஞ்சர்” என்று சொல்லுகிறார்களே அதைப்போல, அங்கே இருக்

1975 மார்ச் 27]

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

கிறவர்கள் ஏதாவது அடி பட்டால் எலும்பு முறிந்தால் கையாலேயே தடவி அவர்களைத் தூங்கப் பண்ணுகிறார்கள். எலும்பைச் சேர்த்து விடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து ஏதாவது செய்ய முடியுமானால் அதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சித்த மருத் துவம் இப்படிப்பட்ட ஒரு தொன்மையுடையது மட்டுமல்ல, உயர்வுடையது என்றாலும் இன்றைக்கு அதனுடைய மூலங்கள் காப்பாற்றப்பட்டு அந்த நூலோடும் நூல் அறிவோடும் தொடர்பு படுத்தப்பட்டு அதிகமாக வழங்கப் படாத காரணத்தாலே சித்த மருத்துவத்தினுடைய சிறப்பு குன்றி கெடு கிறது என்பதைக் கண்டு நான் வேதனைப் படுகிறேன். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்காக சில முயற்சிகளை நாம் எடுத்துக்கொண்டுள்ளோம். அதற்கு “மாடர்ன் சைன்டிபிக் அப்ரோச்” உள்ளவர்கள் சிலபேர் இதிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஒருவர், இருவர், டாக்டர் ஒருசாமி முதலியார் அவர்களைப்போல, இப்போதுள்ள டாக்டர் ரத்தினவேல் சுப்பிர மணியம் அவர்களைப்போல இதிலே உள்ள மருந்துகளுடைய தரங்களைப் பாராட்டி பல நேரத்திலே குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்நாளும் அது ஒரு பெரிய வளர்ச்சியடையவில்லை. அப்படியே பாராட்டினாலும், கடைசியாக என்ன ஆகிறது என்றால் ஒரு நாட்டிலே படைபெடுத்துச் செல்லுசிறுவர்கள் அந்த நாட்டிலே உள்ள ஆடவர்களை அழித்தவிட்டு, பெண்கள் இருப்பார் களையானால், அவர்களை வேறுவிதமான உடையைப்போட்டு தங்கள் நாட்டுக்கு அழைத்து வந்து தங்கள் நாட்டுப் பெண்களாக ஆக்கிவிடுவார்கள் என்று கதையிலே கேட்கப்படுவதைப் போல் ஆகிவிடுகிறது. அதைப் போல சித்த மருந்துகளிலே உயர்ந்த மருந்து இருந்தால், அதை எடுத்து அலோபதி யிலேயும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவ்வளவுதானே தவிர சித்த மருத்துவம் அதன் முறையின்படி வளர்ச்சியடைய உதவவில்லை.

Siddha as a system is not encouraged till to-day. ஆகவே அதற்குக் கிடைக்கவேண்டிய எல்லாவிதமான வளர்ச்சியும் ஒரு தனி மருத்துவ அடிப்படையிலே ஒரு தனித் தன்மையிலே நமக்குப் பயன்படுவதற்கு மட்டுமல்ல உலகத்திற்கே “as a Science” பயன்பட வேண்டும் என்பது எனது அவர். பரத நாட்டியக் கலையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நாம் உணருகிறோம். சிற்பக் கலையைக் காப்பாற்றுவதிலே நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. எப்போதோ புதைந்து போன நகரத்தினுடைய சின்னங்கள், அடையாளங்கள் அவைகளைத் தேடிச் சூழ்ந்துவரும். ஆனால் இன்னும் புதையாமல் இருக்கிற சித்த வைத் தியத்தைப் புதைத்துவிட நாம் விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொன்னால், அது நம்முடைய அறியாமைச் சூழ்நிலையினாலே ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கான பல்வேறு முயற்சிகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கிடைத்த அளவுக்கு வெற்றி கிடைக்கட்டும். இல்லை யானாலும் இந்த முயற்சி ஒரு நல்ல நோக்கத்திற்காக என்ற எண்ணத்திலே நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும்.

(திரு. க. அன்கழகன்)

[1975 மார்ச் 27]

(பிற்பகல் 7-30)

இன்று திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியதைப்போல, தமிழ்நாட்டில் வர்மக்கலை இன்றும் நடைபெற்று வருகிறது. வர்மம் என்பதை பின்னர் “மர்மம்” என்று திருந்தியது—மர்மம் என்றால் “சிக்ரெட்” என்பது. உடல் கூற்றில் பல்வேறு பகுதியிலுள்ள நரம்புகளை எல்லாம் இயக்கும் ஆற்றலை ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி நரம்புகள் பெற்றிருக்கின்றன. நெற்றியிலே நடு மையத்திலே அடிபட்டால் அவனுக்கு மூளை கலங்கிவிடும். அல்லது காதுக்குப் பக்கத்தில் சற்று கீழே ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அடி பட்டால் அவனுக்கு மயக்கம் வரும். அல்லது முழங்காலுக்குக் கீழே ஒரு பகுதியில் ஒரு நரம்பைச் சுண்டிவிட்டால் அவன் செயலற்றுப் போய் விடுவான். இதைப்போல ஒருவன் அடிபட்டு மயக்கமுற்றுக்கிடந்தால் எந்த நரம்பை நீவி விடுவதன் மூலம் மயக்கத்தைப் போக்கலாம் என்றெல்லாம் சொல்லும் கலை வர்மக்கலை. அது ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து தமிழ் நாட்டிலே மிகச் சிறப்பான தொகு கலையாக இருந்துவருகின்றது. அந்தக் கலையைத்தான் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டிற்கு யாத்ரிகர்களாக சீனர்கள் வந்த போது இங்கே வந்து பயின்று, மருத்துவக்கலையுடன் இது பற்றிய குறிப்புகளையும் எடுத்துச்சென்று அதை முறைப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். அது தான் இன்று அக்கு பஞ்சர் என்று அவர்களால் சொல்லப்படும் முறைக்கு அடிப்படை உண்மையாக இருந்துவருகின்றது. இன்றைக்கு அவர்கள் அக்கு பஞ்சர் முறையைத் தோற்றுவிக்கும்போது, சீன எடுகள் அவர்களுக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதன் மூலம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து தான் வந்தது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

It is more Chinese basis that is adopted for acupuncture than Western basis. That basis is derived from Indian basis, that Indian basis is derived from Dravidian basis which is originally found in Tamil Siddha Literature.

ஆக தமிழிலிருந்து போனதுதான் இன்று அங்கே உருவாகியிருக்கின்றது. அந்தக் கலையை தமிழ் நாட்டிலே இன்றும் தொடர்ந்து திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் சிலர் தெரிந்து கைக் கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் பிறருக்குச் சொல்லாவண்ணம் இரகசியமாக வைத்திருக்கின்றார்கள். அதை இப்படி ரகசியமாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், உயர்ந்த மனிதப் பண்போடு, விஞ்ஞான மனப்பான்மையோடு அதிலே மனத்தைச் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக சீய மனமுள்ளவர்கள் தமது பகைவரைப் பழி வாங்குவதற்குப் பயன்படுத்திவிடுவார்களோ என்றும் அதை ஒருவருக்கொருவர் கெடுதல் செய்ய மனத்தில் ஏற்படும் வர்மத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக இந்த வர்மக் கலையைப் பயன்படுத்திவிடுவார்களோ என்றும் ஐயங்கொண்டே அதைப் பரவலாகப் பலருக்கும் சொல்லாமல் இரகசியமாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதிலே ஒரு சிறிய நூலை 90 அல்லது 100 சூத்திரம் கொண்டதொரு நூலை நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு தாராபுரத்தில் நடைபெற்ற சித்த வைத்திய மகாநாட்டில் வெளியிட்டேன். இன்னும் சில

1975 மார்ச் 27]

(திரு. க. ஆன்பழகன்)

நூல்கள் கிடைக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவற்றை வெளியிட மருத்துவ நூல்களை வெளியிடுவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுவிலுள்ள டாக்டர் தியாகராஜன், டாக்டர் வேணுகோபால், டாக்டர் ஆனந்தகுமார் ஆகியோர் ஆர்வமுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களைக் கொண்டு மேலும் வர்மக்கலை நூல்களை வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம். அதே போல் பழனி அறங்காவலர் குழு இப்படிப்பட்ட நூல்களை வெளியிடுவதற்கு உதவி செய்யும் முறையில் இரண்டு லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இதுவரையில் ரூ. 75 ஆயிரம் தந்திருக்கின்றார்கள். மிச்சமுள்ள தொகையையும் தர இருக்கின்றார்கள். அதைக் கொண்டு பல நூல்கள் வெளியிடப்படும். அதில் ஒன்று சித்த வைத்திய முறையில் அனுபவப் பூர்வமான மருந்துகள் பற்றி பழைய நூல்களிலுள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டு சித்த மருத்துவரான அப்துல்லா என்ற பெரியவர் தொகுத்து எழுதியிருக்கின்றார். பத்துப் பகுதிகளாக எழுதியிருக்கின்றார். அதற்கு திறவுகோலாகவும், ஒரு நூலை எழுதியிருக்கின்றார். அவை 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அச்சிடப்பட்டு பின்னர் அச்சிடப்படாமல் இருக்கின்றன. இவை மீண்டும் இப்போது அச்சுயேற்றப்பட்டுள்ளன. இப்படி வெளி வராத நூல்கள் வெளி வந்தும் மீண்டும் அச்சடிக்கப்பட வேண்டிய நூல்கள், சுவடிகளிலிருந்து எழுதப்பட வேண்டிய நூல்கள், ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கப்பட வேண்டிய நூல்கள், பழுது பார்க்க வேண்டியவை, மேலும் நமது நண்பர் திரு. ஆதித்தன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, மறைந்து போன ஏடுகளை எல்லாம் கண்டெடுத்து தொகுக்கப்பட வேண்டியவை பல இருக்கின்றன. சித்த மருந்துகளை எல்லாம் தயாரிக்கும் முறையை விரிவாக ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு இந்த நூல்கள் பயன்படும். அதேபோல மூலிகைத் தோட்டமொன்று ஏற்படுத்தி கிடைத்தற்கரிய மூலிகைகளைப் பயிரிடுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நாம் எந்த முயற்சியை மேற்கொண்டாலும், இயற்கையானதொரு வளர்ச்சிச் சூழ்நிலை வரவில்லை. எல்லாம் தட்டுப்பட்டு தட்டுப்பட்டு சில இடையூறுகள் ஏற்பட்டு, ஊக்கமற்ற தன்மை ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. இவற்றை மாற்றுவதற்காக முயற்சிக்கிறோம். கூடுமானவரையில், இன்னும் ஓராண்டு காலத்தில் ஏதாவதொரு வகையில் சித்த வைத்திய முறையை நிலைநிறுத்த முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

இங்கே பல ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டன. அவற்றை நிச்சயமாக மனத்தில் கொள்ளுவேன். அதைப் போல இந்தத் துறையிலுள்ளவர்கள் இவற்றை எண்ணிப்பார்த்து அவற்றை நிறைவு செய்வதற்கு உரிய முறையில் செயலாற்றுவார்கள். அதன் மூலம் அங்கத்தினர்களின் மேலான எண்ணங்களும் விருப்பங்களும் நிறைவேறும் என்று தெரிவித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது இந்தத் துறையினைப் பாராட்டிப் பேசுவதற்காக எனது நன்றியினையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து என் உரையினை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 29—3—1975 சனிக்கிழமை மாலை 3 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-35)

4. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

150. Order issued with G.O. Ms. No. 236, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 31st August 1974, exempting from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge, one benefit film show which may be conducted in the City of Madras and in the districts in connection with the National 'Teachers' Day Celebration on 5th September 1974. [Laid on the table of the House under section, 16 (4) and (3) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 Tamil Nadu Act X of 1939) and the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961)].

151. Order issued with G.O. R. No. 421, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 30th December 1974, exempting from liability to entertainments tax, show tax, additional surcharge on entertainments tax and additional surcharge on show tax, one cinematograph film show proposed to be held by the Headmistress, Immaculate Heart of Mary's Girls' High School, Avadi, at the Meenakshi Theatre, Avadi, on 19th January 1975. [Laid on the table of the House under section 16(4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

£ 89. Note on Agriculture Demands, 1975-76. (English and Tamil).

£ 90. Performance Budget on Agriculture, 1975-76.

£ 91. Commercial Budget on Agricultural Engineering Workshop, 1975-76.

£ Circulated to all M.L.Cs. on 24th March 1975.

1975 மார்ச் 27]

இணைப்பு I.

(295 ஆம் பக்கத்தில் 198*ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.)

தகுதியுள்ள ஆலோசகர்களைக் கொண்டு பின்வருபவை குறித்துப் பரிசீலிக்குமாறு வேளாண்மைத் தொழிற்கழகத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளலாமென்று வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அறையில் 6-11-73 அன்று நடைபெற்ற மாநில அளவிலான கூட்டத்தில் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

(1) வெல்லத்தைச் சர்க்கரையாக மாற்றுவதால் கிட்டும் ஆதாயம்.

(2) சுறுப்புஞ்சாற்றுக் கசண்டிலிருந்து எரிசாராயம் தயாரிப்பதால் ஏற்படும் ஆதாயம்.

(3) எரிசாராயத்தை மோட்டார் எரிபொருளான பெட்ரோலாக மாற்றுவதால் ஏற்படும் ஆதாயம்.

பெருமளவிலான தொழில் நுட்ப சாத்தியக் கூறுகளையும், பெட்ரோல் கலந்த "எதில் ஆல்காஹால்" கலவையை ஆட்டோ மொபைல் இயந்திரங்களில் பயன்படுத்துவதையும் (இதன் மீது ஆயத்தீர்வை விதிப்பதினின்றும் மாநில அரசு விலக்கப்படுமாதலால்) இதனால் ஏற்படக் கூடிய செலவையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று தொழில் துறை தெரிவித்தது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சுமார் 30 சதவீத அளவுக்குப் பெட்ரோலுடன் எரிசாராயம் சேர்க்கப்பட்டது. இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம் அல்லது அழகப்ப செட்டியார் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி உதவியுடன் இது குறித்து ஆய்வு ஒன்று மேற்கொள்ளப்படலாம் எனவும் கூறப்பட்டது. விசைப் பொறி சாராயத்தை மோட்டார் எண்ணெயாக பயன்படுத்துவது உள்ள ஆதாயங்கள் பற்றி விவாதிக்க, தலைமைச் செயலகத்தில், 23-2-74-ல் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் மோட்டார் எண்ணெயாக விசைப்பொறி சாராயத்தை அதாவது பெட்ரோலை, பயன்படுத்துவது உள்ள ஆதாயங்களைக் குறித்த புள்ளி விவரங்களையும், தமிழ்நாடு வேளாண்மை பொறியியல் பணி கூட்டுறவு கூட்டமைப்பு சேகரித்து அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

இதன்படி கிணடி பொறியியல் கல்லூரியிலும், சென்னை, புதுதெல்லி இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களிலும், விரிவான சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. திருவாளர்கள் கூப்பர் என்ஜினியரிங் ஓர்க்ஸ், சதாரா, மகாராஷ்டிரா மாநிலம், சென்னை எனப் பிட்டு இண்டியா நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த வேளாண்மைப் பொறியியல் பிரிவு போன்ற சில நிறுவனங்களுடன் சோதனைகள் நடத்தியுள்ளன. விசைப் பொறி சாராயத்தை எரிப்பொருளாக பயன்படுத்துவதற்கு என்றே பொறிகளை உருவாக்கும் அளவுக்கு

* Circulated to all M.L.Cs. on 22nd March 1975.

[1975 மார்ச் 27]

திருவாளர்கள் கூப்பர்ஸ் எனஜினியரிங் ஒர்க்ஸ் போன்ற நிறுவனங்களை முயற்சி எடுத்ததுள்ளன. இந்திய தொழில் நுட்ப நிறுவனமும், கூடுதலாக சில இணைப்புக் கருவிகளை உருவாக்கியுள்ளன. இவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் டீசல் பொறிகள், 30 சதவீதம் டீசல் எண்ணெயுடனும் எஞ்சிய சதவீதம் சாராயத்துடனும் ஓட்டப்படலாம். ஆக்ரோ என்ஜினியரிங் நிறுவனமும் சில விரிவான சோதனைகள் நடத்தி, சாராயத்தைக் கொண்டு தக்கபடி பொறிகளை ஓட்டும் வகையில் சில கூடுதல் கருவிகளையும் உருவாக்கியுள்ளது.

சுருக்கமாகக் கூறின், டீசல் எண்ணெய் எந்திரங்களை ஓட்டுவதற்கு எரிசாராயத்தைப் பயன்படுத்த சாத்தியமான கூறுகள் உள்ளன.

இணைப்பு II.

[302 ம் பக்கத்தில் இனம் 3-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மருத்துவத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே :

“மருத்துவப் பணிகள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் அரசுக் கொள்கையின் முக்கிய கூறுகளை மேலவையின் முன் வைக்க நான் விழைகிறேன்.

வளங்கெழு அரசின் தலையாய குறிக்கோள்களில் ஒன்று, மக்களுக்குப் போதுமான மருத்துவ வசதி அளிப்பதாகும். ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியும் வளமையும் அந்நாட்டுக் குடிமக்களுடைய சிறந்த நல்வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் வாழுகின்ற மக்களுக்கு, உடனடியாக மருத்துவப் பணிவசதிகள் கிடைக்கச் செய்யும்பொருட்டு இப்பணி வசதிகளைப் பெருக்கி, அது நாளது வரையிலான முன்னேற்றங்களைக் கொண்டதாகவும், மிகத்திறமையுடன் பணியாற்றுவதாகவும் அமைக்கும் பொருட்டு நாம் பெருமுயற்சிகள் எடுத்து வந்துள்ளோம்.

அடுத்தடுத்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வு ஆகியவற்றுக்குச் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு

1975 மார்ச் 27]

விவரங்களைக் கீழ்க்காணும் புள்ளிவிவரத்திலிருந்து அறியலாம் :—

நீர்வழங்கல் உட்பட மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வு.

திட்ட ஒதுக்கீடு செலவு.
(ரூ. இலட்சத்தில்.)

முகல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	..	642
2-வது	..	1435
3-வது	..	2150

1442

2617

மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வுமட்டும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	1610	1533
-------------------------------	------	------

(தற்காலிகமானது)

5-வது	..	5000
-------	----	------

(தோராயமானது)

மருத்துவ வசதிகளைப் படிப்படியாக விரிவுபடுத்தும் கொள்கை 1975-76-ஆம் தொடர்ந்து தலையாய இடத்தைப் பெறும்.

மருத்துவக் கல்வித் துறை செயல்படுவது பற்றிய முக்கியக் கூறுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

II (உ) மருத்துவக் கல்வி.

தற்போது அரசு 8 மருத்துவக் கல்லூரிகளை நடத்தி வருகிறது. இவற்றில் ஆண்டுதோறும் 1,015 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். பி ஃபார்மலி படிப்பு தற்போது மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் நடத்தப்படுகிறது. இதில் 20 மாணவர்கள் பயில்கின்றனர். பி ஃபார்மலி வகுப்புகளில் சேர விழைவோர் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருந்தபடியால், அரசு, 1974 ஜூலையில் செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் பி ஃபார்மலி வகுப்புகளைத் தொடங்கியுள்ளது. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில், சமூக நோய்த்தடுப்பு மருந்தியலில் எம்.டி. பட்டப் படிப்பு புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. மயக்கமருந்தியலில் எம்.டி. படிப்பிற்குச் சேர விழைவோர் தொகை மிக அதிகமாக இருந்தபடியால், அதற்கேற்ப, இடங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தும் பொருட்டு நடப்பாண்டில், ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் மயக்கமருந்தியல் எம்.டி. பட்டப்படிப்பும்

[1975 மார்ச் 27]

தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இது, ஏற்கெனவே சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் நடத்தப்படும் இந்தப் படிப்பின் சேர்ந்ததாகும். நடப்பாண்டில் ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் முடந்திருக்க இயல் பட்டயத் தகுதி படிப்பும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

நடப்பாண்டில், தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியைப் பட்ட மேற்படிப்பு நிலையமாக உயர்த்தியது இத்துறையில் புதியதொரு வளர்ச்சியாகும். எம்.டி. (பொது-மருந்தியல்), எம்.டி. (பொது அறுவை சிகிச்சை இயல்) ஆகிய படிப்புகளுக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகுப்புகள் 1975 ஏப்ரலில் தொடங்கும். எம்.டி. (பொது மருந்தியல்) வகுப்பில் 5 பேரும், எம்.டி. (பொது அறுவை சிகிச்சை இயல்) வகுப்பில் 3 பேரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்.

கடந்த ஆண்டிற்குப்பின் ஏற்பட்டுள்ள மற்றுமோர் புதிய வளர்ச்சி, மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் 1975 ஜூலையில் எம்.ஸிபார்மலி படிப்பினைத் தொடங்க மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அனுமதியளித்திருப்பதாகும். மருந்தியல் ஆராய்ச்சி படிப்புத் துறையில், பி.எஸ்.சி. மருத்துவ ஆய்வுக்கூட தொழில் துட்பப் படிப்பைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்றும் பரிசீலனையில் உள்ளது. இந்திய அரசிடமிருந்து உதவி கிடைக்கும் என நம்புகிறோம்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் கலந்தாலோசித்து டி.எம். (Gastro Enterology), டி.எம். (Nephrology) எம்.டி. (இதய நோய் மருந்து), உடல்சார் மருந்தியலில் பட்டயத்தகுதிப் படிப்பு ஆகிய பாடமுறைகளைத் தொடங்குவதற்கான வாய்ப்பு பற்றி மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்.

பட்ட மேற்படிப்பு, பட்டயத்தகுதி பற்றிய விவரங்கள் விவர அறிக்கை I-இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(b) புதிய மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு இந்திய மருத்துவர் மன்றத்தின் அங்கீகாரம் பெறுதல்.

மொத்தமுள்ள 8 மருத்துவக் கல்லூரிகளில் செங்கற்பட்டிலும் திருநெல்வேலியிலும் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகள் இந்திய மருத்துவர் மன்றத்தால் இன்னும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இந்த

1975 மார்ச் 27]

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள வசதிகள் போதுமானவையா என்பதுபற்றி ஆய்வு செய்யும்பொருட்டு அது ஆய்வு ஆணைக் குழுவொன்றை நியமித்துள்ளது. இந்த ஆய்வு ஆணைக்குழு அந்தக் கல்லூரிகளைப் பார்வையிட்டு, மன்றத்தின் விதிகளையும் தரங்களையும் நிறைவு செய்யும்பொருட்டுச் சில பரிவுரைகளைச் செய்துள்ளது. இப்பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கிடைக்கின்ற வசதிகளை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, கடந்த 4 ஆண்டுகளில் செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ரூ. 45.52 இலட்சமும், திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ரூ. 25.00 இலட்சமும், கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ரூ. 36.00 இலட்சமும் செலவிடப்பட்டுள்ளன. மேற் சொன்ன இரு கல்லூரிகளுக்கும் அங்கீகாரம் பெறுவதற்காக இந்திய மருத்துவர் மன்றத்துடன் தொடர்புகொண்டு தொடர்ந்து முயன்று வருகிறோம்.

மருத்துவ ஆராய்ச்சி.

நம் மாநிலத்தில் மருத்துவ நிறுவனங்கள் அனைத்திலும், எல்லா நிலையங்களிலும் ஆராய்ச்சி நடத்தப்படுகின்றது. மருத்துவக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மருத்துவ ஆராய்ச்சி இன்றியமையாததாகும். மக்கள் பயனடைய வேண்டுமாயின், மருத்துவ அறிவியலின் முன்னேற்றத்திலும், அந்த அறிவைப் பயன்படுத்துவதிலும் எல்லா நிலையிலும் உள்ள பணியாளர்களும் பங்குபெறுவது மிக முக்கியமானதாகும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு, மாநில அரசு, ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்கு ஊக்கமளித்து வருகிறது.

ஆராய்ச்சி இரண்டு வகைப்பட்டதாகும். செய்முறை அல்லது மருத்துவ ஆராய்ச்சி, அடிப்படை அல்லது கல்வி ஆராய்ச்சி. இதற்கு நிதி உதவி அளிக்கும் முக்கியமான நிறுவனங்கள் பின் வருமாறு :-

(1) மாநில அரசு.

(2) இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றம் போன்ற தேசிய நிறுவனங்கள்.

(3) உலக சுகாதார நிறுவனம், 'யூனிசெப்' போன்ற உலக நாடுகள் நிறுவனங்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

(i) ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள்.

தமிழ்நாட்டில் மருத்துவ அறிவியலிலும், மருத்துவக் கலையிலும் ஆராய்ச்சிப் பணியை ஊக்குவிப்பதற்காக மாநில மருத்துவ ஆராய்ச்சிக்குழு ஒன்று 1944 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப் பட்டது. ஆராய்ச்சிக்காக மானியங்கள் அளிக்குமாறு கேட்கும் வேண்டுகோள்களை இக்குழு பரிசீலித்து தகுதியுள்ள திட்டங்களுக்கு உதவியளிக்கிறது. இக்குழுவிடம் தற்போது ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,00,000 மொத்த மானியமுள்ளது.

(ii) தமிழ்நாடு மாநில ஆராய்ச்சிக்குழு.

இம் மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவ நிலையங்களில் 1973-74, 1974-75 ஆம் ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆராய்ச்சித் திட்டங்களும், செலவிடப்பட்ட தொகையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :-

1973-74, 1974-75

ஆம் ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள்.	திட்டங்களின் எண்ணிக்கை.		அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை.	
	1973-74.	1974-75.	1973-74.	1974-75.
பழைய திட்டங்கள் (தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுவவை).	23	24	30.500	34.300
புதிய திட்டங்கள்	40	59	50.530	1,19.820
மொத்தம் ..	63	83	81.030	1,54.120

இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஆதரவின் கீழ் கீழ்க்காணும் ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் 1974-75-ல் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

(1) தொழுநோய் குறித்து நரம்பில் சீழ் கட்டிக்கொள்ளுதல் அதைக் கண்டறிந்து சிகிச்சை அளித்தல்.

(2) தொழுநோயினால் குறைந்துவிட்ட உறுப்புகளை அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் குணப்படுத்துதல்.

(3) கிரந்திக் கிருமி எதிர்ப்பு உண்டாக்கும் பொருளைத் தயாரித்தல் (T. P. H. A.).

(4) தைமஸ் சுரப்பிக்கும், (Moist) உயிரணுக்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு பற்றிய ஆய்வு.

[1975 மார்ச் 27]

(5) மனிதனின் பல் எலும்பில் புளோரிஸஸ் படிவது.

(6) நரம்புகள் வேலை செய்வதையும், நரம்பு தளர்ச்சிக்குச் சிகிச்சை அளிப்பது குறித்து ஆய்வு.

(7) நோய்க் குறியியல் குறித்த வட்டாரப் பதிவு அலுவலகம் (பல ஸ்வாரங்கள் கொண்டது).

(8) அமின்ஸ் காரணமாக ஏற்படும் ஒழுங்கீனங்கள் குறித்த ஆய்வு.

(9) பல்வேறு சமூக-பொருளாதார நிலையில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு சிறுநீர்ப் பையில் அறிகுறி இல்லாமல் வரும் நோய்.

(10) புளோரிஸ் வாயு படிவதை மருத்துவ முறையில் கண்டு பிடித்து, தடுத்து சிகிச்சை அளித்தல்.

வாய்ப் புற்றுநோய்.

உலக சுகாதார நிறுவனத் திட்டம்.

சென்னை அரசு ராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் வாய்புற்று நோய் அறுவைச் சிகிச்சை குறித்து ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக உலக சுகாதார நிறுவனம் 2,000 டாலர்களை அளித்துள்ளது. பிரச்சாரம் மூலம் சரும நோய் குறித்த ஆய்வு என்ற ஆராய்ச்சித் திட்டத்தை நடத்த உலக சுகாதார நிறுவனம் 2,000 டாலர்களை அளித்துள்ளது.

(iv) பெல்ஜிய நாட்டு உதவி.

சென்னை அரசு கண்நோய் சிகிச்சை மருத்துவ மனையில் ரூ. 7 லட்சம் செலவில் மைகோடியோசு நோய்க்குறியியல் நிலையத்தை (Mycooio Diagnostic Centre) அமைப்பதற்காகவும், அறிவியல் கருவிகளை வழங்குவதற்காகவும் ரூ. 30,000-த்துக்கும், பெல்ஜிய நாட்டு நிறுவனம் அளித்த உதவியை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

(v) மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை.

மேலும், மருத்துவ மாணவர்களிடையே ஆராய்ச்சி நடவடிக்கையை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலும், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலும் ஆராய்ச்சிப்

[1975 மார்ச் 27]

பணியை மேற்கொள்ள விருப்பம் உள்ளவர்களும் கோடைக்காலத்தில் ஆராய்ச்சிப் பணியை நிறைவேற்றுவதில் பேராசிரியர்களுக்கு உதவுபவர்களான மருத்துவத்துறையல்லாத துறைகள் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள இரண்டு மாணவர்களுக்கு 1973-74-ல் மாத மொன்றுக்கு ரூ. 150 பயிற்சி உதவித் தொகையை தமிழ்நாடு அரசு வழங்கியுள்ளது.

(vi) காசநோய் ஆராய்ச்சி.

தற்போது காசநோய் மருத்துவ நிலையம் (T.B. Chemotherapy Centre) அமைந்துள்ள (எழும்பூர், அரசு மார்புநோய் சிகிச்சை நிலையம்) இடத்திலுள்ள நிலத்தையும் கட்டிடத்தையும் நன்கொடையாக அல்லது ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் பெயரளவு வாடகைக்கு விடுமாறு இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றம் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. இம்மன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் நமது அதிகாரிகளுடன் விரிவாக விவாதங்கள் நடத்தியுள்ளனர். காசநோய் சிகிச்சை நிலையம் ஆற்றிவரும் பணியின் முக்கியத்துவத்தையும், இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றத்தினால் நிகியுதவி பெற்ற ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் ஆற்றிவரும் பணியின் முக்கியத்துவத்தையும் கருத்திற்கொண்டு நிலங்களையும், கட்டிடத்தையும் ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற பெயரளவு வாடகைக்கு விட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தென் வட்டாரத் தலைமையிடத்தை சென்னையில் அமைக்க இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றம் கருதியுள்ளது.

தனியார் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு உதவி மானியம்.

(மக்கள் நல்வாழ்வுப் பணிகள்—குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரால் நிர்வகிக்கப்படுவது.)

தனியார் நிறுவனங்கள், கழகங்கள், சங்கங்கள், கிறித்தவ நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகத்தில் உள்ள மருத்தவ நிலையங்களுக்கு உதவி மானியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் அளிக்கப்பட்ட வெவ்வேறு வகை மானியங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

I. தொடர் இன மானியங்கள்.

(i) தனியார் தொழுநோய் சிகிச்சை நிலையங்களுக்கு தலைவித மானியங்கள்.

(ii) ஏனைய மருத்துவ நிலையங்களுக்கு பேணுதல் மானியங்கள்.

1975 மார்ச் 27]

II. தொடரா இன மானியம்

(i) கட்டிட மானியங்கள்.

(ii) கருவிகள் குறித்த மானியங்கள்.

I. (i) தனியார் தொழுநோய் சிகிச்சை நிலையங்களுக்கு தலைவித மானியங்கள்.—தொழு நோயாளி ஒருவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 வீதமும், அந் நோயாளிகளை நம்பியுள்ள நல்ல உடல் நலமுள்ள குழந்தை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 12 என்ற வீதத்திலும் இந்த மானியம் வழங்கப்படுகிறது. தொற்று நோயாளிகளுக்கும் சிகிச்சை அளிக்கவும், தொழுநோய் அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்பவர்களுக்கும், வெப்ப நாடுகளில் வரும் புண்களுக்காகத் தொழுநோய் வகையைச் சாராத நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிப்பதற்கும் உள்ள தொழுநோய் சிகிச்சைத் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய நிறுவனங்கள் 12 உள்ளன. ஆண்டொன்றுக்குச் சராசரியாக 5 லட்சம் தலைவித மானியமாக தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து பெறுகின்றன.

(ii) தனியார் மருத்துவ நிலையங்களுக்குப் பேணுதல் மானியங்கள்.—தகுதியுள்ள நிறுவனங்களுக்குப் பேணுதல் மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. தணிக்கை செய்யப்பட்ட கணக்குகளைக் கொடுப்பதன்பேரிலும், அத்தகைய மானியங்களைக் கொடுப்பதற்கான நிபந்தனைகளை இந்நிறுவனங்கள் பின்பற்றுகின்றன என்று ஆய்வு அதிகாரிகள் மனநிறைவடைந்த பின்னரும் இந்த மானியங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாடு அரசிடமிருந்து 32 நிலையங்கள் பேணுதல் மானியத்தைப் பெற்று வருகின்றன. சராசரியாக ரூ. 26 லட்சம் உதவி மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

II. (i) கட்டிட மானியங்கள்.—மருத்துவக் காரியங்களுக்காகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், நிலத்தைக் கையகப் படுத்துவதற்கும், ஒவ்வொரு பணியின் மதிப்பீட்டில் ஒரு பாதித் தொகை, மானியமாகத் தனிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நேரிலும் அரசு முடிவு செய்கிற உயர்ந்தளவுக்குட்பட்டு இவ்வாறு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

[1975 மார்ச் 27]

1974-75-ல் கட்டிட மானியங்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(1) சுகாதாரத் தொண்டு நிறுவனம், அடையாறு, சென்னை ரூ. 1,55,925.00

(2) ஏ. எஸ். பழனிசாமி நாடார், சுகாதார கட்டுறவுச் சங்கம் விமிடெட், மருத்துவமனை, தலைவாய்புரம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்—ரூ. 16,000.00.

கருவிகள் மானியம்.

கருவிகள் வாங்குவதற்கான செலவில் ஒரு பாதித் தொகை தனியார் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு கருவிகள் மானியமாக வழங்கப்படுகின்றது. கருவிகளை நிறுவனங்கள் வாங்கிய பின்னரும் கருவிகள் வாங்கியது குறித்துத் தணிக்கை செய்யப்பட்ட கணக்குகளைக் கொடுத்த பின்னரும் அம் மானியங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

IV. கிங் நிறுவனம், கிண்டி.

கிண்டி கிங் நிறுவனம் 1899-ல் தொடங்கப்பட்டது. இம் மாநிலத்திற்கு அம்மைப்பால் ஊசி சேமித்து வைக்கும் நிறுவனமாக (Vaccine Lymph Depot) இது முதன் முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கீழ் நாடுகளில், பொதுச் சுகாதார கருவிகள் தயாரிப்பு, கல்வி கற்பிக்கும், ஆராய்ச்சி நிலையமாக அது வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. அதனுடைய முக்கியப் பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உறைய வைத்த அம்மைப்பால் மருந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்.

உறைய வைத்த அம்மைப்பால் மருந்து உற்பத்தி, யூனிசெஃப் உலக சுகாதார நிறுவன உதவித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. இந்த நிறுவனங்கள் கருவிகளை வழங்கியுள்ளது. இதற்காகும் தொடர் இனச் செலவை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது.

தமது மாநிலத்திற்குப் 12 மில்லியன் டோஸ் (Doses) உறையவைத்த அம்மைப்பால் மருந்து தேவைப்படுகிறது. 1970-71-ல் இந்நிறுவனத்தில் 12 மில்லியன் டோஸ் மருந்து

[1975 மார்ச் 27]

உற்பத்தி செய்யப்பட்டு சென்னை மாநகராட்சிக்கும், இம் மாநிலத்திலுள்ள பொதுச் சுகாதாரத்துறைக்கும் வழங்கப் பட்டது.

நாட்டிலுள்ள 4 நிலையங்களில் இந்த நிறுவனம் ஒன்றாக யிருப்பதால் நாட்டின் தேவையை நிறைவு செய்ய இதன் உற்பத்தி அதிகமாக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கருதியது. அதற்கிணங்க, உலக சுகாதார நிறுவனம், யூனிசெஃப் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் இதன் உற்பத்தியை 24 மில்லியன் டோஸாகப் பெருக்கியது. கடந்த இரண்டாண்டுகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 24 மில்லியன் டோஸ் மருந்துகளை இந்த நிறுவனம் உற்பத்தி செய்துள்ளது என்பதைக் குறிப்பிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

முந்நோய்த் தடுப்பு மருந்து

[தொண்டைப்புண், கக்குவான் மருந்து, தொண்டை, நச்சு எதிர்ப்பு.]

1969-ல் முந்நோய்த்தடுப்பு மருந்து, தொண்டைப்புண், கக்குவான் இருமல், நச்சு எதிர்ப்பு மருந்துகளை உற்பத்தி செய்வதற்குக் கீழ்க்காணும் கட்டிடங்களைக் கட்ட அரசு அனுமதி வழங்கியது.

1. அனேரோபிக் கட்டிடம் (Anerobic)
2. பாம்புப்பண்ணை.
3. குதிரைகளுக்கு 25 லாயங்கள்.

இசிவு நோய்த்தடுப்பு மருந்து உற்பத்தி கீழ்க்கண்டவாறு பெருகியுள்ளது.

1969.	1973.	1974.
1.5 லட்சம் டோஸ்	3.5 லட்சம் டோஸ்	5 லட்சம் டோஸ்

டெட்டனஸ் டாக்சாய்டு (Tetanus Toxoid) உற்பத்தி 1971-ல் தொடங்கப்பட்டது. விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-72.	1973-74.	1974.
1.69 லட்சம் டோஸ்	2.7 லட்சம் டோஸ்	3.9 லட்சம் டோஸ்

127-9-13

[1975 மார்ச் 27]

தற்போது நமது மாநிலத்தின் தேவை முழுவதும் நிறைவு செய்யப்படுகிறது. இந்த உற்பத்தி 1975-ல் 8 லட்சம் டோஸ்களாக அதிகரிக்கப்படலாம்.

முந்நோய்த் தடுப்பு மருந்து உற்பத்தியும், நச்சு எதிர்ப்பு மருந்து உற்பத்தியும் தொடங்கப்படவில்லை.

(ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட) தொண்டைப்புண் டெட்டனஸ் டாக்சாயிடு, கக்குவான் இருமல் மருந்து உற்பத்தி 1975-ல் தொடங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கருவிகள் வாங்குதல், கட்டிடங்கள் கட்டுதல், சில கூடுதல் பணியாளர்களை நியமித்தல் ஆகியவற்றிற்கான மூன்றாவது இறுதிநிலைச் செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன. இச்செயற்குறிப்பிற்கு ரூ. 5 லட்சம் செலவாகும்.

மருத்துவமனைகள்

() கல்லூரியுடன் இணைந்த மருத்துவமனைகள்.

இம் மாநிலத்தில் கல்லூரியுடன் இணைந்த மருத்துவமனைகள் 18 உள்ளன. அவை விவர அட்டவணை II-ல் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விவர அட்டவணை 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையையும், 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்காகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையையும் காட்டுகிறது. 1971-72-ல் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 11,329 ஆகயிருந்தது. 1974-75-ல் இது 12,453 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1975-76-ல் 12,638 படுக்கைகளாக மேலும் அதிகரிக்கப்படும்.

கூடுதல் வசதிகளையளிக்கும் பொருட்டு ரூ. 163.12 இலட்சம் மதிப்புள்ள 30 திட்டங்களுக்கு நடப்பாண்டில் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இது குறித்த விவரங்கள் விவர அட்டவணை III-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1975-76-ஆம் ஆண்டிற்காக, ரூ. 19.09 இலட்சம் மதிப்புள்ள 16 திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட விருக்கின்றது. விவரங்கள் IV-வது விவர அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1975 மார்ச் 27]

(b) மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைந்த மருத்துவமனைகளின் முன்னேற்றம்.

(i) புறநிலை நோயாளிகள் சிகிச்சை.—புறநிலை நோயாளிகளுக்குச் சிறந்த முறையிலும் விரைவாகவும் சிகிச்சை அளிப்பதற்கு ஆய்வு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. நோயாளிகளைச் சிகிச்சைக் காக மருத்துவமனையில் சேர்க்க அனுமதிக்கும் மருத்துவ அதிகாரிகள், முந்திய நாள் பார்த்த நோயாளிக்கு அடுத்த நாள் சிகிச்சை அளிப்பதற்கு இருப்பதில்லை என்றும், அவர்களது பணி சுமார் 2-3 மணி நேரம் வரைதான் அளிக்கப்படுகிறது என்றும் கண்டறியப்பட்டது. புறநிலை நோயாளி சிகிச்சைப் பிரிவில் வரும் கடுமையான நோய்க்கும் அதிர்ச்சிக்கும் உட்பட்ட நோயாளிகளைப் பிரித்து அவர்களுக்கு உடனடியாக சிகிச்சை அளிப்பதற்கான ஏற்பாடு ஏதும் இல்லை. இவர்களில் சிலர், அகநிலை நோயாளி சிகிச்சைப் பிரிவில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு முன்னர் நீண்ட நேரம் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. இந்நிலையைப் போக்குவதற்காக, நோய்க் குறியீடுகளைச் சரியாகக் கண்டு பிடிக்கவும், அடுத்த நாள் வரும் நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கவும், புறநோயாளி சிகிச்சைப் பிரிவுடன் இணைக்கப்படும் செயற்கை முறையில் உயிருட்டும் பிரிவில் அவசர சிகிச்சை அளிக்க வேண்டிய நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதற்கும், முழுவதும் தகுதி வாய்ந்த இரண்டு மருத்துவ அதிகாரிகளை நியமிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 9.7 இலட்சம் செலவில் இத்திட்டம், 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 8 மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகளில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் புறநிலை நோயாளி சிகிச்சை அளிக்கும் முறையில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. நான்கு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகளில் தீவிர மருத்துவச் சிகிச்சைப் பிரிவை அமைப்பதன் மூலம் இப்பணியை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. புறநிலை நோயாளி சிகிச்சைப் பிரிவு மருத்துவ அதிகாரிகளால் சிகிச்சைக்கு சேர்க்கப்படும் அபாயமான நிலையிலும், அதிர்ச்சியுற்ற நிலையிலுள்ள நோயாளிகள், உயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் உள்ள தீவிர மருத்துவச் சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவர்.

[1975 மார்ச் 27]

(ii) கூடுதல் வசதிகள்.—மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகளுக்கு நடப்பாண்டில் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள கூடுதல் வசதிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது :—

(1) சென்னை, ஸ்டான்லி மருத்துவமனையில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட தொகுதி ஒன்றைக் கட்டுதல்.

(2) சென்னை, ஸ்டான்லி மருத்துவமனையில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட 'ராஃபில்' தொகுதி வார்டில் அடித்தளத்தின் ஒரு பகுதியையும், முதல் மாடி முழுவதையும் கட்டுதல்.

(3) சென்னை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் மகப்பேறு தொகுதி கட்டுதல்.

(4) சென்னை, ராயப்பேட்டை அரசினர் மருத்துவமனையில் புற்று நோய்த் தொகுதி.

(5) சென்னை, ராயப்பேட்டை அரசினர் மருத்துவமனையில் புற்று நோய் தொகுதியின் அடித்தளம், முதல் மாடி, இரண்டாவது மாடி.

(6) சென்னை, கல்லூரிபா காந்தி மகளிர்-சிறுர் அரசினர் மருத்துவ மனையில் குறைமாதக் குழந்தைகள் பிரிவு.

(7) தஞ்சாவூர், ஆர். எம். மருத்துவமனையில் சிசு நோய் மருத்துவ வார்டு.

(8) மதுரை, எர்ஸ்கின் அரசினர் மருத்துவ மனையில் சிசு நோய் மருத்துவப் பிரிவு.

(iii) 1974-75 ஆம் ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட சாதனங்கள் :—

(1) B.D.L. X-கதிர் குழாய் உள்ளேயே பொருத்தப்பட்ட நோய்க் குறியறியும் B.E.L. புதிய குழாய் வாங்குதல்.

(2) குழந்தை நல மருத்துவமனைக்கு ஆய்வுக்கூட இரசாயன பொருட்கள் வாங்குதல்.

(3) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரிக்கு பர்ட்ஸ் சுவாசக் கருவி வாங்குதல்.

1975 மார்ச் 27]

(4) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ஃப்ளேம் புகைப் படமானி வாங்குதல்.

(5) தெரமரைட் ஹைப்போ தெர்மியா இயந்திரம் (Theramerite Hypo Thermia Machine) வாங்குதல்.

(6) மதுரை மருத்துவக் கல்லூரிக்கு பென்னட் சுவாசக் கருவி வாங்குதல்.

(7) சென்னை, ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ஆஸ்ட்ரப் குருதி துண்மங்கள் ஆய்வுச் சாதனம் வாங்குதல்.

(8) ராயப்பேட்டை அரசினர் மருத்துவமனைக்கு நடமாடும் குளிர்கலன் வாங்குதல்.

(9) D. X கதிர் இயந்திரத்தில் குழாய் மாற்றிச் செப்பணிடுதல்.

(10) செங்கற்பட்டு, மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் ஆக்ஸிஜன், தைடர்ஸ்-ஆக்ஸைடு உற்பத்தி இயந்திரங்களுக்கு வகை செய்தல்.

(11) சென்னை, அரசினர் பொது மருத்துவமனையின் மருத்துவ ஊர்திப் பிரிவுக்கு (இதய நோய்ச் சிகிச்சைப் பிரிவு) சில சாதனங்களை வாங்குதல்.

(12) சென்னை, அரசினர் மகளிர்-சிறுர் மருத்துவ மனைக்கு கோபால்ட் 60 கதிர் வீச்சு மருத்துவ இயந்திரம்.

(13) ராயப்பேட்டை அரசினர் மருத்துவமனைக்கு 'ட்யூவல் டிரேஸ் மானிட்டர்'.

(iv) நீர் வழங்கல் ஏற்பாடு.—சென்னை மாநகரிலுள்ள மருத்துவமனைகளுக்கு மாநகராட்சி நீர்வாயில்களிலிருந்தும், மருத்துவமனை வளவுக்குள் அமைந்துள்ள கிணறுகளிலிருந்தும் நீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. வறட்சி நிலைமையின் காரணமாக குறைவான அளவுக்கு நீர் வழங்கப்படுவதால், கூடுதலாக கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்காக கடந்த 4 திங்களில் அரசு ரூ. 14.77 இலட்சம் வழங்க அனுமதி அளித்துள்ளது.

[1975 மார்ச் 27]

(c) புதிய செயற்குறிப்புகள்.

(i) பாலரங்கபுரம் மருத்துவமனை.

மதுரை மாநகரில் கூடுதல் மருத்துவ வசதிக்காக வளர்ந்து வரும் தேவையையும் T.V.S. அதிகாரிகள் அளித்த ரூ. 5 இலட்சம் நன்கொடையையும் கருத்திற்கொண்டு தென்மதுரை பாலரங்க புரத்தில் T. V. S. அதிகாரிகள் அளித்த நன்கொடை உட்பட ரூ. 14.20. லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் அரசினர் மருத்துவ மனை ஒன்றைப் புதிதாகக் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கி உள்ளது.

(ii) புறநகர் மருத்துவமனைகள்.

சென்னை மாநகரமும், அதன் எல்லையோரப் பகுதியும் அளவிலும் மக்கட் தொகையிலும் வளர்ந்துள்ளதானது சென்னை மாநகரிலும் அதனைச் சுற்றிலும் அதிகமான மருத்துவ வசதி களுக்கு வகை செய்ய வேண்டிய நிலைமையைத் தற்போது சில ஆண்டுகளாக ஏற்படுத்தியுள்ளது. மாநகர மருத்துவமனைகளில் வசதிகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், புறநிலை நோயாளி பிரிவில் சிகிச்சைக்கு வருபவர்களும் மருத்துவ மனையில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு வருகிறவர்களும் அதிக அளவில் உள்ளனர்.

சென்னை மாநகராட்சி நடத்திவரும் மருந்தகங்கள் போதுமான பணியாளர்களைக் கொண்டதாய் இருந்தால் இவர்களில் சிலருக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளலாம். எனினும், இத் தேவையை நிறைவு செய்ய இதுமட்டும் போதுமானதாயிராது. புறநகர் மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வகை செய்வதே இப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு கலைஞர் கருணாநிதி நகர், அறிஞர் அண்ணா நகர், தண்டையார்பேட்டை, பெரம்பூர், தேனம்பேட்டை ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு புறநகர் மருத்துவ மனையை ஏற் படுத்த அரசு கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. கலைஞர் கருணாநிதி நகர், அறிஞர் அண்ணா நகர், தண்டையார்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

1975 மார்ச் 27]

(1) கலைஞர் கருணாநிதி நகர் மருத்துவமனை.

முதலில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையைக் கட்டு வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ரூபாய் 30 லட்சத்திற்கு ஒப்ப ளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. நிலம், முதலியவற்றை மேற்கொள்வ தற்கான தொடக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

(2) அறிஞர் அண்ணா நகர் மருத்துவமனை.

ரூபாய் 28.02 லட்சம் மொத்தச் செலவில் 100 படுக்கை கொண்ட மருத்துவமனையைத் தொடங்குவதே இச் செயற்குறிப் பாக்கும். தொடக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

(3) தண்டையார்பேட்டை மருத்துவமனை.

இந்த மருத்துவமனையும் 100 படுக்கைகளை உடையதாகும், ரூபாய் 32.34 லட்சத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இம் மருத்துவமனைக்கான அடிக்கல்லை 4-12-1974 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் நாட்டினார்.

(iii) டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி புதுவாழ்வு செயற்கை உறுப்பு பொருத்தும் நிலையம்.

1954-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசினர் பொது மருத்துவ மனை, முட நீக்கியல் அறுவை சிகிச்சைத் துறையில் உடற்கூறு மருத்துவம்-முடம் நீக்கிப் புது வாழ்வளிக்கும் சிறு பிரிவைத் தொடங்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இயற்கை முறை மருத்துவப் பள்ளி தொடங்கப்பட்டதையொட்டி மேற்படி துறை அமைக்கப்படும். முடவர்களுக்குப் புது வாழ்வளிப்பதற்கென்றே தனி நாட்டம் செலுத்தும் வகையிலும் அவர்களுக்கு இயற்கை முறை மருத்துவம், தொழில்முறை மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுக்கும் வகையிலும், அவசியமான செயற்கை உறுப்புகள் பொருத்தும் வசதிகள் இதற்கு முன் இல்லை. செயற்கை உறுப்பும், இணைப்பு உறுப்பும் பொருத்தவேண்டிய அவசியமும் சமூக-தொழில் முறை புது வாழ்வுக்கான அவசியமும் தோன்றி யுள்ளன. முடமானவர் வகையில் பெருகி வரும் தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு, பொது மருத்துவமனைக்கு வெளியே

[1975 மார்ச் 27]

புதுவாழ்வு-செயற்கை உறுப்பு நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது; 150 படுக்கைகளும் அதே அளவில் புற நிலை நோயாளிகள் சிகிச்சை வசதியும் கொண்ட மாநில நிலையில் அமைந்த பணி-பயிற்சி ஆபாய்ச்சி நிலையமாக இது இருக்கும். இந்திலையம் சுமார் 20 தொழில் முறை மருத்துவர்களுக்கும் 20 இயற்கை முறை மருத்துவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிப்பதுடன் உடற்கூறு மருத்துவக் கல்வியில் பட்ட மேற்படிப்பு, தகுதி பெறுவதற்கு மருத்துவர்களுக்குப் பயிற்சியும் அளிக்கும். இது கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் அமைக்கப்படும். இத்திட்டத்திற்கு ரூபாய் மூப்பது லட்சம் தொடரா இவச் செலவும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூபாய் ஐந்து லட்சம் தொடரினச் செலவும் ஏற்படும். ரூபாய் இருபது லட்சம் மானியம் வழங்குமாறு இந்திய அரசிடம் எழுதிக் கேட்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசின் பதில் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

(ix) ஃபிரீடா மோன்னியர் மருத்துவமனை, களக்காடு.

எம்பியரி அமைதிப் பணி நிறுவனம் (இது ஒரு பெல்ஜியம் நிறுவனமாகும்). திருநெல்வேலி மாவட்டம் களக்காட்டில் தற்போது ஒரு சில ஆண்டுகளாக ஃபிரீடா மோன்னியர் மருத்துவமனையை நடத்தி வந்துள்ளது. இந்த மருத்துவமனையில் அக நிலை நோயாளிகளுக்கும் புறநிலை நோயாளிகளுக்கும் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இங்கு X கதிர் வசதிகளும் மகப்பேறு பிரிவும் உள்ளன. இம் மருத்துவமனையில் இயல் அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரிவு ஒன்றும் உள்ளது. இம் மருத்துவமனையில் ரூ. 4,45,000 மதிப்புடைய பொருட்களும் சாதனங்களும் இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டது. பெல்ஜியம் நிறுவனம், இம் மருத்துவமனையைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாததை முறையிட்டு, இம் மருத்துவமனையை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. இம் மருத்துவமனை களக்காட்டிலும் அதனைச் சுற்றிலுமுள்ள மக்களுக்கு ஆற்றிய நற்பணியைக் கருதிப் பார்த்து 1974 அக்டோபரில் இம் மருத்துவமனையை ஏற்று நடத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதன் சொத்துக்கள் அரசிடம் ஒப்படைக்கப்படும். இந்த மருத்துவமனையை நடத்துவதற்கு ஆகும் ஆண்டுத் தொடர் செலவு ரூ. 1,77,000 ஆகும். மக்களுக்குத் தொடர்ந்து மருத்துவப் பணி நல்குவதுடன், இந்த மருத்துவ

[1975 மார்ச் 27]

மனை, திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களும், பயிற்சி மருத்துவர்களும் சமூகப் பாதுகாப்பு மருத்துவத்தின் பயிற்சி பெற புறநகர் கிராம நிலையமாகவும் செயல் புரியும்.

பகுதி B

(பொதுச் சுகாதாரப் பணிகள் இயக்குநர்)

VI&VII மாவட்ட மருத்துவமனைகள், வட்ட மருத்துவமனைகள், வட்டத்திலுள்ள பிற மருத்துவமனைகள்.—மாவட்ட மருத்துவமனைகள், வட்ட மருத்துவமனைகள், வட்டத்திலுள்ள பிற மருத்துவமனைகள், இயல் மருத்துவ ஊர்திப் பிரிவுகள், மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாகப் பொதுமக்கள் மருத்துவ வசதியைப் பெறுகின்றனர். தற்போது இந்த மருத்துவமனைகளில் ஒட்டு மொத்தமாக 10,770 படுக்கைகள் உள்ளன. இவை நீங்கலாக, மருத்துவக் கல்லூரியினைத் தருத்துவமனைகள், தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் ஆகியவற்றில் 12,453 படுக்கைகள் உள்ளன. இவற்றில் ஆண்டொன்றுக்கு மொத்தம் 23.62 இலட்சம் நோயாளிகள் தங்கிச் சிகிச்சை பெறுகின்றனர். 330.62 இலட்சம் பேர் புறநிலை நோயாளிகளாகச் சிகிச்சை பெறுகின்றனர். 1973-74, 1974-75, 1975-76 ஆகிய ஆண்டுகளில் மருத்துவமனைகள், அவற்றில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் விவர அறிக்கை VIII-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாவட்ட மருத்துவமனைகள்.—மொத்தம் 14 மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் உள்ளன. அவற்றில் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் இருந்த படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 3,943 ஆகும். மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு செய்த பரிவுரையின் அடிப்படையில், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளை படிப்படியாகத் தரமுயர்த்த அரசு கருதியுள்ளது. இந்த மருத்துவமனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் படுக்கை எண்ணிக்கை 400-க்குக் குறையாமலும் 650-க்கு மிகாமலும் இருக்குமாறு உயர்த்தப்படும். இவ்வகையில் நாகர்கோவில், தருமபுரி, நாகப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளை இந்த ஆண்டில் தரமுயர்த்த அரசு கருதியுள்ளது. மேலும், 1974-75 ஆம் ஆண்டில், திண்டுக்கல்லில், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ

[1975 மார்ச் 27]

மனையில் கைதிகள் வார்டு ஒன்று கட்டவும், வேலூரிலுள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் சலவைத் துறை ஒன்று கட்டவும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களுக்கு சிறப்புச் சிகிச்சைப் பளிக்கும் கருத்துடன், அரசு, படிப்படியாக சிறப்புச் சிகிச்சைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தக் கருதியுள்ளது. கீழ்க்கண்டவற்றைக்கு அரசு 1974-75-ல் அனுமதி வழங்கியுள்ளது:—

செலவு

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்)

1. தருமபுரியிலுள்ள அரசினர் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் குருதிச் சேமிப்பு நிலையம். 0.21
2. ஈரோட்டிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் காது-மூக்கு-தொண்டை சிகிச்சைப் பிரிவு. 1.41
3. ஈரோடு தலைமையிட மருத்துவ மனையில் மேக நோய் சிகிச்சைப் பிரிவு. 0.33
4. நாகப்பட்டினத்திலும், இராமநாதபுரத்திலும் மூட நீக்கியல், வெளி நோயாளிகள் சிகிச்சைப் பிரிவு. 1.00
5. காஞ்சிபுரம் மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் குழந்தைகள் நோய் சிகிச்சைப் பிரிவு. 0.39
6. சேலம், திருச்சி மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளில் கண்ணோய் சிகிச்சைப் பிரிவு. 1.33

1975-76-ம் ஆண்டில் புதுக்கோட்டையிலுள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில், ரூ. 1 இலட்சம் செலவில் கூடுதலாக 'எக்ஸ்' கதிர் சாதன வசதிகள் அமைக்கப்படும்.

வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள்.—மொத்தம் 97 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள் உள்ளன; அவற்றில் 4,451 படுக்கைகள் உள்ளன. இவ்வெண்ணிக்கையை 1975-76-ல் 4,474

1975 மார்ச் 27]

ஆக உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் 1974-75-ல் வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளுக்கு கீழ்க்காணும் கிட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது:—

செலவு

(ரூபாய்

'இலட்சத்தில்)

1. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், உடுமலைப்பேட்டையில் அரசு மருத்துவ மனையில் நவீன சமையற்கூடம் கட்டுதல். 0.33
2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், செங்கோட்டையில் அரசு மருத்துவமனைக்கு நீர் வழங்கு வசதிகள் செய்தல். 0.23
3. தென்னார்க்காடு மாவட்டம், விருத்தாசலத்தில் அரசு மருத்துவ மனையில் பிண அறுவைச் சோதனைக் கொட்டகை கட்டுதல். 0.23
4. தென்னார்க்காடு மாவட்டம், திண்டிவனத்திலும், சேலம் மாவட்டம் நாமக்கல்லிலும் அரசு மருத்துவ மனைகளில் குருதிச் சேமிப்பு வங்கிகள். 0.42
5. செய்யாறு, தேனி, விழுப்புரம், அறந்தாங்கி, அரக்கோணம் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளில் பல மருத்துவப் பிரிவுகள். 1.16

நடப்பாண்டில், திருப்பத்தூரில் உள்ள அரசினர் மருத்துவ மனையில் 48 படுக்கைகள் கொண்ட கூடுதல் வார்டு கட்டுதல், ஹோசூரில் புதிதாக 25 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை கட்டுதல், சீர்காழியில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட பேறு கால வார்டு ஒன்று கட்டுதல் ஆகிய பணிகள் முடிந்தன.

1975-76 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 1.24 இலட்சம் செலவில் வட்ட மருத்துவ மனைகளில் மேலும் 4 பல் மருத்துவ சிகிச்சைப் பிரிவுகள் கட்டக் கருதப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 27]

கட்டிடங்கள்.—1975-76 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 13.67 இலட்சம் செலவில் கீழ்க்காணும் திட்டங்களை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது :—

	செலவு (ரூபாய் இலட்சத்தில்)
1. இராணுவ வீரர்கள் துயர் தணிப்பு நிதியி லிருந்து, முன்னாள் படை வீரர் நலனுக்காக 12 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றை 16 வட்ட மருத்துவ மனைகளிலும் கட்டுதல்.	5.00
2. மாயூரம் அரசு மருத்துவ மனையில் பண்டக சாலை கட்டுதல்.	0.21
3. திருச்செங்கோடு அரசினர் மருத்துவ மனையில் 24 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.	1.75
4. துறையூர் அரசினர் மருத்துவ மனையில் எக்ஸ்- கதிர்-தொகுதிக் கட்டிடம் கட்டுதல்.	0.50
5. தாம்பரம் அரசினர் மருத்துவ மனையில் காத் திருக்கும் கொட்டகை கட்டுதல்.	0.68
6. திண்டிவனம் அரசினர் மருத்துவ மனையில் சாக்கடைக் கால்கள், நடை பாதைகள் அமைத்தல்.	0.19
7. சேர்காழி அரசு மருத்துவ மனையை விரிவு படுத்துவதற்காக வாங்கப்பட்ட புதிய மனையின் தளமட்டத்தை உயர்த்துவதற்கு வகை செய்தல்.	0.34
8. திருவண்ணாமலையிலுள்ள அரசினர் மருத்துவ மனைக்குக் கூடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.	5.00

13.67

1975 மார்ச் 27]

எக்ஸ்-கதிர் சாதனங்கள்.—கிராமப் பகுதிகளில் வாடும் மக்களுக்கு எக்ஸ்-கதிர் சோதனைக்கு அதிக வசதிகள் செய்து தரும்பொருட்டு, நடப்பாண்டில் கீழ்க்காணும் வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் எக்ஸ்-கதிர் சாதனங்களை நிறுவ நடப்பாண்டில் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது :—

1. அரசினர் மருத்துவமனை, சிதம்பரம், தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.
2. அரசினர் மருத்துவமனை, லால்குடி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.
3. அரசினர் மருத்துவமனை, மேலூர், மதுரை மாவட்டம்.
4. அரசினர் மருத்துவமனை, பூவிலிபுத்தூர், இராமநாத புரம் மாவட்டம்.
5. அரசினர் மருத்துவமனை, காரைக்குடி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

(ஈ.சி.ஜி. சாதனம்) இருதயத் துடிப்புப் பதிவு மின்னியங்கு சாதனம்.

1974-75-ல் 10 வட்ட மருத்துவமனைகளில் ரூ. 1 லட்சம் செலவில் இருதயத் துடிப்பு பதிவு மின்னியங்கு ஈ.சி.ஜி. சாதனங்கள் நிறுவ அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1975-76 ஆம் ஆண்டில் மேலும் இரண்டு வட்ட மருத்துவமனைகளில் எக்ஸ்-கதிர் சாதனங்கள் நிறுவப்படும்.

வட்டத்திலுள்ள பிற மருத்துவமனைகள் :

வட்டங்களில், வட்ட மருத்துவமனையல்லாத ஏனைய மருத்துவ மனைகள் 109 உள்ளன. அவற்றில், 1974 படுக்கைகள் உள்ளன. நடப்பாண்டில் கீழ்க்காணும் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது :—

- | | செலவு
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்) |
|---|----------------------------------|
| 1. நீலகிரி மாட்டம் பாலாடாஸில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் நவீன சமையற்கூடம் கட்டுதல். | 0.10 |
| 2. தென்னார்க்காடு மாவட்டம், திட்டக்குடியில் அரசு மருத்துவமனையில் பிணப் பரிசோதனை கொட்டகை கட்டுதல். | 0.25 |

[1975 மார்ச் 27]

1975-76 ஆம் ஆண்டில் ஏர்க்காடு அரசினர் மருத்துவமனையில் ரூ. 60,000 செலவிலும், பாபநாசம் அரசினர் மருத்துவமனையில் ரூ. 40,000 செலவிலும் அறுவை சிகிச்சைக் கூடங்கள் கட்டக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இயல் மருத்துவப் பிரிவுகள் :

கிராமப் பகுதிவாழ் மக்களுக்குப் பணி புரிவதற்கெனத் தற்போது 13 இயல் மருத்துவப் பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றின் விவரம் வருமாறு:—

**இயல் மருத்துவப்
பிரிவுகள் எண்ணிக்கை.**

1. தருமபுரி	3
2. திருநெல்வேலி	1
3. மதுரை	2
4. நீலகிரி	2
5. தென்னார்க்காடு	1
6. கோயம்புத்தூர்	2
7. இராமநாதபுரம்	1
8. செங்கற்பட்டு	1

மொத்தம் 13

இந்த இயல் மருத்துவப் பிரிவுகள் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 1,31,086 நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளித்துள்ளன.

VIII ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு மேற்கொள்ளுதல்

முன்னாள் மாவட்டக் கழக மருந்தகங்களைப் படிப்படியாகத் தாமே மேற்கொள்ள அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1—4—1968 ஆம் நாளன்றுள்ளபடி மொத்தம் 268 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இவற்றில், கீழே

[1975 மார்ச் 27]

கொடுத்துள்ளவாறு 101 மருந்தகங்களை மேற்கொள்ள அரசு ஆணையிட்டுள்ளது; இவற்றின் விரிவான பட்டியலை விவர அறிக்கை VI-ல் காணலாம்:—

முன்னாள் மாவட்டக் கழக மருந்தகங்கள்	64
ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்	28
கிராமப் பகுதி மருந்தகங்கள்	8
தகராட்சி மருந்தகங்கள்	4

மொத்தம் 101

2. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு ஏற்பதற்காக 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், விதிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை விதிகள் பொதுவகையாகப் பின்வருமாறு:—

(a) தொடர்புடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் குறைந்தது காராண்டுகட்காயினும் சரியான பேணுதற் செலவைக் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

(b) ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் பொது மக்களும் குறிப்பிட்ட தொகையை நன்கொடையாக வழங்க வேண்டும்.

(c) ஒரே ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மருந்தகத்தை மேற்கொள்வது பற்றிப் பரிசீலிக்கக் கூடாது.

(d) ஊராட்சி ஒன்றியம் இதற்குத் தேவையான கட்டிடங்களையும் வெற்று நிலங்களையும் (குறைந்தது 2 ஏக்கர்கள்) அளிக்க வேண்டும்.

3. அரசு மேற்கொள்ள ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட 101 மருந்தகங்களில், இன்றுள்ளபடி, உண்மையில் 77 மருந்தகங்கள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இன்னும் அரசு மேற்கொள்வது பற்றிப் பரிசீலிக்கப் படுவதற்காக, முன்னாள் மாவட்டக் கழக மருந்தகங்கள் 122-ம் ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் 54-ம் உள்ளன. இவற்றில்,

[1975 மார்ச் 27]

9 மருந்தகங்கள் தொடர்பாக, மேற்சொன்ன அடிப்படை விதிகளை நிறைவு செய்ய அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முன் வந்துள்ளன. வேறுசில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்சொன்ன அடிப்படை விதிகளை ஓரளவு நிறைவு செய்ய முன்வந்துள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களைத் தவிர, அரசால் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு வேண்டுகோள் விடுத்துள்ள கிராம, நகராட்சி, தனியார் மருந்தகங்களும் சில உள்ளன.

4. மருந்தகங்களை அரசு மேற்கொள்வதற்காக 1975-76 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 12.41 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

IX காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டம்:

தமிழ்நாட்டில் 7.6 இலட்சம் பேர் காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டனர் என்று 1955-58 ஆண்டுகளில் நடத்திய ஆய்வு காட்டுகிறது. இந்த நோயைக் கண்டறிந்து சிகிச்சையளிக்கும் பொருட்டு, காச நோய்த் தடுப்பு தேசியத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் இத் திட்டம் 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயலில் உள்ளது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைவதற்குள் மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் சென்னை மாநகரத்திலும் (தருமபுரி நீங்கலாக) மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டது. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மாவட்ட காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் தருமபுரி மாவட்டத்திற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன. 13 மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்பு நிலையங்கள், சென்னையிலுள்ள காச நோய்த் தடுப்பு செய்முறை விளக்கப் பயிற்சி நிலையம் தவிர, 8 இதய நோய் சிகிச்சை நிலையங்களும், 863 புறநகர் மருத்துவ நிலையங்களும் (அரசு மருத்துவமனைகள், ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள், அரசு மருந்தகங்கள்) உள்ளன. அங்கு மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின் கீழ் காச நோயைக் கண்டுபிடித்து சிகிச்சையளிப்பதற்கான வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 5.8 இலட்சம் காச

[1975 மார்ச் 27]

நோயாளிகளுக்கு நோய் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சிகிச்சையளிக்கப்படுகிறது. அவர்களில் சுமார் 1.2 இலட்சம் பேருக்கு (தற்காலிகமானது) முழுக் கால அளவிற்கு சிகிச்சையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

காச நோயினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர் களுக்கும், அவசர சிகிச்சை செய்யப்பட வேண்டிய நோயாளிகளுக்கும், அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட வேண்டிய நோயாளிகளுக்கும் (அவர்களுக்கு அகநிலை நோயாளிகளாக) அரசு, தனியார் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவமனைகளிலும் (அரசு, தனியார்) பொது மருத்துவமனைகளில் இணைக்கப்பட்டுள்ள காச நோய் வார்டுகளிலும் 3,230 படுக்கைகள் உள்ளன.

மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்பு நிலையம் ஒவ்வொன்றுடனும் பி.சி.ஜி. குழு ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதிகம் பேருக்கு காச நோய்த் தடுப்பு ஊசிபோடும் பொருட்டு, வட ஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மேலும் ஒரு பி.சி.ஜி. குழுவை ஏற்படுத்துவதற்கு மாநில அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. மாநில அளவில் பி.சி.ஜி. மேற்பார்வைக் குழு ஒன்று செயற்பட்டு வருகிறது. அது மாநிலத்திலுள்ள பி.சி.ஜி. குழுக்களின் பணியை மேற்பார்வையிடுகிறது. 1975-76-ல் இப்பணிகளை விரைவுபடுத்த மேலும் இரண்டு பி.சி.ஜி. பிரிவுகளை ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு காச நோய்த் தடுப்புக் கழகம் காச நோய் வில்லை விற்பனை இயக்கங்கள் 24-ஐ வெற்றிகரமாக நடத்தியுள்ளது. 25 ஆவது இயக்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வருவாகும் தொகை அந்தந்த மாவட்டங்களில் காச நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கடந்த 7 ஆண்டுகளில் காச நோய்த் தடுப்பு வில்லைகள் விற்பனையை அதிக அளவில் செய்ததற்காக தமிழ்நாடு காச நோய்த் தடுப்புக் கழகத்திற்கு சுழல் கேடயம் ஒன்றை இந்திய காச நோய்த் தடுப்புக் கழகம் வழங்கியுள்ளது. இந்தக் கேடயத்தை தொடர்ச்சியாக 5 ஆண்டுகளுக்கு தமிழ்நாடு பெற்றதால் தமிழ்நாடு காச நோய்த் தடுப்புக் கழகத்திற்குக் கேடயத்தின் நெர்யடி ஒன்று வழங்கப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 27]

தொழு நோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்.

இந்தியாவில் அதிக அளவில் கொள்ளை நோய் தோன்றிப் பரவும் மாநிலங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்றாகும். 1971 மக்கட் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி இம் மாநிலத்திலுள்ள 411 இலட்சம் மக்கள் தொகையில், ஒவ்வொரு ஆயிரம் பேருக்கு 19 பேர் இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால் சுமார் 7.5 இலட்சம் தொழு நோயாளிகள் உள்ளனர்.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னர், தொழு நோயாளிகளுக்காக சில குடியிருப்புகளை கிறித்தவ சமய நிறுவனங்கள் பராமரித்து வந்தன. திட்டப் பணிகள் தயாரிக்கப்பட்டபோது, தொழு நோயை தேசியக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்களில் ஒன்றாக மேற்கொள்ள கருதப்பட்டது. ஏனெனில் இந் நாட்டிலுள்ள முக்கிய நோய்களில் இதுவும் ஒன்றாக இருந்தது. உடல் ஊனத்தையும், மனித சக்தி இழப்பையும் இந் நோய் ஏற்படுத்துகிறது.

1956 ஆம் ஆண்டு முதல், ஒவ்வொரு திட்டக் காலத்திலும் சில கட்டுப்பாட்டு பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு திட்டக் காலத்திலும் தொடங்கப்பட்ட புதிய திட்டங்களுக்காகும் செலவில் சிறிதளவு தொகையை மட்டுமே மத்திய அரசு அளித்து வந்தது. தொழு நோய்க் கட்டுப்பாட்டு தேசியத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், சில அனைத்து நாட்டு நிறுவனங்களும், சில தொண்டு நிறுவனங்களும் தொழு நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பணியைத் தொடங்கியுள்ளன. 1969-க்கு முன்னர் அரசு 42 இலட்சம் தொழு நோயாளிகளையும், தொண்டு நிறுவனங்கள் 60 இலட்சம் தொழு நோயாளிகளையும் கவனித்தன. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் தொழு நோய்க் கட்டுப்பாட்டிற்காகத் தொடங்கப்பட்ட புதிய திட்டங்களுக்கு இந்திய அரசு முழு நிதியுதவி அளித்தது. அந்த நிதியுதவியை நாம் முழுவதும் பயன்படுத்தியுள்ளோம். இக்கால அளவில் அதிக அளவிலான தொழு நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. மேலும் 70 இலட்சம் நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன கால அளவில் 10 இலட்சம் நகர்ப்புற நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கும் பொருட்டு சென்னை மாநகரில்

1975 மார்ச் 27]

தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தொண்டு நிறுவனம் ஒன்று மேற்கொண்டது. நான்காவது திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் 182 இலட்சம் நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1974-75-ல் 8 லட்சம் பள்ளிச் சிறுவர்கள் பரிசோதனை செய்யப் பட்டனர். 7,056 பேர்களுக்கு தொழுநோய் இருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாவது திட்டக் காலத்திலும் இந்திய அரசு முழு நிதி யுதவியை அளிக்கும் மாநிலம் முழுவதும் நகர்ப்புற, கிராம அமைப்புகளின் மூலம் தொழுநோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தற்காலிகமான ஐந்தாவது திட்டத்தின் முதலாவது ஆண்டான 1974-75-ல் நகர்ப்புற, கிராமப்புற பகுதிகளில் 20 லட்சம் பேருக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்படும். ஐந்தாவது திட்டத் தின் இரண்டாவது ஆண்டான 1975-76-ல் 86 லட்சம் பேருக்குச் சிகிச்சையளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1974-75-ல் திருமணியிலுள்ள தொழு நோய்க் கட்டுப்பாட்டுக் கல்வி-ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் குடியிருப்புப் பகுதியையும், சைதாப் பேட்டையிலுள்ள வெள்ளி விழா மருந்தகத்தையும் பராமரிக்க மத்திய அரசு முன்வராததால் அவற்றை மாநில அரசு மேற்கொண்டது. தற்போது, இங்கு 350 தொழுநோயாளிகள் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர். D. D. S. மருந்துகளைக் கொடுத்து இவர்களது நோய் மேலும் முற்றாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

IX புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாடு.

மக்கள் தொகை அடிப்படையிலான புற்றுநோய் விவரப் பதிவேடு ஒன்று மட்டும் பம்பாயில் 1963-லிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இந்நாட்டில் ஆண்டுதோறும் ஐந்து லட்சம் மக்கள் புற்று நோயினால் இறக்கின்றனர் என்பது இந்தப் பதிவேட்டிலிருந்து மதிப்பிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு லட்சம் மக்கள் தொகையில் 85 பேர்களுக்கு தற்போது புற்றுநோய் வருகிறது என்று பம்பாய் பெருநகரில் கிடைக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டு

[1975 மார்ச் 27]

கின்றன. 41. மில்லியன் மக்கள் தொகை கொண்ட தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 35,000 பேர் புற்றுநோயால் தாக்குதும் வாய்ப்பு உள்ளது.

அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் நிறுவனத்தின் நோக்கங்கள்.

புற்றுநோய்த் தடுப்பு, புற்றுநோய்க் குறிகளைக் கண்டறிதல், புற்றுநோய் கண்டுபிடிப்பு, புற்றுநோய் சிகிச்சை, புற்றுநோய் சிகிச்சைக்குப்பின் பாதுகாப்பு ஆகிய துறைகளில் தற்போதுள்ள மருத்துவ அறிவின் அடிப்படையில் தொடர்ச்சியான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதே புற்றுநோய்க்கட்டுப்பாடு என்று உலக சுகாதார நிறுவன வல்லுநர் குழு ஒன்று விளக்கம் கூறியுள்ளது. மேலும் புற்றுநோய் ஏற்படுவதைக் குறைத்தல், அதிகம் பேருக்கு புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை அளித்தல், புற்றுநோயால் ஏலாமைபுறுவதைக் குறைத்தல் ஆகியவை புற்றுநோய் ஏற்பட்டுக் குணமடைந்த பின்னர் மேற்கொள்ளும் பின்பராமரிப்புப் பணிகளாகும்.

மேற்சொன்ன கொள்கையின் அடிப்படையில், உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் உடனுழைப்புடன் தமிழ்நாடு அரசு, காஞ்சிபுரத்தில், முதன் முதலாக புற்றுநோய்த் தடுப்புத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி வருகிறது. இது தென்கிழக்கு ஆசியா விலேயே முதல்வகைத் திட்டமாகும்.

புற்றுநோயை ஆரம்பக் காலத்திலேயே மாநில முன்னுரிமை வசதிக்குள்ளேயே பயன்மிக்க சிகிச்சையளிப்பது அடிப்படையில் தற்போதுள்ள சுகாதாரப் பணியாளர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளின் பொருளாதார வாய்ப்புகள், சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தும் அடிப்படையில் புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்ட வளர்ச்சியை மதிப்பிடுவதுதான் பொதுவான நோக்கமாகும்.

நிதி வசதிகளும், செயல்வழிமுறைகளும்.

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் நிதியுதவி.

இந் நிறுவனத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்கு உலக சுகாதார நிறுவனம் மானியமாக அளிக்கவிருக்கும் 20,000 அமெரிக்க டாலர்கள் (1.5 லட்சம் ரூபாய்) தவிர்த்து, கட்டிடங்கள், கருவிகள்

[1975 மார்ச் 27]

ஆகியவை குறித்தாகும் நடைமுறைச் செலவுக்காக உலக சுகாதார நிறுவனம் மூலமாக நார்வே நாட்டு நிதியுதவி அமைப்பு மூலமாக ஒரு மில்லியன் நார்வே குரோனர்கள் (இது 11 லட்சம் ரூபாய்க்குச் சமமாகும்) மானிய உதவியாக இந் நிறுவனத்திற்கு அளிக்கப்பட விருக்கிறது.

இந் நிறுவனத்திற்கு உலக சுகாதார நிறுவனம் அளித்த கருவிகள் பராமரிப்பிற்காக, நார்வே நாட்டு நிதியுதவி நிறுவனம் வழங்க ஒப்புக்கொண்ட 70,000 நார்வே நாட்டு குரோனர்களில் (இது ரூபாய் 70,000-க்கு சமமானது) ஒவ்வொரு ஆண்டும் 20 சதவிகிதம் ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திற்குக் குறைக்கப்படும். இந்த நிதியுதவியும் உலக சுகாதார நிறுவனம் மூலமாக வழங்கப்படும்.

40,000 அமெரிக்க டாலர்கள் (இது ரூ. 3 லட்சத்திற்குச் சமமாகும்) 1968-69 ஆம் ஆண்டில் உதவி மானியமாகப் பெறப்பட்டது. ரூ. 3 லட்சத்திற்குச் சமமான 40,000—அமெரிக்க டாலர்களுக்கு ஆய்வுக்கூட சாதனங்களையும், சுகாதாரக் கல்விச் சாதனங்களையும் உலக சுகாதார நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது.

இத் திட்டத்தைத் தொடங்கியதில், இந்தப் புற்றுநோய்ப் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் தெரியவந்துள்ளது. எனவே, புற்றுநோய்ச் சிகிச்சைக்காக இந்நாட்டில் கிடைக்காத விலையுயர்ந்த கதிரியக்க மருத்துவச் சாதனங்களையும் ஏனைய கருவிகளையும் வாங்குவதற்காக, நார்வேநாட்டு நிதி வழங்கு நிறுவனங்களிடமிருந்து, உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் அன்னியச் செலாவணி அனைத்தையும் விடாமல் இறுத்திக் கொள்ளுமாறு உலக சுகாதார நிறுவனத்திற்கு நாம் எழுதியுள்ளோம். இப்போது கட்டப்பட்டு வரும் 100 படுக்கைகள் கொண்ட புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்துவதற்கும், மாநிலம் முழுவதற்குமான புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைப் படிப்படியாக மேம்படுத்தவும், மேற்கொண்டு நிதியுதவி அளிக்குமாறு நாம் கேட்டுக்கொள்ளக் கருதியுள்ளோம்.

மாநில நிதிகள்.

கொள்ளை நோயில் சம்பந்தப்பட்ட புதிய திட்டமும், உயிர்மாக்கள் ஆய்வுப் பள்ளியும் தன்னகத்தே கொண்டு தற்போதுள்ள நிறுவனத்தைப் பராமரிப்பதில் அரசுக்குத் தொடர்பு

[1973 மார்ச் 27]

இனச் செலவாக ரூ. 10.04 லட்சமும், தொடர் இனச் செலவாக ரூ. 3.5 லட்சமும் ஆகும். இந் நிறுவனம் புற்றுநோய்த் தடுப்பில் மருத்துவர்களுக்கும், மருத்துவத் துணைப் பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்கிறது. இந்நிறுவனத்திலிருந்து 4½ மைல் தொலைவில் காரப்பேட்டை கிராமத்தில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை மருத்துவ மனையைக் கட்டுவதற்காக, அரசு ரூ. 35.02 லட்சம் (கட்டிடங்களுக்கு ரூ. 27 லட்சம், குளிர் சாதன வசதிக்கு ரூ. 6.92 லட்சம், நிலத்தின் விலைக்கு 1.10 லட்சம்) அனுமதித்துள்ளது. அதே மருத்துவ மனைக்கு 150 படுக்கைகள் கொண்டதாக மாற்ற அரசு தற்போது ரூ. 17 லட்சத்தை அனுமதித்துள்ளது. எனவே, மொத்த படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 250 ஆகிறது. இம் மருத்துவமனையிலுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 350 ஆக உயர்த்தப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 100 படுக்கைகள் கொண்ட புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை மருத்துவமனையின் அடித்தளத்தில் கதிரியியக்கத் தொகுதிக் கட்டிடம் முடிவடைந்தவுடன், குறைந்தளவு தடுப்பு மருத்துவ வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக, தொடர இனச் செலவாக ரூ. 0.73 லட்சமும், தொடர் இனச் செலவாக ரூ. 0.68 லட்சமும் அரசு அனுமதித்துள்ளது.

அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை நிலையம் இந்தியாவிலும், தென்கிழக்கு ஆசியாவிலும் வருங்காலத்தில் ஆற்றும் பணி.

இந்திய அரசு தகவல் பிரிவின் வெளியீட்டின்படி புற்றுநோய் அறுவைச் சிகிச்சை, கதிர் வீச்சு மருத்துவம், வேதியியல் வகை மருத்துவம் போன்ற நவீன வசதிகளுடன் கூடிய 250 படுக்கை கொண்ட மருத்துவமனையாகவும் மருத்துவப்பட்டதாரிகளுக்கும், பட்டமேற்படிப்பு மருத்துவப்பட்டதாரிகளுக்கும் பயிற்சி அளிப்பதற்கும் இந்நிலையத்தைப் புற்றுநோய்த் தடுப்பு அடங்கல் திட்டத் துடன் புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை ஆராய்ச்சிக்கான 11 வட்டார நிலையங்களுள் ஒன்றாகவும் மேம்படுத்த இந்திய அரசின் புற்றுநோய் மதிப்பீட்டுக்குழு பரிவுரை செய்துள்ளது.

கொள்ளை நோயியலிலும் புற்றுநோய்த் தடுப்பு குறித்து ஆரம்ப நிலையில் கண்டு பிடிக்கும் முறையிலும், மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும், மருத்துவத் துணைப் பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சி அளிப்பது தவிர, தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே, இந் நிறுவனம்

[1975 மார்ச் 27]

மாநில புற்றுநோய் மருத்துவ மனையாக மேம்படுத்தப்படும். இந் நிறுவனம் புற்றுநோய் பற்றிய அடிப்படை ஆராய்ச்சிக்கு வசதி அளிப்பதும் புரையோடும் கட்டி (Ognevo) பற்றி பல்வேறு கூறுகள் குறித்து பட்டமேற்படிப்பு மருத்துவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் அறுவைச் சிகிச்சையிலும், புரைக்கட்டி மருத்துவச் சிறப்புப் பட்டம் பெற வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தனியார் புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை மருத்துவ மனைகளுக்கு மாநில உதவி.

புற்றுநோய்க்குச் சிகிச்சையளிக்கும் கீழ்க்காணும் புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை தனியார் மருத்துவமனைகளுக்கு அரசு நிதி உதவி அளித்துள்ளது :—

புற்றுநோய்ச் சிகிச்சை நிறுவனம், அடையாறு—ஆண்டொன் றுக்கு 4.25 லட்சம் (பராமரிப்பு மானியம்).

G. குப்புசாமி நாயுடு நினைவு மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்—ஆண்டொன் றுக்கு 1 லட்சம் (பராமரிப்பு மானியம்).

XII. மருந்துக் கட்டுப்பாடு.

சுகாதாரப் பணிகள்-குடும்ப நலத் துறை இயக்குநர் மாநிலத்தின் மருந்துக் கட்டுப்பாடு-உரிமம் வழங்கும் அதிகாரி யாவார். இவருக்கு, மாநிலத் துணை மருந்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி ஒருவரும், மாநில மருந்து உதவிக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி இருவரும் உதவி புரிகின்றனர். 59 மருந்து ஆய்வாளர்களும், 10 முதுநிலை மருந்து ஆய்வாளர்களும் உள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டில் 398 மருந்து தயாரிப்பு நிறுவனங்களும் 7,105 விற்பனை நிலையங்களும் உள்ளன. 1973-74-ல் 27,535 விற்பனை நிலையங்கள், 1,101 தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், 700-க்கு மேற்பட்ட மருத்துவமனை மருந்தகம்—மருந்துக் கடைகள் மருந்து ஆய்வாளர்களால் சோதனையிடப்பட்டன. இந்தக் கால அளவில் மருந்து-ஒப்பனைப் பொருட்கள் சட்டத்தின்கீழ் 153 வழக்குகளில் வழக்குத் தொடரவும், மருந்து விலைக் கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளின் கீழ் 46 வழக்குகள் மீது வழக்குத் தொடரவும் அனுமதி வழங்கப்

[1975 மார்ச் 27]

பட்டன. மருந்துகள்—மாயஜால் மருந்துகள் (ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள்) சட்டத்தின்கீழ் 948 விளம்பரங்கள் தணிக்கை செய்யப்பட்டன.

1974-75-ல் அரசு, 1950 ஆம் ஆண்டு அபாயகரமான மருந்துச் சட்டத்தின் நிர்வாகத்தை மாநில ஆயத் துறையின் ஆட்சி வரம்பிலிருந்து மருந்துக் கட்டுப்பாட்டு நிர்வாகத் துறைக்கு மாற்ற கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

1974-75-ல் அடைந்த சாதனைகள்.

(1) சில நிறுவனங்களும் தனியார்களும் மருத்துவமனை இலச்சினையோடு மருந்துகள் விற்பனை செய்ததாக கண்டுபிடிக்கப் பட்டனர். எல்லா நேர்வுகள் குறித்தும் சரியாக ஆய்வு செய்து தவறு செய்த தனி நபர்கள் மீதும் நிறுவனங்கள் மீதும் வழக்குத் தொடரப்பட்டது.

(2) மருந்துப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதன் காரணத்தால் அங்காடியிலும் மருத்துவமனைகளிலும் கிடைக்கும் மருந்துகள் பற்றி கவனமாகக் கண்காணித்து வரப்படுகிறது. பற்றாக்குறைகள் ஏற்பட்டுள்ள நேர்வுகள் அனைத்தும் இந்திய அரசின் மருந்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் கவனத்திற்கு முறையாகக் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

(3) கள்ளத்தனமாக விற்பனை செய்யப்படுதலை அல்லது மருந்துகளைப் பதுக்கி வைத்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டு மருந்து கிடைக்கும் அளவு, அவற்றின் விலை ஆகியவை பற்றி உன்னிப்பாகக் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. மருந்து (விலைக் கட்டுப்பாட்டு) ஆணையின் கீழ் 1-4-1974 முதல் 30-9-1974 வரை 17 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

(4) டெக்ஸ்ட்ரோஸ் ஊசி போடப்பட்டதனால் கான்பூரில் இறப்புகள் ஏற்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டதையொட்டி இம் மாநிலத்தில் உடலில் செலுத்தும் கரைசலைத் தயாரிக்கும் அனைவரும் அடிக்கடிச் சோதனையிடப்பட்டனர். மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும் கரைசலின் தரம் பற்றி கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[1975 மார்ச் 27]

மருந்து சோதனை ஆய்வுக்கூடம், கிண்டி 'கிங்' நிறுவனத்தில் 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வந்துள்ளது. மருந்துகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு தற்போதுள்ள வசதிகளை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், ஆய்வுக்கூடத்திற்கு புதுக் கட்டிடத்தின் அடித்தளத்தைக் கட்டுவதற்கு ரூ. 5 லட்சத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. மேற்கொண்டும் இரண்டு மாடிகள் கட்டுவதற்கும் சாதனங்கள், மரச் சாமான்கள் வாங்குவதற்கும் ரூ. 12.40 லட்சம் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

XIII. முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி இலவச கண் சிகிச்சை முகாம்.

பார்வையிழந்த லட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கையில் புத்தொளி ஏற்படுத்தும் பொருட்டு, மாண்புமிகு முதல்வரின் பிறந்த நாள் விழாையொட்டி, 3-6-1972-லிருந்து முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி இலவச கண் சிகிச்சை முகாம் எனப்படும் கண்ணொளி வழங்கும் மாபெரும் திட்டமொன்றை அரசு தொடங்கியுள்ளது. முதல்வரின் பிறந்த நாள் பரிசாக பொதுமக்கள் வழங்கும் தொகைகள் இத்திட்டத்திற்கு மூலதனமாய் இருக்கும்.

இத் திட்டத்தைப் பயனளிக்கத் தக்க வகையில் செயல்படுத்துவதற்கு, இம் மாநிலம் ஐந்து மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது; ஐந்து கண் நோய் சிகிச்சை இயலூர்திப் பிரிவுகளுக்கு—ஒவ்வொரு பிரிவும் தகுந்த பணியாளர்கள் கொண்டது—அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் ஒவ்வொரு பிரிவும் பொறுப்புடையது. நிர்வாகக் காரியங்களுக்காக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளவாறு கண் சிகிச்சை இயலூர்திப் பிரிவுகள் அரசு மருத்துவ நிறுவனங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இப் பணியை விரைவுபடுத்துவதற்கு சாதனங்கள், போக்குவரத்து முதலிய வற்றுடன் பணியாளர்களைக் கொண்ட சிறப்பு மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர் பதவி ஒன்றுக்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

[1975 மார்ச் 27]

ஒவ்வொரு மண்டலத்தின் கீழும் உள்ளபகுதி.

கண்கிச்சை இயலாந்தப் பிரிவுகள் இணைக்கப்பட்டுள்ள அரசு மருத்துவ நிறுவனங்கள்

அரசு கண்நோய் மருத்துவமனை.

- சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு.
- வட ஆர்க்காடு, தருமபுரி.
- தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை.
- கோயம்புத்தூர், சேலம், நீலகிரி.
- மதுரை, ராமநாதபுரம், திரு நெல்வேலி, கன்னியாகுமரி.

ஷே

ரர்ஜாமிராசுதார் அரசு மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.

கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்.

அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.

இந்த ஐந்து பிரிவுகளில், இரண்டு சென்னையில் உள்ள அரசு கண்நோய் மருத்துவமனை கண்காணிப்பாளர் மேற்பார்வையின் கீழும், பொறுப்பின் கீழும் உள்ளன. எஞ்சிய மூன்று பிரிவுகள், மதுரையிலுள்ள எர்ஸ்கின் அரசு மருத்துவமனை கண் நோய் சிகிச்சை மருத்துவர் பொறுப்பின் கீழும் உள்ளன. சாதாரணமாக, ஒவ்வொரு பிரிவும், ஒரு திங்களில் இரண்டு முகாம்களை நடத்தி சுமார் 300-லிருந்து 500 புரையோடிய கண் அறுவை சிகிச்சைகளும் கண் நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு சிகிச்சையும் அளிக்கிறது.

ஆண்டு வாரியான சாதனைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	நடத்தப்பட்ட சிகிச்சை முகாம் எண்	புற நிலை நோயாளி களின் எண்	புரையோடிய கண் சிகிச்சை எண்	மாலைக் கண் அறுவை சிகிச்சை எண்ணிக்கை (Refraction).	சிறிய அறுவை சிகிச்சைகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1972-73	57	2,44,349	32,948	37,375	688
1973-74	80	2,44,343	31,931	27,359	246
1974-75					
(1975-76 வரை)	87	1,62,108	25,371	15,651	252
மொத்தம்	224	6,50,800	90,250	80,385	1,186

[1975 மார்ச் 27]

மாவட்ட வாரியான புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாவட்டத்தின் பெயர்.	நடத்தப்பட்ட சிகிச்சை முகாம் எண்	புற நிலை நோயாளி களின் எண்	புரையோடிய கண் அறுவை சிகிச்சை எண்	மாலைக் கண் அறுவை சிகிச்சை எண்ணிக்கை (Refraction).	சிறிய அறுவை சிகிச்சைகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1. சென்னை	6	8,979	624	1,819	..
2. செங்கற்பட்டு	23	30,364	6,290	5,917	20
3. வட ஆர்க்காடு	17	39,364	7,029	7,700	9
4. தென் ஆர்க்காடு	16	42,740	6,452	7,618	45
5. தருமபுரி	8	16,414	2,154	5,275	8
6. தஞ்சாவூர்	18	83,757	10,901	7,905	220
7. திருச்சிராப்பள்ளி	19	75,172	10,619	6,862	48
8. சேலம்	19	51,139	8,820	5,126	114
9. கோயம்புத்தூர்	24	75,405	12,184	8,263	153
10. நீலகிரி	7	22,103	822	2,102	174
11. மதுரை	19	89,400	10,471	6,725	148
12. ராமநாதபுரம்	23	61,977	6,880	9,109	137
13. திருநெல்வேலி	17	40,358	5,810	3,621	87
14. கன்னியாகுமரி	6	9,761	665	1,954	2
15. புதுக்கோட்டை	2	3,415	519	389	..
மொத்தம்..	224	6,50,800	90,250	8,00,385	1,186

கண் சிகிச்சை முகாம்களைத் தவிர, கீழ்க்கண்ட மருத்துவ மனைகளில் நிலையான கண் சிகிச்சை முகாம்கள் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றன :—

- உதகமண்டலம் தலைமையிட மருத்துவமனை.
- சேலம் தலைமையிட மருத்துவமனை.
- செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை.
- அரசு மருத்துவமனை, தாம்பரம்.
- ஸ்டேன்ஸ் கல்யாண மண்டபம், கோயம்புத்தூர்.
- அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனை, திருச்சி.
- தழுக்கம் திடல், மதுரை.

இத் திட்டத்திற்கு, சுகாதாரப் பணிகள்--குடும்ப நலத் திட்ட இயக்குநர் முழுப் பொறுப்பு வகிக்கிறார். வருவாய்த் துறை, வளர்ச்சி வட்டாரப் பணியாளர்களின் உதவியுடன் மாவட்ட

[1975 மார்ச் 27]

ஆட்சித் தலைவர்கள், பிரிவு மருத்துவ அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்து இந்த முகாம்களை நடத்துகின்றனர்.

பணியாளர்கள் செலவு நீங்கலாக (அதாவது பணியாளர்களின் சம்பளங்கள், படிகள்) இத் திட்டத்திற்காகவும் செலவு, “முதலமைச்சர் கண் சிகிச்சை முகாம் நிதி” என்று அழைக்கப்படும் சிறப்பு நிதியிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. இத் திட்டத்திற்கான செலவு, தொடக்கத்தில் அரசு நிதிகளிலிருந்து செய்யப்பட்டு, பின்னர் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒருமுறை “முதலமைச்சர் கண் சிகிச்சை முகாம் நிதி”யிலிருந்து திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

கண் புரை அறுவை சிகிச்சை ஒன்றுக்கு தோராயமாக ரூ. 55 செலவாகும் என்றும், புற நோயாளிகளுக்கு தோராயமாக ரூ. 0.50 செலவாகும் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73, 1973-74 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான செலவுத் தொகை ரூ. 40,74,832 முதலமைச்சர் கண் சிகிச்சை முகாம் நிதியிலிருந்து இதுவரை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கு, கண் சிகிச்சை முகாம்களுக்காக ரூ. 20 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

XIV. ஹோமியோபதி:

தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு, ஹோமியோபதி மருத்துவ முறை—ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்டம், இம் மாநிலத்தில் 1972 மே 5 ஆம் நாளிலிருந்து செயலில் உள்ளது. மேற்படி சட்டத்தின் விதித் துறைகளின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஹோமியோபதி குழு, ஹோமியோபதி மருத்துவர்களுக்குப் பதிவுச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கான தொடக்கப் பணியை முடித்துள்ளது. இது விரைவிலேயே சான்றிதழ்களை வழங்கும்.

50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையுடன் இணைந்த ஹோமியோபதி அரசு மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றைத் திறக்க அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. கல்லூரிக்கும் மருத்துவமனைக்கும் தேவைப்படக்கூடிய இடம், 1975 மே திங்களுக்குள் சென்னை மாநகரில் ஒதுக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மருத்துவமனையுடன் இணைந்த மருத்துவக் கல்லூரி, அடுத்த கல்லியாண்டிலிருந்து செயல்படத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தயாரிக்கப்பட்ட தாற்காலிக செயற்குறிப்புகளுக்கிணங்க பணியாளர்களை

[1975 மார்ச் 27]

நியமிப்பதற்கும், மருத்துவக் கல்லூரி, மருத்துவமனையைப் பராமரிப்பதற்கும் ஆகக் கூடிய தொடர் செலவு ஆண்டுக்கு சுமார் ரூ. 3.50 லட்சம் ஆகும்; கல்லூரிக்கும், மருத்துவமனைக்கும், சாதனங்கள், புத்தகங்கள், மேசை, நாற்காலிகள் போன்ற பொருள்கள் முதலியன வாங்குவதற்கு தொடர இனச் செலவு சுமார் ரூ. 3 லட்சம் ஆகும்.

தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு உதவி மானியம்:

தகுதியான நேர்வுகளில், தனியார் நிறுவனங்கள், சங்கங்கள், கழகங்கள், கிறித்தவ சமய நிறுவனங்கள் முதலியவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு உதவி மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த மானியங்கள், தனியார் தொழு நோய் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு தலைக்கட்டு மானியமாக வழங்கப்படுகின்றன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில், தொண்டு நிறுவனத்திற்கு உதவி மானியமாக ரூ. 33.55 லட்சம் வழங்கப்பட்டது.

XV. இந்திய முறை மருத்துவம்:

இந்திய முறை மருத்துவத்தின் மேன்மையையும், பாரம்பரியத்தையும் மீண்டும் ஏற்படுத்தவும் குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டிலும் தென்மாநிலங்களிலும் நாட்டுமுறை மருத்துவமாக கையாளப்பட்டு வந்துள்ள சித்த மருத்துவத்தின் மேன்மையையும் பாரம்பரியத்தையும் மீண்டும் ஏற்படுத்தவும் மிகவும் ஆவலாக உள்ளது. ஆயுர்வேத, யுனானி போன்ற ஏனைய மருத்துவ முறைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் அரசு விழைகிறது.

சென்னை மாநகர்.—தூறு படுக்கைகளுடன் அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய முறை மருத்துவமனை 1970 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. 100 படுக்கைகளில், 34 சித்த முறை மருத்துவத்திற்கும், 33 ஆயுர்வேத முறை மருத்துவத்திற்கும் 33 யுனானி முறை மருத்துவத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த மூன்று இந்திய முறை மருத்துவத்திற்கும் தேவைப்படக் கூடிய மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்கு இந்த மருத்துவமனையுடன் மருந்தகம் ஒன்றும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மருந்தகப் பிரிவு ஒன்றைப் புதிதாகக் கட்டுவதற்கு அரசு அண்மையில் ரூ. 3.3 லட்சம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. கட்டிடம் கட்டும் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 27]

பிணியாளர்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்கு மருந்து சம்பந்தப்பட்ட பச்சை மூலிகைகள் உடனுக்குடன் கிடைக்கச் செய்வதற்காக, மூலிகைத் தோட்டம் ஒன்றும் மருத்துவமனைக்கு அருகில் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மூலிகைத் தோட்டத்தை மேம்படுத்துவதற்கு 1973-74-ல் ரூ. 23,000 அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது.

கல்வி.—சித்த, ஆயுர்வேத, யுனானி ஆகிய மருத்துவத்தில் இரண்டாண்டுப் பட்டயப் படிப்பு வகுப்புகள் 1974-75-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சித்த முறை மருத்துவத்தில் 15 மாணவர்களும், ஆயுர்வேத முறை மருத்துவத்தில் 5 மாணவர்களும், யுனானி முறை மருத்துவத்தில் 5 மாணவர்களும் படித்து வருகின்றனர். இது, அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை மருத்துவமனையுடன் இணைந்துள்ளது. மாணவர்களுக்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

மருந்தகங்கள்.—தற்போது 3 சித்த முறை மருந்தகங்கள் தலைமைச் செயலகம், சேப்பாக்கம், சைதாப்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் செயல்படுகின்றன. திருவல்லிக்கேணியில் மற்றும் ஒரு சித்த மருந்தகம் திறக்கப்படவிருக்கிறது. இதற்கான கட்டிடம் ரூ. 49,000 செலவில் கட்டி முடிக்கப்படும் நிலையில் உள்ளது.

கட்டிடத் திட்டம்.—1974-75-ல் கீழ்க்கண்ட கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

(1) சென்னை-29-ல் உள்ள அறிஞர் அண்ணா அரசு மருத்துவ மனையில் இந்திய முறை மருத்துவத்திற்கு 25 படுக்கைகள் கொண்ட பிரிவிற்கும் கூடுதல் இட வசதி (கிழக்குப் பிரிவு)	1.45
(2) சென்னை-29-ல் உள்ள அறிஞர் அண்ணா அரசு மருத்துவ மனையில் சித்த மருத்துவத்திற்கு என்று 25 படுக்கைகள் அமைப்பதற்குக் கூடுதல் இட வசதி (மேற்குப் பகுதி)	1.41
(3) சென்னை, அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை மருத்துவ அரசு மருத்துவ மனையில் புதிய மருந்தகப் பிரிவு	3.56
(4) சென்னை, கஸ்தூரிபாய் காந்தி மருத்துவ மனைக்கு எதிர், திருவல்லிக்கேணியில் சித்த மருந்தகம்	0.40
(5) சென்னை, அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை மருத்துவ அரசு மருத்துவ மனையில் மருந்துச் செடிப் பண்ணை	0.87
மொத்தம் ..	7.69

1975 மார்ச் 27]

அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை அரசினர் மருத்துவ மனையில் ரூ. 5 லட்சம் செலவில் மத்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கான (சித்த) கட்டிடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. 1975-76-ல் கீழ்க்கண்ட பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

(1) சென்னை கேப்டன் சீனிவாசமூர்த்தி ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு மத்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் மீது (சித்த) இரண்டாவது, மூன்றாவது மாடிகட்டுதல்.	3.90
(2) சென்னை அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய முறை மருத்துவமனையில் தற்போதுள்ள சமையல் அறையை அடுத்து பண்டகசாலை அறை கட்டுதல்.	0.40
(3) பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள மருந்தகத்திற்கு மேம்பாடு.	1.00
மொத்தம்	5.30

ஆராய்ச்சி.—புதுடி ல்லியிலுள்ள, இந்திய முறை மருத்துவ ஆராய்ச்சி மத்தியக் குழு, மாநகரில் கீழ்க்கண்ட ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகளை அமைத்துள்ளது. செவிலியர் வசதிகள் உட்பட மருத்துவ மனையில் இடவசதி, படுக்கை வசதி ஆகியவற்றை மாநில அரசு செய்து கொடுத்துள்ளது. ஏனைய செலவுகள் அனைத்தையும், இந்திய முறை மருத்துவம்—ஹோமியோபதி ஆராய்ச்சிக்கான மத்தியக் குழு ஏற்கிறது.

(i) மத்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (சித்தா).—குடற்புண் குறித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி, புற்றுநோய் குறித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி ஆகியவை ஒவ்வொன்றிற்கும் 10 படுக்கைகளுடன் ஆராய்ச்சிப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சுமார் இரண்டு நோய்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் மருந்துகள் குறித்த மருந்தாக்க இயல் நடவடிக்கைகள் முறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(ii) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய முறை மருத்துவ மனையில் மருத்துவ ஆராய்ச்சிப் பிரிவு (சித்தா).—சொறியாசிஸ் (Psoriasis), கீல்வாய் (Rheumatoid Arthritic) போன்ற

[1975 மார்ச் 27]

நோய்கள் குறித்த ஆராய்ச்சியை இப்பிரிவு மேற்கொள்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அரசு இந்திய முறை மருத்துவ மனையின் வள விற்குள் மத்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை (சித்தா) அமைப்பதற்கு ரூ. 5.00 லட்சம் செலவில் கட்டிடம் ஒன்று கட்ட அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இது கட்டப்பட்டு வருகிறது.

(iii) மருந்துகள் (சித்த) பிரிவைத் தரப்படுத்துதல்.— அடையாறிலுள்ள கேப்டன் சீனிவாசமூர்த்தி நிறுவனம், இந்திய முறை மருத்துவ மத்திய ஆராய்ச்சிக் குழுவின்கீழ் செயல்படுகிறது. சென்னை-29-ல் உள்ள அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்திய முறை மருத்துவ மனை வளவிற்குள் உள்ள மத்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனத் துரிதான அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள், ஆகியவற்றைச் சேகரித்தல், இதற்கு இட வசதி செய்து கொடுக்க அரசு கருதியுள்ளது.

ஏனைய சிறப்புத் திட்டங்கள்.

(i) பனை ஓலைச் சுவடிகள், கையேட்டுப் பிரதிகள், மிக அரிதான அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள், ஆகியவற்றைச் சேகரித்தல், அச்சிட்ட புத்தகங்களை வாங்குதல்.

(ii) சித்த மருத்துவ நூல்கள், B.I.M. and M.D. (சித்தா) பட்டப்படிப்பு, பட்டமேற்படிப்பிற்குரிய சித்த பாடப்புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுதல்.

(iii) “மூப்பு” நிலையை வகைப்படுத்துதல்.

மேற்சொன்ன பணிகள், சித்த அறிவியல் மேம்பாட்டுக் குழு வாலும், இக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த பொறுப் பிலுள்ள சித்த அறிவியல் மேம்பாட்டுக் குழுவின் சிறப்பு அதிகாரி யாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இக் குழு இது வரை, கீழ்க்கண்டவற்றைச் சேகரித்துள்ளது :—

(1) பனை ஓலைச்சுவடிகள் 360.

(2) கையேட்டுப் பிரதிகள் 84. (இவற்றில், காலஞ்சென்ற T. V. சாம்பசிவம் பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட தமிழ் அகராதியின் கையேட்டுப் பிரதியின் சுமார் 5,000 பக்கங்களை நாம் வாங்கியுள் ளோம்).

(3) மிக அரிதான அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள் 561.

[1975 மார்ச் 27]

(4) அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள் இரண்டு வாங்கப்பட்டன. அதாவது :—

(1) அக்ஸ்தியர் குணவாகடம்.

(2) நோய்களுக்கு சித்த மருத்துவ சிகிச்சை. (ஒவ்வொன்றி லும் 500 படிக்கள்).

இதைத்தவிர “யாமக வெண்பா” என்று அழைக்கப்படும் புத்தகம் ஒன்றின் 500 படிக்கள் அரசுக்கு நன்கொடையாக வழங்கப் பட்டது.

(1) நஞ்சுநூல்.

(2) பாலவாகடம் ஆகிய நூல்களின் 500 படிக்களை அரசு அச்சிட்டுள்ளது.

“சித்த மருந்துகளின் வரலாறு” குறித்த புத்தகம் தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ இல்லை. நமது நாட்டிலுள்ள சிறந்த மருத்துவர்கள் பலர் சித்த மருத்துவம் குறித்து அறிந்து கொள்ள ஆவலாய் உள்ளனர். சித்தமுறை மருத்துவத்தை மக்கள் விரும்பி சிகிச்சை பெறச் செய்யும் நோக்கத்துடன், “சித்த மருந்து களின் வரலாறு” குறித்த நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் பணி நமது மாநிலத்திலுள்ள பலதிறைகளில் புலமை பெற்ற அறிஞர் ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர், சித்த அறிவியல் மேம்பாட்டுக் குழுவில் ஒரு உறுப்பினராவார்.

தனியார் வெளியீடுகள்.—பழனியிலுள்ள, அருள்மிகு தண்டாயுத பாணி தேவஸ்தானம், தனிப்பட்டவர்கள் எழுதிய அல்லது சேகரித்த அரிய சித்த மருத்துவ நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடு வதற்கு ரூ. 2.00 லட்சம் நன்கொடை வழங்கியுள்ளது. 10 நூல் களை அச்சிடும் பணி முடியும் நிலையில் உள்ளது.

மாவட்டங்கள்.—மாணவர்களுக்கு B.I.M. பட்டப் படிப்பில் மருத்துவப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக பாளையங்கோட்டையில் 100 படுக்கைகளுடன்கூடிய இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரி 1966-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கல்லூரியுடன் இணைந்த இந்த மருத்துவ மனைக்கு அரசு ரூ. 8 லட்சம் செலவில் புதிய கட்டிடம் ஒன்று கட்டிக் கொடுத்துள்ளது. கல்லூரிக்கு ரூ. 10 லட்சம் செலவில்

52

[1975 மார்ச் 27]

புதிய கட்டிடம் கட்டியுள்ளது. 1972 டிசம்பரில், இந்திய அரசின் முழு அளவு மானியத்துடன் M. D. (சித்த) பட்ட மேற்படிப்பு தொடங்கப்பட்டது. இதனால், மருத்துவம் (சித்த மருந்துகள்), குணபாடம் (சித்தா மெட்ரிசியா மெடிக்கா) ஆகிய துறைகள் தர முயர்த்தப்பட்டன. மாணவர்களுக்குத் தகுந்த மருத்துவப் பயிற்சி அளிப்பதற்கும், படுக்கை வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கும் பொருட்டு, ரூ. 5 லட்சம் செலவில் கூடுதலாக 100 படுக்கைகளுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்த மருத்துவமனையுடன், மருந்துகள் தயாரிக்கும் மருந்தகம் ஒன்றும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மருந்தகத்தை அமைப்பதற்கு ரூ. 1 லட்சம் செலவில் கட்டிடம் ஒன்று கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மருத்துவமனையுடன் மூலிகைச் செடி தோட்டம் ஒன்றும் உள்ளது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அழகிய பாண்டியபுரத்தில் மருத்துவ மூலிகைகள் பண்ணை ஒன்றை அமைப்பதற்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

மக்களிடையே, இந்திய முறை மருத்துவத்தை பிரசித்தப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், அரசு, 14 தலைமையிடங்களிலும், 25 வட்டத் தலைமையிடங்களிலும் சித்த மருத்துவப் பிரிவுகளைத் திறந்துள்ளது. ஏனைய இந்திய முறை மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை முதலியன V-வது அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

XVI குடும்ப நலத் திட்டம்.

1. பொது நோக்கம்.

நமது திட்டத்தில் குடும்ப நலத் திட்டம் தொடர்ந்து முதன்மை இடம் வகித்து வருகிறது. 1979 ஆம் ஆண்டுக்குள் பிறப்பு விகிதம் மக்கள் தொகையில் 1,000-க்கு 35-வருந்து 25 ஆகக் குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டதான குடும்ப நலத் திட்டக் கொள்கையாகும். குடும்ப நலத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து 1975 பிப்ரவரி வரை, 18,11,300 பேருக்கு கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைகள் அளித்தல், 2,46,638 கருத்தடை வளையங்கள் பொருத்துதல் போன்றவை செய்யப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு முறைகளுக்காக திட்ட இலக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கையில், இந்த திட்டத்தை ஒன்று அல்லது

1975 மார்ச் 27]

இரண்டு முறைகளுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட முடியாது என்று வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, அனுமதிக்கப்பட்ட எல்லா முறைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. நிர்வாக அமைப்பு.

இந்த அமைப்பில், மாநிலத் தலைமையிடத்தில், மாநிலக் குடும்ப நலத் திட்டக் கழகம், 13 மாவட்ட குடும்ப நலத் திட்டக் கழகங்கள், 241 நகர்ப்புற குடும்ப நலத் திட்ட நிலையங்கள், 874 கிராமப்புற குடும்ப நலத் திட்ட நிலையங்கள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. நகர்ப்புற நிலையங்கள், அரசு மருத்துவ மனைகளிலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும், தொண்டு நிறுவனங்களிலும் அமைந்துள்ளன. கிராமத்தில் குடும்ப நல நிலையங்கள் தொடக்க சுகாதார நிலையங்களில் அமைந்துள்ளன.

3. பேறு காலத்திற்குப் பின் செய்யும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டம் (Post Partum Programme).

மகப்பேறு மருத்துவமனைகளில் மகப் பேற்றுக்காகப் பெண்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்போது, குடும்ப நலத் திட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கித் தீவிரப்படுத்துவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மகப் பேறு காலத்திலும் மகப் பேறுக்குப் பின் 4 முதல் 6 வாரங்கள் வரையிலும் அறிவுரைத்து, அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ளுமாறு தாய்மார்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

1973-74-ல் மகப் பேறு எய்தியவருக்குச் செய்யும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரிவுகள் 11 செயல்பட்டன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் மேலும் 13 நிறுவனங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் 24 நிறுவனங்களில், 22 அரசு மருத்துவ மனைகளில், 2 தனியார் நிறுவனங்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

எழும்பூர். சேலம் ஆகிய இடங்களில் அரசின்கீழ் இரண்டும், கனியார் நிர்வாகத்தின்கீழ் காந்தி கிராமத்தில் ஒன்றும் ஆக 3 பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. இந் நிலையங்களில் மருத்துவ அதிகாரிகள், சுகாதார பார்வையாளர்கள் மற்றும் ஏனையோர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது.

[1975 மார்ச் 27]

இலக்குகளும் சாதனைகளும்.

1973-74, 1974-75 ஆம் ஆண்டுகளான இலக்குகளும், சாதனைகளும் பின்வருமாறு :—

	1973-74.		1974-75 (1975 பிப்ரவரி வரை).	
	இலக்கு.	சாதனை.	இலக்கு.	சாதனை.
கருத்தடைக்கான அறுவை சிகிச்சை.	1,00,000	1,10,095	1,89,400	1,75,533
கருத்தடை வளையங்கள் (IUD).	30,000	23,360	37,000	21,120
கருத்தடைச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தியவர்கள் (CC).	1,50,000	98,216	87,400	2,12,430

சம்பந்தப்பட்ட துறைகள் இடையறாது உழைத்ததால் இச் சாதனையை அடைய முடிந்தது. சுகாதாரப் பணிகள் குடும்ப நலத் துறை இயக்குநர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், சென்னை மாநகரத்தின் தனி அதிகாரி ஏனையோர் ஆகியோர் வழிகாட்டியதால் இந்தச் சாதனை அடைய முடிந்தது.

எனினும், குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கான மத்திய நிதியுதவியை 1973-74-ல் 414 லட்சமாக இருந்ததை 1974-75-ல் 360 லட்சமாக இந்திய அரசு குறைத்துள்ளது. கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைக்கும், கருத்தடை வளையம் பொருத்துவதற்கும் அளிக்கப்பட்ட மத்திய அரசு உதவித் தொகை, மாநில அரசு செலவிட்டத் தொகை ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஒவ்வொருவருக்கும் மத்திய மாநில அரசின் மொத்த செலவு, உதவி.

	ரூ.	ரூ.	ரூ.
கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை—			
(a) வாசக்டமி ..	80	35	45
(b) டியூபெக்டமி ..	110	70	40
கருத்தடை வளையம் பொருத்துதல் ..	15	8	1

[1975 மார்ச் 27]

குடும்பநல திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஆகும் கூடுதல் செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

சாதனை (1975 பிப்ரவரி வரை) 1,75,533

	சாதனை	மொத்தச் செலவு	மத்திய உதவி	மாநில அரசின் உதவி
			(ரூ. இலட்சத்தில்)	
வாசக்டமி ..	118,856	95.09	41.60	53.49
டியூபெக்டமி ..	56,677	62.34	39.67	22.67
கருத்தடைவளையம் பொருத்துதல்..	21,120	3.17	1.69	1.48
		160.60	82.96	77.64

கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைக்கும், கருத்தடை வளையம் பொருத்துதல் திட்டத்திற்கும் கூடுதல் உதவித் தொகை அளிக்காமாறு, நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதியுள்ளோம். நாம் அளித்த கூடுதல் தொகைக்கு தொகை அளிக்க இந்திய அரசு இதுவரை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிடுவதில் குடும்ப நலத் திட்டம் முக்கியப் பங்கு வகிப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்திய அரசு இதை மீண்டும் பரிசீலித்து நமது வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது. குடும்ப நலத் திட்டம் வெற்றி அடைந்தாலொழிய நமது திட்டங்களும், முன்னேற்றமும் நிறைவேறாது என்று நாம் உறுதியாக நம்புகிறோம்.

5. கட்டிடத் திட்டங்கள் :

374 குடும்ப நலத் திட்டக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதும், 1,375 துணை நிலையங்களைக் கட்டுவதும் கட்டிடத் திட்டங்களில் அடங்கும். இதுவரை, 350 முக்கிய நிலையங்களும், 1,222 துணை நிலையங்களும் கட்டப்பட்டுள்ளன. 4 முக்கிய நிலையங்களிலும், 30 துணை நிலையங்களிலும் பணி நடந்தேறி வருகிறது.

[1975 மார்ச் 27]

கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும், இந்திய அரசு குறைந்தளவு தொகையை ஒதுக்கியதாலும் ஏனைய கட்டிடங்களை கட்டும் பணி மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

6. பொது மக்களுக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் பற்றி அறிவுரை வழங்குதல்.

விளம்பரப் பலகைகள், சுவர் ஓவியம், உலோகப் பலகைகள், திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், கருத்தரங்குகள், பட்டிமன்றங்கள், கவியாங்கங்கள், கிராமபோன் நிகார்டு பாட்டுகள், அகில இந்திய ரேடியோ ஒலிபரப்பு, செய்தித்தாள், பத்திரிகைகளில் விளம்பரங்கள், திரைப்பட சிலைகள், பொருட்காட்சிகள், வினா-விடை கூட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு வழிகளில் குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்து விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. மாநிலக் குடும்பநலத் திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்ட குடும்ப நலத் திட்ட அச்சகத்தின் மூலம் “குடும்பநல செய்திக்கதிர்” என்ற பெயரில் தமிழில் மாதாந்திர செய்திக் கடிதம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. சுவரொட்டிகள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், சிறுவெளியீடுகள், குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்த சிறுவெளியீடுகள், மகப்பேறு சிறுந்நல சத்துணவு, மகப்பேறு பற்றிய மருத்துவ விளக்கத்தாள்கள், ஆகியவையும் வெளியிடப்பட்டு இந்த அச்சகத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

மாநிலக் குடும்ப நலத் திட்டக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன், சென்னை அகில இந்திய வாடுவெலி, பிரசித்தமான வழிகளில் ஒலிபரப்புவதற்காக ‘ஸ்பாட்ஸ் அண்டு ஜிங்கிள்ஸ்’ (Spots and Jingles) என்ற புதுமையானத் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளது. மருத்துவ வல்லுநர்கள், புகழ்பெற்ற இசையுக்ஞர்கள், கலைஞர்கள் இப்பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். குடும்ப நலத் திட்டம் சுகாதார கல்வி குறித்த இத்திட்டங்களுக்கு நேயர்கள் அதிகமாக பாராட்டு தெரிவித்துள்ளனர். குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்து நான்கு செய்திப்படங்களும், குறுகிய நேர

[1975 மார்ச் 27]

இரண்டு வண்ணத் திரைப்படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்து 24 பாட்டுகள் அடங்கிய 9 கிராம போன் இசைத்தட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1973-74 ஆம் ஆண்டில் பெருவாரியான மக்களுக்கு குடும்ப நல அறிவுரைவழங்கிட பிரச்சார நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டதன் மூலம் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 6.21 லட்சமாகும். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் இது ரூ. 3.25 இலட்சமாக இந்திய அரசால் குறைக்கப்பட்டது.

7. வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, செலவுகள் :

குடும்ப நலத் திட்டம் மத்திய அரசு உதவி பெறும் ஒரு திட்டமாகும். ஆனால், இத்திட்டத்திற்காகும் செலவில் ஒரு பகுதி மாநில அரசால் ஏற்கப்படுகிறது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில், ஏற்பட்ட ரூ. 540.08 இலட்சம் மொத்தச் செலவில், மத்திய அரசு ரூ. 512.08 இலட்சமும், மாநில அரசு ரூ. 28 இலட்சமும் ஏற்றுக் கொண்டன. 1973-74 ஆம் ஆண்டில், மொத்தச் செலவு ரூ. 332.69 இலட்சமாகவும், மாநில அரசின் பங்கு ரூ. 7.39 இலட்சமாகவும் இருக்கையில், நடப்பாண்டில் 1974 டிசம்பர் வரையில், மொத்தச் செலவு ரூ. 356.09 இலட்சமாகவும், மாநில அரசின் பங்கு ரூ. 33.52 இலட்சமாகவும் இருந்தது. இத்திட்டத்தை மும்முரப்படுத்தியதன் காரணமாக, 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 562.64 இலட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதில் மாநில அரசின் பங்கு ரூ. 84.83 இலட்சமும் அடங்கும்.

8. கருவுற்றிருத்தலை மருத்துவரீதியில் சிதைத்தல் :

கருவுற்றிருத்தலை மருத்துவரீதியில் சிதைப்பதற்காக 86 மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் மருத்துவக் கல்லூரிகளுடன் இணைந்த மருத்துவமனைகள் 9, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் 13, வட்ட மருத்துவமனைகள் 28, தொண்டு நிறுவனங்கள் 6 ஆகியவை அடங்கும். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 27 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளுக்கு மேற்சொன்ன திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படும்.

[1975 மார்ச் 27]

விவர அறிக்கை I.

1975 ஏப்ரல் திங்களுக்கான பட்ட மேற்படிப்பு, தகுதிப் பட்டயப் படிப்புப் பட்டியல்.

படிப்பின் பெயர்.

(1)	(2) ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள்.	(3) சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி.	(4) ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி.	(5) மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி.	(6) தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி.
ஏம்.டி. பொது மருத்துவம் ..	..	21	20	18	5
மகப்பேறு மருத்துவம் மகளிர் நோய் இயல்.	..	8	4	4	..
நோய்க் குறியியல் ..	..	4	..	2	..
நுண்ணுயிரியல் ..	..	6	..	2	..
உடலமைப்பியல் ..	..	4	..	4	..
சிசு நோய் இயல் ..	..	17	..	3	..
கதிர்வீச்சு முறையில் நோய் தன்மை அறிதல்.	..	4	..	..	..
கதிர் வீச்சு மருத்துவம் ..	..	4	..	..	..
மயக்க மருந்தியல் ..	..	3	..	..	..
மேக நோயியல் ..	..	4	..	..	..
சரும நோயியல் ..	..	4	..	..	..
உயிர் வேதியியல் ..	..	4	..	..	..
பொது அறுவை மருத்துவம் ..	..	21	20	18	3
மூட நீக்கியல் மருத்துவம் ..	..	4	..	2	..
கண் நோய் மருத்துவம் ..	..	6	..	6	..
காது கண் மூக்கு நோய் மருத்துவம்..	..	6	..	5	..
மருந்தாக்கியல் ..	..	4	..	4	..
சட்டஞ்சார்ந்த மருத்துவ இயல் ..	..	..	..	2	..
ஏம்.டி. உடற் கூற்றியல் ..	..	2	4	2	..
ஏம்.எஸ். மூளை நரம்பு அறுவை மருத்துவம்.	..	2	..	..	..
ஏம்.டி. (எஸ்.பி.எம்.) ..	..	1	..	..	..

[1975 மார்ச் 27]

1975 ஏப்ரல் திங்களுக்கான தகுதிப் பட்டயப் படிப்பு.

படிப்பின் பெயர்.

(1)	(2) சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி.	(3) ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி.	(4) மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி.
டி.ஜி.ஓ. (D.G.O.)	18	6	8
டி.சி ஹெச். எப்ரல்/அக்டோபர் (D.C.H.).	34	6	6
டி.எ.(D.A.)	4	4	6 கலனி ஆன் டொன் மருத்துவம்
டி.எம்.ஆர்.டி. (D.M.R.D.) ..	4	4	6 ..
டி.ஓ. (D.O.) ..	6	..	6 ..
டி. ஆர்த்தோ (D. Ortho.) ..	4	2	2 ..
டி.எல்.ஓ. (D.L.O.) ..	4	..	6 ..
டி.பி.எம். (D.P.M.) ..	6+2	..	3 ..
டி.சி.பி. (D.C.P.) ..	4	..	..
டி.வி. (D.V.) ..	6+2	..	..
டி.டி. (D.D.) ..	6	..	..
டி.எம்.ஆர்.டி. (D.M.R.D.) ..	4	..	..
டி.டி.சி.டி. (D.T.O.D.) ..	12	..	..

நெற்பு மேற்படிப்புகள்.

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி

படிப்பின் பெயர்.

இடங்களின் எண்ணிக்கை.

(1)	(2)
1. பல் அறுவை சிகிச்சையியல் (Operative Dentistry) ..	2
2. வாய் வழி அறுவை சிகிச்சையியல் ..	..
3. "பெரிடோன்ஷிய"	3

[1975 மார்ச் 27]

படிப்பின் பெயர்.

இடங்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)

(2)

4. பி.எஸ்.எஸ்ஸி., ஐ.பி.ஹெச். (B.S.S., I.P.H.) ..	10
5. எம்.சிஹெச். சிசுநோய் அறுவை சிகிச்சை (M.Ch.) ..	2
6. பிளாஸ்டிக் அறுவை சிகிச்சை ..	2
7. எம்.சிஹெச். மார்புப் பகுதி அறுவை சிகிச்சை (M.Ch.) ..	2
8. எம்.சிஹெச். பிறப்புறுப்பு சிறுநீர் டாஸை அறுவை சிகிச்சை (M.Ch.) ..	4
9. டி.எம். மூளை நரம்பு இயல் சிகிச்சை (D.M.) ..	2
10. டி.எம். இதய நோய் மருத்துவவியல் (D.M.) ..	2

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி

1. எம்.சிஹெச். சிசுநோய் அறுவை சிகிச்சை (M.Ch.) ..	2
2. எம்.சிஹெச். மூளை நரம்பு அறுவை சிகிச்சை (M.Ch.) ..	2

விவர அறிக்கை II.

மருத்துவமனைகளில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.

(1)	1971-72. (2)	1975. (3)
1. அரசு பொது மருத்துவமனை, சென்னை ..	1,244	1,537
2. அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை ..	931	1,011
3. அரசு கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனை, சென்னை ..	300	300
4. அரசு ராயப்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை	340	526
5. அரசு கண் மருத்துவமனை, சென்னை ..	266	328
6. பெண்கள் குழந்தைகளுக்கான கஸ்தூரிபாய் அரசு மருத்துவமனை, சென்னை ..	615	635
7. மகப்பேறு-மகளிர் நோயியல் மகளிர்-சிறுநீர் நல மருத்துவ நிலையம், சென்னை ..	474	528
8. ராஜா சர். ராமசாமி முதலியார் மகப்பேறு-மருத்துவமனை, சென்னை	275	426
9. தாய் சேய் நல மருத்துவ நிலையம், சென்னை ..	250	250

1975 மார்ச் 27]

10. திருவெற்றியூர் காசநோய் அரசு மருத்துவ மனை, ஓட்டேரி, சென்னை	222	222
11. அரசு மன இயல் மருத்துவமனை, சென்னை ..	1,800	1,800
12. அரசு காசநோய் மருத்துவமனை, தாம்பரம் ..	618	726
13. அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை ..	1,310	1,394
14. அரசு ராஜா மிராசுதார் மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்	636	642
15. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர்	538	538
16. செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை, செங்கற்பட்டு	400	416
17. கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர் ..	785	805
18. திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, திருநெல்வேலி	325	554
மொத்தம் ..	11,329	12,638

விவர அறிக்கை III.

கட்டிடத் திட்டங்கள்.

சமீபத்தில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட தற்போதைய முழுத்திட்டங்கள்.
வரிசை எண்ணும் வேலையின் பெயரும். மதிப்பீட்டுத் தொகை. எண்ணும் தேதியும்.

(1)

(2)

(3)

(ரு இலட்சத்தில்.)

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை.

1. சிறுநுண்டி விடுதிக்கு மேல் கூடுதலாகக் கட்டப்படும் மூன்று அடுக்கு கட்டிடம்.	4.00	அரசாணை எண். 2511, நலம். 12-11-1974.
---	------	-------------------------------------

[1975 மார்ச் 27]

அரசு எண்ணும் வேலையின் பெயரும். மதிப்பீட்டுத் அரசாணை எண் தொகை. னும் தேதியும்.

(1) (2) (3)

(ரு. இலட்சத்தில்.)

2. பொதுக் கூடத்திற்கான வசதிப் பெருக்கு: 3.85 அரசாணை எண் 2727, நலம், 7-12-1974.
3. மருத்துவப் பரிசோதனைக்கான கட்டிடம் 1.60 அரசாணை எண் 1731, நலம், 26-7-1974.
4. உடல் இயல் மருந்தியல் நிலையங்களுக்கான மின் இயல் வசதி பெருக்கும் வேலைகள் 0.20 அரசாணை எண் 1391, நலம், 17-6-1974.

கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை.

5. சமூக தடுப்பு மருத்துவம் நுண் உயிரியல் பிரிவுக்கான இடவசதி கட்டிடங்கள் .. 4.40 அரசாணை எண் 1738, நலம், 27-8-1974.
6. கிணற்று நீர் கொண்டுவர பம்பு வைப்பதற்கான அறை 0.21 அரசாணை எண் 196, நலம், 7-2-1975.

செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, செங்கற்பட்டு.

7. மருந்துகள் கலக்கும் பகுதிக்கான கட்டிடம் 7.50 அரசாணை எண் 121, நலம், 22-1-1975.
8. பிராண வாய்வு சேகரிக்கும் மற்றும் பல கருவிகளுக்கான கட்டிடம் 2.35 அரசாணை எண் 2725, நலம், 13-12-1974.

கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரியும் மருத்துவமனையும்.

9. 30 படுக்கைகள் கொண்ட தற்செயல் விபத்துக்களை கவனிக்கும் கட்டிடம் .. 3.00 அரசாணை எண் 2031, நலம், 10-9-1974.

1975 மார்ச் 27]

வரிசை எண்ணும், வேலையின் பெயரும். மதிப்பீட்டுத் தொகை. அரசாணை எண் னும், தேதியும்.

(1) (2) (3)

(ரு. இலட்சத்தில்.)

10. இறந்தவர்கள் உடலை வைக்கும் கட்டிடம் 1.60 அரசாணை எண் 1016, நலம், 27-4-1974.
- அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை.
11. தூக்கும் கருவி மாற்றுதல் 2.00 அரசாணை எண் 2018, நலம், 18-9-1974.
12. தண்ணீர் வசதியை பெருக்குதல் .. 0.62 அரசாணை எண் 2575, நலம், 20-11-1974.
13. மின் கருவிகள் வைக்கும் அறைக்கான டிரான்ஸ்பார்மர் பெட்டி, அறுவை சிகிச்சைக் கட்டிடத்தில் இருந்து பூமிக் குள் செல்லும் மின் இணைப்பு வேலை. 0.44 அரசாணை எண் 2789, நலம், 18-12-1974.
14. தலைமை மின்பொறி ஆய்வாளர் கண்ணுள்ள மின் இயல் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு. 0.42 அரசாணை எண் 2556, நலம், 16-11-1974.
15. சென்னை பொது மருத்துவமனைக்கு கொடுக்கலம் வைப்பதற்கு கட்டிடம். 3.90 அரசாணை எண் 2265, நலம், 9-9-1974.
- அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை.
16. 40 படுக்கைகள் கொண்ட கட்டிடம் (கீழ் அடுக்குக்கு இடது பக்கத்தில் உள்ள கட்டிடத்திற்கும் 100 படுக்கைகளுக்கான வார்டின், மேல்மாடி கட்டிடம்). 4.50 அரசாணை எண் 1654, நலம், 19-7-1974.
- தண்ணீர் வசதி பெருக்குதல் .. 0.52 அரசாணை எண் 2575, நலம், 20-11-1974.

[1975 மார்ச் 27]

வரிசை எண்ணும், வேலையின் பெயரும். மதிப்பீட்டுத் அரசாணை எண்
தொகை. னும், தேதியும்.

(1)

(2)

(3)

(ரு. இலட்சத்தில்.)

அரசு ராயப்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை.

18. புற்றுநோய் பகுதி கட்டிடம் .. 10.02 அரசாணை எண்
1602, நலம்,
12-7-1974

கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, சென்னை.

19. தண்ணீர் வசதி பெருக்குதல் .. 0.34 அரசாணை எண்
2575, நலம்,
20-11-1974

பெண்கள், குழந்தைகளுக்கான கஸ்தூரிபாய் அரசு மருத்துவமனை, சென்னை.

20. கீழ் அடுக்கில் உள்ள தலைமை அறுவை 1.92 அரசாணை எண்
கூடத்திற்கு குளிர்ச் சாதனம் செய்தல். 1538, நலம்,
5-7-1974

பெண்கள், குழந்தைகளுக்கான அரசு மருத்துவமனை, சென்னை.

21. ஜேன்ஸ் கேபால்ட் கருவி வைப்பதற்கான 2.14 அரசாணை எண்
கட்டிடம். 65, நலம்,
9-1-1975

22. டியுபெக்டமி வார்டு மேல் இரண்டு 1.85 அரசாணை எண்
அறுவை சிகிச்சைக்கான இடம். 2026, நலம்,
9-9-1974

23. தண்ணீர் வசதி பெருக்குதல் .. 0.60 அரசாணை எண்
2575, நலம்,
20-11-1974

24. கூடுதல் வசதிகள் .. 0.16 அரசாணை எண்
1499, நலம்,
29-6-1974

தாய்-சேய் நல மருத்துவ நிலையம், சென்னை.

25. எம். வி. மின் இயல் கருவியின் குறைகளை 0.10 அரசாணை எண்
நிவர்த்தி செய்தல். 174, நலம்,
28-1-1975

1975 மார்ச் 27]

வரிசை எண்ணும், வேலையின் பெயரும். மதிப்பீட்டுத் அரசாணை எண்
தொகை. னும், தேதியும்.

(1)

(2)

(3)

(ரு. இலட்சத்தில்.)

அரசு மனஇயல் மருத்துவமனை, சென்னை.

26. தண்ணீர் வசதி பெருக்குதல் .. 0.32 அரசாணை எண்
2575, நலம்,
20-11-1974

அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.

27. தென் மதுரையில், பாலரங்காபுரத்தில் 14.20 அரசாணை எண்
அரசு மருத்துவமனை கட்டுதல். 848, நலம்,
10-11-1974

புறநகர் மருத்துவமனைகள்

28. சென்னை தொண்டையார்பேட்டையில் 100 32.34 அரசாணை எண்
படுக்கைகள் கொண்ட புறநகர் மருத்துவ
மனை கட்டிடம். 2122, நலம்,
21-9-1974

29. அண்ணா நகரில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட 28.02 அரசாணை எண்
புறநகர் மருத்துவமனை கட்டிடம். 2122, நலம்,
21-9-1974

30. கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் 100 படுக்கைகள் 30.00 அரசாணை எண்
கொண்ட மருத்துவமனை கட்டிடம். 1772, நலம்,
30-7-1974

மொத்த திட்டங்கள். மதிப்பீடு
(இலட்சக்கணக்கில்)
30 163-12

விவர அறிக்கை IV.

1975-76-ல் கொண்டு வரப்போகும் கட்டிடத் திட்டங்கள்

வரிசை எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும். செலவு.

(1)

(2)

(ரு. இலட்சத்தில்)

1. சென்னை, தாய்-சேய் நல மருத்துவமனையில்,
நீராவி மூலம் துணி வெளுக்கும் கருவிகளை
பொருத்துவதற்கான கட்டிடம் .. 4.00

[1975 மார்ச் 27]

வரிசை எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும்.

செலவு.

(1)

(2)

(ரூ. இலட்சத்தில்.)

2. சென்னை, மகப்பேறு-மகளிர் நோயியல், மகளிர்-சிறுநீர் நல மருத்துவ நிலையத்தில் 150 படுக்கைகள் கொண்ட இரண்டடுக்கு மாடிக் கட்டிடம்	3-00
3. மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் தற்செயல் விபத்துக்களை கவனிக்கும் அறைக்குமேல் குருதி சேமிப்பு நிலையம் அமைத்தல்	2-60
4. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரிக்கும், அரசினர் பொது மருத்துவமனைக்கும் ஒன்றுவிட்ட அதிக மின் அழுத்தமுள்ள கம்பி பொருத்துதல்	1-60
5. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் மின் நுண்ணியல் ஆய்வுக்கூடத்திற்கான கட்டிடம்	1-60
6. கிண்டி கிங் நிலையத்தில் குதிரை மற்ற மிருகங் களின் பண்ணையை விரிவாக்குதல்	1-32
7. சென்னை, ராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் பழைய கட்டிடத்தில் 'ராம்ப்' அமைத்தல்	1-00
8. திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியில் மிருகங் களுக்கான மத்திய அறை அமைத்தல்	0-80
9. சென்னை, ராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் பொருள்கள் வைப்பதற்கான இடம் அமைத்தல்	0-30
10. அரசினர் ராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் நீராவி துணி வெளுக்கும் கருவிக்கான இடத்தை விரிவாக்குதல்	0-36
11. தோப்பூர் காச நோய் மருத்துவமனையில் திறந்தவெளி கழிவு நீர்த் தொட்டியை மறைமுக கழிவு நீர்த் தொட்டியாக மாற்றுதல்	0-14
12. ஆர்.எஸ்.ஆர்.எம். மருத்துவமனையில் குழாய்களை சீர்படுத்திவரவர்களுக்கான அறை	0-17

[1975 மார்ச் 27]

வரிசை எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும்.

செலவு.

(1)

(2)

(ரூ. இலட்சத்தில்.)

13. செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் இறந்தவர்களை வைக்கும் அறைக்கு வசதி பெருக்குதல்	0-12
14. மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் மகப்பேறு-மகளிர் நோயியல் கட்டிடத்திற்கு மின் தூக்கு அமைத்தல்	1-20
15. சென்னை ஆர்.எஸ்.ஆர்.எம். மருத்துவமனையில் பொருள்கள் வைக்கும் அறையின்மேல் முதல் மாடிக் கட்டிடம்	0-67
16. சென்னை, அரசினர் இருதய நோய் நிலையத்தில் இருக்கும் புதிய கட்டிடத்தில் உள்ள ரசாயன அறைக்கும், நோய்களின் உணர்ச்சி பார்க்கும் அறைக்கும் குளிர்ச்சாதனம் செய்தல்	0-21
மொத்தம்	19-09

விவர அறிக்கை V.

இம்மாநிலத்திலுள்ள இந்திய மருத்துவ முறை மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை.

சித்த. ஆயுர்வேத. யூனானி. மொத்தம்.

ஊராட்சி ஒன்றிய கிராமப்புற மருந்தகங்கள்.	285	63	9	357
முறையான மருந்தகங்கள் ..	32	13	1	46
நகராட்சிகள் நடத்தி வரும் மருந்தகங்கள்.	36	21	5	62
அரசு மருந்தகங்கள் ..	5	5	..	10
கோயில்கள் நடத்திவரும் மருந்தகங்கள்.	26	..	..	..
	384	102	15	..

[1975 மார்ச் 27]

விவர அறிக்கை VI.

இதுவரையில் அரசு மேற்கொள்ள ஆணையிடப்பட்டுள்ள மருந்தகங்களின் பட்டியல்.

மாவட்டம்.	மருந்தகத்தின் பெயர்.	அரசு மேற்கொண்ட தேதி.
(1)	(2)	(3)
முன்னாள்-மாவட்டவாரிய மருந்தகங்கள்—		
செங்கற்பட்டு	1. பாதிரிவேடு மாதர்பாக்கம்	30—12—74
	2. சேலவாக்கம்	1—6—73
	3. திருப்போரூர்	13—12—74
	4. வாலாஜாபாத்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
கோயம்புத்தூர்	5. கள்ளிப்பட்டி	10—1—75
	6. புதுப்பம்பட்டி	28—3—73
	7. பொங்கலூர்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	8. E. செட்டி பானையம்	ஷே
தர்மபுரி	9. காரிமங்கலம்	1—2—73
	10. ராயகோட்டா	1—1—75
மதுரை	11. ஆண்டிப்பட்டி	1—1—75
	12. இடயகோட்டை	1—11—72
	13. சாட்டுர்	1—11—72
	14. சோழவந்தான்	1—11—72
	15. கீரனூர்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
நீலகிரி	16. குந்தா அணைக்கட்டு	1—11—72
	17. மேலூர் ஓசட்டி	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
வட ஆர்க்காடு	18. K. V. குப்பம்	1—11—72
	19. மராட்டிப்பாளையம்	1—11—72
	20. மேல்வினாயகம்	1—11—72
	21. தேசூர்	29—8—73

1975 மார்ச் 27]

மாவட்டம்.	மருந்தகத்தின் பெயர்.	அரசு மேற்கொண்ட தேதி.
(1)	(2)	(3)
முன்னாள் மாவட்ட வாரிய மருந்தகங்கள்—தொடர்ச்சி.		
வட ஆற்காடு— தொடர்ச்சி	22. சேத்துப்பட்டு	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	23. புதுப்பாளையம்	1—11—72
	24. பணப்பாக்கம்	23—1—75
இராமநாதபுரம்	25. ஆனந்தூர்	31—12—74
	26. ஏழாயிரம்பண்ணை	1—11—72
	27. கமுதி (மகப்பேறு)	1—11—72
	28. மானாமதுரை	1—11—72
	29. வி. புதூர்	1—11—72
	30. கமுதி	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	31. பரம்பன்	ஷே
சேலம்	32. மல்லூர்	1—11—72
	33. பெத்தநாயக்கன்பாளையம்.	1—2—75
தென் ஆர்க்காடு	34. பெண்ணாடம்	1—11—73
	35. அவலூர்பேட்டை	1—11—72
	36. காட்டுமன்னார்கோயில்	1—11—72
	37. சங்கராபுரம்	1—11—72
	38. புவனகிரி	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	39. சின்ன சேலம்	ஷே
	40. கவரப்பட்டு	ஷே
	41. ஸ்ரீமுஷ்ணம்	ஷே
சேலம்	42. கொள்ளிடம்	1—11—72
	43. பேரளம்	1—11—72
	44. ஏனங்குடி	1—1—75
	45. பெருமகனூர்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[1975 மார்ச் 27]

மாவட்டம்.	மருந்தகத்தின் பெயர்.	அரசு மேற்கொண்ட தேதி.
(1)	(2)	(3)
முன.ஞள் மாவட்ட வாரிய மருந்தகங்கள்—தொடர்ச்சி.		
தஞ்சாவூர்—	46. சித்தமல்லி	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
தொடர்ச்சி	47. மதுக்கூர்	ஷே
திருச்சிராப்பள்ளி	48. தாத்தையங்கார்பேட்டை	31-12-74
	49. தோகைமலை	31-12-74
	50. உதயபாளையம்	1-11-72
	51. காட்டுப்புதூர்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
திருநெல்வேலி	52. குலசேகரப்பட்டினம்	1-11-72
	53. விக்ரமசிங்கபுரம்	1-11-72
	54. சிவகிரி	1-11-72
	55. ஆழ்வார்திருநகரி	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	56. கழுகுமலை	ஷே
	57. பணக்குடி	ஷே
	58. விளாத்திக்குளம்	ஷே
	59. வீரவநல்லூர்	ஷே
	60. வீரகேரளம்புதூர்	ஷே
புதுக்கோட்டை	61. இலுப்பூர்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	62. கந்தர்வகோட்டை	ஷே
	63. கிரமங்கலம்	ஷே
ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—		
செங்கற்பட்டு	64. பட்டவேற்காடு	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	65. வில்லிவாக்கம்	ஷே
கோயம்புத்தூர்	66. குமாரலிங்கம்	31-3-74
தர்மபுரி	67. மாத்தூர்	1-11-72
	68. பாப்பாரப்படி	1-11-72

[1975 மார்ச் 27]

மருந்தகத்தின் பெயர்.	அரசு மேற்கொண்ட தேதி.
(1)	(2)
ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்—தொடர்ச்சி.	
தர்மபுரி—தொடர்ச்சி	69. தேன்கனிக்கோட்டை
	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	70. ஊத்தங்கரை
	ஷே
வட ஆர்க்காடு	71. கலவை
	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
இராமநாதபுரம்	72. தொண்டி
	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	73. சிங்கம்புணர்
	74. திருப்புவனம்
	75. இளையங்குடி
சேலம்	76. குட்டப்பட்டி
	1-2-73
	77. வாழப்பாடி
	1-11-72
	78. தம்மம்பட்டி
	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
தென் ஆர்க்காடு	79. கண்டாச்சிபுரம்
	1-11-72
தஞ்சாவூர்	80. கோடிக்கரை
	30-3-73
	81. போதக்குடி
	1-11-72
	82. வாய்மேடு
	1-11-72
	83. குழிக்கரை
	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
திருச்சிராப்பள்ளி	84. முசிறி (மகப்பேறு)
	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	85. சோமரசம்பேட்டை
	ஷே
திருநெல்வேலி	86. ஏருவாடி
	1-11-72
	87. ஆறுமுகனேரி
	1-11-72
	88. வள்ளியூர்
	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	89. ராதாபுரம்
	ஷே

[1975 மார்ச் 27]

1975 மார்ச் 27]

மாவட்டம்.	மருந்தகத்தின் பெயர்.	அரசு மேற்கொண்ட தேதி.
(1)	(2)	(3)
புதுக்கோட்டை	90. சுப்ரமணியபுரம்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
	91. கொட்டாம்பட்டி	ஷே
கிராமப்புற மருந்தகங்கள்.		
செங்கல்பட்டு	92. சதுரங்கப்பட்டணம்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
வட ஆர்க்காடு	93. பள்ளிகொண்டான்	9-1-75
	94. பெரணாமல்லூர்	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
நீலகிரி	95 தேனாடு ஷோலூர் மட்டம்.	3-12-74
மதுரை	96 சித்தையன் கோட்டை	நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
நகராட்சி மருந்தகங்கள்		
வட ஆர்க்காடு	97 ஆர்க்காடு	ஷே
சேலம்	98 இடப்பாடி	ஷே
திருச்சிராப்பள்ளி	99 மணப்பாறை	ஷே
திருநெல்வேலி	100 புளியங்குடி	ஷே
மாவட்ட வாரியம் (தொடர்ச்சி)		
சத்திரம் மருந்தகம்		
தஞ்சாவூர்	101 மீட்சால்	1-11-72

4. மருந்தகங்கள்		112
5. E.S.I. மருந்தகங்கள்		3
6. E.S.I. மருந்தகங்கள்—		
நிலை	95	
இயல்	9	
7. பயன்கொள் மருந்தகங்கள்		3
8. தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள்		381
9. தொழுநோய்க்கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள்		37
10. இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகள்		13
	உயர்த்தப்பட்ட கூடுதலான் படுக்கை வசதிகள்.	மொத்தம்
1973-74	152	10,385
1974-75	359	10,744
1975-76	218 (இலக்கு)	10,962

விவர அறிக்கை VII.

வெளியூர்களில் கிடைக்கும் பல்வேறு மருத்துவ வசதிகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டு பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள்		14
2. வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள்		97
3. வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் அல்லாத பிற மருத்துவமனைகள்		109

1975 மார்ச் 27]

POLICY NOTE ON MEDICAL

Thiru Chairman Sir

I rise to place the Salient features of the Policy under Medical Services before this House.

Adequate medical care is one of the primary objectives of a Welfare State. The growth and welfare of a Nation are linked up with the sound health of the people. To make medical services readily available to the people, both urban and rural, it has been our endeavour to augment these services and make them up-to-date and more efficient. The following statement shows the provisions for Medical and Public Health during the successive Plan periods :—

MEDICAL AND PUBLIC HEALTH INCLUDING WATER-SUPPLY.

	Outlay.	Expenditure
	(RUPEES IN LAKHS)	
First Plan	..	642
Second Plan	1,435	1,442
Third Plan	2,150	2,617

MEDICAL AND PUBLIC ONLY.

Fourth Plan	1,610	1,533
		(Provisional)
Fifth Plan	5,000	
	(Tentative)	

The policy of progressive expansion of medical facilities continues to dominate our thinking for the year 1975-76.

The salient features of the working of the Medical Education Department are indicated below :—

II. (a) *Medical Education*.—At present eight medical colleges are run by the State with an annual intake of 1,015, students every year. The B. Pharmacy Course is now being run in Madurai

1975 மார்ச் 27]

to B. Pharmacy is large, the Government have started B. Pharmacy Course in Chingleput Medical College from July 1974. A new course of M.D. in Special and Preventive Medicine has been started in Madras Medical College. M.D. Course in Anaesthesia has also been started in Stanley Medical College during the current year in order to cope with the increased demand for seats. This is in addition to the course being conducted in Madras Medical College. The Diploma Course in Orthopaedics has also been introduced in Stanley Medical College during the current year.

A new development in the current year is the upgrading of Thanjavur Medical College into a Post-Graduate Centre. M.D. (General Medicine) and M.D. (General Surgery) have been sanctioned and the courses would start during April 1975. The intake for M.D. (General Medicine) would be five and for M.D. (General Surgery) three seats.

Another development since last year is the permission given by Madurai University to start M. Pharmacy Course at Madurai Medical College from July 1975. There is also a proposal under consideration to start a B.Sc. Medical Laboratory Technology Course in the faculty of Medicine. We are hoping to get assistance from Government of India.

The Director of Medical Education is examining the feasibility of starting courses in D.M. (Gastro Enterology), D.M. Nephrology) M.D. (Chest Medicine) and Diploma in Physical Medicine, in consultation with the University of Madras.

Details of Post-Graduate and Diploma Courses are given in the enclosed Statement I.

(b) *Recognition of New Medical Colleges by the Medical Council of India*.—Out of the eight Medical Colleges, the colleges at Chingleput and Tirunelveli have not yet been recognised by the Indian Medical Council. It has appointed an Inspection Commission to go into the adequacy of facilities available at these Medical Colleges. The Inspection Commission inspected the Colleges and made certain recommendations to satisfy the Council's norms and standards. Action is being taken to implement the recommendations. During the last 4 years, a sum of Rs. 45.52 lakhs for Chingleput Medical College, Rs. 25 lakhs for Tirunelveli Medical College and Rs. 36 lakhs for Coimbatore Medical College have

[1975 மார்ச் 27]

been spent in order to improve the facilities available. We are pursuing our efforts with the Indian Medical Council to get recognition for these two colleges.

III.—*Medical Research*.—(a) Research is conducted in our State at all levels in all Medical Institutions. Medical Research is an integral part for the furtherance of Medical Education. The involvement of all types of personnel at all levels is very essential for the continued progress in the knowledge and application of Medical Sciences to the benefit of Society at large. With this in view the State Government have been encouraging research activities.

Research is of two types, applied or clinical and basic or academic. The main agencies which finance research are—

1. State Government.

2. National Agencies like Indian Council of Medical Research;

3. International Agencies as World Health Organisation, UNICEF, etc.

(i) *Tamil Nadu State Research Committee*.—A State Medical Research Committee was formed in the year 1944 to encourage Research in Science and Art of Medicine in Tamil Nadu. This Committee considers requests for grants for research and aids deserving projects. At present a block grant of Rs. 1,00,000 per annum is available at the disposal of the Committee.

(ii) *Research Schemes*.—The number of Research Schemes and the amount spent during the years 1973-74 and 1974-75 in the Medical Institutions in this State are as follows :

Number of Researched Schemes carried out during	Number of Schemes during		Amount sanctioned during	
	1973-74.	197- 5.	1973-74.	1974-75
1973-74 and 1974-75.			rs.	rs.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Old Schemes continued	23	24	30,500	34,300
New Schemes	40	59	50,530	1,19,80
Total	63	83	81,030	1,54,1

1975 மார்ச் 27]

Under the auspices of the Indian Council of Medical Research the following research schemes are in progress during the year 1974-75—

(1) Incidence of Nerve abscess in Leprosy, its assessment and treatment.

(2) Reconstructive Surgery of Deformities in Leprosy.

(3) Preparation of Antigen for *Traponema Pallidum* Hemagglutination (TPHA) Test.

(4) Investigation on the inter-relationship between thymus and most cells.

(5) Endemic Fluorosis in Human Enamel.

(6) Biofeed back study of higher nervous function and its application to therapy of nervous disorders.

(7) Regional Registry of Pathology (Multithesional).

(8) Studies on Biogenic Amines in Behavioural Disorders.

(9) The Incidence of Asymptomatic Urinary Tract Infection in Children of varying socio-economic status.

(10) Study of Endemic Fluorosis with emphasis on its incidence, clinical manifestation, prevention and treatment.

(iii) *World Health Organisation Project—Oral Cancer*.—The World Health Organisation has offered dollars 2,000 for conducting research on Oral Cancer Surgery at Government Royapettah Hospital, Madras. The World Health Organisation has also offered a grant of dollars 2,000 to conduct the Research Project on "A study on Control of Venereal Diseases by Education".

(iv) *Belgium Grant*.—The Government have accepted the offer made by the Belgium Organisation for setting up of a Mycotic Diagnostic Centre in the Government Ophthalmic Hospital, Madras at a cost of Rs. 7.00 lakhs towards the supply of Scientific equipments and Rs. 30,000 per annum towards recurring expenditure.

(v) *Stipend to students*.—Further with a view to encouraging Research activities among the Medical Students the Government of Tamil Nadu sanctioned a stipend of Rs. 150 per mensem during

[1975 மார்ச் 27]

the year 1973-74 to the deserving two students in each of the non-clinical departments of the Madras Medical College, Madras and Madurai Medical College, Madurai who have aptitude for Research work and who could be utilised to assist the Professors in carrying out research work during summer vacation.

(vi) *T.B. Research.*—The Indian Council of Medical Research has approached the State Government for the grant of land and buildings where the T.B. Chemotherapy Centre is at present located (Government Chest Institute, Egmore) as outright gift or on a nominal rent of Re. 1 per year. The representatives of the Council have also had detailed discussions with our officers. Considering the importance of the work that is being done by the T.B. Chemotherapy Centre and the proposed research projects assisted and aided by the I.C.M.R.; we have decided to give the lands and buildings on a nominal rent of Re. 1 per year. The I.C.M.R. has also proposed to locate their Southern Regional Headquarters at Madras.

Grants-in-Aid to Private Medical Institutions.—(b) *Administered by D.H.S.*—Grants-in-aid are paid to medical institutions under the control of Private bodies, Associates Societies, Missionary bodies, etc. in deserving cases. The following are the different kinds of grants given in the State :—

I. RECURRING.

- (i) Capitation Grants to private Leprosy Institutions.
- (ii) Maintenance Grants to other Medical Institutions.

II. NON-RECURRING.

- (i) Building Grants.
- (ii) Equipment Grants.

1. (i) *Capitation Grants to Private Leprosy Institutions.*—Grants are paid at the rate of Rs. 25 per patient per month and Rs. 12 per healthy child who are dependants of Leprosy Patients per month. Grants are payable to the Voluntary Leprosy Institutions for the treatment of infective cases as well as cases undergoing re-constructive surgery and non-lepromatous patients for

1975 மார்ச் 27]

Tropiculcer. There are 12 such Voluntary Leprosy Organisations in receipt of Capitation Grant from the Government of Tamil Nadu. An average of 5 lakhs is paid as Capitation Grant per year.

(ii) *Maintenance Grants to private Medical Institutions.*—Maintenance grant is paid to deserving institutions. The grants are released on production of the audited statement of accounts and after the conditions governing the payment of such grants are found satisfied by the inspecting authorities. There are 32 institutions in receipt of maintenance grant from the Government of Tamil Nadu and an average of Rs. 26 lakhs is paid as Grant-in-aid.

II. (i) *Building Grants.*—Grants are sanctioned to private bodies for the acquisition of lands and for the construction of buildings for medical purposes to the extent of one half of the total estimated cost of each work subject to a specified maximum fixed by Government in each case.

INSTITUTIONS TO WHICH BUILDING GRANTS WERE SANCTIONED DURING 1974-75 ARE AS FOLLOWS :—

	Rs.
(1) Voluntary Health Services, Adyar, Madras	1,55,925.00
(2) A. S. Palanichamy Nadar Health Co-operative Society Limited Hospital, Dhavaipuram, Ramanathapuram district	16,000.00

(ii) *Equipment Grants.*—Equipment grants are paid to private Medical Institutions to the extent of one half of the cost towards the purchase of equipments. The grants are paid after the equipments are purchased by the Institutions and after the production of the audited statement of accounts relating to the purchase.

IV. *King Institute, Guindy.*—The King Institute, Guindy, started in 1899 and originally designed to serve as Vaccine Lymph Depot to the State, has developed into a major Public Health, manufacturing, teaching and research centre in the East.

[1975 மார்ச் 27]

Its main contributions are the following:—

Augmentation of production of Freeze-dried Smallpox Vaccine.—The production of Freeze-dried Smallpox Vaccine has been a part of UNICEF and World Health Organisation-aided programme. Equipments have been provided by these organisations and the recurring expenditure is met by the State Government.

The estimated total requirement of Freeze-dried Smallpox Vaccine for our State is 12 million doses. In 1970-71, 12 million doses were produced at this Institute and supplied to the Corporation of Madras and the Public Health Department in the State.

Since this Institute is one of the four Centres in the country, Government of India felt that the production could be increased to meet the demands of the country. Accordingly, with the assistance of the World Health Organisation and UNICEF, the production programme was increased to 24 million doses. We are happy to note that this Institute has been producing 24 million doses every year for the last two years.

Manufacture of Triple Vaccine, Diphtheria Prophylactics and Antivenom.—In the year 1969, Government sanctioned the construction of the following building schemes for the production of Triple Vaccine, Diphtheria Prophylactics and Antivenom.

1. Anerobic Block.
2. Snake House.
3. 25 stables for horses.

The production of anti-tetanus serum has registered an increase as indicated below:—

1969.	1973.	1974.
1.5 lakh doses	3.5 lakh doses	5 lakh doses

The production of tetanus toxoid was started in 1971 (as shown below):—

1971-72.	1973-74.	1974.
1.69 lakh doses	2.7 lakh doses	3.9 lakh doses

[1975 மார்ச் 27]

At the moment, the entire needs of our State are met. This can be stepped up to 8 lakh doses in 1975.

The production of Triple Vaccine and Antivenom have not commenced.

The (combined) Diphtheria Tetanus Toxoid Prophylactic is expected to be produced during 1975.

Proposals for the III Final Phase for the purchase of equipment, construction of buildings and certain additional staff involving and outlay of about Rs. 5 lakhs is under consideration of Government.

V. Hospitals.—(a) *Teaching Hospitals.*—There are 18 teaching hospitals in the state as indexed in the enclosed statement No. II. The statement shows the bed-strength for the year 1971-72 and the proposed bed-strength for 1975-76. From the total bed-strength of 11,329 in 1971-72, it has increased to 12,453 in 1974-75. It will be further increased to 12,638 in 1975-76.

In order to provide additional facilities, Government have sanctioned during the current year 30 schemes costing Rs. 163-12 lakhs. The details are indicated in Statement No. III.

For the year 1975-76, 16 schemes are proposed to be sanctioned involving a total sum of Rs. 19.09 lakhs as indicated in Statement No. IV.

(b) *Improvements to the Teaching Hospitals.*—(i) *Out-patient Service.*—To give better and quick service a study was made. It was found that the admitting Medical Officers are not available the next day for treatment of the patient who was seen the previous day and the services were also limited to about 2-3 hours. There was no identification and diversion of severe and shocked cases at the Out-patient Department. Some of them have to wait for long before admission into the In-patient services. To remedy these, Government have sanctioned two Medical Officers fully qualified for proper diagnosis and treatment of patients who come on subsequent days and also to attend to emergencies in the O.P. Department with resuscitation units attached to it. This scheme at a cost of Rs. 9.7 lakhs in the Fifth Plan has been implemented during the year 1974-75 in the eight teaching Medical

[1975 மார்ச் 27]

College Hospitals. This has improved the Out-patient services considerably. It is also proposed to follow-up this service by introduction of Intensive Care Unit in four Medical College Hospitals. Serious and shocked patients admitted by the out-patient Medical Officers will be taken over by the Intensive Care Unit which will be equipped with life saving equipment, etc.

(ii) *Additional facilities*.—Additional facilities as indicated below have been sanctioned during the current year to the teaching hospitals :—

(1) Construction of 100 bedded Hospital Block in Stanley Hospital, Madras.

(2) Construction of a portion of ground floor and entire portion of first floor in the 100 bedded ward of Raffle Block in Stanley Hospital, Madras.

(3) Construction of Maternity Block in Kilpauk Medical College Hospital, Madras.

(4) Cancer Block in Government Royapettah Hospital, Madras.

(5) Ground floor, first and second floor of Cancer Block in Government Royapettah Hospital, Madras.

(6) Premature Baby Unit in Government Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.

(7) Paediatric Ward in R.M. Hospital, Thanjavur.

(8) Paediatric Block in Government Erskine Hospital, Madurai.

(iii) *Equipments sanctioned during the year 1974-75.*

(1) Purchase of new B.E.L. diagnostic tube shield with built-in B.D.L. X-ray tube.

(2) Purchase of laboratory chemicals to Institute of Child health and hospital for children.

(3) Purchase of Birds Respirator to Tirunelveli Medical College, Tirunelveli.

(4) Purchase of flame photo-meter to Tirunelveli Medical College, Tirunelveli.

[1975 மார்ச் 27]

(5) Purchase of one Theramerite Hype-Thermia Machine.

(6) Purchase of Bennet Respirator to Madurai Medical College, Madurai.

(7) Purchase of Astrup Blood Micros-equipment to Stanley Medical College, Madras.

(8) Purchase of Walk-incooler to Government Royapettah Hospital Madras.

(9) Repairs to D.3 X-ray Unit—Replacement of Tube.

(10) Provision of Centralised Oxygen of Oxygen and Nitros Oxide to Chingleput Medical College Hospital, Chingleput.

(11) Purchase of certain equipments to the flying squad, Government General Hospital, Madras (Coronary Care Unit).

(12) Cobalt 60 Beam Telotherapy Unit to Government Women and Children Hospital, Madras.

(13) Dual Trace monitor for Government Royapettah Hospital.

(iv) *Provision of water-supply*.—Water-supply for the hospitals in Madras City is being drawn from the Corporation sources and wells situated in the hospital premises. With the restrictions on water-supply due to drought conditions, additional wells, etc., have to be sunk. Government have sanctioned a sum of Rs. 14.77 lakhs for this purpose during the last four months.

(c) *New proposals*—(i) *Balarangapuram Hospital*.—In view of the growing need for additional medical facilities in Madurai City and taking into account the donation of Rs. 5 lakhs from the T.V.S. authorities, Government have sanctioned construction of a new Government Hospital at Balarangapuram, South Madurai at an estimated cost of Rs. 14.20 lakhs including the donation by T.V.S. authorities. The Madurai Corporation has placed at the disposal of the Government four acres of land for the construction of the hospital. The scheme is spread over a period of four years. Work has since been started.

(ii) *Peripheral hospitals*.—With the growth of Madras City and its periphery in size and population, provision of increased medical facilities in and around Madras City has posed problems.

[1975 மார்ச் 27]

for a few years now. In spite of the extension of facilities in the City hospitals, the attendance in the out-patient department and admission into the hospitals have been on the increase. The dispensaries run by the Corporation of Madras if adequately strengthened, can take over part of the load. Efforts in this direction are being made by the Corporation. However, this by itself would not be adequate, and provision of peripheral hospitals is the solution to the problem. With this in view, Government have accepted in principle the opening of peripheral hospitals one each at Kalaighar Karunanidhi Nagar, Arignar Anna Nagar, Tondiarpet, Perambur and Teynampet. Sanctions have been issued for the hospitals at Kalaighar Karunanidhi Nagar, Arignar Anna Nagar and Tondiarpet.

1. *Kalaighar Karunanidhi Nagar Hospital*.—The proposal is to construct the hospital with 100 beds to start with. The sanction given is for a sum of Rs. 30 lakhs. Preliminary arrangements for taking over of land, etc., are in progress.

2. *Arignar Anna Nagar Hospital*.—The proposal is to start a 100-bedded hospital at a total cost of Rs. 28.02 lakhs. Preliminary arrangements are in progress.

3. *Tondiarpet Hospital*.—Here also the hospital will have 100 beds. The total sanction is Rs. 32.34 lakhs. The foundation stone for this hospital was laid by the Hon'ble Chief Minister on 4th December 1974.

(iii) *Dr. Kalaighar Karunanidhi Institute of Rehabilitation and Artificial Limb Centre*.—As early as 1954, Government have sanctioned the starting of a small Department of Physical Medicine and Rehabilitation at the Department of Orthopaedic Surgery, General Hospital, followed by the starting of a School of Physiotherapy. There were no facilities for fitting Orthopaedic appliances. The need for paying special attention exclusively devoted to the task of rehabilitation of Orthopaedically, handicapped and for providing services such as Physiotherapy, Occupational therapy, Artificial Limb and Brace fitting and Social and Vocational Rehabilitation has now arisen. With a view to meeting the increasing need of the Orthopaedically handicapped, it is proposed to start the Institute of Rehabilitation and Artificial Limb

[1975 மார்ச் 27]

Centre, outside the Campus of the General Hospital, as a state level Institute of Service Training and Research, with 150 beds and corresponding attendance on outpatient side. This Institute will turn out about 20 Occupational Therapists and 20 Physiotherapists besides training Doctors for Post-graduate qualification in Physical Medicine. This will be located at Kalaighar Karunanidhi Nagar. The total cost of the scheme is Rs. 30 lakhs non-recurring and Rs. 5 lakhs recurring every year. Government of India have been addressed for the sanction of a grant of Rs. 20 lakhs and their reply is awaited.

(iv) *Frieda Monnier Hospital, Kalakkad*.—The M. Pierre Peace Foundation, a Belgian Organisation has been running the Frieda Monnier Hospital at Kalakkad in Tirunelveli district for a few years now. This hospital gives both in-patient and outpatient treatment. It has X-ray facilities, maternity section and a mobile operation theatre. It has assets estimated at Rs. 4,45,000. The Belgian Organisation has pleaded its inability to continue to run the hospital and requested the Government to take over the hospital. After careful consideration, particularly of the good service that is being rendered by this hospital to the people in and around Kalakkad, Government have decided to take over the hospital in October 1974. The assets will vest with the Government. The annual recurring expenditure for running this hospital will be Rs. 1,77,000. Besides continuing to render medical service to the people, this hospital will also serve as a peripheral rural centre to train house-surgeons and medical students of the Tirunelveli Medical College in Social and Preventive Medicine.

(vi) and (vii) *District taluk and non-taluk hospitals*.—Medical treatment is available to the public through District Hospitals, Taluk and non-Taluk Hospitals, Mobile Medical Units and Dispensaries. At present these have a combined bed strength of 10,770 excluding the bed strength of 12,453 available in the teaching hospitals and Primary Health Centres. They have a total in-patient attendance of 23.62 lakhs and out-patient of 330,62 lakhs per year. Statement VII gives details of the number of hospitals and the bed strength for the years 1973-74, 1974-75 and 1975-76.

[1975 மார்ச் 27]

District Hospitals.—There are 14 District Headquarters Hospitals with a bed strength of 3,943 in 1974-75. On the basis of the recommendation of the State Planning Commission, Government have decided to upgrade the District Headquarters Hospitals in a phased manner. The bed strength of these hospitals will be increased to a bed strength of not less than 400 and up to 650. During the current year, it is proposed to upgrade the District Headquarters Hospitals at Nagercoil, Dharmapuri and Nagapattinam, Government have also sanctioned a Prisoner's Ward at the District Headquarters Hospital, Dindigul and a Dhoby Khana at District Headquarters Hospital Vellore, during the year 1974-75.

With a view to providing special treatment for the people in the districts, Government have decided to open special departments in a phased manner. The following have been sanctioned in the year 1974-75 :—

Cost.

(RUPEES IN LAKHS.)

1. Blood Bank at Government Headquarters Hospital, Dharmapuri.	0.21
2. E.N.T. Clinics at Erode and Tiruchirappalli.	1.41
3. V.D. Clinic at Headquarters Hospital, Erode.	0.33
4. Orthopaedic O.P. Unit at Nagapattinam and Ramanathapuram.	1.00
5. Paediatric Department at District Headquarters Hospital, Kancheepuram.	0.39
6. Ophthalmology Department at District Headquarters Hospitals, Salem and Tiruchirappalli.	1.38

1975 மார்ச் 27]

During 1975-76 additional X-ray facilities will be provided in the District Headquarters Hospital at Pudukkottai at a cost of Rs. 1 lakh.

Taluk Hospitals.—There are 97 Taluk Hospitals with a bed strength of 4,451. This bed strength is proposed to be increased to 4,475 in 1975-76. During the current year 1974-75, Government have sanctioned the following schemes for the Taluk Hospitals :—

Cost.

(RUPEES IN LAKHS.)

1. Construction of Modern Kitchen in Government Hospital, Udumalpet, Coimbatore district.	0.33
2. Water-supply facilities to Government Hospital, Shencottah, Tirunelveli district.	0.22
3. Construction of Post-mortem Shed in Government Hospital, Virdhachalam, South Arcot district.	0.23
4. Blood Banks at Government Hospitals at Tindivanam, South Arcot district and at Namakkal, Salem district.	0.42
5. Dental Clinics at Government Hospitals, Cheyyar, Theni, Villupuram, Aranthangi and Arakonam.	1.16

During the current year, the work of the additional ward of 48 beds at Government Hospital, Tirupathur, a new 25-bedded Hospital at Hosur, a Maternity Ward of 20 beds at Sirkazhi have been completed.

For the year 1975-76, it is proposed to open four more Dental Clinics in Taluk Hospitals at a cost of Rs. 1.24 lakhs.

[1975 மார்ச் 27]

Buildings.—For 1975-76 the following schemes are proposed to be taken up at a cost of Rs. 13.67 lakhs:—

	Cost. (RUPEES IN LAKHS.)
1. Construction of 12-bedded ward in 16 Taluk Hospitals for the benefit of ex-servicemen from the Jawan's Relief Fund	5.00
2. Construction of store room in the Government Hospital, Mayuram.	0.21
3. Construction of 24-bedded ward in Government Hospital, Tiruchengode.	1.75
4. Construction of an X-ray block in Government Hospital, Thuraiyur.	0.50
5. Construction of waiting shed in Government Hospital, Tambaram.	0.68
6. Provision of drains and pavements in the Government Hospital, Tindivanam.	0.19
7. Provision for raising the level of the new site acquired for the expansion of Government Hospital, Sirkazhi.	0.34
8. Construction of additional buildings to Government Hospital, Tiruvannamalai.	5.00

13.67

X-ray Plants.—In order to provide more facilities for the Radiographic examination of people living in rural areas, installation of X-ray plants for the following Taluk Hospitals have been sanctioned during the current year:—

1. Government Hospital, Chidambaram, South Arcot district.
2. Government Hospital, Lalgudi, Tiruchirappalli district.
3. Government Hospital, Melur, Madurai district.

[1975 மார்ச் 27]

4. Government Hospital, Srivilliputhur, Ramanathapuram district.

5. Government Hospital, Karaikudi, Ramanathapuram District.

E.C.G. Apparatus.—E.C.G. apparatus at a total cost of Rs. 1 lakh has been sanctioned for 10 Taluk Hospitals during 1974-75. During 1975-76, two more Taluk Hospitals will be provided with X-ray facilities.

Non-Taluk Hospitals.—There are 109 Non-Taluk Hospitals with a bed strength of 1,974. During the current year the following schemes have been sanctioned:—

	Cost. (Rs. in lakhs.)
1. Construction of Modern Kitchen in Government Hospital, Palada, The Nilgiris district.	0.10
2. Construction of Post-Mortem shed in Government Hospital, Tittaigudi, South Arcot district.	0.25

For 1975-76 it has been proposed to construct operation Theatres in Government Hospital, Yercaud at cost of Rs. 60,000 and in Government Hospital, Papanasam at Rs. 40,000.

Mobile Medical Units.—There are 13 Units serving the Rural areas in the Districts as detailed below:—

	No. of Units.
1. Dharmapuri	9
2. Tirunelveli	1
3. Madurai	2
4. The Nilgiris	2
5. South Arcot	1
6. Coimbatore	2
7. Ramanathapuram	1
8. Chingleput	1

[1975 மார்ச் 27]

These Units have treated 1,31,086 patients during the year 1973-74.

VIII. *Provincialisation of Panchayat Union Dispensaries.*—The Government have decided to take up the provincialisation of the Ex-District Board Dispensaries in a phased manner. As on 1st April 1968, the total number of Panchayat Union Dispensaries to be provincialised was 268. Out of this, 101 dispensaries have been ordered to be provincialised as detailed below and the names, etc., are given in Statement VI.

Ex-District Board Dispensaries	...	...	64
Panchayat Union Dispensaries	...	...	28
Rural Dispensaries	...	...	5
Municipal Dispensaries	...	...	4
			101

2. The criteria laid down after 1972-73 for the provincialisation of Panchayat Union Dispensaries are broadly as follows:—

(a) The Panchayat Unions concerned should offer the willingness to pay actual expenditure on maintenance for at least two years;

(b) The Panchayat Unions as well as the public should contribute certain amount of money;

(c) Not more than one dispensary should be considered from the same Panchayat Union;

(d) The Panchayat Union should give necessary buildings and vacant lands (at least two acres).

3. Out of the 101 dispensaries ordered to be provincialised, as on date, only 77 have been actually taken over.

There are 122 Ex-District Board dispensaries and 54 Panchayat Union Dispensaries still to be considered for provincialisation. Out of these, the Panchayat Unions in respect of 9 dispensaries have come forward to fulfil the criteria stated above. Some others have agreed to fulfil the criteria partially. Besides

[1975 மார்ச் 27]

the Panchayat Union Dispensaries, there are also some Rural, Municipal and Private dispensaries which are requesting for provincialisation.

4. A provision of Rs. 12.41 lakhs has been made in the Budget Estimate for 1975-76 for the provincialisation of Dispensaries.

IX. *Tuberculosis Control Programme.*—The survey conducted during the period 1955-58 has shown that about 7.6 lakhs persons in Tamil Nadu were afflicted with T.B. In order to diagnose and treat these cases, the National Tuberculosis Programme was evolved and it has been in operation in our State from 1963.

By the end of the III Plan, District Tuberculosis Programme was implemented in Madras City and in all the districts (except Dharmapuri) in our State. During the IV Plan, District Tuberculosis Programme was extended to Dharmapuri district. Proposal for the implementation of the District Tuberculosis Programme in the newly formed Pudukkottai district is under consideration.

Apart from the 13 District Tuberculosis Centres and the Tuberculosis Demonstration and Training Centre at Madras, there are 8 Chest Clinics and 863 Peripheral Centres (i.e. Government Hospitals, Primary Health Centres, Government Dispensaries, etc.). Under the Tuberculosis programme about 5.8 lakhs cases of Tuberculosis have been detected and treated. Out of this about 1.2 lakh cases (cumulative) have completed one full course of treatment.

For acutely ill, emergency and surgical cases, who need in-patient treatment, there are 3,230 beds available in the State in Government and private Tuberculosis Sanatoria, and in Tuberculosis Hospitals and in the Tuberculosis wards attached to the General Hospitals (Government and Private).

One BCG Team is attached to each District Tuberculosis Centre. In order to cover larger population the State Government have accorded sanction for the creation of 4 additional BCG Teams one each for North Arcot, South Arcot, Tiruchirappalli and Madurai districts. There is one BCG Surveillance Team functioning at the State level to supervise the working of the BCG Teams in the State. For the year 1975-76, it is proposed to sanction two additional BCG Units to step up the operations.

[1975 மார்ச் 27]

The Tamil Nadu T.B. Association has conducted successfully 24th Seal Sale Campaigns and the 25th Campaign is on the run. The collections from each district are utilised for the implementation of the anti-TB measures in the respective districts. The Tuberculosis Association of India has awarded the Rolling Shield to the Tamil Nadu Tuberculosis Association for the last seven years for maximum T.B. Seal sales and for its good work. A replica of the Trophy has been awarded to the Tamil Nadu Tuberculosis Association as Tamil Nadu has won the Trophy continuously for five years.

X. *Leprosy control programme.*—Tamil Nadu is one of the highly endemic States in India. There are about 7.5 lakhs of leprosy patients based on the average prevalence of 19 per 1,000 in 411 lakhs of population in the State as per 1971 census.

Prior to Independence, there were only a few colonies for Leprosy Patients maintained by Christian missionaries. When the PIAN Schemes were drafted, it was envisaged to take up Leprosy as one of the National Control Programmes since it was one of the major diseases in the country causing deformity and loss of man power.

From 1956 onwards during each plan period, a few control Units were started. Centre was contributing only a certain percentage of share of expenditure for the new schemes started in each plan period. A few international agencies and also many Voluntary agencies started doing Leprosy Work on the pattern of National Leprosy Control Programme. Prior to 1969, the number covered by Government and Voluntary Organisations was 42 lakhs and 60 lakhs respectively. During the IV Plan Government of India gave 100 per cent aid to the new schemes started for Leprosy and we have fully utilised this aid. There was a large coverage of people during this period. 70 lakhs of additional population were covered. A voluntary Organisation has undertaken the Control Programme in Madras City to cover 10 lakhs urban population during the above period. By the end of the IV Plan, 182 lakhs of population have been covered.

During 1974-75, 8 lakhs of school children were examined, 7,056 cases were detected and treated.

1975 மார்ச் 27]

During the V Plan period also Government of India would be giving 100 per cent aid. It has been planned to cover the entire State with a network of urban rural organisations.

During 1974-75 the First Year of the tentative V Plan period, 20 lakhs of population have been newly covered both in the urban and rural areas. During the 2nd year of the V Plan period, i.e., in 1975-76, it is proposed to cover 86 lakhs of population.

During 1974-75, colony part of Central Leprosy Teaching and Research Institute, Tirumani and the Silver Jubilee Clinic, Saidapet, were taken over by the State as the Centre was unwilling to maintain them. At present, there are 350 inmates who are being kept for stabilising them with D.D.S.

XI. *Cancer control.*—There is only one population-based Cancer Registry functioning in Bombay since 1963. From this Registry it is estimated that about five lakh persons die of Cancer every year in the country. Figures available in Greater Bombay which may be representative of the country estimate that 85 new cases of Cancer may occur for every one lakh population. In Tamil Nadu with a population of 41 millions there may be an unfortunate possibility of about 35,000 new cases of Cancer every year.

Objectives of the Arignar Anna Memorial Cancer Institute.—Cancer Control as defined by a World Health Organisation Expert Committee is a series of measures based on present medical knowledge in the field of prevention, detection, diagnosis, treatment, rehabilitation and after-care of Cancer aimed at reducing the incidence of cancer, increasing the number of cures and reducing the invalidism due to Cancer.

Based on the above concept, the Government of Tamil Nadu in collaboration with the World Health Organisation are evolving a Cancer Control Project at Kancheepuram for the first time in India and perhaps the first one of its kind in South-East Asia.

The general objective is to evaluate the development of a Cancer Control Programme based on applicable systems of early detection and effective treatment fitted within the priorities of

[1975 மார்ச் 27]

the State, the existing framework of the Health Services, economic possibilities and the Social and Cultural characteristics of the area.

Funds and Mode of Operation—World Health Organisation Aid.—As per the plan of operation one million Norwegian Kroners (equivalent to 11 lakh rupees) were to be channelled from the Norwegian Aid Agency through the World Health Organisation for capital outlay on buildings, equipments, etc., for the Institute apart from 20,000 U.S. dollars (equivalent to 1.5 lakh rupees) to be given per year by the World Health Organisation as a grant-in-aid.

The Norwegian Aid Agency had also agreed to give 70,000 Norwegian Kroners (equivalent to about Rs. 70,000) to be reduced by 20 per cent each year for a period of 5 years for the maintenance of equipment and supplies made by the World Health Organisation to this Institute. This will also be channelled through the World Health Organisation.

Forty thousand U.S. dollars (equivalent to about Rs. 3 lakhs) were received as grant-in-aid for the years 1968-69. World Health Organisation has supplied Laboratory, Health Education, Equipment, etc., for about 40,000 U.S. dollars (equivalent to Rs. 3 lakhs) so far.

With the starting of the project the magnitude of the problem has become known. Therefore, we addressed the World Health Organisation to retain all the foreign exchange available from and through the World Health Organisation from Norwegian aid (NORAD), for the purchase of sophisticated Radiotherapeutic and other equipments required for the treatment of Cancer which are not available in this Country. We also propose to request for further aid for expansion of the 100 bedded Cancer Hospital under construction, and for developing a Cancer Control Programme for the whole State in a phased manner.

State Funds.—The non-recurring and recurring cost to Government in maintaining the present Institute which has a sophisticated epidemiological programme, and a School of Cytology which can train doctors and para-medical staff in Cancer Control is Rs. 10.04 lakhs and Rs. 3.5 lakhs respectively.

1975 மார்ச் 27]

Government have sanctioned Rs. 35.02 lakhs (27 lakhs for buildings, 6.92 lakhs for air-conditioning, 1.10 lakhs for cost of land) for the construction of a 100 bedded Cancer Hospital in Karapettail Village, Kancheepuram taluk, 4½ miles from the present Institute which is in the Kancheepuram Town. Government have also since sanctioned Rs. 17 lakhs for another 150 beds for the same Cancer hospital, bringing the total bed-strength to 250 beds. The ultimate bed-strength of this hospital is expected to be 350. Government have also sanctioned a non-recurring and recurring expenditure of Rupees .73 and .68 lakhs respectively to institute minimum therapeutic facilities for Cancer as soon as the Radium Block in the ground floor of the 100 bedded Cancer hospital is completed.

The future role of the Arignar Anna Memorial Cancer Institute in India and in South-East Asia.—As per a Press Information Bureau Release of the Government of India, this Institute has been recommended by the Cancer Assessment Committee of the Government of India, to be developed into one of the eleven Regional Centres for Cancer and Research in the nation with a comprehensive Cancer Control Programme, a 250 bedded Cancer hospital with all modern facilities for Surgery Radiotherapy and Chemotherapy and for training undergraduate and Post-graduate medical students.

Apart from training medical and para medical personnel in the epidemiological and the early detection aspects of Cancer Control, this institute is ultimately to be developed as a model Regional Cancer Centre in South-East Asia, embracing all aspects of fundamental Cancer Research and training post-graduates in various aspects of Oncology. Higher speciality degrees in Surgical and Medical Oncology are also ultimately envisaged.

State Aid to Private Cancer Hospitals.—Government have assisted the following private hospitals which give treatment for Cancer :—

Cancer Institute, Adayar	...	...	...	4.25 lakhs per year (maintenance grant)
G. Knappaswami Naidu Memorial Hospital, Coimbatore	...	...	...	1 lakh per year (maintenance grant)

[1975 மார்ச் 27]

XII. Drugs Control.—The Director of Health Services and Family Planning is the Drugs Controller and Licensing Authority for the State. He is assisted by one Deputy State Drugs Controller and two Assistant State Drugs Controllers. There are 59 Drugs Inspectors and 10 Senior Drugs Inspectors.

There are 398 manufacturing concerns and 7,105 sales concerns in Tamil Nadu. During 1973-74, 27,535 sales concerns, 1,101 manufacturing concerns and 700 Hospital Pharmacy and Medical Stores, were inspected by the Drugs Inspectors. During this period, 153 prosecutions under the Drugs and Cosmetics Act, and 46 prosecutions under the Drugs Prices Control Orders were sanctioned. Nine hundred and forty-eight advertisements under Drugs and Magic Remedies (Objectionable Advertisement) Act were screened.

During 1974-75 Government have agreed in principle to transfer the administration of Dangerous Drugs Act, 1950, from the purview of the State Excise Department to Drugs Control Administrative Department.

ACHIEVEMENTS IN 1974-75.

1. Certain firms and individuals were found to be dealing in drugs bearing hospital markings and all cases have been promptly investigated and the erring individuals and firms were prosecuted.

2. In view of the prevailing drug shortages, a close watch is being kept on the availability of drugs in the market and hospitals and all cases of shortages are regularly brought to the notice of the Drugs Controller, Government of India.

3. A close watch is being kept on the availability of drugs and the rates charged for them to prevent black-marketing or hoarding of drugs. Seventeen prosecutions have been launched from 1st April 1974 to 30th September 1974 under the Drugs (Prices Control) Order.

4. In view of the reported deaths in Kanpur on administration of Dextrose injection, all the manufacturers of transfusion solutions in the State are subjected to frequent inspections and close watch is being kept on the quality of transfusions moving in the State.

1975 மார்ச் 27]

The Drug Testing Laboratory has been working in the King Institute at Guindy from the year 1948. With a view to improving the existing facilities for analysis of drugs, Government have sanctioned Rs. 5 lakhs for the construction of the ground floor of a new building for the Laboratory. It is also proposed to sanction further construction of two floors of the building and provide for purchase of equipment, furniture, etc., at a total cost of Rs. 12.40 lakhs.

XIII. Chief Minister Kalaigiar Karunanidhi Free Eye Camp.—Government have launched a massive programme known as "Chief Minister Kalaigiar Karunanidhi Free Eye Camp" with effect from 3rd June 1972 coinciding with the birthday of the Hon'ble Chief Minister to bring light and cheer to the lakhs of families of blind persons. The birthday contribution offered by the public formed the basis for the project.

For implementing the scheme effectively, the State has been divided into five zones and five mobile Ophthalmic Units each consisting of suitable staff have been sanctioned. Each unit is in charge of one zone. For administrative reasons, these Mobile Ophthalmic Units have been attached to the Government Medical Institutions as noted below. Government have also sanctioned a post of Special Deputy Collector with necessary staff to step up the work, equipments, transport, etc.

<i>Area covered under each zone.</i>	<i>The Government Medical Institution to which the Mobile Ophthalmic Units are attached.</i>
--------------------------------------	--

(1)

(2)

1. Madras, Chingleput and South Arcot. 2. North Arcot and Dharmapuri 3. Thanjavur, Thiruchirappalli and Pudukottai. 4. Coimbatore, Salem and The Nilgiris. 5. Madurai, Ramanathapuram, Thirunelvel and Kanyakumari.	and Government Ophthalmic Hospital, Madras. Do. Government Raja Mirodsar Hospital, Thanjavur, Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore. Government Erskine Hospital, Madurai.

[1975 மார்ச் 27]

Out of the five Units, two are under the supervision and control of the Superintendent, Government Ophthalmic Hospital, Madras and the remaining three units under the Ophthalmic Surgeon, Government Erskine Hospital, Madurai. Normally each Unit conducts two camps in a month and performs about 300 to 500 cataract operations and gives treatment to thousands of people for eye ailment.

The year-wise achievements are as follows:—

Year.	Number of eye camps conducted.	Number of out-patients.	Number of cataract operations.	Number of refractions.	Number of minor operations.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1972-73	57	2,44,349	32,948	37,375	688
1973-74	80	2,44,343	31,931	27,359	246
1974-75 till 1975-76	87	1,62,103	25,371	15,651	252
Total ..	224	6,50,800	90,250	80,385	1,186

The districtwise figures are as follows:—

Name of the district.	Number of camps conducted.	Out-patients.	Cataract operations.	Refractions.	Minor operation.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1 Madras	6	8,979	624	1,819	..
2 Chingleput	23	30,364	6,290	5,917	20
3 North Arcot	17	39,364	7,029	7,700	9
4 South Arcot	16	42,740	6,452	7,618	45
5 Dharmapuri	8	16,414	2,154	5,275	8
6 Thanjavur	18	83,757	10,901	7,905	220
7 Thiruchirappalli	19	75,173	10,619	6,862	48
8 Salem	19	51,139	8,820	5,126	114
9 Coimbatore	24	74,405	12,184	8,263	153
10 The Nilgiris	7	22,905	823	2,102	174
11 Madurai	19	89,400	10,471	6,725	148
12 Ramanathapuram	23	61,977	6,880	9,109	137
13 Tirunelveli	17	40,358	5,810	3,621	87
14 Kanyakumari	6	9,761	665	1,954	23
15 Pudukkottai	3	3,415	519	389	..
Total ..	224	6,50,800	90,250	80,385	1,186

[1975 மார்ச் 27]

Apart from the Eye Camps, continuous base Eye Camps have been functioning in the following places:—

- (1) Ootacamund Headquarters Hospital.
- (2) Salem Headquarters Hospital.
- (3) Chingleput Medical College Hospital.
- (4) Government Hospital, Tambaram.
- (5) Coimbatore.
- (6) Tiruchirappalli.
- (7) Madurai.

The Director of Health Services and Family Planning is in over-all charge of the Scheme. The District Collectors, with the assistance of the Revenue and Block staff are organising the camps in consultation with the Unit Medical Officers.

The expenditure on the scheme, except the cost of personnel, i.e., salaries and allowances to the staff, is being met from a special fund called "The Chief Minister Eye Camp Fund". The expenditure on the scheme is initially met from Government funds and got reimbursed from "Chief Minister Eye Camp Fund" periodically.

The approximate expenditure is estimated at Rs. 55 per cataract operation and Re. 0.50 per out-patient. A sum of Rs. 40,74,882 being the expenditure for the year 1972-73 and 1973-74 has so far been reimbursed from the Chief Minister Eye Camp Fund. For the year 1974-75, a sum of Rs. 20 lakhs has been provided for the "Eye Camps".

XIV. Homeopathy.—The Tamil Nadu Homoeopathy System of Medicine and Practitioners of Homoeopathy Act, 1971 is in force in this State from the 5th May 1972. The Council of Homoeopathy established under the provisions of the Act, has completed the preliminary work for issue of registration certificates to the Homoeopathy Practitioners and it will issue the certificates soon.

The Government have accepted, in principle the opening of a Government Homoeopathic Medical College with a 50-bed hospital Accommodation for the College and Hospital is expected to be

1975 மார்ச் 27]

secured in Madras City from May 1975. The College with the attached Hospital is expected to commence from the next academic year. According to the tentative proposals worked out, the recurring expenditure on employment of staff and on maintenance of the College and Hospital will be about Rs. 3.50 lakhs per annum and non-recurring expenditure on purchase of equipments, books, furniture, etc., for the College and Hospital will be about Rs. 3 lakhs.

XV. Indian Systems of Medicine.—The Government is anxious to revive the glory and heritage of Indian Systems of Medicine, particularly the Siddha System which is indigenous to Tamil Nadu and the Southern States and to encourage other systems of medicine, viz., Ayurveda and Unani.

Madras City.—Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine with 100 beds was started in the year 1970. Out of 100 beds, 34 for Siddha, 33 for Ayurveda and 33 for Unani systems of Medicine have been set apart.

A pharmacy to manufacture the required medicines for all the three systems of Indian Medicine is also attached to this hospital. Government have sanctioned a sum of Rs. 3.3 lakhs for the construction of a new pharmacy block and it has been completed.

In order to get green medical herbs readily for the treatment of the patients, a Medicinal Herbal Garden has also been maintained adjacent to the hospital. A sum of Rs. 23,000 was sanctioned during the year 1973-74 for the improvement of this herbal garden.

Education.—Two-year Diploma Courses in Pharmacy for Siddha, Ayurveda and Unani were started in the year 1974-75. Fifteen students in Siddha, 5 in Ayurveda and 5 in Unani are undergoing the course. This is attached to the Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine. The students are paid a monthly stipend of Rs. 30.

Dispensaries.—At present three Siddha Wing Dispensaries one each at the Government Secretariat, Chepauk and Saidapet are functioning. Another Siddha Dispensary is to be opened shortly in Triplicane. Building for this purpose at a cost of Rs. 49,000 is nearing completion.

1975 மார்ச் 27]

Building Programme.—The following buildings were constructed during 1974-75 :—

	Cost. (Rs. in lakhs.)
(1) Additional accommodation for 25 beds for Indian Systems of Medicine at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras-29 (Eastern Wing)	1.45
(2) Additional accommodation for 25 beds at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras-29 (Western wing) exclusively for Siddha	1.41
(3) New Pharmacy Block at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras	3.56
(4) Siddha dispensary at Triplicane opposite to Kasturba Gandhi Hospital, Madras	0.40
(5) Medicinal farm at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras	0.87
Total	7.69

A building for Central Research Institute (Siddha) at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine at a cost of Rs. 5 lakhs is in progress. For the year 1975-76, the following are proposed to be taken up :—

	(Rs. in lakhs)
(1) Construction of II and III floors over Central Research Institute, Siddha, for Captain Srinivasamurthy Research Centre, Madras	3.90
(2) Construction of store-room adjacent to the existing kitchen at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras	0.40
(3) Improvement to Pharmacy, Government College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai	1.00
Total	5.30

[1975 மார்ச் 27]

Research.—Central Council of Research in Indian Medicine, New Delhi has set up the following research units in the City. The State Government provide accommodation and bed facilities in the hospital including nursing facilities. The Central Council for Research in Indian Medicine and Homoeopathy bear all other expenditure.

(i) *Central Research Institute (Siddha).*—Clinical research on Peptic Ulcer and Cancer have been taken up with 10 beds, for each problem. Pharmacological action of the drugs clinically used for two diseases are being processed.

(ii) *Clinical Research Unit (Siddha).*—At Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine.

Clinical Research on Psoriasis and Rheumatoid Arthritis has been undertaken by this unit. Government have sanctioned the construction of a building to accommodate Central Research Institute (Siddha) in the campus of Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine at a cost of Rs. 5.00 lakhs and it is under construction.

(iii) *Standardisation of Drugs (Siddha) Unit.*—Captain Srinivasamoorthi Institute, Advar, is functioning under Central Council of Research in Indian Medicine. Government have decided to provide accommodation in the new Central Research Institute (Siddha) buildings in the campus of Arignar Anna Government Hospital for Indian Medicine, Madras-29 at a cost of Rs. 3.90 lakhs.

Other special schemes.—

(i) Collection of cudjeon leaves, manuscripts and rare printed books, and purchase of printed books.

(ii) Printing and publishing of Siddha Literatures and Siddha Text books intended for B.I.M. and M.D. (Siddha) degree and Post-Graduate courses.

(iii) Processing of "Muppu".

[1975 மார்ச் 27]

The above works are being attended to by the Siddha Science Development Committee and the Special Officer for Siddha Science Development Committee is in charge of the implementation of the suggestions of the Committee. The Committee has so far collected the following :—

(1) 360 Cudjeon leaves.

(2) 84 manuscripts (out of them we have purchased nearly 5,000 pages of manuscripts of Tamil Dictionary by late T. V. Sambasivam Pillai).

(3) 561 rare printed books.

(4) Two printed books purchased, viz :—(1) Agathiyar Gunavagadam ; and

(2) Siddha Treatment of Diseases (each 500 copies). This apart 500 copies of a book called "Yamaga Venba" was given as donation to the Government.

The Government have printed 500 copies of—

(1) Nanjunool and

(2) Balavagadam.

There is no book on "History of Siddha Medicine", either in English or in Tamil. Many eminent physicians in the country are anxious to know about Siddha. In order to make "Siddha System" popular, writing of "History of Siddha Medicine" in English has been entrusted to a versatile scholar in our State who is also a member of the Siddha Science Development Committee.

Private publications.—Arulmigu Dhandayuthapani Devasthanam Temple, Palani, has donated Rs. 2.00 lakhs for printing and publishing of rare siddha books written or compiled by private persons. Ten books are nearing completion of printing.

Districts.—The College of Indian Systems of Medicine at Palayamkottai with 100 beds was started in 1966 to impart clinical training to the students of B.I.M. Government have constructed a new building at a cost of Rs. 8 lakhs for this College Hospital and another building for the College at a cost of Rs. 10 lakhs. In December 1972, the Post-Graduate in M.D. (Siddha) was started

[1975 மார்ச் 27]

with 100 per cent aid from Government of India. By this the Departments of Maruthuvam (Siddha Medicine), and Gunapadam (Siddha Materia Medica) were upgraded. In order to provide adequate bed-strength to facilitate suitable clinical training to the students, Government have sanctioned additional 100 beds at a cost of Rs. 5 lakhs. A pharmacy, manufacturing medicines is also attached to this hospital. There is a proposal to sanction construction of building to house the pharmacy at a cost of Rs. 1 lakh. A small Herbal garden is also attached to this hospital. Government have also sanctioned the setting up of a medicinal farm at Alagipandiapuram in Kanyakumari district.

With a view to popularising the Indian Systems of Medicine among the people, Government have opened Siddha branches in 14 district headquarters and 25 taluk headquarters. The number of other Indian Medicine Dispensaries, etc., is shown in Statement V.

XVI. Family Planning Programme.—General Objective.—(1) Family Planning Programme continues to get high priority in our Planning. The policy is to aim at a reduction in the birth-rate from 35 to 25 per thousand by 1979. From the beginning of the Family Planning Programme up to February 1975, 18,11,300 sterilisation operations and 2,46,656 I.U.D. insertions have been done besides popularising conventional contraceptives. While targets have been fixed for various methods, it has been emphasised that the programme cannot be restricted to any one or two methods. Emphasis is therefore laid on all the approved methods.

(2) *Organisational set up.*—The organisation consists of a State Family Planning Bureau at the State headquarters, 13 District Family Planning Bureaux, 241 Urban Family Welfare Planning Centres, and 374 Rural Family Welfare Planning Centres. The Urban Centres are located in Government Hospitals, Local Bodies and Voluntary Organisations and Rural Centres in the Primary Health Centres.

(3) *Post-Partum Programme.*—The aim of Post Partum Programme is to initiate and intensify Family Planning activity in large Maternity Hospitals, when the women is registered for confinement in such institutions. Educational and motivational activities are continued during the lying-in period and at the time of 4 to 6 weeks post-partum check.

1975 மார்ச் 27]

Eleven Post-Partum Units were functioning in 1973-74. During 1974-75 the programme has been extended to 13 more institutions making a total of 24 institutions, 22 Government Hospitals and 2 private institutions.

There are three Training Centres—two under Government at Egmore and Salem and one in Gandhigram under private management. These Centres train Medical Officers, Health Visitors and others.

(4) *Targets and achievements.*—The following are the targets and achievements for the year 1973-74 and 1974-75 :—

	1973-74		1974-75 (up to February 1975)	
	Target.	Achievement.	Target.	Achievement.
Sterilisation ..	1,00,000	1,10,095	1,89,400	1,75,533
IUD	30,000	23,360	37,000	21,120
CC users ..	1,50,000	98,216	87,400	2,12,430

This has been possible because of sustained work put in by the departments concerned under the guidance of the Director of Health Services and Family Planning, the Collectors in the Districts, the Special Officer, Madras Corporation and others.

Government of India have however cut down the Central assistance for the Family Planning Programme from Rs. 414.00 lakhs in 1973-74 to Rs. 360.00 lakhs during the year 1974-75. The pattern of Compensatory Allowance given by Government of India for Sterilisation and I.U.D. Programmes and the amount spent by the State are given below :—

	Total expenditure for each.	Central assistance.	State share.
	RS.	RS.	RS.
1. Sterilisation—			
(a) Vasectomy ..	80	35	45
(b) Tubectomy ..	110	70	40
2. IUD	15	8	7

The extra expenditure to the State Government for the performance in Family Planning Programme is as follows:—

Achievement (up to February 1975)—1,75,538

	Achievement.	Total expen- diture.	Central share.	State share.
		(RS. IN LAKHS.)		
Vasectomy ..	1,18,856	95.09	41.60	53.49
Tubectomy ..	56,677	62.34	39.67	22.67
IUD ..	21,120	3.17	1.69	1.48
		160.60	82.96	77.64

We have addressed the Government of India for increased Compensatory Allowance for Sterilisation and I.U.D. Programmes. So far, the Government of India have not agreed to meet the enhanced rates of allowance paid by us. In view of the special importance which Family Planning should occupy in National Planning for Development, we hope that Government of India would reconsider and accede to our request. We believe that unless Family Planning succeeds, our projections and planning in the country would go away.

(5) *Building programme.*—The building programme includes the construction of F.P. wings at 374 Primary Health Centres and 1,395 sub-centres. Of these so far 350 main centres and 1,222 sub-centres have been completed. The work is in progress for 4 main centres and 30 sub-centres.

Due to the ban imposed on the construction of buildings and limited allotment of funds by Government of India, construction of other buildings could not be taken up.

(6) *Mass Education.*—Publicity on Family Planning Programme is done by several media such as boardings, wall paintings, films, dramas, cultural programmes, seminars, pattimanrams,

1975 மார்ச் 27]

kaviarangams, gramophone record songs, All-India Radio, advertisements in newspapers and periodicals, cinema slides, exhibitions, question and answer sessions, etc. A monthly Tamil newsletter "Kudumbanala Seithi Kadir" is being issued by the State Family Planning Bureau. Posters, pamphlets, booklets and folders on Family Planning, Maternal and Child care, nutrition and Medical Termination of Pregnancy are also being printed and distributed.

With the co-operation of State Family Planning Bureau, All India Radio, Madras has launched a novel project of 'spots and jingles' for broadcasting in the midst of popular songs. Four documentary films and 2 colour quickies on Family Planning have been produced so far. Nine Gramophone records consisting of 24 songs on Family Planning have also been produced.

During 1973-74 the expenditure incurred on Mass Education and Media activities was Rs. 6.21 lakhs. For the year 1974-75 it has been reduced to Rs. 3.25 lakhs by Government of India.

(7) *Budget and expenditure.*—The Family Planning Programme is a Centrally Sponsored Scheme; but a part of the expenditure is met by the State Government. During 1973-74, against the total expenditure of Rs. 540.08 lakhs, the Central share was Rs. 512.08 lakhs and the State share Rs. 28 lakhs. During the current year-up to December 1974, the total expenditure incurred is Rs. 356.09 lakhs which includes the State share of Rs. 33.52 lakhs as against the corresponding figures of Rs. 332.69 lakhs and Rs. 7.39 lakhs in 1973-74. Due to intensification of the programme, a sum of Rs. 562.64 lakhs is expected to be spent during the year 1974-75 which will include a State share of Rs. 84.83 lakhs.

(8) *Medical Termination of Pregnancy.*—Fifty-six Institutions have been approved for carrying out Medical Termination of Pregnancy. These include 9 Teaching Hospitals, 13 District Headquarters Hospitals, 28 Taluk Hospitals and 6 Voluntary Organisations. The above scheme has been extended to 27 Taluk Headquarters Hospitals during 1974-75.

STATEMENT I.

LIST OF POST-GRADUATE COURSES AND DIPLOMA COURSES FOR APRIL 1975.

Name of the Courses.	Number of seats allotted.			
	Madras Medical College.	Stanley Medical College.	Madurai Medical College.	Medical College, Thanjavur.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
M.D. General Medicine ..	21	20	18	5
Obstetrics and Gynaecology ..	8	4	4	..
Pathology	4	..	2	..
Microbiology	6	..	2	..
Physiology	4	..	4	..
Paediatrics	17	..	3	..
Radio Diagnosis	4	..	..	..
Radio Therapy	4	..	..	..
Anaesthesiology	3	2	3	..
Venereology	4	..	..	..
Dermatology	4	..	..	..
Bio-Chemistry	4	..	..	..
General Surgery	21	20	18	3
Orthopaedics	4	..	2	..
Ophthalmology	6	..	6	..
E.N.T.	6	..	5	..
Pharmacology	4	..	4	..
Forensic Medicine	..	..	2	..
M.D. Anatomy	2	4	2	..
M.S. Neuro Surgery	2	..	..	..
M.D. SPM	1	..	..	..

[1975 மார்ச் 27]

1975 மார்ச் 27]

DIPLOMA FOR APRIL 1975.

Name of the Course.	Madras Medical College.	Stanley Medical College.	Madurai Medical College.
(1)	(2)	(3)	(4)
D.G.O.	18	6	8
D.C.H. April/Oct.	34	6	6
D.A.	4	4	6
D.M.R.D.	4	4	per session. 6
D.O.	6	..	per session. 6
D. Ortho	4	2	per session. 2
D.L.O.	4	..	per session. 6
D.P.M.	6+2	..	per session. 3
D.C.P.	4	..	..
D.V.	6+2	..	..
D.D.	6	..	..
D.M.R.T.	4	..	..
D.T.C.D.	12	..	..

HIGHER SPECIALITIES.

Name of the Course.	Number of seats available.
(1)	(2)
<i>Madras Medical College.—</i>	
1 Operative Dentistry	2
2 Oral Surgery	3
3 Periodontia	3
4 B.S.Sc., and IPH.	10
5 M.Ch. Paediatric Surgery	2
6 M.Ch. Plastic Surgery	2
7 M.Ch. Thoracic Surgery	2
8 M.Ch. Urinary Surgery	4
9 D.M. Neurology	2
10 D.M. Cardiology	2
<i>Madurai Medical College.—</i>	
1 M.Ch. Paediatric Surgery	2
2 M. Ch. Neuro Surgery	2

[1975 மார்ச் 27]

STATEMENT II.

NUMBER OF BED STRENGTH OF THE HOSPITALS.

	1971-72.	1975-76.
(1)	(2)	(3)
1 Government General Hospital, Madras	1,244	1,537
2 Government Stanley Hospital, Madras	931	1,011
3 Kilpauk Medical College Hospital, Madras	300	300
4 Government Royapettah Hospital, Madras	340	526
5 Government Ophthalmic Hospital, Madras	266	328
6 Government K.G. Hospital for Women and Children, Madras.	615	635
7 Institute of Obstetrics and Gynaecology and Government Hospital for Women and Children, Madras.	474	528
8 Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying in Hospital, Madras.	275	426
9 Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras.	250	250
10 Government Tiruvotteeswarar Tuberculosis Hospital, Otteri, Madras.	222	222
11 Government Mental Hospital, Madras	1,800	1,800
12 Government Tuberculosis Sanatorium, Tambaram ..	618	726
13 Government Erskine Hospital, Madurai	1,310	1,394
14 Government Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur ..	636	642
15 Thanjavur Medical College Hospital, Thanjavur ..	538	538
16 Chingleput Medical College Hospital, Chingleput ..	400	416
17 Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore ..	785	905
18 Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli ..	325	554
Total ..	11,329	12,638

1975 மார்ச் 27]

STATEMENT III.

BUILDING PROGRAMME.

PRESENT SCHEME IN FULL RECENTLY SANCTIONED.

Serial number and name of work.	Estimated amount.	G.O. No. and date.
(1)	(2)	(3)
(RS. IN LAKHS).		
<i>Madras Medical College, Madras.</i>		
1 Construction of additional three floor over the canteen block.	4.00	G.O. Ms. No. 2511, Health, dated 12th November 1974.
2 Improvements to Common Hall	3.85	G.O. Ms. No. 2727, Health, dated 7th December 1974.
3 Construction of a clinical examination room.	1.60	G.O. Ms. No. 1731, Health, dated 26th July 1974.
4 Improvements to the Electrical Installation in the Institute of Physiology and Pharmacology.	0.20	G.O. Ms. No. 1391, Health, dated 17th June 1974.
<i>Kilpauk Medical College, Madras.</i>		
5 Construction of Buildings for accommodating Social and Preventive Medicine and Microbiology.	4.40	G.O. Ms. No. 1738, Health, dated 27th August 1974.
6 Construction of a pump room for well water supply.	0.21	G.O. Ms. No. 196, Health, dated 7th February 1975.
<i>Chingleput Medical College Hospital, Chingleput.</i>		
7 Construction of Pharmacy Block	7.50	G.O. Ms. No. 121, Health, dated 22nd January 1975.
8 Provision of centralised system of Oxygen and Manifold room.	2.35	G.O. Ms. No. 2725, Health, dated 13th December 1974.]

[1975 மார்ச் 27]

Serial number and name of work.	Estimated amount.	G.O. No. and date.
(1)	(2)	(3)
(Rs. IN LAKHS).		
<i>Coimbatore Medical College and Hospital.</i>		
9 Construction of accident ward with 30 beds.	3.00	G.O. Ms. No. 2031, Health, dated 10th September 1974.
10 Construction of Mortuary Block..	1.60	G.O. Ms. No. 1016, Health, dated 27th April 1974.
<i>Government General Hospital, Madras.</i>		
11 Replacement of a lift	2.00	G.O. Ms. No. 2018, Health, dated 18th September 1974.
12 Improvements of water supply	0.62	G.O. Ms. No. 2575, Health, dated 20th November 1974.
13 Provision of underground cable from the surgical block. Transformer pillar box to Engine House.	0.44	G.O. Ms. No. 2789, Health, dated 18th December 1974.
14 Rectification of electrical defects pointed out by the Chief Electrical Inspector.	0.42	G.O. Ms. No. 2556, Health, dated 16th November 1974.
15 Provision of Boilers in Government General Hospital, Madras.	3.90	G.O. Ms. No. 2265, Health, dated 9th September 1974.
<i>Government Stanley Hospital, Madras.</i>		
16 Construction of 40 bedded block (construction of building on the left side portion of ground floor and construction of first floor for the entire portion of 100 bedded ward).	4.50	G.O. Ms. No. 1654, Health, dated 19th July 1974.
17 Improvements of water supply	0.52	G.O. Ms. No. 2575, Health, dated 20th November 1974.

1975 மார்ச் 27]

Serial number and name of work.	Estimated amount.	G. O. No. and date.
(1)	(2)	(3)
(Rs. IN LAKHS).		
<i>Government Royapettah Hospital, Madras.</i>		
18 Construction of Cancer Block.	10.02	G. O. Ms. No. 1502, Health, dated, 12th July 1974.
<i>Kilpauk Medical College Hospital, Madras.</i>		
19 Improvements of supply of water	0.34	G. O. Ms. No. 2575, Health, dated, 20th November 1974.
<i>Kasthurba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.</i>		
20 Provision of air-conditioning the Main Operation theatre in the ground floor completely.	1.92	G.O. Ms. No. 1538, Health, dated 5th July 1974.
<i>Government Hospital for Women and Children, Madras.</i>		
21 Construction of a building to accommodate Janus Cobalt Unit.	2.14	G. O. Ms. No. 65, Health, dated 9th January 1975.
22 Construction of a Twin Operation Theatre over Tubectomy ward.	1.85	G. O. Ms. No. 2026, Health, dated, 9th September 1974.
23 Improvements of water supply	0.60	G. O. Ms. No. 2575, Health, dated 20th November 1974.
24 Additional Amenities	0.16	G. O. Ms. No. 1499, Health, dated 29th June 1974.
<i>Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras.</i>		
25 Rectification of certain defects in H.V. and M.V. installation.	0.10	G. O. Ms. No. 174, Health, dated 28th January 1974.

[1975 மார்ச் 27]

Serial number and name of work.	Estimated amount.	G. O. No. and date.
(1)	(2)	(3)
(Rs. in Lakhs).		
<i>Government Mental Hospital, Madras.</i>		
26 Improvements of supply of water ..	0.32	G. O. Ms. No. 2575, Health, dated 21st November 1974.
<i>Government Erskine Hospital, Madurai.</i>		
27 Construction of a Government Hospital at Balarangapuram at South Madurai.	14.20	G. O. Ms. No. 848, Health, dated 20th November 1974.
<i>Peripheral Hospitals.</i>		
28 Construction of 100 bedded Government Peripheral Hospital in Tondiarpet, Madras.	32.34	G. O. Ms. No. 2122, Health, dated 21st September 1974.
29 Construction of 100 bedded Government Peripheral Hospital in Anna Nagar.	28.02	G. O. Ms. No. 2122, Health, dated 21st September 1974.
30 Construction of 100 bedded Government Hospital at Kalaignar Karunanithi Nagar.	30.00	G. O. Ms. No. 1772, Health, dated 30th July 1974.
<i>Total number of schemes.</i>		<i>Cost.</i>
		(Rs. in Lakhs.)
		163.12

1975 மார்ச் 27]

STATEMENT—IV.

PROPOSED BUILDING SCHEMES FOR 1975-76.

Serial number and name of the Scheme.	Total cost.
(1)	(2)
(Rs. in Lakhs.)	
1 Construction of building to accommodate the Steam Laundry at the Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras-8.	4.60
2 Construction of two storeyed building to accommodate 150 beds in the Institute of Obstetrics and Gynaecology and Government Hospital for Women and Children, Madras-8.	3.00
3 Construction of Blood Bank over Accident-cum-Resuscitation Ward in Government Erskine Hospital, Madurai.	2.60
4 Provision of alternate high tension supply cables to Madras Medical College and Government General Hospital, Madras.	1.60
5 Construction of Buildings for Electron Microscope Laboratory in Madras Medical College, Madras.	1.60
6 Development of Horse Farm and Animal Farm in King Institute, Guindy.	1.32
7 Provision of ramp for the old block in Government Royapettah Hospital, Madras.	1.00
8 Construction of Central Animal House for Tiruneiveli Medical College, Tirunelveli.	0.80
9 Provision Store Shed in Government Royapettah Hospital, Madras.	0.30
10 Extension of Steam Laundry and construction of corridor in the Government Royapettah Hospital, Madras.	0.36
11 Conversion of cess pool type of latrines into septic tank in T.B. Sanatorium, Thoppur.	0.14
12 Provision of Lumber Room in Government R.S.R.M. Lying-in Hospital, Madras.	0.17
13 Improvements to existing Mortuary Block at Chingleput Medical College, Chingleput.	0.12
14 Provision of lift in the Obstetrics and Gynaecology Block at Government Erskine Hospital, Madurai.	1.20
15 Construction of First Floor over the Medical Stores in the Government R.S.R.M. Lying-in Hospital, Madras.	0.67
16 Air-conditioning of Bio-Chemistry Room and sensitivity room in the new Annexe in Government Chest Institute, Madras.	0.21
Total	19.09

[1975 மார்ச் 27]

STATEMENT V.

NUMBER OF DISPENSARIES OF INDIAN MEDICINE IN THE STATE.

	<i>Siddha.</i>	<i>Ayurveda.</i>	<i>Unani.</i>	<i>Total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Panchayat Union Rural Dispensaries.	285	63	9	357
Regular Dispensary	32	13	1	46
Run by Municipalities.	36	21	5	62
Government Dispensaries	5	5	..	10
Run by Temples	26	..	..	26
	384	102	15	501

1975 மார்ச் 27]

STATEMENT VI.

LIST OF DISPENSARIES SO FAR ORDERED TO BE PROVINCIALISED.

<i>District.</i>	<i>Name of the dispensary.</i>	<i>Date of taking over.</i>
(1)	(2)	(3)
<i>(a) Ex-district Board Dispensaries—</i>		
Chingleput	1 Padirvedu Madarpakkam	30th December 1974.
	2 Selavakkam	1st June 1973.
	3 Tirupporur	13th December 1974.
	4 Walajabad	Under process.
Coimbatore	5 Kallipatti	10th January 1975.
	6 Paduppampatti	28th March 1973.
	7 Pongalur	Under process.
	8 E. Chettipalayam	Do
Dharmapuri	9 Karimangalam	1st February 1973.
	10 Royakottah	1st January 1975.
Madurai	11 Andipatti	1st January 1975.
	12 Idayakottai	1st November 1972.
	13 Saptur	Do.
	14 Sholavandan	Do.
	15 Keeranur	Under process.
Nilgiris	16 Kundah Bridge	1st November 1972.
	17 Melur Hosetty	Under process.
North Arcot	18 K. V. Kuppam	1st November 1972.
	19 Marattipalayam	Do.
	20 Melvisharam	1st November 1972.
	21 Desur	29th August 1973.
	22 Chetput	Under process.
	23 Pudupalayam	1st November 1972.
	24 Panapakkam	23rd January 1975.
Ramanathapuram,	25 Anandur	31st December 1974.
	26 Elayirampennai	1st November 1972.
	27 Kamuthi (Maty.)	Do.
	28 Manamadurai	Do.
	29 V. Pudur	1st November 1972.
	30 Kamuthi	Under process.
	31 Pamban	Under process.

[1975 மார்ச் 27]

District.	Name of the dispensary.	Date of taking over.
(1)	(2)	(3)
Salem	32 Mallur	1st November 1972
	33 Peddanaickenpalayam.	1st February 1975.
South Arcot.	34 Pennadam	1st November 1973.
	35 Avalurpet	Do.
	36 Kattumannarkoil	Do.
	37 Sankarapuram	Do.
	38 Bhuvanagiri	Under process.
	39 Chinnasalem	Do.
	40 Gavarapattu	Do.
	41 Srimushnam	Do.
Thanjavur	42 Kollidam	1st November 1972.
	43 Peralam	1st November 1972.
	44 Enangudi	1st January 1975.
	45 Perumagalur	Under process.
	46 Sithamalli	Do.
	47 Madukkur	Do.
Tiruchirappalli	48 Thathiengarpet	31st December 1974.
	49 Thogaimalai	31st December 1974.
	50 Udayarpalayam	1st November 1972.
	51 Kattuputhur	Under process.
Tirunelveli	52 Kulasekarapattinam	1st November 1972.
	53 Vickramasingapuram.	Do.
	54 Sivagiri	Do.
	55 Alwarthirunagari	Under process.
	56 Kalugumalai	Do.
	57 Panagudi	Do.
	58 Vilathikulam	Do.
	59 Veeravanallur	Do.
	60 Veerakeralampudur	Do.
Pudukottai	61 Puppur	Under process.
	62 Gandarvakottai	Do.
	63 Keeramangalam	Do.

1975 மார்ச் 27]

District.	Name of the dispensary.	Date of taking over.
(1)	(2)	(3)
(b) Panchayat Union Dispensaries.		
Chingleput	64 Pulicat	Under process.
	65 Villivakkam	Do.
Coimbatore	66 Kunaralingam	31st March 1974.
Dharmapuri	67 Mathur	1st November 1972.
	68 Papparapatti	Do.
	69 Denkanikottah	Under process.
	70 Uthangarai	Do.
North Arcot	71 Kalavai	Under process.
Ramanathapuram	72 Thondi	Under process.
	73 Singampuneri	Do.
	74 Thiruppuvanam	Do.
	75 Ilayankudi	Do.
Salem	76 Kuttapatti	1st February 1973.
	77 Valapadi	1st November 1972.
	78 Thamampatti	Under process.
South Arcot	79 Kandachipuram	1st November 1972.
Thanjavur	80 Kodikarai	30th March 1973.
	81 Podakudi	1st November 1972.
	82 Voimedu	Do.
	83 Kulikarai	Under process.
Tiruchirappalli	84 Musiri (Maternity)	6th June 1974.
	85 Somarasampettai	1st November 1972.
Tirunelveli	86 Eruvadi	1st November 1972.
	87 Arunpugacuri	Do.
	88 Valliyoor	Under process.
	89 Radhapuram	Do.
Pudukottai	90 Subramaniapuram	Under process.
	91 Kottampatti	Do.

[1975 மார்ச் 27]

District.	Name of the dispensary.	Date of taking over.
(1)	(2)	(3)

(c) Rural Dispensaries.

Chingleput	92 Sadras	Under process.
North Arcot	93 Pallikonda	9th January 1975.
	94 Pernamallur	Under process.
Nilgiris	95 Denal Sholurmattam	31st December 1974.
Madurai	96 Siddayankottai	Under process.

(d) Municipal Dispensaries.

North Arcot	97 Arcot	Under process.
Salem	98 Idapadi	Do.
Tiruchirappalli	99 Manapparai	Do.
Tirunelveli	100 Puliangudi	Do.

District Board—cont.

Chatram Dispensary.

Thanjavur	101 Minisal	1st November 1972.
-----------------	-------------------	--------------------

1975 மார்ச் 27]

STATEMENT VII.

* The various medical facilities available in the mofussil is classified and distributed as follows:—

1 District Headquarters Hospitals		14
2 Taluk Headquarters Hospitals		97
3 Non-taluk Headquarters Hospitals		109
4 Dispensaries		112
5 E.S.I. Hospitals		3
6 E.S.I. Dispensaries—		
Static		95
Mobile		9
7 Utilisation Dispensaries		3
8 Primary Health Centres		381
9 Leprosy Control Units		37
10 Mobile Medical Units		13

	Additional Bed strength increased.	Total.
1973-74	152	10,385
1974-75	359	10,744
1975-76	218 (Target).	10,962

[1975 மார்ச் 27]

மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை பற்றிய முக்கியக் கூறுகளை இந்த அவையின் முன் வைக்க விழைகிறேன்.

கொள்கை :

ஒரு நாடு உரிய வகையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் நலமுடன் திகழ்வதற்கும் மக்கள் சிறந்த உடல் நலம் உடையவர்களாய் இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது ஆகும். எனவே, “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்னும் பழமொழிக்கிணங்க, மக்கள் உடல் நலனைப் பேணி வளர்த்து மேம்படுத்துவதற்கு இவ்வரசு பெரும் முக்கியத்துவம் அளித்து வருகின்றது. இக்குறிக்கோளினை எய்தற் பொருட்டு அரசு பல ஆண்டுகளாகவே பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்துள்ளது. இவற்றில் தாய்-சேய் நலன், மக்கள் ஊட்டச் சத்துத் தரத்தை மேம்படுத்தல், தொற்றுநோய்த் தடுப்பும் கட்டுப்பாடும், சுகாதாரம் பற்றிய அறிவை மக்களிடையே பரப்பதல், உணவுக் கலப்படத் தடுப்பு, சுற்றுப்புறத் துப்புரவை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும்.

நகரமைப்புத் திட்டம், குடிநீர் வழங்கு-வடிகால் வாரியம் ஆகியவை குறித்த செலவுகளும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டக் கோரிக்கையில் அடங்கும்.

இனி, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையினது நடவடிக்கைகளின் சிறப்பான கூறுகள் பற்றி இங்கு எடுத்துரைக்க விழைகின்றேன்.

தாய்-சேய் நலன்கள் உட்பட (சமுதாய) மக்கள் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துதல்.

(a) **தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள்.**—தொடக்க நல்வாழ்வு-நிலையம்—கிராம குடும்ப நலப் பிரிவு கிராமப் பகுதிகளில் முக்கியமான பயனுள்ள பணியாற்றி வருகின்ற அமைப்புகள் ஆகும். தற்போது நமது மாநிலத்தில் உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மொத்தம் 381 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் உள்ளன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

[1975 மார்ச் 27]

அறிவர். (1) துரிஞ்சாபுரம், (2) கீழ்ப்பெண்ணாத்தூர், (3) மொடக் குறிச்சி, (4) கொடுமுடி, (5) வெள்ளக் கோயில், (6) தூக்கநாயக்கன் பாலையம், (7) ஆத்தூர் ஆகிய ஏழு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டிரண்டு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் உள்ளன. தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள், தாய்-சேய் நலம், குடும்ப நலத் திட்டம், நோய்த் தடுப்பு, சத்துட்டக் கல்வி, மருத்துவ சிகிச்சை முதலிய துறைகளில் தொடர்ந்து கிராம மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்து வருகின்றன.

மொத்தமுள்ள 381 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களில் 188 தொடக்க நிலையங்களுக்கு சொந்தக் கட்டிடங்கள் உள்ளன. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 31 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கட்கும், 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 42 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கட்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அக் கட்டிடங்கள் கட்டும் பணி பல்வேறு நிலைகளில் நடைபெற்று வருகிறது. அண்மையில் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக இந்திய அரசு விதித்துள்ள தடையும், நிமிட்டி போன்ற கட்டிடம் கட்டுவதற்குரிய பொருள்கள் கிடைப்பதில் உள்ள இடையூறும் கட்டிடப் பணி முன்னேற்றத்தை ஓரளவு பாதித்துள்ளன. நிதிவசதி கிடைப்பதைக் கருத்திற்கொண்டு மற்ற தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களுக்கும் படிப்படியான திட்டத்தின் கீழ் கட்டிடங்கள் கட்டித் தரப்பட வேண்டும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறைந்த அளவுத் தேவைகள் நிபந்தனின் கீழ் கீழ்க்காணும் பணிகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது :—

மருந்தகங்களுக்கும் பணியாளர் குடியிருப்புகளுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

(ii) **தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களுக்கும் துணை நிலையங்களுக்கும் மருந்துகள் வாங்க கூடுதல் நிதி ஒதுக்குதல்.**

தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு மருந்துகள் வாங்கப்படுவதில்லை என்று பொதுவாகக் கருத்து நிலவுகிறது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்திற்கும், மருந்துச் செலவு குறித்து விதிக்கப் பட்டிருந்த நிதி வரம்பான ரூ. 4,500 என்பதை 1974-75 ஆம்

[1975 மார்ச் 27]

ஆண்டில் ரூ. 12,000 ஆக உயர்த்தியதன் மூலம் மேற்சொன்ன குறைபாடு பெருமளவில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்றே 1972-73-ல் ஒவ்வொரு துணை நிலையத்துக்கும் அனுமதிக்கப்பட்ட செலவு வரம்பான ரூ. 600 என்பது 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 800 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

முன்னரே குறிப்பிட்டவாறு இந்த தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் பயனுள்ள பணியாற்றி வந்துள்ளபோதிலும் கூட, அவை பெரும் பரப்பளவிலும், அதிக மக்கள் தொகையினருக்குப் பயன்படும் வகையில் பணிபுரிய வேண்டியுள்ளது. அனைத்துமூலையான அளவில் செயல்பட இயலாமல் உள்ளன தொடக்கத்தில் கொண்டிருந்த கருத்துப்படி தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையம் ஒன்று சுமார் 40,000 முதல் 60,000 வரையிலான மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் ஒவ்வொரு தொடக்க சுகாதார நிலையமும் 30,000-லிருந்து ஒரு இலட்சம் வரையுள்ள ஜனத் தொகையை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. முற்றிலும் இயலாத காரணத்தால் ஒரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையம், தொலை தூரப் பகுதிகளில் பரவிக் கிடக்கின்ற பெருமளவு மக்களுக்குப் பணி புரிய இயலாதுள்ளது. இந்த நிலைமையின் கடுமையைத் தணிக்கும்பொருட்டு, அப்பகுதியில் வாழ்கின்ற பெருமளவு மக்கட் பிரிவினர்க்கு மருத்துவ-நல்வாழ்வு வசதிகள் கிடைப்பதற்காக (ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும்) கூடுதலாக இன்றொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்தை நிறுவுவதற்கு அனுமதியளிக்குமாறு மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு எழுதியுள்ளது. ஆனால், மத்திய அரசு மாநில அரசின் இந்த வேண்டுகோளை ஏற்க இயலாதென்று தெரிவித்துள்ளது. மற்றவற்றோடு ஒப்பிட, பெருமளவு மக்கள் தொகையும், மிகப் பின்தங்கிய பகுதிகளும் கொண்டுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலாகிலும் கூடுதலாக இன்றொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்தை நிறுவ வேண்டியது அவசியமென நாம் கருதுகிறோம்.

ஒவ்வொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்திலும் தற்போது இரண்டு மருத்துவ அதிகாரிகள் உள்ளனர். மருத்துவ அதிகாரிகள் கிராமப் பகுதிகளை அடிக்கடி நேரில் சென்று பார்வையிடவும், கூடுதலாகின்ற பணிச் சமையைச் சரிவாகக் கவனிக்கவும் அவர்களுக்கு வசதியளிக்கும் பொருட்டு, தொடக்க

[1975 மார்ச் 27]

நல்வாழ்வு நிலையங்களில் மூன்றாவது மருத்துவ அதிகாரியை நியமிக்க அரசு கருதுகிறது. தொடக்கத்தில், மிக அதிக அளவு மக்கள் தொகையுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 100-ல் இவர்கள் நியமிக்கப்படுவர்.

(b) தாய்-சேய் நலப் பணிகள்.—தாய்-சேய் நலப் பணிகளில் நல்ல உடல் நலன் பெற்ற தாய்க்கு உடல் நலன் பெற்ற குழந்தை பிறப்பதை உறுதிப்படுத்தவும், அதன்பின் தாய்-சேய் நலத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. தற்போது இதற்காக தாய்மார்களுக்கு பேறுகாலத்திற்கு முந்திய கவனிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பதிவுப் பணி ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் உள்ள தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள், மகப்பேறு நிலையங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மகப்பேறு உதவியாளர்கள்/துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சியர்களால் செய்யப்படுகிறது.

பேறு காலத் தாய்மார் ஒவ்வொருவருக்கும், அவரிடத்தில் அல்லது கருப்பையில் சிசு வளர்ச்சி நிலையில் ஏதேனும் கோளாறு இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடிப்பதற்காக மருத்துவச் சோதனை செய்யப்படுகிறது. பேறு காலத் தாய்மாரிடம் இரத்த சோகை, ரத்தத் திரிபு நோய், சத்துக் குறைவு உள்ளவர்கள் இருக்கின்றார்களா என்றறிவதற்குச் சிறப்பான முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இரத்த சோகை உள்ள தாய்மாருக்கு உரிய சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு, அதைக் கட்டுப்படுத்த எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய உணவு குறித்து அவருக்கு அறிவுரை அளிக்கப்படுகிறது. குழந்தைக்கு உணவளித்தல், நோய்த் தடுப்பின் பொருட்டு குறித்த காலங்களில் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் குழந்தைப் பருவநோய்கள், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் ஆகியவை குறித்தும் அவர்களுக்கு அறிவுரை அளிக்கப்படுகிறது. துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சியர் வீடுகளுக்குச் சென்று பிறந்த பச்சிளங்குழந்தையின் நலனைக் கவனிக்கின்றனர். சுகாதாரப் பார்வையாளர், துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சியர் பணியை மேற்பார்வையிடுவதோடு, குழந்தை நலன், பள்ளி செல்லும் வயதடையாச் சிறார்கள் நலன் மற்றும் பள்ளிச் சுகாதார திட்டம் குடும்ப நலத் திட்டம் ஆகிய கிட்டங்களுக்குப் பொறுப்பு வகித்து அவற்றைச் செயற்படுத்துகிறார்.

[1975 மார்ச் 27]

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்படி, மகப்பேறு நிலையங்களைத் திறந்து பேணி வருவது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். தற்போது மக்கள் தொகையில் பத்தாயிரம் பேருக்கு ஒரு நிலையம் வீதம் மகப்பேறு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு வைத்து வரும் நிலையங்களில், தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களைச் சேர்ந்த மூன்று துணை நிலையங்கள் அவற்றுக்கு ஆகும். தொடரினச் செலவில் மூன்றிலிரு பாகம் மானியமாக அரசிடமிருந்து பெறுகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் நடத்தப்பட்டு வரும் பிற பேறு கா—குழந்தை நல நிலையங்கள், குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் 100 சதவீத மத்திய உதவி பெறுகின்றன.

நகராட்சிகளில் உள்ள மகப்பேறு இல்லங்களும் மகப்பேறு நிலையங்களும் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் தொடரினச் செலவில் 25 சதவீதத்தை அரசிடமிருந்து மானியமாகப் பெறுகின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் நடத்தி வரும் மகப்பேறு நிலையங்களுள், அரசு, மகப்பேறு-குழந்தை நல நிலையங்களை அமைத்துள்ளது. மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக தொலை தூரத்தில் உள்ள 95 கிராமங்களில் 1-1-1974 ஆம் நாளன்றுள்ளவாறு மாநிலத்தில் மொத்தம் 3,853 மகப்பேறு நிலையங்கள் உள்ளன.

தொண்டைப்பிள்ளை-கக்குவான்-இசிவு நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் குழந்தைகளின் நலனுக்காக தொடக்க உடல் நல நிலையங்கள் மூலமாக 1964 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி நீடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 5 வயதுக்குக் குறைவாக உள்ள குழந்தை களுக்குத் தடுப்பு ஊசி போடப்படுகிறது. 1964-ல் இத்திட்டம் 164 தொடக்க உடல்நல நிலையங்களில் கொண்டு வரப்பட்டது. தற்போது, இத்திட்டம் தொடக்க உடல்நல நிலையங்கள் அனைத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. பள்ளி செல்லும் வயதடையாத குழந்தைகளின் நலனுக்காக நடப்பாண்டில் 20 தொடக்க உடல்நல நிலையங்களில் மூலகை நோய்த் தடுப்பு சிறப்புத் திட்டம் அண்மையில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தைச் செவ்விய முறையில் செயல்படுத்துவதற்காக

[1975 மார்ச் 27]

20 தொடக்க உடல்நல நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுகாதாரப் பார்வையாளர் ஒருவரும், மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் வீதம் 13 பொதுச் சுகாதார செவிலியர்களும் கூடுதலாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர். 1975-76-ல் இத்திட்டத்தை மேலும் 20 தொடக்க உடல்நல நிலையங்களுக்கு நீட்டிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

II. சத்துணவு திட்டத்தில் காணப்படும் முன்னேற்றம்

சத்துக் குறைவும், அதன் காரணமாக நாட்டு மக்களது வாழ்க்கையும் வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுவது பற்றி பல விவாதங்களும் உரையாடல்களும் உலக நாடுகளில் நடைபெறுவதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். உலகத்திலுள்ள சத்துணவு வல்லுநர்களும், திட்ட அமைப்பாளர்களும் இப்பிரச்சினை குறித்து ஆய்வு செய்து அதனைத் தீர்ப்பதற்கான வகைகளைக் கண்டறிவதில் முயற்சியாக ஈடுபட்டுள்ள அநேக நேரத்தில், நாமும், இக்குறையைப் போக்குவதில் தொடர்ந்து முயன்று வருகிறோம்.

கிராம வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறையின் ஒத்துழைப்புடன் செய்முறைச் சத்துணவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான அடிப்படைப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுப்பதற்காக, 1974-75 ஆம் ஆண்டில் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் சத்துணவு—உணவு முறை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன :—

மாவட்டம்	வளர்ச்சி வட்டாரம்	கிராமங்கள்
தருமபுரி	பாலக்கோடு (Palacode)	தத்தம்பட்டி
திருச்சி	திருவெறும்பூர்	நாவல்பட்டி
கன்னியாகுமரி	தக்கலை	கூத்தநல்லூர்

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வில்லிவாக்கம் வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் உள்ள போளூர் கிராமத்தில் ஆண்டிற்கு இருமுறை ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. இதுவரை, இம்மாதிலத்தில் கன்னியாகுமரி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தருமபுரி மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு வளர்ச்சி

[1975 மார்ச் 27]

வட்டாரங்களிலும் பிற மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாண்டில் பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்தும் 24 சுகாதார ஆய்வாளர்களும், 25 சுகாதாரப் பார்வையாளர்களும் மத்தியச் சத்துணவுக் கழகத்தில் நடத்தப்படும் அறிவியல் சத்துணவுத் துறையில் பணியிருப்புப் பயிற்சி பெற்றனர். விரிவுரைகள் வழங்கப்படுவதுடன், இப்பயிற்சியில் கட்டில் விளக்கங்கள், இடங்களுக்கு நேரில் சென்று பார்த்தல், தீரைப்படக் காட்சிகள் ஆகியவையும் அடங்கும். அடையாறு, சுகாதாரத் தொண்டு நிறுவனத்தில் உணவு முறைப் பயிற்சி பெற்று வரும் மாணவர்களுக்குச் சத்துணவுச் சிறப்பு வகுப்புகள் நடத்தப் பட்டன.

1975-76 ஆம் ஆண்டிலும் இதுபோன்ற பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படும்.

கூடுதல் உணவளிப்புத் திட்டம்.—இத்திட்டம் ‘யூனிசெஃப்’ நிறுவன உதவியுடன் 1950-ல் தொடங்கப்பட்டது. பள்ளிச் செல்லும் பருவம் எடாத சிறார்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரிடம் காணப்படும் ஊட்டச் சத்துக் குறைபாட்டைப் போக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இத்திட்டம் ‘கேர்’ நிறுவன உதவியுடன் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இந்நிறுவனம் உணவுப் பொருட்களை நன்கொடையாக வழங்குகிறது. தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள், நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றில் தற்போது 2,440 உணவளிப்பு நிலையங்கள் உள்ளன. நாள்தோறும் சுமார் 98,000 பேர் பயனடைந்து வருகின்றனர். நடப்பாண்டில் சுமார் ரூ. 78 லட்சம் மதிப்புள்ள 5,65,500 பவுண்டு உணவுப் பொருட்கள் பெறப்பட்டு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

1975-76 ஆம் ஆண்டிலும் அதனை அடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலும் ‘கேர்’ நிறுவன உதவியை நாம் தொடர்ந்து பெறுவதற்கான அறிகுறிகள் உள்ளன.

[1975 மார்ச் 27]

(III) தொற்று நோய்த் தடுப்பும் கட்டுப்பாடும்

(a) காலரா.—இந்நாட்டில் காலரா தோன்றிப் பரவுகிற மாநிலங்களில் நமது மாநிலம் ஒன்று எனக் கருதப்படுகிறது. நமது மாநிலத்தில் கீழ்க்காணும் 4 மாவட்டங்கள் காலரா தோன்றிப் பரவுகின்ற மாவட்டங்களாகும்.—

- (1) திருச்சிராப்பள்ளி.
- (2) கோயம்புத்தூர்
- (3) வட ஆர்க்காடு.
- (4) தென்னார்க்காடு.

காலரா கட்டுப்பாட்டுத்திட்டத்தின்கீழ், கொள்ளை நோய்க் கட்டுப்பாட்டு இயல் ஊர்திப் பிரிவுகள் 7, கொள்ளை நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப்பிரிவுகள் 3, தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் காலரா ஒழிப்புக்குழு ஒன்று ஆகியன இயங்கி வருதல் அதன் சிறப்பியல்பு ஆகும். 1975-76 ஆம் ஆண்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு கூடுதலாக காலரா ஒழிப்புக் குழு வொன்று அமைக்கப்படவிருக்கிறது. இவைதவிர, பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் சென்று பணிபுரியப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக நம்மிடம் 64 இன்ஸ்பெக்டர்கள் உள்ளனர். கொள்ளை நோய் தோன்றிப்பரவும் இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலும் காலரா ஒழிப்புப்பணி சிறப்புப் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். கொள்ளை நோய் குறித்த தகவலைச் சேகரிப்பதற்காகவும் குடிநீரில் குளோரினைக் கலப்பதற்காகவும், உயிரியல் ஆய்வின் பொருட்டு மாநிலிகள் எடுப்பதற்காகவும் இப் இணைந்த கொள்ளை நோயியல் பிரிவு ஒன்றும் உள்ளது அதனி் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். தலைமையிடத்துடன் டம், இயல் ஆய்வுக்கூட ஊர்தியொன்றும் உள்ளது. கொள்ளை நோய் தடுவதெனத் தோன்றிப் பரவும் காலங்களில் ஆய்வு—கட்டுப்பாட்டுப்பணியைச் செய்வதற்காக இந்த ஊர்தி பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கொள்ளை நோய் குறித்த சிகிச்சைகள் அளிக்கவும், கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை விரிவெடுத்தவுமென காலரா ஒழிப்புக் குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளன.

1975 மார்ச் 27]

இக்குழுவால் காலரா தடுப்பு ஊழி போடப்பட்டவர்கள் எண்ணிக்கை விவரம் வருமாறு:—

1972—14,69,731

1973—14,30,616

1974—17,25,434

1975— 65,221

(8-2-75 வரை)

(b) பெரியம்மை ஒழிப்புத்திட்டம்:

பெரியம்மை ஒழிப்புத்திட்டம் 1963-64 ஆம் ஆண்டில் நமது மாநிலத்தில் தொடங்கப்பட்டது. பெரியம்மை பரவுவதைத் தடுப்பதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். (a) குழந்தைகளுக்கு முறையான தொடக்க அம்மைப்பால் வைத்தும், மக்களுக்கு மறு அம்மைப்பால் வைத்தும், (இ) மக்கட் சமுதாயத்தில் பெரியம்மை கண்டுள்ளவர்களைத் தீவிரமாகவும், உரிய தருணத்திலும் கண்டுபிடித்துத் தனிமைப்படுத்தி நோய்பரவாமல் தடுப்பதற்குரிய பிற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமும் பெரியம்மை பரவுவது தடுக்கப்படும். நிலைத்த, திறமையான பணியின் விளைவாக நமது மாநிலம் பெரியம்மை நோயினின்றும் விடுபட்ட மாநிலம் என்றறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, 1963 ஆம் ஆண்டில் 9,241 பேருக்குப் பெரியம்மை நோய் கண்டது, 2,559 பேர் அதனால் மாண்டனர், அதற்கெதிராக, 1974-75 ஆம் ஆண்டில் இங்கும் அங்குமாக 15 பேருக்குமட்டுமே பெரியம்மை நோய் கண்டது, 4 பேர் இந்நோயால் மாண்டனர் என்னும் புள்ளி விவரத்தைக் கொண்டுபார்த்தால் மேற்கொள்ள உண்மை புலப்படும். இந்த 15 பேருக்குப் பெரியம்மை நோய் கண்டது கூட, அந்நோய் பீகார் மாநிலத்திலிருந்து தொற்றி வந்ததே காரணமாகும். உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் உதவியுடனும் ஒத்துழைப்புடனும் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் பெரியம்மை இங்கு பரவியுள்ளதா எனக் கண்டறியும் பொருட்டு, பெரியம்மை கண்டவர்கள் பற்றி முனைப்பான, சோதனை எல்லா மாவட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தச் சோதனைகளின் விளைவாக இம்மாநிலம் பெரியம்மை நோயற்ற மாநிலம் என்று தெரிய வந்தது.

1975 மார்ச் 27]

1975-76 ஆம் ஆண்டிலும்கூட, எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒவ்வொரு 2 மாதங்கட்கும் ஒருமுறை மும்முரசு சோதனைகள் நடத்தப்பெறும். உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் உதவியுடன் பெரியம்மை ஆய்வுகுறித்த சிறப்புக்குழுவுவொன்றும் செயல்பட்டு வருகிறது. பெரியம்மை கண்டுள்ளது என ஐயுறும் தகவல்கள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இக்குழு மாவட்டங்களுக்கு விரைகின்றது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் (1974 நவம்பர் வரையில்) 11,36,265 குழந்தைகட்கு தொடக்க அம்மைப்பால் வைக்கப்பட்டது, 50,27,708 பேருக்கு மறு அம்மைப்பால் வைக்கப்பட்டது. இந்திய அரசு விடுத்த வேண்டுகோளின் பேரில், பீகாரிலும், உ.பி.-யிலும் பெரியம்மை ஒழிப்பு குறித்த நடவடிக்கைகளுக்காக பொது சுகாதாரம் குடும்பநலத்துறை உதவி இயக்குநர்கள் இருவர், சுகாதார அதிகாரி ஒருவர் ஆகியோர், கொள்ளை நோயியல் குறித்த சிறப்பு வல்லுநர்களாகச் சென்று பணிபுரிய முகமைவில் அனுப்பப்பட்டனர்.

(c) பிளேக்:

கடந்த காலத்தில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தது. மும்முரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதன் பயனாக, இம்மாநிலத்தில் 1964 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பிளேக் நோய் அறவே ஒழிக்கப்பட்டது என்றே கூறலாம். எனினும், வட ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்களில் நோய் பரவும் பகுதிகளில் வழக்கமான பிளேக் நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

(d) மலேரியா:

மாநிலத் தலைநகரான சென்னையில், மலேரியா நோய்கள், கொசுக்களால் பரவும் நோய்கள் கட்டுப்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. மலேரியாவையும், கொசுக்களினால் பரவும் நோய்களையும் கட்டுப்படுத்தும் பணியை இக்கழகம் கவனித்து வருகிறது. அங்கு பயிற்சி, ஆய்வு, கொள்ளை நோயியல் ஆய்வு வசதிகள் உள்ளன. தஞ்சாவூரிலும் கோயம்புத்தூரிலும் வட்டரா நோய்க்குறி கட்டுப்பாட்டு அமைப்புகள் இரண்டு உள்ளன. இந்த அமைப்புகளில் பயிற்சி, ஆய்வு, சோதனை வசதிகள் உள்ளன.

[1975 மார்ச் 27]

இம்மாதிலும் 1958-59 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. இதற்காக இம் மாதிலும் 31.45 பருக்கிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் நோய் பிடிக்கப்பட்ட நிலை, பராமரிப்பு நிலை, ஒருங்கிணைப்பு நிலை என்ற மூன்று நிலைகளில் செயல்படுத்தப்பட்டது. மலேரியா நோய் பிடிக்கப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு முழு அளவில் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. பராமரிப்பு நிலையில் 28.40 பிரிவுகளில் மலேரியா அறவே ஒழிக்கப்பட்டது. வெளியூர்களிலிருந்து இங்கு பரவிய அல்லது உள்ளூரிலேயே நிலவிய மலேரியா நோயைக் கண்டு பிடிக்க துண்ணாய்வு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மலேரியா நோய்க்கிருமியை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டம் தற்போது கடுமையான நிலையை கடந்து வருகிறது. தொழில் துட்ப, நடைமுறைக் காரணங்களினால் மலேரியா நோய் கண்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. 1974 ஆம் ஆண்டில் இதுவரை சேலம், தருமபுரி, வட ஆற்காடு, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலும், சேலம், சாகிபுரம், ஈரோடு, வேலூர், சென்னைமாநகரம் ஆகிய நகரங்களிலும் கடமார் 19,953 பேர் மலேரியா நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவற்றில் பராமரிப்பு நிலையில் 17,948 பேர் நோய் கண்டிருப்பதாக பதிவு ஆகியிருந்தது. இவற்றில் பெரும்பகுதி இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு, தருமபுரி மாவட்டங்களில் நோய் பரவும் பிரச்சினை மிகுந்த பகுதிகளில் இருந்துதான் அதிக அளவில் நோய் கண்டிருந்தது. போதிய போக்குவரத்து வசதியின்மை, நிலப்பகுதியின் தனித்தன்மை, விலகன் மிகவும் பரவலாக அமைந்திருந்தல், மக்களின் நடமாடும் ஆகிய காரணங்களினால் இப்பகுதிகளில் நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது மிகவும் சிக்கலாக உள்ளது. நோயைக் கட்டுப்படுத்த பணியாளர்களை நியமிப்பதன் மூலமும், மருந்துகள் தெளிப்பதன் மூலமும் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இப்பிரச்சினைகள் குறித்து இந்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்து தொழில் துட்பப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வுசெய்ய இந்திய அரசு தனது வல்லுநர்களை அனுப்ப உறுதியளித்துள்ளது.

ஒருங்கிணைப்பு நிலையின் கீழ் எற்றுக் கொண்ட செலவினம் போக மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் ஆகும் மொத்தச்

[1975 மார்ச் 27]

செலவையும் இந்திய அரசு எற்றுக் கொள்கிறது. தலைமையிடத்திலும், மண்டல நிலையிலும் பணியாற்றும் மேற்பார்வை பணியாளர்களைப் பொறுத்தவரை, மொத்த செலவில் 25 சதவீதத்தை இந்திய அரசு எற்றுக்கொள்கிறது. எஞ்சிய 75 சதவீதத்தை மாநில அரசு எற்றுக்கொள்கிறது.

பராமரிப்பு நிலையின் கீழுள்ள பணிகளில் அடிப்படை உடல்நலப் பணிகள் 1-4-1969-லிருந்து எற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் 353 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வருகின்றன. அடிப்படை உடல்நலப் பணிகளில் உள்ள பணியாளர் அமைப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

10,000 மக்கட் தொகைக்கு ஓர் அடிப்படை உடல்நலப் பணியாளர்.

ஒவ்வொரு 4 அடிப்படை உடல்நலப் பணியாளர்களுக்கும் ஓர் அடிப்படை உடல்நல ஆய்வாளர்.

ஒவ்வொரு ஆரம்ப கருதார நவ்வாழ்வு நிலையத்திற்கும் ஓர் ஆய்வுக்கூட உதவியாளர்.

அடிப்படை உடல்நலப் பணியாளர்கள் பலதோக்குப் பணியாளர்களாவர். பராமரிப்பு நிலைப் பகுதியில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் மலேரியா ஒழிப்பு, பெரியர்மை ஒழிப்புத் திட்டங்களுக்குரிய துண்ணாய்வுப் பணிகளுக்கு உதவி புரிகின்றனர்.

அடிப்படை உடல்நலப் பணி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட திட்டமாகும். ஆனால் ஐந்தாவது திட்டத்தில் இச்செலவை மாநில அரசு எற்க வேண்டும்.

3,299 அடிப்படை உடல்நல ஊழியர்களும், 738 அடிப்படை உடல்நல ஆய்வாளர்களும், மலேரியா நோய் ஆய்வாளர்களும், 353 ஆய்வுக்கூட உதவியாளர்களும், அடிப்படை உடல்நலப் பணியின் கீழ் பணியாற்றுகின்றனர்.

நகர்ப்புற மலேரியாத் திட்டம்:—

1972-73-ல் ஒப்புதல் வழங்கப்பெற்ற இந்திய அரசு நகர்ப்புற மலேரியாத் திட்டத்தை சேலம் சாகிபுரம், கூக்குக்குடி, சென்னை ஆகிய நான்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிறைவேற்றி வருகின்றன.

[1975 மார்ச் 27]

இளம்பிள்ளை பேரூராட்சிக்கான இத்திட்டம் துறைத் திட்டமாக நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்கள் ஐந்தாவது திட்டக் காலத்திலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

சென்னை மாநகர் நிக்லாக, ஏற்றுக்கொண்ட செலவு போக நடைமுறைச் செலவுகளைப் பொறுத்தவரை இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்ற உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஏற்கும் செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசு ஈடு செய்யும்.

சென்னை மாநகரம் பலதிறப்பட்ட மக்கள் வாழும் நகரமாயிருப்பதால், இந்திய அரசு பொருள் உதவியை மட்டும் அளிக்கிறது. இத்திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் கருவிகளும், சாதனங்களும் இந்திய அரசால் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

(f) யானைக்கால் நோய் :

நமது மாநிலத்தில் யானைக்கால் நோய் கண்டுள்ள பகுதிகளில் 1.3 கோடி மக்கள் வசித்து வருகிறார்கள்.

செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர், வடார்க்காடு மாவட்டங்களில் யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு தேசியப் பிரிவுகள் நான்குடன் 1957-58-ல் தொடங்கப்பட்ட யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு தேசியத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு அதிகாரி ஒருவர், கிருமியியல் உதவியாளர் ஒருவர், உடல்நல ஆய்வாளர்கள் அறுவர், களப்பணி உதவியாளர்கள் அறுவர், ஆய்வுக்கூட உதவியாளர்கள் நால்வர், 60 மஸ்தார்கள் ஆகியோர் உள்ளனர். இப்பிரிவு, கூட்டுப் புழு ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. இப்பிரிவுகளுக்கு கூட்டுப்புழு எண்ணெய் மத்திய அரசு உதவியாக வழங்கப்படுகிறது. அவற்றிற்கான நடைமுறைச் செலவு மாநில அரசு நிதிகளிலிருந்து செய்யப்படுகிறது.

மேலும் பல பகுதிகளை இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வருவதற்காக இத்திட்டத்தைச் சீரமைக்கும் பொருட்டு, தற்போதுள்ள நான்கு பிரிவுகளை விரிவுபடுத்துவதுடன் நான்காவது திட்டக் காலத்தில் புதியதாக எட்டுப் பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின்கீழ் 4.5 மில்லியன் மக்கள் பயனடைகிறார்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பிரிவுகளுக்கான நடைமுறைச் செலவுக்கும், கருவிகள், சாதனங்களுக்கும் முழு மத்திய நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் கருவிகளுக்கும் சாதனங்களுக்கும் மட்டுமே மத்திய நிதி உதவி கிடைக்கும். நடைமுறைச் செலவை மாநில அரசு நிதிகளிலிருந்து செலவிட வேண்டும்.

மேற்சொன்ன 12 கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகளுடன், ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்று, கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் நான்கு, யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு மருந்தகங்கள் 81 ஆகியவற்றை ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் படிப்படியாக ஏற்படுத்த இந்திய அரசு கருதுகிறது. இது குறித்து இறுதி அனுமதி இந்திய அரசிடமிருந்து எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

கட்டுப்பாட்டு பிரிவுகளுக்கும் நகராட்சிகள் போன்ற அமைப்புகளுக்குமிடையே ஏற்படும் தடைகளை நீக்கி, பணி செவ்வையாக நடைபெற இயலும் பொருட்டு கடலூர், சிதம்பரம், விழுப்புரம் கும்பகோணம், நாகபட்டினம், தஞ்சாவூர், மன்னார்குடி, திருவாரூர், புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குழுக்கள் காலாண்டுக்கு ஒரு முறை கூடி நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைக்கும்.

(g) உதவி மானியத் திட்டங்கள்

யானைக்கால் நோய்த் தடுப்புத் தேசியத் திட்டம் மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறையினால் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. யானைக்கால் ஒழிப்பு, மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டங்களுக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களும் பொறுப்பு ஏற்றுள்ளன. இத்திட்டங்களுக்காகும் செலவில் ஒரு பகுதியை மாநில அரசு கொடுக்கிறது. இதுவரையில் 171 உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்தி வருகின்றன. 1975-76-ல் இன்னும் பல உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் பணியை மேற்கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் லும் கோயம்புத்தூரிலும் அமைந்துள்ள ஒரு வட்டார அமைப்புகள் இத்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுவது குறித்துப் பார்வையிட்டு இதில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் குறித்து மதிப்பிட்டு வருகின்றன.

[1975 மார்ச் 27]

(h) சரும நோய் (Yaws)

இந்நோய் “டிரெபோனிமா பெர்ட்டிஸுயு” (Treponema pertenue) என்னும் ஒருவகை துண் கிருமியினால் ஏற்படுகிற மேக நோயல்லாத ஒருவகைக் கடுமையான தொற்று நோயாகும். இக்கிருமிகள் மேகநோய் உண்டாக்கும் கிருமிகளை போன்றவையாகும். மேகநோயைப் போல் அல்லாமல், இச்சருமநோய், உடலுறவு அல்லாத பிறவகை தொடர்பால் பரவுகிறது. இந்நோய் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு நேரடியாகவும் ஈக்களின் மூலமும் பரவுகிறது. ஒருவருக்குக் காயத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள இரணம், அல்லது பரு, சீழ்க்கட்டி, கொப்புளம் போன்று சருமத்தில் ஏற்படும் சிறு குறைபாடுகள் இக்கிருமிகள் வளர்வதற்கு இடமளிக்கின்றன. இவற்றின் மூலம் இதுவரையில் சரும நோய் கண்டிராதவருக்கு புன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுற்றுப்புறத் துப்புரவின்மை, உடல் ஆரோக்கிய மின்மை ஆகியவையும் இச் சரும நோய் பரவுவதற்குக் காரணமாக உள்ளன. இச் சரும நோய், சமூகப் பொருளாதார வகையில் பிற்பட்ட மக்களிடையே பெரிதும் பரவலாகக் காணப்பட்டது. 1956 ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் அவனாசி வட்டத்தில் அரிசன மக்கள் வாழும் இடங்களில் இச் சருமநோய் பரவியிருந்தது பற்றிய ஆய்வு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. இதனால், அவனாசி வட்டத்தில் 1959-ல் நோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இச் சருமநோய் ஒழிப்பு பிரிவு உடனடிக்குழியில் ஒன்றும் பெருந் அறையில் ஒன்றுமாக இரு பிரிவுகளில், 1960 ஆம் ஆண்டு இடைப் பகுதியிலிருந்து 1961 மே வரையில் இச் சருமநோய் ஒழிப்புத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்நோயை ஒழிப்பதற்கு ரூ. 8 லட்சம் செலவிலான ஒரு திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் பெருந்துறை, பொன்னாச்சி, கோபிசேட்டிப்பாளையம், சத்திய மங்கலம், பவானி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் ஆகிய இடங்களைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு எட்டு பிரிவுகளில் 1-6-61 லிருந்து சரும நோய் ஒழிப்புத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. மேற்கொண்ட பிரிவுகள் கண்டுபிடித்த சருமநோயாளிகள் ஆங்காங்கே உடனுக்குடன் சிகிச்சை பெற்றனர். 1967 ஆம் ஆண்டின் இடையில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பணி முடிக்கப்பட்டது. எனவே, இப்பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை மூன்றாகக் குறைக்கப்பட்டு அனித்தேயுள்ள மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களுக்கு மாற்றப்பட்டது.

1975 மார்ச் 27]

பெரியகுளம், பழனி, கரூர் ஆகிய இடங்களில் 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டுவரும் மூன்று பிரிவுகள், திண்டுக்கலில் உள்ள தனிச் சுகாதார அதிகாரியின் கட்டளைப்படி மூன்று சுகாதார ஆய்வாளர்களால் நடத்தப் பட்டுவந்தன. தருமபுரியில் 1971 ஆம் ஆண்டில் புதிய பிரிவு ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. சேலம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் செய்த ஆய்வின் மூலம் இச் சருமநோய் அங்கு பரவியிருப்பது தெரிய வந்தது. இந்நோயைக் கட்டுப்படுத்த மேலும் இரு பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப் பட்டன. இப்பிரிவுகள் கடலூரிலும், கொல்லி மலையிலும் 1974 சூன் முதற்கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. 1974, டிசம்பர் வரையில் 764 கிராமங்களில் ஆய்வு செய்யப்பட்டது, 220 பேர்களுக்கு நோய் காணப்பட்டதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. 90 பேருக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது.

(i) நரம்புச் சிலந்தி நோய் (Guinea worm)

இம்மாதிலத்தில் இந்நோய் நடைக் கிணறு, குளங்கள் முதலிய வற்றிலிருந்து, பரவுகிறது. இந் நோய் வாரடல் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நரம்புச் சிலந்தி ஒழிப்புத் திட்டம் செயற்பட்டு, கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் தீங்கலாக ஏனைய மாவட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது. நரம்புச் சிலந்தி நோய் பரவிய பகுதிகள் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்னொரு பிரிவும் பூச்சி இயல் உதவியாளர், சுகாதார ஆய்வாளர், களப்பணி உதவியாளர்கள் எனைய துணை பணியாளர் ஆகியோரைக் கொண்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோள், நரம்புச் சிலந்தி கிராமங்களிலுள்ள குடிநீர் வாயில்களில் “சைக்லாப்ஸ்” நீர்க் நோயினை அறவே ஒழிப்பதாகும். அதாவது நோய் கண்டுள்ள கிருமிகளை அழிப்பதாகும். பத்து லட்சம் பாகம் நீரில் 5 பகுதி D.D.T. மருந்து என்ற அளவில், 50 சதவீதம் டி.டி.டி. (D. P. T.), கரைச்சல், நீர் நீலகிரித் தெறிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு செய்தால் அந்நோய்க் கிருமிகள் முழுவுதும் அழிக்கப்படுகின்றன அல்லது குறைந்த அளவு இருக்குமானு செய்யப் படுகின்றன. இதனால் தொற்று நோய் பரவுவது தடுக்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர, நரம்புச் சிலந்தி நோய் தாக்குண்ட நோயாளிகளுக்கு, 4 சதவீதம் கார்பாலிக் நீர்மத்தில் தோய்த்த பஞ்சினால், நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட உடல் பகுதி சுத்தம் செய்யப்பட்டு துணியால் கட்டப்படுகின்றது. வலி தெரியாமல் இருப்பதற்காக,

[1975 மார்ச் 27]

‘ஏபிசி’ மாத்திரைகள் (A. P. C. Tablets) அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. நோய் மீண்டும் தொற்றுவதைத் தடுப்பதற்காக ‘சல்பாடயசின்’ மாத்திரைகள் (Sulphadiazine Tablets) கொடுக்கப்படுகின்றன.

நரம்புச் சிலந்தி நோய் ஒழிப்புத் திட்ட பணியாளர் மூலம் கிராமங்களில் சுகாதாரக் கல்வி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. 1974ஆம் ஆண்டில், 148 நேர்வுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. 1975-76ஆம் ஆண்டிலும் இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

(i) கருங்காய்ச்சல் (Kala-azar)

இந்நோய், தொடக்கத்தில் மாநிலத்திற்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருந்துவந்தது. மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது டி.டி.டி. (DD, T.) மருந்து தேவிக்கப்பட்டமையால், மணல் ஈக்களின் அளவு வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டு, இந் நோய் பல ஆண்டுகளாக ஏற்படவே இல்லை. மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டம் கட்டுப்படுத்திய நிலைக்கு வந்தபோது, டி.டி.டி. மருந்து தேவிப்பது நிறுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக, கருங்காய்ச்சல் நோய் மீண்டும் பரவத் தொடங்கியது. கருங்காய்ச்சல் நோய் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் இராமநாத புரத்தில் ஒரு பிரிவோடு இயங்கி வருகிறது. இந்தப் பிரிவில் பூச்சி இயல் உதவியாளர் ஒருவர், சுகாதார ஆய்வாளர் மூவர், களப்பணி உதவியாளர் 15 பேர் ஆகியோர் அடங்கியுள்ளனர். இந்த பிரிவு இராமநாதபுரத்தில் நோய் கண்டுள்ள பகுதிகளில் ஆய்வு நடத்தி, கருங்காய்ச்சல் நோய் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்து சிகிச்சை நடவடிக்கையை மேற்கொள்கின்றது. நோய் இருப்பதைக் கண்டறியாத பகுதிகளில் அந்நோயாளிகள் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் அல்லது அருகேயுள்ள அரசு மருத்துவமனை ஆகியவற்றிற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். 1974ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் வரையில் 2,478 கிராமங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. நோயுற்றோர் 6 பேர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனர். 4,080 மணல் ஈக்கிருமிகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

IV பிறப்பு, இறப்பு புள்ளி விவரங்களைப் பதிவு செய்தல்.

பிறப்பு, இறப்பு பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் சமுதாய நல்வாழ்வு நிலையைக் காட்டும் அடிப்படை அறிகுறிகளாகும். நீண்ட காலத்

[1975 மார்ச் 27]

திற்கு திட்டமிடப்படுவதற்கும், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும், திட்டங்களின் முன்னேற்றங்களை மதிப்பிடுவதற்கும், முறையாகவும், உரிய நேரத்திலும் பிறப்பு இறப்பு புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பது, ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது ஆகியவை அவசியமானதாகும். திட்ட வளர்ச்சிக்கு பிறப்பு இறப்பு பற்றிய சரியான புள்ளி விவரங்கள் இன்றியமையாதவையாகும். இவற்றை நோக்கங்களாகக் கொண்டு, நிர்வாகமும், கல்வியும் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இம்மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய முக்கிய நடவடிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(a) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் இயந்திரம் மூலம் அட்டவணைப் படுத்தும் பிரிவை அமைத்தல்;

வட்டார நிலை அமைப்புகளை வலுப்படுத்தல்;

1961-ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகை கணக்குப்படி ஒரு லட்சம் மக்கட் தொகைக்கு மேலுள்ள தற்போதைய மதுரை மாநகராட்சி உட்பட சென்னை மாநகராட்சியிலும், 8 பெரிய நகராட்சிகளிலும் பிறப்பு இறப்பு புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கும் அமைப்புகளை வலுப்படுத்தல்;

(b) மாதிரிகள் (sample) பதிவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தல்.

(c) மாதிரிப் (Model) பதிவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தல். மாதிரிகள் பதிவுத் திட்டம் பிறப்பு இறப்பு வீதத்தையும் மக்கட் தொகை பெருக்க வீதத்தையும் மதிப்பிடுவதற்கு உதவியாக உள்ளது. இறப்புகள் ஏற்பட்டதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் விவரங்களையும் அறிவதற்கு சுவப் பரிசோசனை செய்வதன் மூலம் கிராமப் பகுதிகளில் இறப்பு வீத வகையைக் கண்டறிவதே மாதிரிப் பதிவுத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

நம் மாநிலத்தில் 1973 ஆம் ஆண்டின் இடையில் நடத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி பிறப்பு வீதம் தொகையில் 2,000-க்கு 234 ஆகவும், இறப்பு விகிதம் மக்கள் தொகையில் 1,000-க்கு 8.2 ஆகவும் இருந்தது. குழந்தை இறப்பு வீதம் உயிருடன் பிறந்த 1,000 குழந்தைகளுக்கு இறப்பு வீதம் 49.4 ஆக இருந்தது.

504

இணைப்புகள்

[1975 மார்ச் 27]

V. பள்ளிக் குழந்தைகளின் நல்வாழ்வு

(1) வேளியூர்.—பள்ளிக் குழந்தைகளை மருத்துவச் சோதனை செய்யும் திட்டம் ஒன்று 18 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் செயலில் உள்ளது.

இத்திட்டத்தின்படி தெரிவிக்கப்பட்ட இந்தத் தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களைச் சேர்ந்த மருத்துவ அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு வரும் ஆண்டுதோறும் 6—11 வயதுத் தொகுதியுள்ள பள்ளிக் குழந்தைகள் 2,000 பேரைச் சோதனை செய்கின்றனர். நோயுற்றிருப்பதற்கான அறிகுறிகள் தெரியும் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு இந்த மருத்துவ அதிகாரிகள் மருந்துகளையும், தேவையான சத்து உணவையும் வழங்குகின்றனர். சிறப்பாகச் சிகிச்சையளிக்க வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதப்படுகிற குழந்தைகள் சிகிச்சைக்காக அருகிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர்.

கோயம்பத்தூரிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் இரண்டு நகர்ப்புற மருத்துவப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மருத்துவ அதிகாரியும் ஆண்டுதோறும் 10,000 குழந்தைகளைச் சோதனை செய்கின்றார். பிற்காப்பு நடவடிக்கைகளையும் அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார்.

1973-74-ஆம் ஆண்டில், 56,670 குழந்தைகளுக்கு சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் (30-9-1974 வரை) 35,274 பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குச் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

1974-75-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் மேலும் 3 நகரங்களில் அதாவது காஞ்சிபுரம், கடலூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலும், 20 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களிலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

1975-76-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை மேலும் 5 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் விரிவுபடுத்த நாம் எண்ணியுள்ளோம்.

(2) சென்னை மாநகர்.—சென்னை மாநகரில் பள்ளி குழந்தைகளுக்கு பொது உடல் நலச் சோதனை நடத்தும் திட்டம் 1972 ஆகஸ்ட் முதல் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இது ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ் சென்னை மாநகரிலுள்ள 6 இலட்சம் பள்ளிக் குழந்தைகளில் I ஆவது VI ஆவது வகுப்பு

1975 மார்ச் 27]

படிக்கும் 1.2 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு உடல் நலச் சோதனை செய்யப்பட்டுள்ளது. இம் மாநகர் 6 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பிரிவும் குழந்தை நோய் மருத்துவ உதவி பேராசிரியரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழுவின் பொறுப்பில் உள்ளது. இவ்வாண்டில் 320 மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் பயிலும் சுமார் 1,27,000 பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு உடல் நல மருத்துவச் சோதனை செய்யப்பட்டுள்ளது. அடுத்த கல்வி ஆண்டில், அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவச் சோதனை அளிக்கப்படும்.

(3) உடல் நலக் கல்விக் கழகம்.—மாநில உடல்நலக் கல்விக் கழகம் 1960 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கழகம் சீராக வளர்ந்து வந்துள்ளது. இந்திய அரசு பரிவுரை செய்த ஐந்து பிரிவுகளைத் தற்போது இக்கழகம் கொண்டுள்ளது.

1. நிர்வாக—ஆய்வுப் பிரிவு.
2. பிரச்சார சாதனப் பிரிவு.
3. நேரிட ஆய்வு—கட்புல விளக்கப் பிரிவு.
4. மாணவர் உடல்நலக் கல்விப் பிரிவு.
5. உடல்நலக் கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பிரிவு.

தங்களுடைய நடவடிக்கை, முயற்சிகள் வாயிலாக சிறந்த ஆரோக்கியமுள்ள வாழ்க்கை நிலைகளை அடைய மக்களுக்கு உதவி செய்வது உடல்நலக் கல்விக் கழகத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாக உள்ளது. இது தவிர, ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குரிய பொறுப்பை ஏற்க மக்களுக்கு அறிவிப்பது இதன் குறிக்கோளாகும். இந்த குறிக்கோளானது எய்துவதற்கு, இம் மாநிலத்தின் நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள், கொள்கைகள் இவற்றில் பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் ஒருசேரப் பெறும் நோக்கத்துடன், உடல் நலக் கல்விக் கழகம், பல்வேறு பயிற்சியையும் கல்வி நடவடிக்கைகளையும் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றுகிறது.

[1975 மார்ச் 27]

மாநில உடல் நலக் கல்விக்கழகம், தொடக்கச் சுகாதார நிலையப் பணியாளர்களுக்குப் பணியிருப்புப் பயிற்சிகளை நடத்திவருகிறது. இதுவரை, 32 தொகுதிகளாக நடத்திய பயிற்சித் திட்டங்களின் மூலமாக எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப் பட்டுள்ளது. 1974-75-ல், மூன்று தொகுதி பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி முடித்துள்ளனர்.

(a) நிர்வாகம்—ஆய்வுப் பிரிவு.—தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்திற்குச் சிகிச்சைக்காக வருகைதருவோர் பற்றிய ஆய்வில் இப்பிரிவு தற்போது முழு நாட்டத்தையும் செலுத்தி வருகிறது. ஐம்பத்தைந்து தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களிலிருந்து புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, பகுப்பாய்வு செய்யப் பட்டு வருகின்றன.

(b) பிரச்சார சாதனப் பிரிவு.—உடல்நலக் கல்வி பற்றிய தூல்களைத் தயாரிப்பது, பெறுவது, அவற்றைக் கொண்டு பயிற்சி அளிப்பது, பல நிலையங்களுக்கு வழங்குவது ஆகியவற்றை பிரச்சார சாதனப் பிரிவு முக்கிய நோக்கங்களாகக் கொண்டுள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட மாநில பொதுச் சுகாதார அச்சகம், உடல் நலம் பற்றிய சுவரொட்டிகள், சிறு வெளியீடுகள் அச்சிடுவது போன்ற துறையின் அச்சப் பணிகளைக் கவனிக்கிறது. மொத்தம் 248 வெளியீடுகள் வெளியிடப்பட்டன. திரைப்பட தூலகம் ஒன்றும் உள்ளது. இதில், உடல் நலம்பற்றிய பல்வேறு 527 திரைப்படங்களும், 327 துண்டுப் படங்களும் உள்ளன. இத்திரைப் படங்கள் திரையிடப்படுவதற்காக இம் மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு துறை அமைப்புகளுக்கும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் இவை கட்டணம் ஏதுமில்லாமல் கடனாக வழங்கப்படுகின்றன. உடல் நலத் தலைப்புச் செய்திகள் குறித்த விளம்பரம் 'சிலைடுகள்' தயாரிக்கப்பட்டு, திரைப்பட அரங்குகளில் திரையிடப்படுவதற்காக வழங்கப்பட்டன. 1974-75-ல், 900 திரைப்பட சிலைடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, காட்டப்பட்டன. 975 திரைப்படங்கள், திரையிடப்படுவதற்காக வழங்கப்பட்டன. பொதுமக்களுக்கு அறிவு புகட்டுவதற்காக மாநகரிலும், மாநகரைச் சுற்றியும் சுமார் 200 திரைப் படக்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

1974-75-ல் பொருட்காட்சிப் பிரிவு 15 பொருட் காட்சிகளை நடத்தியது, பொம்மலாட்டக் காட்சிப் பிரிவு, 40 பொம்மலாட்டக் காட்சிகளை நடத்தியது.

[1975 மார்ச் 27]

இவ்வாறாக, மேற்சொன்ன நடவடிக்கைகளினால், பிரச்சார சாதனப் பிரிவு, உடல் நலம் பற்றிய கருத்துக்களைப் பொது மக்களுக்கு விளக்குகிறது.

(c) நேரிட ஆய்வு—கட்புல விளக்க நிலையம்.—வேளச்சேரி பகுதியிலுள்ள தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்தில் இக்குழு தனது நடவடிக்கைகளில் நாட்டம் செலுத்துகிறது. சத்துணவு குறித்த பாடங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, பள்ளிக்காரனை அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, துங்கம்பாக்கம் மாநகராட்சி நடுத்தரப் பள்ளி ஆகியவற்றின் VI -வது வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது. வேளச்சேரி பகுதியிலுள்ள சில பள்ளிகள் மருத்துவ ஆய்விற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு மாணவர்களுக்கு மருந்துகள் வழங்கப்பட்டன. கனடம் கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் குறித்து விளக்கப்பட்டது. பன்னிரண்டு நீரடிக் கழிப்பிடங்களும் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன.

(d) மாணவர் உடல்நலக் கல்விப் பிரிவு.—சொந்தத் தூய்மை நலம், தொற்று நோய், தொற்று வகை அல்லாத நோய்கள், சத்துணவு ஆகிய தலைப்புகளில் வழிகாட்டி தூல் ஒன்றை VI, VII -வது வகுப்புகளின் ஆசிரியர்களுக்காகத் தயாரிப்பதில் இப்பிரிவு ஈடுபட்டுள்ளது. கிராமங்களிலுள்ள தொடக்கப்பள்ளிகளில் தற்போதுள்ள சுகாதார நிலைமைகளைக் கண்டறிய 14 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களிலிருந்து 293 பள்ளிகளில் தற்போதுள்ள சுகாதார நிலைமைகள் குறித்து இப் பிரிவு ஆய்வு ஒன்றையும் செய்தது. தேவையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு ஆய்வு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(e) ஆசிரியர் பயிற்சிப் பிரிவு.—இம் மாநிலத்திலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு இப்பிரிவு சுகாதாரக் கல்வியில் பயிற்சியளிக்கிறது. ஒவ்வொரு தொகுதியும் சாதாரணமாக 20-விரிந்து 25 ஆசிரியர்கள் கொண்டது. பயிற்சிக் கால அளவு 45 நாட்கள் ஆகும். ஓரண்டில் பயிற்சியளிக்கப்படும் தொகுதியினரின் எண்ணிக்கையை 4-விரிந்து 6 ஆக உயர்த்த, பயிற்சிக்கால அளவு அண்மையில் 30 நாட்களாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிகளிலும், சமுதாயத்திலும் சுகாதாரத்தைப் பேணுவதில் ஆசிரியர்

[1975 மார்ச் 27]

கல்லூரியிலிருந்து மனையிட மருத்துவர்களும், ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறும் செவிலியர்களும் இந்தச் சுகாதாரப் பிரிவுக்கு முறையாக நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். 1974-ல், இந்தச் சுகாதாரப் பிரிவால் 282 மனையிட மருத்துவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி பெறும் மருத்துவர்களும், மருத்துவ உதவியாளர்களும், சமுதாய சுகாதார ஆய்வுப் பணியின் மூலம் கிராமங்களின் சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளச் செய்யப்பட்டனர். அம்மை குத்துதல் முதலியன போன்ற சில சுகாதாரப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு இந்தப் பயிற்சி பெறுபவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பொது மக்களுக்குச் சுகாதாரக் கல்வி கற்பிக்கும் திட்டங்களிலும் இவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

மறுபயிற்சி நிலையம்.

இந்நிலையம், 1954 ஆம் ஆண்டில் ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் உதவி நிறுத்தப்பட்டவுடன் இந்த நிலையத்தை அரசு மேற்கொண்டது. தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் பணியிருப்புப் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்களுக்கும் மருத்துவ உதவியாளர்களுக்கும் மறுபயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

இப் பயிற்சியின் நோக்கங்களாவன—

1. தொடக்கச் சுகாதார நிலையத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சுகாதாரப் பணியாளர்களிடையே ஒருங்கு சேர்ந்து உழைக்கும் கூட்டுணர்வை வளர்த்தல், வேலைபிரச்சினை இவற்றை மையமாக்கக் கொண்ட பயிற்சியளித்தல்.

2. தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் பணிபுரியும் உடல் நலப் பணியாளர்களுக்குக் கிராமச் சுகாதாரப் பணியில் நடைமுறைப் பயிற்சி அளித்தல்.

இந்த நிலையம், அண்டை மாநிலங்களால் பயிற்சி நிலையமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர், இந்த மாநிலங்கள், தங்களின் பகுதியில் இத்தகு நிலையங்களை அமைத்துக் கொண்டுள்ளன. தற்போது இந்நிலையம் நமது மாநிலத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்கிறது.

1975 மார்ச் 27]

இதுவரை, 105 தொகுதி பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 106-வது தொகுதிப் பயிற்சியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(i) ஆராய்ச்சி-செயல் திட்டம்.—இத் திட்டம், 1956 ஆம் ஆண்டில், ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தொடங்கப் பட்டது. கிராமச் சுகாதார மேம்பாட்டு பணிகள், அவற்றின் அணுகு முறை ஆகியவை பற்றிய உத்திகளை மேம்படுத்துவதற்கான ஆராய்ச்சி திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்வதற்காக இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. முதலில் கிராமப்புறக் கழிப்பிட வசதி திட்டம் பற்றி 1956 முதல் 1960 வரையில் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குறைந்த செலவிலும், எளிமையான முறையிலும் துப்புரவு வசதியுடன் கூடிய நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான வழிவகை பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் உதவி நிறுத்தப்பட்டவுடன் 1961-லிருந்து இத் திட்டத்தை அரசு மேற்கொண்டது.

1974 ஆம் ஆண்டில், வில்லிவாக்கம், பூவிருந்தவல்லி, வாலாஜாபாத், திருத்தணி ஆகிய நான்கு பேரூராட்சிகளில் ரூபாய் 1.25 இலட்சம் செலவில் 1,000 கழிப்பிடங்கள் கட்டுவதற்கான திட்டம் ஒன்றை பூவிருந்தவல்லி, பொதுச் சுகாதார நிறுவனம் மேற்கொண்டது. இந்த நான்கு பேரூராட்சிகளில் 1000 கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. நீரடிவசதியல்லாத கழிப்பிடங்களை நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக மாற்று வதற்கான திட்டம் ஒன்றும் உள்ளது. இம் மாநிலத்தின் பல கிராமங்களில் அரிசனங்களுக்காகக் கட்டப்படும் வீடுகளுக்கென 2,500 நீரடிக் கழிப்பிடங்களை அமைக்குமாறு ஆராய்ச்சி செயல் திட்டத்தை மாநில அரிசன மேம்பாடு—வீட்டுவசதிக் கழகம் கேட்டுக்கொண்டது. இப்பணி நெரடங்கப் பட்டுள்ளது. செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், மதுரை மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த தெரிந்தெடுத்த ஊராட்சிகளில் ரூபாய் 5 இலட்சம் செலவில் தற்போதுள்ள நீரடி வசதியற்ற கழிப்பிடங்களை நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக மாற்றும் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1975 மார்ச் 27]

நீரடிக்க கழிப்பிடங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்து கொள்வதற்காக முறையான பிரச்சாரக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. வளர்ப்பும் கிராமத்தில் சத்துணவு குறித்த ஆய்வுகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இக் கிராமத்தில் துணை உணவுத்திட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய 'கேர்' நிறுவனம் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. ஸ்டீபெரும்புதூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் உதவியுடனும் கிராம அதிகாரிகளின் உதவியுடனும் இத்திட்டம் 1975-ல் செயல்படுத்தப்படும்.

VII உணவுக் கலப்படத்தைத் தடுத்தல்.

துகர்வோரின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கென உணவுப் பொருள்களில் கலப்படம் செய்தலைத் தடுக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை அரசு உணர்ந்து செயலாற்றுகின்றது. கடந்த ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில், உணவுக் கலப்பட வழக்குகள் கண்டு பிடிக்கப்படுவதிலும், 1954 ஆம் ஆண்டு உணவுக் கலப்படத் தடுப்புச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தை முக்கியமாக உள்ளாட்சி மன்றங்கள் வாயிலாகச் செயல்படுத்த வேண்டியுள்ளதால், இம் மாநிலத்தில் கிராமப் பகுதிகள் அடங்கிய சுமார் மூன்றில் இரண்டு பகுதியில் இன்னும் இப்பணி நிறைவேற்றப்படவில்லை. இம்மாநிலத்தில் உள்ள கீழ்க்கண்ட ஆய்வுக்கூடங்கள் பகுப்பாய்வுப் பணிகளைத் தற்போது ஆற்றி வருகின்றன:—

(i) சென்னை மாநகராட்சியால் நடத்தப்படும் உணவு பகுப்பாய்வுக் கூடம்.

(ii) கிண்டி கிங் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உள்ள உணவுப் பகுப்பாய்வுக் கூடம்.

(iii) கோயம்புத்தூரில் உள்ள உணவுப் பகுப்பாய்வுக் கூடம்.

30-12-1974 வரையில் இந்த மூன்று ஆய்வுக் கூடங்களும் 18,341 உணவு மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தன. இவற்றில் 4,864 மாதிரிகள் கலப்படம் செய்யப் பட்டதெனத் தெரியவந்தது. இவற்றில், 4,331 தொடர்பாக வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 3,088 வழக்குகளில் தண்டனை

1975 மார்ச் 27]

விதிக்கப்பட்டது. 38 பேர் குற்றமற்றவரென விடுவிக்கப் பட்டனர். ஏனைய வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் உள்ளன. மொத்தம் ரூ. 7,49,231.50 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. இம் மாநிலத்தில் ஆய்வுக் கூட வசதிகளைப் பெருக்கும் பொருட்டு, மதுரையில் ஒன்றும், தஞ்சாவூரில் ஒன்றும் இரண்டு உணவுப் பகுப்பாய்வுக் கூடங்களை நிறுவ 1974-75-ல் அனுமதி வழங்கப் பட்டது. அவை முடிவாகும் நிலையில் உள்ளன. பாளையங்கோட்டையில் கூடுதல் பகுப்பாய்வுக் கூடம் ஒன்றும், சேலத்தில் மற்றொன்றும் இரண்டு பகுப்பாய்வுக் கூடங்களை 1975-76-ல் நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தைச் செவ்விய முறையில் செயல்படுத்துவதற்காக சுகாதார அதிகாரி ஒருவருடன் உணவுப் பகுப்பாய்வுப் பிரிவு ஒன்று தலைமையிடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. இப் பிரிவு உணவுப் பொருள்களைத் திடீரெனச் சோதனையிடுவதுடன், உணவு ஆய்வாளர்களின் பணியை உன்னிப்பாக மேற்பார்வையிடுகிறது. உணவுப் பொருள் கலப்படம் செய்வதற்கெதிராக செய்தித் தாள்கள், சுவரொட்டிகள், வாஷெலி, ஆகியவற்றின் வாயிலாகப் போதிய பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. உணவுப் பொருள் கலப்படத் தடுப்பு குறித்து மாநில ஆலோசனைக் குழுவைச் சீரமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. உணவுப் பொருள்களில் 'கலப்படம் செய்வதைத் தடுப்பதில் துகர்வோர், வணிகர்கள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பைப் பெறும் பொருட்டு துகர்வோர் பிரதிநிதிகள் மூவரையும் (அரசு சார்பற்றவர்கள்) வணிகர்கள் பிரதிநிதிகள் ஆறுபேரையும் (அரசு சார்பற்றவர்கள்) அக் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்வதெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

VIII பல்வகை.

(a) சந்தைகளும் திருவிழாக்களும்:

சந்தைகள், திருவிழாக்கள் நடைபெறும் காலங்களில் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையின் மேற்பார்வையின் கீழ் போதிய சுகாதார ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. தேவையான இடங்களில் கூடுதல் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இயங்கும் கொள்ளைநோய்ப் பிரிவுகளின் பணிகளும், காலரா கட்டுப் பாட்டுக் குழுக்களின் பணிகளும் தேவையானபோது

514

இணைப்புகள்

1975 மார்ச் 27]

பயன்படுத்திக் கொள்ளப் படுகின்றன கொள்ளை நோய்கள் பரவுவதைத் தடுக்கக் காலரா தடுப்பு பணி முதலிய பணிகளும் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன.

(b) சுற்றுப்புறச் சுகாதாரம்.

தொழிற்சாலைகள் விரைவாக பெருகி வருவதன் விளைவாக, காற்று, நீர், நிலம் ஆகியவற்றின் தூய்மை கெட்டுவிடுவது பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இப்பிரச்சினைக்கு உடனடித் தீர்வு காணவேண்டியது. அவசியமாகும். இப்பிரச்சினைப்பற்றி இவ்வரசு நன்கு அறிந்து வந்திருப்பதோடு இதற்குத் தக்க வழியில் தீர்வு காண பல நடைமுறைகளைத் தொடங்கியுள்ளது. தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு, அங்கிருந்து வெளியேறும் கழிவுகளை முடிவு செய்வதில் தொழிலதிபர்களுக்கு நல்லபல ஆலோசனைகளை நல்கும் பணியைச் சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகம் தற்போது கவனித்து வருகிறது. மேலும், தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு பொதுச் சுகாதாரச் சட்டம், 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம், தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் முதலியவை தொடர்பான விதிகள், விதிமுறைகள் ஆகியவற்றையும் அது செயல்படுத்திவருகிறது. நீர், கழிவு நீர் தூய்மைப்படுத்துவது குறித்த குழு கழிவுப் பொருள் பிரச்சினை குறித்து தொழிலதிபர்களிடமிருந்து வரும் விண்ணப்பங்களை முறைப்படி ஆய்வு செய்து, மேற்சொன்ன பிரச்சினையை சரியான வழியில் அணுகி அதற்குத் தீர்வு காணுவதற்கான நடைமுறைகள் பற்றி அவர்களுக்கு ஆலோசனை நல்குகின்றது. சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத் திட்ட இயக்குநர் இக் குழுவின் தலைவராவார். தவிர, தூய்மைக் கேடு பிரச்சினையை எல்லா வழிகளிலும் துணுக்கமாக அலசி ஆராய்வதில் சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்தோடு ஒருங்கிணைத்து அதற்கு உதவியாகச் செயல்பாற்ற தலைமைப் பொறியாளர் பதவித்தரத்தில் சிறப்பு அலுவலர் ஒருவரை அரசு நியமித்துள்ளது. சிறப்பு அலுவலரும், சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத் திட்ட, இயக்குநர் அலுவலகத்தினரும் சீழ்க்காணும் பணிகளைத் தொடங்கியுள்ளனர்:—

(i) 13 தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த மட்டில் தூய்மைக் கேடு பிரச்சினை பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1975 மார்ச் 27]

(ii) இம் மாநிலத்தில் தூய்மைக் கேட்டினை குறைக்க ஒன்பது தொழிற்சாலைகள் குறித்த திட்ட அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டு மாநிலத் திட்ட ஆணைக் குழுவிடம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

(iii) தூய்மைக் கேடு குறித்த நான்கு திட்ட அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டு புதுடில்லி, அறிவியல்-தொழில் துட்பம், சுற்றுப்புறச் சுகாதாரத் திட்டம், ஒருங்கிணைப்பு துறைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(iv) சிறப்பு அலுவலரும், நீர், கழிவு நீர் தூய்மைப் படுத்துவது குறித்த குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் (இயக்குநர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த) ஏனைய அதிகாரிகளும் 11 தொழிற்சாலை களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு, தூய்மைக் கேட்டினால் ஏற்படும் விளைவுகள் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவருகிற கழிவு நீரின் தன்மைகள்; அது குறித்து தீர்வு காணும் நடைமுறைகள் பற்றி ஆய்வு செய்தனர்.

(v) புதுடில்லி, அறிவியல்-தொழில் துட்பத் துறையின் பிரிவாக உள்ள சுற்றுப்புறச் சுகாதார ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஓர் உறுப்பினராக இருக்கும் இத் துறையின் சிறப்பு அலுவலர், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் சுற்றுப்புறச் சுகாதாரம் குறித்து செய்யத் திட்டமிட்டுள்ள ஆராய்ச்சி-வளர்ச்சித் திட்டத்தை ஆய்ந்து அறிதல், தொடங்குதல், மதிப்பிடுதல் குறித்து சுற்றுப்புறச் சுகாதார ஆராய்ச்சிக் குழுவிற்கு ஆலோசனை நல்குகிறார்.

தூய்மைக் கேட்டினைக் கட்டுப்படுத்தி, பின்னர் அதனை அறவே ஒழிப்பதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறியத் தொழிலதிபர்களோடும், ஏனையவர்களோடும் மேற்கொண்டும் விவாதிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1975 மார்ச் 27]

இணைப்பு

மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான செலவு:

நமது மாநிலத்தில் 1967-68 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வோராண்டும் மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

ஆண்டு	தொகை (ரூபாய் இலட்சத்தில்)
1967-68	5,19.25
1968-69	5,95.60
1969-70	7,48.06
1970-71	8,50.08
1971-72	11,46.07
1972-73	16,10.73
1973-74	15,42.23
1974-75 (வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு)	15,76.63
1975-76 டி.	16,25.76

[1975 மார்ச் 27]

“கோரிக்கை எண் 19—மக்கள் நல்வாழ்வு” என்பதன் கீழ் சேர்க்கப்படும் மக்கள் நல்வாழ்வு குடிநீர் வழங்கல், துப்புரவு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

இக் கோரிக்கையின்கீழ் அடங்கியுள்ள இனங்கள் பின்வருமாறு:—

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்)

குடிநீர் அகற்றுத் திட்டங்கள்	6.19
நகர்ப்பகுதி நீர்வழங்குத் திட்டம்	17.51
கிராமங்களுக்குக் குழாய்கள் மூலம் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்	3,25.01
கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கும் ஏனைய திட்டம்	0.92

தூத்துக்குடி நீர் வழங்கு திட்டம்:

தூத்துக்குடியிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு நாளொன்றுக்கு 20 மில்லியன் காலன் நீர் வழங்கும் திட்டம் முடிவடையும் தறுவாயில் உள்ளது. இத் திட்டத்தின் மூலம் பயனடையும் திறுவனங்களில் ஒன்றாக சதரன் பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் இன்டஸ்டிரிஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு 1—11—1973 முதல் முன்னோடி முறையில் நீர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் எல்லா வகையிலும் 1975-76-ல் முடிக்கப்பட்டுவிடும்.

குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையுள்ள, நரம்புச் சிலந்தி முதலிய நோய்கள் பரவியுள்ள கிராமங்களில் குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கு யூனியனாக நிறுவனம் உதவியளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1973-74 இறுதி வரை 675 கிராமங்களில் 1,250 துறைக் கிணறுகள் நோண்டப்பட்டு நீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 1,500 துறைக் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டு நீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1975-76-ல் 600 கிராமங்களில் 55 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 1,500 துறைக் கிணறுகள் அமைக்கப்படும்.

1975 மார்ச் 27]

கிராமப் பகுதிகள் அனைத்திலும் தூநீர் வழங்க வகை செய்யும் திட்டம்.

கிராமப் பகுதிகள் அனைத்திலும் தூநீர் வழங்க வகை செய்வது அரசின் தலையாய நோக்கமாகும். இக் கொள்கைக் கிணங்கவும், மத்திய அரசின் உதவியோடும் மாநில அரசு, குடிநீர் வழங்கு விரைவுத் திட்டத்தின் கீழ் இம்மாநிலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் கிராமக் குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள் பலவற்றை தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கல்-வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றியது. 1973-74 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் இத் திட்டத்தின் கீழ் 237 கிராமங்கள் பயனடைந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் 58,595 கிராமங்களும் சிற்றூர்களும் இருக்கின்றன. இங்கு 2.56 கோடி மக்கள் வாழ்கின்றனர். 0.38 கோடி மக்கள் தொகை உள்ள 4,916 கிராமங்கள், சிற்றூர்கள் ஆகியவற்றில் பொதுப் பயனுக்கான குடிநீர் வாய்க்கால் இல்லை. 0.19 கோடி மக்கள் தொகை உள்ள 2,230 கிராமங்களும் சிற்றூர்களும் நரம்புச் சிலந்தி முதலிய நோய்கள் பரவியுள்ள பகுதிகளில், அமைந்துள்ளன. இங்கு தூநீர் வழங்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியமாகும். இப் பிரச்சினைக்கு உடனடித் தீர்வு காணும் பொருட்டு, குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையுள்ள நரம்புச் சிலந்தி முதலிய நோய்கள் பரவியுள்ள பகுதிகளில் தூநீர் வழங்குவதற்கு வகை செய்ய குறைந்த அளவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் திட்டத்தைப் படிப்படியாகச் செயல்படுத்த மாநில அரசு அனுமதி வழங்கியது. இதற்காக 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 4 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டது. குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையுள்ள பகுதியிலிருக்கும் 646 கிராமங்களுக்கும் நரம்புச் சிலந்தி முதலிய நோய்கள் பரவியுள்ள பகுதிகளில் அமைந்துள்ள 1,041 கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வழங்க 1974-75-ல் வகை செய்யப்படும். 270 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் சுமார் 1,500 கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கப்படும் வகையில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

1975 மார்ச் 27]

POLICY NOTE ON PUBLIC HEALTH.

Thiru Chairman, Sir,

I rise to place the salient features of the Policy under Public Health before this House.

Policy.—Good health of the people is a prime necessity and is indispensable for the proper development and well-being of a nation. The Government, therefore, attach great importance to foster and promote it in keeping with the adage that "Health is Wealth". Health in comprehensive terms connotes physical, mental and social well-being. To achieve this objective, Government have undertaken several measures over a period of time. Provision of community health care including maternity and child health, improvement of nutritional standard of the people, prevention and control of communicable diseases, spread of health education, prevention of food adulteration, promotion of environmental sanitation, etc., come under these measures.

The expenditure on Water and Drainage Board is also included in the Budget.

I would now explain the highlights of the activities of the Public Health Department.

I. PROMOTION OF COMMUNITY HEALTH CARE INCLUDING MATERNITY AND CHILD HEALTH.

(a) *Primary Health Centres.*—The Primary Health Centre—Rural Family Planning Unit constitutes an important and useful instrument of service in the rural areas. Honourable members are aware that there are 381 Primary Health Centres at present in our State covering 374 Panchayat Unions. Seven Panchayat Unions, viz., (1) Thuringapuram, (2) Modakurichi, (3) Thoochnaikkanpalayam, (4) Kilpennathur, (5) Vellakoil, (6) Attur, (7) Kodumudi have two Primary Health Centres each. The Primary Health Centres continue to cater to the needs of the rural people in the fields of maternity and child health, family welfare planning, immunisation against diseases, nutrition Education, medical care, etc.

[1975 மார்ச் 27]

Out of 381 Primary Health Centres, 188 have their own buildings. Buildings for 31 Primary Health Centres sanctioned in 1973-74 and for 42 Primary Health Centres sanctioned in 1974-75 are in various stages of progress. The recent ban imposed by Government of India due to financial constraints and difficulty in getting building materials like cement has to some extent affected the progress of work. Buildings for the other Primary Health Centres have to be constructed in a phased manner keeping in view the availability of financial resources, etc. In the Fifth Five-Year Plan under Minimum Needs Programme, the following are given due importance:—

(i) Construction of buildings for dispensaries and quarters for the staff.

(ii) Increased provision of drugs for the Primary Health Centres and Sub-centres.

There is a general feeling that adequate quantity of drugs is not supplied to the Primary Health Centres. This has been remedied to a large extent by increasing the financial limit of Rs. 4,500 per annum in 1971-72 to Rs. 12,000 per annum in 1974-75 for each Primary Health Centre. Similarly, the monetary limit of Rs. 600 for each sub-centre sanctioned in 1972-73 has been enhanced to Rs. 800 during 1974-75.

Although, as indicated earlier, the Primary Health Centres have been rendering useful service, still they are handicapped due to larger area and more people to be covered. The original concept of the Primary Health Centre was to cater to the needs of about 40,000 to 60,000. But in actual practice about 80,000 to 1 lakh population have to be covered in each Primary Health Centre. Because of sheer inability one Primary Health Centre is not able to cater to such a large population spread out in remote areas. In order to ease the situation and to make medical and health amenities available to the larger sections of the people, in the area, the State Government have addressed the Government of India for sanction of additional Primary Health Centres. Unfortunately, Government of India have pleaded their inability to accept this request. We feel that at least in Panchayat Unions with larger population and comparatively more backward areas, an additional Primary Health Centre is necessary.

1975 மார்ச் 27]

There are at present two medical officers in each Primary Health Centre. To facilitate the medical officers to visit the rural areas more frequently and to attend to the increasing load of work, Government propose to sanction a third medical officer in 100 Primary Health Centres covering bigger population to start with.

(b) *Maternity and Child Health Services.*—The main emphasis under these services is to ensure the safe birth of a healthy child to a healthy mother and safeguarding the health of both thereafter. For this purpose, mothers are given Ante-natal care. The Ante-natal registration is done by the Maternity Assistants/Auxiliary Nurse Midwives of Primary Health Centres and the various Maternity sub-centres in the Panchayat Unions.

Every pregnant mother is given a health check-up especially to detect any abnormality. Special emphasis is given to detect anaemia, signs of toxemia and malnutrition. Anaemic mothers are given appropriate treatment and dietary advice. They are educated on infant feeding, immunisation schedules, childhood diseases, family planning methods, etc. Natal services are mainly domiciliary. The Auxiliary Nurse Midwives visit homes and follow up the care of the infant child. The health visitors supervise the work of the Auxiliary Nurse Midwives and organise and implement infant care, pre-school care, School Health Programme, Family Planning Programme, etc.

Under the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958, the Panchayat Unions have the responsibility to open and maintain maternity centres. At present, maternity centres are established at the rate of one per ten thousand population. These centres are given Government grant equivalent to two-third of the recurring expenditure incurred by them in respect of the three sub-centres attached to the Primary Health Centres, and the rest of the Maternity and Child Welfare Centres run by the Panchayat Unions get 100 per cent Central assistance under the Family Planning Programme.

Maternity homes and centres run by the municipalities get Government grant equivalent to 25 per cent of the recurring expenditure incurred by them.

[1975 மார்ச் 27]

In addition to these, Government have also established Maternity and Child Welfare Centres at 95 remote and backward villages. The total number of Maternity Centres in the State as on 1st January 1974 is 3,858.

(c) *D. P. T. Immunisation Programme.*—The scheme for immunisation against Diphtheria, Tetanus and Pertusis started in the year 1964 is being continued through the Primary Health Centres for the benefit of children. Children below 5 years of age are covered under this programme. During 1964, the scheme was introduced in 164 Primary Health Centres. At present it is being implemented in all the Primary Health Centres. A Special D.P.T. Programme covering 20 Primary Health Centres has recently been started during the current year for the benefit of pre-school children. Extra staff of one Health Visitor for each of the 20 Primary Health Centres and 13 Public Health Nurses at the rate of one per district have been sanctioned for effective implementation of the scheme. For the year 1975-76, it is proposed to extend the scheme to 20 additional Primary Health Centres.

II. ADVANCEMENT OF NUTRITION.

Honourable Members are aware that there has been considerable debate and discussion in the world on malnutrition and its impact on national well-being and development. Even as nutritionists and planners in the world are seized of the problem and busy finding solutions, we are also equally anxious to continue our efforts to combat this malady.

Nutrition and diet surveys were taken in the blocks indicated below during the year 1974-75 to give base-line data for the implementation of the Applied Nutrition Programme in co-ordination with the Rural Development and Local Administration Department :—

<i>District.</i>	<i>Block.</i>	<i>Village.</i>
Dharmapuri.	Palacode.	Tatampatti.
Tiruchi.	Tiruverumbur.	Navalpattu.
Kanyakumari.	Thakkalay.	Koothanallur.

1975 மார்ச் 27]

Periodical surveys for every six months were also conducted in Porur village in Villivakkam block in Chingleput district. It is worth noting that so far two blocks each in Kanyakumari, Madurai, Tiruchirappalli and Dharmapuri districts and one block each in other districts in the State have been covered.

During the year 24 Health Inspectors and 25 Health Visitors from various districts underwent in-service training in Scientific Nutrition held at the Central Nutrition Bureau. Besides lectures, the training included demonstrations, field trips and film shows, special classes on Nutrition were conducted for the students undergoing dieticians course in Voluntary Health Services, Adyar.

Similar programmes will be conducted during 1975-76 also.

Supplementary Feeding Programme.—This programme was started in the year 1950 with UNICEF assistance to remove malnutrition among pre-school children, expectant and nursing mothers. From 1970, this programme is being implemented with the assistance of CARE with supplies gift food articles. At present, there are 2,440 feeding centres located in Primary Health Centres, Municipalities and Panchayat Unions. About 98,000 persons are getting the benefits daily. The total quantity of 5,65,500 lbs. of food articles worth about Rs. 78 lakhs was received and distributed so far during the current year.

Indications are that we will continue to get the assistance from CARE for the year 1975-76 and subsequent years.

III. PREVENTION AND CONTROL OF COMMUNICABLE DISEASES.

(a) *Cholera.*—Our State is considered to be one of the endemic States for Cholera in the country. The following 4 districts are the endemic areas :—

- (1) Tiruchirappalli;
- (2) Coimbatore;
- (3) North Arcot;
- (4) South Arcot;

[1975 மார்ச் 27]

The Special features of Cholera Control Programme are the existence of 7 Mobile Epidemic Control Units, 3 Epidemic Control Units and a Cholera Combat Team in Thanjavur, North Arcot and Tiruchirappalli districts. An additional team is to be formed during 1975-76 for the district of South Arcot. In addition we have a reserve of 64 Inspectors who are to be utilised in the affected areas. Special cholera workers are employed in these four endemic districts. These workers are meant to gather epidemic intelligence, do water-supply chlorination and to take specimens for bacteriological examination. There is also an Epidemiological Unit attached to headquarters which has got a mobile laboratory also and this is used for investigation and control during outbreaks. Cholera combat teams are meant to carry out both treatment and extension of control measures in the affected areas.

The number of inoculations performed by the team is given below :—

1972—1,469,731

1973—1,430,616

1974—1,725,434

1975 (up to 8th February 1975)—65,221

(b) *Smallpox Eradication Programme.*—Smallpox Eradication Programme was launched in our State in 1963-64. The objective of the programme was to cut down the transmission of smallpox cases in the community through (a) systematic primary vaccination of infants and re-vaccination of the population and (b) through active and prompt detection of every case of smallpox that may occur in the Community. As a result of sustained and effective work our State is declared as free from smallpox. This may be seen in the background of 9,241 attacks and 2,559 deaths in 1963 as against 15 stray attacks and four deaths during the year 1974-75. Even these 15 attacks were largely imported from Bihar. With the assistance and collaboration of the World Health Organisation, intensive active search for smallpox cases was made in all the districts during 1973-74 to spot out smallpox. **THE RESULT OF THE SEARCHES REVEALED THAT THE STATE IS FREE FROM SMALLPOX.** Intensive searches will be continued every two months during 1975-76 also in all the districts. A Smallpox Special Surveillance Team with the aid of World Health Organisation is also functioning. This team rushes

[1975 மார்ச் 27]

to districts as and when suspected cases are reported. During 1974-75 (up to November 1974), 1,136,265 Primary vaccinations and 5,027,708 re-vaccinations were performed. On a request from Government of India, two Assistant Directors of Health Services and Family Planning and one Health Officer were deputed to work as Special Epidemiologist for smallpox containment measures in Bihar and Uttar Pradesh.

(c) *Plague.*—This was a major problem in the past. As a result of intensive measures taken, the State is completely free from plague since 1964. However routine anti-plague measures are carried out in the endemic areas of North Arcot, Coimbatore, Dharmapuri and the Nilgiris districts.

(d) *Malaria.*—In this State, a bureau for malaria and mosquito borne diseases exists at the Headquarters (viz) Madras with facilities for training, research and investigation. There are two regional organisations for insect control at Thanjavur and Coimbatore with facilities for training, surveys and inspections.

Our State has been implementing the National Malaria Eradication Programme from 1958-59. For this purpose the State was divided into 31.45 Units. The programme was implemented in three phases (viz) attack, consolidation and maintenance phase where intensive search for Malaria cases and their radical treatment are undertaken. 28.40 units where Malaria was eradicated are in the maintenance phase of the programme, under which vigilance activities are carried out to detect Malaria cases of imported or indigenous origin and anti-focal measures are undertaken to eliminate Malaria foci. The whole programme is now passing through a critical stage, and due to some technical and operational reasons, case occurrence has increased considerably. So far, during the year 1974 about 19,953 cases of Malaria were detected mainly in Salem, Dharmapuri, North Arcot and Ramanathapuram districts and in the towns of Salem, Rasipuram, Erode, Vellore and Madras City. Out of these, about 17,948 cases were recorded in maintenance areas, the bulk of which came from problem areas in Ramanathapuram, North Arcot and Dharmapuri districts. These problem areas where Malaria becomes re-established due to the importation of cases, posed operational difficulties due to poor communication, difficult terrain, widely scattered houses and movement of population. Best efforts were made by

[1975 மார்ச் 27]

mobilising men and materials to control the situation. Government of India have also been appraised of these problems and they have promised to depute their experts to probe into the technical problems in consultation with our team.

Under consolidation phase, the Government of India meet the total expenditure on unit areas minus the committed level of expenditure. In respect of supervisory staff at headquarters and zonal level, the Government of India meet 25 per cent of the total expenditure, and the balance 75 per cent is met by the State Government.

In the areas which have entered the maintenance phase, Basic Health Services have been set up from 1st April, 1969. 359 Panchayat Unions are in the maintenance phase areas. The staffing pattern for the Basic Health Services is as follows:—

One Basic Health Worker for 10,000 population.

One Basic Health Inspector for every four Basic Health Workers.

One Laboratory Assistant for each Primary Health Centre.

The Basic Health Workers are multi-purpose workers catering to the needs of the vigilance services for Malaria and Smallpox Eradication Programme, in the maintenance phases areas.

The Basic Health Services was a Centrally Sponsored Scheme during the Fourth Plan. But during the Fifth Plan, the State Government have to meet the expenditure.

There are 3,199 Basic Health Workers, 738 Basic Health Inspectors and Malaria Health Inspectors and 353 Laboratory Assistants employed under Basic Health Services.

(c) *Urban Malaria*.—Four Local bodies, viz., Salem, Rasi-puram, Tuticorin and Madras City are implementing the Centrally Sponsored Urban Malaria Schemes since 1972-73. The schemes sanctioned for Elampillai Town Panchayat is being taken up for implementation as a departmental scheme. These schemes are to be continued during the Fifth Five-Year Plan also.

1975 மார்ச் 27]

The expenditure incurred by local bodies in implementing these schemes (except Madras City) will be fully reimbursed by the Government of India with regard to their operational costs minus the committed level of expenditure. For Madras City being a cosmopolitan city, Government of India gives only material assistance. The materials and equipments required for these schemes will be supplied free by the Government of India.

(f) *Filaria*.—About 13 million people live in Filaria endemic areas in our State.

The National Filaria Control Programme launched in this State in 1957-58 with four control units in the districts of Chingleput, South Arcot, Thanjavur and North Arcot is being continued. Each unit has a Filaria Officer, one Entomological Assistant, six Health Inspectors, six Field Assistants, four laboratory assistants and 60 mazdoors. It carries out anti-larval operations. The mosquito larvicidal oil for these units is supplied by Government of India as Central Assistance whereas the operational cost is met from the State Funds.

In order to reorganise the programme to cover more areas eight new control units were established during the Fourth Plan period with concurrent augmentation of the existing four units. In all 1.5 million population are benefited by this scheme. During the Fourth Five-Year Plan period, full Central Assistance on operational cost and material and equipment was available for the reorganised units. But during the Fifth Plan period, Central Assistance will be available only in respect of material and equipment whereas the operational cost will be met from State funds.

In addition to the above 12 Control units, Government of India propose to establish additional components of one Survey Unit four Control Units and 81 Filaria Clinics during the Fifth Plan period in stages. Final clearance from Government of India is awaited.

To remove bottlenecks and to ensure smooth co-ordination between the Control Units and organisations like Municipalities. Co-ordination Committees have been formed in Cuddalore, Chidam-

[1975 மார்ச் 27]

baram, Villupuram, Kumbakonam, Nagapattinam, Thanjavur, Mannargudi, Tiruvarur and Pudukottai. The Committee would meet once a quarter and co-ordinate the operations.

(g) *Grants-in-aid Schemes*.—The National Filaria Control Programme is being implemented by the Health Department. The local bodies are also in charge of Anti-Filaria and Anti-Malaria Schemes. A portion of the expenditure on these schemes is reimbursed by the State Government. So far, 171 local bodies are implementing the scheme. More local bodies are expected to undertake this scheme during 1975-76. Two regional organisations at Thanjavur and Coimbatore inspect and evaluate the progress in the implementation of the schemes.

(h) *Yaws*.—This disease is a highly contagious, non-venereal tropical disease caused by a type of microscopic organism called “*Treponema Pertenu*” which is identical to the organism which causes syphilis. Unlike Syphilis, Yaws is transmitted by non sexual contact. It spreads from person to person by direct contact and also by flies. Injured skin of a person or presence of minor skin disorders like boils, abscess, impetigo, etc., favour the growth of the organism thereby causing primary lesion in a person who has hitherto not suffered from Yaws. Poor environmental sanitation and lack of personal hygiene also contribute to the spread of Yaws.

Yaws was found widely prevalent among the socio-economically backward people. During the year 1956, a survey of the prevalence of Yaws among the residents of Harijan population in Avanashi taluk of Coimbatore district was conducted. This resulted in the starting of a control programme in 1959, in Avanashi taluk. The Yaws Control Scheme, with two units at Uttukuli and Perundurai was in operation for one year from the middle of 1960 to May 1961. Under the Third Five-Year Plan, a scheme at a cost of Rs. 8 lakhs to eradicate the disease was sanctioned. The Yaws Eradication Programme was implemented from 1st June 1961 with eight units with headquarters at Coimbatore, Perundurai, Pollachi, Gobichettipalayam, Sathyamangalam, Bhavani, Udumalpet and Dharapuram. The Yaws cases that were detected by the above units were treated then and there. During the

[1975 மார்ச் 27]

middle of 1967, the work in Coimbatore district was completed and therefore the number of units was reduced to three units and shown, 975 films were distributed for screening purposes. palli.

The three units at Periakulam, Palani and Karur are functioning from 1966 onwards, manned by three Health Inspectors and under the direction of a Special Health Officer stationed at Dindigul. A new unit was started in Dharmapuri in 1971. A survey in Salem and South Arcot districts revealed that Yaws cases are prevalent. To check them, two more units were created and they are functioning at Cuddalore and Kolli Hills from June 1974. Up to December 1974, 764 villages were surveyed, 220 cases recorded and 90 cases were treated.

(i) *Guinea Worm*.—The main sources for this disease in the State are “Step wells” and ponds. To combat this disease a Guinea Worm Eradication Programme has been functioning in all the Districts except Chingleput, Kanyakumari and the Nilgiris. The endemic areas are divided into six units. Each Unit has an Entomological Assistant, Health Inspector, Field Assistants and other Auxiliary staff.

The main object of the programme is to eliminate the guinea worm vector, namely the cyclops, from the drinking water sources in endemic villages by treating the drinking water sources with D.P.T. 50 per cent water wettable powder, at a dosage of 5 parts D.D.T. per million parts of water. By doing so, the vector population is completely destroyed or kept at minimum, thereby breaking the chain of transmission. Besides, all guinea worm patients are treated by dressing the affected parts with cotton soaked in 4 per cent carbolic lotion and they are supplied with A.P.C. tablets to alleviate the pain and sulphadiazine to eliminate secondary infection, if any.

Health Education is being conducted by the Guinea Worm Eradication Programme staff in the villages. During the year 1974, 118 cases were detected and treated. The Programme will be continued during 1975-76 also.

[1975 மார்ச் 27]

(j) *Kala Azar*.—This disease was presenting initial problem to the State. During the National Malaria Eradication Programme, as a result of D.D.T. spray, the density of sand flies was reduced and the disease virtually disappeared for a number of years. When the National Malaria Eradication Programme entered the maintenance phase, D.D.T. Spraying was stopped resulting in the reappearance of Kala Azar. The Kala Azar Control Scheme is now functioning with a Unit at Ramanathapuram. The Unit consists of an Entomological Assistant, three Health Inspectors and fifteen Field Assistants. This Unit surveys the endemic areas in Ramanathapuram district to find out Kala Azar cases and to take remedial measures. The detected cases are sent to the Primary Health Centre or the nearest Government Hospital for treatment. Up to December 1974, 2,478 villages were surveyed. Six cases were detected and 4,080 sand flies were collected.

IV. REGISTRATION OF VITAL STATISTICS.

Vital Statistics form the basic indicators of Community Health. Proper and timely collection and collation of births, deaths, etc., are necessary to plan perspective to implement the programmes and to evaluate the progress of the programmes. Correct vital statistics are indispensable for planned development. With these as objectives several administrative and educative steps have been taken in our State. The following are the important steps:—

(a) Setting up of Mechanical Tabulation Unit at State Headquarters;

(b) Strengthening of District Level Organisation;

(c) Strengthening of the Vital Statistics Organisation in the Corporation of Madras and eight major Municipalities (including Madurai which is now a Corporation) whose population crossed one lakh as per 1961 census.

(d) Implementation of Sample Registration Scheme; and

1975 மார்ச் 27]

(e) Implementation of Model Registration Scheme. The Sample Registration Scheme is helpful in estimating vital rates and growth rates of population. The Model Registration Scheme's main aim is to find out the mortality pattern in rural area by post-mortem enquiry of the facts and circumstances of deaths.

The Birth rate recorded in our State during the year 1973 was 23.1 per 1000 mid-year estimated population. The death rate was 8.2 per 1000, mid-year estimated population. The infant mortality rate was 49.4 per 1000 live births.

V. SCHOOL HEALTH.

A Scheme of Medical check up for school children is in force in 18 Primary Health Centres.

As per the Scheme, the Medical Officers of these selected Primary Health Centres examine 2,000 School children in the age group of 6-11 years per annum. The School Children showing signs of ill-health are supplied with medicines and diet supplements by the Medical Officers of the Primary Health Centres. In cases where specialised treatment is necessary they are referred to the nearby hospitals for treatment.

Two Urban Medical Units have also been established at Tiruchirappalli and Coimbatore. Each Medical Officer will have to examine 10,000 School Children per annum and follow them up.

During 1973-74, 56,670 children were examined. During 1974-75 (up to 30th September 1974) 35,274 school children were examined.

During 1974-75 the Scheme was extended to 3 more towns namely, Kancheepuram, Cuddalore, Thanjavur and two Primary Health Centres.

During 1975-76, we propose to extend this Scheme to 5 more Primary Health Centres.

[1975 மார்ச் 27]

MADRAS CITY

The scheme of general health check-up of school children is implemented in the city of Madras from August 1972. This is a pilot project and out of the total school population of 6 lakhs in Madras city, nearly 1.2 lakh students of the 1st and VI standards have been taken up under the scheme. The city has been divided into six units and each unit is in-charge of cell headed by an Assistant Professor of Paediatrics. About 27,000 school children studying in 320 Corporation schools have been screened during 1974-75 and during the next academic year, children of Government and aided schools will be covered.

VI. HEALTH EDUCATION BUREAU.

The State Health Education Bureau was established during the year 1960. Since then, it has grown up steadily and now it has all the five divisions recommended by the Government of India—

1. Administrative and Study Unit.
2. Media.
3. Field Study and Demonstration Centre.
4. Student Health Education Unit and
5. Health Education Teacher Training Unit.

The chief aim of the Health Education Bureau is to help people to achieve better standards of Health through their own action and efforts. In addition, it aims to educate the people to shoulder the responsibility for their health. In order to achieve this, the State Health Education Bureau plans and implements different training and Educational activities aimed at enlisting the participation and support of the public for the Health Programme and policies of the State.

The State Health Education Bureau is conducting in-service training for the Primary Health Centre Staff. So far, all the districts have been covered through 32 batches of training of programme. During 1974-75, three batches have completed training.

(a) *Administration and Study Unit.*—The Unit is at present fully concentrating on the Role Perception Study of the Primary Health Centre. Data have been collected from 55 Primary Health Centres and the same is under analysis.

[1975 மார்ச் 27]

(b) *Media.*—The main objectives of the Media Wing is to prepare, acquire, to train and distribute various Health Education materials. The State Public Health Press started during 1971 attends to the printing work of the department, especially publications on Health subjects like posters and pamphlets. A total of 218 publications were issued. There is also a Film Library in which there are 527 films and 327 filmstrips on various Health subjects. They are distributed on loan basis/free of cost to various departmental and voluntary organisations in the State for screening. Cinema slides are prepared on Health topics and distributed for screening. During 1974-75, 900 cinema slides were prepared and shown, 975 films were distributed for screening purposes. About 200 film shows were conducted in and around city to educate the public.

The Exhibition Unit conducted 15 exhibitions while the Puppetry Unit conducted 40 shows during 1974-75.

Thus, by the above activities, the media division educates the public on matters relating to health.

(c) *Field study and Demonstration Centre.*—The team concentrates its activities in the Primary Health Centre in Velacheri area. Nutrition lessons are prepared and taught to the students of Standards VI of the Government High School, Pallikarani and also in the Corporation Middle School, Nungambakkam. A few schools were chosen in the Velacheri area for Medical Inspection and medicines were distributed to the pupils. People in Kanagam village were educated about R.C.A. type latrines and 12 R.C.A. type latrines were also constructed.

(d) *Student Health Education Unit.*—The Unit is engaged in preparing a guide book on health for teachers of VI and VII Standards covering topics on personal hygiene, communicable and non-communicable diseases, nutrition, etc. The Unit also conducted a study regarding the existing health conditions in 293 schools from 14 Primary Health Centres to find out the real Health conditions of the rural elementary schools. The study report has been sent to the Director of School Education for taking necessary action.

[1975 மார்ச் 27]

(e) *Teachers Training Unit*.—The Unit imparts training in health education to the Teachers working in the Teachers Training Institutions in the State. Each batch usually consists of 20 to 25 teachers and the duration of the course is 45 days. Recently, the duration of the course has been reduced to 30 days in order to increase the number of batches in a year from 4 to 6. The object of training the teachers is to develop an understanding of the role of teachers in the promotion of health in school and in the community. So far, 15 batches have been trained. The training for the 16th batch has just commenced. Two schools, one at Porur and another at Nandanam were selected for Field Practice to the trainees where they were given an opportunity to practice health teaching. Health Services were also provided to the pupils of the two schools.

(f) *State Health Educational Council*.—There is a State Health Education Council with the Hon'ble Minister for Health as Chairman, comprising of certain Heads of Departments select Secretaries to Government, representatives of the Legislative Assembly and Legislative Council and Voluntary bodies. The Council helps to review and guide the Health Education activities of the State Health Education Bureau. So far it has met on twelve occasions.

(g) *Institute of Public Health, Poonamallee*.—The Institute of Public Health, Poonamallee, consists of the following three wings:—

1. Health Unit
2. Orientation Training Centre; and
3. Research-cum-Action Project.

The Health Unit was started in 1935 with the aid of the Rockefeller Foundation. Subsequently, it was taken over by the Government of Tamil Nadu, when the aid of the Rockefeller Foundation ceased. The objects of the Unit are:—

1. To improve the Public Health in rural areas by providing intensive health services as an experimental measure;
2. To demonstrate what could be done for the preventive aspect of health needs on rural population by a well organised public health effort; and
3. To offer facilities to train medical and para-medical personnel in all aspects of Public Health.

[1975 மார்ச் 27]

The functions of the Unit are, provision of maternity and child health services, family planning, control of communicable diseases, environmental sanitation, health education, compilation of vital statistics and conducting of training programmes.

During 1974, 5,210 mothers were under the care of Health Unit, while 2,584 births occurred in 1974.

The Family Planning work is carried out in co-ordination with maternity and child health services. The Family Planning Clinics are being conducted along with Maternity and Child Health clinics. 252 males and 2,423 females were motivated for the Family Planning during 1974. Eleven males have undergone vasectomy operation and 213 females have undergone tubectomy operation.

The Health Unit takes part in all the other regular public health activities like control of communicable diseases, environmental sanitation, Health Education, etc. The House Surgeons from Madras Medical College and the pupil nurses from Stanley Medical College are being regularly posted to Health Unit for intensive training in Public Health and other aspects. In 1974, 262 House Surgeons were given training by the Health Unit. The medical and para-medical trainees were made to study the rural health problems through community health survey work. The trainees were made responsible to undertake certain health programmes like vaccination, etc. They were also involved in the mass health education programmes.

(h) *Orientation Training Centre*.—This was started in 1954 with the aid of the Ford Foundation. After the cessation of the aid by the Ford Foundation it was taken over by the State Government. Training is given to orient the inservice medical and para-medical personnel of the Primary Health Centres. The objectives of the training are—

1. To develop a spirit of team work among the various health personnel of the Primary Health Centre complex and to give them job and problem oriented training.

[1975 மார்ச் 27]

2. To give practical training to the health personnel working in the Primary Health Centres in rural health work.

Originally this centre was used as training centre by neighbouring States also. Subsequently, these States have developed centres in their area and now this caters for our State only.

So far 105 batches have undergone training. The training for 106th batch is now going on.

(i) *Research-cum-Action Project*.—This was started in 1956 with the aid of the Ford Foundation to launch a research programme to improve the techniques to work and the methodology of approach in bettering rural sanitation programme. Research was done first on a rural latrine programme for four years from 1956-60 to evolve a cheap and simple way of providing sanitary flushout latrines in every household. The project was taken over by the Government after the Ford Foundation Aid ceased in the year 1961.

During the year 1974, a Scheme costing Rs. 1.25 lakhs for constructing 1,000 latrines in four Town Panchayats (viz.) Villivakkam, Poonamallee, Walajabad and Tiruthani was taken up by the Institute of Public Health, Poonamallee. In these four Town Panchayats, 1,000 latrines have been constructed. There is also a conversion programme to convert dry earth latrines into R.C.A. latrines. The State Harijan Housing Development Corporation, Madras, requested the Research-cum-Action Project to manufacture 2,500 R.C.A.P. latrines for the houses to be constructed for Harijans in many villages of the State. The work has commenced. A Scheme for the conversion of the existing dry earth type of latrines in selected Panchayats of Chingleput, Thanjavur and Madurai Districts at a cost of Rs. 5 lakhs has been sanctioned.

To make the public realise the importance of R.C.A.P. latrines regular educational sessions were conducted. Nutritional studies have been started in Valarpuram village. The CARE organisation has agreed to arrange for the supplementary feeding programme in this village and the same will be implemented in 1975, with the help of Sriperumbudur Panchayat Union and Village leaders.

1975 மார்ச் 27]

VII. PREVENTION OF FOOD ADULTERATION.

Government give great importance to the prevention of adulteration of food articles to safeguard the interest of the consumers. Compared to the previous year, there has been an improvement in the detection of adulteration cases and in the implementation of Prevention of Food Adulteration Act, 1954. Since the Act has to be implemented mainly through the local bodies, still about 2/3rd areas comprising the rural parts in the State remains to be covered. The following three laboratories in the State are now rendering Analysis Services:—

(i) Food Analysis Laboratory run by the Corporation of Madras.

(ii) Food Analysis Laboratory at King Institute, Guindy.

(iii) Food Analysis Laboratory, Coimbatore.

Up to 30th December 1974 all the three laboratories have analysed 18,341 food samples. Out of these, 4,864 samples were found to be adulterated. Out of 4,321 prosecution cases launched, 3,088 cases ended in conviction and 38 persons were acquitted. Other cases are pending. The total fine realised amounted to Rs. 7,49,231.50. To augment the laboratory facilities in the State, Food Laboratories, one each at Madurai and Thanjavur sanctioned in the year 1974-75, are nearing completion. Two additional laboratories, one each at Palavamkottai and Salem are proposed for the year 1975-76. For effective enforcement of the Act, a Food Cell with a Health Officer is functioning at headquarters. It is closely supervising food inspectors besides surprise checks of food articles. Adequate publicity against adulteration is also given through the media of newspapers, posters and radio. Government have decided to reconstitute the State Advisory Committee on Prevention of Food Adulteration by including three non-officials representing Consumers' interests and six non-officials representing the traders' interests in order to enlist their co-operation in preventing adulteration.

VIII. MISCELLANEOUS.

(a) *Fairs and Festivals*.—During fairs and festivals, adequate sanitary arrangements are made under the supervision and direction of the Health Department. Wherever necessary, additional

[1975 மார்ச் 27]

staff are also posted. The Mobile Epidemic Units and Cholera Combat Teams are also pressed into service when necessary. Anticipatory anti-cholera work, etc., are also undertaken to avoid outbreak of the epidemic.

(b) *Environmental Hygiene*.—With the process of industrialisation gathering momentum, the problem of pollution, Air, water and surface assume urgency and importance. This Government have been aware of this problem and have initiated several measures to tackle it. At present, the Directorate of Health Services and Family Planning is inspecting and advising the industrialists on the disposal of effluents. It is also enforcing the Rules and Regulations relating to Tamil Nadu Public Health Act, 1939, District Municipalities Act, 1920, Tamil Nadu Panchayats Act, 1958, etc. The Water and Sewage Purification Committee with the Director of Health Services and Family Planning as Chairman processes the applications from the industrialists and advises them on the remedial and corrective measures. In addition, Government have appointed a Special Officer in the grade of Chief Engineer to study in depth the problem of pollution in all its aspects, to assist and co-ordinate with the Directorate of Health Services. The Special Officer and the Directorate have initiated the following steps:—

(i) Pollution problems in respect of thirteen industries have been investigated.

(ii) Project reports for nine industries to abate pollution in the State have been prepared and given to the State Planning Commission.

(iii) Four Project reports on pollution have been prepared and sent to the Department of Science and Technology, Environmental Planning and Co-ordination, New Delhi.

(iv) The Special Officer and other officers of the Directorate, as Members of the Water and Sewage Purification Committee, have visited and studied the pollution effects, characteristics and effluents treatment methods of 11 industries.

(v) The Special Officer of this Department, as a Member of the Environmental Research Committee of the Department of Science and Technology (New Delhi) is advising the Environ-

1975 மார்ச் 27]

mental Research Committee in identifying, initiating and evaluating the proposed Research and Development Programme for the Fifth Plan.

It is proposed to have further dialogues with the industrialists and others to devise ways and means to contain and subsequently eliminate pollution.

WATER SUPPLY AND SANITATION.

(RUPEES IN
LAKHS)

This comprises the following items :—

Sewerage Scheme	6.19
Urban Water Supply Schemes	17.51
Rural Piped Water Supply Schemes	325.61
Other Rural Water Supply Schemes	0.92

TUTICORIN WATER SUPPLY PROJECT.

The work on the 20 million gallons daily water supply project for the Tuticorin Industrial Complex is nearing completion. Pilot Water Supply to the Southern Petro-Chemical and Industries Corporation one of the beneficiaries has been effected from 1st November 1973. The project will be completed in all respects during 1975-76.

Under the UNICEF assisted programme for rural water-supply schemes in villages characterised by scarcity and endemic conditions, up to the end of 1973-74, 1,250 bore wells have been sunk in 675 villages and water supply provided. During 1974-75, 1,500 bore wells are expected to be drilled and water supply arrangement provided at a cost of Rs. 50 lakhs. During the year 1975-76, 1,500 bore wells will be put up in 600 villages at an estimated cost of Rs. 55 lakhs.

MINIMUM NEEDS PROGRAMME IN THE RURAL AREAS.

Provision of protected water-supply in all rural areas has been a major objective of the State. In accordance with this policy and with the Government of India's aid, the State Government through the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board

[1975 மார்ச் 27]

executed a number of Rural Water Supply Schemes in selected Districts of the State under the Accelerated Water-Supply Programme. Two hundred and thirty-seven villages have been covered under this scheme by the end of 1973-74. In Tamil Nadu there are 58,595 villages and hamlets, where 25.6 million people live. Four thousand nine hundred and sixteen villages and hamlets with a population of 3.8 millions do not have any public source of water-supply. Two thousand two hundred and thirty villages and hamlets with a population of 1.9 million are situated in areas where diseases are endemic and require protected water-supply schemes. In order to solve this problem most expeditiously the State Government sanctioned the implementation of a Minimum Needs Programme for provision of protected water-supply both in the scarcity and endemic areas according to a phased programme, with a provision of a sum of Rs. 4 crores for the year 1974-75. Drinking water-supply will be provided to 646 villages in the scarcity area and 1,041 villages in the endemic area during 1974-75. The programme will be continued with anticipated coverage of about 1,500 villages at a cost of Rs. 270 lakhs.

ANNEXURE.

Expenditure on Public Health.

The particulars regarding the amount spent on Public Health during each year from 1967-68 in our State are as follows:—

Year.	Amount.
(1)	(2)
	(RUPEES IN LAKHS.)
1967-68	519.25
1968-69	595.60
1969-70	748.08
1970-71	850.08
1971-72	1,143.17
1972-73	1,610.73
1973-74	1,542.33
1974-75	1,576.63 (B.E.)
1975-76	1,625.76 (B.E.)

1975 மார்ச் 27]

நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி கொள்கைபற்றிய குறிப்பு.

கடந்த இருபதாண்டுகளில் நகரப்பகுதிகளின் வளர்ச்சி மிக அதிக அளவில் உயர்ந்து வந்துள்ளது. முறைமாகவும் கவனமாகவும் தயாரிக்கப்பட்ட நகர்மயமாக்கும் கொள்கையொன்று இல்லாமலேயே இந்த நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சியை இவ்வாறே நீடிக்க அனுமதிப்போமாயின், அந்நிலை நகர்ப்பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு உரிய இடவசதி கிடைப்பதாண்டுமென்றி, அந்நகரப் பகுதிகளின் பொருளாதார அமைப்பு, சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை ஆகியவற்றிலும் சமநிலையற்ற எற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தி விடுவது உறுதி. அப்படிப்பட்ட முறைபற்ற வளர்ச்சிக்கு இடம் விடாது, ஒரு முறையான நகர்மயமாக்கும் கொள்கையை உருவாக்குவது என்றால், அது, பொதுவான பாந்த வட்டரசு சூழலுக்குள்ளேயே வகுக்கப்பட முடியும். மேல்மட்டத்தில் வட்டாரத் திட்டங்களுடனும், உள்ளூர் அளவில், நகரப் பகுதி களுக்கான விரிவான வளர்ச்சிக்கு கைசெய்யும் பெருந்திட்டங் களுடன், விரிவான அடங்கல் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கு வசதியாக, நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகம் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது. நவீன நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்தின் பணி சீரமைக்கப் பட்டு கீழ்க்காணும் அலுவல் பிரிவுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது:—

- வட்டாரத் திட்டங்கள்,
- நகரங்களுக்கான பெருந்திட்டங்கள்,
- நகர மையங்களுக்குள்ளாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதி களுக்கு விரிவான வளர்ச்சித் திட்டங்கள்,
- பயணிகள்—போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வுகள் நடத்தும் போக்குவரத்துப் பிரிவு,
- திட்டமிடும் வேலைத் திட்டங்களுக்கு உதவச் செயல்முறை ஆராய்ச்சி செய்யும் பொது ஆராய்ச்சிப் பிரிவு.

இந்தப் பிரிவுகளுக்குத் தவ 8 வட்டார அலுவலகங்கள் உள்ளன. அவை மாநிலத்தில் மிக முக்கிய நகரங்களில் அமைந்துள்ளன. இந்த வட்டார அலுவலகங்கள் தலைமையிடத்திலுள்ள சிறப்புப் பிரிவுகளுக்கு உதவுவதோடன்றி, தமது அதிகார வரம்பிற்கு

[1975 March 27]

உட்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நகராட்சிப்படி அமைப்புத் திட்டம் குறித்த பொருள்களில் தொழில் துட்ப ஆலோசனையும் வழங்குகிறது. நகராட்சிப்படி அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்திலுள்ள அலுவல் திட்டப் பிரிவுகள் பின்வரும் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளன :—

(அ) வட்டாரத் திட்டமிடல் :

வட்டாரத் திட்டமிடலின்மூலம்.

(i) உருவாகிவரும் நகரக் குடியேற்றப் பகுதிகளின் வளர்ச்சி வரிசைப் (Heirarchy) படுத்தல்;

(ii) வட்டாரத்தின் பொருளாதார வளவாயில்களின் மூலக் கூறுகளைத் தெளிதல்;

(iii) வட்டாரங்களுக்கான வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தொலை நோக்குடன் தயாரித்தல்.

மேற்சொன்ன குறிக்கோள்களை எய்தும்பொருட்டு வட்டார வளர்ச்சித் திட்டமிடலுக்கான வரைப்படம் தயாரிக்கும் பணியை அரசு ஏற்கெனவே தொடங்கியுள்ளது. இம்மாநிலம் இயற்கை அமைப்புக்கேற்ப அத்தகைய எட்டு வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவையனைத்திற்கும் வட்டார வரைவுத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வட்டாரத்திற்குள்ளாகச் சிறு பகுதிகளுக்குத் துணை வட்டாரத் திட்டங்களைத் தயாரிக்கவும், நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் எதிர்காலத்தில் நகரப் பகுதி வளர்ச்சி அமையும் முறை விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கும்; மேலும் உருவாகக்கூடிய நகரப் பகுதிகளின் வளர்ச்சி வரிசை முறையும் அவற்றில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்; தவிரவும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வாழக்கூடிய குறைந்த அளவு மக்கள் தொகையும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். மாநிலம் முழுவதற்குமான வட்டாரத் திட்டங்களுக்கு இறுதி வடிவம் கொடுப்பதும், விரிவான துணை வட்டாரத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதும் வரும் இரண்டாண்டுகளில் முடிக்கப்படும்.

(இ) நகர்ப்புறங்களுக்கான பெருந்திட்டங்கள் :

எல்லை வரையறுக்கப்பட்ட இம் மாநிலத்திற்குள் உள்ள எட்டு திட்டப் பிரிவுகளுக்காக ஏற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்ட வட்டாரத் திட்டங்களில் உள்ள அமைப்பிற்குள் இம் மாநிலத்தில் நகர்ப்புற

1975 மார்ச் 27]

வளர்ச்சித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. சென்னைப் பெருநகர் பகுதியில் நகர்ப்புற வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகள் மிகவும் சிக்கலாக இருப்பதால், இப் பெருநகர் வளர்ச்சி குறித்துப் பாகுபாடற்ற நாட்டம் செலுத்தும் பொருட்டு சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார மன்றம் என்றழைக்கப்படும் தனிப்பட்ட அதிகார மன்றத்தின்கீழ் இப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பெருநகரப் பகுதிக்கான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிய விவரங்கள் இதில் மற்றொரு இடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

வட்டாரத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நகர்ப்புற பகுதிகளின் மரபுவழி அடிப்படையில், இம் மாநிலத்தில் உள்ள 24 பகுதிகளுக்கான பெருந்திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. 14 பகுதிகளுக்கான திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நகர்ப்புறப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் உள்ளூர் திட்டமிடும் அதிகார மன்றத்தை ஏற்படுத்த 1971 ஆம் ஆண்டு நகராட்சிப்படி அமைப்புத் திட்டம் வகை செய்கிறது. இந்த உள்ளூர் திட்டமிடும் அதிகார மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டால், இப் பகுதிகள் ஒரே சீரான முறையில் வளர்ச்சி அடையும் பொருட்டு இப் பெருந் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவது பற்றிய பிரச்சினைக்கு இந்த அதிகார மன்றங்கள் முனைப்பாக நாட்டம் செலுத்தும்.

(உ) நகர்ப்புறப் பகுதிகளுக்கான விரிவான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் :

நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் தாறுமாறான வளர்ச்சி அல்லது திட்டமிடப்படாத வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் பொருட்டு, வளர்ச்சி அடைந்துவரும் அல்லது வருங்காலத்தில் வளர்ச்சியுறுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிற நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகளுக்கான விரிவான வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதே இச் சிறப்புக் கோட்டம் மேற்கொண்டுள்ள பணியாகும். இம் மாநிலத்தில் நகர்ப்புற நகரங்களுக்குள் 451 சதுர கிலோமீட்டர் உள்ள 702 பகுதிகளுக்கான விரிவான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 214 திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவை நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டங்களைத் தயாரித்துச் செயல்படுத்துவதற்காக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அரசு கடன் உதவி அளிக்கிறது. இதற்காக 1974-75-ல் நகராட்சிகளுக்கு ரூ. 5.4 லட்சம் கடனாக வழங்கப் பட்டது.

[1975 மார்ச் 27]

(எ) பயணிப் போக்குவரத்து, சரக்குப் போக்குவரத்து ஆய்வுகள்:

சென்னை மாநகரம் தவிர இம் மாநிலத்தில் உள்ள நகர்ப்புற நகரங்களுக்கான பயணிப் போக்குவரத்து, சரக்குப் போக்குவரத்து ஆய்வுகளை முன்னுரிமை அடிப்படையில் மேற்கொண்டு திட்டங்களைத் தயாரிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் ஒரு பகுதியாக, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் இந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கோயம்புத்தூரில் இந்த ஆய்வில் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. அங்கு தொடக்க ஆய்வுகளை முடித்த பின்னர், சரக்குப் போக்குவரத்து திட்டம் தயாரிப்பது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மதுரையில் இப்பணி 1973-74-ல் தொடங்கப்பட்டு நடப்பாண்டிலும் தொடரப்பட்டது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள இந்த இரண்டு பெரிய நகர்ப்புற நகரங்களுக்கும் ஏனைய முக்கியமான நகரங்களுக்கும் உரிய பயணிப் போக்குவரத்து, சரக்குப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களை ஒருங்கிணைக்கும் பொருட்டு, நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள இப்பிரிவை நிரூபித்து அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(ஒ) நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பில் ஆராய்ச்சி:

பல்வேறு திட்டங்களை அறிவியல் அடிப்படையில் செயல்படுத்துவதற்கு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பில் செய்முறை ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வது மிகவும் அவசியமாகிறது. ஏனைய பொதுவான, பல்வகைப் பணிகளுடன் நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள சிறிய பிரிவு ஒன்று இப் பணியைத் தற்போது கவனித்து வருகிறது. நகர்ப்புற வளர்ச்சி, வட்டாரத் திட்டமிட்தல் குறித்த செய்முறை ஆராய்ச்சிப் பணி, நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்திற்குள் தனிப்பட்ட பிரிவு ஒன்றின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. அப் பிரிவை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

2. நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பில் வல்லுநர்களுக்குப் பயிற்சி.

பல்வேறு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டங்களை தொழில் நடப்பப் பணியாளர்கள் மேற்கொள்ள இயலும் பொருட்டு, நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பில் வல்லுநர்களுக்குப் பயிற்சி

1975 மார்ச் 27]

யளிப்பதற்காக ஆண்டுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1975-76-ல் இதற்காக ரூ. 0.9 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டம், சென்னைப் பெருநகரத் திட்டப் பகுதி நீங்கலாக மாநிலம் முழுவதிலும் 15-9-1973 முதல் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்பகுதிக்கு இது 15-8-1974 முதல் பின்னர் நீட்டிக்கப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் துறையில் அரசு மேற்கொண்ட மிக முக்கியமான நடவடிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.—

வட்டார, உள்ளூர்த் திட்டப் பகுதிகளை அறிவித்தல்;

எட்டு வட்டாரப் பகுதிகளுக்குரிய வட்டாரத் திட்ட அதிகார மன்றங்களை ஏற்படுத்தல்;

மாநிலத்தின் நகர்ப்புற நகரங்களுக்கான உள்ளூர் திட்ட அதிகார மன்றங்களை ஏற்படுத்தல்;

மாநில நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட வளர்ச்சி நிதியை ஏற்படுத்தல்.

இந்த அதிகார மன்றங்கள் விரைவில் ஏற்படுத்தப்படும் என்றும், முன்னரே தயாரிக்கப்பட்ட வரைவு வட்டாரத் திட்டங்களையும், பெருந் திட்டங்களையும் அவற்றின் முன் அரசு வைக்கக் கருதியுள்ளதென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அப்போதுதான் இத் திட்டங்கள் செய்முறைப்படுத்தப்பட்டு அவற்றிற்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்க முடியும். பின்னர், அவற்றைச் செயல்படுத்த மேற்கொண்டும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். மேற்கொண்ட (IV) இனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மாநில நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட வளர்ச்சி நிதியை ஏற்படுத்துவது சட்டப் படிக்கான கடப்பாடாகும். அது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இந்நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டால், நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்காக இதன் தொகை பயன்படுத்தப்படும். ஏனையவற்றிற்கிடையே வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக இந்நிதியிலிருந்து தொகைகள் மானியமாக அல்லது கடனாகத் திட்ட அதிகார மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படும்.

[1975 மார்ச் 27]

4. நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு இயக்குநர் அலுவலகம் மேற்கொண்ட ஐனைய முக்கியமான பணிகள்.

நகர்ப்புற நகரங்களில் ஏற்பட்டு வரும் வளர்ச்சி நிலைகளைப் பெருக்கி உரிய வழிகளில் வளர்ச்சி அடைய ஆலோசனை நல்கும் நோக்குடன், சில விதிகளையும் விதிமுறைகளையும் வகுப்பது இன்றியமையாததாக இருந்தது. கீழ்க்கண்டவை குறித்து இத் துறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(i) மண்டலமாகப் பிரிப்பதற்கான விதி முறைகள்.— நகர்ப்புற நகரங்களுக்குள் நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதைக் கட்டுப்படுத்த மண்டலப் பிரிப்பு விதி முறைகளை வகுப்பது அவசியம் என்று கண்டறியப்பட்டது. மண்டலப் பிரிப்பு விதி முறைகள் குறித்த அடங்கல் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, அரசால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் பின்பற்றுவதற்கு உள்ளூர் அதிகார மன்றங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(ii) பலமாடிக் கட்டிடங்கள், அரசுக் கட்டிடங்கள் விதிகள், 1974.—சென்னை மாநகரில் அண்மைக் காலத்தில் பெருகி வரும் பலமாடிக் கட்டிடங்கள், அரசுக் கட்டிடங்கள் முறைப்படுத்துவதற்காக, சிறப்பு விதிகள் இயற்றுவது அவசியம் என்று கருதப்பட்டுள்ளது. அவ்வண்ணமே, இதற்கான சிறப்பு விதிகளை அரசு இயற்றியுள்ளது. அவை 1975 மார்ச் 3 ஆம் நாள் இருந்து செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

(iii) கட்டிட விதிகள்.—தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழும், தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழும் இயற்றப்பட்ட கட்டிட விதிகள், நகர்ப்புற, கிராமப்புற பகுதிகளில் உள்ள கட்டிடங்கள் அனைத்திற்கும் தற்போது பொருந்துகின்றன. சில பகுதிகளில் காணப்படும் குறிப்பிட்ட பொருந்துகின்றன. சில பகுதிகளில் காணப்படும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் இந்த விதிகளைச் சீராகச் செயல்படுத்த முடியாது என்று இந்த விதிகளைச் செயல்படுத்திய போது கண்ட அனுபவத்திலிருந்து தெரிய வந்தது. எனவே, நகரங்களிலும், மலைப் பகுதிகளிலும் வளர்ச்சியுற்ற பகுதிகளுக்காக சிறப்பு விதிகளைச் சேர்க்கும் பொருட்டு, இந்த விதிகளில் திருத்தம் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்தின் நாட்டத்தை இது தற்போது ஈர்த்துள்ளது. மேலும், மதுரை மாநகராட்சிக்குள் கட்டிடங்கள் கட்டுவதை முறைப்படுத்த தனிப்பட்ட விதிகளை இயற்றுவது பற்றியும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

1975 மார்ச் 27]

5. சென்னைப் பெருநகர்ப் பகுதி.

(i) சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார மன்றத்தின் அலுவலகம்.—மாநிலத்தின் 12.46 மில்லியன் நகர்ப்புற மக்கள் தொகையில் 3.17 மில்லியன் மக்கள் சென்னைப் பெருநகர்ப் பகுதியில் வாழ்கின்றனர். இது மொத்த நகர்ப்புற மக்கள் தொகையில் 25 சதவீதமாகும். பெருநகர்ப் பகுதியின் மக்கள் தொகை 1991-ல் 5.82 மில்லியனாக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. 1971-ஆம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின்கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்ட சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார மன்றம், பெருநகர்ப் பகுதிக்குள் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தைத் தயாரித்துச் செயல்படுத்துவதிலும், செங்கற்பட்டுக்கருகில் துணை நகரமான “மறைமலை நகர்” வளர்ச்சியிலும் நல்ல முன்னேற்றம் காட்டியுள்ளது. பெருநகர்ப் பகுதிக்குள் துணை நகரப் பகுதி குறித்து திட்டமிடுவதிலும் வளர்ச்சியடையச் செய்வதிலும் சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார மன்றம் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. எண்ணூர்-மணலி நகர்ப்புறப் பகுதியை தொழிற்சாலை-குடியிருப்புத் தொகுதியாக மேம்படுத்தும் நோக்குடன் அதனை மேம்படுத்தும் பணியை இம் மன்றம் மேற்கொண்டுள்ளது.

மறைமலை நகர் துணை நகரத்தையும், மணலி துணை நகர்ப் பகுதியையும் அமைப்பதற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளை மேம்படுத்துவதற்குரிய பணியை அதிகார மன்றம் முன்னரே தொடங்கியுள்ளது. பெருநகர்ப் பகுதிக்கான பெருந் திட்டம் அறிவிக்கப்படும்போது, சென்னைப் பெருநகர்ப் பகுதி குறித்து திட்டமிடுவதில் முக்கியமான ஒரு முன்னேற்றத்தை நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின்கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு விரைவில் அடைவோம். அண்ணாசாலைப் புதுப்பித்தல், பிராட்வேயில் உள்ள வெளியூர் பேருந்து நிலையத்தை மாநகரப் பேருந்து நிலையம்-கடைகள் தொகுதியாக மாற்றுவதில், மெரினா கடற்கரையை அழகுபடுத்தல் ஆகியவை இந்த அதிகார மன்றம் மேற்கொண்ட ஐனைய நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களில் அடங்கும்.

இந்த அதிகார மன்றத்திடம் விட்டு மனைகள் விற்பனை வளர்ச்சிப் பொறுப்பும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மாநகரத்திலுள்ள அரசுக்குச் சொந்தமான, பொருத்தமான வெற்று நிலங்களை மேம்படுத்துவதற்காக எடுத்துக்கொண்டு,

[1975 மார்ச் 27]

அவற்றை வாணிகப் பயன்களுக்காகப் பயன்படுத்த அரசு கருதுகிறது. அவ் வகையில் இது ஒரு நல்ல முயற்சியாகும். இத்தகைய வளர்ச்சி மூலம் பெருக்கப்படுகின்ற உபரி நிதி வசதி சென்னைப் பெருநகர, வளர்ச்சி அதிகாரமன்றத்தின் நிதிவசதிகளை மேம்படுத்தி அவ் வசதிகளை மேலும் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு முதலீடு செய்வதற்கு துணை புரியுமென்று நம்பப்படுகிறது.

இதனோடு கூட, சென்னைப் பெருநகர பகுதி முழுமையையும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டு அதற்கெனத் தனியாக பெருநகர வளர்ச்சி வடிவ-செலவுத் திட்டத்தைத் தொகுக்க முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. இது எதற்காகவெனில், அப் பகுதியில் செய்யப்பட வேண்டிய மொத்த முதலீடுகள் எவ்வளவு என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக மட்டுமின்றி நிதியுதவி, ஒத்துழைப்பு, வளர்ச்சிக் கண்காணிப்பு ஆகியவற்றிற்கும், துறை வாரித் திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் திறமையுடன் செயல்படுத்துவதற்கும், குறிப்பாக, குடிநீர் வழங்கல், வடிகால் பணிகள், பயணிகள் போக்குவரத்து, வீட்டு மனைகள், மேம்பாடு வீட்டு வசதி, குடிசைப் பகுதிகள் மாற்றும் பணி ஆகியவற்றைத் திறமையாகச் செயற்படுத்துவதற்கும், உரியதொரு சிறந்த கொள்கையை உருவாக்குவதற்காகவுமே ஆகும்.

மேற்குறித்த வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் மிகப் பெரும் அளவினையுடைய திட்டங்களாகும். ஆகவே திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதி வசதியை மாநில அரசு மட்டுமே திரட்டுவது என்பது இயலாது. இந்த வளர்ச்சி குறித்த வேலைத்திட்டங்களின் வெற்றியானது அரசுக்குள்ளும் அரசுக்கு வெளியேயும் நிதி வசதிகளைத் திரட்டுவதையே கணிசமான அளவில் பொறுத்துள்ளது. சென்னை பெருநகரப் பகுதியின் வளர்ச்சிக்காக மத்திய அரசு நிதி உதவி அளிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டு இவ் வரசு பன்முறை எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் ஓரளவிற்கு வெற்றி யடைந்துள்ளன. அதாவது, அத்தகைய முயற்சிகளுக்குப் பிறகு சென்னை பெருநகரப் பகுதியின் நிதித் தேவைகளை மதிப்பிடும் பொருட்டு மத்திய அரசு, மற்றும் மாநில அரசுகளின் அதிகாரிகள் அடங்கிய உயர்நிலைக் குழு ஒன்றை மத்திய அரசு தற்போது நியமித்துள்ளது. பெருநகர வளர்ச்சிப் பணிக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து போதுமான அளவிற்கு நிதியுதவிகள் கிடைக்க இக் குழுவின் பரிவுரைகள் வழிகோலுமென நம்பப்படுகிறது. அதே

[1975 மார்ச் 27]

சமயத்தில் மாநில அரசும் மாநகர வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு உதவியளிப்பதற்காகவும், அத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு நிதியுதவியளிப்பதற்காகவும் உலக வங்கி, உலக நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற அனைத்து நாட்டு நிறுவனங்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வருகிறது. இப் பேச்சு வார்த்தைகள் விரைவில் வெற்றி பெறுமென்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன.

(ii) சென்னை மாநகருக்கான போளவு, விரைவுப் போக்குவரத்து ஏற்பாடு.—பெருநகரப் பகுதிக்குள்ளாக பெருமளவில் நெருக்கமாக வாழ்கின்ற நகர மக்கட் தொகையின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு, நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகம், அடங்கல் பயணிகள்-போக்குவரத்து திட்ட, மொன்றை ஏற்கெனவே வகுத்துள்ளது. அதன்கண் பல்வேறு இரயில் பாதைகள், சாலைகள் இவற்றின் வளர்ச்சி சாலைவழிப் போக்குவரத்து வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களும் மாநகரின் நடுவில் செல்லும் விரைவுப் போக்குவரத்து ஏற்பாட்டுக்கான வழி வகையும், மத்திய வாணிகப் பேரிடத்திற்கான திட்டமும் அடங்கியுள்ளன. இரயில்வே துறை அதிகாரிகளுடன் கலந்து ஆலோசித்து விரைவுப் போக்குவரத்து ஏற்பாட்டிற்கான திட்டமொன்றும் பரிசீலனையில் உள்ளது. திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக போக்குவரத்து அளவு குறித்த செலவைக் கருதும் நேரத்தில் அமைந்த சாத்தியக்கூறு ஆய்வுப்பணியை தற்போது பெருநகர போக்குவரத்துத் திட்டம் (இரயில்வே) மேற்கொண்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் மேலும் முன்னேற்றம் இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1975 மார்ச் 27]

URBAN DEVELOPMENT POLICY NOTE.

The high growth rate of urbanisation in the last two decades, if allowed to continue without a carefully prepared urbanisation policy, is bound to create imbalances not only in the spatial location of urban population, but also in the economic structure and urban environment within these centres. Such an urbanisation policy can only be evolved within a broader regional context. The Directorate of Town and Country Planning has been reorganised and a modern Town and Country Planning legislation has been enacted in order to facilitate comprehensive planning with regional plans at the top and detailed development plans and master plans for urban centres at local level. The concept of planning for the State as a whole has been brought about in the new strategy evolved for Town and Country Planning. The work of the Directorate of Town and Country Planning has been reorganised and brought under the following functional divisions :—

- (a) Regional Plans ;
- (b) Master Plans for urban centres ;
- (c) Detailed Development Plans for selected areas within urban centres ;
- (d) Traffic and Transportation division for special studies on traffic and transportation problems; and
- (e) General and Research division where applied research to assist the planning programmes are undertaken. These divisions are assisted by eight regional offices located in important centres of the State. These regional offices not only assist the specialised divisions at the headquarters but also render technical advice on Town and Country Planning matters to local bodies within their jurisdiction. The work carried out by the functional divisions of the Directorate of Town and Country Planning are briefly as follows :—

(a) *Regional Planning.*—The objectives of regional planning are—

- (i) Identification of a hierarchy of urban settlements;
- (ii) Identification of the economic potential of the regions ; and
- (iii) Preparation of Regional Development Plans for the regions.

1975 மார்ச் 27]

The Government have already launched a programme for Regional Planning within the State to achieve the above objectives. The State has been delineated into eight planning regions and draft regional plans have been formulated for all of them. Action has already been initiated to prepare sub-regional plans for smaller areas within the region which would spell out the future urbanisation pattern and identify a hierarchy of urban centres and indicate optimum population for each of them. It is hoped that finalisation of the regional plans and preparation of detailed sub-regional plans will be completed for the entire State in the coming two years.

(b) *Master Plans for urban centres.*—The urban development programme in the State is proposed to be implemented within the frame work of the findings of the regional plans already prepared for the eight planning regions into which the State has been delineated. Since the Madras Metropolitan Area presents more complicated urban development problems, it has been decided to bring the development programmes of the metropolitan area under a special authority called the Madras Metropolitan Development Authority in order to provide undivided attention to the development of the metropolis. The details of the development programmes for the metropolitan area has been given elsewhere.

Based on the hierarchy of urban centres identified in regional plans, master plans have been prepared in respect of 24 centres and are under preparation for 14 centres in the State. The 1971 Town and Country Planning Act provides for the constitution of Local Planning Authorities for each of these urban centres. It is hoped that once these local planning authorities have been constituted the question of implementing these master plans will receive active consideration of these authorities to guide the growth of these centres in an orderly manner.

(c) *Detailed Development Plans for urban areas.*—The work undertaken by this specialised division is preparation of detailed development plans for selected areas in urban centres which are in the process of development or likely to develop in the near future in order to prevent haphazard and unplanned development taking place in these areas. Seven hundred and two Detailed Development Plans have been taken on hand within the urban centres of the State covering in all 541 sq. km. and 214 out of these have been sanctioned and are in the process of implementation. The

Government provides loan assistance to local bodies for the preparation and implementation of these schemes. A sum of Rs. 5.4 lakhs was given as loan assistance to municipalities during the year 1974-75 for the purpose.

(d) *Traffic and Transportation Studies*.—It is proposed to undertake traffic and transportation studies and prepare transportation plans for the major urban centres of the State also apart from Madras City on a priority basis. As part of this programme, studies have been undertaken in Coimbatore and Madurai. Good progress has been made in Coimbatore where after completing the preliminary studies preparation of a transportation plan has been taken on hand. Work in Madurai has been commenced during the year 1973-74 and continued during the current year. With a view to co-ordinate the traffic and transportation plans for these two major urban centres and for the other important centres in the State, it is proposed to reorganise the traffic and transportation study unit in the Directorate of Town and Country Planning.

(e) *Research in Town and Country Planning*.—Applied research in Town and Country Planning is considered very essential in order to implement the various programmes in a scientific manner. This work at present is being attended to by a small division in the Directorate of Town and Country Planning along with the other general and miscellaneous works of the department. It is considered that applied research work on urban development and regional planning has to be organised under a separate cell within the Directorate of Town and Country Planning. The question of organising such a cell is under consideration of the Government.

2. *Training of specialists in Town and Country Planning*.—In order to provide technical personnel for undertaking the various Town and Country Planning Programmes, provision has been made in the annual plan for training of specialists in the field of Town and Country Planning. For the year 1975-76, a provision of 0.9 lakh has been made for training of specialists in the field of Town and Country Planning.

3. *Implementation of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971*.—The Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971, was brought into force with effect from 15th September 1973 throughout the State except the Madras Metropolitan Planning Area to which the said Act was subsequently extended with effect from

15th August 1974. Action has been initiated to implement the provisions of the Act. The more important action initiated by the Government in this direction are the following :—

- (i) Declaration of Regional and Local Planning Areas.
- (ii) Constitution of Regional Planning Authorities for the eight planning regions.
- (iii) Constitution of Local Planning Authorities for the urban centres of the State.
- (iv) Establishment of a State Town and Country Planning and Development Fund.

It is expected that these authorities will be constituted soon and the Government proposes to place before them the draft regional plans and master plans already prepared, so that these plans could be processed and finalised and further steps taken to implement them. The constitution of a State Town and Country Planning and Development Fund referred to in item (iv) above, is a statutory obligation and the matter is under the consideration of the Government. The Fund when constituted will be utilised for urban development and moneys from the fund will be advanced to Planning Authorities as grants or loans for, among others, the preparation of development plans.

4. *Other important works undertaken by the Directorate of Town and Country Planning*.—With a view to keep abreast with the trends of development in urban centres and to guide the developments along proper lines, formulation of certain rules and regulations were found essential. Action has been initiated in this direction in respect of the following :—

(i) *Zoning regulations*.—It was found necessary to evolve a set of zoning regulations to control use of land within urban centres. A comprehensive set of zoning regulations have been evolved and approved by the Government and communicated to local authorities for adoption.

(ii) *Multi-storeyed and Public Building Rules, 1974*.—For the purpose of regulating the multi-storeyed and public buildings which has been on the increase in the recent past in Madras City a new set of special rules are considered necessary. The Government have accordingly framed a new set of special rules for multi-storeyed and public buildings which have been brought into force with effect from 3rd March 1975.

[1975 மார்ச் 27]

(iii) *Building Rules*.—At present a set of building rules formulated under the Tamil Nadu District Municipalities Act and Tamil Nadu Village Panchayats Act are applicable to all buildings in urban and rural areas. Experience in the enforcement of these rules has brought out the fact that these rules cannot be applied uniformly without reference to special problems of certain areas. It is, therefore, proposed to amend these rules in order to incorporate special rules for built up areas in towns and hilly areas. This is at present engaging attention of the Directorate of Town and Country Planning. Further, the Government is also considering formulation of separate rules for regulating building activities within Madurai Corporation.

5. *Madras Metropolitan Area*—(i) *Activities of the Madras Metropolitan Development Authority*.—The Madras Metropolitan Area accounts for 3.17 million out of 12.46 million urban population of the State. This is about 25 per cent of the total urban population. It is anticipated that the population of metropolitan area will reach a figure of 5.82 million by the year 1991. The Madras Metropolitan Development Authority constituted under the Town and Country Planning Act of 1971, has made good progress in formulation and the implementation of urban development programme within the metropolitan area and also in the development of “Maraimalainagar” a satellite town near Chingleput which has also been entrusted to it. The Madras Metropolitan Development Authority has also made significant progress in the Planning and Development of urban nodes within the metropolitan area. It has taken on hand the development of Ennore-Manali urban node with a view to develop it into an industrial-cum-residential complex.

The Authority has already commenced physical development on the sites selected for locating Maraimalainagar satellite town and Manali Urban Node. A milestone in the Planning of the Madras Metropolitan Area will be reached when the master plan for the metropolitan area will be notified as required under Town and Country Planning Act shortly. The other urban development programmes with which the Authority is currently engaged include Annasalai redevelopment programme, redevelopment of the mofussil bus stand at Broadway into a city bus terminal-cum-shopping complex, beautification of the Marina, etc. The authority has also been entrusted with the responsibility of real estate development, a venture through which the Government hopes to take up for development of suitable vacant Government lands in the City and put

1975 மார்ச் 27]

them to commercial uses. The surpluses generated through such a development, will, it is hoped, augment the resources of the Madras Metropolitan Development Authority and enable it to invest the same in further developmental activities.

Simultaneously it has been decided to compile a separate metropolitan development budget for the Madras Metropolitan Area as a unit in order not only to identify the total investments being made in the area but also to evolve a policy for financing co-ordinating, monitoring and effectively implementing all the sectoral projects, particularly those relating to water-supply and drainage, traffic and transportation, land development, housing and slum-clearance.

All the developmental activities mentioned above are of such a magnitude that the State Government alone will not be able to raise the required finances for the project. The success of such developmental programmes depend to a considerable degree on mobilisation of internal and external resources. The repeated efforts made by this Government for canvassing Central assistance for the development of the Madras Metropolitan Area have achieved a measure of success in that the Union Government have now appointed a High Level Committee consisting of officials of the Government of India as well as the State Government to assess the financial requirements of the Madras Metropolitan Area. It is hoped that his Committee's recommendations will pave the way for the flow of adequate finances for development work from the centre. At the same time, the State Government is also negotiating with international institutions like the World Bank and UNDP for assistance to the urban development project and financial assistance for implementation of projects. Indications are that these negotiations will prove successful shortly.

(ii) *Mass Rapid Transit System for Madras City*.—With a view to cater to the massive concentration of urban population within the metropolitan area a comprehensive traffic and transportation plan has already been evolved by the Directorate of Town and Country Planning which includes plans for the development of a rail road network, surface transport and provision of a rapid transit system through the City Centre and the Central Business district. The plan for a rapid transit system is under consideration with the railway authorities and a feasibility study from the point of view of cost of traffic potential for implementation of the plan has been taken on hand by the Metropolitan Transport Project (Railways), Madras. Further progress in the implementation of this project is expected during the current year.

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேல்வை.

சனிக்கிழமை, 1975 மார்ச் 29.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேல்வை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 3 மணியளவில் மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உருக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Kidnappers of Children

* 200 Q.—THIRU L. BALARAMAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons who were arrested during the months of February–March, 1974, in Villupuram area on suspicion that they were kidnappers of children;

(b) the number of children who were missing; and

(c) whether they were traced?

பிள்ளை பிடிக்கும் கும்பல்.

திரு. எல். பஸ்ராமன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம், விழுப்புரம் டிஸ்ட்ரிக்டில் 1974 பிப்ரவரி மார்ச் திங்கள்களில் பிள்ளை பிடிக்கும் கும்பல் எனக்கூறி எத்தனை பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்?

(இ) எத்தனை குழந்தைகள் காணாமற் போயின?

(உ) அவர்கள் சண்டுபிடிக்கப்பட்டனரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஒருவருமில்லை. (இ) 11 குழந்தைகள் காணாமற்போனதாக காவல் துறையினருக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப் பதினோறு நேர்வுகளில் ஐந்து நேர்வுகள் ஐதா மற்றவை என்று தெளிவாகியது.

[1975 மார்ச் 29]

(உ) ஆம். எனைய ஆறு நேர்வுகளில் காணாமல்போன ஆறு குழந்தைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, 6 குழந்தைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிக்கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் கடத்தப்பட்டவர்களா? அல்லது எங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்கள்? கடத்தலிலிருந்து ஏதாவது புலன் தெரியவருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆறு குழந்தைகளைப்பற்றிய விவரங்கள் : செல்வராஜ் என்ற குழந்தை 13 வயது பையன். ராமசாமி என்பவரின் மகன். -20-2-74ல் பள்ளிக்குச் செல்லும்போது மயக்கம் அடையச்செய்து வண்டியிலே கொண்டு செல்லும் போது, மயக்கம் தெளிந்தவுடன் அவன் மலம் கழிப்பதற்கு தன்னை வண்டியிலிருந்து வெளியே செல்ல அனுமதிக்குமாறு கேட்க, பையனை வண்டியிலிருந்து வெளியே அனுப்பியதும் பையன் தப்பிச் சென்று வீட்டை அடைந்தான். 15 வயது இன்னொரு பையன். அவனுடைய பெயர் செல்வராஜ். ரயிலிலே காணியில் வசிக்கும் ஜே.சப் என்பவரின் மகன். துணியை மூக்கிலே காண்பித்து மயக்கம் அடையச்செய்து வண்டியிலே ஏற்றிச்சென்று திருச்சிக்குச் சென்றதாகவும், ஆனால் பையனை மட்டும் வண்டியிலே விட்டு தேநீர் அருந்துவதற்குச் சென்றபோது அவன் தப்பித்து திருச்சியிலிருந்து தன்னுடைய உறவினர் மாமன் வீட்டிலே சென்று இருந்தான். நகர் 13 வயது பையன், விழுப்புரத்தில் வசிக்கும் பாஷா என்பவருடைய மகன். பையனை பயமுறுத்தி டிராக்டர் டிரெயிலில் ஏற்றி ஊருக்கு வெளியே போனதும், பையன் மிகவும் சத்தம் போட்டு அழவும், அதனால் அந்தப் பையனை அந்த இடத்தில் இறக்கிவிடவே, பையன் தன்னுடைய வீட்டுக்கு வந்தடைந்தான் என்றும், இதுபோல் பரமசிவன் என்ற பையன் திருச்சி வரையிலே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அவனும் மயக்கம் தெளிந்த பிறகு தப்பிச் சென்று விழுப்புரத்தை வந்தடைந்தான். ஹரிதா என்கின்ற 10 வயது பெண், ஷேக்தாவுத் என்பவரின் பெண். மண்ணெண்ணை வாக்குவதற்காக கடைக்குப் போன இடத்தில் கட்பிசை ஒருவர் காட்டவும் மயக்கம் அடைந்து கீழே விழுந்து விட்டாள். அந்தச் செய்தியைக் கேட்டு அவளுடைய தாய் திரும்ப வந்து அழைத்துச் சென்றாள். பிரபாகரன் 17 வயது. 11 வது வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருப்பவன். ஒருநாள் மாடையில் ஆஞ்சநேயர் கோவிலுக்குச் சென்றபோது சிலர் முகத்திலே பெடைரைத் தூவியதாகவும், மயக்கம் அடைந்த நிலையிலே சத்தம் போடவே சிலர் ஓடிவரவும், மயக்கம் தெளிந்தவுடன் வீடு வந்து சேர்ந்தான். இப்படி இந்த ஆறு பேர்களைப் பற்றி விவரங்கள் இருக்கின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே போலீஸ் தனிப்பிரிவு ஒன்று, குழந்தைகளை மயக்கி எடுத்துச் சென்றவர்களைக் கண்காணிப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்தது. சந்தேகப்பட்ட ஆறு பேர்களைக் காவலில் வைத்தார்கள். இந்த ஆறு பேர்களில் மூன்று பேர் வட இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவர் ஆந்திராவைச் சேர்ந்தவர். இருவர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

559

வினாக்கள்—விடைகள்.

[1975 மார்ச் 29]

Tamil Nadu Social Security Scheme

* 201 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of Thiru K. S. Ganapathi) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether Government Servants and teachers who are contributors to the 'Tamil Nadu Government Servants' Family Benefit Fund Scheme are eligible to contribute to the Tamil Nadu Social Security Scheme also?

தமிழ்நாடு சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்) : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

தமிழ்நாடு அரசு ஊழியர் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்குத் தொகை செலுத்துகின்ற அரசு ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் தமிழ்நாடு சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கும் தொகை செலுத்தத் தகுதி உடையவர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆம்.

Vacation Salary to Teachers transferred from one School to another

* 202 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have given permission to the Diocese of Madurai and Ramanathapuram to incorporate the transfer clause in the agreement with the teachers under its management; and

(b) if so, whether the Government will pass orders to pay the vacation salary to the teachers transferred from one school to another without insisting on the condition to serve for eight months in a particular school to be eligible to draw the vacation salary?

ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்றப்படும்

ஆசிரியர்களுக்கு விடுமுறைச் சம்பளம்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத் திருச்சபையின் (Diocese) நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள ஆசிரியர்களுடன் அந்நிர்வாகம் செய்துகொண்டுள்ள

[1975 மார்ச் 29]

ஒப்பந்தத்தில் மாற்றல் குறித்த பகுதியைச் (Transfer Clause) சேர்த்துக்கொள்ள அந்நிர்வாகத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், ஓரா பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்றப்படும் ஆசிரியர் வகையில் விடுமுறைச் சம்பளம் பெறத் தகுதியுடையவராவதற்கு, குறிப்பிட்ட தொரு பள்ளியில் எட்டு மாதங்களுக்குப் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும். என்னும் நிபந்தனையை வற்புறுத்தாமலேயே, விடுப்புச் சம்பளம் வழங்க அரசு ஆணைகள் பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மதுரை-இராமநாதபுரம் கிருஸ்தவ திருச்சபைக்கு (Diocese) அவர்களால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களை ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்ற பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அனுமதி வழங்கியுள்ளார்.

(இ) 1—12—1974 முதல் தமிழ்நாடு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்தல்) சட்டம் 1973-ன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட விதிகள் அமுலுக்கு வந்துள்ளன. அந்த விதிகளில் தரப்பட்டுள்ள (ஆசிரியர்களோடு நிர்வாகங்கள் செய்து கொள்ள வேண்டிய) ஒப்பந்தப் படிவத்தில், ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு ஆசிரியர்களை மாற்ற வகை செய்யப்படவில்லை. எனவே, 1—12—1974-க்கு பின் அத்தகைய மாற்றங்களைச் செய்ய அவ்விதிகளின்படி இடமில்லை, மதுரை-இராமநாதபுரம் கிருஸ்தவ திருச்சபையின் கீழ் உள்ள பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு பள்ளியாண்டு நடுவில் 1—12—1974க்கு முன் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பின் அவர்களை இரு பள்ளிகளிலும் பணியாற்றிய மொத்த காலத்தையும் கோடை விடுமுறைச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு கணக்கில் கொள்வது குறித்து கோரிக்கைகள் வந்தால் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் ஆய்வு செய்து முடிவு செய்வார்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : தலைவரவர்களே, 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலும் பணியாற்றிய நிரந்தர ஆசிரியர்கள் ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்குப் போகும்போது கோடை விடுமுறை ஊதியத்தை இழந்திருக்கின்றார்கள். இது 1972-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைபெற்றிருக்கின்றது. எனவே அந்த மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய இழப்பு இல்லாமல் இருக்க அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முதலிலே தெரிவித்தபடி, அவர்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், கல்வித்துறையில் யார் யாருக்குக் கொடுப்பது என்பதுபற்றி முடிவு செய்யலாம். 1—12—1974-க்கு முன் மாற்றம் செய்யப்பட்டால்

[1975 மார்ச் 29]

அவர்களுக்கு இரண்டு பள்ளிகளில் பணியாற்றிய காலம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். தனிப்பட்ட முறையிலே யார் யார் என்று வருமானால் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து தக்க முடிவு எடுக்கலாம்.

Oriental High School, Mutharasannallur

* 203 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU K. S. Ganapathi) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the staff grant due to the Oriental High School, Mutharasannallur in the Tiruchirappalli Educational District for the months of April 1970, November and December 1972 and January to May 1973, has not been released and that the teachers of that school were not paid the salary due to them for these months;

(b) if so, the reason therefor; and

(c) the steps taken to pay the teachers their legitimate dues?

முத்தரசநல்லூர் ஓரியண்டல் உயர்நிலைப் பள்ளி

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் (திரு கே. எஸ். கணபதி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி கல்வி மாவட்டத்திலுள்ள முத்தரசநல்லூர் ஓரியண்டல் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு, 1970 ஏப்ரல் திங்கள், 1972-ஆம் ஆண்டு நவம்பர், டிசம்பர் திங்கள், 1973 ஜனவரி திங்களிலிருந்து மே திங்கள் ஆகிய மாதங்களுக்கு ஆசிரியர் பணியாளர் மானியம் வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா? அப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அம்மாதங்களுக்குச் சேர வேண்டிய சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் யாது?

(உ) ஆசிரியர்களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிய சம்பளத்தைக் கொடுக்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) திருச்சிராப்பள்ளி, முத்தரசநல்லூரில் உள்ள கீழ்த்தலைமொழி உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு வழங்க வேண்டிய ஆசிரியர் சம்பள மானியம் 1971 ஏப்ரல் 1972 நவம்பர், 1973 மே ஆகிய மூன்று திங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை.

562

வினாக்கள்—விடைகள்

[1975 மார்ச் 29]

(இ) & (உ) இப்பள்ளியில் பணியாற்றிய பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர் ஒருவர் தனக்குச் சேரவேண்டிய ஊதிய பாக்கியை பெறும் பொருட்டு அப்பள்ளிக்கு 1971 ஏப்ரல் மாதத்துக்கு வழங்கப்படும் சம்பள மானியத்தை கோர்ட்டு மூலம் ஈடு (attachment) வாங்கியுள்ளார். அப்படியிருந்தும் அப்பள்ளி நிர்வாகி, அவ்வாசிரியருக்குச் சேரவேண்டிய சம்பள பாக்கியைத் தராததால், கோர்ட்டு தீர்ப்பை செயல்படுத்த அவ்வாசிரியர் அப்பள்ளியில் பணிசெய்த காலத்துக்குரிய ஊதியத்தை 6 விழுக்காடு வட்டியுடன் சேர்த்து கணக்கிட்டு மொத்தம் ரூ. 3,045ஐ திருச்சிராப்பள்ளி தலைமை சார்பு நீதிபதி (Principal-Sub Judge) அவர்களுடைய பேருக்கு செலுத்தப்பட்டது. 1970, ஏப்ரலுக்குச் சேரவேண்டிய சம்பள மானியம் 1970-71-ஆம் ஆண்டிலேயே பள்ளிக்குத் தரப்பட்டுவிட்டது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் அப்பள்ளியில் பல வகுப்புகளில் குறைந்த பட்சம் தேவையான எண்ணிக்கையில் மாணவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் 1973-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதியில் அப்பள்ளி திடீரென்று மூடப்பட்டது. சம்பள மானியத் தொகையை கணக்கிட்டுத் தரத் தேவையான ஆவணங்கள் பள்ளிக் கல்வித்துறைக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்த ஆவணங் களைப் பெற்றதும் மானியத் தொகையை கணக்கிட்டு வழங்க மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்.

Scholarships for Research in Tamil Manuscripts.

* 204 Q.—THIRU S. S. THENNARASU (on behalf of Thiru K. Arivazhagan): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to (i) institute scholarships for studying and scrutinising Tamil manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library in Madras, (ii) allot funds for it, for preparing a comprehensive catalogue with subject, name and title, (iii) upgrade it into a Research Institute, and (iv) construct a separate building to house the same; and

(b) whether steps are being taken to acquire manuscripts now in private hands?

தமிழ் எட்டுச் சுவடிகளை ஆராய்வதற்குப் படிப்புதவித் தொகைகள்

திரு எஸ். எஸ். தென்னரசு (திரு க. அறிவழகன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) (i) சென்னை அரசு கீழ்த்திசை எட்டுச் சுவடிகள் நூலகத்தில் உள்ள தமிழ் எட்டுச் சுவடிகளைப் படிப்பதற்கும், ஆய்வு செய்வதற்கும்

1975 மார்ச் 29]

படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்குதல், (ii) பொருள், பெயர், தலைப்பு ஆகியவற்றுடன் அடங்கிய விரிவான நூல் பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரிப்பதற்கு நிதிகள் ஒதுக்குதல். (iii) அந்நூலகத்தை ஆராய்ச்சி நிலையமாகத் தரம் உயர்த்துதல், (iv) அந்நூலகத்திற்குத் தனிப்பட்ட கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுதல் ஆகியவற்றிற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உண்டா?

(இ) தனிப்பட்டவர்களிடம் தற்போதுள்ள எட்டுச் சுவடிகள் வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) (i)லிருந்து (iii) வரை இல்லை.

(iv) அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்திற்காகக் கட்டிடம் கட்டும் கருத்துரு ஒன்று 1974-ல் பரிசீலிக்கப்பட்டு, பின்னர் கைவிடப்பட்டது.

(இ) கையேடுப்படிசுள் குறிப்பிட்ட நபரிடம் இருக்கும் விவரம் கியூரேட்டருக்குத் தெரிந்தபின் அவர் அதை வாங்கிப் பாதுகாக்க ஆவன செய்வார். சென்னையில் வசிக்கும் நபருடன் அதை வாங்க நேர்முகமாகத் தொடர்பு கொள்ளப்படும்.

Attendees working in Aided Schools.

* 205 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the attenders working in the aided schools have made a representation to give them a basic pay of Rs. 146; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் சிறற்றழுத்தர்கள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் சிறற்றழுத்தர்கள் தங்களுக்கு ரூ. 146 அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்குமாறு முறையீடு செய்துள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கையாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இக்கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

[1975 மார்ச் 29]

Bifurcated Course.

* 206 Q.—THIRU S. S. THENNARASU (on behalf of Thiru K. Arivazhagan): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of schools in the State declared as comprehensive schools;

(b) whether the S.S.L.C. level Secretarial Practice and Book-keeping will be made equivalent to Higher Technical Examination conducted by the Directorate of Technical Education;

(c) whether it will be extended to typewriting also; and

(d) whether there is any proposal to revise the syllabus for Secretarial Practice and Book-keeping under the Bifurcated Course?

இரு கூறுக்கப்பட்ட பாட முறை.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னாசு (திரு. க. அறிவழகன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் அடங்கல் பள்ளிகளாக அறிவிக்கப்பட்ட பள்ளிகள் எத்தனை?

(இ) பள்ளி இறுதித் தேர்வு அளவில் செயலகபணிக் கல்விப் பயிற்சி, கணக்கு வைப்புப் பயிற்சி ஆகிய பாடங்கள், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தால் நடத்தப்படுகின்ற உயர் தொழில் நுட்பத் தேர்வுக்குச் சமமானதாக ஆக்கப்படுமா?

(உ) இவ்வாறு உயர் தொழில் நுட்பத் தேர்வுக்குச் சமமாகக் கருதப்படும் இச்சலுகை தட்டச்சுத் தேர்வுக்கும் நீட்டிக்கப்படுமா?

(எ) இரு கூறுக்கப்பட்ட பாட முறையின் கீழ் செயலகப் பணிக்கல்விப் பயிற்சி, கணக்கு வைப்புப் பயிற்சி ஆகியவற்றின் பாடத் திட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு எத்தனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 19.

(இ), (உ) & (எ) : இருமுனைப் பாடத்திட்ட பாடங்களில் ஒன்றாகிய “அலுவலக நடைமுறை” (Secretarial Practice) என்னும் பாடத்தை 10, 11 வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்கள் பயில வேண்டிய

1975 மார்ச் 29.]

தட்டச்சு. வணிகக் கணக்கியல் (Book-Keeping) முதலிய பல பாடங்களில் தட்டச்சு என்னும் பாடத்தின் தகுதி மட்டும் 1974-75-ம் ஆண்டு முதல் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் நடத்தும் “அரசு தொழில் கல்வி பரிட்சையில்” தட்டச்சு ஹையர் பரிட்சைக்குச் சமமாக தரம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. வணிகக் கணக்கியல் என்னும் பாடத்தின் தகுதியில் மாற்றம் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. அதற்கான பாடத் திட்டத்தை மாற்றும் ஆலோசனையும் இல்லை.

Vasectomy Operation

* 207 Q. THIRU P. R. THOMAS (on behalf of Thiru K. S. Ganapathi): Will the Minister for Health be pleased to state:

(a) whether it is a fact that a Vasectomy Operation was performed on a mentally unsound bachelor in the Krishnapuram Government Hospital in Tiruchirappalli District;

(b) whether the Collector of Tiruchirappalli has conducted an enquiry through the District Family Planning Maternity and Child Health Officer, at Tiruchirappalli in this case; and

(c) if so, the details thereof?

“வாசக்டமி” அறுவை சிகிச்சை.

திரு. பி. ஆர் தாமஸ் (திரு கே. எஸ். கணபதி சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் கிருஷ்ணபுரம் அரசினர் மருத்தவ மனையில் புத்தி சலாதினமற்ற பிரம்மச்சாரி ஒருவருக்கு “வாசக்டமி” அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டதென்பது உண்மையா?

(இ) இந்நேர்வில், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள மாவட்ட குடும்ப நலத் திட்ட மகப்பேறு சிறுநீரல் அதிகாரி மூலம் விசாரணை ஒன்றை நடத்தியுள்ளாரா?

(உ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) ஆம்.

127-10—2

[1975 மார்ச் 29]

(உ) கேள்வியில் குறிப்பிட்ட இளைஞன் 1974-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 12-ம் தேதி அன்று கிருஷ்ணபுரம் தொடக்க சுகாதார நிலையத் திற்கு வாசக்டமி அறுவை சிகிச்சைக்காக அழைத்து வரப்பட்டதாகவும் ஆனால் அவன் சித்த சுவாதீனமற்ற நிலையில் இருந்ததால் அந்நிலைய மருத்துவ அதிகாரி அறுவை சிகிச்சை செய்ய மறுத்துவிட்டதாக விசாரணையிலிருந்து தெரிய வந்தது. திருச்சி மாவட்ட குடும்ப நலத்திட்ட மகப்பேறு குழந்தைநல அதிகாரி 1974-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 10-ம் தேதியில் அவ்விளைஞனை நேரில் பார்வையிட்டு பரிசோதித்ததில் அவனுக்கு வாசக்டமி அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டது உண்மையென்று தெரிந்த போதிலும் எங்கு, எப்பொழுது அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டது என்பதைத் தெளிவாக அறியமுடியவில்லை. அவ்விளைஞன் 1974-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 8-ந் தேதி முதல் 1974-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13-ம் தேதி வரையில் சித்த சுவாதீனமற்ற நிலையில் வீட்டிலிருந்து காணாமல் போயிருந்தான் எனவும் அந்நிலையில் யாராவது அவனை எங்காவது அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ள தூண்டியிருக்கக் கூடும் என்பது மட்டும் புலனாகிறது. அவ்விளைஞன் 1974-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 2-ம் தேதி ரயில்வே விபத்தில் இறந்துவிட்டான். இருப்பினும் எங்கு, எப்பொழுது, யாரால் அறுவை சிகிச்சை செய்யப் பட்டது என்பது பற்றிய சான்றுகள் கிடைக்க வில்லை.

Food Adulteration.

* 208 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:

(a) the number of cases registered in connection with food adulteration during 1972-73 and 1973-74; and

(b) among them, (i) the number of cases ended in conviction and (ii) the number of cases ended in acquittal?

உணவில் கலப்படம்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) 1972-73, 1973-74-ஆம் ஆண்டுகளில் உணவில் கலப்படம் செய்தது சம்பந்தமாக பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை?

(இ) (i) அவைகளுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவை (ii) தண்டனை விதிக்கப்படாதவை முறையே எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) உணவில் கலப்படம் செய்தது சம்பந்தமாக பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் முறையே,

1972-73 : 4,541; 1973-74 : 4,778

[1975 மார்ச் 29]

(இ) (1) அவைகளுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவை முறையே :

1972-73 : 3,737

1973-74 : 4,055

(2) தண்டனை விதிக்கப்படாதவை :

1972-73 : 94

1973-74 : 151.

[பிற்பகல்—3-10]

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவுக் கலப்படத்தில் பிடிக்கப்பட்டவர்களில், தண்டனை அளிக்கப்பட்டவர்கள் அதிகமாக இருப்பதினாலும், நிரபராதிகள் என்று நிரூபிக்கப்படுபவர்கள் குறைவாக இருப்பதினாலும், மேலும் இதுபோன்ற கலப்புகள் ஏற்படாமலிருப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எத்தனையாவது நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா? அல்லது இது சமுதாயத்தின் குறைபாடு என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுவார்களேயானால், அதற்கான வழி வகை எத்தனையாவது அரசிடம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கலப்புகள் ஏற்படாமலிருப்பதற்கு என்று சொன்னால் அது தானாகவே ஏற்படுவதாக இருந்தால்தான் அது ஏற்படாமலிருப்பதற்கு என்ன செய்வது என்று யோசிக்க முடியும். யாரோ ஒரு சிலர் கலப்படம் செய்கிறார்கள். செய்கின்றவர்களில் பலர் இவ்வாறு கைது செய்யப்படுகிறார்கள். கைதுசெய்யப்படுபவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு 80 பேருக்கு தண்டனை கிடைத்திருக்கிறது. அப்படி நீரூபிக்கப்பட்டு தண்டனை கிடைக்கப்பட்ட அளவு போதுமானதாக இல்லை என்ற ஒரு கருத்து இன்றையதினம் நிலவுகிறது. தண்டனையை அதிகப்படுத்துவதற்கு இந்திய அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படி அதிகப்படுத்தப்படுமானால், ஒரு வேளை இன்னும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள். அம்மாதிரி கலப்படப் பண்டத்தை விற்பவர்கள் ஏமாறாமல் இருப்பார்கள். ஏமாற்றுவதற்கு என்று கலப்பவர்கள் அம்மாதிரித் துணி யாமல் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பொருளில் கலப்படம் செய்வதின் மூலம் மிகவும் ஆபத்தாகவும், அபாயகரமாகவும் ஆன வியாதிகள் பல பேருக்கு வருகின்றன என்று பத்திரிகைகளிலே அடிக்கடி படிக்கிறோம். இப்பொழுது உள்ள சட்டம் போதாது என்று தெரிகிறது. சில பேரைப் பிடிக்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். பெரும்பாலான கேஸ்கள் விடுதலை ஆகி விடுகின்றன. இப்படி ஏற்படுமானால்- கடுமையான முறையில் அவர்களைக் கண்காணிக்கவும், தண்டிக்கவும் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இருப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் சட்டம் செய்யும்வரை காத்திராமல் நாமே அதைச் செய்வதற்

[1975 மார்ச் 29]

எதேனும் இடம் இருக்கிறதா? அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்கிறதா? அப்படி இருந்தால் நாம் அதை ஏன் துரிதமாகக் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வகையான எண்ணங்களைக் குறித்து வணிகத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அதற்கு நேர்மாறான கருத்தை அடிக்கடி அரசாங்கத்திற்கு வலியுறுத்துகிறார்கள். காப்பியோடு கலக்கப்படுகிற, காப்பித்தூளிலே கலக்கிற சில இயல்பான தன்மையினாலேயே அந்தத் தூள் தன்மையிலிருந்து மாறுபட்டு சில தூள்கள் சேர்ந்து விரகின்றன என்றும், அதனாலே பெர்சன்டேஜ் அதிகப்பட வேண்டுமென்றும், எண்ணெயிலே ஏற்படுகிற கொழுப்புப் பகுதி அதிகமாக இயற்கையிலே இருக்கிறது என்றும் ஒரு பக்கம் அவர்களுக்கு இன்றைக்கு விதிக்கப்படுகிற தண்டனைக்காக சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவே, அவை தளர்த்தப்பட வேண்டுமென்றும் வியாபாரிகள் சார்பாக தொடர்ந்து வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இன்னொரு பக்கத்தில் தண்டனையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்கிறார்கள். திட்ட வட்டமான கருத்தைச் சொல்லக்கூடிய நிலையில் நாம் இல்லை. ஆலோசனைகள் எதுவாக இருந்தாலும் அது அந்தத் துறையினரைப் பரிசீலிக்குமாறு கேட்டுத்தான் மேலும் விளக்கம் பெற முடியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, உணவுக் கலப்படத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, நகர மன்றங்களுக்கு அதைக் கண்காணிக்கிற பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலே எல்லாம் இவ்வளவு கலப்படம் இல்லை. இப்போது கலப்படம் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிற காரணத்தாலே, இந்த நகர மன்றங்களிலிருந்து பொறுப்பை எடுத்து நேரடியாக அரசாங்க டிபார்ட்மெண்டின் கீழே கொண்டு வருவதற்கு அரசு ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொறுப்பு எல்லாம் மிகப்பெரிதாக ஆகிவிடும். இப்பொழுது நகரத் துறையில் மட்டுமல்ல, உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த சில பஞ்சாயத்துக்களில்கூட; அதாவது 306 உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த மன்றங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற காரணத்தாலே, 200-க்கு மேற்பட்ட மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலே இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான முறையிலே இருக்கின்றது. நகர மன்றங்களிலே ஹெல்த் ஆபீசர் என்ற ஒரு அலுவலர் இருக்கிற காரணத்தாலே, பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு சுகாதார நடைமுறைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான உரிமை கொடுத்திருக்கிற காரணத்தாலே, அவர்களைக் கொண்டுதான் இயங்க முடிகிறது. அரசாங்கமே இந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்காகவும் செலவு தற்போதைய நிலையிலே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருப்பது கடினம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, உணவுக் கலப்படத்திலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்களை கிண்டியிலுள்ள கிங் இன்ஸ்டிடியூட்டிலே பரிசோதனை செய்கிறார்கள். ஆனால் அதிகப்படியான அளவிலே இந்த

[1975 மார்ச் 29]

உணவுப் பொருள்கள் வருமானால், அவைகளை பரிசோதனை செய்யக்கூடிய அளவிலே தற்போது கிங் இன்ஸ்டிடியூட்டில் இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. அதற்கு அரசு சில மாவட்டங்களிலே அந்தப் பரிசோதனைச் சால்களை அமைக்க இருப்பதாக எனக்குத் தெரிய வருகிறது. அதனுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கிங் இன்ஸ்டிடியூட் முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட நிலையமாக இருந்தாலும், சென்னை மாநகராட்சியிலே கூட ஒரு பரிசோதனை நிலையம் இருக்கிறது. கோவையிலே ஒரு பரிசோதனை நிலையம் சில பொருள்களைப் பரிசோதனை செய்கின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. மதுரையில் ஒன்று அண்மையில் கட்டப்பட்டு முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறோம். அது விரைவிலே செயலுக்குக் கொண்டுவரப்படும். தஞ்சாவூரிலே ஒன்று கட்டப்படுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து சேலத்திலே ஒன்றும் நெல்லையிலே ஒன்றும் கட்டப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு ஆலோசனை இருக்கிறது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கலப்பின் வியாபாரத்தில் பிடிக்கப்படுகிற பொருள்கள் எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே சிறு சிறு வியாபாரிகளிடமிருந்துதான் அதிகமாகப் பிடிக்கப்படுகின்றன. பெரும் வியாபாரிகள் கலப்படம் செய்து அதை மொத்தமாக சிறு சிறு வியாபாரிகளுடைய கடைகளிலே கொடுத்து விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் இதில் அவஸ்தைப்படுபவர்கள் சில்லரை வியாபாரிகள். அவர்கள் வியாபாரம் செய்யும்பொழுது பிடிபடுகிறார்கள். ஆகையினாலே கலப்படம் செய்கின்றவர்களை உற்பத்தி பண்ணும் இடத்திலேயே அவர்கள் மீது கேஸ் போடுகிற அளவிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க வழிவகை செய்ய முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, திருவது இடம் கூட ஏராளமாகத் திருடுபவர்களும், கறுப்புப் பணம் வைத்திருப்பவர்களிலே கூட லட்சக்கணக்கிலே கோடிக்கணக்கிலே வைத்திருப்பவர்களும் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். அதைப் போல மொத்தமாக யாராவது கலப்படம் செய்தால், அந்தக் கலப்படம் செய்த பொருள்களை அவர்கள் சில்லரை வியாபாரிகளிடத்திலே விற்கிறபோது, அந்தக் கலப்படப் பொருள்களை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டாலும்கூட யாராவது பரிசோதனைக்குச் செல்லுகிறபோது, நல்ல தரமான பண்டத்தைக் காட்டி அவர்கள் மண்டியில் உள்ளது தரமான பண்டத்தைக் காட்டுவது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். சாதாரணமாக எளியவர்களாலே வலியவர்களை இந்த வழக்கிலே பிடிப்பது மிக்கடினமான காரியம். சில்லரை வியாபாரிகள் மக்களிடத்திலே கலப்படப் பண்டங்கள் விற்கிற போது அவை தரமான பண்டம்தான் என்று பார்த்து விற்கவேண்டும். நல்ல எண்ணெய் என்று சொல்லி விட்டு கலப்பட நெய் விற்பது குற்றம் தான். ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே யார் மக்களிடத்திலே விற்கிற நிலையிலே பிடிபடுகிறார்களோ அவர்கள் மீது வழக்கு போடுவதன் மூலமாக அவர்கள் அந்தக் கலப்படப் பண்டம் விற்கிற பெரிய முதலாளிகளிடத்திலே அந்தப் பண்டங்களை

[1975 மார்ச் 29]

வாங்காமல் அவர்கள் புறக்கணிப்பதன் மூலமாக, அவர்களிடத்திலே அந்தப் பண்டங்களை ஏற்பது இல்லை என்று சொல்வதன் மூலமாகத்தான் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும்.

திரு. எஸ். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, அத்தியாவசியமான உணவுப்பண்டங்களையாகிலும் அரசாங்கம் அக்மார்க் என்ற முறையில் பரிசீலித்து முத்திரையிட்டே நல்ல தரமான உணவுப் பொருள்கள் என்று சான்றிதழ்கள் வழங்குவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதனால் கலப்படம் குறையும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அக்மார்க் போன்ற சில அடையாளங்களை அரசாங்கம் ஏற்கனவே முறைப்படுத்தியிருக்கிறது. இதைப் பலர் தங்களுடைய பண்டங்களுக்குக் கையாளுகிறார்கள். சில்லரையாக விற்கிற இடத்திலே இந்த அடையாளங்களோடு அவைகளை விற்பது என்பது கடினமான காரியம். இவ்வாறு சில்லரைப் பண்டங்கள் விற்கிற கடையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலேதான் அடையாளமிட முடியும். ஆகவே அப்படிப் பண்டங்களை விற்பது மிகக் கடினமான காரியம். ஏழைகளாவே அந்தப் பண்டங்களை வாங்க முடியாது. ஆக, எந்தப் பண்டங்களாக இருந்தாலும், கலப்போடு கூடிய பண்டத்தை விற்கக்கூடாது என்பதற்கு அந்தந்த வியாபாரிகள் பெருமளவு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

Prevention of Environmental Pollution.

* 209 Q.—THIRU S. NARAYANASWAMY (on behalf of Thiru D. V. D' Monte): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps taken by the Government to prevent environmental pollution, particularly air and water, in the interests of public health?

சுற்றுப்புற தூய்மை கெடுவதைத் தடுத்தல்

திரு. எஸ். நாராயணசாமி (திரு. டி. வி. டி. மாண்டி சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

மக்கள் நல் வாழ்வு நலனையொட்டி, சுற்றுப்புறத்தூய்மை குறிப்பாக காற்று, தண்ணீர் ஆகியவற்றின் தூய்மை கெடுவதைத் தடுப்பதற்கு அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சுற்றுப்புறத் துப்புரவிற்காக, தொழிற்சாலைக் கழிவுகள், தொழிற்சாலை வாயுக்கள், இரசாயனங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துதல், மக்களின் கவனக்குறைவு போன்ற காரணங்களால் காற்று, நீர், நிலம் ஆகியவற்றின் தூய்மை கேட்டினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் குறித்து முறையான ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

[1975 மார்ச் 29]

கொள்ள தலைமைப் பொறியாளர் ஒளவரின் பதவித் தரத்தில் சுற்று புறச் சுகாதாரச் சிறப்பு அதிகாரி ஒருவரை இந்த அரசு நியமித்துள்ளது.

சென்னை மாநகரிலும், மாநகரைச் சுற்றிலும் காற்றுத் தூய்மைக் கேடு ஆவதைத் தடுப்பதற்கான வழி வகைகளை ஆய்வு செய்து, பரிசீலனை செய்ய 1971-ல் அரசு, குழு ஒன்றை அமைத்தது. குழுவின் பரிவுரையை தென்னிந்திய ரயில்வே, சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை, அரசு போக்குவரத்துத் துறை, இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம், காவல்துறை தொழிற்சாலைகள் தலைமை இன்ஸ்பெக்டர் முதலிய பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு இந்தப் பரிவுரைகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

இந்த அரசால் அமைக்கப்பட்ட 'நீர்-வடிகாற் தூய்மைப் படுத்தும் குழு' என்ற உயர் அதிகாரக் குழு நீரின் தூய்மைக்கேடு குறித்த பல்வேறு கூறுகள் பற்றி ஆய்வு செய்கிறது. மேலும், இக்குழு, இம் மாநிலத்தில் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு உரிமம் வழங்குவது குறித்து அரசால் கவனத்தாலோசிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு முகவரைப்பாகவும் செயல்படுகிறது. கன ஆய்வுகளைச் செய்து, கசிவுகளை தூய்மைப்படுத்துவதற்கான முறைகளையும், அவற்றை தீங்கற்றவைகளாக மாற்றுவதற்கான பரிவுரைகளையும் இக் குழுமேயே உருவாக்கி வருகிறது. குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்துவது குறித்து குடும்பநலத்துறை இயக்குநரால் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(பிற்பகல் 3-20)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி* அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : லைனாக ஒழுங்காக வர்ட்டும் என் கிறேன். அதற்குள் என்ன தலை மூழ்கியா போய்விட்டது? இல்லையே. உறுப்பினர் அவர்கள் உட்கார வேண்டும்.

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களிடையே

ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி, எம்.எல்.சி., அவர்கள் கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத் திற்கு முன் அறிவிப்பு கொடுத்துள்ளார்கள்.

572 அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களிடையே

ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்)

[1975 மார்ச் 29]

“நான்கைந்து நாட்களாக தொடர்ந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு வகுப்பாரைச் சேர்ந்த மாணவர்களை மற்றொரு வகுப்பாரைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் வெளியாட்களின் உதவியுடன் பல்கலைக் கழகத்துக்குள்ளும் விடுதிக்குள்ளும் செல்ல முடியாதவாறு தடுத்தது நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் மாணவர்களை தேர்வு எழுதவும் விடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தடுப்பை மீறி உள்ளே மாணவர்கள் சென்றால், அவர்களின் உயிருக்குச் சேதம் விளையும் என்று பயமுறுத்துகின்றார்கள். இதுபற்றி ஒரு பதட்ட நிலையே அங்கு உருவாகியுள்ளது”.

இது எவ்வாறு ஒத்திவைப்புத் தீர்மான விதிகளின் கீழ் வரும் என்பதை மட்டும் சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, என்னால் கொடுக்கப்பட்ட இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் அங்கு மாணவர்கள் மத்தியிலே ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை இருக்கின்றது, இந்தச் சூழ்நிலைக்கு என்னென்ன காரணம் என்பதைப் பற்றி நாம் விவாதிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். அரசு முயற்சியெடுத்து அதைத் தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பதை விவாதிப்பதற்காகவே இத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றேன். அங்குள்ள நிலைமை இன்னும் மோசமாகாமல், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவே நான் அதைக் கொடுத்திருக்கின்றேன். இதைப் பற்றி இன்று காலையிலே கூட அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து மாணவர்கள் வந்து என்னிடத்தில் நேரில் சொன்னார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு உள்ளே போக முடியாமல் தடுக்கப்படுகிறோம், மீறிச் சென்றால் அங்கே உயிருக்கே ஆபத்தாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். தடுத்து நிறுத்துகிறவர்கள் எல்லாம் யார், மாணவர்களா அல்லது மற்றவர்களா அல்லது போலீசா என்று கூட நான் கேட்டேன். “அவர்கள் மாணவர்களல்ல, வெளியாட்கள். அவர்களை அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு உதவியாக வரவழைத்து 4, 5 நாட்களாக வைத்துக் கொண்டு இப்படி பயமுறுத்துகிறார்கள். இப்படி அங்கு ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதை நாங்கள் போலீசுக்குக் கூடத் தெரிவித்தோம். அவர்களும் அதற்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் வெளியிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இன்னும் ஒரு வாரத்தில் பரீட்சை எழுத வேண்டும்” என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்குள்ளே போக முடியாமல் தடுத்து நிறுத்தி அங்கே ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலையை உண்டு பண்ணியிருக்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் இன்று காலையிலே என்னிடத்திலே வந்து சொன்னார்கள். அவர்களிடத்திலிருந்து அவர்களுடைய கருத்துக்களை, அவர்களுடைய குறைபாடுகளை எல்லாம் எழுதிக் கொடுக்கச் சொல்லி அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்ததை முதல்வர் அவர்களிடத்திலே இன்று காலையிலே நான் கொடுக்கச் செய்திருக்கின்றேன். எப்படியோ வேண்டுமென்றே பொதுவாக தமிழகத்திலே இப்படி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் வேதனையோடு இங்கே கூறிக் கொள்ளுகின்றேன். அண்மையிலே சட்டக் கல்லூரியிலே நடந்த பயங்கரமான சம்பவங்களை அடுத்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்

1975 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

கழகத்தில் அதே மாதிரி சம்பவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் வெங்கடேஸ்வரா விடுதியிலே, பிரசிடென்சி காலேஜைச் சேர்ந்த விடுதியிலே இப்படி அடிக்கடி பல சச்சரவுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏதோ மாணவர்களிடையிலோ அல்லது அங்கே நடக்கின்ற யூனியன் தேர்தலிலோ வருகின்ற சர்ச்சைகளாக இருந்தாலும்கூடப் பரவாயில்லை, ஆனால் வெளியிலிருந்து ஆட்கள் சில குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்காக அங்கு வந்திருந்துகொண்டு இப்படி விடுதிக்குள் புகுந்து, அடித்து நொறுக்கி நசுக்கியிருக்கிறார்கள். மரணமேற்படக்கூடிய ஆபத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இதில் குறிப்பாக பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் வன்னிய மாணவர்கள் என்று தெரிகிறது. இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்? எதற்காக இந்நிலைமை உருவாக்கப்படுகிறது? அதிலும் வன்னியர்கள் பெருவாரியாக வாழ்கின்ற பகுதிகளிலே இவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான சூழ்நிலைகளை உண்டு பண்ணுகிறவர்கள் யார் என்பதை நானும் கூட அறிய ஆசைப்படுகிறேன். முதல்வர் அவர்களும் இந்த அரசும் தலையிட்டு இவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையிலே சீர்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. இதை மிகப்படுத்தி இதிலிருந்து ஓர் அரசியல் லாபத்தை நான் அடைய விரும்பவில்லை. நான் கிளர்ச்சி செய்தோ, மக்களை பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கியோ, இளைஞர்களைத் துன்பத்திற்கு ஆளாக்கியோ லாபம் அடைய வேண்டுமென்பதற்காக எப்போதும் முயற்சித்ததேயில்லை. அப்படி வருகின்றவர்களை யெல்லாம்கூட நான் கண்டித்துத் திரும்பிப் போகச் சொல்லி, அங்குள்ளவர்களை வைத்தே அந்த மாதிரி விஷயங்களையெல்லாம் நல்ல மாதிரியாக முடித்து வைத்திருக்கின்றேன். இப்பொழுது தமிழகத்திலே இது கட்டுக்கடங்காமல் போன ஒரு நிலைவரமாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக சென்னை சட்டக் கல்லூரியிலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், வெங்கடேஸ்வரா ஹாஸ்டலிலும் இந்த மாதிரி நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையெல்லாம் எனக்கு கொஞ்சம் விவரமாகவே தெரியும். இதில் யார் யார் தலையிடுகிறார்கள், யார் யார் சொல்லுகிறார்கள், யார் யார் செய்கிறார்கள், யார் யார் உதவி பண்ணுகிறார்கள், இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் எதற்காக உருவாக்குகின்றார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இந்த நிலைமை இன்னும் மோசமாகாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு இருக்க வேண்டுகிறேன். எப்படியாகிலும் தமிழக அரசு இதில் தலையிட்டு சுபிட்ச வந்திருக்கிறேன். எப்படியாகிலும் தமிழக அரசு இதில் தலையிட்டு சுபிட்சமான ஒரு நிலைமையை அங்கே கொண்டு வர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தவிர, இதை ஏதோ ஒரு கிளர்ச்சிக்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தமிழகத்திலே வன்னியர் பெருவாரியாக வாழுகின்ற பகுதியிலே இந்தச் சூழ்நிலைகளை உருவாக்கினால், அதன் பின் விளைவுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கும் என்பதை நான் வேதனையோடு கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்துள்ள ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டே கூறினார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அடிக்கடி ஏதேனும் ஒரு

காரணத்தை சாக்காகக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட மாச்சரியங்கள் ஏற்பட்டு வருவது வருந்தத்தக்க ஒன்று. மார்ச் மாதம் 18-ஆம் தேதியன்று அங்கே சடுகுடு விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்ற நேரத்திலே மாணவர்களிடையே மேல் பட்டப் படிப்பு படிக்கின்ற மாணவர்கள் வாழுகின்ற விடுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பட்டப் படிப்புப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் வாழுகின்ற விடுதியைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் இடையே ஏதோ தகராறு ஏற்பட்டு, அதிலே பன்னீர்செல்வம் என்ற மாணவரை சிவசாமி என்ற ஒரு மாணவர் தாக்கியிருக்கிறார். அந்த சிவசாமி யார் என்று கேட்டால், ஏற்கெனவே தேர்வில் தோற்றுப் போய் பரீட்சை எழுதுவதற்காக அங்கே வந்து தங்கியிருக்கிறவர் என்று பின்னால் எனக்குத் தெரிய வந்தது. பிறகு அந்த சிவசாமியும் வேறு சிலரும் சேர்ந்து, கொண்டு அன்று இரவே பன்னீர்செல்வம் என்ற அந்த மாணவரைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதோடு மேற்கொண்டு ஒரு ஐந்தாறு பேரையும் தாக்கியிருக்கிறார்கள். மறுநாள் காலைமீலே பன்னீர்செல்வம் என்ற மாணவர் சிதம்பரம் காவல் நிலையத்தில் அதைப் பற்றிப் புகார் செய்திருக்கிறார். அந்தப் புகார் அண்ணாமலை நகரிலுடைய காவல் துறையினருக்கு மாற்றப்பட்டு, அது பற்றி விசாரிப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரும் அங்கு பதட்ட நிலை ஏற்படாமலிருப்பதற்காக தக்க பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று காவல் துறையினரைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலை ஏற்பட்ட உடனேயே விளையாட்டுப் போட்டிகள் எல்லாம் நிறுத்தப் பட்டு விட்டன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, காவல் துறையினர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சுற்றடைப்புக்கு உள்ளேயே இருந்து பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, இப்பொழுது காவல் துறையினர் சுற்றடைப்புக்குள்ளேதான் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும், தனிப்பட்ட இடங்களிலே மாணவர்கள் சந்திக்க நேர்ந்தால் கூட, அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படுகின்றன. 23 ஆம் தேதி ராமமூர்த்தி என்ற ஒரு மாணவர் தாக்கப்பட்டதாகப் புகார் கொடுத்திருக்கிறார். அன்று இரவு 1-15 மணிக்கு அவரை குணசேகரன், இளங்கோவன் என்ற இரண்டு மாணவர்கள் தாக்கியதாக ஒரு புகார் கொடுத்திருக்கிறார். 24-நேதி ராமலிங்கம் என்பவர் சிதம்பரம் காவல் நிலையத்தில் மாலை 7½ மணிக்கு ராஜகோபாலன், கணேசன், குணசேகரன் ஆகியோர் தங்களை சிதம்பரத்தில் தாக்கி விட்டதாக ஒரு புகார் செய்திருக்கிறார். இந்தப் புகார்கள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டு, முறைப்படி விசாரணை செய்யப்பட்டு, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபற்றி விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மாச்சரியங்கள் உள்ளப்படியே நமக்கெல்லாம் கவலை தருகின்ற ஒன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. அதைக் கூடிய விரைவில் பக்குவப்படுத்தி மாணவர்கள் மாணவர்கள் என்ற உணர்வோடு பழகிப் பணியாற்ற வேண்டும் என்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடும்படியாகத்தான் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரும், பேராசிரியர்களும், மற்றவர்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்

(பிற்பகல் 3-30)

திருக்கிறார். 24-நேதி ராமலிங்கம் என்பவர் சிதம்பரம் காவல் நிலையத்தில் மாலை 7½ மணிக்கு ராஜகோபாலன், கணேசன், குணசேகரன் ஆகியோர் தங்களை சிதம்பரத்தில் தாக்கி விட்டதாக ஒரு புகார் செய்திருக்கிறார். இந்தப் புகார்கள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டு, முறைப்படி விசாரணை செய்யப்பட்டு, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபற்றி விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மாச்சரியங்கள் உள்ளப்படியே நமக்கெல்லாம் கவலை தருகின்ற ஒன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. அதைக் கூடிய விரைவில் பக்குவப்படுத்தி மாணவர்கள் மாணவர்கள் என்ற உணர்வோடு பழகிப் பணியாற்ற வேண்டும் என்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடும்படியாகத்தான் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரும், பேராசிரியர்களும், மற்றவர்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்

அந்த நிலை இல்லாமல் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது மாதிரி, பல்வேறு இடங்களில் நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது மிகமிக வருந்துவதற்குரிய ஒன்றுதான். அதை சமூகநாயகத்தில் இருக்கிறவர்களும், மாணவர்களும், மற்றவர்களும் உணர்ந்து சீர்ப்பட்டாலொழிய, காவல் துறையினர் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருந்து அதைச் செம்மைப்படுத்துவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க இயலாது. அதற்கான வழி வகைகளை நாம் காண வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் சொல்லியதற்கு இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தலைமைக் காவல் அதிகாரி அவர்களும், ஒரு பதட்ட நிலை இருப்பதாலும், மாணவர்கள் அஞ்சுவதாலும், தக்க பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களும் தக்க பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கெல்லாம் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது பரீட்சை எழுதுவதற்காக விடுதி விடப்பட்டிருக்கிறது. விடுமுறைக்குப் பலர் பல இடங்களுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இப்போது அங்கே அமைதியான சூழ்நிலை இருப்பது கூறுகிறார்கள். ஆனால் என்ன பாதுகாப்புத் தந்தாலும், எங்கேயும் இரண்டொருவர் தனியாகச் சந்திக்கின்ற நேரத்தில் இந்த மாச்சரியம் அடிப்படையிலே ஒருவரையொருவர் அடிக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றமேயானால், பிறகு அதை விசாரித்து தண்டிக்க வேண்டிய நிலைமை வரக்கூடும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் காவல் துறை அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பின்னணியில் யாராவது இருந்தாலும் கூட, கட்டாயம் அவர்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும், தண்டிக்கப்பட வேண்டும் அதற்கான முழு முயற்சியும் எடுத்தக் கொள்ள வேண்டும். இது வேறு பல கல்வாடிகளுக்கும் பரவாமல் தடுக்க வேண்டும் என்பதைக் கடுமையாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் இன்று காலையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலும் கூட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் தொலைபேசியின் மூலம் சொல்லும் போது, இதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தக்க பாதுகாப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. என்னாலும் கூட மாணவர்கள் நிலைமையை உணர வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இரு பிரிவாகப் பிரிந்தால், மாச்சரியங்களுக்கு இடமில்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய ரோக்கம். பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரை இன்று காலையிலும் கேட்டோம். ஓரளவுக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பரீட்சை எழுதுகிறவர்களும், மற்றவர்களும், மாணவர்களும் தனிப்பட்ட முறையிலே அச்சப்பட்டதக்க அளவிலே நிலைமை இருக்குமேயானால், முன்கூட்டியே காவல் துறையினருக்குத் தெரிவிக்கலாம். அப்படித் தெரிவித்தால், அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பாதுகாப்புத் தரப்படும். யாரையாவது கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு யாராவது தாக்குவார்களேயானால், அவர்கள் காவல் துறையினரிடத்திலே தக்க பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று காவல் துறையினருக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த ஏற்பாடுகளுக்கெல்லாம் ஓரளவு சுமுக சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தப்பென்று வருகிறோம். இது மட்டுமல்லாமல் சிதம்பரம் நகரத்திலிருக்கும் பெரியவர்களும் ஒரு சமர்தான் நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியில்

(டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்)

[1975 மார்ச் 29]

ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று பல்கலைக்கழகத்தினுடைய பதிவாளர் அவர்கள் காலையிலே குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அரசு தக்க முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறது. இதைக் கண்காணிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. பெரியவர்களும், மற்றவர்களும் கூட இந்தக் காலையில் ஈடுபட வேண்டும். திரு. இராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்களும் இந்த நிலையெல்லாம் வராமல் இருப்பதற்கு அவர்களாலான உதவியைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போல, அறிவுடையவர்கள் வழங்கிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். எனினும் கூட இந்த மாதிரியான நாம் இல்லாத இடங்களிலிருந்து வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு பெரியவர்களும் ஈடுபட வேண்டியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அரசு கண்காணிப்பாக இருந்து முறைப்படியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்ற தன்மையை எடுத்துக் கூறுகிறேன். அதற்கான நிலைமைகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு ஆட்சித் தலைவர் மூலமும், மாவட்டச் கல்வி அதிகாரி மூலமாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறி இதற்கு மேல் இவ்வாறு நடந்து முடிவு காணவேண்டிய நிலை இல்லாத காரணத்தால், சமூக நலக் வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏதோ மாணவர்கள் அவர்களுக்குள்ளே சண்டையிடுவதாக இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு எதிராக வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து 100, 200 பேர்கள் அவரு வந்து, 4, 5 நாட்கள் தங்கி இப்படி ஒரு பயங்கரமான நிலைமையை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். காலையில் 5 மாணவர்கள் அண்ணாமலை சர்வகலா சாலையிலிருந்து வந்து என்னிடத்திலே இதைச் சொன்னார்கள். அவர்களை எல்லாம் எங்கெங்கு தங்கியிருக்கிறார்கள் என்று கூட நான் கேட்டேன். சிதம்பரத்திலே பேலஸ் ஹோட்டல் என்ற ஹோட்டலிலே தங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஒரு ரைஸ் மில்லிலே தங்கியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் அங்கு பொதுவாக சாப்பாடு போன்ற பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு, அங்கே ஏதோ ஒரு பெரிய “ரிசர்வ் ஆர்ட்டர் போலீஸ்” மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று காலையில் வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் தான் இதனைச் செய்திருக்கிறது என்று நான் சொல்ல வில்லை. நமது அரசாங்கத்தின் சக்திக்கு அப்பால் ஒரு சக்தி இருந்து கொண்டு இந்த மாநிலத்திலே குழப்பத்தையும், பயங்கரத்தை யும் உண்டு பண்ணுகிறது என்பதுதான் எனக்குத் திரும்பத் திரும்ப வேதனை தருவதாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு இருக்கிறவர்களைக்கொண்டு விசாரிக்கச் சொல்கிறோம், சலுகைகளைக் கொண்டு விசாரிக்கச் சொல்கிறோம். போலீஸ் அதிகாரியைக் கொண்டு விசாரிக்கச் சொல்கிறோம் என்று சொன்னால், அங்கிருக்கின்ற இரண்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை இந்தக் கலகத்திற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கு இருக்கின்ற “பெயுட் குபரிண்டெண்ட” “இது என்ன வல்லியர்கள்

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

கோட்டையா? உங்கள் இஷ்டப்படி செய்யலாமா? என்று ஏதோ ஊதாரித் தனமாகப் பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் மனத்தில்கொண்டு, எதிர்காலத்தில் இந்த மாதிரி ஒரு தவறான எண்ணத்தோடு ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய பெருத்த அவா என்பதை மீண்டும் கூறிக் கொண்டு, அரசாங்கத்தினுடைய முயற்சிக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அப்படி வெளி மாவட்டத்திலிருந்து யாராவது வெளியார்கள் கொண்டுவரப்பட்டு இந்தக் கலவரத்திலே ஈடுபடுத்தப்படுவார்களேயானால், அது பற்றியும் விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் கலவரத்தை அடக்குவதற்கும், அமளிகளை அமைதிப்படுத்துவதற்கும், கலகங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டிப்பதற்கும் உதவிக்கரமாக இருக்க வேண்டியவர்களை மல்லாமல், கலகத்திற்கு உதவி செய்யக் கூடியவர்கள் அல்ல. அப்படி யாராவது தவறாக ஈடுபடுவார்களேயானால், அது பற்றி விசாரித்து நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஒன்றைச் சொல்லக் கொள்வோன். இப்படிப்பட்ட விவாதங்களின் மூலம், நம்முடைய தமிழகத்திலே ஜாதிப் பூசல்கள், வகுப்புப் பூசல்கள் ஒய்ந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையில், நாம் அவைகளுக்கு நம்மை அறியாமல் துளியும் இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்று மத்தியம் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இன்னுடைய கோட்டையா என்று யாரோ சேட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற சர்வதேசத்தில் ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலை செய்யப்பட்டவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். கொலை செய்ததாகச் சூற்றம் சாற்றப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டவரும் அதே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, மிகுந்த எச்சரிக்கையாக நாம் நம்முடைய பேச்சுக் களையும், எழுத்துக்களையும், நடவடிக்கைகளையும் அமைத்துக்கொண்டு வேண்டியிருக்கிறது. எனினும் எந்தக் கலவரத்தையும் அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்காது. உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர், கல்வி அமைச்சர் ஆகியவர்கள் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த சூத்திரப்படித் தீர்மானத்திற்கு என் இசைவை மறுக்கிறேன்.

(திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கொஞ்சம் உட்காருங்கள். என்ன படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேளுங்கள்.

578. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்டநிலை ஆறித்து

[1975 மார்ச் 29]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அன்றாட நிர்வாகத்தில் நடக்கிற தவறுகளைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிப்பு கொடுக்கிறோம். கொடுக்கும்போது நீங்கள் வந்து அன்றைக்குப் பேசுங்கள் என்று துரத்தியடிக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பேசிக்கொண்டே இருக்கும் போது குறுக்கே வந்தால் எப்படி?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அன்றாட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய விஷயங்களுக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்பது தான் நிலை. ஆனால் அவர்கள் அதற்கு மாறாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இது அன்றாட சம்பவம் இல்லை. இது அப்படி என்று சொல்லி திருப்பியனுப்பிவிடுகிறார்கள். இது மதுரையிலே நடந்த சம்பவம். விவசாயிகளிடத்திலே இது ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மூன்று பேரை உள்ளே வைத்து

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிப்பு அறையிலே தலைவர் அவர்களிடத்தில் தந்துவிட்டு, அது அவையில் வராவிட்டால் அறையிலேதான் தலைவரவர்களிடத்திலே கேட்கவேண்டுமேயல்லாமல், அவையிலே எழுந்து, தான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைத் தந்ததாக சொல்லி அதிலே உள்ள விவரங்களைக் கூடுமான வரையிலே சொல்லுவதற்கு முற்படுவதும் சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் கேட்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை. அவர்களும் அதே மாதிரி உறையில் கேட்டால் நான் பதில் சொல்வேன் என்று சொல்லுவதுதான் வழக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சொல்லுவதற்குள்ளே தான் வறு, சிறு என்று கிளம்பி விடுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நீங்கள் சொல்லப்போகிறீர்கள் என்பது தெரியாமல் அஃர் திடீரென்று எழுந்து விட்டார். நீங்கள் முறையாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். இதை அடுத்தாற் போல சொல்லுவீர்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியவில்லை. அப்படித் தானேயொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை.

1975 மார்ச் 29]

3. அறிவிப்புகள்.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1975.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1975 (L.A. Bill No. 11 of 1975), as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

(பிற்பகல் 3-40)

4. கவன ஈர்ப்பு.

சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தமிழில் தேர்வு எழுத அனுமதி கோரி கிளர்ச்சி.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்) : தலைவரவர்களே, பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கீழ்க்கண்ட நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :

“சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தமிழில் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கும் படி கோரி கிளர்ச்சி செய்ததனால் ஏற்பட்டிருக்கும் பதற்ற நிலை குறித்து”.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா.நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டில், சென்னை சட்டக் கல்லூரியில், முதல் சட்ட வகுப்பில் ஒரு பிரிவினும், இரண்டாம் சட்ட வகுப்பில் ஒரு பிரிவினும் சோதனை முறைத் திட்டமாக, தமிழில் பாடங்கள் நடத்தப்பட்டன. இவ் வகுப்புகளுக்குத் தேவையான பாட நூல்கள் தமிழில் இல்லை. இதனால் மாணவர்கள் ஆங்கில மொழி வகுப்புகளுக்கும் வந்து தேர்வுகளை ஆங்கிலத்திலேயே

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1975 மார்ச் 29]

எழுதினார்கள். இந்த ஆண்டிலும், தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொண்ட, முதலாண்டு, இரண்டாவது ஆண்டு சட்ட வகுப்புக்களிலும் ஒவ்வோர் பிரிவினைச் சார்ந்த நாற்பது மாணவர்களுக்குத் தமிழில் பாடங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இம்மாணவர்கள் தமிழிலேயே தேர்வு எழுத அனுமதிக்க வேண்டுமென்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததாகவும் அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுக்கும் வரை தேர்வுகள் தமிழில் நடத்தப்படும் என்று உறுதிமொழியளிக்க இயலா தென்றும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பல்கலைக் கழகம் தமிழில் தேர்வு எழுத ஏற்பாடுகள் செய்யவில்லையானால், ஆங்கில மொழி வகுப்புக்களுக்கு இம் மாணவர்கள் செல்லலாம் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சட்டக் கல்வி இயக்குநர் இது குறித்து 1974-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3-ஆம் தேதியில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு எழுதினார். பிறகு அவர் இது குறித்துப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர், தேர்வு ஆணையாளர், பதிவாளர் ஆகியோருடன் பேசினார். தமிழில் இவ்வகுப்புக்களுக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்கள் இல்லாததானால் பல்கலைக் கழகத்தின் பிரச்சினை. இதற்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கும் வரையில், தமிழில் தேர்வு எழுத விரும்பும் மாணவர்களுக்குத் தனி வகையில் அனுமதி அளிக்கும்படி சட்டக் கல்வி இயக்குநர் யோசனை தெரிவித்துள்ளார். இது பற்றிப் பல்கலைக் கழகம் முடிவெடுக்க வேண்டியிருந்தது. பல்கலைக் கழகம் முடிவெடுப்பதற்குக் கால தாமதம் ஏற்பட்டது. மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு தமிழில் பரீட்சை எழுதுவதற்கு வழி வகுக்க வேண்டும் என்ற யோசனைக்கு, பல்கலைக் கழகம் 1975-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 22-ஆம் தேதி அன்று நடைபெற்ற பல்கலைக் கழக ஆட்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் தமிழைப் போதனா மொழியாகக் கொண்ட சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு தமிழில் தேர்வு எழுத விரும்பினால், அதற்கு அனுமதி வழங்கலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கின்றது. அப்படி எழுதுவதற்கு இப்போதே வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இரண்டாண்டு காலம் புத்தகங்கள் இல்லாது முதலில் படிக்க பல்கலைக் கழகம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினை எழ வேண்டிய தேவையே இல்லை. ஆங்கிலத்தில் படித்து பிறகு தமிழில் எழுதலாம் என்று முதலில் விரிவாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்காது என்று அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 1974-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3-ஆம் தேதி சட்டக் கல்லூரி இயக்குநர் எழுதியிருக்கின்றார்கள். 1974-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3-ம் தேதியிலிருந்து இதுவரையில் பல்கலைக் கழகத்திடமிருந்து பதில் வராததால் தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. அப்போதே அந்தப் பதில் கிடைத்திருந்தால், இந்த நிலை வந்திருக்காது.

1975 மார்ச் 29]

5. அரசின் தீர்மானங்கள்.

(1) உரிமைக் குழுவிற்கு ஒன்பது உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளைச் சேர்ந்த 156-வது விதியை யொட்டி, 1975-76-ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய உரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி ஒன்பது உறுப்பினர்களை, மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் நாளன்று இந்த அவை தேர்ந்தெடுக்கும்”

என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளைச் சேர்ந்த 156-வது விதியை யொட்டி, 1975-76-ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய உரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி ஒன்பது உறுப்பினர்களை, மாண்புமிகு சட்ட மன்ற மேலவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் நாளன்று இந்த அவை தேர்ந்தெடுக்கும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு மூலம், விதிநாச்சார பிரதிநிதித்துவக் கொள்கைக் கிணங்க, தேர்தல்களை நடத்துவதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒழுங்கு முறை விதிகளின் 2 (1) ஒழுங்கு முறை விதிக் கிணங்க, 1975-76-ஆம் நிதியாண்டிற்கான அவை உரிமைக் குழுவிற்கு ஒன்பது உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தலுக்கு, மேற்காணும் நிகழ்ச்சி நிரலை வரையறுக்கிறேன்.

நியமனப் படிவங்கள் வரப்பெறுவதற்கான 1-4-1975
நாளும், நேரமும். மாலை 5-00 மணி

நியமனப் படிவங்களைச் சரி பார்ப்பதற்கான 1-4-1975
நாளும், நேரமும். மாலை 6-00 மணி

நியமனப் படிவங்களைத் திரும்பப் பெறுவதற் 2-4-1975
கான நாளும், நேரமும். மாலை 5-00 மணி

நியமனப் படிவங்களைச் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை ஒன்பது பேருக்கு மேற்படின், தேர்தல் ஒன்று நடைபெறும். தேர்தல் எதுமிருப்பின், வாக்குப் பதிவு நடைபெறும் நாளும், நேரமும் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

[1975 மார்ச் 29]

(2) அவைக் குழுவிற்கு ஆறு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளைச் சேர்ந்த 173-வது விதியையொட்டி, 1975-76-ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய அவைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி ஆறு உறுப்பினர்களை, மாண்புமிகு சட்ட மன்ற மேலவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் நாளன்று இந்த அவை தேர்ந்தெடுக்கும்”

என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன்னுள்ள பிரச்சினை :

“தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளைச் சேர்ந்த 173-வது விதியையொட்டி, 1975-76-ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய அவைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி ஆறு உறுப்பினர்களை, மாண்புமிகு சட்ட மன்ற மேலவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் நாளன்று இந்த அவை தேர்ந்தெடுக்கும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு மூலம், விதிதாச்சர பிரதிநிதித்துவக் கொள்கைக் கிணங்க, தேர்தல்களை நடத்துவதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒழுங்குமுறை விதிகளின் 2 (1) ஒழுங்கு முறை விதிக்கிணங்க, 1975-76-ஆம் நிதியாண்டிற்கான அவைக் குழுவிற்கு ஆறு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தலுக்குக் கீழ்க்காணும் நிகழ்ச்சி நிரலை வரையறுக்கிறேன்:

நியமனப் படிவங்கள் வரப் பெறுவதற்கான நாளும், நேரமும்.	1-4-1975 மாலை 5-00 மணி
நியமனப் படிவங்களைச் சரி பார்ப்பதற்கான நாளும், நேரமும்.	1-4-1975 மாலை 6-00 மணி
நியமனப் படிவங்களைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான நாளும், நேரமும்.	2-4-1975 மாலை 5-00 மணி

நியமனப் படிவங்களைச் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை ஆறு பேருக்கு மேற்படின், தேர்தல் ஒன்று நடைபெறும். தேர்தல் எதுமிருப்பின், வாக்குப் பதிவு நடைபெறும் நாளும், நேரமும் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

[1975 மார்ச் 29]

6. அரசின் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ் நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1975).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன் வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பரிந்துரை எதுமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”

என்று முன் மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

7. அரசின் தீர்மானம்

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள் குறித்த கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்ற மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள் குறித்த கொள்கைக் குறிப்பு † பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகின்றேன்.

@ 613-616-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

† 617-662-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :
 “சட்ட மன்ற மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள் குறித்த கொள்கைக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

[பிற்பகல் 3-50]

* THIRU G. VASANTHA PAI : Hon. Chairman, Sir, on reading the Policy Note on Road Transport Services, I find that the Tamil Nadu Goods Transport Corporation will help the Civil Supplies Corporation in moving the essential commodities besides undertaking commercial operations and that it will give employment to a large number of Ex-Servicemen. Sir, this scheme was started in 1946 for this very purpose and the Government introduced 248 lorries in that year for carrying goods and also constituted 16 Co-operative Societies, later reduced to 13, manned by Ex-Servicemen for that purpose. Sir, I am glad that this scheme which was given up is being resurrected and resuscitated and it is stated that it will give employment to a large number of Ex-Servicemen. Sir, I commend this scheme and I heartily endorse the motive behind the scheme, since the Ex-Servicemen who have done so much for our country are going to be rehabilitated at least in this manner, they having lost almost all their Co-operative Societies which they were running themselves, in the shape of Goods and Passenger Transport Corporation.

The next thing, I find is that an award of Rs. 1 lakh has been announced for the best suggestion on fuel economy and an award of Rs. 50,000 has been announced for the best design of light body. The Committee constituted for the selection of the entries is to be headed by Dr. Nayudamma, the Director-General of Indian Council of Scientific Research. It is needless for me to point out that Dr. Nayudamma is a familiar figure, having been the Director of the Central Leather Research Institute for a long period of time. He is an inveterate Globetrotter, having gone almost to every country in the world. I am sure that he will bring his wide and varied experience to bear on this project and he will help us in finding out ways and means to make our Transport Services more efficient.

Sir, I find on reading the Performance Budget as also the note of the Hon. Minister circulated to us that the Pallavan Transport Corporation with its enormous fleet strength of 1616 in the City

1975 மார்ச் 29]

[Thiru G. Vasantha Pai]

as against 453 of the Cheran Transport Corporation, 462 of the Cholan Roadways Corporation, 123 of the Anna Transport Corporation, 522 of the Kattabomman Transport Corporation and 507 of the Pandian Roadways Corporation and 172 of the Thanthi Periyar Transport Corporation is working at a loss. The loss of Rs. 120 lakhs is attributed to the working of this Corporation operating buses within the City and on non-remunerative bus routes. If that be so, I have a suggestion for the acceptance of the Hon. Minister. Sir, during the peak hours, which the Hon. Minister has stated to be 6 to 8 hours in a day, the buses, what are called the double-deckers, may be put on the road. I would suggest that a double decker must have an entrance in the front for the sitting accommodation on top and the bus driver must control the ticket system for this entrance. In the ground floor or in the bottom deck of the bus, the seats must be put lengthwise and ventral marginal plates are somewhat flattened.

entrance for both these must be through the same end, through what is called the wicket gate with two arms as is found in several foreign countries. This would have the effect of the exercising better control as well as meeting the public demand for more accommodation in these buses. The single deck buses should be operated in non-peak hours and these should be controlled only by the bus driver and there should be no conductor at all in these houses. This would effect an economy in the State Transport houses and serve the purpose for which the Hon. Minister has been striving. Otherwise, what will happen in this : Out of a total fleet strength of about 3,000 to 4,000, 1,616 buses, that is, nearly one-third to half of the total fleet, are working at a loss and it will not be possible to work these buses economically and make them viable units. Therefore, I respectfully suggest for the acceptance of the Hon. Minister that this double decker system during peak hours and the single decker system operated only by the driver during non-peak hours may be introduced in the City at least as an experimental measure and the result of it may be watched over a period of a year or two.

Then, Sir, I wish to submit for the consideration of the Hon. the Minister for Transport that the number of buses has to be increased and the convenience afforded to the passengers should also be improved. Sir, I feel that platforms could be made on the roadside at a height of say about 3 feet so that the buses draw

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1975 மார்ச் 29]

near the platform and do not make the passengers alight in the middle of the road as is done today, as a result of which two things happen. One is that there is congestion and blocking of traffic on account of the alighting of the passengers in the middle of the road. The second thing is that the buses themselves do not go in an orderly manner and invariably there is an accident as a result of this. I would, therefore, suggest that raised platforms should be made available and the buses should draw near the left-hand side of the roads and no passenger should be allowed to get into the bus from the middle of the road.

There are various places in the City of Madras where inconvenience is caused to people and which prove to be traffic hazards and I will only mention two of them. Near the High Court building, in the road which connects with the Armenian Street, there is a 'U' turn for cars and buses go to the North Beach Road. Invariably all the buses stop there and I have always found a congestion of traffic there and we have to wait for a long time to take the 'U' turn.

The second place is opposite the University where there is a turn for the buses and I have very nearly missed meeting with an accident at the place, because the buses suddenly turn, when we are driving straight along the Beach Road to the High Court or to the Town or vice versa. Sir, in these circumstances, something must be done to prevent accidents. Locations like these two are many in the City and they are responsible for many accidents which have taken place and I find that the number of accidents is going on increasing. I am told the fatal accidents are 263 in the year 1974-75. This, Sir, is a big figure, considering the fact that there are 2,063 accidents which were not fatal. The Transport Services happen to be the pet child of our Government and they always demand and command a lot of facilities at the hands of our Government. I do not blame the Government for giving all the facilities. But the Government should also see that the accidents are reduced in the interests of the public towards whom also the Government owe a responsibility and duty. I am very grateful to the Hon. the Minister for Transport for giving us a nice Policy Note and other papers mentioning the working of the nationalised Transport Services and also a performance Budget of the Tamil Nadu State Transport Department. I must, on the

1975 மார்ச் 29]

[Thiru G. Vasantha Pai]

whole, congratulate the Hon. Minister on the performance of his department and I hope there will be speedier and more efficient services available to the public. With these few words, I resume my seat.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, சாலை போக்குவரத்து துறையில் நான் அரங்கேற்றிய தேசிய மட்டமாக்கப்பட்ட பின்னர், எத்தனையோ இடுக்கண்களுக்கு இடையே இன்றைக்கு ஓரளவுக்கு சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, அந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த அவையின் மூலமாக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது ஒரு லாபகரமான தொழில் என்று தூரதிருஷ்டியோடு பார்க்கும் போது, அதை அரசாங்கம் மேற்கொண்டதற்குப் பின்னர் பின் தங்கியிருக்கும் நிலையிருந்தாலும், டல இடுக்கண்களுக்கிடையே இன்றைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிகர லாபம் கிடைக்கும் என்பதைச் சாணும் போது பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதை மீண்டும் சீர்திருத்தவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்க வேண்டும். ஆந்திர மாநிலத்திலே இதேவிடத்தில் முறையில் நடக்கிறது என்று பொது மக்கள் கூறுகிறார்கள். அங்கே பிரயாணிகளுக்கு மேலும் நல்ல முறையில் வசதிகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வசதிகள் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், அதிலே மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஐதராபாத்திலிருந்து சென்னை நகருக்கு ஒரு பஸ் வருகிறது என்றால் அங்கே பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு நல்ல வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்றார்கள். அதற்குக் கூட்டணம் கூட வசூல் செய்கின்றார்கள். குவிக்கும் வசதிக்கு 25 காசு வசூலித்து அங்கே தங்குவதற்கான சூழ்நிலையை உண்டாக்கித் தந்திருக்கின்றார்கள். பஸ் பிரயாணிகள் தங்குவதற்கான வசதி செய்வதற்கு ஒரு திட்டத்தை நம்முடைய அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், பழைய காலத்தில் இருந்த நிலைதான் இன்றைக்கு இந்த நிலையங்களில் இருக்கின்றன.

பஸ் ஸ்டாண்ட் என்று கூறமுடியாது, ஒரு ஆள் தங்கக்கூட வசதியில்லாத நிலையங்கள் மாநிலத்தில் இருப்பது மிக வருத்தத்திற்குரியதாகும். நம் மாநில பஸ்வரில் நூறு மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்வதற்குள் மூட்டுகள் கூட கழண்டுவிடும் என்ற அளவுக்குத்தான் பஸ்கள் இன்று ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பஸ்கள் கழன்றுவிடாமல் இருந்தால் சரி.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே பஸ்கள் கழன்றுவிடாமல் இருந்தால் நல்லது என்று சொல்கின்றீர்கள். அதுவும் கழன்றுகொண்டதான் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிப் பின்னர் சொல்ல இருக்கின்றேன்.

ஆந்திர மாநிலத்தில் சூப்பர் டிஸ்கஸ் என்று சொல்லக்கூடிய பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த சீட்டுகள் எல்லாம் நீண்ட தூரம் பிரயாணம் செய்வதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கிறது. 400 மைல் 500 மைல் போக்கூடிய பஸ்களில் அதைப் போன்ற நிலை இல்லாமல் இருப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நீண்ட தூரம் செல்லும் பஸ்கள் சிறு சிறு ரிப்பேர்களைத் தவிர்த்துக் கொண்டு விடுகின்றன. நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் குறிப்பாக வேலூரிலிருந்து சென்னைக்கு வரும்போது, 1, 2, 3 என்று எண்ணிக்கொண்டே வருவோம். பத்து பதின்ந்து பஸ்கள் ரோட்டின் ஓரத்தில் நிற்கும். அந்த நிலைமை இன்றைக்கு ஓரளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. மேலும் அதைச் குறைப்பதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு பஸ் வழியில் நின்று இருந்தால் வோம் பைப் ஹீட்டாகிவிட்டது என்று சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். அல்லது, டிசல் அபைப்பு ஏற்பட்டது என்று கூறுவார்கள். அப்படிச் சிறுசிறு காரணங்களையெல்லாம் கூறி, பிரயாணிகளை வேறு பஸ்ஸுக்கு மாற்றும் சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பது முறையானதாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு அரசாங்கம் ஒரு போனஸ் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பிரயாணிகளிடம் அடக்கமாசவும், மரியாதையாகவும் நடப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பஸ்களிலே பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளுக்கும் அந்த பஸ்ஸை நடத்துகிறவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு, அது பொதுமக்கள் சண்டையாக மாறிவிடும் அளவிற்கு இருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒழுக்கம் உள்ளவர்களை நியமித்து அவர்கள் பிரயாணிகளிடம் மரியாதையாக நடந்துகொள்வதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். ஆந்திர மாநிலத்திலே 400 மைல் செல்லக்கூடிய பஸ்களிலே கண்டக்டர்களே இல்லாமல் டிரைவர்களை நடத்திச் செல்லக் கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அது ஒரு லாபகரமான நிலை என்று கருதுகிறேன். அதைப்போன்று ஒரு திட்டத்தை தமிழ் நாடு அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் கூற முடியும். அதைப்போன்று எல்லாம் செய்ய மிகவும் துரிதமாக ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அரசாங்க உணவுப் பண்டங்களைக் கொண்டு போக இங்கே அரசு ராணுவ வீரர்களைக் கொண்டு லாரி சர்வீஸை நடத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். இது விரைவாக நடப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக மாஜி இராணுவ வீரர்கள் வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களிலே அதிகம் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் சென்னையிலே ஏற்படுத்துவதைக் காட்டிலும் அந்தந்தப் பகுதிகளிலே ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் இப்போது தேசிய மயமாக்கப்படும் என்ற ஒரு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அது எப்போது ஆக்கப்படும் என்ற ஒரு நிச்சயம் இல்லாமலிருப்பது நல்லதல்ல. அதற்காக விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுத்து எல்லா பஸ்களையும் தேசிய

மயமாக்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்த பஸ் அதிபர்கள் எல்லாம் பீதியுடன் இருக்கிறார்கள். என்னை தொழில் செய்யலாம், இன்றைக்கு எடுப்பார்களோ, நாளைக்கு எடுப்பார்களோ என்றெல்லாம் மனதிலே பீதி கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்திலேயிருந்து எடுப்போம் என்ற வரையறை இருந்தால்தான் நல்லது என்பதை உணர்ந்து அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் அரசாங்கப் பேருந்துகளை விடுகிறோம் என்று அனுமதி தந்தார்கள். அந்தப் புதிய பாணிகளுக்கு எல்லாம் அரசாங்கப் பேருந்துகளை விடவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுலாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டின் சாலைப் போக்குவரத்துப் பற்றிச் சிறந்த முறையிலே எழுதப்பட்ட புத்தகங்களை, கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் நான் பார்த்த அளவில், இந்த 8 டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன்களில், போக்குவரத்துக் கழகங்களில், ஒவ்வொரு கழகத்திற்கும் ஒவ்வொரு அளவிலே பஸ்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். டல்ல வன் டிரான்ஸ்போர்டிலே 1,616 பேருந்துகள், சேரன் 453, சோழன் 462, அண்ணா 123 கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு 522, பாண்டியன் 527, தந்தை பெரியார் 172; ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்டுக்கு 700. இப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் ஒரு டோக்குவரத்துக் கழகம் பிரிக்கப்பட்டு இன்னொரு போக்குவரத்துக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறபோது, அதிகப்படியாக இருக்கிற பஸ்கள் இன்னொரு கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகம் இவ்வளவு பேருந்துகள் இருந்தால் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்பதற்கான குறிப்பு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக நான் கேள்விப்பட்டவரையிலே ஒரு போக்குவரத்துக்கழகத்திற்கு 500 பேருந்துகள் இருக்குமானால், அது நல்ல முறையிலே இயங்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் 172 பேருந்துகள் இருக்குமானால், அது நல்ல முறையிலே இயங்குவது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும். அதேமாதிரி 1616 பேருந்துகள் இருக்குமானால் அது இயக்கப்படுவது இன்னும் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆனால், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சென்னை, காஞ்சிபுரம் பகுதிகள் இரண்டும் இலைந்து சிறப்பாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே அதிகப்படியான பேருந்துகள் இருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். காஞ்சிபுரம் தனியாக இருந்தால், ஒருவேளை 400, 420, பேருந்துகள் தனியாகப் பிரிக்கப்படலாம். அந்த நிலைமை ஏற்படுகிற போது, 200 பேருந்துகள் தான் வரும். இரண்டு போக்குவரத்துக் கழகத்தை சென்னையிலே ஆரம்பிக்க முடியுமா முடியாதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு வயப்பின் யூனிட் என்ற அளவிலே ஆக்குவதற்கான முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவ்வாறு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கருணை காட்டுகிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அதிகப் “படி” கொடுப்பதால்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : அதிகப் “படி” கொடுப்பதால் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்று முக்கியமாக அதிகப்படியான பேருந்துகளை சொல்லுகிறார்கள். அதிலே பல சிகைக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அது நாம் விடவேண்டும். அது என்று எல்லாம் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலே முடியுமா முடியாதா என்று எல்லாம் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலே ஒரு பேருந்தில் 40 அல்லது 50 பேர்தான் போகலாம் என்ற அளவிலே இருந்தது. அப்படி போடப்பட்டிருந்ததற்கு முக்கியமான காரணம், அவ் இருந்தது. அப்படி போடப்பட்டிருந்ததற்கு முக்கியமான காரணம், அவ் போகக்கூடிய பயணிகள் அவர்கள் கொடுத்த காசிலே நல்ல முறை யாக போகக்கூடிய பயணிகள் என்பதற்காகத்தான். ஆனால் இப்பொழுது யிலே பயணம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் போதும் என்று நிலைக் இருக்கிறவர்கள், எப்படியாவது ஏற்றிக்கொண்டால் போதும் என்று நிலைக் கிறார்கள். சென்னையிலே இருப்பவர்கள் மிக விரைவாக விட்டிருக்கச் சென்றுவிட வேண்டும் என்ற கொள்கையிலே இருப்பதால், அதைப்பற்றிக் கூட நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இப்பொழுது இருப்பவர்கள் நல்ல முறையிலே பயணம் செய்ய வேண்டும் என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, ஏற்படுகின்றன. மிக அதிகமான கூட்டம் பேருந்துகளிலே ஏறாமலும், கிராங்க் ஷாப், எஞ்சின் இவைகளுக்கு ஸ்ட்ரெயின் ஏற்படுகிறது. இதனால் கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுகள் ஓடக்கூடிய பேருந்துகள் கூட நான்கைந்தாண்டு ஓடத்தக்க நிலைமை, அதாவது 50 சதவிகிதம் ஓடக்கூடிய நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களிலே அதாவது தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டும். சில இடங்களிலே அதாவது தஞ்சை மாவட்டத்தில்

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

(பிற்பகல் 4-10)

அதிலே சாதாரணமாக சில சமயங்களில் 60 பேர் போக வேண்டியிருக்க, 170 பேர் கூட செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களிலே நானே நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். பஸ்களின் உள்ளேதான் எப்படியாவது தொற்றிக்கொண்டு போவார்கள். இப்பொழுது நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால், பஸ்ஸுக்குப் பின்னாலேயே ஏறிக்கொண்டு போகிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் நாள் போனால் அந்த பஸ்ஸினுடைய டாப்பிலே ஏறிக்கொண்டு போக்கூடிய நிலைமை வரும் அளவுக்கு அங்குள்ள பயணிகளின் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ, உவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைக்கவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடைப்பிடிப்பிருக்கிறேன். இன்னொன்றைக் கூட நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது அதிகப்படியான பயணிகள் ஏறுகிறபோது, சாதாரணமாக “லாஸ் இன் டிக்கெட்” வருகிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு பயணிகளின் கூட்டம் அதிகமாக அதிகமாக டிக்கெட் வாங்காமல் செல்லும் பயணிகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால், சாதாரணமாக 8 சதவிகிதத்திலிருந்து 12 சதவிகிதம் போகக் கூடும். இவ்வளவு கூடும் செல்கிறார்கள். ரொம்பக் கூட்டம் அதிகமாகும்போது கண்டக்டருடைய கண்ணில் படாமல் தப்பிக்கக்கூடிய பயணிகள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். கூட்டம் சேர்ச்சேர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே தப்பிப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஒரு ஸ்டாப்பிங்கில் ஏறிய பயணி அடுத்த ஸ்டாப்பிங்கில் இறங்க வேண்டும். ஆனால் டிக்கெட் கொடுப்பதற்குள் பேருந்து அடுத்த ஸ்டாப்பிங்குக்கு வந்து விடுகிறது. அவர்கள் எப்படியோ பஸ்ஸுக்கு உள்ளே ஏறி விடுகிறார்கள். அவர்கள் அவசரமாக இறங்கிப் போய்விடுகிறார்கள். ஒரு பஸ்ஸுக்கு நாம் ஒரு கண்டக்டர்தான் போடுகிறோம். வெளிநாடுகளில் எல்லாம் கண்டக்டர் இல்லாமலேயே பஸ்கள் ஓடுவதாக நண்பர் திரு வசந்த பாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கண்டக்டர்கள் இருக்கும்போதே, பலபேர் டிக்கெட் எடுக்காமல், நம்முடைய நாட்டிலே போய்விடுகிறார்கள். அதனால் கண்டக்டரே இல்லாமல் பஸ் ஓடினால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அங்கே எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், பஸ்ஸில் ஏறு ஏறடோது ஏறு ஏறடர்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலும் மற்ற மாநிலங்களில் எப்படி இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இவ்வாறு பஸ்களில் ரொம்ப நெருக்கமாக இருக்கும்பொழுது, பயணிகள் வேண்டுமென்றே

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

[1975 மார்ச் 29]

டிக்கெட் எடுக்க வேண்டாமென்று நினைப்பதில்லை. ஏனென்றால் தமிழர்கள் எப்போதும் மிகவும் நாணயமானவர்கள். மிகவும் யோக்கியமானவர்கள், பணம் கொடுத்துவிட்டுத்தான் செல்ல வேண்டுமென்ற நினைப்பு உள்ளவர்கள். அதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமேயும் கிடையாது ஆனால் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்று சொன்னால் ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்டாப்பிங்கிலே பஸ்ஸிலே ஏறியவர்கள் அடுத்த ஸ்டாப்பிங்கிலே அவசரமாக இறங்கவேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்வோம், இப்பொழுது இந்த கண்டக்டர் பஸ்ஸுக்கு உள்ளே நின்று டிக்கெட் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதால், அவ்வளவு எளிதில் அந்தக் கூட்டத்தில் அந்தப் பயணி அந்தக் கண்டக்டரைக் கண்டுபிடித்து அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டுவருவது என்பது இயலாத காரியம். அதற்குள்ளே பஸ் போய்விடும். இப்படி இழப்பு, சென்னை மாநகரைப் பொறுத்த வரையில் மட்டும், கிட்டத்தட்ட 10 சதவிகிதம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு சென்னை மாநகரிலே கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேருந்துகள் ஓடுகின்றன என்று வைத்துக்கொண்டால் இந்த ஆயிரம் பேருந்துகளுக்கும் ஒரு பேருந்துக்கு ஒரு நாளைக்கு 600 ரூபாய் கலெக்ஷன் என்று வைத்துக் கொண்டால், 10 சதவிகிதம் இழப்பு என்ற நிலையிலே நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், நான் ஒன்றுக்கு 6 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 2 இலட்சம் ரூபாய் அளவிலே இப்படி இழப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் இதையெல்லாம் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் இன்னொரு பிரச்சினையைச் சொல்ல ஆசைப் படுகின்றேன். இப்பொழுது கண்டக்டர்கள் எல்லாப் பயணிகளையும் ஏற்றிக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆனால் மாணவர்கள் என்றால் இந்தக் கண்டக்டர்களுக்கும் டிரைவர்களுக்கும் வெறுப்புதான் ஏற்பட்டு வருகிறது. அந்த மாணவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு செல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துதான் அதிகமாக இப்பொழுது சொல்லப்பட்டு வருகிறது. பத்திரிகைகளிலே கூட இதைப்பற்றி அதிகமாக எழுதப்படுகிறது. ஏன் இந்த மாணவர்களுக்கும் பஸ் கண்டக்டர்களுக்கும் அதிகமாக பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன, தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று நான் எண்ணியதுண்டு. இதுபற்றி நான் விசாரித்துப் பார்த்தேன். இந்த மாணவர்களுக்கெல்லாம் பஸ்ஸில் செல்வதற்கு பஸ் கொடுக்கிறார்கள். அந்த பாஸ்களுக்கு கண்டக்டர்களுக்கும் டிரைவர்களுக்கும் பேட்டா கிடைப்பதில்லை. பேட்டா இல்லாத காரணத்தால், பயணிகள் அதிகமாக பஸ்ஸில் ஏறுவதற்கு நின்று கொண்டிருக்கும்பொழுது, அந்தப் பயணிகளையெல்லாம் ஏற்றிக் கொண்டு போனால் ஏதாவது பேட்டா கிடைக்கும், மாணவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு போனால் ஒன்றும் கிடைக்காது என்ற காரணத்தினால், பஸ்ஸில் மாணவர்களை ஏற்றுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால்தான் பஸ்ஸுக்கு உள்ளே அதிகமாக பயணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்ற ஒரு கருத்தையும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு மாற்று முறையாக இந்த மாணவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் பாஸ்க்கு பதிலாக டிக்கெட் மாதிரி கொடுத்தால் ஏதாவது இப்பொழுது சில ஓட்டங்களிலே 90 நாள் 30 நாள் அல்லது 60 நாள் என்று டிக்கெட் கொடுக்கிறார்கள், அதே

1975 மார்ச் 29]

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

மாதிரி டிக்கெட் கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் பயணம் செய்தாலும் சரி, பயணம் செய்யாவிட்டாலும் சரி அந்த 60 நாளைக்குள் டிக்கெட்டுகளும் தீர்ந்து விடும் என்ற ஒரு நிலைமையை வைத்து, அந்த டிக்கெட்டை கண்டக்டர் கொடுத்து விட்டால், அந்த டிக்கெட்டுக்குள்ளே தொகை எவ்வளவோ அதற்குரிய படியை கண்டக்டருக்கும் டிரைவருக்கும் கொடுத்து விட வேண்டுமென்ற ஒரு முறையை நிர்ணயம் செய்வோமேயானால், அந்த மாணவர்களையும் அவர்கள் இதர பயணிகளைப் போல பாலித்து கூட அழைத்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் நான் அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதோடு அமைச்சரவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இன்னொன்று நம்முடைய நண்பர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் டபிள் டெக்கர் பஸ் விட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிலும் முக்கியமாக மெயின் ரோடுகளிலே விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த டபிள் டெக்கர் பஸ் அப்பொழுது சென்னைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலே புது அமைச்சர்கள் வரும்போதும் சில சமயங்களிலே சில மாறுதல்களைக் கொண்டு வருவார்கள். ஆனால் அந்த அமைச்சர் போன பிற்பாடு முன்னால் இருந்த அமைச்சர் கொண்டுவந்த மாறுதல் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியாமல் போய்விடும். ஆனால் இன்றும் பல நகரங்களிலே குறிப்பாக பம்பாயில் இருக்கிறது. இங்கே முதலில் டபிள் டெக்கர் பஸ் பிரச்சினை வந்த போது டிராம் லைன் இருக்கிறது, ஆகவே எப்படிப் போகுமென்று பிரச்சினை கிளம்பியது. ஆனால் இன்றைக்கு டிராம் லைன் எல்லாம் எடுக்கப்பட்ட பிறகும் டபிள் டெக்கர் பஸ்களை அதிகமாக விடக்காணோம். கல்கத்தா பெருநகரில் இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு கண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக காலை நேரத்தில் கூட்டம் அதிகமாக வருகிறது. அப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 100 சதவிகிதத்துக்கு மேல் பயணிகள் ஏறுகிறார்கள். 10 மணிக்கு 11 மணிக்கு மேலே, நேரமாக நேரமாக ஆட்கள் குறைந்து விடுகிறார்கள். அதில் கூட அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு முடிவெடுக்கலாம். எல்லா அலுவல்களையும் 10 மணிக்கு ஆரம்பித்து 5 மணிக்கெல்லாம் முடிக்க வேண்டுமென்று கட்டாயமில்லை. அதிலே அதிகமானவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாகவும், கல்லூரிக்குச் செல்லக்கூடிய மாணவர்களுமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். Staggering of the hours என்று போக்குவரத்து ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கும்படி 100 பேர், 200 பேர், ஆயிரம் பேர் என்று பணியாற்றக்கூடிய அலுவலகங்களையும், கல்லூரிகளையும் 9 மணிக்கு ஆரம்பிக்கலாம். சில வற்றை 6 மணிக்கு விடக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். இதை போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களால் செய்ய முடியாது. பாக்கி அமைச்சர்கள் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால், இப்பொழுது சென்னை நகரில் இருக்கும் போக்குவரத்துப் பிரச்சினை தீரும். போக்குவரத்துக்கூட இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக வரமுடியும். ஆனால் அதிகமாக பஸ் விடுவது என்கிற போது, இந்த பஸ்ஸில் போகிற கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள் மட்டுமல்லாமல், அந்த பஸ்களும் 4 மணி நேரம், 5 மணி நேரம் என்று மணிக்கணக்கில் சும்மா இருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கல்கத்தா பெருநகரிலே டிராலி என்ற ஒரு

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

[1975 மார்ச் 29]

பஸ் விடுகிறார்கள். பஸ்ஸுக்கு கொஞ்சம் அதிகமான அழுத்தமுள்ள என்ஜின்களைப் போட்டு, அதற்குப் பின்னாலே ரயில் கேரஜ் மாதிரி இணைத்து ஒரு டிரெயிலர் மாதிரி விடுகிறார்கள். அந்த பஸ்களை விடுகிறபோது நமக்கு என்ன அனுபவம் என்று சொன்னால், குறிப்பிட்ட நேரங்களிலே கிட்டத்தட்ட 8 மணியிலிருந்து 9 மணி வரையில், 9 மணியிலிருந்து 10 மணி வரையில், 8 மணியிலிருந்து 10 மணி வரையில் இந்த டிராலி பஸ்கள் விட்டு இந்த பஸ்ஸை ஒட்டினால், பின்னால் தேவையில்லாதபொழுது அதைக் கழற்றி விட்டுவிடலாம். அதிலேயுள்ள ஆதாயம் ஒரு பஸ்ஸை 10 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிறோம் என்று சொன்னால், இந்த டிரெயிலரை இணைப்பதால், அந்த பஸ்ஸின் விலையில் 10 சதவிகிதத்திற்கு அந்த டிரெயிலரை நாம் வாங்கிக்கொள்ள முடியும். இரண்டாவதாக, அது லீனாகப்போவதில்லை. ஏனென்றால் என்ஜின் ஓட்டம் அதில் கிடையாது. மூன்றுவதாக, இந்த டிரைவர்களும் கண்டக்டர்களும் சும்மா உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே என்று கவலைப்படவும் தேவையில்லை. எங்காவது ஒரு இடத்தில் இறக்கிவிட்டுப் போய்விடலாம். ஆகவே இந்த டிராலி பஸ்களை நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே விட முடியுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இன்டென்டென்ஸ் முக்கியமான திட்டம் ஓர்க்காஸ் பார்டிசிப் பேஷன் என்ற முறையாகும். அது ஒரு சிறந்த திட்டம் என்று எல்லா இடங்களிலும் பாராட்டிப்பேசப்படுகிறது. சோழன் போக்குவரத்துக் கார்ப்பரேஷனிலே எனக்குத் தெரிந்தவர்களைக் கேட்கிறபோது சொல்லுகிறார்கள்: ஒரு பஸ் ஓடாமல் இருந்தால் அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளியே மாணேஜரிடத்திலோ அல்லது அவருக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய நிர்வாகி கரிடத்திலோ போய், இந்த பஸ் ஓடாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறான். சில சமயங்களிலே அவருக்கே தொந்தரவாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவனுக்கே அந்தத் தொழிற்சாலையில் உரிமை இருக்கிறது என்ற ஒரு எண்ணம் வந்து விடுகிறது. ஏதோ கடமைக்கு என்று பணி செய்யாமல் இருக்கும் ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அது ஒரு நல்ல முறை. அந்த நல்ல முறையை இந்த ஓரிண்டு கார்ப்பரேஷன்களில் மட்டும் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த முறை பல்லவன் கார்ப்பரேஷனிலும் சோழன் கார்ப்பரேஷனிலும் மட்டும் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். முடிந்தால் மற்ற கார்ப்பரேஷன்களிலும் இந்த முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் இன்னொன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், “சர்குலர் ரூட்” என்ற ஒரு ரூட்டை விட்டார்கள். ஒரே பகுதியில் குறுகிய நீளத்திற்கு ஒரு பஸ், நீண்ட நீளத்திற்கு ஒரு பஸ் என்று இப்படியே ஒடிக் கொண்டிருந்தது. சென்னையினுடைய பஸ் பகுதிகளை ஒரே வட்டமாக ஏற்படுத்தி, அதைப் பத்திரிகைகளிலே எல்லாம் கூட விளம்பரப்படுத்தி, அதற்குத்தகுந்த மாதிரி படங்களும் போட்டு, ஒரு பஸ் கிளம்பினால் சென்னை யைச்சுற்றி சுற்றி வருகிற மாதிரி ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திச் செய்தார்கள். நான் அந்த விளம்பரத்தைப் படித்த போது, அது மிகவும்

1975 மார்ச் 29]

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

சிறந்த முறையில் இருந்தது. சென்னையிலே கூட சில பல பகுதிகளில் பரீட்சார்த்தமான முறையில் அந்தமாதிரி சர்குலேஷன் பஸ்களை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒட்டினார்கள். அதற்குப்பிறகு அது என்ன வாயிற்று என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அது பரீட்சார்த்தமாக நடத்தப்பட்டதா? இல்லை, பரீட்சார்த்தமாக நடந்தது வெறியெறியில்லையா? (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, இந்த கார்ப்பரேஷன்களை எல்லாம் தனித் தனி கார்ப்பரேஷனாக அமைச்சரவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து பூதாகாரமாக எல். ஐ. சி. மாதிரி சேர்த்து வைத்தால், அங்கே இருக்கிறவர்கள் யாரும் வேலை செய்ய மாட்டார்கள். நிறைய பேர் இருந்தால், லாபம் வந்தால் அதிகப்படியான சம்பளம் கேட்க வேண்டுமென்ற நினைப்புத்தான் வருகிறது. தனித் தனி கார்ப்பரேஷன்களாக வைப்பது மிகவும் சிறந்த ஏற்பாடு. இப்படி இன்றைய தினம் கிட்டத்தட்ட 6, 7, 8, கார்ப்பரேஷன்களை நல்லமுறையில் வைத்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது நாட்டுமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசும் கிட்டத்தட்ட இதே கொள்கையைத்தான் கையாளுகிறது. ஒரே இடத்தில் கூட 4 வங்கிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்று சொல்கிறேன், இதிலே போட்டி மனப்பான்மை இருக்கக் கூடிய நிலைமையை வளர விட்டால் நல்லது. ஒரே இடத்திலே இப்பொழுது பாண்டியன் ரோடுவேஸ் பல ஒடுகிறது, சோழன் ரோடுவேஸ் பல ஒடுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட எரியாலவ மார்க் பண்ணி, இது பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான இடம், இந்த எரியா ரோழன் போக்குவரத்துக்கழகத்திற்கு சொந்த இடம், என்று வைத்தால், நல்லதாக இருக்கும். இப்போது இந்தியன் பாங்கு, இந்தியன் ஓவர்சீஸ் பாங்கு, கானரா பாங்கு இவைகள் எல்லாம் ஒரே ஊரிலே வைக்கப்பட்டு யார் யார் அதிகமாக டெப்பாசிட்டுகள் வாங்குகிறார்கள் என்று போட்டியிடுவது போல ஒரே இடத்திலே கூட பல பகுதிகளிலே ஒரு 100 பஸ் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கும் ஒரு 100 பஸ் சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கும் என்று விட்டு விட்டு, போட்டி முறையிலே அமைக்க முடியுமா என்பதை அமைச்சரவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த கார்ப்பரேஷனில் பணியாற்றுகிறவர்களை ஒரு கார்ப்பரேஷனிலிருந்து இன்னொரு கார்ப்பரேஷனுக்கு மாற்றி விடுகிறார்கள். ஆனால் என்னை பொறுத்த வரையில், அதற்குச் சில பல நல்ல காரணங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் ஒரு வங்கியினுடைய கிளையில், கானரா பாங்கு, இந்தியன் பாங்கு என்று சொன்னால் அதனுடைய கஸ்டோடியன் அதனுடைய அலுவலர்கள் அதே வங்கியில்தான் இருக்கிறார்களே தவிர, இந்தியன் வங்கியிலிருக்கிறவர்கள் இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கிக்கோ அல்லது இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியில் இருக்கிறவர்கள் கானரா வங்கிக்கோ போவதில்லை. அதைப்போல அந்த கார்ப்பரேஷன் நல்ல முறையிலே, லாபகரமான முறையிலே, நடத்தால்தான், நமக்கு அதிகமான லாபம் வருமென்ற எண்ணம் அங்கு இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் மத்தியிலும் வர வேண்டும். அதைப் போல அங்கு இருக்கக்கூடிய ஓர்க்காஸ் என்கிற தொழிலாளர்

களுக்கும் இது நல்லபடியாக முன்னுக்கு வந்தால் தான், நாமும் முன்னுக்கு வர முடியும் என்ற ஒரு எண்ணம் வரும். ஆகவே அவர்களைத் தனித்தனியாக, “வாட்டர்டைட் கம்பார்ட்மென்ட்” என்ற அளவிலே வைக்கலாமா என்று அமைச்சரவர்கள் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்று சொன்னால் அங்கு இருக்கக்கூடிய உயர்தர அலுவலர்களை ஒரே இடத்தில் வைத்து விட்டால் இவர்கள் ஏதாவது தவறு செய்தால், இன்னொருவருக்குத் தெரியாமல் போய்விடும். ஒரே இடத்தில் 10வரும் 20வரும் என்று வைத்துவிட்டால், இன்னொருவருக்குத் தெரியாமல் போய்விடக்கூடும். அதற்கு ஏதாவது இழி கண்டுபிடித்து விட்டு ஒருவர் தொடர்ந்து ஒரே கார்ப்பரேஷனில் வருக்கிற மாதிரி போக்கு வரத்துக் கழகத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 4-20]

அடுத்தபடியாக, ஒரே ஒரு கருத்து. இந்த ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்ஸிலே ஒரு முறை தஞ்சையிலிருந்து கோயம்புத்தூர் வரை செல்லக் கூடிய நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டது. நல்ல முறையிலே பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பது பாராட்டத் தக்கதுதான். ஆனால் போகிற இடங்களிலே ஹோட்டல்கள் போன்ற இடங்களிலே “கன்வீனியன்ஸ்”, “பர்சனல் கன்வீனியன்ஸ்” எல்லாம் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. என்னுடன் கூட வந்திருந்த சில ஆங்கிலேயர்கள் என்னிடம் அதைப் பற்றிக் கூறினார்கள். சில வடநாட்டுக்காரர்களும் கூறுகின்றார்கள். பஸ் எவ்வளவு சௌகரியமாக ஓடினாலும், அங்கே போய் ஒரு ஹோட்டலிலே சாப்பிட வேண்டுமென்று சொன்னால், அது மிகவும் மோசமான ஒன்றாக, அங்கு சாப்பிட முடியாத ஒன்றாக இருந்தால், மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. போக்குவரத்துத் துறையிலே கூட தங்களுடைய சார்பாக இருக்கக்கூடிய உணவு வழங்கும் இடங்களையும் மற்ற இடங்களையும் நிர்வகிக்க முடியுமா என்பதை அமைச்சரவர்கள் ஆலோசனை செய்து பார்க்கலாம். ரயில்வேயில் அந்த மாதிரி தான் வைத்திருக்கிறார்கள். நாமும் எடுத்து நடத்தலாம். அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. என்று அமைச்சரவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக போக்குவரத்துக் கழகம் என்றாலே, நஷ்டத்திலே நடக்கக் கூடியது என்ற நிலைமையை மாற்றி, 97 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அதில் நல்ல லாபகரமான முறையை ஏற்படுத்தி, தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வரும் போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு அவர்கள் திறமையாக நடத்தி நாட்டு மக்களுக்குப் பயனளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, “போக்குவரத்து சம்பந்தமான இந்த விவாதத்திற்கு ஒரு நாள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே, போதுமா?” என்று சொன்னார்கள். இப்போது கடைசியில் ஒரு நாளைக்குக் கூட. பேசுவதற்குப் போதுமான உறுப்பினர்கள் முன் வரவில்லை. நான் இன்று இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதாக இல்லை முதலில்.

1975 மார்ச் 29]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதற்குக் காரணம் மேலவை அங்கத்தினர்கள் அநேகமாக காரர்களிலே வருவதாக இருக்கலாம் என்பதைத் தலைவரவர்களே கூறுகிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன் மட்டும் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் தம்முடைய சாமர்த்தியத்தை உபயோகித்து லாபம் காண்பித்தால் தான் என் போன்றவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடியும். ஏனெனில், எனக்கு முன் பேசிய அத்தனை பேரும் டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்ட்டிலே ஒரு பெரிய மாறுதலை உண்டு பண்ணி, எல்லாக் கார்ப்பரேஷன்களிலும் லாபம் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனில் 1,616 பஸ்கள் இருப்பதும், அதனால் ஒரு கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுவதும் அவ்வளவு விரும்பத்தக்கதல்ல. அதற்காக அமைச்சரவர்கள் கொள்கைக்குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிற காரணங்கள் அவ்வளவு திருப்திகரமானதாக இல்லை. பெரிய நகரங்களில் ஓடுகிற பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் அவ்வளவும் நஷ்டத்தில் ஓடுவதாக மற்ற ஊர்களில் இருந்தாலும், நாம் நஷ்டமில்லாமல் அதைச் செய்து காண்பிக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த உழைப்பாளிகள், உத்தியோகஸ்தர்கள் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சரியானபடி பிரயோஜனப்படுத்தி, இந்த நஷ்டமும் இல்லாமல் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அன்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனைக்கூட, கொஞ்சம் சோழன், சேரன், பாண்டியன், கட்டபொம்மன் டிரான்ஸ்போர்ட் மாதிரி ஒரு 300, 400 பஸ்கள் இருக்கும்படியாக, சிறு சிறு கார்ப்பரேஷன்களை மாற்ற முடியுமா, அதனால் நஷ்டமில்லாமல் செய்ய முடியுமா என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். நகரத்தில் ஓடக்கூடிய பஸ்களில் காலையிலும், மாலைலும் அதிகமாகக் கூட்டம் பேசுகிறது. அப்போது தான் வசூலும் அதிகமாக ஆகின்றது. மற்ற நேரங்களில் வசூல் அதிகமாக இல்லையென்று சொல்லப்படுவது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அந்த நேரத்தில் பஸ்களும் குறைவாகத்தான் விடப்படுகின்றன. ஆபீஸ் டைம் இல்லாத மற்ற நேரங்களில் பஸ்களும் குறைவாகத்தான் விடுகிறார்கள். பட்ஜெட்டில் நான் பார்த்தேன். ஒரு லிட்டர் டீசல் ஆயிலுக்கு 94 வேண்டிய மைலேஜ் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு லிட்டர் பெட்ரோலுக்கு அம்பாசிபர் கார் நமது டிபார்ட்மென்ட்டில் வைத்திருக்கும் கார்கள் 4 கிலோ மீட்டர்தான் ஓடுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அது குறைவு. பொதுவாக நமது டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்ட்டில் ஒரு சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால் முதலில் இதைத்தான் நான் சொல்லுவேன், மெயின்டினன்ஸ் போதாது. நான் இதைச் சொல்லுவது புதிதல்ல. அமைச்சரவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரொம்ப “அன்வீல்டியாக” இருப்பதால், பெப்போக்களை அதிகமாக்கி ஒவ்வொரு பெப்போலிற்கும் பேருந்துகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கவேண்டிய ஒன்றுதான். அதைச் செய்ய வேண்டும். மெயின்டினன்ஸ் சரியாக இல்லாததால், ஒவ்வொரு ரோடிலும் ஏதாவது ஒரு பஸ் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் இருக்க வேண்டும். அது நமக்கு நஷ்டம்தான். ஓடிக்கொண்டிருந்

(திரு. கே. ராஜாராம்)

[1975 மார்ச் 29]

தால் தான் பணம் வரும். ஒடுகிற பஸ் நின்றவிட்டால் நஷ்டம். இரண்டு அல்லது மூன்று பஸ் வைத்திருக்கிற தனியார் பஸ் ஆபரேட்டரைய பஸ் நின்றவிட்டால், அந்த டிரைவரை சரி பண்ணிவிடவார். ஆனால், கவர்மென்ட் பஸ்ஸிலே அது கிடையாது. அவரவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுத்த வேலையைத்தான் செய்வார்கள். பஞ்சர் என்றால், பஸ்ஸை அங்கேயே நிறுத்தி டெப்போவிற்கு “போன்” பண்ணுவார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுபோய் டயரை மாற்றி, வண்டியை ஓட்ட வேண்டும். இப்படி “அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷனிலும்” செலவு மிகக்கு ரொம்ப அதிகம். மெயின்டினன்ஸ் சரியாகச் செய்வதற்கு அமைச்சரவர்கள் கொஞ்சம் கவனத்தைச் செலுத்தினால், ஒரு 5, 6 மாதங்களில் சரி செய்துவிடலாம். பணத்தையும் இன்னும் அதிகமாக மிச்சப்படுத்த முடியும். இங்கேயிருந்து மதுரைக்குப் போனால், வழியில் குறைந்தது “half a dozen” பஸ்களாவது நிற்கும். நான் ஏதோ குறை சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இதைக் குறையாக நினைக்கக் கூடாது. இந்த டிபார்ட்மென்ட் இன்னும் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். நஷ்டமில்லாமல் ஆகவேண்டும் என்ற பெரிய அசைதான் எனக்கு. வேறு ஒன்றுமில்லை. மற்ற கார்ப்பரேஷனையெல்லாம் நஷ்ட மில்லாமல் ஆக்கிவிட்டார்கள். எல்லாவற்றிலும் இலாபம் வருகிறது. அது ஒரு நல்ல காரியம். அதே மாதிரி பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனிலும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“எக்சாஸ்ட்” பைப் மூலமாக முன்னாலே எல்லாம் புகை ரொம்ப கக்கிக் கொண்டிருந்தது. ஜனங்கள் தெருவில் எங்கும் போக முடிய வில்லை. ஆகையினால் மேல் நோக்கி “எக்சாஸ்ட் பைப்புகளை” வைக்க லாம் என முடிவு செய்திருப்பதாகப் போன வருஷம் கூட அமைச்சரவர்கள் சபையில் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இப்போது ஒடுகிற பஸ்களிலெல்லாம் மேல் நோக்கிப் புகை போகவில்லை. கீழ் நோக்கித்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. மேல் நோக்கிப் போகும்படியாக ஏற்பாடு செய்தால், சுகாதாரத்தை அது பாதிக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசியமயமாக்கும் விஷயம் திடீரென்று நின்று போய் விட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அவர்கள் அப்பீல் பண்ணியதால், நீலகிரி ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்பீல் பண்ணினதால், நின்றபோய்விட்டது. தனியாகவாவது மூவ் பண்ணி சீக்கிரமாக முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையை மீண்டும் விரைவுபடுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போதும் வேறு ஏதேதோ வகையில் பண்ணுகிறார்கள். பெர்மிட்டுகள் முடிவடையும்போது அவைகளுக்குத் திரும்பவும் கொடுக்காமல், அதற்குப் பதிலாக அரசு கார்ப்பரேஷன் பஸ்களை விடுகிறார்கள். இது ரொம்ப நாளாகும். ஆகையினால், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்தக் கேசை சீக்கிரம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு, தனியாக மூவ் பண்ணி, ஒரு பெடிஷனை, அபிடவிட்டைக் கொடுத்து சீக்கிரமாக எடுத்துக் கொள்ளும்படி பண்ண முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ இரண்டு பேர் கோர்ட்டுக்குப் போவதனாலே தேசிய மயமாக்கும் ஒரு நல்ல கொள்கையை, நோக்கத்தை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. இதற்கு முன்பு

1975 மார்ச் 29]

(திரு. கே. ராஜாராம்)

வது நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்சேபனை சொல்லி வந்தார்கள். இப்போது அதையும் விட்டுவிட்டார்கள். அவர்களும் ஆட்சேபனை சொல்லுவதில்லை. ஆகையினால் அதை துரிதமாக தேசியமய ஆட்சேபனை நல்லது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட டிரான்ஸ்போர்ட்காரர் 60 மாக்குவது நல்லது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட டிரான்ஸ்போர்ட்காரர் 60 பிரயாணிகள் செல்லக் கூடிய பஸ்ஸுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு, காலாண்டுக்கு, கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ரூபாய் வரி செலுத்துகிறார்கள். ஆக ஒரு வருஷத்திற்கு கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 4,000 அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. அவ்வளவு தொகையாவது நம் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் வரவேண்டும். இன்று நாம் “நேஷனலைஸ்” பண்ணினதினாலே, இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக வரவேண்டும். ஒரு பஸ்ஸுக்கு ரூபாய் 4,000-க்குக் குறையாமல் சராசரியாக எல்லா பஸ்களிலும் வரும்படி பார்க்க வேண்டும். ஆவரேஜாக ஒரு வருஷத்திற்கு தனியாரிடமிருந்து வசூல் பண்ணும் அந்த வரித் தொகையாவது வர வேண்டும்.

(பிற்பகல் 4-30)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அரசு நடத்தும் போக்குவரத்துக் கழகங்களும் தங்களுடைய பேருந்துகளுக்குத் தனியார் பேருந்துகளுக்கு உள்ளதைப்போலவே வரியைக் கட்டித்தான் தீர வேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களும் இந்தப் பேருந்துகளுக்கு என வரித் தொகைகளை வசூலித்து விடுகின்றார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு உறுப்பினர், “அரசாங்கம் வரிக்காக பணத்தை ஒதுக்கி விடுகின்றார்களே தவிர அதை ‘அட்ஜெஸ்ட்’ செய்வதில்லை. அப்படியே விட்டுவிடுகின்றார்கள்” என்று சொல்லிய காரணத்தினால்தான் இதைச் சொன்னேன். தனிப்பட்டவர்களைப் போல அரசாங்கப் போக்குவரத்துக் கழகங்களும் எல்லா பஸ்களுக்கும், ஸ்பேர் பஸ்களுக்கும், எல்லா வற்றுக்கும் வரியைச் செலுத்தி விடுவதானால், ஆட்சேபனை இல்லை. அப்படி இல்லாமலிருந்தால், முழுவதும் அரசாங்கம் சரியானபடி வரியைச் செலுத்திவிட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தினை வரவேற்கிறேன். மேலும் பொதுவாக, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் என்னென்ன மாற்றங்களைச் செய்தால், அதைத் தொடர்ந்து இப்படி நஷ்டம் இல்லாது நடத்த முடியும் என்பதற்கு அனுபவஸ்தர்களைக் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் வழிமுறைகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கிய, மேலான ஆதரவினைத் தந்த அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் என் நன்றியறிதலை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் பேசும்போது, தமிழ் நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் துவங்குவதுபற்றி ஏதோ 1946-லேயே

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

[1975 மார்ச் 29]

யோசனை இருந்ததாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில், பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக முயற்சி செய்து வருகிறோம். அண்மையில் இந்திய அரசு கூடிய அனைத்து மாநிலப் போக்குவரத்து அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில், இப்படிப்பட்டதொரு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் ஏற்படுத்துவது பற்றிய கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. அப்போது இந்திய அரசின் போக்குவரத்துத் துறையும் திட்டக் குழுவும், “தமிழ் நாட்டில் அப்படி ஒரு கழகம் துவக்கப்படுமானால், அதற்கு நாங்கள் தடையாக, எதிராக இருக்க மாட்டோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆனாலும் இதற்குப் போதுமான நிதி ஆதாரத்தினைத் திரட்டுவதற்குச் சற்று கடினமான சூழ்நிலை இருந்தது. இருந்தாலும் நல்ல வேளையாக இந்திய அரசு கொண்டுவந்துள்ள “வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்” என்கின்ற திட்டத்தில், பல்வேறு மாநிலங்களில் அந்தத் திட்டத்திற்கான நிதியினை முழுதமாகச் செலவு செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் இந்தியப் பேரரசுக்கே திருப்பித் தந்து விடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் தமிழ் நாடு அரசின் சார்பிலே, “இந்த வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்கு வேலை தரும் வகையில் இப்படிப்பட்டதொரு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தைத் துவக்குவதாகவும் அதற்கு மத்திய அரசினைச் சார்ந்த முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் துறையும் இதே போல் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் நிதி தர வேண்டும்” என்று கேட்டோம். அந்த நேரத்திலே, ஒதற்குப் போதுமான அளவிற்கு நிதி தயாராக இருந்ததால், அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால், முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பதற்காக, கிட்டத்தட்ட சில கோடி ரூபாய்களை வைத்துக் கொண்டுள்ள மத்திய அரசின் உள் துறை இன்னும் இதற்காக நமக்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை. இருந்தாலும்கூட, உள்ள இந்த நிதியை வைத்துக் கொண்டு, அதாவது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறும் ரூபாய் 20 இலட்சம், நமது அரசாங்கத்தின் சார்பிலே ரூபாய் 5.4 இலட்சம், தமிழ்நாடு சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் சார்பிலே ரூபாய் 5 இலட்சம், எக்ஸ்-ஸர்வீஸ்மென் என்று அவர்களுக்காக இருக்கும் நிதியிலிருந்து ஒரு இலட்சம் முதலாகவும் கடனாக ரூபாய் 8.6 இலட்சமும், ஆக கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 40 இலட்சத்தில் இந்தப் பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் இப்போது உருவாக இருக்கிறது. முதலில் 100 லாரிகளைக் கொண்டதாக இது துவங்கப்பட இருக்கிறது. இடைவில் மத்திய அரசிடமிருந்து மேலும் ரூபாய் 20 இலட்சம் கூடுதலாக வந்திருப்பதாகவும், அதையும் அவர்கள் வரும் 31-ம் தேதிக்குள் தந்துவிடுவதாகவும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதையும் சீக்கிரம் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். இது கிடைத்தால், மேலும் 100 லாரிகளைப் பெற்று, மொத்தம் 200 லாரிகளைக் கொண்டதாக இந்தப் பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் அமைவதற்கு வழி வகை ஏற்படும் என்று முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அரசுடமையாக்கப்பட்ட பேருந்துகளில் இந்த ஆண்டு லாபம் கிடைத்துள்ளது பற்றிக் குறிப்பிட்டு, சற்று ஆச்சரியமாகவே பேசினார். அரசுடமையாக்கப்பட்ட தொழில்கள் பொதுவாக நட்டத்தில் தான் நடக்க

1975 மார்ச் 29]

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

வேண்டும் என்பதில்லை. போதுமான கவனமும் அக்கறையும் செலுத்தினால், எந்தத் தொழிலையும் லாபகரமாக நடத்த முடியும் என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிகின்றது.

அரசுடமையாக்கப்பட்ட பேருந்துகளிலிருந்து வரும் வருவாய் என்று பார்க்கும்போது, இந்த ஆண்டு பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே ரூ. 120 இலட்சம் நட்டம் ஏற்பட்டாலும், மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது, மொத்த வருமானத்திலே, அதாவது ரூ. 217 இலட்சத்திலே இந்த ரூ. 120 இலட்சம்போனாலும் ரூ. 97 இலட்சம் லாபமாகக் கிடைத்திருக்கின்றது என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். இந்த இலாபக் கணக்கை மட்டும் பார்த்துவிட்டு, அதிலே ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிடக்கூடாது. அதிலே உண்மையாக எந்த இடத்தில் நமக்கு உரிய உயர் வருவாய் கிடைக்கின்றது என்று சொன்னால் “ரோட் டிரான்ஸ்போர்ட் ரெவினியூ” என்கின்ற வகையில் அந்த வகையில், நான் கடைசியில் எப்படி மோட்டார் வாகன வரி வருவாய் உயர்ந்திருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். 1966-67 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 15 கோடியாக இருந்த மோட்டார் வாகன வரி இன்றைக்கு ரூ. 38 கோடியாக உயர்ந்திருக்கின்றது. ஆக மோட்டார் வாகன வரி அந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது. அந்த அளவிற்கு உயர்வதற்கு “டேக்ஸ் பொடேன்ஷியல்” என்று சொல்லுகின்றார்களே, வரி போடுவதற்கான வாய்ப்பு, அது எந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது என்ற அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, நமது போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதால்தான் அப்படி என்று கொள்ள வேண்டும். அவை நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை என்றால், இது இருந்திருக்காது. நல்ல முறையில் இயங்குவதால்தான் வரியை உயர்த்துகிறோம். இது நான் வரையில் இந்த வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்காமலே தனியாருக்கு இருந்து வந்திருக்கின்றது. அது மட்டுமில்லாமல், போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இப்படி நல்ல இலாபத்தில் இயங்கும்போது, இன்னொரு கஷ்டமும் வருகின்றது. மத்திய அரசு பல்வேறு முனைகளில் வரிகளை விதித்தாலும், போக்குவரத்துக் கழகங்கள் லாபத்தில் நடைபெறும்போது, 100-க்கு 55 என்று கார்ப்பரேஷன் டேக்ஸாகப் போய்விடுகின்றது. அது பற்றிக் குறிப்பிட்டு, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலே, “மாநிலங்கள் நடத்தும் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக மாநில அரசுகளுக்கு ஏற்கெனவே பெரும் நிதிப் பற்றாக்குறை இருந்து வரும் சூழ்நிலை இருக்கும்போது, இப்படி வரும் லாபத்திலே பெரும் பகுதியை அதாவது 100-க்கு 55 அல்லது 57 என்ற அளவிற்கு அவர்கள் வரியாகக் கொண்டு போய்விட்டால், மாநிலங்களுக்கு நிதி வருவாய் மிகக் கடுமையாகக் குறைகின்றது. அது மட்டுமில்லாமல், இப்போதுள்ள புதிய ஏற்பாட்டின் மூலம் கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸையும் இன்கம் டாக்ஸையும் சேர்த்து டிவீனியின் பூலில் போட்டாலும் பரவாயில்லை. அப்படி இல்லை. இதனால் எந்த அளவிற்கு லாபத்தைக் கூட்டிக் காண்பிக்க முடியும் என்று போட்டி யிடுவதற்குப் பதிலாக, எப்படி லாபத்தைச் சரி செய்யலாம் என்ற நிலைமை தான் மாநில அரசு நடத்தும் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே வரும். இதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் என்ன என்று பார்க்கும்போது, யார் திறமையாக நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றார்கள், மேனேஜ்ரியல் டேலண்ட் யாரிடம் இருக்கின்றது என்று பார்க்கும் வாய்ப்பினை மாநில அரசு

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

[1975 மார்ச் 20]

நடத்தும் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இழந்து விடுகின்றன. இது நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்து மட்டும் இல்லை. இந்தியாவிலுள்ள அவ்வளவு மாநிலங்கள் நடத்தும் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் சார்பிலும், இது எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, அரசு நடத்தும் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பார்களானால், அதன் காரணமாக போக்குவரத்துக் கழகங்கள் தங்களுடைய திறமையைக் காட்டுவதற்குப் பாடுபடும், அந்த அளவிற்கு ஒவ்வொரு கழகமும் லாபத்தை உருவாக்க முயலும், அதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படும். இப்போதும் மத்திய சர்க்காருக்கு, கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸின் மூலம் வரும் வருவாயில், மாநில அரசுகள் நடத்தும் அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களிலிருந்து வரும் பகுதி எவ்வளவு என்று பார்த்தால், அது கொஞ்சமாக இருக்காது. எனவே, மத்திய சர்க்கார் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பார்களானால், நிச்சயமாக உண்மையான திறமை உருவாகும். அது மட்டுமில்லாமல், நிர்வாகத் திறமையை வெளிக் கொணரவும் வழி வகை ஏற்படும் இதனால் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசுகிற போது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். போக்குவரத்துக் கழகங்களைத் திறமையாக நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக நம் நாட்டில் எந்தெந்த வகையான திறமைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளைப் பயன் படுத்தவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான், காலஞ்சென்ற திரு. டி. வி. எஸ். கிருஷ்ண, திரு. மகாலிங்கம், அதேபோல் எல்.ஜி.பி. நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு. வரதராஜன், இன்னும் டாக்ஸ் கன்சல்ட்டெண்ட் திரு. வித்தியா சங்கர் ஆகியவர்களைக் கொண்டு ஒரு நிபுணர்கள் குழு அமைக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய பரிந்துரைப்படி, 500 பேருந்துகள் ஒரு கழகத்தில் இருக்குமானால், அது சிறந்த நிர்வாகமாக இயங்கும். அதுதான் அவர்களுடைய அறிவுரைகள். ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் சுமார் 10 ஆயிரம் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. ஆகவேதான் நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்து, 7 போக்குவரத்துக் கழகங்களை அமைத்து ஒவ்வொரு போக்கு வரத்துக் கழகத்துக்கும் இரண்டு மாவட்டம் என்ற அளவிலே நாம் ஏற்கெனவே பிரித்திருக்கிறோம். அந்த வகையிலே பார்க்கிறபோது, ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குக் குறைந்தது 1,500 பஸ்கள் என்று அமையும். ஆகவே பல்வேறு போக்குவரத்துக் கழகங்கள் பல்வேறு பேருந்துகள் எண்ணிக்கையைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட எல்லா பஸ்களும் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பிறகு, 7 போக்குவரத்துக் கழகங்களாக, ஒரு கழகத்திற்கு 1,500 பேருந்துகள் என்ற அடிப்படையிலே அமையும். அண்மையிலே பம்பாய்க்குச் சென்று திரு. பல்விவாலா அவர்களைச் சந்தித்துக்கூட 500, 500 பேருந்துகளாக எப்படி ஆக்குவது என்ற ஆலோசனையைக் கேட்டேன்.

1975 மார்ச் 29]

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

சட்ட மன்ற மேலவையில் கூட போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வராமல், ஏன் பம்பாய் போனார்கள் என்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். பம்பாய் போனது இதற்காகத்தானே தவிர வேறு அல்ல. அவர்கள் ஒரு ஆலோசனையைச் சொன்னார்கள். ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தில் 3 நிர்வாகக் குழுக்கள் வைத்து, 3 நிர்வாக இயக்குநர்களை நியமிக்கலாம், அதாவது மேனேஜிங் டைரக்டர்களை நியமிக்கலாம் என்றார்கள். “ஒவ்வொரு நிர்வாக இயக்குநரிடத்திலே ஒரு கழகப் பகுதியை ஒப்படைத்து, அந்த 500 பேருந்துகளுக்கு அவரே முழுப் பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொண்டு மொத்தமாக பேலன்ஸ் ஷீட்டைப் போடுகிற முறையைக் கொண்டு கூட்டிக்கொள்ளலாம். அதுதான் (உங்களுக்கு நிர்வாகத் திற்கு அதுமாதிரி) போக்குவரத்துக் கழகங்கள் ஏராளமாக ஆகாமலிருப்பதற்கு சரியானதாக இருக்கும்” என்பதை யோசனையாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த யோசனை சிறந்த யோசனை என்று அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலே பார்க்கிறபோது, இன்று நாம் அமைத்திருக்கின்ற போக்குவரத்துக் கழகங்கள் ஒவ்வொன்றும், எல்லா பேருந்துகளையும் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்ட பிறகு, சம அளவு பேருந்துகளைப் பெற்றிருக்கிறது. சம அளவில் இருந்துகொண்டு அவை இயற்கையாக இயங்குகின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை மாநகரத்திலே, நடைபெறுகிற பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே 120 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று இருக்கிறது. அதிலே உண்மை என்ன வென்றால், கடந்த ஆண்டுதான் எவ்வளவோ காலத்திற்குப் பிறகு, ஒரு 3 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தார்கள். இந்த 3 கோடி ரூபாய்க்கும் பேருந்துகள் வாங்கி அவைகளை அண்மையிலே 2, 3 மாதங்களாகத்தான் ஒட்டுகிறோம் என்றாலும், இந்த ஆண்டு தேய்மானம், டெப்ரிசியேஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த பிகர், 120 லட்சம் என்று வந்திருக்கிறது. வேறு காரணம் அல்ல.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, may I know what is the amount that was given by the Government of India to the other Metropolitan cities and how it compares with the amount that has been granted to us?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அதற்கும் நான் வருகிறேன். அது ஏன் என்பதற்கு ஒரு முக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. மாநகரங்களிலே ஓடுகின்ற பேருந்துகளுக்கும் அதே நிலைமை தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். ஜப்பான் நாட்டு டோக்கியோவிலேயும் இதே நிலைமை தான். லண்டன் மாநகரத்திலே இதற்கு ஒன்றைச் செய்கிறார்கள். பேருந்துகளுடைய கிரயத்திலே பாதியை, பேருந்துகளை வாங்குகிறபோது, இனாமாக, கிராண்ட் ஆக அந்த சர்க்கார் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிரதமர் அவர்கள் இந்தியாவில் உள்ள “மெட்ரோபாலிடன் சிட்டீஸ்”

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

[1975 மார்ச் 29]

பம்பாய், டெல்லி, கல்கத்தா, சென்னை போன்ற நான்கு நகரங்களிலும் பஸ் வசதியை எவ்வாறு சீர்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக ஓர் குழுவை நியமித்தார்கள். இந்தக் குழுவின் இந்த நான்கு நகரங்களுக்கு இந்த அடிப்படையிலே என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று சில டிரிங் துறைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரைகளில் ஒன்று மாநகரங்களில் நடக்கின்ற போக்குவரத்துக்களை கம்பெனிகளாக ஆக்க வேண்டும் என்பது. இரண்டாவது, அந்த முதலீட்டில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு பங்கைப் பெற வேண்டும். மூன்றாவது, அவைகளுக்கு வட்டியில்லாத கடன் தர வேண்டும். நான்காவது, அவர்கள் வாங்குகின்ற பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பரிந்துரைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பரிந்துரைகளை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கடந்த 2 ஆண்டுகளாக நாமும் பிரதமர் அவர்களும் சொல்லி, திட்டக் குழுவினுடைய சப்-கமிட்டி உருவாகியது. அந்த பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக என்ன செய்துவிட்டார்கள் என்றால், அந்தக் குழு அமைத்ததே டெல்லிக்காக என்பதுபோல், டெல்லியிலே டிரான்ஸ்போர்ட் அதாரிடி சரியாக இயங்காத காரணத்தினாலே தங்களையைய யூனியன் பட்ஜெட்டிலே அதை எடுத்துக்கொண்டு நீங்கள் எல்லாம் எப்படியாவது பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்பதைப் போல விட்டுவிட்டார்கள். அண்மையிலே டிசன்குரிய எக்ஸைஸ் வரியை உயர்த்தினார்கள். அந்தக் கூடுதல் வரியிலிருந்து மாநகரங்களிலே ஒதுகின்ற பேருந்துகளுக்காவது விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதற்கு அடிப்படையான காரணம் சென்னை. சென்னை மாநகரம் வளர்ச்சியடைவதற்கும் இங்கே வருகின்ற போக்குவரத்து நெரிசலுக்கும் தமிழகம் மட்டுமே காரணமல்ல. தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களுடைய “சென்டர் ஆப் கிராவிடி” போல் சென்னை நகரம் உள்ளது. பம்பாய் நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மராட்டியம், குஜராத் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு சென்டர் ஆப் கிராவிடி போல் இருக்கிறது. கல்கத்தாவை எடுத்துக்கொண்டால் அஸ்ஸாம், பீகார், ஒரிசா மாநிலங்களிலிருந்து நெரிசல் வருகிறது. அப்படி சற்று மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்ற மக்கள் போக்குவரத்து காரணமாக, நெருக்கடித் தன்மை ஏற்படுகின்றது. இதை ஒரு மாநிலத்தினுடைய பிரச்சினையாகக் கருதாமல், நம் நாட்டினுடைய பிரச்சினையாகக் கருதவேண்டும். டெல்லி மாநகரத்திலே நடக்கக் கூடிய அந்த பஸ்ஸைப் பார்க்கின்றபோது, நான் அங்கே சென்றிருந்தபோது, மாதந்தோறும் சம்பளம் கொடுப்பதற்குக்கூட மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கி ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து வருவதாகச் சொன்னார்கள்.

இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே கூட மத்திய சர்க்காரிலிருந்து டெல்லி டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கடன் என்கின்ற வகையில் ரூ. 15,64,00,000 தருகிறார்கள். ரூ. 10,40,00,000 பிளான் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் ரூ. 5,24,00,000 என்று சேர்த்து ரூ. 15,64,00,000 தருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அவர்கள் 14 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற திறமை குறைவானாலும்கூட, பணத்தைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால்

1975 மார்ச் 29]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அந்த மெட்ரோபாலிடன் சிட்ஸ் டீம் சொன்னபடி, யார் யார் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். டிசல் உபரி வரியைக் கூடப் பயன்படுத்துகிறார்கள். எக்ஸைஸ் வரி என்று எடுத்துக்கொண்டால், அந்த எக்ஸைஸ் வரியில் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள். நம் திறமைக்கு மதிப்பும் வாய்ப்பும் இல்லாமல் போகிறது. “உங்களுக்குத்தான் திறமையிருக்கின்றதே, திறமையாக நடத்துகிறீர்களே, உங்களுக்குத்தான் நஷ்டம் இல்லைபே, இன்னும் ஏன் பணம் கேட்கிறீர்கள்?” என்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நம் நஷ்டம் குறைவாக இருந்து, இந்த ஆண்டு ஒரு 3 கோடி ரூபாய் கொடுத்ததால், நஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தால் அதைப் பார்த்து அடுத்த ஆண்டு உங்களுக்குத்தான் நஷ்டமில்லையே, ஆக எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற ஒரு சூழ்நிலைதான் ஏற்பட்டுவிடும். ஒரு மாநிலத்திற்கு உதவி செய்கின்றபோது, அது டெல்லிக்காக இருந்தாலும் சரி, கல்கத்தாவுக்காக இருந்தாலும் சரி, பம்பாய்ச்ஸாக இருந்தாலும் சரி, சென்னைக்காக இருந்தாலும் சரி, நான்கு நகரங்களையும் ஒன்றாக பாவித்து, இன்னும் சொல்லப்போனால் நான்கு நகரங்களையும், தேசிய நகரங்கள் “நேஷனல் சிட்ஸ்” என்று எடுத்துக் கொண்டு, நான்கு நகரங்களுக்கும் உதவி செய்கின்ற முறையை வரையறைப்படுத்தி, அந்த வரையறைகளும் திட்டக்குழு ஏற்கெனவே உருவாக்கியுள்ள பரிந்துரைகளின் அடிப்படையிலே அமையுமானால், உண்மையில் வரவேற்கத்தக்க அளவுக்கு நிர்வாகத்துறை இயங்க முடியும். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, ஏதோ “அட் ஹாக்” ஆக நாம் ரூ. 10 கோடி கேட்டால் ரூ. 3 கோடி வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வேறு வழியில்லை. இப்படியே போனால் பைனான்சியல் மேனேஜ்மென்ட் சரியில்லாத நிலைமை உருவாகிறது. நிதி அடிப்படை நிலைமையைக் கூட புரிந்துகொள்ளாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இப்படிப் பட்ட நிலைமைதான் இருக்கின்றது என்பதை இந்நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த நிலைமைகளைச் சமாளிக்க, மத்திய சர்க்கார் அந்த ஸ்டடி டீமினுடைய பரிந்துரைகளை அப்படியே அமுல்படுத்தி, எல்லா மெட்ரோபாலிடன் சிட்டிகளுக்கும் உதவ வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் ஆந்திரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆந்திராவில் அவர்களுக்கெல்லாம் நம்மைப் போல கவலையில்லை. நானும் ஹைதராபாத் எல்லாம் சென்றிருக்கின்றேன். அதெல்லாம் சென்னை நகரம் போல் அல்ல. அவர்களுக்கு அந்தமாதிரிக் கஷ்டம் வராது. உதாரணத்திற்கு நம்முடைய மதுரை மாநகரத்தை எடுத்துக்கொள்வோமானால், அதிலே அவ்வளவு கஷ்டம் வராது. இன்னும்கூட லாபம் வரும். ஆனால் மற்ற நகரங்களோடு சென்னை மாநகரத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, முடியாது என்ற பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. அந்தக் காரணத்திற்காக அதைப் புறக்கணிக்க வில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் கொடுக்கமாட்டார்களே என்பதற்காக நாம் நம்முடைய கடமையை விட்டுவிட முடியாது. அதனாலே எந்த அளவுக்கு நம்மால் சீர்திருத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் சீர்திருத்தம் செய்கிறோம்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேராசிரியர் திரு. அய்யாசாமி அவர்களின் ஆர்கனைசேஷன் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், நம் நாடு ஜனநாயக நாடு. எப்படி அந்த பிளானிலே போட்டுத் தருகிறோமோ அந்த மாதிரி பஸ்கள் ஸ்டாண்டிங்கானால், அது ஒரு பெரிய பொருளாதாரப் புரட்சியை ஏற்படுத்திவிடும். நம்மாலே தாங்க முடியாது. அதனால்தான் படிப்படியாக அதைக் கொண்டுவருவது நல்லதாக இருக்கும். இன்னும் முக்கியமாக அறிஞர் அண்ணா சாலையிலே, பூந்தமல்லி சாலையிலே இன்னும் சில முக்கியமான சாலைகளில் ரேடியஸ் ரூட்ஸ், வழித்தடங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே செயல்பட்டுவருகிறோம். சர்க்குலர் ரூட்ஸ் போடுவதிலே பஸ்களில் இரண்டு தடவைகள் ஏறி இறங்க வேண்டும். மக்களை அதற்குத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று அளவில் சென்னை யில் விளம்பரம் செய்து பார்த்து, பிரயாணிகளுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று, எல்லாரும் சேர்ந்து ஒத்த கருத்தைக் கொண்டால் நாம் வெற்றி பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்றது. அதே போல் Staggering of Office hours. இவைகளையும் மாற்றவேண்டும். ஏனென்றால் நெரிசல் நேரத்தில் ஆக்குபன்சி 45 பர்சென்ட் இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 4-50)

ஆயிரம் பஸ்கள் ஓட்டுகிறோம் என்றால், நெரிசல் நேரங்களுக்கு மட்டும் 500, 600 பஸ்கள் தேவைப்படுகின்றன. அந்த பஸ்கள் நெரிசல் நேரத்தைத் தவிர மீதி நேரத்திலே தேவைப்படாது. ஆகவே அதனாலே ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைவிட பல்வேறு அலுவலகங்கள் அல்லது தொழிற்சாலைகள் பணியாற்றுகிற நேரத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டு, ஓரளவுக்கு நமக்குச் சீராக வாய்ப்பைத் தருமேயானால், 600 பஸ்களை சாதாரணமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, 300 பஸ்களைக்கொண்டு, நாம் அதைச் சமாளிக்கலாம். அந்த அளவுக்கு நிலைமைகளை உருவாக்குவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் டபிள் டெக்கர் பஸ், டிராலி பஸ் இவைகளை எல்லாம் பற்றி நாங்கள் யோசனை செய்து பார்த்தோம். ஓரளவுக்கு பயணிகளுக்கு உட்கார்ந்து செல்லக்கூடிய "கம்பர்ட்" ஏற்படுத்தும் வகையிலே நாம் அவைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெரிசலைப் பார்க்கிறபோது, இப்போது அவர்கள் உட்கார்ந்து செல்லுகின்ற அளவுக்கு வசதி செய்கின்ற நிலைமையிலே நாம் இல்லை. முதலிலே இருக்கிறவர்களை ஏற்றிச்செல்லுகிற தன்மையை உருவாக்க வேண்டும். பஸ் ஸ்டாண்டிலே நிற்கின்றவர்களை குறைந்த பட்சம் பஸ்ஸிலேயாவது நிற்கவைக்கின்ற முதல் கடமையை நிறைவேற்றிய பிறகுதான் டபிள் டெக்கர் பஸ், டிராலி பஸ்ஸைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். ஏனென்றால் அந்த அளவுக்குப் போக்குவரத்து நெரிசல் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துவருகிறது. பெட்ரோல் விலையும் அடிக்கடி கூடியிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, ஏராளமான மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற வாகனமாக இன்றைக்கு பேருந்துகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வாகனங்களுக்கு நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் இங்கே

[1975 மார்ச் 29]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பேசிய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இனிமேல் பஸ்களின் மேலேயே ஏறிப் பயணம் செய்வார்களோ என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் அண்மையிலே டெல்லி சென்று அங்கிருந்து ஆக்ராவுக்குப் போன போது, டெல்லியிலிருந்து ஆக்ராவுக்கு ஒரு பஸ் போய்க்கொண்டிருந்தது. அந்த பஸ்ஸில் மேலே ஒருவித பாதுகாப்பும் இல்லாமல், குழந்தைகளோடும், மூட்டை முடிச்சிகளோடும் உட்கார்ந்து கொண்டு போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்த பிறகு, நாம் எவ்வளவோ தேவலை போலிருக்கிறதே என்கிற கருத்துதான் அண்மையிலே எனக்குத் தோன்றியது. ஆனாலும் அந்த நிலைமை இங்கே வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் இந்த அரசு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான வகையில் வழித்தடங்களை சீரமைத்தும், அதே நேரத்தில் பஸ்களை அதிகமாக ஆக்குவதன்மூலமும், இந்தப் பிரச்சினையை சமாளிப்பதற்கு அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இன்னொரு திட்டத்தையும் அமுலாக்கலாமா என்பதைப்பற்றி அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது. குறிப்பாக நீண்ட தூரப் பேருந்துகள் இன்னும் அரசாங்கத் துறையினாலே இயக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கத் துறையினாலே இயக்கப்பட்டு வருவதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு எந்த முடிவுகளையும் தீவிரமாக எடுத்துச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ஒரு ஹோட்டலைக் கட்டவோ, அங்கு தங்குகின்ற வசதிகளை ஏற்படுத்தவோ, மற்ற வசதிகளைச் செய்வதற்கோ அரசாங்க இலாகா முழுவதும் சேர்ந்து செயல்பட்டாக வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே அதையும் ஒரு தனி நிறுவனமாக ஆக்கலாமா என்கின்ற ஒரு கருத்து இருந்தது. அதைத் தனி நிறுவனமாக ஆக்குவதைவிட பஸ்ஸைப் போக்குவரத்துக் கழகத்தினுடைய பகுதியாக ஆக்கலாமா என்கின்ற கருத்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அதிலே இரண்டு கோடி ரூபாய் வருகிறது. இதிலே கொஞ்சம் நஷ்டமானாலும்கூட, இரண்டும் சேர்த்து சரிக்கட்டிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு அதனால் ஏற்படும். அதோடு மட்டுமல்ல. ஒரு தனி நிறுவனமாக அது இருந்தால், எந்த அளவுக்குப் பயன்படுமோ அந்த அளவுக்கு (Business Flexibility) சீக்கிரமாக ஒரு முடிவெடுத்து செயல்படுத்தக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு நிச்சயமாக ஏற்படும். நீண்டதூர விரைவுப் பேருந்துகளில் ஆங்காங்கே பயணிகளுக்கான வசதியை அதிகமாக்க வேண்டிய சூழ்நிலை கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஆந்திராவிலே அதற்கெல்லாம் வசதி இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். நாமும் இங்கே பாரிஸ் கார்னரிலே எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் ஸ்டாண்டிலே கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒரு கட்டிடத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றோம். இது விரைவுப் பேருந்துகளினாலே வருகின்ற லாபத்தை ஓட்டித்தான். அது மட்டுமல்லாமல், முக்கியமாக நிற்கக்கூடிய விரைவுப் பேருந்து இடங்களில் இதைப்போன்ற ஓட்டல்கள், இன்னும் மற்ற வசதிகள் உள்ள கட்டிடங்களை நாமே கட்டி அவைகளை எலம் விட்டு நன்றாக நடத்தக்கூடியவர்களை வைத்து அவைகளை நடத்தலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் செய்வதற்கேற்ற அமைப்பு முறை

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1975 மார்ச் 29]

மாற்றம் பற்றி அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. சீக்கிரத்திலே அத்தகைய ஒரு முடிவை எடுப்போம் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டுமையாக்கும் கொள்கையை மிகத் தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இங்கே கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்பிலேயே அதையும் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சுபீரம் கோர்ட்டிலே அந்தச் சட்டம் (Hearing) க்கு வராமல் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 25-வது திருத்தத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவிலேயே கொண்டுவரப்பட்ட முதல் சட்டம் இதுதான். அதோடு மட்டுமல்ல, மத்திய அரசாங்கம் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் (Coking Coalmines' take-over) என்ற ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். இரண்டும் ஒரே சட்டத்தின்கீழ், 25-வது திருத்தத்தின்கீழ் நிற்கின்றன. ஆகையினாலே இரண்டையும் ஒன்றாகப் போட வேண்டும். அதை சுபீரம் கோர்ட்டிலே இருக்கிற எல்லா ஜட்ஜுகளும் உட்கார்ந்து விசாரிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே அது இன்னும் காலதாமதம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. மார்ச் மாதத்திலே தீர்ப்பு வந்துவிடும் என்று நாங்கள் எல்லாம் நம்பிச் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அது இன்னும் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே அது நம்முடைய அரசு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை மட்டுமல்ல. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 25-வது திருத்தம் பற்றிய தீர்ப்பையும் சுபீரம் கோர்ட் தரவேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தினாலேதான், காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அதற்காகப் பொறுத்துக்கொண்டிராமல், நம்முடைய மாநிலத்திலே தேசிய நெடுஞ்சாலை, மாநில நெடுஞ்சாலைகளிலே வருகின்ற வழித்தடங்கள் பாதிக்குமேல் தேசிய நெடுஞ்சாலையிலேயோ அல்லது மாநில நெடுஞ்சாலையிலேயோ இருக்குமானால், அத்தகைய வழித்தடங்களை எல்லாம் போக்குவரத்துக் கழகங்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவினை அண்மையிலே பிறப்பித்திருக்கின்றோம். அதை நான் இந்தக் கொள்கை விளக்கத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இங்கே எந்த அளவிற்கு தேசிய மயம் வளர்ந்திருக்கின்றது என்கின்ற விவரத்தையும் ரோட் டிரான்ஸ்போர்ட்டினுடைய ரெவியூவில் நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம். நாட்டிலே ஒரேகின்ற பேருந்துகளில் பெரும்பான்மையானவை இன்றைக்கு நாட்டுமையாக்கப் பட்ட பேருந்துகள். ஆகையினாலே மீதமுள்ள பேருந்துகளும் தேசியமயமாக்கப்படுவதற்கு அடிப்படையான வசதிகள் எல்லாம் இப்போது உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகையினாலே அதிலே எந்தவிதமான புறக்கணிப்பும் இருக்காது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கண்டக்டர்கள் இல்லாமல் பஸ் ஓட்டுகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது எல்லாம் சரியானது அல்ல. நீண்ட தூரப் பேருந்துகளிலே செய்யலாம். இங்கிருந்து கன்னியாகுமரிக்குப் போகிறதென்றால், இங்கே இருக்கின்ற புகழிங் ஆபிஸிலேயே போதுமான அளவுக்குப் பயணிகள் ஏறிவிடுவார்களேயானால், கண்டக்டர்கள் தேவைப்படாது. ஆனால் சாதாரண

1975 மார்ச் 29]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மாக இயக்குகின்ற பேருந்துகளுக்கு நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, கண்டக்டர்கள் கட்டாயம் தேவைப்படுகிறார்கள். ஆகையினாலே கண்டக்டர்கள் இல்லாமல் ஓட்டுவது என்பது இயலாத காரியம்.

தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் வேண்டும் என்கின்ற வகையினே "வொர்க்கர்ஸ் பார்டிசிபேஷன், அதாவது முதலிலேயே பங்கு 500 ரூபாய் எடுத்துக் கொள்கின்ற ஒரு வாய்ப்பினை உருவாக்கியிருக்கின்றோம். அதனாலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஈடுபாட்டைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய பாராட்டுகளையும் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு உண்மையிலேயே நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மாணவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற தகராறு பேட்டா என்கின்ற காரணத்தினாலே அல்ல.

MR. CHAIRMAN ; Time is extended.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : One minute, Sir.

அது மாணவர்களுக்கே இருக்கின்ற ஒரு இயல்பு. எல்லோரும் ஏறிக் கொண்டு பஸ்ஸை அப்படி விடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கண்டக்டர்களும் என்ன இவர்களை ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே என்கிற வகையிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல உறவை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக ரோட் டிரான்ஸ்போர்ட் இன்ஸ்டிடியூட் என்ற ஒன்றினை நாம் உருவாக்க இருக்கின்றோம். அதன் மூலம், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்தச் சொன்னதைப்போல, நல்லவர்களாகப் பார்த்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயிற்சி அளித்து அவர்களை நியமிக்கலாம் என்றும் இருக்கின்றோம்.

ஆக்ஸிடெண்ட்களைப் பற்றி எல்லாம் நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைக் குறைக்கின்ற அளவுக்கு டிரைவர்கள் போன்றவர்களை நாமே டிரெயின் பண்ணி, பிராஞ்ச் மானேஜர், இன்னும் பிரீட்டர், மெக்கனிக் இவர்களை எல்லாம் தயாரித்து, நல்ல முறையிலே போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற மனித சக்தியை உருவாக்குவதற்கு டிரான்ஸ்போர்ட் இன்ஸ்டிடியூட் ஒன்றையும் நாம் உருவாக்க இருக்கின்றோம். அதற்கான உத்தரவும் எிரைவிலே பிறப்பிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்து, இத்துடன் அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை பின்னும் தங்கட்கிழமை மார்ச் 31 ஆம் நாள் மாலை 4 மணிக்கு கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 5-00)

[1975 மார்ச் 29]

8. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.*A. Statutory rules and orders.*

£ 152. Second Annual Report 1974 of the Pallavan Transport Corporation Limited. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

£ 153. Third Annual Report 1974 of the Cholan Roadways Corporation Limited. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

£ 154. Annual Administration Reports of the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board for the years 1971-72, 1972-73 and 1973-74. [Laid on the table of the House under section 44 of the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board Act, 1970 (Tamil Nadu Act 4 of 1971).]

155. Notification issued with G.O. Ms. No. 2084, Rural Development and Local Administration, dated the 24th September 1974 in regard to amendment to the Tamil Nadu Bhoodan Yagna Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 28(4) of the Tamil Nadu Bhoodan Yagna Act, 1958 (Tamil Nadu Act XV of 1958).]

156. Notification issued with G.O. Ms. No. 2230, Rural Development and Local Administration, dated the 16th October 1974 in regard to approval of the list of play-fields in the area within the jurisdiction of Thanjavur Municipality. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 26 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

£ 92. A Review on Road Development Programme in Tamil Nadu, 1974-75. (English and Tamil.)

£ 93. Performance Budget on Health Services and Family Planning 1975-76.

£ 94. Performance Budget on Medical Education 1975-76.

அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

611

1975 மார்ச் 29]

£ 95. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Major Industries, 1974-75. (English and Tamil.)

£ 96. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Small Scale Industries, 1974-75. (English and Tamil.)

£ 97. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Mineral Development, 1974-75. (English and Tamil.)

£ 98. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Industrial Finance, 1974-75. (English and Tamil.)

£ 99. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited. (TIDCO), 1974-75. (English and Tamil.)

£ 100. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited. (SIPCOT), 1974-75. (English and Tamil.)

£ 101. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Tamil Nadu Ceramics Limited. (TACEL), 1974-75. (English and Tamil.)

£ 102. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, (SIDCO), 1974-75. (English and Tamil.)

£ 103. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited (TANSI), 1974-75. (English and Tamil.)

£ 104. A Review on the Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited (Poompuhar) 1974-75. (English and Tamil.)

£ 105. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu -- Sugar Industry 1974-75. (English.)

£ 106. Policy Note on Motor Vehicles Acts-Administration 1975-76--Demand No. 3. (English and Tamil.)

£ 107. Policy Note on Road Transport Services, 1975-76. (English and Tamil.)

£ 108. A Review on Nationalised Transport in Tamil Nadu, 1974-75. (English and Tamil.)

[1975 மார்ச் 29]

& 109. A Review on Road Transport in Tamil Nadu 1974-75. (English and Tamil.)

& 110. Performance Budget on Tamil Nadu State Transport Department, 1974-75.

111. Performance Budget on Industries, 1975-76.

112. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu — Sugar Industry 1974-75. (Tamil.)

113. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1975 (L. A. Bill No. 11 of 1975), as passed by the Legislative Assembly.

இணைப்பு I.

(583 ஆம் பக்கத்தில் இனம் சக்கரான அடிக் குறிப்பைக் காண்க)

L.A. BILL No. 11 of 1975.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1974.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation Act, 1975.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1974.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1974, a further sum not exceeding one hundred and eight crores, twenty-eight lakhs, forty-six thousand and one hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

§ Laid on the table of the House on 27th March 1975.

● Circulated to all M.L.Cs. on 27th March 1975.

[1975 மார்ச் 29]

THE SCHEDULE.

(See section 2).

Demand number.	Service and purposes.	Sums not exceeding		
		voted by the legislative Assembly.	charged on the consolidated Fund of the state.	Total.
		Rs.	Rs.	Rs.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	Land Revenue Department	27,17,800	..	27,17,800
4	General Sales Tax and Other Taxes and Duties —Administration.	61,72,600	..	61,72,600
5	Stamps Administration	21,76,400	..	21,76,400
6	Registration	12,75,200	..	12,75,200
7	State Legislature	14,32,900	4,900	14,37,800
8	Elections	21,01,800	..	21,01,800
9	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	2,39,39,600	3,59,000	2,42,98,600
11	District Administration	100	81,500	81,600
12	Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.	100	13,900	14,000
13	Administration of Justice	31,62,300	5,91,600	37,53,900
14	Jails	1,14,53,900	..	1,14,53,900
15	Police	1,74,51,700	900	1,74,52,600
17	Education	5,08,42,400	2,200	5,08,44,600
18	Medical	2,42,29,800	..	2,42,29,800
19	Public Health	100	..	100

1975 மார்ச் 29]

Demand number.	service and purposes.	Sums not exceeding		
		voted by the legislative Assembly.	charged on the consolidated Fund of the State.	Total.
		Rs.	Rs.	Rs.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
20	Agriculture	2,71,70,400	1,400	2,71,71,800
21	Fisheries	24,66,300	3,600	24,69,900
22	Animal Husbandry	80,55,900	6,400	80,62,300
23	Co-operation	5,22,400	..	5,22,400
24	Industries	300	..	300
25	Cinchona	3,35,200	..	3,35,200
26	Handlooms and Textiles	14,01,400	..	14,01,400
28	Community Development Projects, etc.	69,93,400	..	69,93,400
29	Labour including Factories	100	..	100
30	Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.	1,68,73,800	7,400	1,68,81,200
31	Welfare of the Backward Classes, etc.	100	..	100
33	Urban Development	1,02,33,000	..	1,02,33,000
34	Civil Supplies	85,62,200	..	85,62,200
35	Irrigation	200	..	200
36	Public Works—Buildings	1,42,68,800	5,68,600	1,48,35,400
37	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	40,05,000	..	40,05,000
38	Roads and Bridges	75,64,600	1,53,000	77,17,600
39	Road Transport Schemes.	2,61,62,200	2,84,600	2,64,46,800
40	Relief on Account of Natural Calamities.	21,28,85,900	..	21,28,85,900
41	Pensions and other Retirement Benefits.	4,62,60,900	64,53,200	5,27,14,100

[1975 மார்ச் 29]

Demand number.	Service and purposes.	Sums not exceeding		
		voted by the legislative Assembly.	charged on the consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
42	Miscellaneous	500	..	500
43	Stationery and Printing ..	47,93,400	..	47,93,400
44	Forest Department ..	46,82,400	..	46,82,400
47	Capital Outlay on Public Health, Sanitation and Water-Supply.	100	..	100
48	Capital Outlay on Agriculture.	9,49,01,300	3,100	9,49,04,400
49	Capital Outlay on Industrial Development.	1,95,200	5,41,100	7,36,300
50	Capital Outlay on Irrigation.	300	..	300
51	Capital Outlay on Public Works—Buildings.	900	1,60,700	1,61,600
52	Capital Outlay on Roads and Bridges.	200	..	200
53	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	26,52,800	..	26,52,800
54	Capital Outlay on Forest.	200	..	200
55	Miscellaneous Capital Outlay.	400	3,900	4,300
56	Loans and Advances by the State Government.	32,56,60,600	..	32,56,60,600
57	Appropriation to Contingency Fund.	10,00,00,000	..	10,00,00,000
GRAND TOTAL ..		1,07,36,05,100	92 41 000	1,08,28,46,100

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras,
Date 29-3-1975

K. GOVINDAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

1975 மார்ச் 29]

[583-ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தமிழ்நாட்டில் சாலைப் போக்குவரத்து 1974-75
போக்குவரத்துத் துறையின் அமைப்பு.

கீழ்க்கண்ட சட்டங்களையும் அவற்றின்கீழ் இயற்றப்பட்டுள்ள விதிகளையும் செயற்படுத்துவது தான் போக்குவரத்துத் துறையின் முக்கியப் பணிகளாகும் :—

(1) 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம்.

(2) தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டம்.

போக்குவரத்துத்துறை, போக்குவரத்துத்துறை ஆணையாளரின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் செயல்படுகிறது. போக்குவரத்துத்துறை ஆணையாளர் வருவாய்த் துறை வாரியத்தின் உறுப்பினராவார். இவர், மாநிலப் போக்குவரத்து அதிகாரியுமாவார். தலைமையிடத்தில் போக்குவரத்துத் துறை ஆணையாளருக்குத் துணை ஆணையாளர் இருவர் உதவிபுரிந்தார்கள். அரசு போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் வண்டிகளுக்கு உரிமம் வழங்குதல் முதலிய தொடர்பான பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக போக்குவரத்துத்துறை துணை ஆணையாளர் ஒருவரும் இருந்தார். மாவட்டங்களில் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களே வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகளாக இருந்தனர். இவர்களுக்குச் செயலாளர்களாக வட்டாரப் போக்குவரத்து அலுவலர்கள் உதவிபுரிந்தனர். சென்னை மாநகரில், போக்குவரத்துத்துறை துணை ஆணையாளர் (நாட்டுடைமையாக்கல்), சென்னை மாநகர் வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரியாகவும் செயல்பட்டார்.

சாலைப் போக்குவரத்து குறித்த வளர்ச்சியையும், பயணிகள் போக்குவரத்தினை நாட்டுடைமையாக்கலைப் படிப்படியாக உயர்த்துவதையும் கருத்தில் கொண்டு போக்குவரத்துத் துறையானது 15-9-1974-ஆம் நாளிலிருந்து சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது. சீரமைக்கப்பட்ட அமைப்பில், சென்னைமாநகர் நீங்கலாக இம்மாநிலம் தொண்டை மண்டலம், சோழமண்டலம், பாண்டி மண்டலம், கொங்கு மண்டலம் ஆகிய நான்கு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மண்டலமும் போக்குவரத்துத்துறை துணை ஆணையாளர் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும். மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்குப் பதிலாகப் போக்குவரத்துத்துறை துணை ஆணையாளர், அந்தந்த மண்டலத்தில் வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரியாகச் செயல்படுகிறார். ஒவ்வொரு வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிக்கும் செயலாளர் ஒருவர் உதவி புரிகிறார். நான்கு மண்டலங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், மோட்டார் வண்டி ஆய்வாளர் ஒருவரும், மோட்டார் வண்டி உதவி ஆய்வாளர் ஒருவரும் அடங்கிய பறக்கும் படைப் பிரிவொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சென்னை மாநகர் உள்பட ஐந்து மண்டலங்கள்

[1975 மார்ச் 29]

உள்ளன. வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகளின் தலைமையிடங்களும் அவர்களின் அதிகார வரம்புகளும் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன:—

வரிசை எண்ணும் மண்டலங்களின் பெயரும்.	தலைமையிடம்.	மாவட்டங்கள்.
(1)	(2)	(3)
(1) தொண்டை மண்டலம்.	சென்னைமாநகர் ..	செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு.
(2) சோழமண்டலம் ..	திருச்சிராப்பள்ளி.	திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை.
(3) பாண்டிமண்டலம் ..	மதுரை ..	மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி.
(4) கொங்குமண்டலம் ..	கோயம்புத்தூர் ..	கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, சேலம், தர்மபுரி.
(5) சென்னைமாநகர் ..	சென்னைமாநகர் ..	சென்னை மாநகர்.

ஒரு மண்டலத்தின் பொறுப்பை ஏற்பதற்குப் போக்குவரத்துத் துறை துணை ஆணையாளர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதால் தலைமையிடத்தில் உள்ள போக்குவரத்துத் துறை துணை ஆணையாளர் பதவி நீக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது போக்குவரத்துத் துறை ஆணையாளருக்கு, மாநில போக்குவரத்து அதிகாரிக்குச் செயலாளராகப் பணிபுரியும் போக்குவரத்துத் துறை துணை ஆணையாளர் ஒருவரும், உதவிச் செயலாளர் மூவரும், முதுநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவரும், புள்ளிவிவர அதிகாரி ஒருவரும் உதவி புரிகின்றனர். சென்னை போக்குவரத்துத் துறை துணை ஆணையாளர் வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரி, அரசு போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு உரிமம் வழங்கும் பொறுப்பில் போக்குவரத்துத் துறை துணை ஆணையாளராகத் (நாட்டுமையாக்கல்) தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறார். அரசு நிறுவனங்களுக்கான இந்தப் பிரிவை மூடிவிட்டு அப்பணியை, நேர்விற்கேற்ப சம்பந்தப்பட்ட வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிக்கு அல்லது மாநிலப் போக்குவரத்து அதிகாரிக்கு மாற்றுவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சீரமைப்புத் திட்டம், மாவட்ட அமைப்பை மாற்றுவதற்கும், போக்குவரத்துத் துறையின் நேரிட அலுவலகங்களைத் தொடங்கவும் வகை செய்கிறது. அத்தகைய ஒவ்வொரு அலுவலகமும் மோட்டார் வண்டி ஆய்வாளர் ஒருவரின் பொறுப்பில் இருக்கும். ஒவ்வொன்றுக்கும் வகுத்துக் கொடுக்கப்படும் பகுதிக்குள் போக்குவரத்துத் துறையின் பணியினங்கள் அனைத்தையும் கவனித்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான பணியாளர் அதில்

[1975 மார்ச் 29]

இருப்பர். நிர்வாக வசதியை முன்னிட்டு இத்திட்டம் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வட்டார அமைப்பு 15-9-1974 முதற்கொண்டு சீரமைக்கப்பட்டிருக்க, நேரிட அலுவலகங்களின் சீரமைப்பு அடுத்த கட்டத்திலும் மாவட்ட அலுவலகங்களின் சீரமைப்பு பின்னரும் மேற்கொள்ளப்படும்.

வண்டிப்போக்குவரத்து வளர்ச்சியும் போக்குவரத்து வசதிகளும்

வண்டிப் போக்குவரத்து கடந்த 10 ஆண்டுகளில் ஒரே சீராகப் பெருகியுள்ளது. அதாவது, 1963-64 ஆம் ஆண்டில் 22,467 ஆக இருந்த வண்டிகளின் எண்ணிக்கை, 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 46,346 ஆக உயர்ந்துள்ளது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளின் புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

கீழ்க்காணும் நாள் வரை.	பயணிப் பேருந்துகள். சரக்குவண்டிகள்			
	தனியார் துறை.	அரசுத் துறை.	வாடகை வண்டிகள்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1973 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள்.	5,550	3,902	15,409	2,667
1974 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள்.	5,134	4,804	17,123	2,812
கீழ்க்காணும் நாள்வரை. தனியார் ஒப்பந்த வண்டிகள். ஊர்திகள். போக்குவரத்து ஊர்திகள்.				
	(6)	(7)	(8)	
1973 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள்.	13,387	4,079	44,994	
1974 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள்.	13,515	8,850	52,238	

பயணிப் போக்குவரத்தை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்னும் அரசின் கொள்கைக்கு ஏற்ப, பொதுத் துறையில் பயணிப் பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறது.

[1975 மார்ச் 29]

வாணிப வர்த்தக வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப, மாநிலம் முழுவதற்குமான வாடகைப் பார வண்டிகள், தனியார் பார வண்டிகள் ஆகியவற்றுக்கான உரிமங்கள் தாராளமாகவே கொடுக்கப்படுகின்றன. 1974 ஆம் ஆண்டில் 1,859 சரக்கு வண்டிகள் அதிகரித்துள்ளன.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒப்பந்தப் பேரூந்து உரிமங்கள் பெற்ற வண்டிகளின் எண்ணிக்கையை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகிறது :—

	வாடகைக் சுற்றுலா	ஆட்டோ	ஒப்பந்த
பின்வரும் நாளன்றுள்ளவாறு. கார்டுகள்.	வாடகைக் கார்டுகள்.	ரிக்ஷாக்கள்.	ஊர்திகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1973 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள்.	7,993	1,798	3,429
1974 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள்.	7,465	2,014	3,888
			167
			148

இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள வரை படம், 1964-65 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் பயணிப் போக்குவரத்து மற்றும் பயணிப் போக்குவரத்தல்லாத பிற போக்குவரத்துக்களில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

மாநிலங்களிடையிலான போக்குவரத்து.

தமிழ் நாட்டிற்கும் அண்டை மாநிலங்களுக்கும் இடையில் சாலை வழியிலான பயணிப்போக்குவரத்து தாராளமாக நடைபெறுவதற்காக மாநிலங்களுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளப்படுகின்றன.

(அ) தமிழ்நாடு-ஆந்திரப் பிரதேசம்.—தற்போது செயலில் உள்ள ருவ மாநில ஒப்பந்தம் 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 25-ஆம்நாளன்று யெதுகொள்ளப் பட்டதாகும். கூடுதலான சில போக்குவரத்துப் பணிகளுக்கு இடைவெளியில் ஒரு புதிய ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொள்வதற்கான ஒரு செயற்குறிப்பு 5-8-1972 அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதன்மூலம், தமிழ் நாட்டு வண்டிகள், ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்குள் நாள்தோறும் குறைந்தது 157 முறை போய் வரலாம். உயர்ந்த அளவு அன்றாடம் 360 முறை போய் வரலாம். ஆக மொத்தத்தில் குறைந்தது 8,512 கி. மீட்டரும்

[1975 மார்ச் 29]

உயர்ந்த அளவு 19,740 கி. மீட்டரும் பயணம் செய்யலாம். ஆந்திரப் பிரதேச வண்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் நாட்டிற்குள் நாள்தோறும் குறைந்தது 180 முறை போய் வரலாம். உயர்ந்த அளவு 43 முறை போய் வரலாம். ஆக மொத்தத்தில் குறைந்தது, 7,300 கி.மீட்டரும் உயர்ந்த அளவு 17,178 கி. மீட்டரும் பயணம் செய்யலாம். இது குறித்து மறுப்புரைகள் பெறப்பட்டுள்ளன. இச்செயற்குறிப்பு இன்னும் இறுதி உருப்பெறவில்லை.

(ஆ) தமிழ்நாடு-கர்நாடகம்.—தமிழ் நாட்டிற்கும் கர்நாடக மாநிலத் துக்கும் இடையில் தற்போது செயலில் உள்ள ஒப்பந்தம் 1—5—1973 முதற்கொண்டு செயலுக்கு வந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த 44 பேருந்துகள் கர்நாடக மாநிலத்தில் இரு மாநில வழித்தடங்களில் சுமார் 5,000 கி. மீட்டர் தொலைவு வரையில் பயணம் செய்யலாம். தமிழ்நாடு அரசும், கர்நாடக அரசும் தற்போது செயற்குறிப்பை வகுத்துள்ளன. அதன்படி கூடுதலாக சில புதிய வழித்தடங்களும் பேரூந்துகளும் இயக்கப்படும். தமிழ்நாட்டு வண்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் 731 கி.மீட்டரும் கர்நாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் 1,976 கி. மீட்டரும் பயணத் தொலைவாக இருக்கும். இச்செயற்குறிப்பு 16-10-1974 அன்று வெளியிடப்பட்டது. இது விரைவிலேயே இறுதி உருப்பெறும். இவ்விரு மாநிலங்களுக்கு இடையில் மேற்கொண்டும் போக்குவரத்து வசதிகளை அளிப்பது குறித்து இவ்விரு மாநிலங்களின் அமைச்சர்களும் 18-1-1975 அன்றும், 11-2-1975 அன்றும் சந்தித்து பேசினர். இவ்விரு மாநிலங்களுக்கும் இடையில் கூடுதலாகச் சில போக்குவரத்துப் பணிகளுக்கு (இவற்றிற்கு போக்குவரத்துத்துறை அதிகாரிகளால் அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ள) வகை செய்தும் இரு மாநிலங்களுக்கு இடையில் வழித்தடங்கள் ஒதுக்க வகை செய்தும் துணை ஒப்பந்தம் செய்தும் கொள்வதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் தமிழ்நாட்டிற்கு அனுசூலமாக 1,536 கி. மீ. கூடுதலாக கிடைக்கும். இது குறித்த விவரங்கள் இறுதி உருப்பெற்று வருகின்றன.

(இ) தமிழ்நாடு-கேரள. இரு மாநிலங்களின் போக்குவரத்து அதிகாரிகள் வழங்கும் அனுமதிச் சீட்டுக்களின் மேல் பயணிப் பேரூந்துகள் ஓடுகின்றன. இது குறித்து இரு மாநிலங்களின் போக்குவரத்து அமைச்சர்கள் 19-9-74 அன்று திருவனந்தபுரத்தில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். இது குறித்து மீண்டும் விவாதித்து விரைவிலேயே ஒப்பந்தத்திற்கு இறுதி உருவம் கொடுப்பதெனக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) தமிழ்நாடு-புதுச்சேரி. தமிழ்நாட்டிற்கும் புதுச்சேரிக்கும் இடையில் போக்குவரத்துப்பொருள்களுக்கு இது ஒரு மாநிலங்களுக்கிடையில் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது பற்றி இன்னும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[197 மார்ச் 29]

மேலொப்பத்துடன் கூடிய உரிமங்களை வைத்துள்ள வண்டிகளும் ஒப்பந்த ஊர்திகளும் அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்று வருவதற்கான ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்து செயலில் உள்ளன. அதன் விவரம் வருமாறு :—

சரக்கு வண்டிகள்.

(1)	சரக்கு வண்டிகள்.	
	வாடகை வண்டிகள்.	தனியார் வண்டிகள்.
(2)	(3)	
தமிழ்நாடு—ஆந்திரப்பிரதேசம்.	3,000	100
தமிழ்நாடு—கர்நாடகம்	1,200	50
	50 எரி எண்ணெய் வண்டிகள்.	
தமிழ்நாடு—கேரளம்	900	100
தமிழ்நாடு—புதுச்சேரி	4:1	வரம்பு இல்லை.

ஒப்பந்தப் பேருந்துகள்.

(1)	ஒப்பந்தப் பேருந்துகள்.		(4)
	சுற்றுலா வாடகை மோட்டார் வண்டிகள்.	சாதாரண வாடகை மோட்டார் வண்டிகள்.	
(2)	(3)		
தமிழ்நாடு—ஆந்திரப்பிரதேசம்	20	150	இல்லை.
தமிழ்நாடு—கர்நாடகம்	20	100	இல்லை.
தமிழ்நாடு—கேரளம்	20	250	இல்லை.
தமிழ்நாடு—புதுச்சேரி	வரம்பு இல்லை.	வரம்பு இல்லை.	இல்லை.

தமிழ்நாடு—கர்நாடகம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஒருமாநிலம் மற்றொரு மாநிலத்தில் ஓட்ட அனுமதிப்பதற்கான வாடகை வண்டிகளின் (எரி எண்ணெய் வண்டிகள் உட்பட) எண்ணிக்கையை 1,250-லிருந்து 1,700 ஆக உயர்த்த கருதப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு—கேரளம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் கூட, ஒரு மாநிலம் மற்றொரு மாநிலத்தில் ஓட்ட அனுமதிக்க வேண்டிய வாடகை வண்டிகளின் எண்ணிக்கையை 800லிருந்து 900 ஆக உயர்த்த பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

1975 மார்ச் 29]

ஆந்திரப் பிரதேசம், கேரளம், கர்நாடகம், தமிழ்நாடு ஆகிய நான்கு தென் மாநிலங்கள் அனைத்திலும் ஒரே சுற்றுலா வாடகை மோட்டார் வண்டிகளின் எண்ணிக்கையை ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் 20 ஆக இருப்பதை 100 ஆக உயர்த்த ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொள்வதற்கான செயற்குறிப்பு ஒன்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், ஒப்பந்த மாநிலம் மேலொப்பமிடும் முறையைத் தள்ளுபடி செய்ய கேரள அரசு இசைவு தெரிவிக்காததால் இந்த ஒப்பந்தம் இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

இம்மாநிலத்தைச் சேர்ந்த 200 சரக்கு வண்டிகள் தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரப்பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம் ஆகியவை அடங்கிய தென் மண்டலத்தில் ஒடுவதற்கான ஏற்பாடு உள்ளது. பல மாநிலப்போக்குவரத்து ஆணைக்குழு இசைவு அளிப்பதை எதிர் நோக்கி இந்த எண்ணிக்கையை 250 ஆக உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

பயணிப் போக்குவரத்தை நாட்டுடைமையாக்கல்.

பயணிப் போக்குவரத்தை நாட்டுடைமை ஆக்கும் கொள்கைக்கு இணங்க, பின்வரும் நேர்வுகளில் தனியார் பேருந்து உரிமையாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமங்களின் செல்திறன் கால அளவு முடிவடையும் பொழுது அந்தப் பேருந்து வழித்தடங்கள் அரசால் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன—

(அ) 75 மைல்களும் அதற்கு மேலும் உள்ள பேருந்துப் பணிகளின் வழித்தடங்கள் அனைத்தும் ;

(ஆ) எவ்வளவு தொலைவாக இருந்த போதிலும், சென்னை மாநகரி லிருந்து தொடங்கும் அல்லது அங்கு முடிவடையும் வழித்தடங்கள் அனைத்தும்,

(இ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து தொடங்கும் அல்லது அங்கு முடிவடையும் வழித்தடங்கள் உட்பட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள வழித்தடங்கள் அனைத்தும்.

இக்கொள்கை 1967 ஆம் ஆண்டிலேயே முதற்கண் உருவாக்கப்பட்ட போதிலும் பேருந்து உரிமையாளர்கள் ஏதாவது காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றதால் மேற்சொன்ன எல்லா வகை வழித்தடங்களையும் நாட்டுடைமையாக்க இயலாமல் போயிற்று.

நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டத்தை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு, 50 பேருந்துகளுக்கு மேல் சொந்தத்தில் வைத்துள்ள தனியார் பேருந்து உரிமையாளர்களின் பயணிப்பேருந்துகள் தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு பேருந்து உரிமையாளர்கள் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1972-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் அரசு ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் பயணிப் போக்குவரத்துப் பணிகள் முழுவதையும் நாட்டுடைமையாக்கும் தனது கொள்கையை அறிவித்தது இக்

[1975 மார்ச் 29]

கொள்கைக்குச் செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப்பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்டம் செல்லுபடியற்றதென உயர்நீதி மன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. தலைமை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது, அதன் மீது இன்னும் முடிவெடுக்கப்படவில்லை. தலைமை உயர்நீதி மன்றம் அது குறித்து முடிவெடுக்கும் வரையில், மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் கீழ் விதித்துள்ள இயல்பான சட்ட விதித்துறையின் கீழ் இக்கொள்கை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. தனியார் பேருந்து உரிமையாளர்கள் நீக்கப்படுவதற்கான நடைமுறை இதுவாக இருக்கையில், புதிய வழித்தடங்களைத் தொடங்குவதற்கும் ஏற்கெனவே உள்ள போக்குவரத்துப் பணிகளைப் பெருக்குவதற்குமான பொறுப்பு அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் அதற்கெனத் திட்டங்களை வெளியிடலாம்.

பயணிப் பேருந்து போக்குவரத்தை நாட்டுடைமையாக்கும் பணியில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள விளக்கப் படம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

கட்டணங்கள்.

பெட்ரோல், மற்றும் பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலையேற்றத்தின் காரணமாக, வாடகைக் கார்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் கட்டணங்கள் 1974-ம் ஆண்டில் திருத்தியமைக்கப்பட்டன. அவை கீழ்க்கண்டவாறு தொடர்ந்து செயலில் உள்ளன:—

	ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள்.	வாடகைக்கார்கள் (சாதாரணமானவை).
கிலோ மீட்டர் ஒன்றுக்கு	.. 40 காசு	90 காசு.
குறைந்த ஆளவுக் கட்டணம்	.. 80 காசு	ரூ. 1.70.

காத்திருப்பதற்கான கட்டணங்கள்: ஒவ்வொரு 5 நிமிடங்களுக்கும் 5 காசு. ஒவ்வொரு 5 நிமிடங்களுக்கும் 10 காசு.

1975 மார்ச் 29]

சுற்றுலா வாடகைக் கார்கள்.

சமவெளியில் கட்டணம்.

மலைச்சாலைகளில் கட்டணம்.

நடுத்தர வகையைச் சேர்ந்த வாடகைக் கார்கள்—

14. குதிரைத் திறனுக்கு மேலும் 22 குதிரைத் திறனுக்கு குறைந்தவையும்.	கிலோ மீட்டர் ஒன்றுக்கு 90 காசு.	கிலோ மீட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.00.
22 குதிரைத் திறனும் அதற்கு மேற்பட்ட திறனும் கொண்ட பெரிய கார்கள்.	கிலோ மீட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.00	கிலோ மீட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.20.

சீர்வளிச் சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு சீர்வளிவசதியுடைய வண்டிகளுக்கு ஒவ்வொரு கிலோ மீட்டருக்கும் 15 காசுகள் கூடுதல் கட்டணம் விதிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பேருந்துகளை இயக்குதல், பேணுதல் ஆகியவற்றுக்கான செலவு அதிகரித்துள்ளதாலும் 1964 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் பயணிப் பேருந்துகளின் கட்டணம் கூட்டப்படவில்லையாதலாலும் அரசு ஆணை எண் 936 (உள்துறை, நாள் 19-4-1974) மற்றும் அரசு ஆணை எண் 1325, (உள்துறை, நாள் 31-5-1974) ஆகியவற்றில் பயணிப் பேருந்துகளின் கட்டண விகிதங்களைத் திருத்தி அமைக்கும் வகையில் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருத்தி அமைக்கப்பட்ட கட்டண வீதங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1. நகரப் போக்குவரத்துப் பணிகள்:

- (1) மாநகர்-நகரப்போக்குவரத்து வழித்தடங்களில் இயங்கும் பயணிப் பேருந்துகளில் கவுசுக்காக. முதல் கட்டண நிலைக்கு 15 காசும், அடுத்த ஒவ்வொரு நிலைக்கும் 5 காசும்.
- (2) மாநகரின் புறப்பகுதியில் தொடங்கி முதன்மை வழித்தடம் ஒன்றை இணைக்கும் இணைப்பு வழித் தடங்களுக்காக. இருந்து முதல் கட்டண நிலைக்கு 10 காசு.

2. விரைவுப் போக்குவரத்துப் பணிகள்:

- (அ) சமவெளிகளில் ஒவ்வொரு கிலோ மீட்டருக்கு 5 காசு.

கீழ்க்கண்டவைகளுக்கு மேற்படக்கூடாது.

[1975 மார்ச் 29]

2. விரைவுப்போக்குவரத்துப்பணிகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மலைச்சாலைகளில் ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 7 காசு.

(இ) உயர்வகுப்புக்காக இடவசதி செய்து ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு கொடுக்கப்பட்டால். கூடுதலாக 1 காசு.

3. சாதாரணப் பயணிப் பேருந்துகள் :

(அ) சமவெளிகளில் (10 கிலோ மீட்டருக்கு) ஒரு கிலோ. மீட்டருக்கு குறையாத தொலைவிற்கு 40 காசு. 4 காசு. களுக்கு மேற்படாமல் வசூலிக்கப்படும்.)

(ஆ) மலைச்சாலைகளில் (6 கிலோ மீட்டருக்கு) ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு குறையாத தொலைவிற்கு 40 காசுகளுக்கு 6 காசு. மேற்படாமல் வசூலிக்கப்படும்.

4. சந்தைகள், திருவிழாக்கள் போன்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சிக் காலங்களில் ஒடும் பயணிப் பேருந்துகளுக்கு. ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 5 காசு.

வரி விதிப்பு.

தமிழ்நாட்டில் மோட்டார் வண்டிகள் மீதான வரிகள் சீரமைக்கப் பட்டதற்கு இணங்க, தமிழ்நாடு 1931ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டமும் தமிழ்நாடு 1952ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (பயணிகள்—சரக்குகள் மீது வரிவிதிப்பு) சட்டமும் ரத்து செய்யப்பட்டு, அவற்றுக்குப் பதிலாக 1974ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வரும் வகையில் 1974ஆம் ஆண்டு ஒருங்கிணைந்த புதிய வரிவிதிப்புச்சட்டம் ஒன்று (13/1974) நிறைவேற்றப்பட்டது. 1974ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1ஆம் தேதி முதற்கொண்டு செயலுக்கு வந்த தமிழ்நாடு 1974ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்டத்தினால் இது மேற்கொண்டும் திருத்தப்பட்டது.

மேற் கூறிய சட்டத்தின் முக்கிய கூறுகள் பின்வருமாறு :—

(1) தமிழ்நாட்டில் வைத்து வரப்படும் அல்லது பயன்படுத்தப்படும் மோட்டார் வண்டிகள் குறித்து வரி செலுத்த வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(2) சாலைகளில் பயன்படுத்தப்படாத வண்டிகளைப் பொறுத்தவரையில், விதிக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதன்மேல், வரி திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்.

(3) வண்டிகள் சாலைகளில் ஓடப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கும் பொறுப்பு வண்டியின் உரிமையாளரைச் சாரும்.

(4) பயணிப் பேருந்துகளிலும் சரக்கு வண்டிகளிலும் பயணிகளுக்கும் காகவும், சரக்குகளுக்காகவும் தனியாக வரி விதிக்கப்பட மாட்டாது.

1975 மார்ச் 29]

(5) பயணிப் பேருந்துகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு பேருந்து, நாள்தோறும் ஓடுகிற தொலைவு எதுவாக இருந்த போதிலும் அதில் பயணம் செய்ய இயலும் பயணிகளின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்ட வீதங்களில் வரி விதிக்கப்படும். வரி வீதங்களைப் பொறுத்தவரையில், நின்று பயணம் செய்யும் பயணிகள், இருக்கையில் அமர்ந்து பயணம் செய்யும் பயணிகள் என்ற வேறுபாடு காட்டப்பட மாட்டாது.

(6) சரக்கு வண்டிகளைப் பொறுத்த வரையில், சரக்குகள் ஏற்றப்பட்ட நிலையில் உள்ள அதன் எடையின் அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. வரி விதிப்பு நிலைகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன.

பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகளின் மீது கூடுதலாக்கப் பட்டுள்ள வரி வீதங்கள் 1975ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வருகின்றன. அவை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வாறு உள்ளன.

உயர்த்தப்பட்ட வரிவீதங்கள்.

பயணிப் பேருந்துகள் .. பயணி ஒருவருக்கு காலாண்டுக்கு ரூ. 180
(சாதாரணமானவை)
விரைவுப் பேருந்துகள் .. பயணி ஒருவருக்கு காலாண்டுக்கு ரூ. 200
ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் .. பயணி ஒருவருக்கு காலாண்டுக்கு ரூ. 200
(ஆம்னி பஸ்).
சுற்றுலாப் பயணி வண்டிகள் .. பயணி ஒருவருக்கு காலாண்டுக்கு ரூ. 100

வருவாய் குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

இனம்.	1973-74ல்- கணக்கு செலவு.	1974-75-ல் திருத்த மதிப்பீடு.	1974-75-ல் கணக்குகள் திங்களுக்கு.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் கீழ் வருவாய்கள்.	1,24,75,834	1,29,75,000	94,90,381
2 தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டம்.	20,99,03,874	31,69,75,000	17,21,54,068
3 எணைய வருவாய்	34,860	1,40,000	17,00,142
4 தமிழ்நாடு 1952ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (பயணிகள், சரக்குகள் குறித்து வரி விதிப்புச் சட்டம்.	5,37,86,157	20,00,000	18,72,030
		(நிலுவைகள் வசூலிக்கப்படவுள்ளது)	

பெரு மொத்தம் .. 27,62,00,725 33,20,90,000 18,52,16,621

இம்மாநிலத்தில் 1972 முதல் 1974ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த மோட்டார் வண்டி விபத்துகளின் விவர அறிக்கை ஒன்று இத்தூடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மோட்டார் விபத்துகளின் எண்ணிக்கை 1973ல் 15,470 ஆக இருக்க 1974-ல் 15,274 ஆக இருந்தது. இவற்றில் 1974ல் 2,145 விபத்துக்கள் மரண விபத்துக்களாகும். 1973ல் 1,878 விபத்துக்கள் மரண விபத்துக்களாகும். எஞ்சியுள்ள 13,129 விபத்துக்கள் 1974ல் நிகழ்ந்த சாதாரண விபத்துக்களாகும். 1973ல் 13,592 சாதாரண விபத்துக்கள் நிகழ்ந்தன.

போக்குவரத்து விதிகளைச் செயல்படுத்தும் பணியும், சாலைகளை பயன்படுத்துபவர்களுக்கு சாலை விதிகளை கற்பிக்கும் பணியும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்ததாகும். பூவிறந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையில் உள்ள காவல்துறை பெட்டி-கமிஷனர் (போக்குவரத்து) அலுவலக விளாகத்திற்குள் உள்ள குழந்தைகள் போக்குவரத்துப் பயிற்சிப் பூங்கா பயனுள்ள வகையில் செயல்பட்டு வருகிறது. சாலைப் பாதுகாப்பின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் சாலை விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும் பள்ளிச் சிறுக்களுக்கு கற்பிப்பதில் அது நல்லதோர் பணி ஆற்றியுள்ளது. பல்லவன் சிறுக்களுக்கு கற்பிப்பதில் அது நல்லதோர் பணி ஆற்றியுள்ளது. பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம், உள்ளூரில் வசிப்போர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடனும், உதவியுடனும் அத்தகைய பூங்காக்களைத் திறக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கிணங்க, சென்னை மாநகர், அண்ணா நகரில் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சித் துறை யால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பொங்கல் பொருட்காட்சியில் போக்குவரத்துப் பயிற்சிப் பூங்கா ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. போக்குவரத்து விதிகளை யும் ஒழுங்கு முறைகளையும் மீறுவதனால் ஏற்படும் பயங்கர விளைவுகளை, சாலைகளைப் பயன்படுத்தும் பொது மக்கள் அனைவரும் தெளிவாக உணர்ந்து நடந்து கொள்ளும்பொருட்டு, மும்முரமாகப் பிரச்சாரம் செய்யப் பட்டது. சாலைப் பாதுகாப்புக் குறித்த விதிகள் அடங்கிய துண்டு வெளியீடு

[1975 மார்ச் 29]

களைத் தனியார் நிறுவனங்கள் சென்னை மாநகரில் உள்ள போக்குவரத்து விதிகளைச் செயற்படுத்தும் அதிகாரிகளுக்கு வழங்கினர். அந்தத் துண்டு வெளியீடுகள் சாலைகளைப் பயன்படுத்தும் பொதுமக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

போக்குவரத்து பொறியியல் பிரிவின் பங்கு.

போக்குவரத்துப் பொறியியல் பிரிவில் கோட்டப் பொறியாளர் ஒருவர் தலைவராக உள்ளார். அவருக்கு உதவியாக இரண்டு உதவிப் பொறியாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இப்பிரிவு, சென்னை மாநகரில் போக்குவரத்துத் திட்டமிடும் பணிகளைக் கவனித்துக் கொள்வதுடன், இம்மாநிலத்தில் உள்ள மாவட்டச் சாலை வளர்ச்சி-போக்குவரத்தைத் திட்டமிடும் குழுக்களுக்கு நிதாயம் நுட்ப முறையில் உதவியையும் ஆலோசனையையும் நல்குகின்றது. போக்குவரத்து, கட்டுப்பாடு தானியங்கி விளக்குகள் சாலையைக் கட்டுப்பாடுக்கான அடையாள விளக்குகள் அடையாள ஒளி விளக்குகள் ஆகியவற்றின் வடிவமைப்பு, தயாரிப்பு, அவற்றை வாங்குதல், நிறுவுதல், பேணுதல் ஆகிய பணிகளை இப்பிரிவு நேரடியாக மேற் பார்வையிடுகிறது. அத்துடன் போக்குவரத்து விபத்துக்கள் நிகழ்வதற்கான காரணங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. போக்குவரத்து தொடர்பான பொருட்கள் அனைத்தையும் குறித்துத் தனிப்பட்ட முறையில் ஆய்வுகளைச் செய்கிறது. 1974-75-ல் இப்பிரிவு மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் சுருக்க விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :-

1 போக்குவரத்து ஆய்வுகள்	176
2 நேரிட ஆய்வுகள்	150
3 மேம்பாட்டுக்கான செயற்குறிப்புகள்	150
4 இருப்புப்பாதை-சாலைக் கடவுகளின் போக்குவரத்து தாமதமாவது குறித்த ஆய்வு.	1
5 போக்குவரத்து தொடங்கும் இடம்-முடியும் இடம் குறித்து ஆய்வு.	1
6 தயாரிக்கப்பட்ட தொழில் நுட்ப அறிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	26
7 சாலைகளில் அடையாளக்கோடுகள்	சென்னை மாநகர சாலைகளில்.
8 பிளாஸ்டிக் பித்தாக்களைப் பொருத்துதல்	
9 போக்குவரத்துப் பொறியியல் நோக்கில் "மறுப் பின்மைச்சான்றிதழ்" வழங்குவது குறித்த குறிப்பேடு.	44
10 1972-73-ல் மாநிலச் சாலைகள் அனைத்திற்காகவும் எடுக்கப்பட்ட போக்குவரத்துப் புள்ளி விவரங்களைத் தொகுத்தல்.	..
11 1973-74 ஆம் ஆண்டுகளில் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளுக்காக எடுக்கப்பட்ட போக்குவரத்துப் புள்ளி விவரங்களைத் தொகுத்தல்.	..

1975 மார்ச் 29]

டயர்கள் வழங்குதல்.

நாடு முழுவதற்கும் டயர்களையும் ப்யூபுகளையும் சீரான முறையில் வழங்குவதற்கென டயர் உற்பத்தி தொழில் அதிபர்கள் தயாரித்த திருத்தத் திட்டம் ஒன்றிற்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ், வட்டார ஒருங்கிணைப்புக் குழு ஒன்று சென்னையில் அமைக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு போக்குவரத்து ஆணையாளர் அதன் தலைவராவார். சென்னை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, மதுரை, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், நாகர்கோவில் ஆகிய இடங்களிலும் டயர் வழங்கு நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தற்போது அத்தகைய நிலையங்கள் இல்லாத மாவட்டங்களில் அந்த நிலையங்களைத் தொடங்குவது பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆலோசனை வாரியங்கள்.

தமிழ்நாடு போக்குவரத்து வளர்ச்சி மன்றம் உள் துறையின் 31-1-1974 நாளிட்ட 216 ஆம் எண் அரசாணையில் அமைக்கப்பட்டது. போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அதன் தலைவராவார். இம் மன்றத்தில் கீழ்க்கண்டவை குறித்த நான்கு துணைக் குழுக்கள் உள்ளன. (அ) சாலை, ரயில், விமானம், உள்நாட்டு நீர்வழிப்போக்குவரத்து, கரையோரக் கப்பல் போக்குவரத்து (ஆ) போக்குவரத்துப் பொறியியல், போக்குவரத்து விதிகளைச் செயல்படுத்தல், பிரச்சாரம்; (இ) போக்குவரத்து வண்டிகள் துணைப்பகுதி எரி பொருள் ஆகியவற்றைத் தயாரித்து வழங்குதல்; (ஈ) சுற்றுலா வளர்ச்சியும், வழியில் உள்ள பகுதிகளில் வசதிகளும்.

போக்குவரத்து பற்றிய பொருள்களைக் கவனித்துவரும் பல்வேறு துறைகளுக்கிடையில் ஒருங்கிணைப்பு நிலவுவதை உறுதி செய்வதற்காக உள் துறையின் 19-8-1972-ஆம் நாளிட்ட 2183 எண் அரசு ஆணையில் ஒருங்கிணைப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. ஆய்வுரை ஆண்டில் 24-4-1974, 4-2-1975 ஆகிய நாட்களில் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரின் தலைமையில் அது கூடியது.

மாநாடுகள்.

திருவனந்தப்பூரத்தில் 17-9-1974 அன்று நடைபெற்ற தென் மாநிலப் போக்குவரத்து அமைச்சர்கள் மாநாட்டிற்கு மாண்புமிகு தமிழ் நாடு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தலைமை வகித்தார். சாலைப் போக்குவரத்து குறித்து தென் மாநிலங்களுக்கிடையிலான சில பிரச்சினைகள் இம் மாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டன.

போக்குவரத்து மேம்பாட்டுப்பணி

சாலை மேம்பாடுகள், எலைய வசதிகள் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும், அண்மை ஆண்டுகளில் மேட்டூர் வண்டிகளின் எண்ணிக்கையும் அவற்றின் வேகமும் பெருமளவிற்குப் பெருகியுள்ளன. தாராளமான

[1975 மார்ச் 29]

போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து விபத்துக்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்கும் பொருட்டு பல்வேறு போக்குவரத்து மேம்பாட்டுப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன :

- (1) மேம்பாலங்களையும் சுரங்கப்பாதைகளையும் அமைத்தல்.
- (2) சாலைக் குறுக்கீடுகளில் சாலைகளை அகலப்படுத்தல்.
- (3) சுற்றிச் செல்லும் பாதைகளை அமைத்தல்.
- (4) போக்குவரத்து அடையாள தானியங்கி விளக்குகளை அமைத்தல்.

(5) பேருந்து நிலையங்களில் பேருந்துகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான இடவசதி.

(6) சாலைகளை ஒழுங்கற்ற முறையில் கடப்பதைத் தடுக்கும் பொருட்டு சிமிட்டித் தடுப்புகள் அமைத்தல்.

(7) போக்குவரத்துத் தீவுத்திடல்களையும்; போக்குவரத்துப் பூங்காக்களையும் அமைத்தல்.

1974-75-ல் போக்குவரத்து மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காகவும் அவற்றைப் பேணி வருவதற்காகவும் 17 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது.

1975 மார்ச் 29]

1972, 1973, 1974-ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் துரித நாட்டில் மோட்டார் வண்டி விபத்துக்கள் குறித்த அட்டவணை	மோட்டார் வண்டி விபத்துக்கள்				மரண விபத்துக்கள்				மரண விபத்துக்கள் அல்லாத பிற விபத்துக்கள்			
	1972	1973	1974	1975	1972	1973	1974	1975	1972	1973	1974	1975
மயில்வே காவல் துறை, திருச்சிராப்பள்ளி	..	58	62	9	..	..	1	58	62	8	824	8
திருச்சிராப்பள்ளி	..	456	492	965	37	34	141	319	458	824	824	824
தஞ்சாவூர் கிழக்கு	..	201	277	248	47	50	73	154	227	175	175	175
தஞ்சாவூர் மேற்கு	..	59	32	354	7	10	59	52	22	295	295	295
தென்னார்க்காடு	..	762	784	767	183	179	189	579	605	578	578	578
செங்கல்பட்டு மேற்கு	..	746	702	488	119	126	100	627	576	388	388	388
செங்கல்பட்டு கிழக்கு	..	972	728	523	116	133	295	856	595	228	228	228
மதுரை தெற்கு	..	452	370	437	55	123	92	397	247	345	345	345
மதுரை வடக்கு	..	400	537	539	111	129	119	283	408	420	420	420
இராமநாதபுரம்	..	269	275	277	64	32	72	205	243	205	205	205
திருநெல்வேலி	..	315	414	396	44	61	92	271	353	304	304	304
கன்னியாகுமரி	..	208	218	185	21	37	32	187	181	153	153	153
கோயம்புத்தூர் நகர்புறம்	..	802	465	553	146	79	103	656	386	450	450	450
கோயம்புத்தூர் இராமப்பேரம்	..	73	529	623	30	143	150	43	386	473	473	473
சேலம்	..	748	802	860	330	317	190	418	485	670	670	670
தருமபுரி	..	251	212	270	56	41	53	195	171	217	217	217
நீலகிரி	..	143	106	41	15	10	3	128	96	38	38	38
வட ஆர்க்காடு	..	655	717	661	138	154	118	517	563	543	543	543
சென்னை மாநகர்	..	7,741	7,748	6,955	207	220	231	7,534	7,528	6,724	6,724	6,724
	15,311	15,470	15,274	1,726	1,878	2,145	13,585	13,592	13,129	13,129	13,129	13,129

[1975 மார்ச் 29]

மாநிலம்.	இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை.				காயம் அடைந்தவர்கள்.			
	1972	1973	1974	1974	1972	1973	1974	1974
தமிழ்நாடு காவல்துறை திருச்சிராப்பள்ளி	1	1	1	1	1	..	8	
திருச்சிராப்பள்ளி	84	80	183	183	193	278	791	
தஞ்சாவூர் கிழக்கு	72	70	34	34	299	315	268	
தஞ்சாவூர் மேற்கு	8	11	59	59	59	24	247	
தென்னாற்காடு	196	216	191	191	428	468	492	
செங்கல்பட்டு மேற்கு	119	126	100	100	648	486	462	
செங்கல்பட்டு கிழக்கு	140	133	48	48	175	456	440	
மதுரை தெற்கு	55	124	98	98	479	285	316	
மதுரை வடக்கு	76	104	178	178	439	457	615	
இராமநாதபுரம்	72	68	79	79	304	236	382	
திருநெல்வேலி	46	61	92	92	79	213	323	
கன்னியாகுமரி	24	37	48	48	163	104	104	
கோயம்புத்தூர் நகர்ப்புறம்	134	96	103	103	852	412	391	
கோயம்புத்தூர் கிராமப்புறம்	30	103	150	150	59	468	402	
சேலம்	330	317	190	190	126	138	779	
தருமபுரி	59	61	65	65	111	116	126	
நீலகிரி	15	10	3	3	191	133	38	
வட ஆற்காடு	217	169	118	118	500	803	582	
சென்னை மாநகர்	215	227	246	246	3,797	3,859	3,980	
	1,893	2,013	2,014	2,014	8,903	9,251	10,908	

1975 மார்ச் 29]

ROAD TRANSPORT IN TAMIL NADU.

(1974—75)

ORGANISATION OF THE TRANSPORT DEPARTMENT.

The main functions of the Transport Department are to administer the provisions of the following Acts and Rules made thereunder:—

- (1) Motor Vehicles Act, 1939.
- (2) Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974.

The Transport Department is under the administrative control of the Transport Commissioner who is a member of the Board of Revenue. The Transport Commissioner is also the State Transport Authority. The Transport Commissioner was assisted by two Deputy Transport Commissioners in the headquarters. There was also a Deputy Transport Commissioner attending to the work relating to the issue of permits, etc., for the vehicles of the State Transport Undertakings. In the districts, the Collectors were regional Transport Authorities. They were assisted by Regional Transport Officers who were Secretaries to the Regional Transport Authorities. In the City of Madras, the Deputy Transport Commissioner (Nationalisation) also functioned as the Regional Transport Authority, Madras City.

In view of the growth of road transport and the progressive nationalisation of passenger transport, the Transport Department has been reorganised with effect from 15th September 1974. In the revised set-up, the State (excluding Madras City) has been divided into four mandalams, viz. Thondai mandalam, Chola mandalam, Pandi Mandalam and Kongu Mandalam, each under the control of a Deputy Transport Commissioner. The Deputy Transport Commissioner functions as the Regional Transport Authority of the respective Mandalam in the place of the Collector. Each Regional Transport Authority is assisted by a Secretary. A flying squad with the staff of one Motor Vehicles Inspector and one Assistant Motor Vehicles Inspector is attached to each of the four Mandalams. Including Madras City there are thus five regions. The headquarters and jurisdiction of the Regional Transport Authorities are indicated below:—

[1975 மார்ச் 29]

Serial number and name of the Mandalams.	Headquarters.	Districts.
(1)	(2)	(3)
(1) Thondai Mandalam	Madras City ..	Chingleput, North Arcot and South Arcot.
(2) Chola Mandalam	.. Tiruchirappalli	Tiruchirappalli, Thanjavur and Pudukkottai.
(3) Pandi Mandalam	.. Madurai	.. Madurai, Ramnathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari.
(4) Kongu Mandalam	.. Coimbatore	.. Coimbatore, The Nilgiris, Salem and Dharmapuri.
(5) Madras City	.. Madras City	.. Madras City.

In view of the appointment of a separate Deputy Transport Commissioner to be incharge of a region, a post of Deputy Transport Commissioner in the headquarters has been abolished. The Transport Commissioner is now assisted by one Deputy Transport Commissioner who functions as the Secretary to the State Transport Authority, three Assistant Secretaries, one Accounts Officer and one Statistical Officer. The Deputy Transport Commissioner-cum-Regional Transport Authority Madras, continue to serve as the Deputy Transport Commissioner (Nationalisation) in charge of permits for the State Transport Undertakings. It has been decided to close down this unit for the State Transport Undertakings and transfer the work to the Regional Transport Authority or the State Transport Authority as the case may be.

The scheme for re-organisation provides for a change in the district set-up and for the opening of field offices of the Transport Department each in-charge of a Motor Vehicles Inspector with supporting staff to attend to all items work of the Transport Department within an area to be assigned for each. For the purpose of administrative convenience the scheme is being implemented in stages. While re-organisation of the regional set-up has been effected from 15th September 1974, the re-organisation of the field offices is to be taken up in the next phase and that of the district Offices will be taken up later.

VEHICULAR GROWTH AND PROVISION OF TRANSPORT FACILITIES.

There has been a steady growth in the number of transport vehicles over ten years, i.e., from 22,467 in 1963-64 to 46,346 in 1973-74. The comparative statistics for the last two years are shown below:—

As on stage carriages.		Trucks.		Contract Carriages.	Other Transport vehicles.	Total Transport vehicles.
Private sector.	Public sector.	Public carrier.	Private carrier.	(5)	(6)	(7)
(1)	(2)	(3)	(4)			
31st December 1973—						
5,550	3,902	15,409	2,667	13,387	4,079	44,994
31st December 1974—						
5,134	4,804	17,123	2,812	13,515	8,850	52,238

The number of stage carriages operating in the public sector is increasing in tune with the nationalisation policy of the Government.

In order to keep pace with the development of trade and commerce, State-wide public carrier and private carrier permits are issued liberally. There has been an increase of 1,859 trucks during the year 1974.

The following tables show the details of number of contract carriage permits for the last two years:—

As on.	Taxis.	Tourist Taxis.	Auto-rickshaws.	Omni buses.
31st December 1973	7,993	1,798	3,429	167
31st December 1974	7,465	2,014	3,888	148

The chart appended indicates the growth of transport and non-transport vehicles in Tamil Nadu from 1964-65.

INTER-STATE TRANSPORT.

In order to enable free flow of road passenger traffic between Tamil Nadu and the adjoining States agreements are entered into with the bordering States.

(i) *Tamil Nadu and Andhra Pradesh*.—The existing inter-State agreement was entered into on the 25th March 1972. A proposal for entering into a fresh agreement providing for certain additional services was agreed to on 5th August 1972. This provides for vehicles of Tamil Nadu plying a minimum of 157 daily round trips and a maximum of 360 daily round trips covering a minimum of 8,512 kilometres and a maximum of 19,740 kilometres in Andhra Pradesh and for Andhra based vehicles plying a minimum of 180 daily round trips and a maximum of 431 daily round trips covering a minimum of 7,300 kilometres and a maximum of 17,178 kilometres in Tamil Nadu. Objections have been received. The proposal has not yet been finalised.

(ii) *Tamil Nadu and Karnataka*.—The present agreement between Tamil Nadu and Karnataka States came into effect from the 1st May 1973. This provides for 44 Tamil Nadu based buses plying on inter-State routes in Karnataka covering about 5,000 kilometres. The Government of Tamil Nadu and Karnataka have since proposed for the operation of certain additional new routes and buses to the tune of service kilometrage of 731 kilometres by Tamil Nadu and 1,976 kilometres by Karnataka. The proposal was published on 16th October 1974 and this will be finalised shortly. The question of the provision of further transport facilities between the two States was discussed by the Ministers of the two States recently on 18th January 1975 and on 11th February 1975. It has been decided to enter into another supplemental agreement providing for certain additional services between the two States for which permits have been granted by the Transport authorities and for allocating the routes between the two states making up a difference of service kilometrage of 1,536 kilometres in favour of Tamil Nadu. The details are being finalised.

(iii) *Tamil Nadu and Kerala*.—Stage carriages are plying on permits given by the transport authorities of the two States. The subject was discussed by the transport Ministers of both the States at Trivandrum on 19th September 1974. It is proposed to discuss this again and finalise the agreement shortly.

(iv) *Tamil Nadu and Pondicherry*.—The inter-State agreement in transport matters between Tamil Nadu and Pondicherry is still under negotiation.

The existing arrangements with the neighbouring States for the counter-signature of permits of goods vehicles and contract carriages are as given below:—

	Goods vehicles.		Contract Carriages.		
	Public carrier.	Private carrier.	Tourist taxis.	Ordinary taxis.	Omni-buses.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Tamil Nadu—Andhra Pradesh.	3,000	100	20	150	Nil.
Tamil Nadu-Karnataka	1,200 + 50 oil tankers.	50	20	100	Nil.
Tamil Nadu-Kerala	800	100	20	250	Nil.
Tamil Nadu-Pondicherry	4 : 1	No limit.	No limit.	No limit.	No limit.

In the case of Tamil Nadu and Karnataka it is proposed to increase the number of public carriers including oil tankers to be permitted by each State for plying in the other State from the present 1,250 to 1,700.

The negotiation with Kerala is also under progress for increasing the number of public carriers to be permitted by each State for plying in the other State from 800 to 900.

A proposal for entering into an agreement to increase the number of tourist taxis plying in all the four Southern States of Andhra Pradesh, Kerala, Karnataka and Tamil Nadu from 20 to 100 for each State was agreed to. But the agreement has not yet been implemented for want of concurrence of the Government of Kerala to the waiver of the counter-signature by the reciprocating State.

There is provision for plying of 200 goods vehicles belonging to this State in Southern Zone comprising Tamil Nadu, Karnataka, Kerala, Andhra Pradesh and Maharashtra. The proposal for increasing this number to 250 is pending clearance by the Inter-State Transport Commission.

Nationalisation of Passenger Transport.

In the pursuance of the Nationalisation of Passenger Transport, bus routes are taken over when the permits of private operators expire in the following cases:—

- (i) All routes of 75 miles and above,

(ii) All routes radiating from or terminating in Madras City irrespective of length.

(iii) All routes in Kanyakumari district including those which are radiating from or terminating in that district.

This policy was initiated in 1967. The pace of nationalisation was slow on account of litigation by the permit-holders.

In order to hasten the process of nationalisation the stage carriages of private operators who owned more than 50 buses were acquired under the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Act in 1971. In August 1972, the Government announced its policy to nationalise the entire passengers transport service within five years. The Tamil Nadu Stage Carriages and contract Carriages (Acquisition) Act, 1973 passed to achieve this objective has been struck down by the High Court. An appeal has been preferred to the Supreme Court and this is pending. Pending a decision by the Supreme Court, the policy is being pursued under the normal law laid down in the motor Vehicles Act. While this is the procedure for the replacement of private operators, the responsibility for opening new routes and augmenting existing services has been vested with the State Transport Undertakings who may publish schemes for the purpose.

The chart appended indicates the progress made in the nationalisation of passenger transport.

Fares.

On account of a hike in the prices of petrol and other petroleum products, taxis, and auto-rickshaw fares were revised in 1973 and these are as follows and continue to be in force.

	Auto-rickshaws.	Taxis (Ordinary).
For each K.M.	.. 40 paise.	90 paise.
Minimum charge	.. 80 paise.	Rs. 1.70 paise.
Detention charges	.. 5 paise for every 5 minutes.	10 paise for every 5 minutes.

1975 மார்ச் 29]

Tourist Taxis.

	Rate in plains.	Rate in ghat roads.
Medium size tourist cars above 14 HP. but less than 22 HP.	90 paise per K.M.	Re. 1 per K.M.
Large size tourist cars of 22 H.P. and above.	Re. 1 per K.M.	Re. 1.20 per K.M.

An additional charge of 15 paise per K.M. is allowed for air-conditioned cars if the air-conditioning Unit is made use of.

In view of the increased cost of operation and maintenance charges and of the fact that there was no increase in the bus fare for stage carriages since 1964, a revision in the fare structure of stage carriages was ordered in G.O. Ms. No. 966, Home, dated 19th April 1974 and in G.O. Ms. No. 1325, Home, dated 31st May 1974. The revised rate of fares are shown below:—

1. Town Services—

- (1) Stage carriages plying in city 15 paise for the first stage and and town service routes. 5 paise for every subsequent stage.
- (2) For feeder routes starting from 10 paise for the first stage. the periphery of city and connecting a main route.

2. Express Services—

Not to exceed.

- (i) In plains 5 paise per K.M.
- (ii) On ghat roads 7 paise per K.M.
- (iii) If provisions is made for a superior class of accommodation. One paise extra per K.M.

3. Ordinary Stage Carriages—

- (i) In plains (provided that for a distance of less than 10 Kms. a fare not exceeding 40 paise shall be charged).

Not to exceed,

[1975 மார்ச் 29]

(ii) On Ghat roads (provided that for a distance of less than 6 kms. a fare not exceeding 40 paise shall be charged.) 6 paise per K.M.

4. Stage Carriages run on special occasions such as fairs and festivals. 5 paise per K.M.

Taxation.

In pursuance of rationalisation of taxes on motor vehicles in Tamil Nadu, the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 and Tamil Nadu Motor Vehicles (Taxation of Passengers and goods) Act, 1952 were repealed and a new consolidated Taxation Act, 1974 (Act 13 of 1974) was enacted in its place from 1st April 1974. This was further amended by the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation (Amendment) Act, 1974 which came into force on 1st October 1974.

The main features of the above legislation are as follows :—

(i) Provision has been made for payment of tax in respect of motor vehicles kept or used in the State of Tamil Nadu.

(ii) Those vehicles not used on the road shall be entitled for refund of the tax on satisfying the conditions laid down.

(iii) The onus of proof for not plying the vehicles vests with the owner ;

(iv) There will be no separate taxation of passengers and Goods on Stage Carriages and goods vehicles.

(v) In respect of State Carriages levy, is based on the passenger capacity at the rates prescribed irrespective of the daily mileage performed by a bus. No distinction is made between the standing and seated passengers so far as tax rate is concerned.

(vi) Goods vehicles are taxed on the basis of laden weight. The number of slabs has been reduced.

[1975 மார்ச் 29]

From 1st January 1975, the rates of tax on stage carriages and contract carriages have been increased and have been laid down as follows:—

Enhanced rate.

Stage carriages (Ordinary)	..	Rs. 180 per passenger per quarter.
Stage carriages (Express)	..	Rs. 200 per passenger per quarter.
Contract Carriages (Omni buses)	Rs. 200 per passenger per quarter.	
Tourist Vehicles		Rs. 100 per passenger per quarter.

The particulars of receipts are given below :—

Items.	Actuals in 1973-74.	Revised Estimates. 1974-75.	Actuals 1974-75 for six months.
(1)	(2)	(3)	(4)
(i) Receipts under M.V. Act, 1939.	1,24,75,834	1,29,75,000	94,90,381
(ii) Tamil Nadu M.V.T. Act.	20,99,03,874	31,69,75,000	17,21,54,068
(iii) Other receipts ..	34,860	1,40,000	17,00,142
(iv) Tamil Nadu M.V. (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952.	5,37,86,157	20,00,000 (Arrears to be collected).	18,72,030 (Arrears collected).
Grand total ..	27,62,00,725	33,20,90,000	18,52,16,621

On account of the increase in rates from 1st January 1975, the estimated receipts for the current year is Rs. 37.27 crores. The Budget estimate for the year 1975-76 is Rs. 37.82 crores.

The Chart appended indicates the receipts and expenditure on the administration of the Motor Vehicles Act from 1964-65 to 1974-75.

[1975 மார்ச் 29]

Enforcement.

The staff of the Transport Department continued to do useful work detecting cases of tax evasion and other offences like overloading in Stage Carriages, misuse of omnibuses, plying of illicit taxis, etc. In all 21,147 motor vehicles were checked from 1st April 1974 to 31st December 1974. As many as 4,562 irregularities were detected. An amount of Rs. 43,778 was realised from the vehicles checked for irregularities.

Role of the Police Department.

Besides the Transport Department, the Police Department is also in charge of enforcement of the provisions of the Motor Vehicles Act. While the licensing functions are attended to by the staff of the Transport Department the enforcement of the rule of the road vests with the Police Department. The Police Department is also in charge of the administration of the Tamil Nadu Traffic Control Act and the Tamil Nadu Hackney Carriages Act.

A statement of Motor Vehicles Accidents in the State for 1972 to 74 is appended. There were 15,274 motor vehicle accidents in Tamil Nadu during 1974 as against 15,470 in 1973. Of these, 2,145 in 1974 were fatal ones as against 1,878 in 1973 and the remaining 13,129 were non-fatal during 1974 as against 13,592 in 1973. In all 2,014 persons were killed and 10,908 individuals were injured in these accidents during 1974 as against 2,013 persons killed and 8,795 injured in 1973. Thus fatal accidents were slightly on the increase during 1974 when compared to 1973. The increase is due to the phenomenal increase in the volume of traffic on our roads. The Tamil Nadu Police, conscious of the magnitude of the problem and its implication to the public spare no efforts on their parts in the vigorous enforcement of various traffic rules and regulations with a view to reducing these accidents. The various steps taken in this regard can be broadly grouped under three heads (viz) Enforcement, Education and Traffic Engineering during 1974, a Traffic Control Room, was put into operation in Madras City and this is functioning round-the-clock and through this, wireless contact is maintained with all Traffic Enforcement Officers. Effective action initiated against lorries carrying extra load has led to the Lorry Owners Association themselves to adhere to the rule by not over-loading the vehicles. Traffic Control Days were observed to publicise the rules of the road in Madras City.

Enforcement is linked with the education of the road user. The Children's Traffic Training Park located in the compound of the office of the Deputy Commissioner of Police, Traffic on Poonamallee High Road, has been put to good use for educating the School Children about the

[1975 மார்ச் 29]

importance of road safety and observance of rules of the road. In order to cope up with the increasing demand for opening more of such Children's Games Parks with the Co-operation and help of the P.T.C. and local residents, a traffic training park has been put up at the Pongal Fair Exhibition organised by the Tamil Nadu Tourist Department in Anna Nagar, Madras City. The member of the general public were made to think about the consequences of violation of traffic rules and regulations through intensive propaganda. Pamphlets containing instructions about road safety were also made available to the Traffic Enforcement authorities in Madras City by some private Institutions.

The Role of Traffic Engineering Cell.

The Traffic Engineering Division is headed by one Divisional Engineer and 2 Assistant Engineers. This Division offers technical assistance and guidance to the District Road Development and Traffic Planning Committees in the State, in addition to Traffic Planning Works in Madras City. The Division supervises directly the design, fabrication, purchase, erection and maintenance of all automatic traffic signals, pedestrian signals and Flashing Beacons, analyses causes of traffic accidents and makes special studies of matters relating to traffic. The following is the gist of the survey and analyses done by the cells during 1974-75 :

1. Traffic Surveys		176
2. Field Surveys		150
3. Improvement proposals		150
4. Traffic Delay Study at level crossing		1
5. Origin and Destination Study		1
6. Number of Technical reports prepared		26
7. Road Marking		} In Madras City Roads
8. Embedding of plastic studs		
9. References regarding the issue of No Objection Certificate from Traffic Engineering point of view.		44
10. Compilation of the Traffic Census particulars for all the State roads taken during 1972-73.		
11. Compilation of traffic census particulars for National Highway taken during 1973 and 1974.		

[1975 மார்ச் 29]

Distribution of Tyres.

The Government of India have approved a revised scheme prepared by the Tyre Industry for the rational distribution of tyres and tubes throughout the country. Under the scheme, a Regional Co-ordinating Committee was constituted in G. O. Ms. No. 1611, Home, dated 28th June 1974 with Transport Commissioner, Tamil Nadu as Chairman. Tyre distribution centres have also been established at Madras, Coimbatore, Tirunelveli, Madurai, Salem, Tiruchirappalli, Thanjavur and Nagercoil. The question of having centres in Districts where there are none now is also under consideration.

Advisory Bodies.

The Tamil Nadu Transport Development Council was constituted in G.O.Ms. No. 216, Home, dated 31st January 1974 with the Hon'ble Minister for Transport as its Chairman. The Council has four sub-committees for (i) Development and Maintenance of Road, Rail, Air, Inland Water Transport and Coastal Shipping (ii) Traffic Engineering Enforcement and Education, (iii) Manufacture and Distribution of transport vehicles, accessories and fuel, and (iv) Tourist Promotion and Wayside Amenities.

The Co-ordination Committee constituted in G.O. Ms. No. 2183, Home, dated 19th August 1972 to ensure co-ordination between the various departments dealing with transport, met under the Chairmanship of the Minister for Transport on 24th April 1974 and on 4th February 1975.

Conferences.

The Minister for Transport, Government of Tamil Nadu, presided over the conference of the Ministers for transport of the Southern States, which was held at Trivandrum on 17th September 1974. Several Inter-State problems on Road Transport were discussed at this conference.

Traffic Improvement Works.

The fast growth in the number as well as speed of motor vehicles in recent years has far out paced improvements to the road and other facilities. In order to facilitate free flow of traffic and thereby reduce the number of accidents various traffic improvement works are executed:-

- (i) Construction of fly-overs and sub-ways;
- (ii) Widening of roads at inter-sections;

1975 மார்ச் 29]

(iii) Construction of roundabouts;

(iv) Provision of automatic signals;

(v) Provision of lay-byes for bus stops;

(vi) Provision of guard rails to prevent indiscriminate crossing of the road and;

(vii) Provision of traffic island and traffic parks.

During 1974-75 a sum of Rs.17 lakhs was allotted for traffic improvement works and maintenance.

STATEMENT OF MOTOR VEHICLE ACCIDENTS IN TAMIL NADU DURING 1972, 1973 AND 1974.

District.	Total number of motor vehicle accidents.				Fatal accidents.		
	1972	1973	1974		1972	1973	1974
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	
Railway Police, Tiruchirappalli	58	62	9	..	..	1	
Tiruchirappalli ..	456	492	965	37	34	141	
Thanjavur East ..	201	277	248	47	50	73	
Thanjavur West ..	59	32	354	7	10	59	
South Arcot ..	762	784	767	183	179	189	
Chingleput West ..	746	702	488	119	126	100	
Chingleput East ..	972	728	523	116	133	295	
Madurai South ..	452	370	437	55	123	92	
Madurai North ..	400	537	539	111	129	119	
Ramanathapuram ..	269	275	277	64	32	72	
Tirunelveli ..	315	414	396	44	61	92	
Kanyakumari ..	208	218	185	21	37	32	
Coimbatore Urban ..	802	465	553	146	79	103	
Coimbatore Rural ..	73	529	623	30	143	150	
Salem ..	748	802	860	330	317	190	
Dharmapuri ..	251	212	270	56	41	53	
The Nilgiris ..	143	106	41	15	10	3	
North Arcot ..	655	717	661	138	154	118	
Madras City ..	7,741	7,748	6,955	207	220	231	
	15,311	15,470	15,274	1,726	1,878	2,145	

[1975 மார்ச் 29]

STATEMENT OF MOTOR VEHICLES ACCIDENTS IN TAMIL NADU DURING, 1972, 1973 AND 1974—cont.

District.	Non-fatal Accidents.				Number of persons killed.				Injured.			
	1972	1973	1974		1972	1973	1974		1972	1973	1974	
(1)	(8)	(9)	(10)		(11)	(12)	(13)		(14)	(15)	(16)	
Railway Police, Tiruchirappalli.	58	62	8		1	1	1		1	..	8	
Tiruchirappalli ..	319	458	824		84	80	183		193	278	791	
Thanjavur East ..	154	227	175		72	70	34		299	315	268	
Thanjavur West ..	52	22	235		8	11	59		59	24	247	
South Arcot ..	579	605	578		196	216	191		428	468	492	
Chingleput West ..	627	576	388		119	126	100		648	486	462	
Chingleput East ..	856	595	228		140	133	48		175	456	440	
Madurai South ..	397	247	345		55	123	98		479	285	316	
Madurai North ..	289	408	420		76	104	178		439	457	615	
Ramanathapuram ..	205	243	205		72	68	79		304	236	382	
Tirunelveli ..	271	353	304		46	61	92		79	213	323	
Kanyakumari ..	187	181	153		24	37	48		163	104	104	
Coimbatore Urban ..	656	386	450		134	96	103		852	412	391	
Coimbatore Rural ..	43	386	473		30	103	150		59	468	402	
Salem ..	418	485	670		330	317	190		126	138	779	
Dharmapuri ..	195	171	217		59	61	65		111	116	126	
The Nilgiris ..	128	96	38		15	10	3		191	133	38	
North Arcot ..	517	563	543		217	169	118		500	803	582	
Madras City ..	7,534	7,528	6,724		215	227	246		3,797	3,859	3,980	
	13,585	13,592	13,129		1,893	2,013	2,014		8,903	9,251	10,908	

1975 மார்ச் 29]

[1975 மார்ச் 29]

மோட்டார் வண்டிகள் பற்றிய சட்டங்கள்

நிருவாகம்

1974-75-ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்நாட்டு சாலைப் போக்கு வரத்து பற்றிய ஆய்வுரை ஒன்று பேரவை முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது.

2. 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தை நிருவகிப்பது, போக்குவரத்துத் துறையின் பொறுப்பாகும். மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம், ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான ஒன்றாகும். இச்சட்டம், மோட்டார் வண்டிகளைப் பதிவு செய்தல், போக்குவரத்து வண்டிகளைக் கட்டுப்படுத்தல், ஓட்டுநர் உரிமம் வழங்கல், போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்தல் மோட்டார் வண்டி விபத்து ஈட்டுறுதி செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு வகை செய்கிறது. பயணிகள், சரக்குகள் போக்கு வரத்திற்கானப் போதுமான வசதிகளைச் செய்து தந்து, அப்போக்குவரத்தில் மக்கள் பாதுகாப்பிற்கு உறுதி செய்வதும் இதன் குறிக்கோளாகும்.

3. பொது மக்களுக்கு வசதி எனக் கருதப்படும் வழித் தடங்களில் பயணிப் பேருந்துகள் ஓடுவதற்காகப் போக்கு வரத்து அதிகாரிகளால் அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. வாடகைச் சீருந்துகளுக்கும், சரக்குந்துகளுக்கும் அனுமதிச் சீட்டுகள் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஓட்டுநர்களுக்கு உரிமம் வழங்கல், வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தல், சரக்குவண்டிகளில் ஏற்றும் பளுவை ஒழுங்குபடுத்தல், பயணப் பேருந்துகளில் இருக்கைகள், இடைவெளி வசதியாக அமைத்தல், ஏற்றிச் செல்லும் பயணிகளில் எண்ணிக்கையை நிர்ணயித்தல், போக்குவரத்து வண்டிகளை முறையாக மூழுமையாகத் தணிக்கையிடல் ஆகியவற்றின் மூலம் பொது மக்களுக்குப் பாதுகாப்பும், வசதியும் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

[1975 மார்ச் 29]

4. மோட்டார் வண்டிகள் மீதான வரியைத் தண்டல் செய்வதும் போக்குவரத்துத் துறையின் பொறுப்பாகும். போக்குவரத்து வண்டிகளின் மீதான வரி, போக்குவரத்துத் துறையால் நேரடியாகத் தண்டல் செய்யப்படுகிறது. மோட்டார் கார்கள் மற்றும் வாடகைக்கல்லாத வண்டிகளின் மீதான வரி, கருவூலங்கள் மூலம் தண்டல் செய்யப்படுகிறது.

5. போக்குவரத்து ஆணையாளர், போக்குவரத்துத் துறையின் தலைவர். அவரே மாநிலப் போக்குவரத்து அதிகாரியுமாவார். சென்னை நகரில் காவல் ஆணையாளரும், மாவட்டங்களில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகளாக இருந்தனர். வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகளின் செயலாளராகச் சென்னை நகரில் துணைக் காவல் (போக்குவரத்து உரிமம்) ஆணையாளரும், மாவட்டங்களில், வட்டாரப் போக்குவரத்து அலுவலர்களும் இருந்தனர். போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் பணியில் காவல் துறை முழுக் கவனம் செலுத்த வசதியாகச் சென்னை நகரில், போக்குவரத்து உரிமம் வழங்கல் வரிவிதிப்பு பற்றிய நிருவாக வேலை, காவல் துறையிலிருந்து, போக்குவரத்துத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டது. சென்னை வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரியாக இயங்கத் துணைப் போக்குவரத்து ஆணையாளர் (நாட்டுடைமை) நியமிக்கப்பட்டார். இம்மாற்றம் 1974-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 18-ஆம் நாள் முதல் அமுலுக்கு வந்தது. அடுத்து, மாவட்டங்களில் உள்ள போக்குவரத்துத் துறையைச் சீரமைக்கும் திட்டம் ஒன்றிற்கு அரசு ஒப்பளித்தது. அது முதற்கொண்டு, சீரமைப்புத் திட்டத்தை மூன்று நிலைகளில் செயற்படுத்த அரசு முடிவு செய்தது. இச் சீரமைப்பின் முதல் நிலையாக, வட்டாரச் சீரமைப்பு 1974-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 15-ஆம் நாளன்று செயற்படுத்தப்பட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் பதிலாக, துணைப் போக்குவரத்து ஆணையாளர் நிலையுள்ள அதிகாரி ஒருவர், வட்டாரப் போக்கு வரத்து அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். இதன்படி தற்

[1975 மார்ச் 29]

போது, காவல் ஆணையாளர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் களுக்குப் பதிலாக ஐந்து வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகள் மாத்திரம் ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஓர் அதிகாரி என பொறுப்பில் உள்ளனர். ஒவ்வொரு வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிக்கும் ஒரு செயலாளரும் தேவையான உதவிப் பணியாளரும் உதவியாக உள்ளனர்.

மாவட்டங்களில் வட்டாரப் போக்குவரத்து அலுவலர்களின் பெயர் மாவட்டப் போக்குவரத்து அலுவலர் என மாற்றப்பட்டு உள்ளது. அவர்கள், வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரியின் கீழ், பணி புரிகின்றனர். வட்டாரப் போக்குவரத்து அலுவலகங்களில் பயணிப் பேருந்து பற்றிய வேலையும், ஏனைய மாவட்ட அலுவலகங்களில் ஒப்பந்த ஊர்திகள், சரக்குந்துகளுக்கு உரிமம் வழங்கல், வண்டிகளைப் பதிவு செய்தல் ஆகிய பணிகளை கவனிக்கப்படுகின்றன.

மோட்டார் வண்டிகளைத் தணிக்கை செய்யும் பொறுப்பில் உள்ள மோட்டார் வண்டி ஆய்வுாளர்கள் மாவட்டப் போக்குவரத்து அலுவலரின் கீழ் பணிபுரிகின்றனர். எரி பொருளும், நேரமும் வீணாகாவண்ணம், பொது மக்கள் அங்கங்கே தங்கள் வேலைகளைக் கவனித்துக் கொள்ள வசதியாக ஓர் குறிப்பிட்ட அதிகார வரம்புள்ளக்கிளை அலுவலகங்களை அமைக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டு உள்ளது. போக்குவரத்துத் துறை சீரமைப்புத் திட்டத்தில் இரண்டாவது கட்டத்தில் இது மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது.

சென்னை நகரைப் பொறுத்த மட்டில், போக்குவரத்துத் துறையின் அமைப்பில் மாறுதல் ஏதும் செய்யப்படவில்லை. ஏனெனில் மாவட்டங்களைப் போல் இல்லாமல் சென்னை நகரின் பல திறப்பட்ட பிரச்சினைகள் மிகவும் கவனமாக ஆராயப்படவேண்டியுள்ளன.

5. மோட்டார் வண்டிகள் மீதான வரிகள், கட்டணங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் வந்த வருவாயின் வளர்ச்சி ஆய்வுரையைப் பார்த்தால் நன்கு விளங்கும். 1974-ஆம் ஆண்டு

1975 மார்ச் 29]

தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டம், வரிவிதிப்பு அடிப்படையைச் சீரமைத்துப் பயணி வண்டிகள், சரக்கு வண்டிகளின் மீதான பல்வேறு வரிகளை ஒருங்கிணைப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு செய்யப்பட்டதாகும். இச்சட்டத்தின் கீழ், மாநிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் அல்லது வைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா வண்டிகளும் வரி செலுத்த வேண்டும். பொதுச் சாலைகளில் பயன்படுத்தப்படாத வண்டிகளின் மீது செலுத்தப்பட்ட வரியைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அப்படித் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள, நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதனால் வரிகளைத் தண்டல் செய்வதில் போக்குவரத்துத் துறைக்குத் தற்போது பயனுள்ளக் கண்காணிப்பு வசதி இருக்கிறது. இதை எதிர்த்து சில உரிமையாளர்கள் நீதிமன்றம் சென்றுள்ளனர்.

போக்குவரத்து வசதிகளை அமைத்து தருவதில், போக்குவரத்துத் துறை, போக்குவரத்துத் தேவைகளில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. ஒரு புதிய வழித் தடத்தைத் தொடுங்குவதும் அண்மைக்காலம் வரை ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையாக இருந்தது. 1971ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு திருத்தம்) சட்டத்தினால், புதிய வழித் தடங்களைத் தொடங்குவதில் நிலைமை சீரடைந்து இருக்கிறது. இச் சட்டத்தின்படி புதிய வழித் தடம் ஒன்றைத் தொடங்குவதுதென்பது நிருவாகப் பணி எல்லைக்குள் அமைந்து அதிகாரியின் தீர்ப்பே முடிவானது என அமைகிறது.

போக்குவரத்துத் தொழிலில் ஏகபோக உரிமையையும், அனுமதிச் சீட்டுகள் சிலரிடம் குவிவதையும் தடுப்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, ஓர் உரிமையாளருக்கு பத்துப்பேருந்து அனுமதி சீட்டுகளுக்கு மேல் இருக்கலாகாது என உச்சவரம்பு விதித்து 1971ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு திருத்தம்) சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் செல்லுபடியை எதிர்த்து உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குப்

[1975 மார்ச் 29]

போடப்பட்டு அது இன்னும் பைசலாகாமல் உள்ளது. எனினும் 1974ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு திருத்தம்) சட்டத்தின் கீழ், உவரி அனுமதிச் சீட்டுகளை அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு மாற்ற வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பயணி பேருந்து வண்டிகளுக்குப் பயணக் கட்டணப் பட்டியல் ஒன்றைப் போக்குவரத்து அதிகாரி ஒப்பளிப்பு செய்தல் வேண்டும். இக் [கட்டண வீதத்தில் ஒரே சீரான நிலை இருக்கும் பொருட்டு, அரசே கட்டண விகிதங்களை நிர்ணயித்து உள்ளது. இவ்வாறு நிர்ணயிப்பதில் பொது மக்கள், பேருந்து உரிமையாளர்களின் முறையீட்டை கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. வாடகைக் கார்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் ஆகியவற்றிற்கான கட்டண விகிதம் பெட்ரோல் விலையேற்றத்தின் காரணமாக 1974ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. பயணிப் பேருந்துகளுக்கான கட்டண விகிதம் 1974ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இவற்றின் முழு விவரத்தைப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுரையிற் காணலாம்.

பொது மக்களின் நலனைக்கருத்திற்கொண்டு மெதுவாகச் செல்லும் ஊர்திகளின் போக்குவரத்து சாலைப் போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. இதற்காகவும், சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கை என்ற முறையிலும் கைரிக்ஷாக்கள் ஓடுவதை அறவே நீக்கி மாநிலம் முழுவதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒரு மாநிலத்தில் இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு தாராளமாக மக்களும் சரக்கும் போய்வர வசதியாக, அண்டை மாநிலங்களோடு, பரிமாற்ற ஏற்பாடு ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்

1975 மார்ச் 29]

பட்டுள்ளன. இவ்வொப்பந்தங்களின்படி, ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஓட்டுவதற்கான வழித் தடங்கள் இன்னின்ன என ஒதுக்கப்பட்டு சரக்குந்துகள் மற்ற வண்டிகள் ஆகியவை

இத்தனை ஓடலாம், அவற்றிற்கான மேலெழுத்து தரப்படும் என்பது பற்றிய எண்ணிக்கையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு உள்ளன. பயணிப் பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரையில், வழித்தடங்கள் எண்ணிக்கை அந்தந்த மாநிலங்களில் ஓடும் கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் சமநிலை இருக்கும்படியாக ஒதுக்கப்படுகின்றன. பாண்டிச்சேரி, கேரளமாநிலங்களாடு செய்ய வேண்டிய ஒப்பந்தங்களுக்கான பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆந்திரப்பிரதேசம், கர்நாடக மாநிலங்களோடு செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை மாற்றி அமைப்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகளும் நடைபெறுகின்றன.

6. பொது இடத்தில், மோட்டார் வண்டியை ஓட்டிச் செல்ல உரிமம் ஒன்று பெற்றிருக்க வேண்டும். போக்குவரத்து வண்டிகளுக்கான ஓட்டுநர்களும், தொழில் முறை ஓட்டுநர்களும் மருத்துவச்சான்று பெற்றிருத்தல் வேண்டும்; ஓட்டுநர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தலும், உரிமம் பெறச்செய்யவும் விதிகள் இயற்றப்பட்டு உள்ளன. இ.தன்றி ஓட்டுநர்களுக்கு உரிமம் வழங்க, மருத்துவச் சான்றுடன் கூட பார்வை பற்றிய சோதனையும், போக்குவரத்து விதிகள் பற்றிய அறிவும் வற்புறுத்தும் விதிகளில் வகை செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓட்டுநர்களை நன்கு கண்காணித்து, “புள்ளி முறைக் கட்டுப்பாடு” என்ற ஒரு முறையை புகுத்தவும் உத்தேசிக்கப்பட்டு உள்ளது. இம்முறையின் கீழ், ஓட்டுநர் ஒருவர் விதிகள் மீறல் ஒவ்வொன்றுக்கும் இத்தனைப் புள்ளி எனக் கணக்கிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைப் புள்ளிகளைப் பெற்றவுடன் தானாகவே ஓட்டுநர் உரிமம் செல்லுபடி இல்லாமல் போகும். இவ்வாறு செய்வதற்கான கருத்துரு பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1975 மார்ச் 29]

7. மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம், மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் வருவாய் விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

	வரவுசெலவு திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு. 1974-75.	மதிப்பீடு, 1974-75.	வரவு-செலவு மதிப்பீடு. 1975-76.
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம்.	1,18,10,000	1,29,75,000	1,34,85,000
மற்ற வருவாய் கள்.	65,000	1,40,000	5,40,000
தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டம் 1974.	22,59,00,000	31,69,75,000	36,42,00,000
தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் (பயணிகள் சரக்குகள் வரிவிதிப்பு) சட்டம், 1952. மற்ற வரு வாய்.	5,22,40,000	20,00,000	—

மொத்தம். 29,00,15,000 33,20,90,000 37,82,25,000

திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு ரூபாய் 31.69 கோடி எனினும் அதைவிட அதிகமாக வருவாய் 1975-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ம் தேதி முதல் விதிக்கப்பட்ட அதிகரிக்கப்பட்ட வரிவிகிதங்களின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நடப்பு ஆண்டுக்கான நிகர வருவாய் ரூ. 37.27 கோடி என மதிப்பிடப்படுகிறது.

1975 மார்ச் 29]

செலவினங்களில், 1974-75 ஆண்டுக்கான வரவு செலவு மதிப்பீடு, நடப்பு ஆண்டுக்கானத் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு, 1975-76ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீடு ஆகியவற்றின் விவரம் கீழே தரப்படுகின்றன :—

வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 1974-75	ரூ. 74.99 லட்சம்
திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு 1974-75	ரூ. 76.29 லட்சம்
வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 1975-76	ரூ. 76.06 லட்சம்

வாடகைக்கல்லாத வண்டிகளின் மீதான வரிகள் தண்டலுக்கான செலவினம் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை.

8. போக்குவரத்துத்துறையன்றி, காவல் துறையும் மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் நிருவாகத்தில் பொறுப்பு வகிக்கிறது. போக்குவரத்தை ஒழுங்கு படுத்தலும், குற்றம் புரிவோரின் மீது வழக்குத் தொடுத்தலும் காவல் துறையால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சீருந்துகளைப் போன்ற வண்டிகளின் மீதான வரி செலுத்தப்பட்டுள்ளதா எனக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பும் காவல்துறையினுடையதாகும்.

558

இணைப்பு

[1975 மார்ச் 29]

DEMAND No. 3—MOTOR VEHICLES ACTS— ADMINISTRATION.

A review on Road Transport in Tamil Nadu, 1974-75 has been placed on the Table of the House.

2. The Transport Department is in charge of administration of the Motor Vehicles Act, 1939. The Motor Vehicles Act is a regulatory one and provides for the registration of motor vehicles, control of transport vehicles, licensing of drivers, regulation of traffic and the insurance of motor vehicles against third party risks. The object is to ensure safety of the public, and to provide adequate transport facilities for movement of passengers and goods.

3. Permits are granted by the transport authorities for plying stage carriages on routes considered necessary in the public interest. Permits are granted freely for goods vehicles and motor cabs. The safety and comfort of the public is ensured by a thorough periodical inspection of the transport vehicles, fixation of passengers capacity, provision of comfortable seats and gangway in the case of stage carriages, regulation of laden weight in the case of goods vehicles, control of speed and licensing of drivers.

4. The Transport Department is also in-charge of collection of tax motor vehicles. The tax on transport vehicles is collected directly by the Transport Department. The tax in respect of motor cars and other non-transport vehicles is done through treasuries.

The Transport Commissioner is the head of the Department. He is also the State Transport Authority. The Commissioner of Police in the City and the Collectors in the mofussil were the Regional Transport Authorities. In the City, the Deputy Commissioner of Police (Traffic and Licensing) was the Secretary to the Regional Transport Authority. In the Districts, the Regional Transport Officers were the Secretaries to the Regional Transport Authorities. In order to enable the Police Department to concentrate on traffic regulation, the administrative work relating to taxation and licensing in the City of Madras was transferred from the Police Department to the Transport Department. The Deputy

1975 மார்ச் 29]

Transport Commissioner (Nationalisation), Madras, was authorised to function as the Regional Transport Authority, Madras. This was given effect from 18th March 1974. Subsequently Government approved a scheme for the reorganisation of the Transport Department in the mofussil. Since then it has been decided to implement the reorganisation in three stages. The first stage of reorganisation of the regions was implemented on the 15th September 1974. An officer of the grade of a Deputy Transport Commissioner has been appointed as Regional Transport Authority in the place of the Collector. The present position is that there are five Regional Transport Authorities in the place of the Commissioner of Police and the Collectors, each in charge of a region. Each Regional Transport Authority is assisted by a Secretary with necessary supporting staff.

In the districts, the Regional Transport Officers have been redesignated as District Transport Officers. They serve under the control of the Regional Transport Authority. While the work relating to stage carriages is dealt with in the regional offices, the work relating to the registration of vehicles, licensing of goods vehicles, contract carriages is dealt with in District Offices.

The Motor Vehicles Inspectors incharge of inspection of vehicles serve under the control of District Transport Officers. In order to avoid needless waste of time and fuel, it is proposed to provide necessary facilities for the public by starting field offices each with a specific jurisdiction where all items of work of the Department will be attended to. This is being taken up in the next phase of reorganisation of the Department.

So far as the City of Madras is concerned, the organisation of the Transport Department has not been altered, as it requires a careful study and as problems in the City are different from those in the mofussil.

5. A perusal of the review on Road Transport placed before the House will reveal the extent of growth in receipts under Motor Vehicles Tax and fees. The Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974, was enacted with a view to consolidate the taxes on vehicles, passengers and/or goods and rationalise the basis of levy. Under this Act, all vehicles kept or used in the State are liable to pay tax. In respect of vehicles not used on the

[1975 மார்ச் 29]

public road, owners are entitled for refund of the tax on satisfying the conditions laid down. The Transport Department is now having effective control over the collection of taxes. Some operators have however, taken the matter to the Court.

In the matter of provision of transport facilities, the Transport Department is having a close watch over the traffic requirements. The opening of a route was till recently a cumbersome process. With the passing of the motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Act, 1971, the position has improved as the opening of a route is now an administrative one and is final.

With a view to prevent concentration of permits and monopoly in transport business, the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Act, 1971, provides for a ceiling of ten bus permits for an operator. The validity of this Act has been challenged in the High Court and the case is pending. However, provision has been made by the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Act, 1974, enabling the transfer of excess permits to State Transport undertakings.

In the stage carriages a fare table should be approved by the Transport authority. In order to provide for a uniform standard in this regard, the rates of fare are laid down by Government after considering the representations from the operators and the public.

The fare for taxis and auto rickshaws was last revised in March 1974 on account of the hike in the price of petrol. The fare for stage carriages was last revised in April-May 1974. The details of the fare rates are furnished in the review placed on the table of the House.

As a measure of controlling road traffic in the interest of the public, the plying of slow moving vehicles is regulated. As a step in this direction and as a measure of social reform, the plying of hand-rickshaws has been banned throughout the State.

In order to enable free flow of traffic and goods from one State to another, reciprocal agreements are entered into with the neighbouring States. As per these agreements, the routes to be operated by the respective States are allocated and the number of goods and other vehicles for which countersignature of permits could be given is fixed. In the case of stage carriages the allocation of

1975 மார்ச் 29]

routes is made generally on the basis of parity in service kilometrage of the reciprocating States. Negotiations are in progress for finalising an agreement with Pondicherry and Kerala States and for reviewing the agreements with Andhra Pradesh and Karnataka States.

6. A licence is necessary to drive a motor vehicle in a public place. Professional drivers and drivers of transport vehicles are required to produce medical certificates. Rules have been framed for the licensing and regulation of driving schools. It is proposed to provide for a vision test in addition to a medical certificate and a test on the knowledge of traffic rules for the grant of a licence. As a measure of effective control over drivers the question of introducing a point system of control under which a licence would be suspended automatically on the driver getting a number of points of demerit for violation of rules is under consideration.

7. The particulars of receipts under the Motor Vehicles Act and the Motor Vehicles Taxation Act are given below :—

	Budget Estimate, 1974—75	Revised Estimate, 1974—75	Budget Estimate, 1975—76
Motor Vehicles Act.	1,18,10,000	1,29,75,000	1,34,85,000
Other receipts ..	65,000	1,40,000	5,40,000
Tamil Nadu Motor Vehicles Taxa- tion Act, 1974.	22,59,00,000	31,69,75,000	36,42,00,000
Tamil Nadu Motor Vehicles (Taxa- tion on Passen- gers and Goods) Act, 1952 Other receipts.	5,22,40,000	20,00,000	..
Total ..	29,00,15,000	33,20,90,000	37,82,25,000

1975 மார்ச் 29]

Against the revised estimate of Rs. 31.69 crores the actual receipts are expected to be higher in view of the increase in rate of tax from 1st January 1975 and are estimated for the current year at Rs. 37.27 crores.

Under expenditure the particulars of Budget Estimates for 1974-75, the Revised Estimate for the current year and the Budget Estimate for 1975-76 are furnished below :—

Budget Estimate, 1974-75 (Rupees in lakhs) ...	74.99
Revised Estimate, 1974-75 (Rupees in lakhs) ...	76.29
Budget Estimate, 1975-76 (Rupees in lakhs) ...	77.06

The expenditure does not include the cost of collection of tax on non-transport vehicles.

8. Besides the Transport Department, the Police Department is also in charge of the administration of the Motor Vehicles Act. The provisions relating to regulation of traffic and prosecution of offenders are enforced by them. The Department is also in charge of the check on payment of motor vehicles tax in respect of non-transport vehicles.

60
RF

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

22ND, 24TH, 25TH, 27TH AND 29TH MARCH 1975.

Volume CXXXI (Nos 1 to 5).

PAGES

▲

ADITYAN, THIRU S. T.:-

Policy Note on Medical, Public Health and Urban Development, discussion on ...	309, 339, 340-343, 348-349
--	----------------------------------

ADJOURNMENT MOTION re—

Levy on agriculturists of Thanjavur district, procession and petition protesting against oppressive —and harassment by Civil Supplies officials ...	163-167
Melee and looting in Law College Hostel among students on 24th and 25th March 1975 ...	296-302
Tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups ...	571-578

ADVERTISEMENTS—

Question re Government—, payment to newspapers during 1969-71 and basis for giving ...	73-75
--	-------

AGRICULTURAL ENGINEERING WORKSHOP—

Commercial Budget on—1975-76, laid on the table	372
---	-----

A—cont.

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—	
Amendments to—, notification laid on the table	46, 142
AGRICULTURE—	
Note on—, Demands 1975-76, laid on the table	372
Performance Budget on—1975-76, laid on the table	372
ANBAZHAGAN, THIRU K.—	
Policy Note on Medical, Public Health and Urban Development, discussion on	302, 313, 314, 318, 319, 321, 328-330, 335, 339, 346-347, 354-371
APPROPRIATION BILL, 1975—	
See Bills	
APPROPRIATION (VOTE ON ACCOUNT) BILL, 1975—	
See Bills	
APPROVED SCHOOLS AND VIGILANCE SER- VICE—	
Policy Note on Department of—, 1975-76, laid on the table	143
ARABIC MUNSHIS—	
See Teachers	
ATTENDERS—	
Question re representation re grant of basic pay of Rs. 146	563

B

BACKWARD CLASSES—	
Performance Budget on—, 1975-76, laid on the table	48
BACKWARD CLASSES DEPARTMENT—	
Policy Note on Demand No. 32—for 1975-76, laid on the table	48
BALARAMAN, THIRU L.—	
Policy Note on Road Transport Service, discussion on	587-589
Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on	122-126
BETTING TAX ACT, 1935—	
Amendment to Commercial Taxes and Religious Endowments Department, Notification No. 11(2) CTRE 4573 (C)/74, dated 31st October 1974, notification laid on the table	46-47
BILLS—	
Appropriation Bill, 1975—	
Considered and returned to Assembly	583
Message from the Assembly re	579
Message from the Governor re	579
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975—	
Considered and returned to Assembly	25-26
Message from the Assembly re	20
Message from the Governor re	20

B—cont.

BILLS—cont.

Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975—	26-33
Considered and passed	21
Message from the Assembly re	21
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975—	21
Message from the Assembly re	21
BILLS, AS PASSED BY THE ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—	
Appropriation Bill, 1975	612
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975	49
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975—	48
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975	48
BHOODAN YAGNA RULES, 1959—	
Amendment to—, notification laid on the table	610
BUILDINGS PROGRAMME—	
Review on—, 1974-75, laid on the table	48
BUSINESS OF THE HOUSE—	
Change in the order of	24-25
CAUVERY WATERS—	
Question re pumping of—for irrigation unauthorisedly	151-155

CHAIRMAN, MR.—

Adjournment motion re—	
Levy on agriculturists of Thanjavur district, procession and protest against oppressive—and harassment by Civil Supplies officials	163, 167
Melee and looting in Law College Hostel among students on 24th and 25th March 1975	296-302
Tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups	571-572, 577, 578
Announcement re—	
Message from the Assembly re—	
Appropriation Bill, 1975	573
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975	20
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975	21
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975	21
Message from the Governor re—	
Appropriation Bill, 1975	579
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975	20
House Committee, election of members to	582
Policy Note on Road Transport Service, discussion on	584, 587, 590, 609
Privileges Committee, election of members to	581
Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on	81, 85, 115, 116, 117, 138

COLLEGES—

Question *re* Last Grade Servants of aided and Government Colleges, pay scales recommended by Second Pay Commission for ... 12 13

Madras Law College, Minister's attention called to agitation by students for permission to write their examination in Tamil ... 579-580

COMMITTEES—

Committee on Delegated Legislation, report on action taken by Department on Committee's recommendations in Sixth and Seventh Reports (Fifth Assembly), laid on the table ... 49

House Committee, election of members to ... 582

Privileges Committee, election of Members to ... 581

CO-OPERATION—

Policy Note on Demand 56—Miscellaneous Capital Outlay and 498—Outlay on Co-operation, laid on the table ... 143

CO-OPERATIVE DEVELOPMENT SCHEMES—

Review of Progress in 1974-75, laid on the table ... 143

CO-OPERATIVE SOCIETIES RULES, 1963—

Amendments to—, notification laid on the table ... 142

CRAFTSMEN TRAINING SCHEMES—

Note on Demand 56—Miscellaneous Capital Outlay, laid on the table ... 143

D.

DAIRY DEVELOPMENT DEPARTMENT—

Policy Note on—, 1975-76, laid on the table ... 48

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Policy Note on Medical, Public Health and Urban Development, discussion on ... 307-316

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on ... 87-93

DEMAND 56—MISCELLANEOUS CAPITAL OUTLAY—

Note on—, laid on the table ... 143

DEMANDS FOR ADVANCE GRANTS DURING 1975-76—

Notice of—, laid on the table ... 49

DEMANDS FOR GRANTS FOR IRRIGATION AND PUBLIC WORKS DEPARTMENT, 1975-76—

Speech by Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Public Works, laid on the table 48

DEPUTATION TO FOREIGN COUNTRIES—

Question *re* persons sent abroad at Government expense, details *re* ... 161

DEPUTY CHAIRMAN—

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on ... 95, 96, 100, 101

DHARMALINGAM, THE HON. THIRU A. P.—

Bill—Land reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975 ... 33-35, 42-45

D—cont.

	PAGES.
DIRECTOR OF STATE INSTITUTE OF EDUCATION—	
Question <i>re</i> filling up of post of	149-151
DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—	
Division of wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women in Rasipuram Municipality, notification laid on the table	47
DISTRICT MUNSIFFS—	
Question <i>re</i> integration of Magistrates, I and II Class, with cadre of—and suspension of recruitment of	69-71

E.

EDUCATION—

School Education, Collegiate Education and Technical Education, Performance Budget, 1975-76, laid on the table	49
---	----

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of benefit film show conducted in Madras City and districts for National Teachers' Day Celebration on 5th September 1974 from—, show tax and additional surcharge, notification laid on the table	372
Exemption of cinematograph film show by Headmistress, Immaculate Heart of Mary's Girls High School, Avadi, from—, show tax, additional surcharge, notification laid on the table	372

ENVIRONMENTAL POLLUTION—

Question <i>re</i> prevention of—of air and water ...	570-571
---	---------

E—cont.

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—

Amendment to rule published with Revenue Department Notification, dated 15th August 1949, notification laid on the table	47
---	----

EXAMINATIONS—

Madras Law College, agitation by students for permission to write their examination in Tamil ...	579-580
Question <i>re</i> Secretarial Practice, Book-keeping and Typewriting up to S.S.L.C. level, equating with Higher Government Technical Examination ...	564-565

F

FAMILY PLANNING—

Question <i>re</i> Vasectomy operation on mentally unsound bachelor in Krishnapuram Government Hospital in Tiruchirappalli district, enquiry into ...	565-566
---	---------

FOOD—

Adjournment motion <i>re</i> levy on agriculturists of Thanjavur district, procession and protest against oppressive—and harassment by Civil Supplies officials	163-167
Discussion on Policy Note on	170-226
Policy Note on—, laid on the table	143
Question <i>re</i> —	
Distribution of foodgrains to the poor in Agasteeswaram and Thovalai Taluks through ration cards, representation <i>re</i>	71-72
Supply of foodgrains to Hostels for Harijan and Backward Class students at fair prices ...	72-73

672

PAGES

F.—cont.

FOOD ADULTERATION—

Question <i>re</i> number of cases of—registered during 1972-73 and 1973-74 and cases of conviction and acquittal	566-570
---	---------

G

GANAPATHI, THIRU K. S.—

Bills—

Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975	29-30
---	-------

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975	43
---	----

Policy Note on Food, discussion on	177, 195-206, 223
------------------------------------	-------------------

Tamil Pandits, Grade I, calling Minister's attention to recovery of difference between pay of Grade I and Grade II Tamil Pandits drawn by them during summer vacation of 1971-72	168, 169, 170
--	---------------

GENERAL SALES TAX ACT, 1959—

Amendments to First Schedule, notification laid on the table	47, 142
--	---------

H

HANDLOOM AND TEXTILES—

Directorate of—, Performance Budget, 1975-76, laid on the table	143
---	-----

HEALTH SERVICES AND FAMILY PLANNING—

Performance Budget on—, 1975-76, laid on the table	610
--	-----

H.—cont.

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS (FIFTH AMENDMENT) ACT, 1974—

Date of commencement of—, notification laid on the table	45
--	----

HOSPITAL(S) AND DISPENSARIES—

Question *re*—

Midwives belonging to Maruthuva Community in Government Hospitals, number of	161
--	-----

Patients in Government Erskine Hospital, Madurai, death due to Rabies	291-294
---	---------

HOSTEL(S)—

Adjournment motion <i>re</i> melee and looting in Law College Hostel among students on 24th and 25th March 1975	296-302
---	---------

Question <i>re</i> supply of foodgrains to Hostels for Harijan and Backward Class students at fair prices	72-73
---	-------

HOUSE COMMITTEE—

See Committees

HOUSE RENT ALLOWANCE—

Question <i>re</i> sanction of—to Government and aided school teachers of Ambattur Centre	12
---	----

HOUSING—

Question <i>re</i> houses at Krishnagiri, construction by Tamil Nadu Housing Board	156-157
--	---------

Subsidised—Schemes for Industrial Workers and Government Servants' Rental Housing Scheme, 1974-75, Policy Note on—laid on the table	143
---	-----

INDEBTED AGRICULTURISTS (TEMPORARY RELIEF) BILL, 1975—

See Bills

INDIAN STAMP ACT, 1899—

Exemption of mortgage deed by Southern Structurals Limited, Madras in favour of Tamil Nadu Government from stamp duty and registration fees, notification laid on the table ... 48

INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU—

Handloom and Textiles, 1974-75, review on—, laid on the table ... 143

Industrial Finance, 1974-75, review on—laid on the table ... 611

Major Industries, 1974-75, review on—laid on the table ... 611

Mineral Development, 1974-75, review on—laid on the table ... 611

Small Scale Industries, 1974-75, review on—laid on the table ... 611

State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, 1974-75, review on—laid on the table ... 611

Sugar Industry, 1974-75, review on—laid on the table ... 611-612

Tamil Nadu Ceramics Limited, 1974-75, review on—laid on the table ... 611

Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited (Poompuhar), 1974-75, review on—laid on the table ... 611

I—cont.

INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU—cont.

Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, 1974-75, review on—, laid on the table ... 611

Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, 1974-75, review on—laid on the table ... 611

Tamil Nadu Textile Corporation Limited, 1974, review on—laid on the table ... 143

INDUSTRIES—

Performance Budget, 1975-76, laid on the table ... 612

IRRIGATION—

Demand for Grant for—, 1975-76, speech of Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Public Works, laid on the table ... 48

Review on—, 1974-75, laid on the table ... 49

J

JAILS—

Question re Watch and Ward staff in—, reduction and revision of workload ... 294-295

JUDICIAL OFFICERS—

Question re Magistrates, I and II Class, integration with cadre of District Munsifs and suspension of recruitment of District Munsifs ... 69-71

JUDICIAL SERVICE—

Question re merger of Magisterial Service with ... 70-71

K

KARUNANIDHI, THE HON. DR. M.—

Adjournment motion *re*—

Melee and looting in Law College Hostel among students on 24th and 25th March 1975 ... 302

Tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups 577, 578

Bills—

Appropriation Bill, 1975 583

Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975 ... 25

Business of the House, change in the order of 24

House Committee, election of Members to ... 582

Privileges Committee, election of Members to ... 581

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final)—

Discussion on 83,

84-85

107-108.

109, 110,

111,

129-130,

132-141

Presentation of 21-25

KIDNAPPING OF CHILDREN—

Question *re* number of persons arrested on suspicion in Villupuram area during February—March 1974 557-558

KUNDRAKKUDI ADIGALAR, THAVATHIRU—

Madras Law College, calling Minister's attention to agitation by students for permission to write their examination in Tamil 579

L

LABOUR WELFARE FUND ACT, 1972—

Appointment of Inspectors under—, notification laid on the table 46

LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) AMENDMENT BILL, 1975—

See Bills

LAST GRADE SERVANTS—

Question *re* pay scales recommended by Second Pay Commission for—in aided and Government Colleges 12-13

LAW COLLEGE HOSTEL—

See Hostel(s)

LEPROSY BEGGARS REHABILITATION PROGRAMME—

Policy Note on—for 1975-76, laid on the table ... 48

LIBRARIES

Question *re* Government Oriental Manuscripts Library, Madras, Scholarships for scrutinising Tamil manuscripts in—and upgrading into Research Institute 562-563

M

MADHAYAN, THE HON. THIRU S.—

Adjournment motion *re* levy on agriculturists of Thanjavur District, procession and protest against oppressive—and harassment by Civil Supplies officials 164-166.
167

M—cont.

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—cont.

Policy Note on Food, discussion on	 170, 191, 202, 203-204, 214-226
------------------------------------	---

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on	 108-109, 110, 111, 112
---	-------------------------------------

MADURAI CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1971—

Constitution of post of Chief Town Planning Officer in Class I of Madurai Corporation into a post in State Civil Service, notification laid on the table	 46
--	-----------

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Madras Law College, calling attention to agitation by students for permission to write their examination in Tamil	 579-580
Mid-day Meals Centres, calling attention to hardship due to non-availability of rice to	... 78-79
Tamil Pandits, Grade I, calling attention to recovery of difference between pay of Grade I and Grade II Tamil Pandits drawn by them during summer vacation of 1971-72	 168-170

MEDICAL—

Policy Note on—, 1975-76, laid on the table	... 143
---	---------

MEDICAL EDUCATION—

Performance Budget on—, 1975-76, laid on the table	 610
--	------------

M—cont.

MEMBERS OF LEGISLATURE—

Returns of Assets of certain Members of the Council as on 31st March 1974, laid on the table	...
--	-----

MESSAGE FROM THE ASSEMBLY—

See Bills

MESSAGE FROM THE GOVERNOR—

See Bills

MID-DAY MEALS CENTRES—

Question <i>re</i> hardship due to non-availability of rice at fair prices to—, Minister's attention called to	78-79
--	-------

MOTOR VEHICLES ACTS—ADMINISTRATION—

Policy Note on—, 1975-76, laid on the table	... 611
---	---------

MUTHUSWAMY, THIRU S.—

Policy Note on Medical, Public Health and Urban Development, discussion on	 340, 342, 343-348
Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75, (Final), discussion on	 118-122

N

NARAYANASWAMY, THIRU S.—

Policy Note on Food, discussion on	 185, 203, 204, 205
Policy Note on Medical, Public Health and Urban Development, discussion on	 302-307, 312, 322, 326

N—cont.

NARAYANASWAMY, THIRU S.—cont.

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on	80-82
--	-------

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. DR. V. R.—

Adjournment motion re—

Melee and looting in Law College Hostel among students on 24th and 25th March 1975 ...	298-301
--	---------

Tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups	573-576
---	---------

Madras Law College, statement re agitation by students for permission to write their examination in Tamil	579-580
--	---------

Mid-day Meals Centres, statement re hardship due to non-availability of rice at fair prices to	79
--	----

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on	119-120
--	---------

Tamil Pandits, Grade I, statement re recovery of difference between pay of Grade I and Grade II Tamil Pandits drawn by them during summer vacation of 1971-72	168-170
--	---------

NOTE ON PROGRESS OF EDUCATION IN TAMIL NADU—

Laid on the table	49
--------------------------	----

O

ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY (GOVERNMENT), MADRAS—

Question re scholarships for scrutinising Tamil manuscripts in—and upgrading into Research Institute	562-563
---	---------

P

PANCHAYATS ACT, 1958—

Extension of provisions relating to Building Regulations under District Municipalities Act, 1920, to entire area of Thiruvallam Panchayat, notification laid on the table	142
--	-----

PANCHAYATS BUILDING RULES, 1970—

Amendment to—, notification laid on the table ...	46
---	----

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Engineering Workshop, Commercial Budget on—, 1975-76	372
--	-----

Agricultural Produce Markets Rules, 1962, amendment to—(G.O. Ms. No. 11, Agriculture, dated 3rd January 1975)	46
--	----

Agriculture Demands, 1975-76, Note on ...	372
---	-----

Agriculture, Performance Budget on—, 1975-76	372
--	-----

Agricultural Produce Markets Rules, 1962, amendment to—(G.O. Ms. No. 46, Agriculture, dated 10th January 1975)	142
---	-----

Backward Classes, Performance Budget on—, 1975-76	48
--	----

Betting Tax Act, 1935, amendment to Commercial Taxes and Religious Endowments Department Notification No. 11 (2) CTRE/4573(C)/74, dated 31st October 1974 (G.O. Ms. No. 679, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 2nd December 1974)	46-47
---	-------

Bhoo dan Yagna Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 2084, Rural Development and Local Administration, dated 24th September 1974)	610
---	-----

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Bills, as passed by the Assembly—	
Appropriation Bill, 1975	612
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975	49
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975	48
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1975	48
Buildings Programme, Review on—, 1974-75	48
Cholan Roadways Corporation Limited, Third Annual Report, 1974	610
Committees—	
Committee on Delegated Legislation, Report on action taken by Department on Committee's recommendations in Sixth and Seventh Reports (Fifth Assembly) of	49
Co-operative Development Schemes, review of progress in—, 1974-75	143
Co-operative Societies Rules, 1963, amendment to— (G.O. Ms. No. 287, Co-operation; dated 29th June 1974)	142
Dairy Development Department, 1975-76, policy Note on	48
Demand 56—Miscellaneous Capital Outlay, Note on	143
Demands for Advance Grants during 1975-76, notice of	49

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Demands for Grants for Irrigation and Public Works Department, 1975-76, speech by Thiru P. U. Shunmugam, Minister for Public Works	48
Department of Approved Schools and Vigilance Service, Policy Note on—, 1975-76	143
Directorate of Handloom and Textiles, Performance Budget, 1975-76	143
District Municipalities Act, 1920, division of wards and reservation of seats for Scheduled castes and Women in Rasipuram Municipality (G.O. Ms. No. 23, Rural Development and Local Administration, dated 3rd January 1974)	47
Entertainments tax—	
Exemption of benefit film show conducted in Madras City and Districts for National Teachers' Day Celebration on 5th September 1974 from—, show tax and additional surcharge (G.O. Ms. No. 236, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 31st August 1974)	372
Exemption of cinematograph film show by Headmistress, Immaculate Heart of Mary's Girls High School, Avadi from—, show tax, and additional surcharge (G.O. R. No. 421, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 30th December 1974)	372
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to rule published with Revenue Department Notification, dated 5th August 1949 (G.O. Ms. No. 273, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 9th September 1974)	47

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE
HOUSE—cont.

General Sales Tax Act, 1959, amendments to First Schedule (G.O. Ms. No. 426, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 10th October 1974 and G.O. P. Nos. 240 and 376, dated 2nd September 1974 and 3rd October 1974)	47, 142
Health Services and Family Planning, Performance Budget, 1975-76	610
Hindu Religious and Charitable Endowments (Fifth Amendment) Act, 1974, date of commencement of—(G.O. Ms. No. 767, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 23rd December 1974)	45
Indian Stamp Act, 1899, exemption of mortgage deed by Southern Structurals Limited, Madras, in favour of Tamil Nadu Government from stamp duty and registration fees (G.O. Ms. No. 595, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 20th November 1974)	48
Industrial Growth in Tamil Nadu—	
Handloom and Textiles, 1974-75, review on	143
Industrial Finance, 1974-75, review on	611
Major Industries, 1974-75 review on	611
Mineral Development, 1974-75, review on	611
Small Scale Industries, 1974-75, review on	611
State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, 1974-75, review on	611
Sugar Industry, 1974-75, review on	611-612

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE
HOUSE—cont.

Industrial Growth in Tamil Nadu—cont.	
Tamil Nadu Ceramics Limited, 1974-75, review on	611
Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited (Poompuhar), 1974-75, review on	611
Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, 1974-75, review on	611
Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, 1974-75, review on	611
Tamil Nadu Textile Corporation Limited, 1974 Industries, Performance Budget, 1975-76	143 612
Irrigation review on, 1974-75,	48
Labour Welfare Fund Act, 1972, appointment of Inspectors under—(G.O. Ms. No. 903, Labour, Employment and Housing, dated 26th September 1974)	46
Madurai City Municipal Corporation Act, 1971, constitution of post of Chief Town Planning Officer in Class I of Madurai Corporation into a post in State Civil Service (G.O. Ms. No. 2167, Rural Development and Local Administration, dated 5th October 1974)	46
Medical Education, Performance Budget, 1975-76	610
Motor Vehicles Acts—Administration, Policy Note on	611
Nationalised Transport, 1974-75, review on	611
Note on Demand 56—Miscellaneous capital outlay (Craftsmen Training Schemes)	143

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Note on Progress of Education in Tamil Nadu	49
Pallavan Transport Corporation Limited, Second Annual Report, 1974	610
Panchayats Act 1958, extension of provisions relating to Building Regulations under District Municipalities Act, 1920, to entire area of Tiruvallam Panchayat (Rec. No. 188040/74-E4 of Director of Rural Development, dated 15th December 1974)	142
Panchayats Building Rules, 1970, amendment to— (G.O. Ms. No. 2000, Rural Development and Local Administration, dated 9th September 1974)	46
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959, approval of list of play-fields within Thanjavur Municipal limits (G.O. Ms. No. 2230, Rural Development and Local Administration, dated 16th October 1974)	610
Perspective Plan for Tamil Nadu, 1974-84	143
Perspective Plan for Tamil Nadu, 1974-84, and summary thereof	142-143
Policy Note on Demand 32—Backward Classes Department, for 1975-76	48
Policy Note on Demand 56—Miscellaneous Capital Outlay and 498—Outlay on Co-operation	143
Policy Note on Food	143
Policy Note on Leprosy Beggars Rehabilitation, Programme for 1975-76	48

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Policy Note on Medical, 1975-76	143
Policy Note on Public Health, 1975-76	143
Port Department, Performance Budget, 1975-76	49
Public Works Budget for 1975-76	49
Questions (Unstarred) 1 to 3, answers to,	22C
Returns of Assets of certain Members of the Council, as on 31st March 1974	48
Road Development Programme, 1974-75, review on	610
Road Transport Services, 1975-76, Policy Note on	611
Sales tax—	
Exemption of sales by any dealer, of coconut husk from— (G.O. Ps. No. 6533, Revenue, dated 23rd October 1973)	47
Exemption of sales by any dealer of coir dust from — (G.O. Ps. No. 6534, Revenue, dated 23rd October 1973)	46
School Education, Collegiate Education and Technical Education, Performance Budgets, 1975-76	49
State Transport Department, 1974-75, Performance Budget, 1974-75	612
Subsidised Housing Schemes for Industrial Workers and Government Servants Rental Housing Scheme, Policy Note on 1974-75	143

P.—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Annual Administration Reports for 1971-72, 1972-73 and 1973-74	610
Transport, Road Transport, review on —, 1974-75	612
Urban Development, Policy Note on—, 1975-76	143
Vote on Account for Expenditure in 1975-76	49
PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES (PRESERVATION AND REGULATION) ACT, 1959—	
Approval of list of play-fields within Thanjavur Municipal limits, notification laid on the table	610
PERSPECTIVE PLAN FOR TAMIL NADU, 1974-84—	
Laid on the table	143
Summary of —, laid on the table	142
POLICY NOTE ON DAIRY DEVELOPMENT DEPARTMENT—	
Laid on the table	48
POLICY NOTE ON DEMAND NO. 32—BACKWARD CLASSES DEPARTMENT FOR 1975-76—	
Laid on the table	48

P—cont.

POLICY NOTE ON FOOD—

Discussion on	170-226
Laid on the table	143

POLICY NOTE ON LEPROSY BEGGARS REHABILITATION PROGRAMME FOR 1975-76—

Laid on the table	48
-------------------	----

POLICY NOTE ON MEDICAL—

Laid on the table	143
-------------------	-----

POLICY NOTE ON MEDICAL, PUBLIC HEALTH AND URBAN DEVELOPMENT—

Discussion on	302-371
---------------	---------

POLICY NOTE ON MOTOR VEHICLES ACTS-ADMINISTRATION, 1975-76—

Laid on the table	611
-------------------	-----

POLICY NOTE ON PUBLIC HEALTH—

Laid on the table	143
-------------------	-----

POLICY NOTE ON ROAD TRANSPORT SERVICES 1975-76

Laid on the table	611
-------------------	-----

POLICY NOTE ON URBAN DEVELOPMENT—

Laid on the table	143
-------------------	-----

PORT DEPARTMENT—

Performance Budget, 1975-76, laid on the table	49
--	----

PRIME MINISTER—

Question re visit to Madurai, Pamban and Karai-kudi on 19th September 1973, expenditure on	4-7
--	-----

P—cont.

PRIVILEGES COMMITTEE—

See Committees

PUBLIC HEALTH—

Policy Note on—, 1975-76, laid on the table ... 143

PUBLIC WORKS BUDGET FOR 1975-76—

Laid on the table ... 49

PUBLIC WORKS DEPARTMENT—

Demand for Grant for..., 1975-76, speech of Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Public Works, laid on the table ... 48

PUDUKKOTTAI DISTRICT—

Question *re* notification of—as backward district, request to Central Government *re* ... 73

PUMPSETS—

Question *re* experiments by Engineers of Agriculture Department on operation of—with alcohol 295-296

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Question *re*—

Comprehensive Schools. number of schools declared as ... 564-565

Government Oriental Library in Madras, • scholarships for scrutinising Tamil manuscripts in—and upgrading into Research Institute ... 562-563

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Arivazhagan, Thiru K.—cont.

Question *re*—cont.

House rent allowance. sanction of—to Government and aided school teachers of Ambattur Centre ... 12

Houses at Krishnagiri, construction by Tamil Nadu Housing Board ... 156-157

Last Grade Servants in Aided and Government Colleges, pay scales recommended by Second Pay Commission for ... 12-13

Secretarial Practice, Book-keeping and Type-writing up to S.S.L.C. level equating with Higher Government Technical Examination 564-565

Tamil Pandits, Grade II, of Harijan Welfare Schools, applicability of Grade I scale of pay to fully qualified ... 158-160

BALARAMAN, THIRU H.—cont..

Question *re*—

Food adulteration cases registered during 1972-73 and 1973-74, number of—and cases of conviction and acquittal ... 566-570

Kidnappers of children, number arrested in Villupuram area on suspicion during February-March, 1974 ... 557-558

Pumpsets, experiment by Engineers of Agriculture Department on operation of—with alcohol ... 295-296

Sandalwood, production and income from sale of ... 161-163

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Q—cont.

Balaraman, Thiru H.—cont.

Question re—cont.

Secondary Grade Graduate Teachers required by Office of Chief Educational Officer, North Arcot district, during 1973-74, number of—and number appointed ... 66-67

Sugarcane cess collected from North Arcot Co-operative Sugar Mill from 1970-71 to 1972-73, amount of—and road works undertaken in Mill area out of Cess ... 16-20

Watch and ward staff in Jails, reduction and revision of workload ... 294-295

Water Tank at Arcottonkudisai village in Moonjurupattu panchayat, Vellore taluk, construction of ... 155-156

D'Monte, Thiru D. V.—

Question re—

Environmental pollution of air and water, prevention of ... 570-571

Wheat cultivation in Tamil Nadu, evolving of new scheme for ... 15-16

Ganapathi, Thiru K. S.—

Question re—

Contingent staff of Aided High Schools, extension of leave rules applicable to non-teaching staff to ... 67-69

Director of State Institute of Education, filling up of post ... 149-151

Q—cont.

QUESTION AND ANSWERS—cont.

Ganapathi, Thiru K. S.—cont.

Question re—cont.

Ex-Hindi Pandits, Grade I, working as Secondary Grade Teachers in 'B' Wing schools in Tiruchirappalli district, absorption of qualified—as Grade I Tamil Pandits ... 239

Magisterial Service, merger with Judicial Service ... 70-71

Oriental High School, Muthurasanallur, release of staff grant for certain months to ... 561-562

School Assistants, Grade I, and Headmasters of newly started Government 'A' Wing

Schools, reduction and recovery of salary of—from 2nd October 1970 ... 145-146

Selection grade scale of pay to Secretarial Assistants, Agricultural Instructors, Grade I Language Teachers, etc., grant of ... 278-289

Social Security Scheme (Tamil Nadu), eligibility of Government servants and teachers to contribute to ... 559

'Solar Paddy Drier', designing of—by Mechanical Engineering Department of Annamalai University ... 14-15

Temple of 'Anbil' village in Tiruchirappalli district, annual income and provision of guest house facilities to pilgrims ... 75-78

Vasectomy operation on mentally unsound bachelor in Krishnapuram Government Hospital in Tiruchirappalli district, enquiry into ... 565-566

Q--cont

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Kundrakkudi Adigalar, Thavathiru—

Question re—

Council of College Tamil Teachers of Tamil Nadu, representation to Government from 146-149

Scheduled Castes appointed as Trustees of temples, exemption from producing solvency certificates ... 157-158

Masilamani, Thiru M.—

Question re midwives belonging to Maruthuva Community in Government Hospitals, number of ... 161

Natarajan, Thiru M. K. D.—

Question re Cauvery Waters, pumping of—for irrigation unauthorisedly ... 151-155

Questions (Unstarred) 1 to 3, answers to—laid on the table ... 226

Sankaraingam, Thiru M.—

Question re—

Arabic Munshis in Government Elementary Schools in Kanyakumari district, regularisation of services of ... 8-9

Foodgrain distribution to the poor in Agastheeswaram and Thovalai Taluks through ration cards, representation re ... 71-72

Santosham, Thiru D.—

Question re—

B. T. Assistants, counting of service under all managements for Selection Grade ... 63 65

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Santosham, Thiru D.—cont.

Question re—cont.

Magistrates, I and II Class, integration with cadre of District Munsiffs and suspension of recruitment of District Munsiffs ... 69-71

Water carriers (part-time) in Government offices, Second Pay Commission's recommendation for increased pay to ... 7-8

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

Government advertisements, payment to newspapers for—during 1969-71 and basis for giving ... 73-75

Persons sent abroad at Government expense, details re ... 161

Thangapandian, Thiru V.—

Question re—

Foodgrains, supply to Hostels for Harijan and Backward Class students at fair prices ... 72-73

Pudukkottai district to be notified as Backward district, request to Central Government re ... 73

Saltfield Industry in Valinokkam area, Ramathapuram, commissioning of ... 11

Thennarasu, Thiru S. S.—

Question re Prime Minister's visit to Madurai, Pamban and Karaikudi on 19th September 1973, expenditure incurred on ... 1-7

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thomas, Thiru P. R.—

Question re—

Attendees in aided schools, representation re
grant of basic pay of Rs. 146 ... 563

B. T. Assistants, counting of service under all
Managements for Selection Grade ... 63-65

Government Secondary School for Girls,
Madurai, provision of proper accommodation
facilities to girls and teachers in ... 9-12

Patients in Government Erskine Hospital,
Madurai, death due to Rabies ... 291-294

Physical Training Instructors, Grade I, having
passed Diploma in Physical Education and
B. P. Ed., grant of incentive incre-
ments to ... 290

Secretarial Assistants, promotion to Selection
Grade ... 287-288

Vacation salary to teachers under Diocese of
Madurai and Ramanathapuram, payment to
teachers transferred from one school to
another ... 559-561

Vellapandian, Thiru S.—

Question re sandalwood, production and income
from sale of ... 161-163

R

RABIES—

Question re—

Death of patients in Government Erskine
Hospital, Madurai, due to ... 291-294

R—cont.

RAJAMANICKAM, THIRU S. A.—

Policy Note on Food, discussion on ... 175-178
183-184
186-187

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-
75 (Final), discussion on ... 93-97
107, 109

RAJARAM, THIRU K.—

Adjournment motion re—

Melee and looting in Law College Hostel among
students on 24th and 25th March 1975 ... 297-298
301

Tense situation among Annamalai University
students due to clashes between two groups 578

Bills—

Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill,
1975 ... 30-31

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land)
Amendment Bill, 1975 ... 40-42

Policy Note on Food, discussion on ... 212-214

Policy Note on Medical, Public Health and Urban
Development, discussion on ... 341
348-353,
358-359

Policy Note on Road Transport Service, discus-
sion on ... 590
596-599

Statement of Supplementary Expenditure for
1974-75 (Final), discussion on ... 95
126-132,
141

R—cont.

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—	
Policy Note on Road Transport Service, discussion on	583
	599-609
RAMAKRISHNA THEVAR, THIRU S.—	
Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75 (Final), discussion on	82-87
RAMAN, THE HON. THIRU O. P.—	
Bill—	
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975	26-27, 31, 32-33
RAMASAMY PADAYATCHI, THIRU S. S.—	
Adjournment motion re tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups	572-573
RATION CARDS—	
See Food	
ROAD DEVELOPMENT PROGRAMME—	
Review on—, 1974-75, laid on the table	610
ROAD TRANSPORT SERVICES—	
Policy Note on—, laid on the table	611

R—cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Adjournment motion re—

Clash in Madras Law College hostel between groups of students and theft of property—	
Consent to the raising of the matter withheld after the explanation of the Education Minister	296, 302
Procession, presentation of petition to district Collector and relay fast opposite Thanjavur Collectorate by agriculturists of Thanjavur district protesting against oppressive levy imposed on them and harassment by Civil Supplies officials—Consent to the raising of the matter withheld as it related to day-to-day administration	163, 167
Tense situation due to clashes among Annamalai University students a group of whom were prevented by the other group with the help of outsiders from entering into the University campus and the hostel—Consent to the raising of the Chief Minister and the Education of the matter withheld after the explanation Minister	572, 577

Debate—

When a Member is speaking, other member should not be conversing with the Officers in the gallery	81
---	----

S.

SALES TAX—

Exemption of sales by any dealer of coconut husk from—, notification laid on the table	47
--	----

	PAGES.
S—cont.	
SALES TAX—cont.	
Exemption of sales by any dealer of coir dust from —, notification laid on the table	46
SALT-FIELD INDUSTRY—	
Question <i>re</i> Commissioning of— in Valinokkam area, Ramanathapuram district	14
SANDALWOOD—	
Question <i>re</i> production of -- and income from sale of	161-163
SCHOOL EDUCATION, COLLEGIATE EDU- CATION AND TECHNICAL EDUCATION—	
Performance Budgets, 1975-76, laid on the table	49
SCHOOLS—	
Question <i>re</i> —	
Attendees in aided —, representation <i>re</i> grant of basic pay of Rs. 146	563
Contingent staff of Aided High School, extension of leave rules applicable to non-teaching staff to	67-69
Government Secondary School for Girls, Madurai, provision of proper accommodation facilities to girls and teachers in	9-12
Number of -- declared as Comprehensive ...	564-565
Oriental High School, Muthurasanallur, release of staff grant for certain months to	561-562
SECRETARIAL ASSISTANTS—	
Question <i>re</i> promotion of -- to Selection Grade ...	287-288
SENGOTTUVELAPPA GOUNDER, THIRU S. C.—	
Policy Note on Food, discussion on	206-212

	PAGES
S—cont.	
SHANMUGAM, THE HON. THIRU P. U.—	
Bill—Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land Amendment Bill, 1975	38-39 41
SOCIAL SECURITY SCHEME (TAMIL NADU)—	
Question <i>re</i> eligibility of Government servants and teachers to contribute to	559
SOLAR PADDY DRIER—	
Question <i>re</i> designing of -- by Mechanical Engi- neering Department of Annamalai University ...	14-15
STATE INSTITUTE OF EDUCATION—	
Question <i>re</i> filling up of post of Director of ...	149-151
STATEMENT OF SUPPLEMENTARY EXPENDI- TURE FOR 1974-75 (FINAL)—	
Discussion on	80-141
Presentation of	21-25
STUDENT UNREST—	
Adjournment motion <i>re</i> tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups	571-578
SUGARCANE CESS—	
Question <i>re</i> amount of -- collected from North Arcot Co-operative Sugar Mill from 1970-71 to 1972-73 and road works in Mill area out of cess	16-20
SUNDARESA THEVAR, THIRU N.—	
Policy Note on Food, discussion on	170-175
SWAMINATHAN, THIRU G.—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Levy on agriculturists of Thanjavur district, procession and protest against oppressive—and harassment by Civil Supplies officials ...	163-164, 166-167

S—cont.

SWAMINATHAN, THIRU G.—cont.

Adjournment motion re—

Bills—

Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill,
1975 37-29,
51-32

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land)
Amendment Bill, 1975 35-41,
42, 43, 44

Madras Law College, calling Minister's attention
to agitation by students for permission to write
their examination in Tamil 580

Midday Meals Centres, calling Minister's attention
to hardship due to non-availability of rice at fair
prices to 78

Policy Note on Food, discussion on 177,
178-191,
192, 203
204, 217,
223-224

Policy Note on Medical, Public Health and Urban
Development, discussion on 318, 320
321,
323-334
368-369

Policy Note on Road Transport Service, discussion
on 599-597,
603

Statement of Supplementary Expenditure for
1974-75 (Final), discussion on 97-112,
185

T

TAMIL NADU WATER SUPPLY AND DRAIN-
AGE BOARD—

Annual Administration Reports for 1971-72, 1972-
73 and 1973-74, laid on the table 610

TEACHERS—

Question re—

Arabic Munshis in Government Elementary
Schools in Kanyakumari district, regularisation
of services of 8-9

B.T. Assistants, counting of service under all
Managements for Selection Grade 63-65

Council of College Tamil Teachers of Tamil Nadu,
representation to Government from 146-149

Ex-Hindi Pandits, Grade I, working as Sec-
ondary Grade Teachers in 'B' Wing schools in
Tiruchirappalli district, absorption of qualified
—as grade I Tamil Pandits 289

Physical Training Instructions, Grade I having
passed Diploma in Physical Education and
B.P.Ed., grant of incentive increments to 290

School Assistants, Grade I, and Headmasters of
newly started Government 'A' Wing schools,
reduction and recovery of salary of 145-146

Secondary Grade Graduate Teachers required by
Office of Chief Educational Officer, North Arcot
district during 1973-74, number of—and num-
ber appointed 63-65

Secretarial Assistants, promotion to Selection
Grade 287-288

Selection Grade scale of pay to Secretarial Assis-
tants, Agricultural Instructors, Grade I Lan-
guage Teachers, etc., grant of 288-289

T—cont.

TEACHERS—cont.

Question re—cont.

Tamil Pandits, Grade II, of Harijan Welfare Schools, applicability of Grade I scale of pay to 158-160

Vacation salary to—under Diocese of Madurai and Ramanathapuram, payment to teachers transferred from one school to another ... 559-561

Tamil Pandits, Grade I, calling Minister's attention to recovery of difference between pay of Grade I and Grade II Tamil Pandits drawn by them during summer vacation of 1971-72 ... 168-170

TEMPLES—

Question re—

Exemption of Scheduled Castes appointed as Trustees of—from producing Solvency Certificate ... 157-158

Temple at 'Anbil' village in Tiruchirappalli district, annual income and provision of guest house facilities to pilgrims ... 75-78

THAMIZHARASI, SELVI C.—

Policy Note on Food, discussion on ... 195

TRANSPORT—

Cholan Roadways Corporation, Ltd., Third Annual Report, 1974, laid on the table ... 610

Pallavan Transport Corporation, Ltd., Second Annual Report, 1974, laid on the table ... 610

Policy Note on Road Transport Service, discussion on ... 583-600

T—cont.

TRANSPORT—cont.

Review on Nationalised—, 1974-75, laid on the table 611

Road—, review on—1974-75, laid on the table ... 612

State Transport Department, Performance Budget, 1974-75, laid on the table ... 612

U.

UNIVERSITIES—

Adjournment motion re tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups ... 571-578

URBAN DEVELOPMENT—

Policy Note on—, 1975-76, laid on the table ... 143

V.

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Policy Note on Medical, Public Health and Urban Development, discussion on ... 312
334-340

Policy Note on Road Transport Service, discussion on ... 584-597

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—

Adjournment motion re tense situation among Annamalai University students due to clashes between two groups ... 578

Policy Note on Food, discussion on ... 178, 188,
191-195,
200

V211, 32 (N25) 706

N25-13151

PAGES

V—cont.

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—cont.

Policy Note on Medical, Public Health and Urban
Development, discussion on ... 316-323,
352

Statement of Supplementary Expenditure for 1974-
75 (Final), discussion on ... 112-118

VOTE ON ACCOUNT FOR EXPENDITURE IN
1975-76—

Laid on the table ... 49

W

WATER CARRIERS—

Question re Second Pay Commission's recommen-
dation for increased pay to Part-time—in
Government Offices ... 7-8

WATER TANK—

Question re construction of—at Arcottonkudisai
village in Moonjurpattu Panchayat, Vellore taluk 155-156

WHEAT—

Question re cultivation of—in Tamil Nadu, evolving
scheme for ... 15-16

